DÖRDÖNCÜ YOL

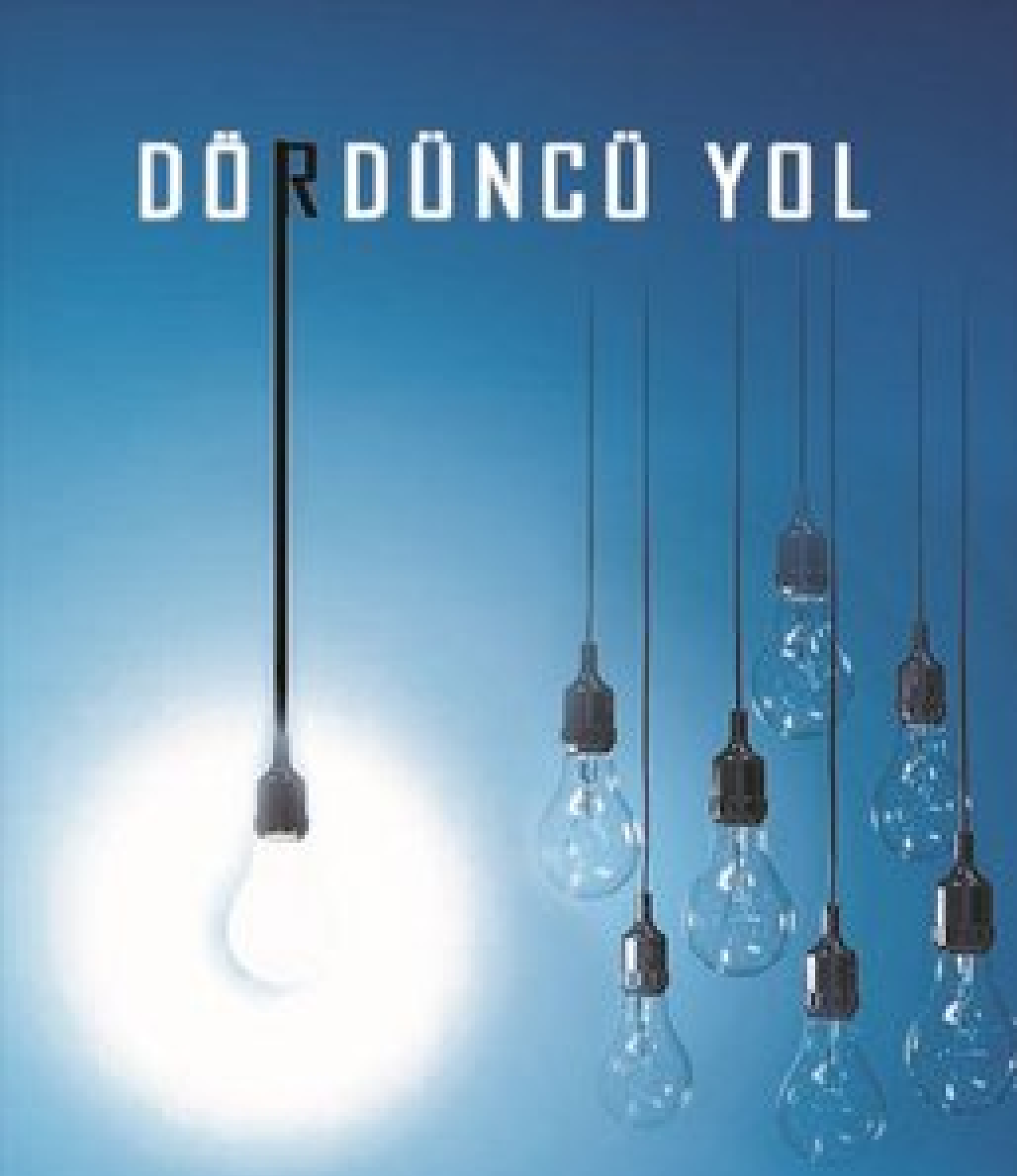

G.I. GURDJIEFF

Çeviri: Ömer Faruk Tokat

gece kitaplığı

DÖRDÜNCÜ YOL

G.I. GURDJIEFF

Çeviri: Ömer Faruk Tokat

gece kitaplığı

İmtiyaz Sahibi • Yaşar Hız

Genel Yayın Yönetmeni • Eda Altunel

Kapak & İç Tasarım • Karaf Ajans

Birinci Basım • MAYIS 2020 / ANKARA

ISBN • 978-625-7904-76-6

© copyright
Bu kitabın yayın hakkı Gece Kitaplığı'na aittir.
Kaynak gösterilmeden alıntı yapılamaz, izin
almadan hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Gece Kitaplığı
Adres: Kızılay Mah. Fevzi Çakmak 1. Sokak Ümit Apt
No: 22/A Çankaya/ANKARA Tel: 0312 384 80 40

www.gecekitapligi.com
gecekitapligi@gmail.com

Baskı & Cilt
Eğiten Kitap
Sertifika No: 47083

DÖRDÜNCÜ YOL

G.I. GURDJIEFF

Çeviri: Ömer Faruk Tokat

gece kitaplığı

P. D. Ouspensky'ye derslerini yayınlama niyeti olup olmadığı sorulduğunda cevabı:

'Ne işe yarayacak ki? Önemli olan dersler değil, sorular ve cevaplardır.' oldu.

Bu kitap, 1921 ve 1946 yılları arasında Ouspensky'nin sorulara verdiği cevaplardan ve sohbetlerden alıntılanmış kesitlerden oluşmaktadır. Birinci Bölüm temel fikirlerin genel bir incelemesidir. Sonraki bölümler, konu konu, Ouspensky'nin kendisi tarafından belirlenen düzene göre sağlamlaştırılmıştır.

Bu düzeni sağlamak için bazı materyallerin kronolojik dizisinden çıkarılması gerekmiş; ancak hiçbir söz öbeğinde veya anlamda herhangi bir değişiklik yapılmamıştır.

ÖNSÖZ

BÖLÜM I

Sistemin konusu- Psikolojinin incelenmesi-İnsanın kusurları- Dünyanın ve insanın incelenmesi- Ölçek ilkesi- Evrim olasılığı- Kendini inceleme- Çok sayıda "Ben"-İşlevler bölümü-Bilincin dört evresi- Kendini gözlem-Kendine hatırlatma- İki yüksek işlev- Makinenin yanlış çalışması-Hayal gücü -Yalan söyleme- İrade eksikliği -Kontrol eksikliği- Nahoş duyguların ifadesi-Olumsuz duygular-Davranış değişiklikleri – İşlevlerin gözlemi-Kimlik- Düşünme- Uyku- Hapishane ve kaçış - Yedi kategoride insan -Mekaniklik- Üç Yasası- Yedi Yasası- Yanılsamalar -Biz "yapamıyoruz"-İyi ve kötü- Ahlak ve vicdan- Sadece bir kaç kişi geliştirebilir- A, B ve C etkileri-Manyetik merkez -Evrende kötü bir yerde yaşıyoruz-Yaratılış Işını – Yasaların emirleri.

BÖLÜM II

İnsan eksik bir varlıktır-Meşru seviyesinin altında yaşar-Eski değerleri yeniden ölçme- 'Faydalı ' ve ' zararlı'-Yanılsamalar- Uyuyan insan-Pratik bireysel çalışma-Engelleri inceleme-Yalan psikolojisi- İnsan bir makinedir- Daimi bir "ben" yaratmak -Düzensiz bir evin alegorisi-Roller-Engebeler - Kendini hatırlama-Neden bu sistem popüler olamaz-Hapishane-Hedef belirleme- Özgür olmak- Günah -Tövbe- İnsanlığa yardım etme-Çekicilik ve iticilik- Kendini gözlem- İnsana dair her şeyin yedi kategoriye bölümü-Bilgi ve varlık- Aralarındaki ilişki- Daha çok bilgi edinebiliriz- Benliğin değişmesinin gerekliliği-Zararlı işlevler- Olumsuz duyguların ifadesi-Gereksiz konuşma- Bu sistem ile diğerleri arasındaki fark- Farklı kategorilerde düşünmek-Mevcut duruma ait tehlikeler.

BÖLÜM III

Bireysel çalışma ve gelişim- Bilincin ve işlevlerin evreleri-Bilincin dereceleri- İşlevlerin bölümü-Kendini hatırlama-Mekaniklik -Dört merkezin işlevlerinin incelenmesi- Merkezlerin alt grupları- Dikkat- Yapıcı araçlar- Merkezlerin yanlış çalışması-

Enerjinin dört türü- Sızıntıları durdurma- Olumsuz duygular- Olumsuz duyguları ifade etmeyi durdurma- Davranış değişiklikleri.

BÖLÜM IV

Dil- Sistemde kullanılan farklı bölümler- Ruh ve kişilik- A, B ve C etkileri-Manyetik merkez- Yanlış manyetik merkez- Vekilharç- Kaza kanunu-Kader kanunu- İrade kanunu-Sebep ve sonuç kanunu- Kaza kanunundan kaçış- Ağırlık merkezi-Okullar neden gereklidir- Okul kimler için gereklidir- Bir okul nasıl oluşur – Okulların dereceleri- Fakir'in, Keşiş'in ve Yogi'nin yolları- Dördüncü Yol-Geleneksel yollar ile Dördüncü Yol arasındaki fark- Tüm yollar aynı hedefe ulaşır- Okulun seviyesi öğrencilerin seviyesine bağlıdır- İnsanlığın yakın çevresi.

BÖLÜM V

İnsanın daha fazla gelişme ihtimali- Bilinç yoksunluğu-Gerçeği kavrama- Bilinç derecelerinin incelenmesi-Kendini hatırlama ve kendini gözlem- Kendini hatırlamayı tanımlamanın imkansızlığı- Uyanış yöntemi olarak kendini hatırlama-Kendini hatırlamaya entelektüel merkez aracılığıyla yaklaşma-Kendini hatırlama yoluyla düşüncelere engel olma yöntemi-Duygusal anlarda kendini hatırlama-Cehalet ve zaaflar – Kimlik ve beraberinde gelen mücadele- 'İçten ve dıştan düşünme-Olumsuz duygular- Birinin sessiz yeri.

BÖLÜM VI

Bu sistemde ana şart anlayıştır-Anlayışın göreceliliği-Anlayışı nasıl arttırabilirsiniz-Yeni bir dil- Doğru ve yanlış davranışlar-Davranışlar ve anlayış- Hedef ve yön gerekliliği- Birinin ne istediğini öğrenmenin zorluğu-Çok uzak olan hedeflerimiz -İyi ve kötü- Ahlak ve ahlaki hissiyatın gerekliliği- Kalıcı bir doğru-yanlış standardı bulmanın gerekliliği- Sistemin amacı olarak bilincin gelişimi- Engelleri aşmaya hazırlanmak-İç uyumsuzluk ve mutluluk-Bir iç denge kurma ihtiyacı- Hayatın gidişatına dair standartlar- Bilinç ve bilinçli olmak- Gerçeği nasıl tanırız-

Birine karşı samimiyet duyma ihtiyacı-Mekaniklik.

BÖLÜM VII

Varlığımızın çoğulluğu ve kalıcı "ben "in eksikliği- "Ben" kelimesinin beş anlamı- Farklı kişilikler ile hoşlanılan ve hoşlanılmayan şeyler - Faydasız ve faydalı kişilikler- Manyetik merkez ve Vekilharç - Varlığın "ben" *ve 'Bay X ' olarak bölünmesi-Sahte kişilik- "Ben" nedir?' – Benliği hatırlamayı öğrenme amacıyla sahte kişiliğin incelenmesi- Sahte kişiliğe karşı koyma çabaları-Kontrol gereksinimi- Sahte kişilik ve olumsuz duygular- Kişide güvenilir olan ve olmayan şeyler- Acı çekme ve acının faydası-Ayrım yapmadan "ben" diyememek- Sahte kişilik sistemin fikirlerini saptırır- Ana özelliği veya özellikleri- Kişinin zayıflıklarını bilme gereksinimi- Değişmez Üçlü – Değerlendirme- İkili olma tehlikesi- Kristalleşme.*

BÖLÜM VIII

İnsanın dünyadaki yeri- Algımızın ve düşüncemizin sınırları- Bilmek her şeyi bilmektir- Görelilik ve derece ilkeleri- Üç Yasası- Maddenin dört hali-Üçüncü derecede körüz- Yedi Yasası-Artan ve azalan oktavlar- Aralıkları gözlemleme- Yaratılış Işını-Mutlak İrade-Yeni düşünce aracı olarak Yaratılış Işını- Özel dil- Oktav olarak Yaratılış ışını- Dünyada organik yaşam- Ay'ı beslemek-Kozmik etkiler-Ay'ın mekanik etkileri-Benliğin durumu ve etkileri-Gezegensel etkiler ve kavramlar-Kanunlardan kurtuluş- Gelişim olasılığı- Organik yaşamın bir parçası olarak insan-Kanunların incelenmesi-Adalet ve adaletsizlik- İnsana ait kanunlar- Doğaya karşı çalışma- Kendini hatırlamaya yardımcı olarak kozmolojik fikirlerin incelenmesi- Üç Yasası ve yaratılış – Kuvvetler geçidi-Üç oktavlık radyasyon-Hidrojenler Tablosu-Maddenin farklı halleri-Yanal oktav- Evrim ihtimali.

BÖLÜM IX

Bir kimyasal fabrikası olarak insanın incelenmesi- Gıda Şeması-Gıdanın üç oktavı ve onların gelişimi- İlk aşamada mekanik bir şok- İkinci aşamada bilinçli bir şok- Üçüncü aşa-

mada ise ikinci bir bilinçli şok- Üç gıdanın görece değeri- İzlenimler- Kendini hatırlama-Karbon 12- *Kahkaha-İyi ve kötü izlenimler-Farklı hidrojenler olarak izlenimler- İzlenimlerin kontrolü-* mi 12*üzerine* çalışmalar- *Merkezleri ve hızları-Yüksek merkezler ve karakteristik özellikleri-Yüksek merkezler ile bağlantı- Yüksek merkezler ve uyuşturucular-Telepati- Yüksek maddelerin üretimini arttırma gerekliliği-Enerji ve enerjiyi depolama. Akümülatörler-Büyük akümülatör ile bağlantı-Esneme- Tüm çalışma bilinç üzerine odaklanmalı.*

BÖLÜM X

Biz "yapamıyoruz"-Bu fikrin gerçekliğini anlamanın önemi-"Eylem" yanılsaması ve ürettikleri- Hayatta her şey olur ama işte biz "yapmayı" öğrenmeliyiz- Akıntıya karşı ilerlemek – İç "eylem"- Kısır döngü ve çıkış yolu-Merkezlerin koordinasyonu-"Eylem" harekete geçmemekle başlar-İç kontrol- İmkansızı yapmak ve bunun anlamı-Kişinin çabalaması için daha çok baskı yapmak-İradeyi güçlendirme- İradenin tam kelime anlamı nedir ve irade bizim için nedir?- İrademiz, arzularımızın sonucudur - İç çatışma ve mücadele-Vazgeçen irade- İrademizin yalnızca birkaç kısa anına sahibiz- Disiplin- Kişinin kendini hatırlama gerekliliği-Bilinç, irade demektir- Kontrol faktörü olarak hedef- Devamlı hedef sorusuna dönme gerekliliği- Öz İrade ve İradeli olmak- Uyuşmazlık- İnatçılığa karşı çalışma- Kişi okul olmadan hiçbir şey yapamaz- Kişinin içinde ay yaratma- Düzenli iş gerekliliği- Kavşaklar- Ağırlık merkezi- Çok çabalama-İşe teşvik edici şeyler.

BÖLÜM XI

Okul ilkeleri ve yöntemlerinin incelenmesi gerekliliği-Üç iş kolu- Bu üç kolda doğru ve yanlış ilişkisi- Anlayış ihtiyacı- Okulun hedefleri ve ihtiyaçları- Kişiyi başkasının yerine koyma- Pratik çalışma için bir kurum gereklidir- "İş" nedir?- Değerlendirme- İnsanlarla çalışma –

Okul için çalışma- Kuruma kişisel ilgi duyma- Doğru tür insanlar- Dördüncü Yol okulu- Doğru davranış- Ödeme- Nasıl

ödeme yapılır?- Ağırlık merkezi-Disiplin-Kurallar- Gerekmeyeni yapmama- Kişinin kararlarına teslim olma-Talepleri karşılama-Okul işlerinde şoklar- Seçim fikri- Fiziki iş- Okul bilgisi-Yüksek zekalı insanlar- Okullar yaşamı etkileyebilir mi?

BÖLÜM XII

Sistemin fikirlerini en önemliden en önemsize ayırt etme gerekliliği- Benliğin sınırları- Varlığı değiştirme ihtimali-Ev sahibi, serseri ve çılgın-Hasnamuss - Uyku ve uyanış ihtimali – Tasavvurlar ve kelimeler – Duygusal tavır nasıl arttırılır- Muhakeme yetisi- Kendini hatırlama- Kişiyi görme ve tanıma- Ciddi olma- Alışkanlıklarla mücadele- Mekanikliği anlama - Çabalar – Bireysel çalışma- Kendini gözlem-Şoklar-Nasıl daha duygusal olunur? -İşe daha fazla ağırlık vermek-Duygusal merkez eğitimi-Olumlu duygular- Hoş ve nahoş duygular-Değer arttırma-Yeni şeylerin gelişi-Anlamanın yavaşlığı- Kişinin standardını yükseltmek.

BÖLÜM XIII

Farklı kategorilerde insan eylemleri-Üçlülerin doğru ve yanlış kullanımları-İnsan faaliyetlerinin incelenmesi-Başlama noktasını hatırlamak- İç ayrılık- Sahte kişiliği görmeyi öğrenme-Maskeler-Engeller ve zaaflar-Yöntemlerin incelenmesi-Alarmlar- Sistemi çıkarcı bir gözle ele almanın imkansızlığı-Felsefi, teorik ve pratik dil-Okulun üç derecesi- Doğru düşünme-Uzun ve kısa düşünceler-Aklın rolü - Farklı değerler- Doğru ve yanlış merak- Eleştirel tavır -Diğerlerini etkileme- Sinsi insan ve şeytanın hikayesi.

BÖLÜM XIV

Kişisel zorluklar-Kişinin en acil ve en inatçı zorluğunu bulma gerekliliği-Olumsuz duygular, hayal gücü, yapıcı düşünme-Yeni bakış açıları oluşturma- Kimlik mücadelesi-Üç kategoride olumsuz duygular ve onlarla başa çıkmanın yolu-Olumsuz duyguların dönüşümü- Kızgınlık- Tembellik-Sıkıcı olumsuz haller-Hayal gücünün farklı formları- Acı çekmekten vazgeç-

mek-Elimizdeki en büyük güç olarak istemli acı çekmek-Organik yaşamda acının rolü-İnsanın evrim için özel yaratılması - Kişisel işlerde sorumluluk- Aynı anda birçok kolda çalışma gerekliliği-Yapıcı düşünme ve özellikleri- Çağrışımlı düşünme-Gerçeği anlamak için yüksek merkezlere duyulan ihtiyaç- Meditasyon-Doğru düşünme- Hayali konuşmalar- İnancın farklı anlamları-Ölümden sonra yaşam.

BÖLÜM XV

Ezoterizm fikri- Düşünmenin mantıksal yöntemi ve psikolojik yöntemi-Psikolojik yöntemin açıklanması-Ezoterizm fikri ne ima ediyor-Belirli türde ezoterik fikirlere sadece en zor dönemlerde erişilebilir -Gereklilik ait olan- Birlik olma gerekliliği-Bilginin gerekliliği- Yüce bilgi ve sıradan bilgiyle arasındaki fark- Bilginin akümülatörleri-Okullar- Kişi dış olayları etkileyebilir mi? – Hayatın incelemesi- Hayattaki büyük olaylar ve etkileri-Öznel yollar ve nesnel yol-Etkileri değiştirme aracı olarak tavırlar- Hayat içindeki olayların değerlendirilmesi-B etkilerinin kademeli kayboluşu- Ezoterik döngülerin etkisini azaltmak için neden- Eksik hazırlık- Sistem ve nasıl öğretildiği- Farklı ölçekler- Okulların ölümü ve var olmaları için gereken şartlar- Sistem ile Hıristiyanlık arasındaki ilişki-Ölmek ve doğmak- Dua etmek-Rabb'in Duası incelemesine dair telkinler.

BÖLÜM XVI

Tekerrür etme fikri yalnızca bir teori olarak ele alınabilir-Tekerrür ihtimali ile insanlar arasındaki farklı ilişkiler-Üç ardışık aşama- C etkisine maruz kalma ihtimalinin neden sınırlı olması gerektiği-Geçmiş yaşamları hatırlama-Tekerrür fikrini basitleştirmek için reenkarnasyon teorisi-Kanıt bulma olanaksızlığı-Varlığımızın durumuyla sınırlıyız-Var olmadan öncesine sunulacak güçlü bir argüman olarak ruhun farklı türleri-Okullar neden yinelenemez- Tek ömürde tekerrür incelemesi- Ebedi tekerrür ebedi değildir- Olasılık ihtimalleri- Fırsatlar sınırlı ve zaman akıyor-Kendini hatırlama ve tekerrür- Kişilik ve tekerrür-Çocuk zihninin incelemesi-Tekerrür fikrinin kökeni-Zamanın üç boyutu- Tekerrür fikri ve sistem- Paralel zaman-Zihni-

mizin sınırlamaları- Yönelimlerin büyümesi ve tekerrür-Bir sonraki sefere okulla tanışma imkanı-Hazırlıklı olma-Herkes için başlangıç noktası aynı mıdır?- Okul ve orada üretilen talepler -Ruhun ölümü – tekerrür ve ölüm saati-Dünyevi olayların tekrarı- Uyanmak tek şey.

BÖLÜM I

Sistemin konusu- Psikolojinin incelenmesi-İnsanın kusurları- Dünyanın ve insanın incelenmesi- Ölçek ilkesi- Evrim olasılığı- Kendini inceleme- Çok sayıda "Ben"-İşlevler bölümü-Bilincin dört evresi- Kendini gözlem-Kendine hatırlatma- İki yüksek işlev- Makinenin yanlış çalışması-Hayal gücü -Yalan söyleme- İrade eksikliği -Kontrol eksikliği- Nahoş duyguların ifadesi-Olumsuz duygular-Davranış değişiklikleri – İşlevlerin gözlemi-Kimlik- Düşünme- Uyku- Hapishane ve kaçış - Yedi kategoride insan -Mekaniklik- Üç Yasası- Yedi Yasası- Yanılsamalar -Biz "yapamıyoruz"-İyi ve kötü- Ahlak ve vicdan- Sadece bir kaç kişi geliştirebilir- A, B ve C etkileri-Manyetik merkez -Evrende kötü bir yerde yaşıyoruz-Yaratılış Işını – Yasaların emirleri.

Bu sistemin neyden ibaret olduğunu açıklamaya ve yöntemlerimizden söz etmeye başlamadan önce, sistemin ilkelerinin ve en önemli fikirlerinin bana ait olmadığını zihinlerinize kazımak istiyorum. Esasında onları değerli kılan da bu, çünkü eğer bana ait olsalardı, sıradan beyinlerin ürettiği sadece belirli bir bakış açısı sunan diğer teoriler gibi olurlardı.

1907'de *Evren'in Yeni bir Modeli'ni* yazmaya başladığımda, benden önceki birçok insanın da yapmış olduğu gibi kendime hep hayatın görünen yüzünün ardında çok daha büyük ve önemli bir şey olduğunu hatırlattım. Ve kendi kendime ardında yatanları bilmediğimiz sürece, kendimize ve hayata dair bildiklerimizin pek bir önemi olmadığını söylerdim.

O zamanlar bir keresinde hatırlıyorum da şöyle demiştim, "Bilincin (veya şu an söylediğim şekliyle zekanın), kendisini fiziki bedenden ayrı bir şekilde gösterebildiği kanıtlanmış olarak kabul edilseydi, diğer birçok şey de kanıtlanabilirdi." Düşünce transferi, öngörü edinme, olası geleceği görebilme, geçmişe göz atabilme ve buna benzer süper normal psikolojik tezahürlerin kanıtlanmamış olduklarını anladım. Ben de bu şeyleri incelemek adına bir yöntem bulmaya çalıştım ve birkaç yıl boyunca bu uğurda uğraş verdim. Bu şekilde bazı ilginç şeyler buldum ancak sonuçlar çok anlaşılmazdı ve birkaç deney başarılı olmasına rağmen, bunları tekrarlamak imkansıza yakındı.

Bu deneylerin ardından iki sonuca ulaştım: birincisi, sıradan psikoloji hakkında yeterli bilgimiz yok; süper normal psikolojiyi inceleyemiyoruz çünkü normal psikolojiyi bilmiyoruz. İkincisi, bazı gerçek bilgilerin var olduğu; bilmek istediklerimizi tam olarak bilen okullar olabileceğini, ancak bir nedenden dolayı onların gizli tutulduğunu ve bu bilginin gizlendiği sonucuna vardım. Ben de bu okulları aramaya başladım. Avrupa, Mısır, Hindistan, Seylan, Türkiye ve Yakın Doğu'ya seyahat ettim; ama bu seyahatleri çoktan bitirdiğimde, savaş sırasında Rusya'da, orijinal olarak Doğu okullarından gelen belli bir sistemi inceleyen bir grup insanla tanışmıştım. Bu sistem, tam olarak başlaması gerektiğini fark ettiğim gibi, psikoloji çalışmasıyla başladı.

Bu sistemin ana fikri, gücümüzün ve kuvvetimizin küçük bir bölümünü bile kullanmamamızdı. İçimizde, tabiri caizse, çok büyük ve muazzam bir potansiyel var, ancak nasıl kullanılacağını bilmiyoruz. Bu grupta bazı doğuya özgü metaforlar kullandılar ve içimizde güzel mobilyalarla dolu büyük bir evin olduğunu, bir kütüphane ve diğer odaların bulunduğu, ancak bodrum katında ve mutfakta yaşadığımızı ve oradan çıkamadığımızı söylediler. İnsanlar bu evin üst katında ne olduğunu bize söylerse onlara inanmıyoruz, gülüyoruz ya da batıl inanç, masal veya hikâye diyoruz.

Bu sistem, yeni belli başlı prensipler ile dünyanın ve insanın incelenmesi olarak ayrılabilir. Dünyanın ve insanın incelenmesi, kendi içinde bir tür özel dili içerir. Sıradan konuşmalarda kullandığımız kelimeler olan sıradan kelimeleri kullanmaya çalışırız, ancak onlara biraz farklı ve daha kesin bir anlam ekleriz.

Dünyanın incelenmesi, evrenin incelenmesi, bilimde genel olarak bilinmeyen veya tanınmayan bazı temel yasaların çalışmasına dayanır. İki temel yasa, daha sonra açıklanacak olan Üç Yasası ve Yedi Yasasıdır. Buna ek olarak ve bu açıdan gerekli olan, sıradan bilimsel çalışmaya girmeyen ya da çok az giren bir ilke olan *ölçek ilkesi* bulunur.

İnsanın incelenmesi, insanın evrimi fikriyle yakından bağlantılıdır, ancak insanın evrimi, sıradandan biraz fark-

lı bir şekilde anlaşılmalıdır. Normalde, evrim kelimesi insan için veya bir çeşit mekanik evrim geçiren herhangi bir şey için kullanılır; yani belirli şeylerin bilinen veya bilinmeyen yasalarla başka şeylere dönüştüğünü ve bu diğer şeylerin hala başka şeylere dönüşmeye devam etmesinden söz ediyorum. Fakat bu sistemin bakış açısından böyle bir evrim yok- genel olarak konuşmuyorum, özellikle insandan söz ediyorum. İnsanın evrimi, eğer meydana gelirse, yalnızca bilgi ve çabanın sonucu olabilir; insan, öğrenebildiklerini yalnızca sıradan şekilde öğrenebildiği sürece, onun için evrim yoktur ve hiç olmamıştır.

Ciddi çalışma, bu sistemde psikoloji çalışmasıyla başlar; bir başka deyişle, kişinin ele alınmasıyla denilebilir çünkü psikoloji, astronomi gibi kişiden bağımsız ele alınamaz. Bir İnsan kendisini bilmeli. Bu bana söylendiğinde, kendimizi incelemek için hiçbir yöntemimiz olmadığını ve kendimiz hakkında şimdiden birçok yanlış fikrimiz olduğunu anında gördüm. Bu yüzden kendimizle alakalı yanlış fikirlerden kurtulmamız gerektiğini ve aynı zamanda kendimizi incelemek için yöntemler bulmamız gerektiğini fark ettim.

Belki de "psikoloji" ile anlatılmak isteneni tanımlamanın ne kadar zor olduğunu anlamışsınızdır? Aynı kelimelere farklı sistemlerde atfedilmiş o kadar çok anlam var ki, genel bir tanım elde etmesi zor. Böylece psikolojiyi *bireyin incelemesi* olarak tanımlayarak başlıyoruz. Bazı yeni yöntemler ve prensipler öğrenmeniz gerekecek, sonra bu prensiplere göre ve bu yöntemleri kullanarak kendinizi yeni bir bakış açısıyla görmeye çalışacaksınız.

Eğer kendimizi incelemeye başlarsak, her şeyden önce diğerlerinden daha çok kullandığımız bir kelime karşımıza çıkacaktır ve bu "ben" kelimesidir. 'Ben yapıyorum', 'Ben oturuyorum', 'Ben hissediyorum', 'Ben seviyorum', 'Ben sevmiyorum' vb. Bu bizim temel yanılsamamızdır, çünkü kendimiz hakkında yaptığımız başlıca hata kendimizi bir tane olarak görmemizdir; kendimiz hakkında hep "ben" olarak konuşuyoruz ve hep aynı şeye atıfta bulunduğumuzu sanıyoruz ama aslında yüzlerce farklı "ben"e bölünmüş durumdayız. Bir an "ben" derken, bir parçam konuşuyor, başka bir anda "ben" dediğimde,

bir başka "ben" konuşuyor. Tek bir "ben" olmadığımızı bilmiyoruz. Birçok farklı 'duygularımıza ve arzularımıza bağlı olan, kontrol edemediğimiz bir sürü "ben" mevcut aslında. Bu "ben"ler daima değişiyor; biri diğerini bastırıyor, biri diğerinin yerini alıyor ve tüm bu mücadele iç yaşamımızı oluşturuyor.

Kendimizde gördüğümüz "ben"ler birkaç gruba bölünmüştür. Bu grupların bazıları meşrudur, insanın doğru bölümlerine mensuptur, bazıları oldukça yapaydır, yetersiz bilgi ve insanın kendisiyle ilgili bazı hayali fikirleriyle ortaya çıkarlar.

Kendini incelemeye başlamak için kendi kendini gözlem yöntemlerini incelemenin yanı sıra, işlevlerimizin bölümlerinin belirli bir şekilde anlaşılması gerekir. Bu bölümlerle ilgili sıradan düşüncemiz oldukça yanlıştır. Entelektüel ve duygusal işlevler arasındaki farkı biliyoruz. Örneğin, bir şeyleri tartışırken, düşünüyoruz, karşılaştırıyoruz, açıklamalar türetiyoruz veya gerçek açıklamalar buluyoruz, bunların hepsi entelektüel çalışmadır; oysa aşk, nefret, korku, şüphe vb. duygusaldır. Fakat çok sık, kendimizi gözlemlemeye çalışırken, entelektüel ve duygusal işlevleri bile karıştırırız; Gerçek hislerimizi düşüncelerimiz sanırız, düşüncelerimizi de gerçek hislerimiz. Ancak, çalışmamız boyunca ne farkları olduklarını öğreneceğiz. Örneğin, hızda çok büyük bir fark var, ancak bu konuyu daha sonra konuşacağız.

Sıradan psikolojinin hiçbir sisteminin doğru şekilde bölüp anlayamadığı iki işlev daha var- içgüdüsel işlev ve hareketli işlev. İçgüdüsel işlev, organizmanın dahili çalışmasını ifade eder: yemeğin sindirilmesi, kalbin atması, nefes alma- bunlar içgüdüsel işlevlerdir. İçgüdüsel işlev aynı zamanda sıradan duyularda da görülür- görme, duyma, koku alma, tat alma, dokunma, soğuk ve sıcaklık hissi, bunun gibi şeyler; ve hepsi bu, gerçekten.

Dış hareketlerde, sadece basit refleksler içgüdüsel işleve aittir, çünkü daha karmaşık refleksler hareketli işleve aittir. İçgüdüsel ve hareketli işlevleri ayırt etmek çok kolaydır. İçgüdüsel işleve ait hiçbir şey öğrenmek zorunda değiliz, içgüdüsel işlevlerin hepsini kullanabilecek kapasitede doğduk. Öte yandan, hareketli işlevleri herkesin öğrenmesi gerekir- bir çocuk

yürümeyi, yazmayı vb. öğrenmesi gibi. İki işlev arasında çok büyük bir fark vardır, çünkü hareketli işlevlerde doğal olan hiçbir şey yoktur ve içgüdüsel işlevlerin hepsi doğamızda bulunur.

Dolayısıyla, kendini gözlemlemede, öncelikle bu dört işlevi bölmek ve gözlemlediğiniz her şeyi, "Bu, entelektüel işlevdir", "Bu, duygusal işlevdir" diyerek sınıflandırmanız gerekir.

Bu gözlemi bir süre uygularsanız, garip şeyler olduğunu fark edebilirsiniz. Örneğin, gözlemlemede gerçekten zor olan şeyin, unutmak olduğunu göreceksiniz. Gözlemlemeye başlıyorsunuz ve duygularınız bir tür düşünce ile birleşiyor ve kendinizi gözlemlemeyi unutuyorsunuz.

Yine, bir süre sonra, normal hayatımızda aynı şekilde kullanılmayan yeni bir işlev olan gözlemlemek için bu çabayı sürdürürseniz, başka bir ilginç şey fark edeceksiniz- genelde *kendinizi hatırlamadığınızı*. Her daim kendinizin farkında olabilseydiniz, her zaman ya da canınız istediğinde gözlem yapabilirdiniz. Ama kendinizi hatırlayamadığınız için konsantre olamıyorsunuz; işte bu yüzden irademiz olmadığını kabul etmeniz gerekecek. Kendinizi hatırlayabilseydiniz, istediğinizi yapabilirdiniz ve iradeniz olabilirdi. Fakat kendinizi hatırlayamazsınız, kendinizin farkında olamazsınız ve bu yüzden irademiz yok. Bazen kısa bir süre için iradeniz olabilir, ancak başka bir şeye dönüşür ve unutursunuz.

Bu durum, varlık hali, kendimizi çalışmaya başlamamız gereken durumdur. Ancak çok yakında, devam ederseniz, kendinizi çalışmaya başlamanın hemen başında kendinizde doğru olmayan bazı şeyleri düzeltme, doğru yerinde olmayan bazı şeyleri de düzenlemek zorunda kalacağınız sonucuna varacaksınız. Sistemin bunun için bir açıklaması var.

Dört bilinç halinde yaşayabileceğimiz şekilde yaratıldık, ancak kendimiz gibi sadece ikisini kullanıyoruz: biri uyurken, diğeri 'uyanık' dediğimiz hal- yani konuşabildiğimiz, dinleyebildiğimiz, okuyabildiğimiz, yazabileceğimizi vb. anlık durumdur. Ancak bunlar olası dört durumdan sadece ikisi. Üçüncü bilinç hali çok gariptir. İnsanlar bize, bilincin üçüncü durumunun ne olduğunu açıklarsa, buna sahip olduğumuzu düşünmeye başlarız.

Üçüncü duruma *öz-bilinç* denebilir ve eğer istenirse çoğu insan 'Kesinlikle bilinçliyiz!' Aslında bilinçli olmadığımız, sadece potansiyel olarak bilinçli olduğumuz gerçeğini gerçekten fark etmeden önce, yeterli bir süre veya belirli aralıklarla kendini gözlemleme için çaba sarf etmek gerekir.

Eğer istenirse, 'Evet, öyleyim' diyoruz ve o an için öyleyiz, ama bir sonraki anı hatırlamayı bırakıyoruz ve bilinçli olmuyoruz. Dolayısıyla, kendini gözlemleme sürecinde, üçüncü bilinç durumunda olmadığımızı, sadece ikisinde yaşadığımızı fark ediyoruz. Ya uykuda ya da sistemde, *göreceli bilinç* olarak adlandırılan uyanma durumunda yaşıyoruz. *Nesnel bilinç* olarak adlandırılan dördüncü duruma, bizim için erişilemezdir çünkü buna ancak öz bilinç vasıtasıyla ulaşabilir, yani ilk önce kendini tanıyarak, böylece daha sonra nesnel bilinç durumuna ulaşmayı başarabiliriz.

Bu yüzden, kendini gözlemlemeyle aynı zamanda, 'Ben buradayım' hissine tutunarak kendimizi fark etmeye çalışıyoruz, başka bir şey değil. Ve bu tüm Batı psikolojisinin, en küçük istisna olmadan, kaçırdığı bir gerçektir. Pek çok insan buna çok yaklaşmış olsa da bu gerçeğin önemini fark etmediler ve insanın durumunun değişebileceğini, uzun bir süre denerse, insanın kendini hatırlayabileceğini fark etmediler.

Burada asıl mesele bir gün ya da ay değil. Bu çok uzun bir çalışma ve engellerin nasıl kaldırılacağına dair bir çalışma, çünkü kendimizi hatırlamıyoruz, makinemizdeki birçok yanlış işlev nedeniyle kendi bilincimizin farkında değiliz ve tüm bu işlevlerin düzeltilip, doğru yapılması gerekiyor. Bu işlevlerin çoğu doğru yapıldığında, bu kendini hatırlama dönemleri gitgide uzayacak ve verim alabileceğimiz uzunluğa ulaştığında, iki yeni işlev kazanacağız. Üçüncü bilinç hali olan öz-bilinç ile *daha yüksek duygusal* denilen bir işlev elde ederiz. Eşit seviyede entelektüeldir gerçi, çünkü bu seviyede, entelektüel ile duygusal arasında normal düzeyde olduğu gibi bir fark yoktur. Ve nesnel bilinç durumuna geldiğimizde, *daha yüksek zihinsel* olarak adlandırılan başka bir işlev elde ederiz. Süper normal psikoloji olarak adlandırdığım fenomen bu iki işleve aittir ve bu yüzden, bu deneyleri yirmi beş yıl önce yaptığımda, deney-

sel çalışmanın imkânsız olduğu sonucuna vardım, çünkü bu bir deney meselesi değil, bireyin bilinç durumunun değişmesidir.

Size bazı genel fikirler verdim. Şimdi bana neyi anlamadığını, neyi daha iyi açıklamamı istediğini anlatmaya çalış. İstediğin soruyu sormaya çalış, dediklerimle ilgili ya da kendi soruların olabilir. Bu şekilde bir başlangıç yapmak daha kolay olacaktır.

S. Yüksek bilinç seviyesine ulaşmak için, sürekli kendinin farkında olmak mı gereklidir?

C. Bunu yapamayız, bu yüzden sürekli kendinin farkında olmak diye bir mesele yok. Şu an için sadece başlangıç hakkında konuşabiliriz. Yapabileceğimizi düşündüğümüzde- yapmayı hatırladığımızda farklı işlevlerin bu bölümü ile ilgili olarak kendimizi incelemeliyiz, çünkü bunu yaparken şansa bağlıyız. Hatırladığımızda, kendimizin farkında olmaya çalışmalıyız. Tüm yapabileceğimiz bu.

S. İçgüdüsel işlevlerinizin bilincinde olmanız gerekir mi?

C. Sadece duyular. İçgüdüsel çalışmanın bilinçli olması gerekmez. Entelektüelden bağımsız olarak kendisi için bilinçlidir ve bunu artırmaya gerek yoktur. İç işlevlerimizin bilincinde değil, kendimizi gördüğümüz şekilde bilinçli olmaya çalışmalıyız.

Bir süre sonra farkında olmanın faydalı olduğu bazı iç işlevlerin farkına varabiliriz; ama henüz değil. Anlıyorsun ya, yeni bir duygu edinmiyoruz. Sadece sıradan izlenimlerimizi, yaşamdan, insanlardan, her şeyden aldığımız sıradan şeyleri daha iyi sınıflandırıyoruz.

S. Araba sürmeyi öğrenirken olduğu gibi mesela, entelektüel işlevin, hareketli işleve ne yapılacağını söylediğini ve ustalaştıktan sonra hareketli işlevin kendi başına çalıştığını söylemek doğru olur mu?

C. Çok doğru. Bunun gibi birçok şeyi gözlemleyebilirsiniz. Önce entelektüel işlevle öğrenirsiniz.

S. Fiziki eylemlerimizi izleyerek edinilen bilgi ne kadar önemlidir?

Bu sadece aklımızı izlemek için bir egzersiz mi?

C. Hayır, çok önemli çünkü birçok şeyi karıştırıyoruz ve birçok şeyin nedenlerini bilmiyoruz. Nedenleri ancak uzun bir süre boyunca istikrarlı şekilde izleyerek anlayabiliriz.

S. Dört işlevin her biri üzerinde nasıl çalışılacağı konusunda talimat alabilir miyiz?

C. Bütün bunlar açıklanacak, ama şu an için ve uzun bir süre için, sadece gözlem yapabilirsiniz.

S. Diyelim ki bir birey geç yatmış ve ertesi gece erken yatmayı kafasına koymuş ancak gece olduğunda tam aksini yapması farklı "ben"lerin çalışmasına bir örnek olabilir mi?

C. Çok doğru, bir "ben" karar verir ve diğeri bunu yapmak zorundadır.

S. Kendimizin daha farkında olmaya çalışmayı nasıl ayarlayabiliriz?

C. Bunu başarmak çok zor olmasına rağmen, bunu açıklamak oldukça basittir.

Dolambaçlı yol yoktur.

Daha iyi bir durum ancak doğrudan çaba ile mümkündür,

sadece daha bilinçli olmaya çalışarak, kendisine olabildiğince sık,

'Ben bilinçli miyim, değil miyim?' diye sorarak bu başarılabilir.

S. Fakat kişi yönteminizin doğru olduğuna dair herhangi bir kesinliğe nasıl ulaşır?

C. Sadece bir gözlem ile diğerini karşılaştırarak. Ve sonra buluştuğumuzda konuşuruz. İnsanlar gözlemleri hakkında konuşurlar; onları karşılaştırırlar. Anlayamadıkları şeyleri açıklamaya çalışırım; bana yardım eden başka insanlar da var; ve bu sayede kişi nasıl çimin yeşil olduğunu biliyorsa, sıradan şeylerden de emin olur.

Bunların içinde iman ya da inanç sorusu yoktur. Tam tersine, bu sistem insanlara kesinlikle hiçbir şeye inanmamalarını öğretir. Gördüğünüz, duyduğunuz ve hissettiğiniz her şeyi doğrulamanız gerekir. Sadece bu şekilde bir noktaya gelebilirsiniz.

Aynı zamanda, makine dokümanlarımızın kusursuz çalışmadığını anlamalısınız; birçok yanlış işlevden dolayı kusursuz çalışmakla alakası bile yoktur, bu nedenle kendini incelemenin çok önemli bir kısmı bu yanlış işlevlerin çalışmasına bağlıdır. Onları ortadan kaldırmak için onları bilmemiz gerekir. Ve bazen kendimizde sevdiğimiz, özellikle yanlış işlevlerden biri de hayal gücüdür. Bu sistemde hayal gücü, bir şey hakkında bilinçli veya kasıtlı düşünme veya bir şeyin görselleştirilmesi anlamına değil, herhangi bir kontrol veya sonucu olmadan çalışan hayal gücü anlamına gelir. Çok fazla enerji ister ve düşünceyi yanlış yöne doğru yönlendirir.

S. 'Hayal gücü' derken, bir şeyi resmetmek yerine gerçek haliyle hayal etmeyi mi kastediyorsunuz?

C. Hayal gücünün birçok yönü vardır; sıradan günlük hayaller bile olabilir, örneğin kendinde var olmayan güçleri hayal etmek gibi. Aynı şey, kontrolsüz ve kendiliğinden çalışıyor.

S. Her biri kendini aldatma mıdır?

C. Kişi kendini aldatma olarak algılamaz: biri bir şeyi hayal eder, sonra ona inanır ve bunu hayal ettiğini unutur.

Bireyin anlık uyku hali, birlik yoksunluğu, mekaniklik ve kontrol eksikliği konularında kendisini inceleyerek, durumunun sonucu olan başka yanlış işlevler de buluyoruz, özellikle de kendine ve başkalarına her zaman yalan söylemek gibi. Nor-

mal insanın psikolojisine yalan söyleme çalışması bile denebilir, çünkü insan her şeyden daha çok yalan söyler ve aslında, gerçeği söyleyemez. Gerçeği söylemek o kadar kolay değildir;

Kişi nasıl yapılacağını öğrenmek zorundadır ve bazen çok uzun zaman alır.

S. Yalan söylemek ile ne demek istediğinizi açıklar mısınız?

C. Yalan söyleme, kişinin bilmediği şeyler hakkında düşünmesi veya konuşmasıdır; bu yalanın başlangıcıdır. Bu kasıtlı yalan demek değildir- örneğin diğer odada bir ayı olması ya da hikâye anlatmak gibi. Diğer odaya gidip içinde ayı olmadığını görebilirsiniz. Ancak, insanların herhangi bir konuda öne sürdüğü teorileri toplarsanız, konu hakkında hiçbir bilginiz olmadan, yalanların nerede başladığını göreceksiniz. İnsan kendini tanımıyor, hiçbir şey bilmiyor ve yine de her konuda bir teorisi var. Bu teorilerin çoğu yalandır.

S. Mevcut durumumda gerçeği bilmek bana iyi gelir diye bilmek istiyorum. Yalan olup olmadığını nasıl öğrenebilirim?

C. Bildiğiniz hemen hemen her şey için doğrulama yöntemleri vardır. Ama önce neyi bilip neyi bilemeyeceğinizi bilmelisiniz. Bu doğrulamaya yardımcı olur. Bununla başlarsanız, yakında düşünmeye gerek bile kalmadan yalanları duyacaksınız. Yalanlar farklı bir sese sahiptir, özellikle de bilemeyeceğimiz konulardaki yalanlar.

S. Hayal gücüyle ilgili olarak- hayal etmek yerine düşünüyorsanız, her zaman bu çabanın farkında olmanız gerekir mi?

C. Evet, bunun farkında olacaksınız – çaba değil de daha çok kontrol. Olayları kendinizin kontrol ettiğinizi, kendiliğinden olmadıklarını hissedeceksiniz.

S. 'Kendini hatırlama' derken, kendini gözlemledikten sonra hatırlamak anlamında mı, yoksa içimizde olduğunu bildiğimiz şeyleri hatırlamayı mı kastediyorsunuz?

C. Hayır, bunu gözlemden tamamen ayırın. Kendini hatırlamak, kendisinin farkında olmakla aynı şeyi ifade eder- "Ben". Bazen kendiliğinden gelir; çok tuhaf bir duygudur. Bu bir işlev değildir, düşünme değildir, his değildir; bu farklı bir bilinç halidir. Kendi başına sadece çok kısa bir an için, genellikle oldukça yeni bir ortamda gelir ve biri kendi kendine şöyle der: 'Ne kadar garip. Buradayım'. Bu kendi kendini hatırlamaktır; şu an kendini hatırlıyorsun.

Daha sonra bu anları ayırt etmeye başladığınızda, başka ilginç bir sonuca varıyorsunuz: çocukluktan hatırladığınız şeylerin sadece kendini hatırlamanın parıltıları olduğunun fark ediyorsunuz, çünkü bildiğiniz o normal anların tamamı yaşanmış şeyler. Orada olduğunuzu biliyorsunuz, ama hiçbir şeyi tam olarak hatırlamıyorsunuz; ama eğer bu parıltı gerçekleşirse, o anı çevreleyen her şeyi hatırlarsınız.

S. Gözlem yapan kişi, bireyde belirli şeyleri olmadığını fark edebilir mu? Kişi olayları her şeyin mümkün olabileceği bakış açısıyla mı gözlemler?

C. 'Her şey' gibi bir sözcüğü kullanmanın gerekli olduğunu düşünmüyorum. Sadece hiçbir tahminde bulunmadan gözlemleyin ve yalnızca görebileceklerinizi gözlemleyin. Uzun bir süre boyunca, entelektüel, duygusal, içgüdüsel ve hareketli işlevleri gözlemlemeniz ve neler yapabileceğinizi bulmaya çalışmanız gerekir. Bundan dört kesin zihniniz olduğu sonucuna varabilirsiniz- tek bir zihin değil, dört farklı zihin. Bir zihin entelektüel işlevleri, bambaşka bir zihin duygusal işlevleri, üçüncüsü içgüdüsel işlevleri denetler ve yine çok farklı olan dördüncüsü hareketli işlevleri denetler. Bunlara merkez diyoruz: entelektüel merkez, duygusal merkez, hareketli merkez ve içgüdüsel merkez. Oldukça bağımsızdırlar. Her merkezin kendi hafızası, kendi hayal gücü ve kendi iradesi vardır.

S. Çatışan arzular söz konusu olduğunda, kişinin kendisi hakkında yeterli bilgiye sahip olması durumunda, bu çatışmaya engel olabileceğini varsayıyorum?

C. Bilgi kendi başına yeterli değildir. Kişi bilgiye sahip olabilir ve arzuları yine de çatışabilir, çünkü her arzu farklı bir iradeyi temsil eder. Normal algıda irade olarak adlandırdığımız şey yalnızca arzuların sonucudur. Ortaya çıkan sonuç, bazen kesin bir eylem çizgisine ulaşır ve diğer zamanlarda hiçbir kesin çizgiye ulaşamaz, çünkü her bir arzu farklı yoldan gider ve ne yapacağımıza karar veremeyiz. Bu bizim genel halimizdir. Elbette ki gelecekteki hedefimiz, şimdi olduğu gibi çok olmak yerine tek bir bütün haline gelmek olmalıdır, çünkü doğru olanı yapmak, doğru olanı bilmek, bir yere varmak için bir olmalıyız. Bu çok uzak bir amaç ve kendimizi tanıyana kadar yaklaşmaya başlayamayız. Çünkü şu anda bulunduğumuz durumda, kendimize o kadar yabancıyız ki, gördüğümüz zaman hiçbir yol bulamayacağımız için dehşete düşmeye başlıyoruz.

İnsan çok karmaşık bir makinedir ve bir makine olarak incelenmelidir. Otomobil veya lokomotif gibi her türlü makineyi kontrol etmek için önce öğrenmemiz gerektiğinin farkındayız. Bu makineleri içgüdüsel olarak kontrol edemiyoruz, ancak bir nedenden ötürü, sıradan içgüdünün, daha karmaşık olmasına rağmen, insan makinesini kontrol etmek için yeterli olduğunu düşünüyoruz. Bu ilk yanlış varsayımlardan biridir: öğrenmemiz gerektiğinin, kontrolün bir bilgi ve beceri meselesi olduğunun farkında değiliz.

Bana tüm bunlarda seni en çok ilgilendiren ve daha fazlasını duymak istediğin şeyi söyle.

S. Hayal gücü sorgusu ilgimi çekti. Sanırım, kelimenin sıradan kullanımında birey yanlış anlamı kullanıyor anlamı çıkıyor?

C. Hayal gücünün sıradan anlamında en önemli faktör kaçırılmıştır, ancak bu sistemin terminolojisinde en önemli olanla başlıyoruz. Her işlevde en önemli faktör: 'Kontrolümüz altında mı, değil mi?' sorusudur. Dolayısıyla hayal gücü kontrolümüz altındayken, ona hayal gücü bile demiyoruz; farklı isimler veriyoruz- görselleştirme, yaratıcı düşünme, özgün düşünme- her özel durum için bir ad bulabilirsiniz. Ama kendi başına gelip, gücünün etkisinde *bizi kontrol* ettiği zaman, buna

hayal gücü diyoruz.

Yine, sıradan anlayışta kaçırdığımız hayal gücünün başka bir tarafı var. Bu var olmayan şeyleri, örneğin var olmayan kapasiteleri hayal etmemizdir. Sahip olmadığımız güçleri kendimize atfediyoruz; kendi bilincimizin farkında olmadığımız halde olduğumuzu hayal ediyoruz. Hayali güçlerimiz ve hayali öz bilincimiz var ve kendimizi bir tane olarak hayal ediyoruz, ama aslında çok sayıda farklı "ben" den oluşuyoruz. Kendimiz ve diğer insanlar hakkında hayal ettiğimiz pek çok şey var. Örneğin, 'yapabileceğimizi', seçeneğimizin olduğunu hayal ediyoruz; bizim seçeneğimiz yok, 'yapamayız', olaylar bizi bulur sadece.

Bu yüzden *kendimizi* hayal ediyoruz, gerçekten. Bizler kendimizi hayal ettiğimiz gibi değiliz.

S. Hayal gücü ile hayal kurmak arasında bir fark var mı?

C. Hayal kurmayı kontrol edemiyorsanız, bu onun hayal gücünün bir parçası olduğu anlamına gelir; ama hepsi değildir. Hayal gücünün birçok farklı tarafı vardır. Var olmayan halleri, var olmayan olasılıkları, var olmayan güçleri hayal ediyoruz.

S. Bana olumsuz bir hayal gücü tanımı verebilir misiniz?

C. Her türlü tatsız şey, kendine işkence etmek, sizin veya başkalarının başına gelebilecekleri hayal etmek; bunun gibi şeyler farklı biçimler alır. Bazı insanlar farklı hastalıklar hayal eder, bazıları kaza, bazıları talihsizlikler hayal eder.

S. Duygularını kontrol etmek makul bir amaç mı?

C. Duyguların kontrolü çok zor bir şeydir. Bu, bireysel çalışmanın çok önemli bir parçasıdır, ancak duyguların kontrolüyle başlayamayız, çünkü duygular hakkında yeterince bilgi sahibi değiliz.

Açıklayacağım: duygusal işlevi gözlemlemenin başından itibaren yapabileceğimiz şey, kendimizdeki belirli bir tezahürü durdurmaya çalışmaktır. Hoş olmayan duyguların tezahürünü

durdurmaya çalışmalıyız. Birçok insan için bu en zor şeylerden biridir, çünkü nahoş duygular onları yakalayamayacağınız kadar hızlı ve kolay bir şekilde ifade edilir. Yine de denemediğiniz sürece kendinizi gerçekten gözlemleyemezsiniz, bu yüzden en başından itibaren, duyguları gözlemlerken, hoş olmayan duyguların ifadesini durdurmaya çalışmalısınız. Bu ilk adım. Bu sistemde, bütün bu hoş olmayan, şiddetli veya moral bozucu duygulara *olumsuz duygular* adını veriyoruz. Dediğim gibi, ilk adım bu olumsuz duyguları ifade etmemeye çalışmaktır; ikinci adım, olumsuz duyguların kendilerinin incelenmesi, bunların listesini yapmak, bağlantılarını bulmaktır- çünkü bazıları basit ve bazıları karışıktır- ve bunların oldukça işe yaramaz olduklarını anlamaya çalışmaktır. Kulağa garip geliyor, ancak tüm olumsuz duyguların kesinlikle işe yaramaz olduğunu anlamak çok önemlidir: herhangi bir işe yaramazlar; bizi yeni şeylerle tanıştırmazlar veya bizi yeni şeylere yaklaştırmazlar; bize enerji vermezler, sadece enerjimizi harcarlar ve nahoş tezahürler yaratırlar. Fiziksel sağlığı bile tahrip edebilirler.

Üçüncüsü, belirli bir çalışma ve gözlem süresinden sonra, olumsuz duygulardan kurtulabileceğimiz ve zorunlu olmadıkları sonucuna varabiliriz. Burada sistem yardımcı olur çünkü aslında olumsuz duyguların gerçek bir merkezi olmadığını, onların çevremizdeki olumsuz duyguları olan insanları taklit ederek çocuklukta yarattığımız yapay bir merkeze ait olduklarını göstermektedir. İnsanlar çocuklarına bile olumsuz duygularını ifade etmeyi öğretirler. Daha sonra çocuklar taklit ederek daha çok şey öğrenir; daha büyük çocukları taklit ederler, daha büyük çocuklar yetişkinleri taklit ederler ve çok erken yaşlarda olumsuz duyguların uzmanı olurlar.

Zorunlu olumsuz duyguların olmadığını anlamaya başlamak büyük bir özgürlüktür. Onlarsız doğarız, ancak nedendir bilinmez kendimize olumsuz duygular öğretiriz.

S. Olumsuz duygulardan kurtulmak için, ortaya çıkmalarını durdurabilmemiz mi gerekir?

C. Bu yanlış, çünkü duyguları kontrol edemeyiz. Farklı işlevlerin farklı hızlarından bahsettim. En yavaş olan entelek-

tüel işlevdir. Daha sonra, entelektüelden çok daha hızlı olan yaklaşık olarak eşit hızda olan hareketli ve içgüdüsel işlevler gelir. Duygusal işlev yine de daha hızlı olmalıdır, ancak genellikle içgüdüsel işlevle aynı hızda çalışır. Dolayısıyla, hareketli, içgüdüsel ve duygusal işlevler düşünceden çok daha hızlıdır ve duyguları düşünce ile yakalamak imkansızdır. Duygusal bir durumdayken, birbirlerinin yerini o kadar çabuk alırlar ki, düşünecek zamanımız olmaz. Fakat düşünme işlevlerini hareketli işlevlerle karşılaştırarak hızdaki farklılığı anlayabiliriz. Hızlı hareket ederek kendinizi gözlemlemeye çalışırsanız, bunu yapamayacağınızı göreceksiniz. Düşünce hareketi takip edemez. Ya hareketi oldukça yavaşlatmak zorundasınız ya da gözlem yapamazsınız. Bu mutlak bir gerçektir.

S. Hareket derken fiziksel hareketleri mi kastediyorsunuz?

C. Evet, araba kullanmak veya yazmak gibi sıradan şeyler; böyle bir şeyi gözlemleyemezsiniz. Hatırlayabilirsiniz ve bu daha sonra gözlemlemiş olma yanılsaması yaratır. Gerçekte hızlı hareketleri gözlemleyemezsiniz.

Görüyorsunuz, şu anda olduğu gibi, olumsuz duygularla gerçek mücadele geleceğin meselesidir- çok uzak bir gelecek değil, ama ilk önce bilmemiz gereken birçok şey ve üzerinde çalışmamız gereken yöntemler var. Doğrudan bir yol yoktur; onlara nasıl saldırılacağına dair dolambaçlı yöntemleri öğrenmek zorundayız.

Her şeyden önce, az ya da çok gücümüzün yetebildiği zihinsel tutumlarımızın çoğunu değiştirmeliyiz; entelektüel tutumları veya bakış açılarını kastediyorum. Olumsuz duygular hakkında çok fazla yanlış bakış açımız var; onları gerekli, güzel veya asil buluyoruz; onları yüceltiyoruz, vb. Bütün bunlardan kurtulmalıyız. Bu yüzden olumsuz duygularla ilgili olarak aklımızı temizlemeliyiz. Olumsuz duygular konusunda zihnimiz açık olduğunda, onları yüceltmeyi bıraktığımız zaman, azar azar her biriyle ayrı ayrı mücadele etmenin bir yolunu buluruz. Biri belirli bir olumsuz duygu ile mücadele etmeyi daha kolay bulurken diğerinin bir başkası daha kolayına gelebilir. En kolay olanla başlamalısınız ve benim için en kolay olan şey sizin için

en zor olanı olabilir; bu yüzden kendiniz için en kolay olanı bulmalısınız, sonrasında daha zor olanlara geçmelisiniz.

S. Bu, kendi olumsuz duygularımdan bazılarını neden çocukluğumda hatırladığım insanlarla ilişkilendirdiğimi açıklıyor mu?

C. Muhtemelen, çünkü birçok olumsuz duygu taklit yoluyla öğrenilir. Ancak bazıları esas olarak doğamızda olabilir, çünkü doğamızın belirli yönlerde farklı eğilimleri vardır. Duygular gruplara ayrılabilir ve bir kişi bir gruba, diğer gruba göre daha fazla eğilimli olabilir. Örneğin, bazı insanlar farklı korku biçimlerine, bazıları farklı öfke biçimlerine eğilimlidir. Fakat onlar farklıdır ve taklit ürünü değildirler.

S. Mücadele etmesi en zor olanlar bunlar mı?

C. Evet, fakat bunlar genellikle bir tür zayıflığa dayanır, çünkü olumsuz duygular temelinde, genellikle kişinin kendine gösterdiği bir tür şahsi müsamaha bulunur; ve eğer biri kişinin korkularına izin vermiyorsa, öfkeye izin verir, biri öfkeye izin vermiyorsa, kendine acımaya izin verir. Olumsuz duygular her zaman bir tür izne dayanır.

Ancak olumsuz duygularla mücadele gibi karmaşık sorulara gelmeden önce, kendimizi hareketli işlevin küçük, günlük tezahürlerinde ve ayrıca içgüdüsel işlevin gözlemleyebileceğimiz, hoş ve nahoş hissetme, sıcak ve soğuk algısı gibi her daim içimizde varlığını sürdüren duyularımızı gözlemlemek çok önemlidir.

S. Kimlikten bahsetmediniz, ancak bu konuda size bir soru sorabilir miyim?

C. Lütfen. Ama buradaki herkes bunu duymadı, o yüzden biraz açıklayacağım. Görüyorsunuz, özellikle duyguları gözlemlemeye başladığımızda, ama aslında diğer tüm işlevlerde de, tüm işlevlerimize belli bir tutumun eşlik ettiğini görüyoruz; bazı şeylere dikkatimizi çok fazla veriyoruz, çok takılıyoruz, özellikle de en küçük duygusal unsur ortaya çıktığı zaman.

Buna kimlik denir. Bizi tanımlayan şeyler. Çok iyi bir kelime değil, ama İngilizcede daha iyisi yok. Kimlik fikri Hint yazıtlarında var ve Budistler bağlılık sadakat ile ihanetten söz ediyorlar. Bu kelimeler bana daha da tatmin edici görünüyor çünkü bu sistemle tanışmadan önce bu kelimeleri okudum ve anlamadım- ya da anladım ama fikri entelektüel olarak aldım. Aynı düşünceyi ele alan erken dönem Hristiyan yazarların Rusça ve Yunanca eserlerini bulduğum zaman ancak tam olarak anlayabildim. Kimliğin dört derecesi için dört kelimeleri var, ancak bu henüz bizim için gerekli değil. Fikri tanımıyla değil gözlemle anlamaya çalışıyoruz. Bu bağlılığın belirgin bir özelliğidir – bir şeylerde kaybolmak.

S. Gözlem duyunuzu kaybeder misiniz?

C. Tanımlandığınızda gözlem yapamazsınız.

S. Genellikle duygu ile mi başlar? Sahip olma isteği de buna giriyor mu?

C. Evet. Birçok şey ile. İlk önce ilgiyle başlar. Bir şeye ilgi duyarsınız ve içine girdiğiniz andan itibaren ilgi kaybolur.

S. Ama düşünüyor ve düşünme çabasının bilincindeyseniz, bu sizi kimlikten kurtarır mı? İkisini birden yapamazsınız, değil mi?

C. Evet, sizi bir anlığına kurtarır, ancak bir sonraki an başka bir düşünce gelir ve sizi uzaklaştırır. Yani hiçbir garantisi yok. Buna karşı sürekli nöbette olmalısınız.

S. Hangi olumsuz duyguları yüceltmeniz daha olasıdır?

C. Bazı insanlar sinirli veya kızgın halleri ile ya da bunun gibi bir şeyle gurur duyuyorlar. Çok zor biri olarak düşünülmeyi severler. Neredeyse zevk alamayacağınız hiçbir olumsuz duygu yoktur ve bu fark etmesi en zor şeydir. Gerçekten bazı insanlar tüm zevklerini olumsuz duygulardan alırlar.

İnsanlarla ilgili kimlik belirleme, bu sistemde *dikkate alma* adıyla özel bir biçim alır. Fakat dikkate alma iki çeşit olabilir- diğer insanların duygularını dikkate almak ve kendi duygularımızı dikkate almak. En başta kendi duygularımızı dikkate alırız. Çoğunlukla insanların bir şekilde bize yeterince değer vermediğini ya da bizi yeterince düşünmediğini ya da bizi yeterince dikkate almadıklarını düşünürüz. Bunun için birçok kelime buluyoruz. Bu, kimliğin çok önemli bir yüzüdür ve ondan kurtulmak çok zordur; bazı insanlar tam gücü altındadır. Her durumda, dikkate almayı gözlemlemek önemlidir.

Şahsen benim için, en baştan, en ilginç fikir kendini hatırlatmaktı. İnsanların böyle bir şeyi nasıl kaçırdıklarını anlayamadım. Bütün Avrupa felsefesi ve psikolojisi bu noktayı kaçırdı. Eski öğretilerde izler var, ama o kadar iyi gizlenmişler ve daha az önemli şeyler arasına yerleştirilmişler ki fikrin önemini görmek mümkün olmuyor.

Tüm bunları aklımızda tutmaya ve kendimizi gözlemlemeye çalışırken, içinde bulunduğumuz bilinç durumunda, tüm bu kimlik, olumsuz duygular ve kendini hatırlama yoksunluğu göz önüne alındığında, kesin bir karara varıyoruz, bizler aslında uyuyoruz. Sadece uyanık olduğumuzu hayal ediyoruz. Bu yüzden kendimizi hatırlamaya çalıştığımız zaman bunun tek bir anlamı vardır- uyanmaya çalıştığımız. Ve bir saniyeliğine uyanıyoruz ama sonra tekrar uyuya kalıyoruz. Halimiz bu, yani aslında biz uyuyoruz. Makinede birçok şeyi düzeltirsek ve bu uyanma fikri üzerinde uzun süre ısrarcı şekilde çalışırsak uyanabiliriz.

S. Kötü fiziksel acı kişinin zihinsel fikirlerini bozar mı?

C. Kesinlikle. Bu yüzden bunun hakkında konuşamıyoruz. İnsandan bahsettiğimizde normal halinden söz ediyoruz. Daha sonra bu yeni işlevleri, bilinci ve benzeri şeyleri elde etmek hakkında konuşabiliriz. İstisnai durumlar ele alınamaz çünkü tüm resmi bozarlar.

Bununla ilgili birçok ilginç şey var. Moskova'da tanıştığım bu grup doğuya özgü metafor ve benzetmeler kullanıyordu ve hakkında konuşmaktan hoşlandıkları şeylerden biri hapisha-

neydi – insanın biri hapishanede, yani ne dileyebilir, ne isteyebilir? Eğer az çok mantıklı bir insansa, tek bir şey dileyebilir, o da kaçmak. Fakat bu kaçma arzusunu formüle etmeden önce bile, hapishanede olduğunun farkında olmalıdır. Hapishanende olduğunun farkına varamazsa kaçmak isteyemez. Ardından, bu dileği belirlediğinde kaçış olanaklarını fark etmeye başlar ve tek başına kaçamayacağını anlar, çünkü duvarların altında kazı yapmak ve bunun gibi şeyler gereklidir. Her şeyden önce kendisiyle kaçmak isteyen bazı insanlara sahip olması gerektiğini fark eder- küçük bir grup insan. Bu yüzden belli sayıda insanın belki de kaçabileceğini fark eder. Ancak *herkes* kaçamaz. Tek bir kişi ya da herkes kaçamaz, ama az sayıda insan kaçabilir. Yine, hangi koşullarda? Yardım almanın gerekli olduğu sonucuna varır. O olmadan kaçamazlar. Haritalara, dosyalara, araçlara vb. sahip olmalılar, bu yüzden dışarıdan yardım almalılar.

Bu tam olarak, neredeyse tam anlamıyla, insanın konumudur. Makinemizin kullanılmayan parçalarını kullanmayı öğrenebiliriz. Bu hapishane aslında mutfağımızda ve bodrumumuzda oturup dışarı çıkamamamız anlamına gelmektedir. Kişi dışarı çıkabilir, ancak tek başına değil. Okul olmadan yapamaz. Okul, an itibariyle kaçan veya kaçmaya hazırlanan insanlar olduğu anlamına gelir. Okul, başka bir okuldan yardım almadan, daha önce kaçanlardan yardım almadan başlayamaz. Onlardan belli fikirleri, belli bir planı, belli bir bilgiyi alabiliriz- bunlar bizim araçlarımızdır. Tekrar ediyorum, herkes kaçamaz. Buna karşı birçok yasa var. Basitçe söylemek gerekirse, çok dikkat çeker ve bu hemen mekanik kuvvetlerden bir reaksiyon üretecektir.

S. Kaçma isteği içgüdüsel, değil mi?

C. Hayır. Sadece organizmanın iç işleri içgüdüseldir. Entelektüel ve duygusal olmalı, çünkü içgüdüsel işlev aslında daha düşük fiziksel işlevlere aittir. Yine de bazı durumlarda, kaçmak için fiziksel bir istek olabilir. Diyelim ki oda çok sıcak ve dışarının serin olduğunu biliyoruz, kesinlikle kaçmak isteyebiliriz. Ancak hapishanede olduğumuzu ve kaçmanın mümkün olduğunu anlamak için mantık ve his gerekir.

S. Daha geniş bir kendini gözlemden yoksun olunca kaçışınızın amacını bilmek zor gibi görünüyor.

C. Evet, kesinlikle. Hapishane sadece bir örnek. Bizim için hapishane uykumuzdur ve mecazlar olmadan, uyuduğumuzu fark ettiğimizde uyanmak istiyoruz. Duygusal olarak fark edilmeli. Uykuda çaresiz olduğumuzu anlamalıyız; her şey olabilir. Yaşamın resimlerini görebilir, olayların -ister büyük ister küçük olsun- neden bir şekilde veya başka bir şekilde- olduğunu görebilir ve bunun insanların uykuda oldukları için olduğunu anlayabiliriz. Doğal olarak uykudayken hiçbir şey yapamazlar.

Bilirsin, bu fikirler ve bu yöntemlerle ilgili olarak, bir anlamda oldukça garip bir zamanda yaşıyoruz çünkü okullar hızla yok oluyor. Otuz ya da kırk yıl önce, şu anda pratikte bulunmayan ya da bulması çok daha zor olan birçok okul türünü bulabilirdiniz.

S. Doğu'da olduğu kadar Batı'da mı kayboluyorlar?

C. Tabii ki Doğu'yu kastediyorum. Batı'da uzun zaman önce varlıkları son bulmuştu.

Ancak okullar hakkında ayrı ayrı konuşmamızın daha iyi olacağını düşünüyorum. Bu çok ilginç bir konudur, çünkü doğru bölümleri nasıl yapacağımızı bilmiyoruz. Farklı okul türleri vardır.

S. İlk gözlemlemeye çalıştığınızda, uzun meşgalelere bulaşmak yerine çok sayıda kısa meşgale seçmek daha mı iyidir? Bir fark yaratır mı?

C. Hayır. Kendinizi sadece aynı koşullarda değil, farklı koşullarda da gözlemlemeye çalışmalısınız.

S. Öyleyse daha sonra analiz etmek iyi mi?

C. Hayır. Genel olarak konuşursak, başlangıçta ve uzun bir süre boyunca analiz yapılmamalıdır. Analiz etmek için yasaları bilmeniz gerekir; Neden bu şekilde oldu ve başka bir şekilde olmadı. Bu yüzden yasaları bilmeden önce, analiz etmeye ça-

lışmamak daha iyidir. Sadece olayları olduğu gibi gözlemleyin ve onları entelektüel, duygusal, içgüdüsel ve hareketli işlevler olarak sınıflandırmaya çalışın. Bu işlevlerin her birinin, kendisini gösterdiği bir merkezi veya zihni vardır.

İşlevler ve bilinç durumlarıyla bağlantılı olarak ve olası evrimi açısından insan, yedi kategoriye ayrılmıştır. İnsanlar sadece ilk üç kategoriden birinde doğarlar. İçgüdüsel veya hareketli işlevin baskın olduğu, entelektüel ve duygusal işlevlerin daha az gelişmiş olduğu bir insana **1 numaralı insan** denir; ancak duygusal işlev diğer işlevlere üstün geliyorsa, buna **2 numaralı insan** denir; ve eğer entelektüel işlev hâkimse, o da **3 numaralı insan**dır. Bu üç tür insanın ötesinde, bu şekilde doğmamış **4. bir insan** vardır. Bu demektir ki değişimin başlangıcı, esas olarak bilinçtedir, ama aynı zamanda bilgi ve gözlem kapasitesi için de geçerlidir. Daha sonra, kendisinde zaten üçüncü bir bilinç hali, yani öz-bilinçlilik geliştirmiş ve daha yüksek duygusal işlevin çalıştığı **5 numaralı insan** gelir. Sırada, **6 numaralı insan** ve son olarak da **7 numaralı insan** var, tam objektif bilinci olan ve yüksek entelektüel işlevin çalıştığı insan.

S. Ne arayacağımızı bilmediğimiz için kendimizden daha yüksek bir insanı nasıl tanıyabiliriz?

C. İçimizde eksik olan şeyleri, kendimize atfettiğimiz ancak sahip olmadığımız şeyleri daha iyi bildiğimizde, bu konuda bir şeyler görmeye başlayacağız, gerçekte daha yüksek seviyedeki insanları yalnızca kendi bilgileri ile ayırt edebiliriz. Bilmediğimiz bir şey biliyorlarsa ve başka kimsenin bilmediğini ve sıradan bir şekilde öğrenilemeyeceğini fark edersek, bu bir rehber görevi görebilir.

Bu yedi insan kategorisinin özellikleri hakkında biraz düşünmeye çalışın. Mesela 1, 2 ve 3 numaralı insanın genel özellikleri ne olabilir? Her şeyden önce, uyku. 1, 2 ve 3 numaralı insan kendini bir sistemle bağlantılı şekilde incelemeye başlamadan önce, bütün yaşamını uykuda geçirir. Sadece uyanık gibi görünür;

Aslında hiç uyanık değildir, ya da bazen bir anlığına uyanır, etrafına bakar ve tekrar uykuya dalar. Bu, 1, 2 ve 3 numa-

ralı insanın ilk özelliğidir. İkinci özellik, çok farklı "ben"e sahip olmasına rağmen, bunlardan bazılarının birbirini bile tanımamasıdır. İnsanoğlu oldukça kesin tavırlara, kesin mahkumiyetlere veya kesin görüşlere sahip olabilir, diğer yandan da oldukça farklı inançlara, oldukça farklı görüşlere, oldukça farklı beğenilere ve farklı hoşnutsuzluklara sahip olabilir ve onlardan biri diğerini tanımıyor. Bu, 1, 2 ve 3 numaralı insanın temel özelliklerinden biridir. İnsanlar çok bölünmüşlerdir, bunu bilmezler ve bilemezler; çünkü bu "ben"lerden bazıları bağı olan "ben"leri tanıyor sadece, diğer "ben"ler hala bilinmezliğini koruyor. "Ben"ler işlevlere göre ayrılır; entelektüel, duygusal, içgüdüsel ve hareketli olarak. Aralarında bildikleri bir şey var, ama bunun ötesinde hiçbir şey bilmiyorlar; bu yüzden insan kendini bu bölünme bilgisi ile çalışmaya başlayana kadar, işlevlerini veya tepkilerini doğru bir şekilde asla anlayamaz.

İnsanın bu uykusu ve içinde birliğin olmaması, çok önemli bir özellik daha yaratır ve bu, insanın bütün mekanikliğidir. Bu halde 1, 2 ve 3 numaralı insan, dış etkenler tarafından kontrol edilen bir makinedir; bu dış etkilere karşı koyma imkânı yoktur ve onları birbirinden ayırt etme imkânı da yoktur, kendisini bunlardan ayrı inceleme imkânı yoktur. Kendisini her zaman hareket halinde görmekte ve istediği yere gitmekte özgür olduğu, isteğine göre hareket edebileceği ve sağa veya sola gidebileceği konusunda köklü ve çok güçlü bir yanılsamaya sahiptir. Bunu yapamaz; sağa doğru hareket ederse, bu sola gidemeyeceği anlamına gelir. 'İrade' oldukça yanlış bir fikirdir; böyle bir şey yoktur. İrade, yalnızca tek bir denetleyici "ben"i olan insanlarda vardır, ancak birbirini tanımayan birçok farklı "ben"e sahip olduğu sürece, o kadar sayıda farklı iradesi olacaktır; her "ben "in kendi iradesi vardır, başka "ben" veya başka irade olamaz. Fakat insan irade sahibi olacağı, denetleyici bir "ben" edineceği duruma gelebilir. Bu duruma ancak bilinç geliştirerek ulaşabilir. Bunlar, bu sistemin prensiplerinin temelleridir.

Şimdi sadece bir şey daha söylemek istiyorum. Psikoloji ile başlıyoruz- bireyin, insan makinesinin, bilinç durumunun, olayları düzeltme yöntemlerinin incelenmesi gibi; ama aynı za-

manda, sistemin önemli bir kısmı dünyanın genel yasalarının öğretilerine verilmiştir; çünkü olayların arkasında yatan temel yasaların bazılarını bilmiyorsak, kendimizi bile anlayamayız. Bunun için sıradan bilimsel bilgi yeterli değildir, çünkü tıpkı psikolojide kendini hatırlama gibi önemli noktaların es geçilmesi gibi, bilimimiz de her şeyin dayandığı temel yasaları unuttu ya da hiç bilmiyordu.

Dediğim gibi, dünyadaki her şey, büyük veya küçük ne ölçekte olursa olsun, bu sistemde Üç Yasası ve *Yedi Yasası* olarak adlandırılan iki temel yasaya dayanmaktadır.

Üç Yasası, kısa bir açıklamada, üç kuvvetin her tezahür etmeye, her olguya ve her olaya girdiği anlamına gelir. Onlar denir (ancak bunlar sadece sözcüklerdir, çünkü niteliklerini ifade etmezler), pozitif, negatif ve nötrleştirici, aktif, pasif ve nötrleştirici veya daha da basit olarak, birinci kuvvet, ikinci kuvvet ve üçüncü kuvvet olarak adlandırılabilirler. Bu üç güç her şeye girer. Çoğu durumda iki kuvvetin ihtiyacını anlıyoruz- bir kuvvetin bir eylem yaratamayacağı, eylem ve direnç olduğunu. Ancak genel olarak üçüncü gücün farkında değiliz. Bu, varlığımızın durumu, bilincimizin durumu ile bağlantılıdır. Başka bir durumda, şimdi göremediğimiz birçok durumda bunun farkında oluruz. Bazen sıradan bir bilimsel çalışmada üçüncü kuvvet örnekleri bulabiliriz- örneğin, kimyada ve biyolojide olayların ve fenomenlerin yaratılmasında üçüncü bir gücün gerekliliğini bulabiliriz.

Psikoloji çalışmalarıyla başlıyoruz. Daha sonra üç kuvvet hakkında daha fazla konuşacağız ve etkileşimlerinin bazı örneklerini bulabiliriz. Ancak bu üç kuvveti inceleme gereği üzerine hazırlıklı olmak ve şimdi alışmak daha iyidir.

Yedi Yasası da kısaca tanımlanmalıdır. Bu, dünyadaki hiçbir sürecin kesintisiz devam etmeyeceği anlamına gelir. Bu fikri göstermek için, titreşimlerin arttığı belirli bir faaliyet dönemine girelim; Sanırım saniyede 1000 titreşimle başlıyorlar ve saniyede 2000 titreşime yükseliyorlar. Bu döneme oktav denir, çünkü bu yasa müziğe uygulandı ve dönem yedi nota ve ilk notanın bir tekrarına bölündü. Oktav, özellikle de büyük oktav, kozmik bir kanunun bir resmi veya formülüdür, çünkü kozmik

düzenlemelerde, bir oktav içinde titreşimlerin kendiliğinden yavaşladığı iki an vardır. Titreşimler düzenli olarak gelişmez. Ana oktavda bu, eksik yarı tonlarla gösterilir; bu nedenle bize kozmik bir kanunun resmi olduğu söylendi; ama bu yasanın müzikle ilgisi yok.

Yedi Yasasını anlamanın gerekli olmasının nedeni, bütün olaylarda çok önemli bir rol oynaması. Yedi Yasası olmasaydı, dünyadaki her şey nihai sonucuna giderdi, ama bu yasa nedeniyle her şey saptı. Mesela, eğer yağmur başladıysa durmadan devam edecekti, taşkınlar başladıysa her yeri su basacaktı, bir deprem başladıysa süresiz olarak devam edecekti. Ancak Yedi Yasası nedeniyle duruyorlar, çünkü kaçırılan her yarım tonda olaylar sapmaya uğruyor, düz çizgilerde ilerlemiyorlar. Yedi Yasası, doğada neden düz çizgiler olmadığını da açıklar. Hayatımızdaki ve makinemizdeki her şey de bu kanuna dayanır. Öyleyse bunu organizmamızın çalışmasında inceleyeceğiz; çünkü kendimizi sadece psikolojik olarak değil, sadece zihinsel yaşamımızla bağlantılı olarak değil, aynı zamanda fiziksel yaşamımızla ilgili olarak da incelemeliyiz. Fiziksel süreçlerimizde, bu yasanın çalışmasına dair pek çok örnek buluyoruz.

Aynı zamanda, Yedi Yasası, nasıl ve hangi anda yapılacağını biliyorsanız, bir oktava ek bir şok verebilir ve düz çizgide tutabilirsiniz. İnsan aktivitesinde insanların bir şeyi nasıl yapmaya başladığını ve bir süre sonra tamamen farklı bir şey yaptıklarını ve yine de bir şeylerin tamamen değiştiğini fark etmeden ilk adıyla çağırdıklarını gözlemleyebiliyoruz. Ancak, kişisel işlerde, özellikle bu sistemle bağlantılı işlerde, bu oktavların sapmalarını nasıl önleyeceğimizi, düz bir çizgiyi nasıl tutacağımızı öğrenmeliyiz. Aksi takdirde hiçbir şey bulamayacağız.

Sistemin diğer taraflarını incelerken bile psikolojiye geri dönmek zorundayız, çünkü yalnızca psikolojik çalışmanın yardımıyla bilgimizi gerçekten arttırabiliriz; onsuz sadece kelimeler öğreneceğiz. Sadece kendimizi psikolojik olarak nasıl inceleyeceğimizi bildiğimiz zaman, zihinlerimiz ve kavramamız ile ilgili olan bir şeyi anlamaya başlayabiliriz.

Kendini incelemenin nasıl başlaması gerektiğine dair ör-

nekler vermeye çalışacağım. Zaten yalan söylemekten bahsettik ve psikoloji tanımını 'yalancılık çalışması' olarak yaptım. Bu yüzden gözlemlemeniz için ilk ve en önemli şeylerden biri yalan söylemek. Yalan söylemeye çok benzeyen yanılsamalar, kendimizi aldattığımız şeyler, yanlış fikirler, yanlış inançlar, yanlış görüşler vb. tüm bunlar üzerinde çalışılmalıdır, çünkü illüzyonlarımızı anlamaya başlayana kadar hiçbir zaman gerçekleri göremeyiz. Her konuda öncelikle illüzyonlarımızı gerçeklerden ayırmalıyız. Ancak o zaman gerçekten yeni bir şey öğrenip öğrenemeyeceğimizi görmek mümkün olacak.

Üstesinden gelinmesi en önemli ve en zor yanılsamalardan biri "yapabileceğimiz" inancımızdır. Bunun ne anlama geldiğini anlamaya çalışın. İstediğimizi bir plan yaptığımızı, karar vereceğimizi, başlayacağımızı ve başaracağımızı düşünüyoruz, ancak sistem 1, 2 ve 3 numaralı insanın 'yapamayacağını', hiçbir şey yapamayacağını, her şeyin onun başına geldiğini açıklıyor. Bu garip gelebilir, özellikle de şimdi herkes bir şeyler yapabileceğini düşünüyorsa. Ancak azar azar, insan hakkında söylemeye alıştığımız birçok şeyin genellikle sadece yüksek seviyedeki insanlar için geçerli olabileceğini ve düşük seviyemizdeki insanlar için geçerli olmadığını anlayacaksınız. İnsanın 'yapabileceğini' söylerseniz, bu 7 numaralı ya da 6 numaralı insan için doğru olacaktır. 5 numaralı insan bile bize kıyasla bir şeyler yapabilir, ancak biz hiçbir şey yapamayız. İnsanın bilinci olduğunu düşündüğünüzü de söyleyebilirsiniz. Bu, 5, 6 ya da 7 numaralı insanlarla ilgili olarak, 5 numaradan başlayarak doğru olacaktır ve eğer insanın vicdanı olduğunu söyleseydiniz, bu 4 numaralı insan için doğru olurdu, ama 1, 2 ve 3 numaralar için olmazdı. İnsanın ayrıldığı kategorileri ayırt edebilmeyi öğrenmeliyiz, çünkü bazı şeyler bir kategoriye göre doğrudur, diğerlerine göre yanlıştır.

İnsanın ‹yapamayacağını› anlamak çok önemlidir, çünkü bu kendimize bakış açımızın temelidir ve kendimizi hayal kırıklığına uğrattığımızda bile diğer insanların "yapabileceğini" düşünüyoruz. İşlerin mekanik olarak gerçekleştiğini ve kimsenin onları zorlamadığını kesinkes kabul edemeyiz. İlk başta bunu büyük ölçekte görmek zordur, ancak çok yakında kendi-

niz de göreceksiniz. Kendinizi araştırırken, genellikle yapmadığınız belli şeyler yapmaya çalışırsanız, örneğin, kendinizi hatırlamaya çalışırsanız, kendinizin farkında olmaya çalışırsanız, o zaman çok yakında bir şey yapıp yapamayacağınızı göreceksiniz. Ve çoğu durumda yapamadığınızı göreceksiniz.

S. 1, 2 veya 3 numaralı insan olarak kendimiz için hiçbir şey yapamıyorsak, farkında olmak istiyorsak dışardan yardım almalı mıyız?

C. Arayabileceğimiz bir dış yardım yok çünkü mekaniğiz. Hiçbir şey yapamayız, fakat eylemde farklılıklar var ve kendini gözlemleme onları gösterecektir; örneğin, biraz direnç gösterebiliriz. Bir dileğimiz, bir eğilimimiz olabilir, ancak buna direnç gösterebilir ve her gün direnmeye devam edebiliriz. Oldukça küçük olan şeylerde seçme şansımız var, bu yüzden tırnak işareti içinde ‹yapamayız› olmasına rağmen şimdi yapabileceğimiz birçok küçük şey var. Mesela kendimizin farkında olmaya çalışabiliriz. Kesinlikle uzun süre yapamayız. Ama dener miyiz, denemez miyiz? Soru budur. Bu farklı eylemlerimizi gözlemlerken, genel bir ilke olarak, 1, 2 ve 3 numaralı insanın hiçbir şeyi 'yapamamasına' rağmen, bir şeye ilgi duyması halinde, bir şeyi sıradan şeylerden daha çok istemeye başlarsa, o zaman her zaman aynı seviyede değildir ve çok basit bir anlamda yapmaya başlayabileceği anları seçebilir.

Dikkate almamız gereken bir diğer önemli sorun, bu sistemdeki iyilik ve kötülük fikridir, çünkü genellikle insanların bu konudaki görüşleri çok karışıktır ve bunun nasıl anlaşılacağını kendiniz için ayarlamanız gerekir. Sistemin bakış açısından, insanda karşılaştırılabilecek ya da görülebilecek yalnızca iki şey, mekanik yasaların tezahürü ve bilincin tezahürü vardır. Eğer iyi ya da kötü diyebileceğiniz şeylere örnekler bulmak istiyorsanız, bazı standartlara varmak için, kötülük dediğimiz şeyin her zaman mekanik olduğunu anında göreceksiniz, asla bilinçli olamaz; ve iyi dediğimiz şey daima bilinçlidir, mekanik olamaz. Bunun nedenini görmek uzun zaman alacak, çünkü bu mekanik ve bilinçli düşünceler aklımızda karışık haldedir. Onları hiçbir zaman doğru şekilde tarif etmeyiz, bu nedenle

düşünmeniz ve çalışmanız gereken bir sonraki nokta budur.

Dahası, iyilik ve kötülük meselesiyle bağlantılı olarak, ahlak ve vicdanın göreceli konumlarını anlamaya çalışmalıyız. Ahlak nedir ve vicdan nedir? Öncelikle ahlakın sabit olmadığını söyleyebiliriz. Farklı ülkelerde, farklı yüzyıllarda, farklı on yıllarda, farklı sınıflarda, farklı eğitim almış insanlarda farklıdır. Kafkasya'da ahlaki olabilecek şeyler Avrupa'da ahlaksız olabilir. Örneğin, bazı ülkelerde kan intikamı en ahlaki şeylerden birdir; bir insan uzaktaki amcasını öldüren birini öldürmeyi reddederse, ahlaka aykırı sayılır. Fakat Avrupa'da hiç kimse böyle düşünmez, aslında pek çok insan birini öldürmenin ahlaksızlık olduğunu düşünür, bu kişi dayısını öldürmüş olsa bile. Dolayısıyla ahlak her zaman farklıdır ve daima değişir. Fakat vicdan asla değişmez. Vicdan, belirli davranış ilişkilerinde, genellikle tavırlar ve insanlar ile ilgili bir tür duygusal doğruluk anlayışıdır. Bu her zaman aynıdır; değişemez ve bir ülkede ya da başka bir ülkede, bir ulusta ya da diğerinde, bir kişide ya da başkasında farklılık gösteremez.

İyilik ve kötülük, mekaniklik ve bilinç, ahlak ve vicdan çalışmaları hakkında söylediklerimi aklınızda birleştirmeye çalışın ve sonra ‹Bilinçli kötülük mümkün mü?› sorusunu kendinize sorun. Bu çalışma ve gözlem gerektirecek, ancak sistem açısından bilinçli kötülüğün imkânsız olduğu kesin bir ilke var; mekaniklik bilinçsiz olmalıdır.

S. Kötülüğün her zaman bilinçsiz olma fikrini anlamak oldukça zor. Biraz daha açıklayabilir misiniz?

C. Öncelikle kötülük dediğiniz şeyi tanımıyla değil örneklerle bulmaya çalışmanızı söylerim. Belli sayıda örneğiniz varsa, kendinize sorun, bilinçli olabilirler mi? Kötü şeyler bilinçli bir şekilde yapılabilir mi? Sonra onların bilinçsizce yapılabileceğini göreceksiniz. Başka bir cevap, sizin kötülük dediğiniz her şeyin mekanik olarak gerçekleşebilmesi ve her zaman mekanik olarak gerçekleşmesidir, bu yüzden bilince ihtiyacı yoktur.

Bu sistemin fikirlerini esasen insanın evrimi ile bağlantılı olarak incelememiz gerektiğini söyledim ve evrim yoluyla bi-

linçli bir süreci ve bilinçli çabaları sürekli ve bağlantılı olarak anlamamız gerektiğini söyledim. Ara sıra anlaşıldığı gibi mekanik bir evrim yoktur. Evrim, eğer mümkünse, sadece bilinçli olabilir ve evrimin başlangıcı her zaman bilincin evrimidir, başka hiçbir şeyin evrimi olamaz. Bilinç evrimleşmeye başlarsa, başka şeyler de büyümeye ve evrimleşmeye başlar. Bilinç aynı seviyede kalırsa, diğer her şey aynı seviyede kalır.

Evrim ile ilgili olarak en başında anlamanın önemli olduğu birkaç şey var. Birincisi, 1, 2 ve 3 numaralı insanların çok büyük bir kısmından sadece çok azı 4, 5, 6 ve 7 numaralı olabilir ya da başlayabilir. Bu çok iyi anlaşılmalıdır, çünkü herkesin evrimleşebileceğini düşünmeye başlarsak, evrimin başlangıcı için gerekli koşulları anlamaktan vazgeçeriz, bunları sizin için hapishanenden kaçma örneğinde tanımladım.

S. Bütün insan ırkları aynı gelişim olasılığına sahip mi?

C. Bu ilginç bir soru. Bu soruyu ilk kez bu işe geldiğimde kendime sordum ve çok önemli bir dönemde çok önemli okullarda tartışıldığı söylendi ve bu bağlamda mümkün olan tüm deneyleri yaptıktan sonra beyaz, sarı, siyah, kahverengi ve kızıl ırklar arasındaki gelişim olasılıkları arasında hiçbir fark olmadığı sonucuna vardılar. Şu anda, beyaz ve sarı ırklar hâkim konumda, oysa geçmişte muhtemelen diğerlerinden biriydi. Örneğin, Sfenks insana bir Avrupalıyı değil, siyahi birini anımsatıyor.

S. İyilik ve kötülük hakkında söylediklerinizle bağlantılı olarak, bu sistemin bir takipçisi savaşa katılabilir mi?

C. Bu onu ilgilendirir. Harici yasaklar veya koşullar yok.

S. Ama ikisini uzlaştırabilir mi?

C. Yine bu da onu ilgilendirir. Bu özel sistem insanı çok özgür bırakır. Bilinç ve irade yaratmak istiyor. Belirli dış kısıtlamalar uygulanarak ne bilinç ne de irade yaratılamaz. Kişi özgür olmalı.

Dış olayların hepsinden önemsiz olduğunu anlamalısınız. Önemli olan iç olaylar, iç savaştır.

S. Bana kötülük gibi görünen ve yapabileceğim birçok şey var.

C. Kendinizi ele alamazsınız çünkü yalnızca daha önce işlediğiniz kötülük örneklerini ele alabilirsiniz. Bu nedenle, genel olarak fikri ele almak daha iyidir. Mümkün olan tüm örnekleri bulun- kazalar veya hatalar demek istemiyorum, çünkü birçok suç kazara olur- ama kesin olarak kasıtlı kötülük dediğimiz her şeyi ele alırsanız, bunun bilince ihtiyacı olmadığını göreceksiniz; mekanik bir eylem ve her şey devam ediyor.

S. Seçim illüzyonunu yaratıyor.

C. Bu en büyük yanılsamadır- 'yapma' yanılsaması ve seçim yanılsaması. Bu şeyler daha yüksek bir seviyeye ait. 4 numaradan başlayarak kişi zaten bir seçim yapmaya başlıyor, ancak 1, 2 ve 3 numaranın çok az seçeneği var.

S. Kara büyü çalışmasının bilinçli bir kötülük olduğunu söylemez miyiz?

C. Korkunç resimleri olan kitapları okuyan ve kendilerini aldatan insanlar dışında, böyle çalışma yapmış birini tanıyor musunuz?

S. Başka bir kişiyi aldatmak için kasıtlı olarak çalışmaya karar verirseniz, bu kasıtlı kötülük olmaz mı?

C. Büyük olasılıkla elinizde değildi; şartlardan ya da başka nedenlerden ötürü baskı altındaydınız ve başka seçeneğiniz yoktu.

Bunların hepsi zor problemlerdir ve alışmak uzun zaman alır, çünkü yanlış düşünmeye alışkınız. Mesela, tarihi olaylara baktığımızda, bilinçli olamayacak şeyleri bilinçli olarak ve bilinçli olabilecek şeyleri bir çeşit mekanik süreç olarak kabul ediyoruz.

Şimdi sadece çok azının kendi içindeki gizli olasılıkları bulup geliştirebileceği fikrine dönersek, soru doğal olarak ortaya çıkar: Farkı ne belirler? Neden bazı insanların bir şansı var ve bazı insanların hiç şansı yok? Bazı insanların en başından beri şansları olmadığı oldukça doğrudur. Öyle bir durumda doğarlar ki hiçbir şey öğrenemezler ya da kendileri bir şekilde kusurludurlar; bu yüzden kusurlu insanları dışlıyoruz çünkü onlar hakkında söylenecek bir şey yok. Normal şartlarda olan insanlarla ilgileniyoruz ve kendileri normal olmalı, sıradan öğrenme ve anlama yetileri olmalı. Şimdi, bu insanlardan sadece çok azı gelişme yolunda ilk adımı bile atabilecek durumda. Nasıl ve neden böyle?

Sıradan yaşam koşullarında olan tüm insanlar iki tür etki altında yaşarlar. Birincisi, yaşamda yaratılan etkiler, zenginlik arzusu, şöhret vb. etkilere A diyoruz. İkincisi, dış yaşamdan gelen, farklı olsalar da aynı koşullarda çalışan başka etkiler de var. Bunlara B diyoruz. İnsana din, edebiyat veya felsefe şeklinde ulaşırlar. İkinci türün bu etkileri kökenlerinde bilinçlidir. A etkileri, başından beri mekaniktir. İnsan bu B etkileriyle karşılaşabilir ya da fark etmeden onları es geçebilir ya da onları duyabilir ve onları anladığını, kelimeleri kullanabileceğini düşünebilir ve aynı zamanda gerçek bir anlayışa sahip olmayabilir. Bu iki etki gerçekten insanın gelişimini belirler. Eğer insan B etkilerini biriktirirse, bu etkilerin sonuçları onun içinde kristalleşir (normal anlamda kristalleşme kelimesini kullanıyorum) ve onun içinde *manyetik merkez* dediğimiz belirli bir çekim merkezi oluşturur.

Bu etkilerin yoğun bellek hafızası onu belli bir yöne çeker veya belirli bir yöne döndürür. İnsanda manyetik merkez oluştuğunda, B etkilerine çekilmesi daha kolay ve A etkilerinin dikkatini dağıtması daha zor olacaktır. Sıradan insanlarda A etkileri, diğer etkilere hiçbir şey kalmayacak kadar zaman alabilir ve B etkilerinden neredeyse hiç etkilenmezler. Ama insandaki bu manyetik merkez büyürse, bir süre sonra B etkilerine dahil olmayan, farklı bir şey öğrenebileceği bir ya da bir grup insanla tanıştığında, buna C etkisi diyoruz. Bu etki, kökeni ve hareketi bakımından bilinçlidir ve yalnızca doğrudan talimat-

larla iletilebilir. B etkileri, kitaplardan ve sanat eserlerinden ve bunun gibi şeylerden kaynaklanabilir, ancak C etkisi yalnızca doğrudan temas yoluyla gelebilir. Manyetik merkezi büyümüş bir insan, C etkisi ile temas ettiği bir insanla veya bir grupla tanışırsa, bu ilk adımı attığı anlamına gelir. O zaman onun için bir gelişme olasılığı var.

S. İlk adım ne anlama geliyor?

C. Bir 'yol' veya 'yörünge' fikri ile bağlantılıdır. Ama anlamamız gereken asıl konu, yolun normal yaşam seviyesinde başlamadığıdır; daha yüksek bir seviyede başlar.

İlk adım, kişinin C etkisi ile buluştuğu andır. Bu andan itibaren, yola ulaşılmadan önce tırmanılması gereken birkaç basamaklı bir merdiven başlar. Yol dipten başlamaz, ancak son adım atıldıktan sonra başlar.

S. Normal bir insan kime denir?

C. Paradoksal görünebilir, ancak başka bir tanımımız yok- bu gelişebilen bir insan anlamına gelir.

S. B etkileri ile A etkileri arasında bir ilişki var mı? B etkileri bir insana geldiğinde, A etkilerini etkiler ve onları dönüştürür mü?

C. Bunları etkileyebilirler, ancak aynı zamanda biri mutlaka diğerini dışlar. İnsan bu iki farklı etki altında yeryüzünde yaşar; yalnızca birini seçebilir veya her ikisine birden sahip olabilir. A ve B etkilerinden bahsettiğinizde, gerçekler hakkında konuşmaya başlarsınız. Bu ifadeyi başka bir kesin gerçekle değiştirirseniz, hangi ilişkide bulunduklarını göreceksiniz. Bu çok kolay.

Bu noktada doğal olarak şu soru ortaya çıkıyor: Bir insanın kendini değiştirmeye başlaması, büyüme ihtimaline gelmesi neden bu kadar zor? Çünkü, görüyorsunuz, insanın doğası gereği çok ilginç bir şekilde yaratıldığını hatırlamalıyız. Belli bir noktaya kadar gelişmiştir; bu noktadan sonra kendini

geliştirmeli. Doğa, insanı belli bir noktadan öteye götürmez. Daha sonra, insanın hangi noktadan geliştiğini ve daha fazla gelişiminin nasıl başlaması gerektiğini tam olarak öğreneceğiz ve neden bu bakış açısıyla kendini asla geliştiremediğini ve neden doğa tarafından geliştirilemediğini göreceğiz. Fakat ondan önce bazı genel koşulları anlamamız gerekir.

Bir insanın kendisi üzerinde herhangi bir çalışmaya başlaması bile zordur, çünkü evrende çok kötü bir yerde yaşıyor. İlk başta çok garip bir fikir olmalı. Evrendeki daha iyi ve daha kötü yerlerin olduğunun farkında değiliz ve kesinlikle en kötü yerde olduğumuzu kesinlikle bilmiyoruz. Bunu gerçekleştiremiyoruz, çünkü, bir bakış açısına göre, evren hakkındaki bilgilerimiz çok karmaşık. Başka bir açıdan bakıldığında, gerçek gerçekleri hesaba katmaz.

Evrende bize en yakın yeri ararsak, yeryüzünde yaşadığımızı ve ayın dünyanın etkisinde olduğunu fark ederiz. Aynı zamanda, dünyanın güneş sisteminin gezegenlerinden biri olduğunu, muhtemelen dünyadan daha güçlü daha büyük gezegenlerin olduğunu ve bir araya getirilen tüm bu gezegenlerin bir şekilde dünyayı etkilemesi ve kontrol etmesi gerektiğini görüyoruz. Bir sonraki ölçekte güneş geliyor ve güneşin tüm gezegenleri ve dünyayı aynı anda kontrol ettiğini biliyoruz. Bu açıdan düşünüyorsanız, güneş sistemiyle ilgili zaten farklı bir fikre sahip olacaksınız, ancak bunda yeni bir şey yok: bu sadece bir şey ile diğeri arasındaki ilişkiyi kurabilmekle alakalı bir soru.

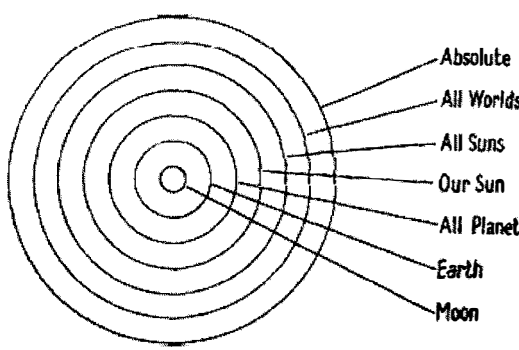

Dünya, güneş sisteminin gezegenlerinden biridir ve güneş, Samanyolu'ndaki yıldızlardan biridir. Bunun ötesinde, mümkün olan tüm dünyaları ele alabiliriz. Sıradan bakış açısından bildiğimiz budur. Tamamen felsefi bir terim olarak, bunu Mutlak olarak adlandırdığımız, olayların ilişkisini ve durumu ekleyebiliriz. Her şeyin tek bir bütün olduğu durumdur. Şimdi ayın dünya ile, dünyanın gezegenlerle olan ilişkisini biraz farklı bir şekilde ifade edebiliriz.

- ○ Absolute. Unknown beginning of all.
- ○ All Worlds. All galaxies similar and dissimilar to our galaxy.
- ○ All Suns. Our galaxy.
- ● Our Sun. Our solar system.
- ○ All Planets. All planets of the solar system.
- ○ Earth.
- ○ Moon.

Yukarıdan aşağıya baktığımızda, Tüm Güneşleri Güneş'imizle veya Dünya'yı Tüm Gezegenler ile karşılaştırırsak, ölçekteki büyük farkı anlamaya başlayabiliriz. Belirli bir ölçek ölçeği ile birbirleriyle kesin bir ilişki içinde olduklarını anlayabiliriz. En küçük olan Ay'dır ve Ay'ın ötesinde hiçbir şey bilmiyoruz. Bütün bunlara Yaratılış Işını denir. Başka ışınlar da var, çünkü bu ışın tüm evreni içermiyor, ama yeryüzünde yaşadığımız ve yeryüzünden geçtiğimizden beri bu Yaratılış Işını'na aitiz. Bu şemadan, evrendeki kötü bir yer ile ne kastedildiği açıktır. En kötü yer aydır, ama dünya neredeyse kötüdür. Bu, Kuzey Kutbunun yakınında yaşamak gibidir, bu da dünyada bu kadar çok şeyin neden zor olduğunu açıklar. Bununla ilgili hiçbir şeyi değiştiremeyiz veya yapamayız, ancak bildiğimiz zaman adapte olabiliriz ve bu şekilde başka türlü kaçamayacağımız birçok şeyden kaçabiliriz. Ancak hayal gücümüzün bizimle kaçmasına izin vermemeliyiz ve bize tamamen kaçabileceğimizi söylememeliyiz.

Sadece bir şey eklemek istiyorum. Henüz açıklanması zor olan nedenlerden ötürü, Yaratılış Işını'nda tüm bu dünyalar birbiriyle bağlantılıdır: etkiler yukarıdan aşağıya doğru geçer ancak Gezegenler ile Dünya arasında bir boşluk vardır. Tüm Gezegenlerden gelen etkilerin dünyaya ulaşabilmesi için bu boşluğu kapatmak adına belirli bir araç icat edildi. Dünyayı saran bir çeşit hassas film olduğunu söyleyebiliriz bunun. Yeryüzündeki Organik Yaşam. Böylece bitkiler, hayvanlar ve insanlar kesin bir amaca hizmet ediyor; Dünya ile gezegenler arasındaki iletişime hizmet ediyorlar. Onları alabilen ve tutabilecek organik yaşamın yardımıyla, gezegensel etkiler dünyaya nüfuz eder. Bu, dünyadaki organik yaşamın anlamı ve nedenidir.

S. Organik yaşamı sadece yeryüzünde kabul ediyorsunuz. Diğer gezegenlerde hiçbir şey olmadığını mı varsayıyorsunuz?

C. Hayır, hiç değil, ama dünyadaki organik yaşamla ilgileniyoruz, çünkü dünyadayız ve dünyadaki organik yaşamın bir parçasıyız, bu yüzden sadece dünya hakkında konuşuyoruz. Diğer tüm gezegenleri bir kitle olarak ele alıyoruz, ama dünya hakkında farklı konuşuyoruz. Bu ölçek prensibidir. Bir şey size ne kadar yakınsa, çalışmanız tam ölçüye o kadar yakın olur. Bu odayı incelerseniz, kaç kişinin geldiğini ve kaç sandalyeye ihtiyaç duyulacağını bilmeniz gerekir; ayrıntılı olarak incelersiniz, ancak sadece evi ele alırsanız, bu ayrıntıları bilmenize gerek yoktur. Ve sokağa çıkarsanız, yine farklı. Aynı şekilde, Yaratılış Işını'nı farklı ölçeklerde inceliyoruz. Dünyadaki organik yaşamdan bahsediyoruz, ama başka hiçbir gezegendeki organik yaşamdan bahsetmiyoruz; Dünya dışında onu incelemek için hiçbir imkânımız yok.

Dünya'nın evrende kötü bir yer olduğunu söylediğimde ne demek istediğimi size açıklayacak olan Yaratılış Işını hakkında birkaç ayrıntı daha vereceğim. Daha önce, evrenin temel yasalarını incelemeye gelmemiz gerektiğini ve incelememiz gereken iki yasanın, Üç Yasası ve Yedi Yasası olacağını söyledim. Ayrıca ölçek ilkesinden bahsettim. Şimdi zaten bu prensiple tanıştınız ve her şeyi aynı ölçekte incelemediğimizi anlıyorsunuz. Bu gerçekten sıradan bilimin en zayıf noktası; bilim

insanları, gerekli olmadığını anlamadan, her şeyi aynı ölçekte incelemeye çalışırlar. Aslında, tam tersi. Tüm pratik amaçlar için, farklı ölçeklerdeki şeyleri incelemeyi öğrenmeliyiz.

Üç Yasasına geri dönmeliyiz. Gerçekleşen her şeyin üç kuvvetin eyleminin bir sonucu olduğunu ve iki gücün kendi başına bir etki üretemediğinin açıklamasını hatırlarsınız. Bu fikri Yaratılışın Işını ile birleştirmeye çalışacağım.

Mutlak, 1. Dünya'dır, çünkü içindeki üç kuvvet onu tek yapar. Mutlak kendi iradesi ve bilinci ile dünyalar yaratır. Hepsi kasıtlıdır ve içindeki her güç bir yeri işgal eder. Bu bizim için anlaşılmazdır. Bir sonraki dünya olan 3. Dünya'da da aynı üç kuvvet vardır, sadece onlar zaten bölünmüş durumdadır. Bu üç kuvvet yine bir tanesini aldığımız dünyaları üretiyor, ancak bu 6. Dünya Mutlak ile temas halinde olan 3.Dünya'dan farklı, çünkü zaten mekanik. 6. Dünya, önceki dünyadan üç kuvvet edinmiştir ve kendine ait üç kuvvet vardır. Bir sonraki dünya olan 12. Dünya, ikinci sıranın dünyasından üç, üçüncü sıra dünyasından altı ve üç tane de kendine ait kuvvet barındırır. Bir sonraki dünya olan 24. Dünya, yirmi dört kuvvete, bir sonraki kırk sekiz ve ondan sonraki de son doksan altı kuvvete sahiptir.

1 Dünya	Mutlak	1
2 Dünya	Tüm Dünyalar	3
6 Dünya	Bütün Güneşler	6 (3+ 3)
12 Dünya	Güneş	12 (3+ 6+ 3)
24 Dünya	Tüm Gezegenler	24 (3+ 6+ 12+ 3)
48 Dünya	Dünya	48 (3+ 6+ 12+ 24+ 3)
96 Dünya	Ay	96 (3+ 6+ 12+ 24+ 48+ 3)

Bu rakamlar, her bir dünyayı düzenleyen yasaların sayısını gösterir. Kanun sayısı arttıkça, bir şeyi değiştirmek zorlaşır. Mesela, insanın yaşadığı dünyada kırk sekiz yasa hakimdir. Kendisi çok daha fazla yasa altında, ancak bu kırk sekiz yasa bile bir şeyi değiştirmesini zorlaştırıyor, çünkü her küçük şey bu yasalar tarafından yönetiliyor. Neyse ki, insanın yaşadığı tüm yasalar onun için zorunlu değildir, bu yüzden bazılarından kaçabilir ve evrim olasılığı temel olarak bazı yasalardan

kaçmakla bağlantılıdır. Hapishane duvarını tırmanarak da bir insan yasalardan kaçar.

BÖLÜM II

İnsan eksik bir varlıktır-Meşru seviyesinin altında yaşar-Eski değerleri yeniden ölçme- ‹Faydalı ‹ ve ‹ zararlı›-Yanılsamalar- Uyuyan insan-Pratik bireysel çalışma-Engelleri inceleme- Yalan psikolojisi- İnsan bir makinedir- Daimi bir "ben" yaratmak -Düzensiz bir evin alegorisi-Roller-Engebeler - Kendini hatırlama-Neden bu sistem popüler olamaz-Hapishane-Hedef belirleme- Özgür olmak- Günah -Tövbe- İnsanlığa yardım etme-Çekicilik ve iticilik- Kendini gözlem- İnsana dair her şeyin yedi kategoriye bölümü-Bilgi ve varlık- Aralarındaki ilişki- Daha çok bilgi edinebiliriz- Benliğin değişmesinin gerekliliği-Zararlı işlevler- Olumsuz duyguların ifadesi-Gereksiz konuşma- Bu sistem ile diğerleri arasındaki fark- Farklı kategorilerde düşünmek-Mevcut duruma ait tehlikeler.

GEÇEN SEFER SÖYLEDİKLERİMİ HAFIZANIZDA GÖZDEN GEÇİRMENİZİ istiyorum, çünkü söylediğim birçok şey aptalca gelişmedi. Çalışmam gereken şeyler hakkında genel bir fikir olan ipuçları verdim; bu yüzden olayların sırasını ve onların göreceli önemlerini hatırlamak gerekir. Çünkü söylediğim bazı şeyler başka fikirlerin anlaşılmasını sağlarken, bazılarını sadece diğerlerini açıklamak için vurguladım.

Ama önce tekrar önemli bir noktayı vurgulamak istiyorum. Bu sistem, insanı eksik bir varlık olarak gören ve onu olası gelişimi açısından inceleyen sistemler sınıfına aittir. Sıradan psikoloji gerçeklikten çok uzak. Çalıştığı insan hayali bir miktar. İnsan olması gerektiği gibi değil. Sahip olmadığımız birçok niteliği kendimize atfediyoruz. Bilinçli değiliz. Eğer bilinçli değilsek birliğimiz olamaz, bireysellik olamaz, Ego veya "ben" olamaz. Bütün bunlar, insanın bilinç yanılsamasını sürdürmesi için icat edildi. İnsan *bilinçli* olabilir, fakat şu anda değildir. İnsanın meşru seviyesinin altında yaşadığı kabul edilmelidir. İnsanın elde edebileceği başka şeyler de var, ama şimdilik ona neyin haklı olduğunu ama neye sahip olmadığını söylüyorum.

Bu sistem bildiğimiz ya da düşündüğümüz her şeyi tepetaklak eder. Sıradan psikolojik fikirlerle uzlaştırılamaz. İnsanı nasıl göreceğimize karar vermeliyiz: bir yumurta veya bir kuş

olarak. Ve onu bir yumurta olarak görürsek, bir kuşun özelliklerini ona atfetmemeliyiz. Onu bir yumurta olarak gördüğümüzde tüm psikoloji farklılaşıyor: tüm insan yaşamı embriyoların, tamamlanmamış varlıkların yaşamına dönüşüyor. Bazıları için yaşamın anlamı, başka bir duruma geçme olasılığı olur.

Neyin eksiksiz olduğunu ve eksik olan şeyin ne olduğunu anlamak çok önemlidir, çünkü bu en başından anlaşılmazsa daha ileriye gitmek zor olacaktır. Belki bir örnek, ne demek istediğimi açıklamaya yardımcı olacaktır. Bir at arabasını bir uçakla karşılaştıralım. Bir uçakta normal bir at arabasında olmayan birçok imkân vardır, ancak aynı zamanda bir uçak normal bir araç olarak kullanılabilir. Çok gereksiz, uygunsuz ve pahalı olurdu, ancak iki ata bağlayıp karayolunda uçakla seyahat edebilirsiniz. Bu uçağı olan insanın bir motoru olduğunu ve kendi kendine hareket edebildiğini bilmediğini ve motoru öğrendiğini varsayalım- sonra atları dağıtabilir ve bir motorlu araç olarak kullanabilir. Ama yine de çok gereksiz olacaktır. İnsanın bu makineyi incelediğini ve uçabileceğini keşfettiğini varsayalım. Kuşkusuz, uçağı bir taşıyıcı olarak kullanırken kaçırdığı birçok avantajı olacaktır. Kendimizle yaptığımız şey bu; uçabilecekken kendimizi bir araba olarak kullanıyoruz. Ancak örnekler bir şeydir ve gerçekler başka bir şeydir. Alegorilere ve analojilere ihtiyaç yoktur, çünkü bilinci doğru şekilde incelemeye başlarsak, gerçek olgular hakkında konuşabiliriz.

Bir an için bir uçağın analojisine geri dönersek, uçağımızın uçmamasının sebebi nedir? Tabii ki ilk sebep, makineyi tanımıyor olmamız, nasıl çalışacağımız ve nasıl harekete geçireceğimizi bilmememiz. İkinci sebep ise, bu cehaletin bir sonucu olarak, makinenin çok yavaş bir hızda çalışmasıdır. Bu yavaş hızın etkisi, bir at arabasıyla bir uçakla karşılaştırdığımızdan çok daha fazladır.

Sistemin fikirlerini ve yöntemlerini tam olarak takip etmek için iki noktayı tanımak ve kabul etmek gerekir: düşük bilinç düzeyi ve insanda irade ve bireysellik pratik yokluğu. Bunlar kabul edildiğinde, iki fikrin, iki kelimenin 'yararlı' ve 'zararlı' olarak doğru kullanımını öğrenmek çok faydalı ve

gereklidir; çünkü bu kelimeleri psikolojik bir duruma uygulamak ve insanın psikolojik yapısında neyin yararlı olduğunu ve neyin zararlı olduğunu bulmak oldukça zordur. Ancak, insanı olası gelişimi açısından ele alırsanız, gelişimine neyin yararlı olduğunu ve bunun neyin zararlı olduğunu engeller. Bunu açıklamanın bile gerekli olması çok garip ama maalesef sıradan düşüncemiz, özellikle de ciddi problemlerle karşılaştığında, doktorlar bu fikri kullanmıyor; Her nasılsa, neyin faydalı ve zararlı olduğunu anlamadık. Düşüncemiz birçok kötü alışkanlık kazanmıştır ve bunlardan biri amaçsız düşünmektir. Düşüncemiz otomatik hale geldi; Neden yaptığımıza dair hiçbir fikrimiz olmadan, olası yan sorunları düşünürsek ve geliştirirsek, oldukça memnunuz. Bu sistem açısından bakıldığında böyle bir düşünce işe yaramaz. Tüm çalışma, tüm düşünme ve araştırmaların bir amacı olmalı, bir bakış açısı olmalı ve bu amacı da bilinç kazanmalıdır. Bu amaç olmadan kendini çalışmak işe yaramaz. Kendisini araştırmak için sadece bir dokümanın bilincine sahip olmadığını ve birisinin bunu elde etmek istediğini fark etmesi durumunda, kendini incelemenin sebepleri vardır. Aksi takdirde sadece boşuna olur. Bilincin elde edilmesi, tamamen ve tamamen mekanik yasalar altında olduğu için, mekanikliğin kademeli olarak kurtuluşu ile bağlantılıdır. Bir insan ne kadar bilinç kazanırsa, mekanikliği o kadar fazla bırakır, bu da kazara mekanik yasalardan daha fazla kurtulduğu anlamına gelir.

Bilinç edinmedeki ilk adım, bilinçli olmadığımızın farkına varılmasıdır. Ancak bu yanılsama tek başına değiştirilemez, çünkü diğerleri de var. Daha önce de söylediğim gibi, en kötüsü 'yapabileceğimiz' yanılsamadır. Tüm hayatımız bu yanılsamaya dayanıyor. Her zaman, gerçekte hiçbir şey yapmadığımızı yaptığımızı, her şeyin gerçekleştiğini düşünüyoruz.

Başka bir yanılsama, uyanık olduğumuzdur. Uyuduğumuzu fark ettiğimizde, bütün tarihin uyuyan insanlar tarafından oluşturulduğunu göreceğiz. Uyuyan insanlar kavga eder, kanun yapar; Uyuyan insanlar onlara itaat eder veya itaatsizlik eder. İllüzyonlarımızın en kötüsü, yaşadığımız ve yaşamlarımızı yöneten yanlış fikirler. Bu yanlış fikirlere karşı tutumu-

muzu değiştirebilseydik ve ne olduklarını anlayabilseydik, bu başlı başına büyük bir değişim olurdu ve diğer şeyleri de hemen değiştirecekti.

Şimdi, bu şekilde başlasak iyi olurdu: hafta boyunca düşünüp durdunuz, bu yüzden duyduklarınızda neyin net olmadığını hatırlamaya çalışın ve sorular sorun, sonra bu düşünce satırını geliştireceğim.

S. Eğer bilinçli değilsek, bizim için neyin faydalı olduğunu ve neyin zararlı olduğuna karar verebilir miyiz?

C. Kişisel gözlemin kişilik dışı olamayacağını söylemiştim, çünkü kişisel olarak makinemizin doğru çalışması ile ilgileniyoruz. Organizmanın doğru çalışması bizim için faydalı, yanlış çalışması zararlıdır. İnsanın hayatı ve içsel işlevleri hakkında basit bir ticari tutumu olmalı ve kişi neyin fayda sağlayıp ve neyin kayba uğrattığını bilmeli, bu nedenle bin yıl önce gerçekleşen bazı tarihsel olaylar gibi, kişi kendini tarafsız bir şekilde gözlemleyemez. Bir insan bu tutumu içinde kabul ettiğinde, pratik kişisel çalışmaya başlamaya hazırdır, çünkü pratik bireysel çalışma en mekanik şeylerin çalışılması anlamına gelir. İçimizdeki bazı işlevler bilinçlenebilir, diğerleri ise bilinçsiz hale gelebilir. Örneğin, içgüdüsel işlevlerin bilinçli hale gelmesi gerekmiyor, ama başkaları da var- tüm hayatımız onlarla doludur ve bunları mümkünse bilinçli hale getirmek, eğer değilse durdurmak ya da ortadan kaldırmak çok önemlidir çünkü gerçekten zararlılardır. Otomatik olmaları manasında mekanik değillerdir sadece; uzun zamandır devam eden makinenin yanlış çalışmasından kaynaklanıyorlar. Yani çoktan kesin bir zarara neden oldular; bazı şeyler kırıldı, büküldü veya gerildi.

S. Kendimi incelemeye çalışırken gerçek hiçbir şey, somut bir şey bulamıyorum.

C. Orada ne olduğunu inceleyin- gerçek mi yoksa gerçek değil mi. Sadece gerçek olanı inceleyemezsiniz, orada olanı incelemeniz gerekir. Gerçek bir şey bulamazsanız, bir şey bulamamak kendinizi incelemenin önünde bir engel değildir; bulduğunuz şeyi incelemelisiniz. Aslında gerçek bir şeyin ol-

madığı konusunda haklısın, ama kişi kendini ve engelleri incelemeli.

Öz bilincin elde edilmesinin önündeki en büyük engel, buna sahip olduğumuzu düşünmemizdir. Kişi buna sahip olduğuna inandığı sürece kişi asla kendi bilincini kazanamaz. Sahip olduğumuzu düşündüğümüz başka birçok şey var ve bu yüzden onlara sahip olamayız. Bireysellik veya birlik var- biz biriz, bölünemez olduğumuzu düşünüyoruz. İsteğimizin olduğunu düşünüyoruz, ya da her zaman sahip olmazsak, başka şeylere sahip olabileceğimizi düşünüyoruz. Bunun birçok yönü var, çünkü eğer bir şeyimiz yoksa, başka bir şeyimiz de olamaz. Bunlara sahip olduğumuzu düşünüyoruz ve bu oluyor çünkü kullandığımız kelimelerin anlamlarını bilmiyoruz.

Kesin bir engel var, bizim gibi bilincimizin olmaması için kesin bir neden. Gelişme yolundaki bu temel engel yalan söylüyor. Yalan söylemekten çoktan bahsetmiştim ama bu konuda daha fazla konuşmalıyız, çünkü yalan söylemenin ne demek olduğunu bilmiyoruz çünkü bu soruyu ciddiye almadık. Oysa yalan psikolojisi, insanın çalışmasının en önemli kısmıdır. Bir insan hayvanat bahçesi türü olarak tanımlanabilirse, yalancı bir hayvan olarak tanımlanır.

Dışarıdaki tüm yalanları dışarıda bırakacağım ve sadece kendisinin hakkında kendine yalan söyleyen birini alacağım. Bu, şu anda bulunduğumuz durumda olmamızın ve neden daha iyi, daha yüksek, daha güçlü, daha etkili bir bilinç durumuna gelemememizin nedenidir. Şu an üzerinde çalışmakta olduğumuz sisteme göre gerçeği bilemeyiz, çünkü gerçeğe yalnızca nesnel bilinçle ulaşılabilir. Dolayısıyla gerçeğin ne olduğunu tanımlayamıyoruz; ama yalan söylemenin gerçeğin zıttı olduğunu kabul edersek yalanı tanımlayabiliriz.

En ciddi yalan söylemek, çok iyi bildiğimiz şeylerle ilgili gerçeği bilmediğimiz ve bilmediğimizdir ve buna göre asla hareket etmeyizdir. Her zaman gerçeği biliyormuşuz gibi düşünür ve davranırız. Bu yalan söylüyor. Bir şey bilmediğimi bildiğimde, aynı zamanda bildiğimi ya da bildiğim gibi davrandığımı söylerken yalan söylüyor. Mesela kendimiz hakkında hiçbir şey bilmiyoruz ve gerçekten hiçbir şey bilmediğimizi biliyoruz,

ancak gerçeği asla tanımıyor veya kabul etmiyoruz; kendimize bile itiraf etmeyiz, kim olduğumuzu biliyormuşuz gibi davranır, düşünür ve konuşuruz. Bu kökeni, yalanın başlangıcıdır.

Bunu anladığımızda ve bu çizgiyi takip ettiğimizde ve bu fikri düşündüğümüz her şeye, söylediğimiz her şeye, yaptığımız her şeye bağlamaya çalıştığımızda, bilinç yolunda yatan engelleri kaldırmaya başlayacağız. Ancak yalan söyleme psikolojisi düşündüğümüzden çok daha zordur, çünkü kendimizde keşfedilmesi zor olan birçok farklı türde yalan ve çok ince formlar vardır. Diğerlerinde onları nispeten kolay görüyoruz ama kendimizde görmüyoruz.

S. Gerçeğin ne olduğunu bilmiyorsak, yalan söylediğimizi nasıl bilebiliriz?

C. Gerçeği bilemeyeceğinizi biliyorsunuz ve bildiğinizi ya da bilebileceğinizi söylerseniz, bu bir yalan olacaktır, çünkü hiç kimse bulunduğumuz durumda gerçeği bilemez. Felsefi olarak düşünmeyin, gerçeklerle ilişkilendirin. İnsanlar her şeyi biliyorlarmış gibi konuşurlar. Bir erkeğe ayda insanlar olup olmadığını sorarsanız, bu konuda bir fikri olacaktır. Ve böylece her şeyle. Her şey hakkında fikrimiz var ve tüm bu görüşler özellikle kendimiz hakkında yalan söylüyor. Bilinç durumları ya da farklı işlevler ya da işlevlerin hızı ya da birbirleriyle ilişkileri hakkında hiçbir şey bilmiyoruz. İşlevlerin nasıl bölündüğünü bilmiyoruz. Hiçbir şey bilmiyoruz, ancak kendimizi bildiğimizi düşünüyoruz. Elimizdeki tek şey görüşler ve hepsi yalan.

S. Bütün görüşler yalan ise, fikirlerden kaçınmalı mıyız?

C. Değerlerini bilmelisin. Kendimize söylediğimiz ilk yalan "ben" dediğimiz zamandır. Bu bir yalan çünkü "ben" derken belli şeyleri varsayıyoruz: belli bir birlik ve belli bir güç olduğunu varsayıyoruz. Ve eğer bugün "ben" dersem ve yarın "ben" dersem, gerçekte aralarında bir bağlantı olmadığı zaman, aynı "ben" olması gerekiyordu. Kendimizdeki belirli engeller veya belirli gerçekler nedeniyle bu mevcut durumdayız ve an-

lamadığımız en önemli gerçek, "ben" demeye hakkımız olmadığı, çünkü bir yalan olacak. Kendinizi gözlemlemeye başladığınızda, bunun gerçekten böyle olduğunu göreceksiniz: 'İçinde birbirinizi tanımayan ve asla temasa geçmeyen' var. Örneğin, hoşlandığınız ve hoşlanmadığınız şeyleri incelemeye başlayın; bir şeyi bir andan ve başka bir andan başka bir andan hoşlanabileceğinizi göreceksiniz ve ikisi, bir daha asla tanışmadığım zamanlarda gerçekleştireceğiniz bir diğerine karşı çıkıyorlar. Kararlarınızı gözlemlerseniz, bir "ben" in karar verdiğini ve diğerinin bu kararı uygulamak zorunda olduğunu göreceksiniz ve bu benlik ya karar vermek istemiyor ya da hiç duymamış. Birinin kendinize karşı yalan söylemediği bir şey bulmanız çok istisnai olacaktır. Bu yalanlarla kuşatılmış, bu yalanlarla doğmuş ve eğitim gördüğümüz için, olduğumuzdan farklı olamayız; biz sadece sonucuz, bu yalanın ürünüyüz.

S. Gerçeği bulmaya çalışırsam ve bunun imkânsız olduğunu anlarsam, kendimi günlük dünyadan ayırmam gerekmez mi?

C. O zaman gerçek olanı değil yapay olanı incelerdiniz. Kendinizi yalnızca bulunduğunuz koşullarda inceleyebilirsiniz, çünkü bu koşulların sonucu sizsiniz. Kendinizi koşullardan ayrı inceleyemezsiniz.

S. Tüm "ben"ler için ortak bir şey yok mu?

C. Tek bir şey var, mekanik oldukları. Mekanik olmak, dış koşullara bağlı olmak demektir.

S. Söylediklerinizden, kendine yalan söylemeden kendini incelemek çok zor görünüyor.

C. Hayır, yalan söylemelisiniz. Prensibi hatırlamalısınız: yalanlar sadece yalan üretebilir.

Sadece baş yalan türlerini bildiğiniz zaman- onlarla mücadele edin demiyorum, onları gözlemleyebilirsiniz. Mücadele sonra gelir. Kendimizdeki bir şeyle mücadele etmek için birçok şey gereklidir; uzun süre sadece ders çalışabiliriz. Genel düzenlemeleri ve kendi içimizdeki sınıflandırmayı bildiğimiz

zaman, ancak o zaman bir şeyle mücadele etme olasılığı ortaya çıkar. Mesela biz hiçbir şeyi değiştiremeyiz, çünkü insan çok dengeli bir makinedir- bir şeyin diğerini şart koşması anlamında dengeli. İşler kopuk görünür, ama gerçekte birbirlerine bağlılardır, çünkü her şey birçok şey tarafından dengeleniyor.

S. Makine ile ne demek istediğinizi açıklar mısınız? Makinelerin potansiyelleri olamaz, bilinç edinme umutları da olamaz.

C. Analojiler tam olamaz çünkü süresiz olarak sürdürülemezler. Bu da zihnimizin bir kısıtlaması veya bilincimizin bir sınırlamasıdır diyebiliriz. Dolayısıyla bir makine ile karşılaştırma her yönde gerçekleştirilemez. Fakat insan, tamamen gerçek, kesin bir anlamda bir makinedir; kendisinden herhangi bir eylem üretemez, sadece bir verici istasyonudur, başka bir şey değil ve o da bir makinedir. Bir insan, kendisi için hareket eden dış sebepler olmadan bir fikre sahip olabilir veya bir şey yapabilirse, o zaman bir makine olmaz ya da tamamen bir makine olmazdı. Olduğu gibi, özellikle içinde olduğumuz bilinç durumunda, tamamen bir makinedir. Ve kendimizi oldukça farklı bir durumda olduğuna inanmamız, bizi daha da mekanik yapıyor.

Makinemiz bile düzgün çalışmıyor, bu yüzden bir insan, içinde olan içsel büyüme olasılığı için uygun koşullar yaratmak istiyorsa, önce normal bir makine haline gelmelidir, çünkü olduğu gibi normal bir makine değildir. Mekanikliği duyduğumuzda, insanın bir makine olmasına rağmen, tüm işlevlerinin eşit derecede mekanik olmadığını veya tüm insan faaliyetlerinin eşit derecede mekanik olmadığını düşünüyoruz. Herkes görüşlerine veya zevklerine göre daha az mekanik düşünen bir şey bulur. Gerçekte, tüm insan faaliyetleri aynı derecede mekaniktir, bu bakış açısıyla ovalama ve şiir yazma arasında bir fark yoktur.

Genel olarak konuşursak, bütün değerlerin faydaları açısından tam bir yeniden değerlendirmenin gerekli olduğu anlaşılmalıdır; yeniden değerlendirme olmadan asla bulunduğumuz noktadan hareket edemeyiz. Birçok yanlış değere sahibizcesur olmalı ve bu yeniden değerlemeye başlamalıyız.

S. Hiç yoktan bir "ben" yaratmamız gerektiğini anlıyorum. Peki "ben"i ne yaratır?

C. İlk önce, kendini tanıma. "Ben" in yaratılışıyla ilgilenen çok iyi bir Doğu alegorisi var. İnsanoğlu hizmetçilerle dolu bir evle karşılaştırılır, usta ya da bakıcı olmadan bakılır. Böylece hizmetçiler istediklerini yaparlar; hiçbiri kendi işini yapmıyor. Ev tam bir karmaşa içindedir, çünkü tüm hizmetkarlar yapmak için yetkin olmayan başkasının işini yapmaya çalışırlar. Aşçı ahırda, mutfaktaki koçta vb. Çalışır. İşlerin iyileştirilmesi için tek olasılık, belirli sayıda memurun kendisini görevli bir milletvekili olarak seçmeye karar vermesi ve bu şekilde diğer hizmetçileri kontrol etmesini sağlamasıdır. Tek bir şey yapabilir: her hizmetkara ait olduğu yere koyar ve böylece doğru işlerini yapmaya başlarlar. Bu yapıldığında, asıl vekilin, vekilharç görevinin yerine geçmesi ve evi ustaya hazırlama olasılığı vardır. Asıl görevlinin ne anlama geldiğini veya asıl kişinin ne anlama geldiğini bilmiyoruz, ancak memur dolu bir evin ve bir görevli asistanın olasılığının durumumuzu tanımladığını söyleyebiliriz. Bu alegori, kalıcı bir "ben" yaratma ihtimalinin başlangıcını anlamamıza yardımcı olur.

Kişisel çalışma ve çalışma bakış açısına göre bir "ben" elde etmek için, bu çoğulluktan birliğe kadar gelebileceğimiz süreci anlamamız gerekir. Bu karmaşık bir süreçtir ve farklı aşamaları vardır. Bugünkü çoğulculuk durumu ile elde etmek istediğimiz "Ben'i kontrol eden" arasında, üzerinde çalışılması gereken belirli gelişim aşamaları vardır. Ama önce, bizim için mümkünse, şu andaki durumumuzdan bir "ben" durumuna nasıl geldiğimizi bilmeden, içimizde belli oluşumların olduğunu anlamamız gerekir.

Görüyorsunuz, çoğumuzun bağlantısı kesilmiş ve birbirlerini tanımıyorlar bile, belli gruplara ayrılıyorlar. Bu, bilinçli olarak bölündükleri anlamına gelmez; yaşam koşullarına göre ayrılırlar. Bu 'Ben grupları kendilerini bir insanın hayatında oynadığı roller olarak gösterirler. Herkesin belli sayıda rolü vardır: Biri bir koşul kümesine, diğeri bir başkasına vb. İnsan nadiren bu farklılıkları fark eder. Mesela işinde bir rolü var, bir diğeri evinde, bir diğeri de arkadaşları arasında, bir başkası

spora ilgi duyuyorsa, vb. Bu rollerin başka insanlarda gözetilmesi kendinden daha kolaydır. İnsanlar farklı koşullar altında genellikle o kadar farklıdır ki bu roller oldukça belirgin ve iyi tanımlanır hale gelir; ama bazen daha iyi gizlenirler ve hatta herhangi bir dış tezahür etmeden sadece içlerinde oynanırlar. Tüm insanlar, bilseler de bilmesinler de dilesinler de etmesinler, oynadıkları belli rolleri vardır. Bu oyunculuk bilinçsizdir. Bilinçli olabilseydi, çok farklı olurdu, ama hiç kimse bir rolden diğerine nasıl geçtiğini fark etmiyordu. Ya da biri fark ederse, kendini bilerek yaptığını, bunun bilinçli bir eylem olduğunu ikna eder. Gerçekte, değişim her zaman şartlarla kontrol edilir, insan tarafından kontrol edilemez, çünkü kendisi henüz mevcut değildir. Bazen bir ve diğer rol arasında kesin çelişkiler vardır. Bir rolde biri bir şey söylüyor, kesin görüş ve inançlara sahip; o zaman kişi başka bir role geçer ve kesinlikle farklı mahkumiyetlere sahiptir ve fark etmeden veya başka birinin bunu bilerek yaptığını düşünmeden kesinlikle farklı şeyler söyler.

İnsanın bir rol veya maske ile diğeri arasındaki farkı görmesini engelleyen çok kesin sebepler vardır. Bu nedenler engebe denilen bazı yapay oluşumlardır. Engebe bu cihazlar için çok iyi bir isim. Demiryolu vagonları arasındaki engebeler çarpışmayı önler, şoku azaltır. Farklı roller ve farklı "ben"ler veya kişilik grupları arasındaki engebeler ile aynıdır. İnsanlar çarpışmadan farklı kişilikleriyle yaşayabilirler ve eğer bu kişilikleri dışsal bir tezahürü yoksa, içlerinde de aynı şekilde var olurlar.

Engebelerin ne olduğunu bulmaya çalışmak çok faydalıdır. Engebelerin yardımı ile kişinin kendine nasıl yalan söylediğini bulmaya çalışın. Diyelim ki biri asla tartışmam. Öyleyse, hiç kimsenin asla tartışmayacağı konusunda iyi bir inancı varsa, kişi istediği kadar tartışabilir ve asla fark etmez. Bu bir engebenin sonucudur. Birinin belli sayıda iyi engebesi varsa, hoş olmayan çelişkilerden oldukça güvenlidir. Engebeler oldukça mekaniktir; Bir engebe tahta bir şey gibidir, uyum sağlamaz, ancak çok iyi bir rol oynar: Bir görüşte çelişkileri önler.

S. roller nasıl oluşturulur?

C. Roller oluşturulmadı; bilinçli değiller. Koşullara uyarlanırlar.

S. Rol oynamayı bırakmak zor mu?

C. Durma meselesi değil, tanımlamama meselesidir.

S. Bazı roller iyi olabilir mi?

C. Sadece bilinç ve mekanik hakkında konuşuruz. Eğer bir rol mekanik ise, onu gözlemlemeli ve onunla özdeşleşmemeliyiz. En zor şey kendinize bilinçli davranmak. Bilinçli bir şekilde başlıyoruz ve sonra genellikle belirliyoruz.

S. Birinin "Ben" in hiçbirini değiştiremeyeceğini söylediniz, çünkü bu dengeyi bozacak bir makine o kadar iyi dengeliydi ki?

C. Evet, fakat kendisi, bilgisiz, plan veya sistem olmadan değişmeye çalışan birini kastettim. Ancak, bu sistem gibi bir plan üzerinde çalışıyorsanız, bu farklıdır. Bu nedenle zararlı etki üretmeyen bazı şeyler yapmanız önerilmektedir. Bu sistem deneyimin sonucudur. Ayrıca, tatsız duyguların ifadesini fiili olarak durdurmak veya hayal gücünü ve bu tür şeyleri durdurmak, ilk başta çok az şey yapılabilir. Kendini gözlemleme için daha fazla. Bir şeyi yapmaya karar verirseniz, gerçekten başarabileceğinizi düşünüyorsunuz, ama öyle değil. İşler otomatik olarak, mekanik olarak devam eder ve fark etmezsiniz. Ancak onlara karşı çıkmaya başlarsanız, onları fark etmeye başlarsınız. Dolayısıyla gözlem için herhangi bir sonuçtan daha fazla. Sonuç almak o kadar kolay değil.

S. Eğer hayal gücünü durduracaksanız, fikrinizi düzeltmek için bir noktaya sahip olmamanız gerekmiyor mu?

C. Her zaman fikrimizi düzeltmek için yeterli noktaya sahibiz, soru şu ki düzeltebilir miyiz? Gözlem gücümüz var, fakat istediğimiz şey hakkında aklımızı tutamıyoruz. Durum şöyledir, biz bu bireysel çalışmayı farklı yönlerden öğretiyoruz,

eğer bir noktada biraz, bir başka noktada ve biraz da üçüncü noktada biraz birlikte yaparsak, birlikte biraz etki üretecek ve daha kolay hale getireceklerdir. Dördüncü noktada bir şeyler yapmadan önce bir şeyi yapamayız, sonra diğerine baştan başlamalıyız.

Hayal gücüyle mücadele etmek için, bir mücadele olarak onu durduracağımız anlamına gelmez. Hayal gücünü durdurmak için sahip olduğumuzdan çok daha fazla enerjiye ihtiyaç vardır- ancak onu durdurmaya çalışabiliriz. Hiçbir şey yapamayız, sadece deneyebiliriz. Sadece bir şeye başlayabiliriz ve bir seferde birçok şeye başlarız, bazı sonuçlar alırız. Bu sistemle birçok taraftan başlamak mümkündür ve daha sonra sonuçlar görünecektir

S. Kendimi hatırlamaya çalıştığımda, başka bir şey düşünemiyorum ya da yapamam.

C. Evet, ne kadar zor olduğunu gösterir. Başlangıçta, farkında olmak için yaptığınız ilk girişimlerde pratik olarak tüm zihinsel güçlerinizi kullanmanız gerekir, böylece hiçbir şey kalmaz. Ancak bu her zaman böyle olacağı anlamına gelmez. Gerçek bir kendini hatırlama değil, sadece nasıl yapılacağını inceliyorsunuz. Daha sonra bu bilincin düşünce olmadan var olabileceğini, bilincin olduğunu keşfedeceksiniz. Düşünceden farklı bir şey. Düşünceyi sadece bir itme yapmak için kullanırsınız ve sonra bu yönde hareket etmeye başlar ve düşüncesiz olarak bilinçli olursunuz. O zaman sevdiğin her şeyi düşünebilirsin. Fakat başlangıçta kesinlikle bu zihinsel enerjiyi kullanmak zorundasınız, çünkü öyle. Hareketler dışında sahip olduğunuz tek kontrol edilebilir enerji. Fakat bir tekerleği çevirerek veya koşarak kendinizi bilinçlendiremezsiniz, bu nedenle ilk önce düşünme enerjisini kullanmanız gerekir. Bu her zaman yapmak zorunda kalacağınız anlamına gelmez- bir kapı açarsınız.

S. Neden? Bu sistem yaygın olarak bilinen ve popüler değil mi?

C. Olumsuz karakterinden dolayı olamaz. Edinme değil

kaybetme yolunu araştırıyoruz. Bir seferde bir şeyler elde edersе, sistem popüler olurdu. Ancak hiçbir şey için söz verilemez. Bu. İnsanların bundan hoşlanmasını beklemek zor, çünkü kimse illüzyonlarını kaybetmeyi sevmiyor. İnsanlar ne olduğunu anlamadan olumlu şeyler isterler. Ne elde edebileceklerini hemen bilmek istiyorlar. Ama önce birçok şeyi kaybetmek zorundalar. Bu sistemin fikirleri çarpıtılmadıkları sürece hiçbir zaman popüler olamaz, çünkü insanlar uyudukları, makineler oldukları konusunda hemfikir olmayacaklar- kendilerini önemli kabul eden insanlar her zaman bu fikre karşı çıkacaktır.

Sistem, istemeyen insanlara fikir sunmak istemiyor. Eğer insanlar başka yöntemler denediler ve geleceklerini anladılarsa, bu sistemi denemek isteyebilirler. Bu sistem sadece ihtiyacı olanlar için. İnsanın durumunu ve onun imkanlarını anlamak için gerekli. Dediğim gibi insan bu haliyle hapishanede olduğunun farkına varmalı. Kaçmak isteyebilir. Ancak kaçarsa kendini daha önce olduğundan daha kötü bir durumda bulabileceğinden ve bu nedenle hapishanede kalmak için uzlaşabileceğinden korkabilir. Kaçmaya karar verirse, iki şartın gerekli olduğunu anlamalıdır: kaçmak isteyen, bir tünel kazmak zorunda kalmaları için birkaç kişiden biri olmalı ve bir kişi bunu yalnız ve ikinci olarak yapamaz. Onlardan önce kaçanlardan yardım almalılar. Bu yüzden önce onun hapishanede olduğunu anlamalı; ikincisi, kaçmak ister; üçüncü olarak, kaçmak isteyen arkadaşları da olmalı; dördüncü olarak, dışarıdan yardım almalı; beşinci olarak, tüneli kazmaya çalışmalı. Hiçbir inanç veya dua onun için tüneli kazamaz. Ve hapisten çıktığında ne bulacağını bilmiyor. Bir insanın hapishaneden kaçamamasının birçok nedeni var. Ancak yirmi kişi olabilir. Her biri geri kalanın işi ile kar eder. Biri ne kazanır, tüm yirmi kazanır.

S. İnşaattan ziyade eleme sürecinde ilerliyor muyuz?

C. İki işlem var. Birincisi, eleme süreci var- birçok işe yaramaz mekanik işlevin ortadan kaldırılması gerekiyor. Sonra inşaat süreci var.

S. Birinin amacının öz-bilinçlilik kazanması gerektiği-

ni söyledin. Fakat bu amaç benim için çok büyük görünüyor, çünkü ben öz bilincin ne olduğunu bilmiyorum. Doğru amaç fikrini nasıl daha iyi anlayabilirim?

C. Amaç sorusunu anlayabilmelisiniz- mutlaka bir cevap verebilmek için değil. Amaç, genel olarak, büyük veya küçük bir tanedir. Kendinizi çalışmaya çalıştınız aracılığıyla, şimdiden bazı aydınlanmalara gelmeliydiniz ve bu aydınlanmalara dayanarak amacınızı formüle edebilirsiniz. Bunu bu şekilde ele alalım- amacımızın özgürlük olduğunu, özgür olmak istediğimizi söyleyebilir miyiz? Ve şimdi özgür olmadığımızı söyleyebilir miyiz? Bu genel bir formülasyon için yeterlidir. Bu formülasyonla başlarsak, nerede olduğumuzu her zaman görebileceğiz: ne kadar özgür olmadığımızı, daha özgür hale geldiğimizde görebiliriz. Bu özgürlük eksikliği fikri, her insan tarafından ayrı ayrı çalışılmalıdır. Başka bir deyişle, herkesin hangi şekilde özgür olmadığını görebilmesi gerekir. 'Özgür değilim' kelimelerini hatırlamak yeterli değil; kesinlikle bilmek gerekir. Kişi, hayatının her anında birinin bir şey yapmaya karar verdiğini ve bir başkasının yaptığını, birinin bir yere gitmek istediğini ve gerçekte başka bir yere gittiğini anlamalıdır. Yine, bu kelimenin tam anlamıyla ele alınmamalı, ancak herkes kendine özgü, kendi özgürlük eksikliği biçimini bulmalı. Herkes bunu fark ettiğinde, bunun hakkında konuşmak kolay olacaktır. Sonra herkes onun bir köle olduğunu anlayacak ve onu gerçekten yöneten ve kontrol eden şeyin ne olduğunu görecek. O zaman amacın özgürlük olduğunu anlamak kolay olacaktır; ancak yalnızca teorik olduğu sürece, hiçbir işe yaramaz. Ne istediğimizi anlama amacımıza hizmet eder, ancak bu köleliği bireysel olarak, kendi yaşamımızda, kendi pratik tecrübemizle gerçekleştirirsek.

Her birimiz özgür olmayanı bulmak zorundayız. Bilmek istiyor- ve bilmiyor; ya zamanı yok ya da belki de hazırlık bilgisine sahip değil. Olmak istiyor, kendini hatırlamak istiyor, belli bir şekilde 'yapmak' istiyor, ama istediği gibi değil, farklı şeyler oluyor. Bunu fark ettiğinde, amacın özgürlük olduğunu görecektir ve özgür olmak için bilinçli olmalısınız.

S. Ama sadece birkaçı için özgürlük, dünya için değil?

C. Sadece kendini düşünebilirsin. Bana özgürlük veremezsin- öyleyse benim hakkımda ne düşünüyor? Fakat belki de başka bir kişiye, özgür olmasına yardım edecek bir şey bulmasında yardım edebilirsiniz; fakat yalnızca kendiniz bir şey aldığınızda, yalnızca kendiniz daha özgür hale geldiğinizde.

S. Bir insan nasıl özgür olabilir? İnsan çok zayıf ve ona karşı çok fazla güç var!

C. Şu an olduğundan daha özgür olabilir- şu anki durumuna göre daha özgür. Buna kişisel açıdan bakın, felsefi olarak değil, o zaman birinin daha özgür ya da daha az özgür olabileceğini göreceksiniz, çünkü yaşamınızda daha az özgür olduğunuz belirli anlarda, diğer anlarda daha özgür olduğunuzda farklı anlar var. Geceleri uyuduğunuzda, gündüz vaktinden daha az özgürsünüz ve eğer uyurken bir yangın olursa ölürsünüz çünkü dışarı çıkamazsınız. Yani gündüzleri daha özgürsün. İşler felsefi değil, basitçe alınmalıdır. Kuşkusuz, felsefi bir şekilde özgürlük diye bir şey olmadığını düşünmeye başlarsak, ölmekten başka bir şey kalmaz.

S. öyle mi? özgürlüğümüzü diğerlerinden daha fazla yok eden hayattaki etkileri belirlemek mümkün mü?

C Köleliğimizi artıran etkiler bizim yanılsamalarımız ve özellikle de özgür olduğumuz yanılsamadır. Özgür olduğumuzu hayal ediyoruz ve bu bizi 10 kat daha fazla köle yapıyor. Bu mücadele edebileceğimiz en önemli etkendir. Mücadele edilmesi gereken başka birçok etki var, ama bunlar başlangıç konumumuzla, özgürlüğümüzle ilgili yanılsamalarımız. Her şeyden önce sahip olduğumuzu düşündüğümüz bu özgürlük yanılsamasını feda etmek için gereklidir. Bu illüzyonu feda etmeye çalışırsak, belki de daha özgür olma ihtimaline geleceğiz.

S. Sistem açısından cesaret, bencillik ve neşe gibi sıradan değerlerin anlamı nedir?

C. Bazen çok iyi bir anlama gelirler, bazen hiçbir anlam

ifade etmezler. Bu tür değerlerde kalıcı bir anlam bekleyemezsiniz, çünkü sıradan görüşler her zaman kalıcı bir anlam ifade eder, oysa bir anlam ifade edemez.

S. Bu sistem günah fikri hakkında söylenecek herhangi bir şey var mı?

C. Günah, genel tanımı gereği 'gereksiz olan her şeydir'; ama bu tanımını değiştirmeliyiz, günah her zaman zayıflığın sonucudur. Bir yere gitmek ve 12.30'da orada olacağımı vaat etmek zorunda kalırsam ve hızlı yürürsem zamanında orada olacağımı biliyorum, ama bunun yerine vitrinlere bakmak için durursam, bu zamanında orada olma vaadime karşı günah olur. Her şey, belirli bir anda yapmak için belirlediğiniz şeyle ilgili olarak, amaç veya karar açısından ele alınmalıdır. İşle ilgili bir amacınız varsa, o zaman kendi işinize karşı yaptığınız her şey günahtır. Amacın yoksa günah değil. Vitrinlerde durmak günah değildir, ancak belirli bir zamanda bir yerde olmanız gerekiyorsa, durmak sizi geciktirir, o zaman günahtır. İşle ilgili olarak onları anladığımızda günah ve suçu anlayabiliriz. Sonra biraz daha geniş bir bakış açısına sahip olabilir ve işe yeni giren insanları ve sonra gelebilecekleri düşünebiliriz. Bu soruna eş merkezli daireler halinde düşünerek yaklaşmak ve işte olan veya işte kendini düşünen insanlarla başlamak gerekir. O zaman kendi işlerini anlamalarına karşı yaptıkları her şey kesinlikle günah olacak çünkü kendilerini aldatıyorlar. Ve öneri ya da örnek olarak çalışmadaki diğer insanlara karşı yaptıkları şey günahtır, çünkü amaçları engel olmak değil yardım etmektir. Bu nedenle günahı yalnızca önce işle ilişkilendirmek sonra da sonra işin dışında görmek mümkündür.

S. Günahın zayıflığın sonucu olduğunu söyleyerek ne demek istediniz?

C. İş gereksinimlerinin arttığında, birçok şey giderek zorlaşır. Biri belli kararlar alır ve bunlardan birincisi çaba sarf etmek, her zaman çaba sarf etmekten kaçınmak ve işleri mümkün olduğunca kolay kılmak olan sıradan yoldan gitmektir. Eğer biri çalışmayı denerse, bu eğilime karşı koyma, işleri daha

zor hale getirme kararı verilir. Yine, eğer sadece zihinsel bir karar olarak kalırsa, herhangi bir eyleme yol açmazsa, saçmalıktır ve kesinlikle kendine karşı günahtır.

S. 'Günah› kelimesinden ‹tövbe› kelimesine geçebilir misin? Tövbenin normal anlayışından oldukça farklı bir şey olduğunu anlıyorum.

C. Çalışmada, kötü şeyler birçok iyi şeyi iptal eder, ancak iyi şeyler kötü şeyleri iptal etmez. Kötü şeyler sadece tövbe ile iptal edilebilir. Bu, bir insanın bir şey yaptığı anlamına geldiği anlamına gelmez ve tövbe eder ve 'Bir daha yapmam. Eğer biri bir şey yaptıysa, izini korur, böylece ikinci kez yapması daha kolay olur ve bu da momentum yaratır. Kişi bazen bu momentumun tövbeyle üstesinden gelebilir, bu acı çekmek demektir

S. Buna, momentumun üstesinden geldiği ölçüde tövbe diyorsunuz? Bir tövbe iyi olabilir, ancak momentumu aşacak kadar güçlü olmayabilir. Ancak, üstesinden gelirse, o zaman 'tövbe' olur. Samimi tövbe işinde büyük bir güçtür. Eğilimlerimiz bizi her zaman işe karşı olan şeyleri yapmamıza zorluyor. Mutlaka aynı formu kabul etmiyorlar, bu da bir biçimde bir şeyi yapmamı ve aynı biçimde değil aynı şekilde izlememi aldatıcı yapıyor. Fakat doğru ve doğru anda tövbe edersem, bu eğilimi durdurabilirim

C. Varlık değişikliği değil, sadece bir eğilim durdurma derdim.

S. İnsanlığa yardım etmemizin bir yolu yok mu?

C. Her zaman işlerin doğru yapılması gerektiği fikri ile başlarız. Ama diyelim ki bazı insanlar iktidarı ele geçirir ve her şeyi doğru yapmaya başlar. Onları o kadar kötü yapabilir ki, onları tekrar düzeltmek için daha yüksek bir gücün gelmesi gerekebilir ve bu da dünyayı yok etmek anlamına gelebilir. Bu başka bir şeyi açıklıyor: daha yüksek güçler diyebileceğimiz şeyi elde etmenin zorluğu. Sanki belirli bir bilinçli zihin, kişinin daha yüksek güçler edinmesini engeller, çünkü hemen

onları kötüye kullanmak isterdi. Bu güçleri ancak bu yüksek akıllar veya bilinçli varlıklar karışmayacağınızdan emin olduklarında elde edebileceğiniz anlaşılıyor. Ancak bilinçli bir gözlemci yoktur- yasalar vardır ve bunlar sizin içinizdedir. Bunlar, sizin müdahalenizi önleyecek bir tür otomatik frenlerdir.

S. Eğer kullanamazsan, bu güçlere sahip olmanın yararı nedir?

C. Belli bir anda dünyadaki güçler kendi aralarında savaşmak zorundalar ve daha yüksek güçler belli bir nedenden ötürü açıkça müdahale etmek istemiyorlar. Olumlu taraf- kaosa karşı taraf- yeterince güçlü ise, ele geçirecektir. Zayıfsa, yok edilmesi gerekir ve sonra belki yeni bir şey ortaya çıkacaktır. İncil'de bu fikrin birçok imaları vardır- ya da belki de sadece alegorilerdir. Her şey, bir şeylerin tek bir seviyede gerçekleştirilmesi gerektiğini gösteriyor- bu yüzden herhangi bir müdahale olamaz.

S. Bir insanın iradesi olmadığını söylediniz. Öyleyse, bir insan bir alışkanlığın üstesinden gelmek veya yapmak istediği şeyi yapmamak için gerçekten çabalıyorsa buna ne ad veriyorsunuz?

C. Bir şeye ilgi duymak ya da bir şeyden irrite olmak. Ya bir şeyden korkuyor ya da bir şeyden hoşlanmıyor ve bu itme yaratıyor; ya da birisi ona bir şey alabileceğini söyledi ve bu da cazibe yaratıyor. Onun içinde değil, olaylarda sadece. Olaylar onu çeker ya da iter, ama o buna irade der.

S. O zaman oldukça değersiz misiniz?

C. Mekaniktir; değeri yoktur. Maddi anlamda ondan bir şeyler alabilmesi açısından nesnel bir değeri olabilir. Ama bahsettiğim çaba bu değil. Çaba sadece bir şeyden başlar- uyanma çabası.

S. İnsan kendi çabasıyla bilinci geliştirebilir mi?

C. Hayır, sadece kendi çabalarıyla yapamaz. Her şeyden önce belli bir bilgiye ve yöntemlerin belli bir açıklamasına sahip olmalıdır ve bunun dışında birçok zorluk var. İnsan bir

makine, dış etkiler altında çalışan bir makinedir. 1, 2 ve 3 numaralı insanın bu makinesi kendini bilmiyor, ama bir insan tanımaya başladığında kendisi zaten farklı bir makine haline gelir; gelişme böyle başlar. Ancak gerekli bilgiyi kendi başına elde edemez.

S. Kendini gözlemenin, öz-bilinçliliğe giden yol olduğunu söylediğinizde, kişi tam deneyim sırasında mı gözlem yapmalı?

C. Olabildiğince. Başlangıçta zor olabilir, ama çok yakında mümkün bulacaksınız. Aklınızın bir kısmı ile düşünebileceğiniz ve başka bir kısmı ile gözlemleyebileceğinizin farkına vardığınızda hiçbir komplikasyon veya karışıklık olmaz.

S. Tamamen hiçbir şeyi bilmediğimizi tamamen anlamaya çalışmak için ilk adım mı?

C. Yapabiliyorsanız çok faydalıdır, ancak bunu yapamayız, pek çok şeyden eminiz.

S. Amaçlanması gereken bir şey mi?

C. İstediğimiz kadar hedef alabiliriz, ancak asla sıradan bir şekilde başaramayız. Kendimiz hakkında, daha önce bilmediğimiz şeyler hakkında yeni şeyler öğrenirsek, daha önce bildiklerimizi ve şimdi öğrendiklerimizi karşılaştırabiliriz. Karşılaştırma olmadan hiçbir şey elde edemeyiz.

Geçen sefer insanın yedi kategoriye ayrılmasını açıkladım. İnsanın olası evrimi fikrine bağlı olan bu bölünme, birçok şeyin farklılıklarını veya bölümlerini anlamak için çok iyi bir yöntem sunar. Örneğin, başından beri insanın farklı faaliyet alanlarında, dinde, bilimde, sanatta vb. Farklı tezahürlerini alıyoruz ve onlara bu bölünme bakış açısıyla yedi kategoriye bakmaya çalışıyoruz. Bir kerede göreceksiniz ki, eğer yedi insan kategorisi varsa, buna göre, insana ait her şeyin yedi kategorisi olmalıdır. 5, 6 ve 7. insanları bilmiyoruz, ama 1., 2. ve 3. insan arasındaki farkı biliyoruz ve böylece 1 numaralı insanın dininin ne denirse söylenebileceğini kolayca anlayabiliriz. İlkel din, her anlamda basitleştirildi. Tanrılar basit, erdemler basit

ve günahlar basit- her şey basit, çünkü 1 numaralı insan fazla düşünmekten hoşlanmıyor. Yanılsamalar ve hayal gücü dolu, duygusal din, 2 numaralı insanın dini olacaktır. Her şey için teoriler, kelimeler ve tanımlardan oluşan din, 3 numaralı insanın dini olacaktır. Her ne kadar yüksek seviyedeki insanlar olsalar da, 5 numaralı insanın dini, 6 numaralı insanın dini ve 7 numaralı insanın dini olmalıdır.

Sanatla aynıdır - 1 numaralı sanat, 2 numaralı sanat ve 3 numaralı sanat var, başka hiçbir şey bilmiyoruz. Fakat çok eski günlerden kalan ve açıkça yüksek bilinçli insanlara ait olan bazı sanat eserleri var. Böyle sanat eserleri bulursak, onları anlamadığımızı, seviyemizin ötesinde olduklarını göreceğiz. Bu bakış açısına göre tüm sıradan sanatlara, 1, 2 ve 3 numaralı insan sanatına, öznel sanat denir, çünkü yalnızca öznel bir anlayışa veya öznel şeyler hissine dayanır.

Bilimde farkı anlamak daha kolaydır. Tabi ki bildiğimiz tek şey 1, 2 ve 3 numaralı bilim. İnsanın şu andaki bilinç durumunu ve mevcut işlevleri belli sonuçları elde etmek için bir araç olarak kullanır. 4 Numaralı Bilim, aletlerin geliştirilmesiyle başlayacaktır. Herhangi bir bilim dalında çalışmak zorundaysanız, bu çalışma için belirli bir araca sahip olursunuz ve kesin sonuçlar alırsınız. Ancak daha iyi bir enstrümana sahip olabileceğinizi varsayalım; hemen daha iyi sonuçlar alacaksınız. Bu yüzden, 4 numaralı bilim, bilmenin enstrümanını geliştirmek, insanın işlevlerini ve bilinç durumunu iyileştirmekle bağlantılıdır.

S. 1, 2 ve 3 numaralı insanın anlamını bize biraz açar mısınız?

C. Bu, önemli kararların olduğu anlardaki ağırlık merkezini ifade eder. 3 Numaralı İnsan teoriden, 2 Numaralı İnsan duygusal sevme ve hoşlanmadığı şeyleri temel alarak, 1 Numaralı İnsan fiziksel olarak hoşlandığı ve hoşlanmadığı şeyleri temel alarak hareket edecektir.

S. Bilinçli sanat örneklerini anlamak için, ortalama bir insanın sahip olmadığı bir bilgiye sahip olmak gerekir mi?

C. Sadece bilgi değil, bilgi ve varlık. Geliştirilmesi gereken iki taraf var.

Bilgi ve varlık hakkında konuşmak için en baştan başlamak gerekir. Ona nasıl baktığınızı, bu sistemle tanışmadan önce bu iki fikre karşı tutumunuzun ne olduğunu düşünmeye çalışın. Hepimiz aynı pozisyondayız. Bilgi istiyoruz, ancak kendimizde bu bilgiyi edinmemizi önleyen engeller olduğunun farkında değiliz.

Ben kendimle başlayacağım. Sistemle tanışmadan önce çok şey okudum ve birçok deney yaptım. Bu deneylerden ilginç durumlar aldım, çeşitli yasaları anladım ve doğal olarak bu durumların devamını istedim. Ancak bunun için daha fazla bilginin gerekli olduğunu gördüm. Sonra bu sistemle tanıştım. Sistemde belirli bir stres olduğu ortaya kondu. Bu sisteme göre, biri değişene kadar daha fazla bilgi mümkün değildir.

Bilgi ve varlığı duyduktan hemen sonra grubumuz iki kampa ayrıldı. İlk kamp, her şeyin varlığın değişmesi olduğunu, varlığın değişmesiyle zaten sahip olduğumuz bilgilerden daha fazlasını alacağımızı düşünüyordu. İkinci kamp (yalnız olduğuma inandığım), şu andaki durumumuzda bile çok daha fazla bilgi edinebileceğimizi, daha fazla kendimize katamayacağımız bilgiye doygun olmadığımızı söyledi.

Daha sonra ikisinin de gerekli olduğunu anladım. İki insanı örnek olarak alalım: biri aritmetiğin dört kuralını biliyor, diğeri bilmiyor. Doğal olarak ilki daha iyi bir konumda olacak, varlık düzeyleri aynı olmasına rağmen. Bir insan matematik hakkında ne kadar fazla şey bilirse, belli bir meslekteki konumu o kadar iyidir. Böylece bilgi aynı varlıkta bile artabilir. Ve sadece matematikte değil, daha fazlasını da biliyor olabilir; başka birçok şey biliyor olabilir, daha fazla psikolojik bilgiye sahip olabilir.

Öte yandan, iki kişiye bilgi verdiğinizde (psikolojik bilgiden bahsediyorum), biri bunu alırken diğerinin alamadığını fark edersiniz. Yani onun varlığı hazır değil. Yani insanlar bu açıdan aynı konumda değil.

Bilgi ve varlık ilişkisi çok büyük bir sorudur. Bunun hakkında düşünmeni ve söylediklerimi anlamanı istiyorum. Ken-

di örneklerini bulmaya çalış.

Bilgi çok uzağa gidebilir. Soru şu ki, kişi alabilir mi? Kişi onu emebilir mi? Bir tür bilgi edinebiliriz, başka bir tür elde edemeyiz, bu yüzden genel olarak bu konuda konuşamayız. Örneğin, psikolojik bilgiyi ele alalım: bizim gibi biz çok şey öğrenebiliriz ve bazı şeyler çok daha değerli olabilir. Fakat her an bir insanın bilgisi varlığına bağlıdır. Anlamadığımız şey bu. Bir insan varlığının izin verdiği kadar bilgi edinebilir, aksi takdirde bilgisi sadece kelimeler olacaktır. Birkaç insana bilgi verilirse, bunlardan biri bunu alır, diğerleri almaz. Neden? Açıkçası varlıkları farklı olduğu için.

S. "Varlığın" ne olduğunu açıkça anlamıyorum.

C. Sizsiniz, olduğunuz şey. Kendinizi ne kadar çok tanırsanız, varlığınızı o kadar çok bilirsiniz. Eğer var olduğunuzu hiç öğrenmediyseniz, tüm insanların varlığı sizin için aynı olacaktır. Kendini hatırlamayı hiç duymamış biri, eğer ona sorarsanız, kendisini hatırlayabileceğini söyleyecektir. Bu bir varlıktır. Bir diğeri kendini hatırlamadığını biliyorsa- bu da farklı bir varlıktır.

Üçüncü biri kendini hatırlamaya başlıyor- bu üçüncü bir varlıktır. Bu şekilde ele alınması gerekir.

Nesnelerin farkını anlıyoruz, ancak normal düşüncede varlığın farkını anlamıyoruz. Bu sistemde ne öğreniyoruz? Birincisi, biz değiliz, birçok "ben"e sahibiz, kontrolde merkezi bir' Ben 'yok. Varlığımızın durumu budur. Sonuç mekanikliktir- bizler makineleriz. Daha az mekanik, kendimize daha az bölünmüş olursak, kendimiz üzerinde daha fazla kontrol sahibi olmayı başarırsak, varlığımızın değiştiği anlamına gelir.

Bu sistemle karşılaştığımda, varlığın değişmesinin gerekli olduğunu gösterdi, çünkü kendimiz olduğunu düşündüğümüz şey biz değiliz. Eğer olduğumuzu düşündüğümüz şey olsaydık- bilincimiz olsaydı, yapacak, eğer 'yapabilirsek', o zaman sadece bilgi gerekli olurdu. Fakat hepimiz kendimizi gerçekte olduğumuzdan farklı düşünüyoruz. Ve tam olarak ne olduğumuz ve ne olduğumuzu düşündüğümüz arasındaki bu fark, varlı-

ğımızda neyin eksik olduğunu gösterir. Yani iki şey gereklidir: bilginin değişimi ve varlığın değişimi.

S. Ama sürekli değişiyoruz!

C. Hayır, bir odadayız, bir köşeden diğerine koşuyoruz, değişmiyoruz. Bir köşede bir şey olduğumuzu, başka köşede farklı olduğumuzu düşünüyoruz. Değişmeyiz, çünkü bir köşeden diğerine gittik. Değişime benzeyen şey taklit, değişen koşullar, beğenme ve beğenmeme aracılığıyla olan değişimdir.

İçinde bulunduğumuz bu bilinç hali, daima yukarı ve aşağı doğru hareket eder. ‹Aşağı› uyumaya daha yakın olduğumuzu, ‹yukarı› ise uyanma olasılığına daha yakın olduğumuz anlamına gelir. Hiçbir zaman tam olarak aynı durumda değilizdir, ancak bu küçük değişiklikler sadece aynı noktada işaretleme süresi anlamına geliyor.

Yani görüyorsunuz, insanın evrimi oldukça mümkündür, ancak yalnızca bilgiyi değiştirerek ve varlığını değiştirerek mümkündür; ve varlığın değişmesi, bilincin edinilmesi demektir. Kendi başına gelemez, 'olamaz'.

S. Kişi kendini gözlemleyerek kendi bilgisini edinir mi?

C. Kendini gözlem, belirli kesin uygulamalarla bağlantılıdır. Sadece olayların nasıl olduğunu gözlemlemeye başlarsanız, birçok şeyi kaçırırsınız, ancak gördüğünüz bazı şeylere, örneğin küçük alışkanlıklara karşı koymaya çalışırsanız, normalde fark etmediğiniz birçok şeyi görmeye başlayacaksınız. Herkesin birçok küçük alışkanlığı vardır, yürüme alışkanlığı, ellerini hareket etme alışkanlığı, oturma alışkanlığı, ayakta durma, belli bir konuşma şekli vardır. Bu mücadele belirli bir sonuç için değil, sadece kendi kendini gözlemleme içindir. Belki daha sonra belli alışkanlıklardan kurtulmanız gerektiğini göreceksiniz, ancak şu anda bu mücadele sadece kendini inceleme için olmalı.

Aynı zamanda, bilinç geliştirmek ve işlevlerimizi geliştirmek istiyorsak, neredeyse kendi kendini gözlemlemenin başından itibaren, sadece işe yaramaz değil, kesinlikle zarar-

lı olan bazı işlevlerimizi denememiz ve durdurmamız tavsiye edilir. Örneğin, kendinizi gözlemlemekte, özellikle duygusal işlevi gözlemlemede, olumsuz duyguların tüm ifadelerini olabildiğince durdurmaya çalışın. Pek çok insanın yaşamı pratik olarak bunlardan oluşur, mümkün olan her anda olumsuz duyguları ifade eder, her durumda, uygun veya uygun olmadıkça, her zaman her şeyde yanlış bir şeyler bulabilirler. 1, 2 ve 3 numaralı insanın ana eğilimi, bütün olumsuz duygularını hemen ifade etmektir. Bu ifadeyi durdurmak için çaba harcarsa, gözlem için materyal verir ve kendisini oldukça farklı bir açıdan görür. Bu yönde ciddi çabalar sarf ederse, çok geçmeden iradesinin olmadığına ikna olur, çünkü olumsuz duyguların bu ifadesini durdurmak en zor şeydir. Aynı zamanda gereklidir.

Bir başka işe yaramaz işlev konuşmadır, çok fazla konuşuruz. Konuştukça konuşuruz ve asla fark etmeyiz. Genellikle çok az konuştuğumuzu düşünüyoruz, ancak özellikle en çok konuşan insanlar hiç konuşmadıklarını düşünüyor. Bu izlemek için çok yararlı bir konudur. Gününüzün nasıl geçtiğini, belirli koşullarda ne kadar mekanik şey söylediğinizi, diğer durumlarda başka ne kadar mekanik şey olduğunu göreceksiniz. Veya sadece size zevk verdiği veya zamanınızı doldurduğu için konuştuğunuzu göreceksiniz. Bu gereksiz konuşmayı izlemek ve en azından bir kısmını durdurmak gerekir. Konuşma, hayal gücü, yalan söyleme ve olumsuz duyguları ifade etme aslında bizim asıl işlevlerimizdir.

Şimdi bana bir şey sormak istersen açıklamaya çalışacağım. Bu fikirleri yalnızca verildikleri biçimde incelemeyi değil aynı zamanda farklı problemlerle bağlantılı olarak da uygulamayı denemeliyiz. Birçoğunun çözümü için faydalı ipuçları veriyorlar.

S. Yalan söylemek derken, söylediklerimizi mi yoksa düşüncelerimizi de mi kastediyorsunuz?

C. Şu anda sadece söylediklerimizi almak oldukça yeterli. Daha sonra bize yalan gibi gelen düşüncelerimizi de inceleyeceğiz. Aynı şey, ancak gerçekten söylediklerimizle başlamamız gerekiyor ve başlangıçta yalanı doğrulamak için çaba göster-

meniz gerekecek. Her zaman bilmediğimiz şeyler hakkında konuşur. Biz buna yalan söylemek demiyoruz- bu bizim kaçışımız, onu kabullenebilelim diye güzel bir isim veriyoruz.

S. Varlık ile tam olarak demek istediğinizi bilmek istiyorum. Anladığım kadarıyla "ben"lerden oluşan bir toplamın aksine daha kalıcı bir şey.

C. Çok karmaşık yapmayın. Hepsi sizin varlığınız. Bilgi ayrı. Bildiğiniz her şeyi ayrı ayrı görselleştirebilirsiniz, ancak bildiklerinizi çıkarınca geriye kalan varlığınızdır. Bu bölüm de iki şeyden oluşur: ne bildiğiniz ve ne olduğunuz. Gelişim penceresinde bakılınca, varlığa dayanan çalışmaya gerek duymadan bilgi üzerine çalışma fikri verimli değildir. Bilgi varlıkla sınırlıdır. Bulunduğunuz durumda, daha fazla bilgi edinirseniz, onu kullanmak, anlamak ve bağlantı kurmak için kullanamazsınız. Bilginin gelişimi yeterli değildir, çünkü belirli bir anda durması gerekir ve sizi ileriye götürmek yerine geriye doğru yönlendirir, çünkü eğer bilgi edinmenizi varlık değişikliği takip etmezse, tüm bilgilerinizin anlamı sapmaya uğrar. O zaman ne kadar çok bilgi edinirseniz, o kadar kötü olursunuz.

S. Bilginin edinilmesinde varlık ne rol oynamaktadır?

C. Varlık sizin durumunuz. Bir durumdayken belli bir bilgi edinebilirsiniz, ancak başka bir durum gelişirse daha fazla bilgi edinebilirsiniz. Eğer farklı "benlere bölünürseniz hepsi birbiriyle çelişecek, bilgi edinmek çok zor hale gelecektir çünkü her bölüm kendi başına bilgi edinecek ve kendi başına anlayacaktır, bu nedenle fazla bir anlayış edinemeyeceksiniz. Eğer bir olursanız, o zaman kesinlikle bilgi edinmek, hatırlamak ve anlamak daha kolay olacaktır. Varlık, hep birlikte durum ve iç şartlar demektir, ayrı düşünülemez.

S. Varlığımız bilgiyle büyümez mi?

C. Hayır, varlık kendi başına büyüyemez. Bilgi, hatta çok iyi bir bilgi olsa bile, büyümeyi sağlayamaz. Bilgi ve varlık üzerine ayrı ayrı çalışmak zorundasınız, aksi takdirde edindiğiniz

bilgiyi anlamaktan vazgeçersiniz. Varlık üzerine çalışmak farklı bir iştir- farklı bir çaba gereklidir. Genel olarak konuşursak, bilgimiz hakkında varlığımızdan daha fazla şey biliyoruz. Kendimiz hakkında ne kadar az şey bildiğimizi biliyoruz; her an her şeyde nasıl hatalar yaptığımızı biliyoruz; bir şeyi nasıl öngöremediğimizi, insanları nasıl anlayamadığımızı, bir şeyi nasıl anlayamadığımızı biliyoruz. Bunları biliyoruz ve bunların tümünün yetersiz bilgimizin bir sonucu olduğunun farkındayız. Ancak insanların varlıkları arasındaki farkı anlamıyoruz. Bir kâğıt parçası almak ve varlığımızı neyin oluşturduğunu yazmak faydalıdır. O zaman kendi başına büyüyemeyeceğini göreceksiniz. Mesela varlığımızın bir özelliği de makine olduğumuz; bir diğeri- makinemizin sadece küçük bir bölümünde yaşadığımız; üçüncüsü- ilk derste konuşulan bu çokluk hali. "ben" diyoruz, ancak bu "ben" her an farklı. Aynı seviyede olan birçok "ben" var ve kontrolde merkezi bir "ben" yok. Bu bizim varlığımızın durumu. Asla bir değiliz, asla aynı değiliz. Tüm bu özellikleri bir yere yazarsanız, varlığın değişimini ve neyi değiştirebileceğini göreceksiniz. Her özel özellikte değişebilen bir şey vardır ve bir özellikte küçük bir değişiklik, diğerinde de bir değişiklik anlamına gelir.

Kendinizi ne kadar çok tanırsanız, varlığınızı o kadar fazla bilirsiniz. Kendini tanımıyorsan, varlığını bilmiyorsundur. Ve aynı varlık seviyesinde kalırsanız daha fazla bilgi edemezsiniz.

S. Varlık üzerinde çalışmak için boş vaktimizin olmaması, gün içinde tüm zamanımızı meşgul etmemiz mi gerekir?

C. İmkânsız olanla başlarsınız. Mümkün olanla başlayın; bir adımla başlayın. Biraz yapmaya çalışın, sonuçlar size gösterecektir. Her zaman bir sınırı vardır, yapabileceğinden fazlasını yapamazsın. Çok fazla şey yapmaya çalışırsan, hiçbir şey yapmazsın. Ancak, yavaş yavaş, doğru düşüncenin, doğru tutumun gerekli olduğunu göreceksiniz. Zamana ihtiyacı var çünkü uzun zamandır insanlar olumsuz duyguların, olumsuz hayal gücünün, yalan söylemenin, özdeşleşmenin ve bunun gibi şeylerin gücü altında. Fakat azar azar bunlar yok olacak. Her şeyi bir seferde değiştiremezsiniz.

Her zaman bir sonraki adımı düşünmelisiniz- sadece bir adım. Bir sonraki adımı şimdikinden biraz daha fazla derli toplu olarak anlayabiliriz. Bunu anladığımızda, varlığın hala derli toplu olduğunu düşünebiliriz- ama nihai değil, tamamen değil.

S. Varlığımızdaki değişimi kendimizi aldatmadan muhakeme edebilecek miyiz?

C. Evet, ancak değişikliği değerlendirmeden önce varlığınızı şimdi olduğu gibi bilmelisiniz. Varlığınızın çoğu özelliğini bildiğiniz zaman, değişiklikleri görebileceksiniz. Varlığımızın seviyesini, "ben "in dengesizliğiyle yargılayabiliriz, çünkü bir an birimiz "ben" diyor, sonra başka bir "ben". İyi gözlemlerseniz, bir gün boyunca bile ne kadar farklı olduğunuzu göreceksiniz. Bir an bir şeyi yapmaya karar veriyorsun, başka bir an başka bir şeyi. Bu sürekli değişim, hatta 24 saatlik sürede olan değişimler bile varlığımızın asıl seviyesini gösteriyor.

S. Sıradan uyuyan insanlar arasındaki seviye farkı neye bağlı?

C. Güvenilirliğe bağlı. Daha güvenilir insanlar ve daha az güvenilir insanlar var. Bu, iş için de geçerlidir. Güvenilmez insanların fazla şansı olmaz.

S. Hepimiz aynı seviyede mi başlıyoruz?

C. Az çok öyle, ancak farklılıklar var. Başlıca şey güvenilirliktir.

S. Kişi nasıl varlığını geliştirir?

C. Öğrendiğiniz her şey, gelişim olasılığını duyduğunuz her şey, hepsi varlık anlamına gelir. Her şeyden önce, varlığın gelişimi uyanış demektir, çünkü varlığımızın en önemli özelliği uykuda olduğumuzdur. Uyanmaya çalışarak varlığımızı değiştiririz; bu ilk nokta. O zaman başka birçok şey var: birliği yaratmak, olumsuz duyguları ifade etmemek, gözlemlemek,

olumsuz duyguları araştırmak, tanımlamamaya çalışmak, işe yaramaz konuşmadan kaçınmaya çalışmak- tüm bunlar varlık üzerinde çalışmaktır. Bu şekilde kesin bir bilgi edindiğiniz doğrudur, ancak eğer sadece entelektüel bilgi ise, ayrı olarak konulur. Varlık güçtür, 'yapma' gücü ve bu güç farklı olma gücüdür.

S. Bilgi ve varlığın birlikte çalışması ayrımını anlamıyorum. Kendini inceleme konusunda o kadar karışık gözüküyor ki hangisinin hangisi olduğunu anlamak zor.

C. Evet, ama aynı zamanda mümkün. Bilginin ne anlama geldiğini biliyoruz. Bilginin göreceli olduğunu ve kapasitemize bağlı olduğunu biliyoruz, Aslında mevcut durumumuzda başlamak için yeterli miktarda bilgi edinebiliriz; ama çok yakında, daha fazla bilgi edinmek için, daha derin veya daha fazla bilgi edinmek, gerçekten anlamak istediklerimiz hakkında, varlığımızı değiştirmemiz gerektiğini biliyoruz, çünkü mevcut bilgi edinme kapasitemiz çok sınırlı. Dolayısıyla, bilgi edinme bakış açımıza göre, varlığın değişmesi gerekliliğine geliyoruz, aksi takdirde sadece kelimelerimiz olacak ve ne anlama geldiklerini bilemeyiz.

S. Sistemin fikirleri, varlık değişikliği açısından herhangi bir değere sahip mi?

C. Fikirler kendi başlarına varlık değişikliğini üretemez; Çabalarınız doğru yöne gitmeli ve bir şey diğerine karşılık gelmelidir. Bir satırda çaba sarf ediyorsunuz ve diğer satırda da çaba sarf etmeniz gerekiyor. Sistem olmadan hiçbir şeyi değiştiremezsiniz; bir sistemle bile zordur.

S. "Çalışma" ile ne kastedilmektedir?

C. Bu kelimenin sistemde kullandığımız anlamında 'çalışma', bilgi edinme ve varlık değişimi incelemeleri için yapılan çalışma anlamına gelir. Açık bir hedefiniz olmalı ve bunun için çalışmalısınız, bu nedenle ‹iş› hedefinize ulaşmak için bilgi edinmeyi ve kendini kontrol etmeyi içerir.

S. Doğa neden insanı eksik ve yarı yolda bıraktı?

C. Sadece bir insanın ne kazanabileceğini anlamadığınız sürece bu iyi bir sorudur. Bunu yaptığınızda, bu şeylerin yalnızca insanın kendi çabalarıyla elde edilebileceğini fark edeceksiniz. İnsanda geliştirilebilecek olan şey bilinçtir ve iradedir ve yalnızca insan bunlara sahip olmadığının farkına varırsa geliştirilebilirler. Bunu fark ettiğinde, yalnızca edinebileceklerini, verilmediklerini görecektir. İnsan yaratılabildiği tek şekilde yaratılmıştır. Verilebilecek her şey ona verilmiştir; daha fazla verilemez. Aksi takdirde, bir insanı sokaktan alıp onu general yapmakla aynı şey olur; ne yapacağını bilemezdi. Bu bir tartışma konusu; bu nitelikler bize verilemez, kazanmalı ya da almalıyız. Onları edinmenin tek yolu bu.

Gerçek bilgi, nesnel bilgi yüksek akıldan gelen bilgidir. Bu tür bilgiler bize insan nasıl çalışılacağını, evrenin nasıl çalışılacağını ve ayrıca birini diğerine göre nasıl çalışacağımızı gösterir. Nesnel bilgi ile gerçek dünyayı görelilik ve ölçek ilkelerini kullanarak ve evrenin iki temel yasasını bilerek tanımak mümkündür: Üç Yasası ve Yedi Yasası.

Nesnel bilgiye yaklaşım, nesnel dilin çalışmasından geçer. Hatırlayın, bu sistemin çalışmasının yeni bir dilin çalışılmasıyla başladığını ve size birkaç örnek verdim: merkezler, insanın 1, 2, 3, 4, 5 numaraya bölünmesi, kimlik, dikkate alma, kendini hatırlama. Bunların hepsi bu dilin ifadeleridir.

Bir sonraki adım, kişinin incelenmesi, insan makinesinin incelenmesi ve insanın evrendeki yerini anlamadır. Bu bilginin kendisi hem bir amaç hem de bir araçtır.

Fakat dediğim gibi, eğer bir insan gelişmek istiyorsa, yalnız bilgi yeterli değildir; onun varlığını değiştirmek için de çalışmalı. Ancak, varlık değişikliği o kadar zordur ki, eğer bilgi ona yardım etmek için orada olmasaydı neredeyse imkânsız olurdu. Öyleyse, bilgi ve varlık yan yana büyümelidir, ancak biri diğerinden oldukça ayrı. Ne bilgi ne de ayrı olmak doğru bir anlayış sağlayamaz, çünkü anlayış aynı anda bilgi ve varlık büyümesinin sonucudur.

Bilginin büyümesi, özelden genele, ayrıntılardan bütüne, illüzyondan gerçeğe geçiş anlamına gelir. Sıradan bilgi her za-

man bir bütünün bilgisi olmadan bir ayrıntı bilgisidir, ağacı bilmeden, yaprak bilgisi veya yaprakların damarları ve tırtıkları. Gerçek bilgi sadece belirli bir detayı değil, bu detayın yerini, işlevini ve anlamını bütünüyle gösterir.

S. Eğer bilgi farklı seviyelerde mevcutsa, o zaman sadece seviyemize ait bilgiyi mi alabiliriz?

C. Çok doğru, ancak seviyemizdeki tüm bilgilere sahip olsaydık seviyemiz değişirdi. Mesele şu ki, bizim seviyemiz için mümkün olan tüm bilgilere sahip değiliz- çok az bilgimiz var.

S. Bilgi sadece çalışmayla doğrudan bağlantılı olarak mı veriliyor?

C. Baştan beri size belli fikirler verilir ve insan makinesi hakkında belirli şeyler söylenir; örneğin, dört işlev hakkında, farklı bilinç durumları hakkında, bazen aşağı yukarı inen, bazen kendi bilincine yakın, bazen uyumaya yakın bir durumda yaşadığımız gerçeği hakkında. Bunu duyduğunuzda kendinize kanıtlamanız da söylendi. Sadece bu şeyleri duyarsanız ya da onları okursanız, sadece kelimeler kalır. Ancak bunları kendiniz için doğrulamaya başladığınızda, her bir işlevi kendinizde anladığınızda ve her biriyle bağlantılı kendi duygu ve hislerinizi bulduğunuzda, o zaman bilgi olur.

Var olmak oldukça ayrı bir şey. Mevcut durumunuzda mümkün olan tüm çabayı gösterebilirsiniz, ancak bilginizden daha fazla yararlanabileceğinizi ancak varlığınızın yeterli olmadığını hissedeceksiniz. Bu yüzden varlık üzerinde çalışmak, onu daha güçlü ve daha kesin yapmak için gereklidir. Sonra aynı kelimelerden daha fazla bilgi elde edebileceksiniz.

S. Eğer anlayış bilginin ve varlığın sonucuysa, nasıl bir araya geldiklerini anlayamıyorum.

C. Bir şeyi anladığınız her an, anlayışınız bilginizin ve varlığınızın birleşimidir. Anlamak, deneyimin sonucudur: varlıkta belli bir deneyim ve bilgide belli bir deneyim.

S. Varlık ve varlığın durumu ile neyi kastettiğinizi hala net anlayamadım.

C. Tanımları aramak yerine, illüstrasyonları bulmaya çalışın. Bir insanın varlığı onun gibi. Birçok şey varlığa girer. Daha bilinçli veya daha fazla uyuya kalmış, daha bölünmüş veya daha fazla bütünleşmiş, bazı şeylere daha fazla ilgi duyan ve diğer şeylere daha az ilgi duyan olabilir; daha fazla ya da daha az yalan söyleyebilir, yalan söylemekten hoşlanamaz veya utanmadan yalan söyleyemez, daha tutarlı ya da daha az tutarlı olabilir, mekaniklik hissine sahip olabilir ya da olmayabilir; kendinizde büyük bir çatışmaya sahip olmayabilir ya da çatışmalardan oluşabilir, nispeten az olumsuz duygulara sahip olabilir ya da olumsuz duygulara dalmış olabilirsiniz. Genel olarak, olma hali eylemlerin daha büyük veya daha az art arda olması anlamına gelir. Bir şey diğerine çok fazla aykırı olduğunda, zayıf olmak demektir. Bir insan çok tutarsız ise onun bilgisini güvenilmez kıldığını fark etmiyoruz. Bilgi ya da varlık olarak sadece bir satırın geliştirilmesi çok kötü sonuçlar verir.

Varlık 'yapmak' için tüm gücünüzü içerir. Bilgi sadece yardımcıdır; o yardım edebilir. Fakat varlığımızı değiştirmek için- ve bilginin geldiği yer burası- önce şu andaki durumumuzu anlamalı ve idrak etmeliyiz. Varlığımızın durumunu anlamaya başladığımızda kendimizle ne yapacağımızı öğrenmeye başlarız.

S. Bilginin ya da varlığın tek başına gelişmesinin kötü sonuçlar verdiğini söylerken ne demek istediniz?

C. Size ilk nasıl duyduğumu söylersem yardımcı olabilir. Eğer bilgi varlığın ötesinde gelişirse, sonuç ‹zayıf Yogi› olacaktır- her şeyi bilen ve hiçbir şey yapamayan bir insan. Bilginin ötesinde gelişiyorsa, sonuç 'aptal bir aziz' dir- her şeyi yapabilen ve ne yapacağını bilemeyen biri.

Bu sistemi başkalarıyla karşılaştırırsanız, felsefi ve başka türlü diğer sistemlerden farklı olarak varlık fikrine verdiği önemi kesinlikle bulacaksınız. Diğer sistemler bilgi veya davranışla ilgilidir. Bizler gibi bizim daha çok şey bildiğimizi veya farklı davranabileceğimizi varsayıyorlar. Dini sistemlerde 'inanç' ve

'davranış' genellikle gönüllü olarak kabul edilir. Biri iyi ya da kötü olabilir- keyfidir. Fakat bu sistem farklı varlık seviyeleri fikrine sahiptir. Şu anki varoluş düzeyimizde, hepsi tarafından belirlenen bir bilgi, bir davranış, bir inanç vardır. Ama önce bilgi gelir- ne kadar az şey biliyoruz. Kendinizi incelemeye başlarsınız: makine olduğunuzu ancak bilinçli olabileceğinizi fark edersiniz. Makine belli bir seviyede başlar. Yapabileceği veya yapamayacağı şey bu seviyeye bağlı. Varlığın ne anlama geldiğini, varlığın seviyelerini, varlığının değişimini anlamaya çalışın. Bu sistem her şeyin- güçlerin, enerjilerin, farklı tür faaliyetlerin, hepsinin varlığın seviyesine bağlı olduğunu söylüyor. Varlık seviyemizden dolayı daha fazlasını bilemeyiz. Aynı zamanda varlık seviyesindeki en ufak fark bilgi için ve 'yapmak' için yeni olanaklar açar. Tüm güçlerimiz varlığımıza göre belirlenir.

S. Anladığım kadarıyla hepimiz aynı seviyedeydik?

C. Evet, 4. insanla karşılaştırıldığında. Ama 4numaralı insanın seviyesinden daha uzakta olan insanlar ve ona daha yakın olan insanlar var. Diğer her şeyde olduğu gibi dereceler vardır. İki seviye arasında büyük bir mesafe vardır, fakat ara durumlar vardır. Bu bizim içimizde aynıdır:

Her birimiz farklı anlarda farklı olabiliriz.

İnsanlar arasında küçük bir fark vardır, ancak varlığı ölçmek için yeterli değildir. Tüm normal insanlar aynı seviyede doğar ve aynı olasılıklara sahiptir. Hiç kimse sıradan seviyeden daha yüksek doğamaz. Özel eğitim olmadan hiçbir şey elde edemeyiz. İnsanlar arasındaki ufak farklılıklar işlevlerdeki farklılıklar olmakla birlikte, gerçek varoluş farkı bilinç durumunun farklılığıdır. İşlevlerdeki fark tek taraflı bir farktır.

S. Biz ve 4 numaralı adam arasındaki dereceler hakkında daha fazla bilgi verebilir misiniz? Anlamak istiyorum.

C. Bu doğru bir soru ve diğer insanları ve kendinizi gözlemleyerek anlayabilirsiniz. Gelişme ya da bilgi edinme ya da bunun gibi bir şeyle hiç ilgilenmeyen 1, 2 ve 3 numaralı insan-

lar var. Sonra belli bir anlayışa sahip olanlar var, ama bir şeyden diğerine geçiyor- yönlendirilmiş bir ilgi değil. Daha sonra yönlendirilmiş bir ilgi, manyetik merkezin başlangıcı, C etkisi ile buluşma vb. Yani 1, 2 ve 3 numaralı insan çok farklı olabilir- gelişme olasılıklarına daha yaklaşabilir, bu olasılıklara daha uzak, hatta hiç olasılıkları olmayabilir.

S. Bir kişi aynı seviyede olmadığı sürece başkalarının bilgilerini nasıl anlayabilir?

C. Kimin kime öğretebileceğini, kime güvenebileceğini mi soruyorsun? Bulunduğumuz seviyede insanların bilgisini yargılayabiliriz, fakat varlıklarını değil. Daha fazlasını bilen birini hata olmadan görebiliriz. Ancak varlık söz konusu olunca hata yapmak kolayca mümkündür. Diyelim ki sizden daha çok şey bilen biriyle tanıştınız ama onun varlığından daha düşük olduğundan şüpheleniyorsunuz. Yanılacaksınız, çünkü varlığını yargılamak sizin işiniz değil. Varlığını yalnız bırakın ve ondan öğrenmeye çalışın. Kendi seviyemizden daha yüksek seviyeleri görme yeteneğine sahip değiliz; varlığı sadece bizim seviyemizle aynı seviyedeyse yargılayabiliriz. Bu prensibi hatırlamak önemlidir.

S. Bu sistem bir bilgi sistemi midir?

C. Bu sistem bir düşünce sistemi olduğu derecede bir bilgi sistemi değildir. Farklı düşünmeyi, farklı düşünmenin ne anlama geldiğini, farklı düşünmenin neden daha iyi olduğunu gösterir. Farklı düşünmek farklı kategorilerde düşünmek demektir.

Ama yolumuzda bir engel var- 'bilmenin' ne anlama geldiğini bilmiyoruz. Bilmenin ne demek olduğunu anlamaya çalışmalıyız; bu, yeni kategorilerde düşünmenin ne demek olduğunu anlamamıza yardımcı olacaktır.

S. Bu sistemin kökeni nedir?

C. Ayrıntılardan değil, prensipten- prensipte kökeninin ne olması gerektiğinden- bahsedeceğim. Yararlı bir amaca hizmet

etmek, herhangi bir ağırlığa sahip olmak için, bir öğreti bizden daha yüksek aklı olan insanlardan gelmelidir, aksi halde yardımı olmayacak ve aynı seviyede kalacağız. Bir öğretim daha yüksek bir seviyeden gelirse, bir şeyler bekleyebiliriz. Bizimkiyle aynı seviyeden gelirse, hiçbir şey bekleyemeyiz. Değerlendirme için yeterli materyalimiz var. Kendimize sorabiliriz: bizimkiyle aynı düzeyde mi yoksa farklı bir seviyede mi icat edildi? Sahip olduğumuz materyal miktarı yargılamamıza izin vermiyorsa beklemeliyiz. Ama sadece kendimiz yargılamalıyız. Bununla ilgili bir şey söylersem, doğrulayamazsın. Bunun hakkında düşünmek faydalıdır; kendin için cevapları yalnızca sen bulmalısın.

S. Yıllardır süre gelen bir şey mi bu?

C. Nasıl doğrulayabilirsiniz?

S. Sözünüze güveneceğim.

C. Hiçbir şeye inanmamalısınız.

S. Kökenini ve izlerini nerede arayacağımızı söyleyebilir misiniz?

C. Kendinizde. Sana daha önce sahip olmadığın bir şey mi verdi?

S. Sistemin kökenindeki seviyeye ulaşana kadar anlaşılması mümkün değildir sanıyorum?

C. Anlamak görecelidir. Seviyemizdeki birçok şeyi anlayabiliriz: ancak o zaman devam edebiliriz. Atlayamayız. Elbette bu sistemin yardımıyla kendimiz ve yaşam hakkında bildiğim diğer sistemlerden daha iyi anlayabiliriz. Başka bir şekilde elde edemediğimizi ondan aldığımızı söyleyebilirsek, o zaman çalışmaya devam etmeliyiz. Değerlendirmemiz olmalı. Çok kısa bir süre sonra kişi söyleyebilir. Şahsen, kısa sürede bu sistemden çok şey öğrendim ve onun yardımı ile diğer sistemlerde tanıştığım ve anlamadığım şeyleri bile anlamaya başladım. Ör-

neğin, Yeni Ahit›teki 'uyku' kelimesini ele alın. İnsanlar bunu fark etmezler, ama yine de orada konuşulur, sürekli insanların uyuyakaldıkları söylenir ve uyanabilirler de ancak çaba harcamadan uyanmaları mümkün değildir. Sistem sadece kendisini değil, diğer sistemlerde doğru olanı da açıklar. Eğer insanlar birbirlerini anlamak isterlerse, anlayışın sadece uyanık insanlar arasında mümkün olduğunu açıklar. Sıradan hayatta her şey umutsuz bir karmakarışıktır; insanlar sıradan hayatta birbirlerini anlamayı amaçlamaz. Bu olsaydı, insanlar farklı şekilde yaratılırdı. İnsan kendi çabalarıyla kendisini tamamlamalıdır. İrade ve bilincin doğasını anlarsak bunu anlayabiliriz. Anlama kapasitesi bununla bağlantılı. İnsanlar bilinç ve irade kazanma amacıyla çalışmaya başlarlarsa birbirlerini anlamaya başlarlar. Hayatta, en iyi niyetle söyleyecek olursak, sadece hatalar vardır. İnsanlar makinelerdir: birbirlerini anlamak için yaratılmamışlardır.

S. Bu karışıklığın nedenini anlamak mümkün müdür? Varlığın böyle yaratılmasının amacı nedir?

C. Tehlikeyi görmek ve durumumuzu anlamaya çalışmak. İnsanlar birbirlerini asla anlamadılar, ama zamanımızda yaşamdaki durum gittikçe daha karmaşık ve tehlikeli hale geliyor. Aynı zamanda, onlar olduğu gibi, insanlar ayın ve dünyanın amaçlarına hizmet eder. Ama bunu sonra konuşacağız.

Zamanımızın başkaları gibi olduğunu düşünmek bir hatadır. Şimdi olağanüstü zorluklar ve olağanüstü olanaklar var.

S. Zorlukların zamanla artması bekleniyor mu?

C. Evet, ancak belirli bir sınırın ötesinde değil- bu sınırın ötesinde bir imkânsızlık haline gelir. Teoride değil, gerçekleri görerek insanların birbirlerini anlamadıklarını ve durumun gittikçe daha karmaşık hale geldiğini anlamak önemlidir.

İnsanların makineli tüfekleri varsa, daha tehlikelidir. Ve birçok anlamda makineli tüfekleri var. Böylece her yanlış anlama daha derin ve karmaşık hale gelir.

S. Son nedir?

C. Söyleyemeyiz; Bu bir falcılık olurdu. Kesinlikle hiçbir şey bekleyemeyiz bundan.

Gördüğünüz gibi, sıradan şeyler hakkındaki bütün görüşlerimiz iyi değil, hiçbir yere varmıyorlar. Farklı düşünmek gerekir ve bu, şu anda görmediğimiz şeyleri görmek, şimdi de gördüğümüz şeyleri görmemek demektir. Ve bu son belki de en zor olanıdır, çünkü belli şeyleri görmeye alışkınız: görmeye alıştığımız şeyleri görmemek büyük bir fedakarlıktır. Daha az ya da rahat bir dünyada yaşadığımızı düşünmeye alışkınız. Elbette savaşlar ve devrimler gibi hoş olmayan şeyler var, ama genel olarak rahat ve iyi niyetli bir dünya. Bu iyi niyetli bir dünya fikrinden kurtulmak en zoru. Ve sonra anlamalıyız ki hiçbir şey kendilerini göremedik. Platon'un mağara alegorisinde olduğu gibi sadece olayların yansımalarını görüyoruz, böylece gördüğümüz tüm gerçekliğini yitirmiş oluyor. Olayların kendileri tarafından değil de, olaylara bakış açımız ve olayların ana fikirleri tarafından ne sıklıkta yönetildiğimizi ve kontrol edildiğimizi, anlamamız gerekir. *Bu* en ilginç şeydir. Bunu düşünmeye çalışın.

BÖLÜM III

Bireysel çalışma ve gelişim- Bilincin ve işlevlerin evreleri- Bilincin dereceleri- İşlevlerin bölümü-Kendini hatırlama-Mekaniklik -Dört merkezin işlevlerinin incelenmesi- Merkezlerin alt grupları- Dikkat- İyileştirici araçlar- Merkezlerin yanlış çalışması- Enerjinin dört türü- Sızıntıları durdurma- Olumsuz duygular- Olumsuz duyguları ifade etmeyi durdurma- Davranış değişiklikleri.

İNSANI EKSİK BİR VARLIK OLARAK İNCELEYEN BU SİSTEMDE, kendini inceleme üzerinde özel bir stres vardır ve bu anlamda kendini inceleme fikri mutlaka iyileştirme fikri ile bağlantılıdır. Olduğumuz gibi, güçlerimizden çok azını kullanabiliriz, ancak çalışma onları geliştirir. Kendini inceleme, bilinç durumlarının incelenmesi ile başlar. İnsan, herhangi bir değişiklik yapmadan, kendisi gibi bile olsa, bilinçli olma hakkına sahiptir. Nesnel bilinç, onun içinde birçok değişiklik gerektirir, ancak şimdi sahip olabileceği öz-bilinç. Buna sahip olmamasına rağmen sahip olduğunu sanıyor. Bu yanılsama nasıl başladı? İnsan neden kendine öz bilinci atfeder? Bunu kendisine atfeder çünkü bu onun meşru halidir. Kendi bilincinin farkında değilse, meşru seviyesinin altında yaşıyor ve gücünün sadece onda birini kullanıyor demektir. Ancak kendisine sadece bir ihtimal olan şeyi atfettiği sürece, bu durumu elde etmek için çalışmayacaktır.

Daha sonra soru ortaya çıkıyor: insan bunun için gerekli tüm düzenlemelere ve organlara sahipse neden kendini bilincine sahip değil? Bunun nedeni onun uykusudur. Uyanmak kolay değil, çünkü birçok uyku nedeni var. Soru sıklıkla sorulur: tüm insanlar uyanma olasılığına sahip mi? Hayır, hepsi değil: çok azı uykuda olduklarını fark edebiliyor ve uyanmak için gerekli çabayı gösterebiliyor. Birincisi, bir adam hazırlanmalı, durumunu anlamalı; ikincisi, dışarı çıkabilmek için yeterli enerjiye ve yeterince güçlü bir arzuya sahip olmalıdır.

İnsanın merkezde olduğu bu tuhaf kombinasyonda, değiştirilebilecek tek şey bilinçtir. Ama önce, bazı vidaları sıkılaştırmak, diğerlerini gevşetmek vb. için bir makine olduğunu

anlamalıdır. Çalışmalı; değişim olasılığının başladığı yer burasıdır. Bir makine olduğunun farkına vardığında, makinesinin farklı bilinç koşullarında çalışabileceğini görecek ve böylece daha iyi koşullar vermeye çalışacaktır.

Bu sistemde, insanın dört bilinçlilik halinde yaşama ihtimalinin olduğu, ancak olduğu haliyle, sadece iki tanesini yaşadığı söylenir. Ayrıca işlevlerimizin dört kategoriye ayrıldığını biliyoruz. Yani dört işlev kategorisini iki bilinç halinde inceliyoruz. Aynı zamanda, öz-bilinçlilik işaretlerinin gerçekleştiğini ve bu belirsizliklerin daha fazla olmasını engelleyenin, kendimizi hatırlamamamız ve uykuda olduğumuzdan dolayı olduğunun farkına varıyoruz.

Ciddi bir kişi incelemesinde gerekli olan ilk şey, bilincin dereceleri olduğunu anlamaktır. Bir bilinç durumundan diğerine geçmediğinizi, fakat birbirlerine eklendiklerini hatırlamanız gerekir. Bunun anlamı, eğer uyku durumundaysanız, uyandığınızda, göreceli bilinç durumu veya 'uyanma uykusu' uyku durumuna eklenir; eğer kendi bilincinizin farkında olursanız, bu "uyanma uykusu" durumuna eklenir; ve eğer nesnel bilinç durumu edinirseniz, bu öz-bilinç durumuna eklenir. Bir durumdan diğerine keskin bir geçiş yoktur. Neden peki? Çünkü her durum farklı katmanlardan oluşuyor. Uykuda olduğu gibi, daha fazla uykuda ya da daha az uykuda olabilirsiniz, bu yüzden şu anda bulunduğumuz durumda, öz-bilinçliliğe daha yakın veya ondan daha ileri olabilirsiniz.

Ciddi bir araştırmada gerekli olan ikinci şey, işlevleri gözlemleyerek, onları doğru şekilde bölmeyi öğrenmek, her birini ayrı ayrı tanımayı öğrenmek. Her işlevin kendi mesleği, kendi uzmanlığı vardır. Ayrı ayrı çalışılmalı ve farklı merkezler veya zihin tarafından kontrol edildiklerini hatırlatarak farklılıkları açıkça anlaşılmalıdır. Farklı işlevlerimizi veya merkezlerimizi düşünmek ve onların oldukça bağımsız olduklarını anlamak çok yararlıdır. İçimizde dört bağımsız varlık, dört bağımsız zihin olduğunun farkında değiliz. Her zaman her şeyi bir akla indirgemeye çalışırız. İçgüdüsel merkez, diğer merkezlerden ayrı olarak var olabilir, entelektüel olmadan hareketli ve duygusal merkezler bulunabilir. İçimizde yaşayan dört insanı ha-

yal edebiliriz. İçgüdüsel dediğimiz şey fiziksel bir insan. Hareket eden insan aynı zamanda fiziksel bir insandır, ancak farklı eğilimler vardır. Sonra duygusal ya da duygusal insan ve teorik ya da entelektüel insan var. Kendimize bu bakış açısıyla bakarsak, kendimizle ilgili temel hatayı nerede yaptığımızı görmek daha kolaydır, çünkü kendimizi her zaman olduğu gibi tek olarak alırız.

Merkezleri görme imkânımız yok, ancak işlevleri görebiliyoruz: ne kadar çok gözlemlerseniz o kadar çok materyal elde edersiniz. Bu işlevler bölümü çok önemlidir. Duyularımızın herhangi birinin kontrolü ancak bilgi yardımı ile alınabilir. Her bir işlev ancak özellikleri ve her birinin hızını biliyorsak kontrol edilebilir.

İşlevlerin gözlemlenmesi, bilinç durumlarının incelenmesi ile bağlantılı olmalıdır ve işlevler oldukça farklı şeylerdir. Hareket etmek, düşünmek, hissetmek, hissetmek için- bunlar işlevlerdir; bilinçli olup olmamamızdan bağımsız olarak çalışabilirler, başka bir deyişle, mekanik olarak çalışabilirler. Bilinçli olmak oldukça farklı bir şey. Fakat eğer daha bilinçliysek, işlevlerimizin keskinliğini hemen arttırır.

İşlevler, farklı ışık derecelerinde çalışan makinelerle karşılaştırılabilir. Bu makineler, karanlıkta olduğundan daha iyi ışıkla daha iyi çalışabilecekleri şekildedir; ışığın arttığı her an, makineler daha iyi çalışıyor. Bilinç ışıktır ve makineler işlevdir.

İşlevlerin gözlenmesi uzun çalışma gerektirir. Her biri için pek çok örnek bulmak gerekiyor. Onları inceleyerek, makinemizin doğru çalışmadığını kaçınılmaz olarak göreceğiz; bazı işlevler tamam, diğerleri ise amacımıza göre arzu edilmez. Bir amacımız olmalı, aksi halde hiçbir çalışma sonuç vermez. Uyuduğumuzu fark edersek, amaç uyanmaktır; makine olduğumuzu fark edersek amaç makine olmaktan vazgeçmektir. Daha bilinçli olmak istiyorsak, kendimizi hatırlamamızı engelleyen şeyi incelemeliyiz. Bu yüzden, işlevlerin belirli bir değerlemesini, kendini hatırlama için yararlı veya zararlı olup olmadıklarına göre tanıtmak zorundayız.

Dolayısıyla iki çalışma kolu vardır: merkezlerimizin işlevlerinin incelenmesi ve gereksiz veya zararlı işlevlerin incelenmesi.

S. Bu çalışmanın yöntemi gözlem midir?

C. Kişi birçok şeyi bu şekilde bulabilir ve daha ileri çalışmalar için zemin hazırlayabilir, ancak kendi başına yeterli değildir. Kendini gözlemleyerek kişi kendi içinde en önemli bölümleri kuramaz, birçok farklı bölüm vardır, çünkü hem yatay hem de dikey bölümler vardır; kişi farklı bilinç durumlarını bilemez ve işlevlerini ayıramaz. Kişi asıl bölümleri bilmeli, aksi halde hata yapacak ve ne gözlemleyeceğini bilemeyecek.

İnsan çok karmaşık bir makinedir; Gerçekten bir makine değil, farklı hızlarda, farklı yakıtlarla, farklı koşullarda çalışan birçok farklı makineden oluşan büyük bir fabrika. Dolayısıyla bu sadece bir gözlem meselesi değil, aynı zamanda bir bilgi meselesidir ve insan bu bilgiyi kendisinden alamaz, çünkü doğa bu bilgiyi içgüdüsel yapmaz- zihin tarafından edinilmek zorundadır. İçgüdüsel olarak insan, ekşi ya da tatlı olan şeyleri ve benzer şeyleri bilir, ancak içgüdüsel bilgi orada biter. Öyleyse insan öğrenmeli ve kendisinden önce öğrenmiş birinden öğrenmeli.

İşlevleri kendiniz gözetmek için ciddi bir çaba sarf ederseniz, ne yaparsanız yapın, ne düşünürseniz düşünün, ne hissederseniz hissedin, kendinizi hatırlamadığınızı fark edeceksiniz. Burada olduğunuzu, burada olduğunuzu bilmiyorsunuz. Aynı zamanda, yeterince uzun bir süre için yeterli çaba sarf ederseniz, kendi kendine toplama kapasitenizi artırabileceğinizi göreceksiniz. Kendinizi daha sık hatırlamaya başlayacak, kendinizi daha derinden hatırlamaya başlayacak, daha fazla fikirle bağlantılı olarak kendinizi hatırlamaya başlayacaksınız- bilinç fikri, iş fikri, merkezler fikri, varlık fikri – kendini inceleme fikri.

Fakat asıl soru, kişinin kendini *nasıl* hatırlayacağı, nasıl daha fazla farkında olacağıdır. İlk adım bilinçli olmadığımızı fark etmektir. Bunu fark ettiğimizde ve bir süre gözlemlediğimizde, bilinçli olmadığımız zamanlarda kendimizi yakalamaya çalışmalıyız ve azar azar, bu bizi daha bilinçli hale getirecek. Bu çaba bizim ne kadar az bilinçli olduğumuzu gösterecektir, çünkü normal yaşam koşullarında bilinçli olmak çok zor. Burada kendinizi yapay koşullara sokuyorsunuz, 'burada oturuyorum'

veya 'kendimim' diye düşünüyorsunuz- o zaman bile çok bir şey yapamazsınız. Fakat sıradan koşullarda, bir şeyi düşündüğünüzde, konuşurken veya çalışırken, her şey sizi rahatsız eder ve kendinizi hatırlayamazsınız. Bu ifadeyi 'kendini hatırlama' kasıtlı olarak alınır, çünkü sıradan konuşmalarda sık sık 'kendini unuttu' ya da 'zamanında kendini hatırladı' deriz. Bu ifadeyi yalnızca olumsuz duyguların aşırı biçimlerine bağlı olarak kullanırız, ancak gerçekte kendimizi daima unuturuz ve çok nadir anlar haricinde kendimizi zaman içinde asla hatırlamayız.

S. Bu sistemin ilk süreci kendini hatırlamak mı?

C. Bu ilk sürecin merkezidir ve devam etmek zorundadır, her şeye girmelidir. İlk başta bu kulağa imkânsız geliyor, çünkü kendinizi hatırlamaya çalışabilirsiniz ve sonra uzun süre aklınıza gelmediğini fark edersiniz; sonra tekrar hatırlamaya başlıyorsunuz. Ancak bu tür çabalar asla kaybolmaz; bir şey birikir ve belirli bir anda olağan durumda tamamen tanımlanıp şeylere daldığınızda, bir kenara durabileceğinizi ve kendinizi kontrol edebileceğinizi görürsünüz. Ne zaman olacağını ya da nasıl olacağını asla bilemezsiniz.

Sadece yapabildiklerinizi yapmalısınız- kendinizi gözlemleyin, çalışın ve esas olarak kendinizi hatırlamaya çalışın; o zaman belli bir anda sonuçları göreceksiniz.

S. Kişi hafızasını kendini hatırlama manasında nasıl kullanmaya başlar?

C. Kendini hatırlama gerçekten hafıza ile bağlantılı değildir; bu sadece bir ifadedir.

Öz-farkındalık veya öz-bilinç demektir. Kişi kendisinin bilincinde olmalıdır. Kendini hatırlamaya çalışmanın zihinsel süreci ile başlar. Kendini hatırlama kapasitesi geliştirilmelidir, çünkü kendini gözlemlemede işlevlerimizi birbirinden ayrı olarak incelemeye çalışmalıyız – duygusal işlevi entelektüel işlevden ayrı, içgüdüseli de hareketliden ayrı. Bu çok önemli ama kolay değildir.

S. Bu farklı işlevleri gözlemlemeyi denememiz gerektiği anlamına mı geliyor?

C. Evet, günün belirli anlarında kendimizde ne düşündüğümüzü, nasıl hissettiğimizi, nasıl hareket ettiğimizi vb. Görmeye çalışmalıyız. Bir zamanlar entelektüel işleve, başka bir zamanda duygusal, daha sonra içgüdüsel veya hareket etmeye konsantre olabilirsiniz. Örneğin, ne düşündüğünüzü, neden düşündüğünüzü ve bunun hakkında nasıl düşündüğünüzü bulmaya çalışın. Sıcaklık, soğuk ne gördüğünüz ne duyduğunuz gibi fiziksel hisleri gözlemlemeye çalışın. Daha sonra, her hareket yaptığınızda nasıl hareket ettiğinizi, nasıl oturduğunuzu, nasıl durduğunuzu, nasıl yürüdüğünüzü vb. Görebilirsiniz. İçgüdüsel işlevleri ayırmak kolay değildir, çünkü sıradan psikolojide duygusal ile karıştırılırlar; onları doğru yerlere koymak biraz zaman alır.

S. Geceleri belli bir saatte yatmak gibi belli alışkanlıkları bozmanın bir anlamı olabilir mi?

C. Bu tür mekanik değişiklikler, bireysel çalışmanın başlangıcında faydalı olabilir, ancak kalıcı bir etki üretemezler. Başka türlü göremeyeceğiniz bir şeyi görmenize yardımcı olabilirler, ancak kendi başlarına hiçbir değişiklik yapamazlar. Değişim, içeriden, bilinç değişiminden, kendinizi hatırlamaya başladığınız andan, hatta daha önce, kendinizin hatırlama olasılığını anlamaya başladığınız andan itibaren ve bunun gerçekten önemli olduğunu anlamalıdır. Ancak ne yazık ki çoğu zaman insanların iyi bir şekilde başlayıp daha sonra çabalarını yitirmeleri şeklinde gerçekleşir.

S. Mekanikliği gözlemlemek mekanikliği bozuyor mu? Fiziksel çalışmayı düşünüyordum.

C. Bilinç üzerinde çalışmaksızın, bilinçli olabilecek tüm taraflarımız gittikçe daha mekanik hale gelecektir. Herhangi bir değişiklik olmadan sadece çok düzgün çalışma tamamen mekaniktir. Eğer iş biraz daha karmaşıksa, o zaman ne kadar mekanikse o kadar kötü olur. Hiçbir çalışmada mekanik kul-

lanışlı değildir- biri uyum sağlamak zorundadır, iyi iş üretmek için yöntemleri değiştirmek ve bunun için farkında olmak zorundadır ne yaptığını. Fiziksel çalışmada etkin olmak, mekanik olmak anlamına gelmez. Eğitim bizi daha fazla mekanik yapmaz. Uzman olmak, birinin işi hakkında akıllı olmak anlamına gelir.

S. Hareketli ve içgüdüsel merkezler entelektüel ve duygusal olmaktan daha eşit ve normal çalışıyor gibi görünüyor. Bu neden böyle?

C. Aksi takdirde insanlar sağa gitmek yerine sola gider ve gitmek istedikleri yere asla ulaşmazlar. İçgüdüsel merkez entelektüel ve duygusal merkezlerin şimdi olduğu gibi olsaydı, bir insan yakında kendini zehirlerdi. İçgüdüsel ve hareketli merkezler için belli bir normallik zorunludur. Diğer merkezler anında zarar vermeden delirebilir.

İnsanın mekanikliğini anlamak için onun hakkında bir makine olarak düşünmeyi öğrenmek, bu makinenin işlevlerini incelemek ve işlevlerin genel olarak sadece teoride değil, aynı zamanda sadece teoride değil onların faaliyetlerini, nasıl çalıştıklarını öğrenmek. Dört işleve bölünme, sadece bir ön bölümdür, çünkü her biri yine alt bölümlere ayrılmıştır. Bütün bunlar gözlem yoluyla incelenmeli ve anlaşılmalıdır, çünkü teorik çalışma aynı sonucu vermez, aynı sonucu çıkarmaz, aynı gerçeği göstermez. Örneğin, çok az sayıda sistem içgüdüsel merkezin veya içgüdüsel zihnin varlığını kabul eder ve duyduğum hiçbir sistem bağımsız bir hareket eden zihnin varlığını tanımaz. Oysa hareketli zihin yaşamımızda çok önemli bir rol oynar, bu nedenle bu bölümün yokluğu büyük ölçüde insanın, özellikle de modem psikolojideki normal gözlemlemenin sonuçlarını, bu gerçek kabul edilmediği için, birçok şeyin yanlış bir kökene atfedilmesine neden olmuştur. Hareketli merkez, çalışmak ve gözlemlemek için çok önemlidir, çünkü örneğin 1 numaralı insanda çok önemli bir işlev olan taklit gibi uzayda hareketten başka işlevleri de vardır. Ayrıca, hareketli merkez de rüyaları kontrol eder, sadece gece görülen rüyaları değil, uyanık halde kurulan hayalleri de. Ve hayatımızın çoğu ya gerçek rüyalarda

ya da hayallerde geçtiğinden, hareketli işlevin incelenmesi çok önemlidir. Entelektüel ve duygusal tarafın daha önemli olduğunu düşünüyoruz, ancak aslında hayatımızın çoğu içgüdüsel ve hareketli zihinlerle kontrol ediliyor. Bu nedenle hareketli merkezin pek çok faydalı ve faydasız işlevi vardır.

S. Mekanik davranış ile hareketli merkez arasında bir bağlantı var mı?

C. Hayır, hareketli merkez yalnızca meşru işlevi hareketleri kontrol etmek olan zihin anlamına gelir. Yani 'hareketli' ve 'mekanik' aynı değildir. Her merkez mekanik olabilir; her işlev daha mekanik veya daha az mekanik, daha bilinçli veya daha az bilinçli olabilir. Kuşkusuz, bilinçli olmaya ihtiyaç duymadığımız, kendi zihinleri tarafından düzenlenen ve kontrol edilen fizyolojik süreçler gibi bazı mekanik süreçler vardır. Ancak hem kendimiz hem de diğer insanlarla ilişkili olarak, kendi hallerine bırakılırsa zararlı olabilecek eylemlerdir.

S. Konuşma her zaman mekanik midir? Durdurmak için zamanım olmadan önce sık sık konuşurum.

C. Çoğu durumda. Bu, gözlemlenmesi ve mücadele edilmesi gereken ilk şeylerden biridir. Gözlemlemek ve mücadele etmek zordur, ama yapılması gerekiyor.

S. Gözlemlerimden bahsederek onları formüle ettiğimi düşünürdüm. Fakat şimdi konuşurken sohbet esnasında gözlemin buharlaşma tehlikesi olduğunu hissediyorum.

C. Çok farklı konuşmalar olabilir; konuşmak için konuşabilir veya çabayla kendinizi konuşmaya *zorla*yabilirsiniz. Konuşmak uyanış olabileceği gibi uyku da olabilir.

S. Gözlemlemek için daha fazla çaba göstermenin bir yolunu söyleyebilir misiniz?

C. Kendinizi daha zor bir duruma sokarsanız, örneğin alışılmadık bir duruş alırsanız, gözlemlemeyi durduramazsınız.

Kendimizi gözlemlemiyoruz, çünkü hayat çok kolaydır. Acıktıysanız, üşüyorsanız, yorgunsanız, kendinizi gözlemlersiniz. Ancak medeniyet olan yerde güçlü fiziki duyular yoktur. Her şeyi gözlememizi sağlayacak bir seviyeye ulaşana dek yumuşatırız.

S. Bu bizim pratik yapmamızı istediğiniz türde bir gözlem mi? Bunun iç durumlarımızın gözlemi olduğunu sanıyordum.

C. Her şey faydalıdır. Makine incelemesinin yanı sıra psikolojik tarafı da gereklidir. Diğeri olmadan bir tarafı inceleyemezsiniz. Makinenin nasıl çalıştığını bilmelisiniz.

S. Kaç tane merkez olduğunu nerden biliyorsunuz?

C. Gözlem yoluyla. Sıradan bir şekilde, farklı kaynaklardan gelen ve farklı ilkeler tarafından kontrol edilen dört farklı işlevi gözlemleyebilirsiniz. Kendini gözlem bunu açıkça gösterir ve bir süre sonra bunları karıştıramazsınız.

S. Neden modern psikologlar bu sonuca varamadı?

C. Çünkü onlar bunu bilmiyorlar. Bu merkezler bölümü çok basit görünüyor, ancak bilinmediği gerçeği sıradan aklın onu keşfedemediğini gösteriyor. Sıradan bir zihin, eğer mevcut psikolojiyi alırsanız, sadece farklı bir şey hissediyor ancak bunun bir şey olduğunu ve kesinlikle başka bir şey olduğunu söyleyemem. Bu fikir, tıpkı dört bilinç durumunun bölünmesi fikrinin olduğu gibi okullardan gelir. Bu son fikri literatürde bulabilirsiniz, ancak açıklama oldukça farklı, bu yüzden yine okullardan geliyor ve sözlü olarak açıklanması gerekiyor. Kitaplarda tarif edilebilecek şeyler olduğu gibi asla doğru şekilde tarif edilemeyecek şeyler de var.

S. Yani merkezler fikri eski bir fikir mi?

C. Çok eski, ancak bize söylenene kadar onu keşfedemeyiz. Eğer söylenirse, kendimizi gözlemleyebilir ve bunun doğru olduğunu keşfedebiliriz, ancak kendimiz keşfedemeyiz. Gerçekler bunu kanıtlıyor çünkü henüz keşfedilmedi.

S. Merkezlerin yeri nerededir?

C. Her merkez tüm vücudu işgal ettiği için fark etmez. Vücudumuzda bütün merkezler tarafından kontrol edilmeyen tek bir hücre yoktur. Bu tam anlamıyla alınmamalıdır; örneğin, aklın her hücreyi kontrol ettiğini söyleyemezsiniz, bu nedenle sınırlamalar vardır, ancak genel olarak konuşursak, her merkez tüm vücudu farklı bir şekilde kontrol eder. Ancak fiziksel tarafı sıradan gözlemlerle bilemeyiz; Bununla birlikte işlevleri inceleyebiliriz ve bu gerekli olan tüm materyalleri verir.

S. Öyleyse, kişi akıl ile gözlemlenebilir mi?

C. Başka hiçbir şey yapamazsınız; bu, kontrolümüz altında bir dereceye kadar bizim tek parçamızdır, bu nedenle zihni gözlem için kullanabiliriz. Daha sonra belki gözlem yapmak için diğer merkezleri eğitebilirsiniz, ancak bu uzun süre gelemez. Doğal olarak, diğer merkezler aynı şekilde olmamalıdır. Örneğin, duygusal olarak bir şeyle özdeşleşirseniz, gözleminizi önleyecektir; Bir şey hakkında düşünmek istiyorsun, ama sürekli olarak sana başka düşünceler ve başka çağrışımlar getirecek. Uzun bir süre boyunca entelektüel merkezden çalışmak zorundayız, ama aynı zamanda kesin sınırlara sahip olduğu için çok ileri gidemeyeceğimizi anlamalıyız; sizi duygusal merkezini kullanmazsanız daha ileri gidemeyeceğiniz bir noktaya getirecektir. Ancak duygusal merkezin önce eğitilmesi gerekiyor. Olumsuz duyguları ifade etmemeyi öğrenmelisiniz ve sadece bunu yeterince uzun bir süre yaparsanız başka şeyler açıklanabilir.

S. Duygularınızın aklınız olmadan size rehberlik etmesine izin veremezsiniz, değil mi?

C. Normalde yapabilirsiniz, ama o zaman pek normal olmayız, bu yüzden bizi doğru ya da yanlış bir şekilde yönlendirebilirler. Bizi istediğimiz şekilde yönlendireceklerinin garantisi yoktur- bir yere gitmek isteyebiliriz ve duygularımız bizi başka bir yere götürebilir.

S. Duygular kendi zekâlarını geliştirmek zorunda?

C. Size katılıyorum ama bu ne anlama geliyor? Her şeyden önce, tüm hoş olmayan duyguların ifadesini kontrol etmeyi öğrenmeniz gereken anlamına gelir; ancak o zaman duygusal olarak bundan sonra ne yapacağınızı bilebilirsiniz.

S. Düşünme ve duygusal işlevlerin tamamen ayrı olduğunu söylüyorsunuz, ancak farkı anlamak çok zor değil mi?

C. Hayır, hiç zor değil, sadece biraz sabır ve gözlem gerekli; Kısa bir süre sonra neyin düşünce ve neyin his olduğunu açıkça göreceksiniz.

S. Üç merkez genellikle aynı anda mı çalışıyor?

C. Evet, ancak 'aynı anda' farklı anlamlara gelebilir. Aynı konuda aynı anda çalışmaları çok nadirdir. Dört işlevin tümü aynı anda olabilir ve gerçekleşebilir, ancak farklı şeyler üzerinde çalışabilirler. Aynı konuda aynı anda çalışan dört işlevin bir örneği sanatsal yaratış olacaktır.

Eş zamanlı olarak çalıştıkları için merkezler genellikle çok karışır, ancak onları ayırt etmek mümkündür. Bu kendi kendini gözlemlemenin ve kendi kendine anlama başlangıcıdır; farklı işlevleri anlamalı ve sonra onları bölmeye başlamalıyız.

S. Neden hareketli merkez hayal gücünü durdurabiliyor? Mesela bahçeciliği ya da herhangi bir fiziksel çalışmayı, bunu durdurmak için bir yardım olarak görüyorum ben.

C. Hayal gücünü işgal eden merkez ile bahçeciliğin aynı merkezde olduğu anlamına gelir. Yalnızca hayal gücünün hareketli bir merkez işlevi olduğunu kanıtlar.

S. Merkezlere uygulanan stresin önemini göremiyorum.

C. Aklımızın dört zihne ayrıldığını, içimizde birliğin olmadığını, dört zihnin ya da işlevin oldukça farklı olduğunu görmek çok önemlidir. Bu bile tek başına kişiye kendinin farklı bir resmini sunar.

S. Kişi duygu ve içgüdü arasında nasıl ayrım yapabilir?

C. Çok önemli bir soru bu ve kişinin kendi gözlem ve incelemesi ile çözülmesi gerekir. İçgüdüsel duygular her zaman fiziksel bir şeyle bağlantılıdır. Modern psikoloji, içgüdüsel duyguları diğer duygulardan ayıramadığından, farkı anlamada bazı zorluklar yaşanması beklenecektir. Ancak farklı olduklarını bildiğiniz zaman, aralarında ayrım yapmak mümkündür.

S. Düzensiz organları veya hücreleri kontrol edebilecek herhangi bir şey var mı?

C. Evet, içgüdüsel merkez. İçgüdüsel merkez çalışmasaydı yarım saat hayatta kalır mıydık sizce? Her organın doğru ve yanlış çalışmasını bilir. Her zaman doğru çalışmalarını sağlamaya çalışır. Organların kendi başlarına çalıştıklarını düşünüyoruz- bu hayal gücüdür. İçgüdüsel merkez tarafından kontrol ediliyorlar. İnsan ele alındığında "içgüdü" gerçek anlamda budur.

S. Aklın kalitesi, bilinç kazanımı üzerinde herhangi bir etkiye sahip midir?

C. Evet, çünkü akılla başlamalıyız. Entelektüel merkezimiz daha iyi gelişmiş veya daha fazla kendi kontrolü altında. Duygusal merkez daha sorumsuz. Bu nedenle, entelektüel merkezimizde daha fazla komuta sahibi olduğumuz için, onu daha bilinçli hale gelinceye kadar veya diğer işlevleri daha verimli kullanmayı öğrenip bunları şimdi olduğundan daha iyi kontrol etmeyi öğrenmemiz gerekir. Şu anda içgüdüsel ve duygusal işlevler üzerinde hiçbir kontrolümüz yok ve sadece hareketli işlev üzerinde bir miktar kontrolümüz var. Dış etkiler onları hareket ettirir. Sebepsiz sevinir veya öfkeli olamazız ve bir sebep dışsal bir şey demektir. Daha sonra çalışma, duygusal merkezde olmalıdır, çünkü ana enerji içindedir. Entelektüel merkez sadece yardımcıdır, fakat şu an sahip olduğumuz tek şey bu.

Size durumu anlamanıza yardımcı olacak merkezler hakkında biraz daha bilgi vermek istiyorum. Bazı merkezler iki

yarıya ayrılır- pozitif ve negatif. Bu bölünme entelektüel ve içgüdüsel merkezlerde çok açık. Entelektüel merkezde 'evet' ve 'hayır', onaylama ve reddetme var. Entelektüel merkezin tüm çalışmaları kıyaslamadan ibarettir. İçgüdüsel merkezdeki bölünme oldukça açık: zevk- acı. Bütün içgüdüsel yaşam bununla yönetilir. Yüzeysel bir bakışta duygusal merkez de iki yarıdan oluşuyor gibi görünüyor- hoş ve nahoş duygular. Ama gerçekten öyle değil. Bütün şiddetli ve moral bozucu duygularımız ve genel olarak zihinsel acı çekmemizin çoğu aynı karakterdedir- doğal değildir ve organizmanın bu olumsuz duygular için gerçek bir merkezi yoktur; Yapay bir merkez yardımı ile çalışırlar. Bu yapay merkez- bir tür şişkinlik gibidir- yavaş yavaş bizim için çocukluğumuzdan itibaren yaratılıyor, çünkü çocuk olumsuz duyguları olan insanlarla çevrili olarak büyüyor ve onları taklit ediyor.

S. İçgüdüsel duygular olumsuz değil midir?

C. Olumsuz olabilirler, ama bunda haklılar. Hepsi faydalıdır. İçgüdüsel merkezinin olumsuz yarısı bizi tehlikelere karşı uyaran bir bekçidir. Duygusal merkezde olumsuz duygular çok zararlıdır.

O zaman bir merkezin her yarısı üç bölüme ayrılır: entelektüel bölüm, duygusal bölüm ve hareketli veya mekanik bölüm. Her merkezin hareketli kısmı en mekanik ve en sık kullanılanıdır. Genellikle merkezlerin mekanik parçalarını kullanırız. Duygusal kısımlar bile sadece ara sıra kullanılıyor; Entelektüel parçalara gelince, olağan koşullarda çok nadiren kullanılırlar. Bu kendimizi nasıl sınırladığımızı, organizmanın sadece en zayıf kısmını nasıl kullandığımızı gösterir.

Kendimizi gözlemlemeye başladığımızda bu üç bölümü ayırt etmek çok kolaydır. Mekanik parçaların dikkatine gerek yoktur. Duygusal kısımlar, güçlü bir ilgi ya da özdeşleşmeye, çabanın veya iradenin bulunmadığına dikkat eder, çünkü dikkat nesnenin çekiciliği tarafından çizilir ve saklanır. Ve entelektüel bölümlerde dikkatinizi kontrol etmeniz gerekiyor.

Dikkatini kontrol etmeye alışınca, aynı anda ne demek istediğimi anlayacaksın. Öncelikle eylemin karakteri size hangi

merkezde olduğunuzu gösterecek ve daha sonra dikkatin gözlemlenmesi size merkezin bir bölümünü gösterecektir.

Duygusal kısımları gözlemlemek ve dikkat çeken ve dikkatini çeken şeyleri incelemek özellikle önemlidir, çünkü hayal gücü yaratırlar. Dikkat çalışması, bireysel çalışmanın çok önemli bir parçasıdır ve eğer merkezlerin bu bölümlere ayrılmasını gözlemlemeye başlarsanız Merkezlerin bölünmesine ek olarak, size daha küçük detaylara ulaşma imkânı verecek ve dikkatleri incelemenize yardımcı olacaktır.

S. Tanımlanamayan bir şeye dikkat etmemiz gerektiği için bizim için mümkün mü?

C. Kesinlikle, dikkatinizi kimlikten ayırt etmeniz gerekir. Dikkat kontrol edilebilir; kimlik mekaniktir.

S. Üç çeşit dikkatimizin olduğunu mu söylediniz?

C. Hayır. Dikkat bir tanedir, başka dikkat yoktur. Ama bazen dikkatsizce hareket edebilirsiniz- pek çok şeyi, normal, mantıklı şeyleri bile dikkate almadan yapabilirsiniz. Diğer durumlarda dikkat, olayın çekiciliği tarafından çizilir ve saklanır ve üçüncü durumda dikkat kontrol edilir.

S. Dikkatimi kısa bir süre için bile kontrol edersem, hayal bile edemeyeceğimi anlıyorum.

C. Çok doğru, çünkü hayal gücü merkezlerin mekanik bölümlerinde dikkat çekmeden devam eder. Dikkat bir şeye odaklanırsa hayal gücü durur.

S. Yalnızca kişi, kontrollü dikkat verebileceğini kendine hatırlatırsa mı olur?

C. Aşağı yukarı aynı çizgidedir, ancak aynı zamanda sıradan yaşamda da kontrollü bir dikkat mümkündür. Bazen insanlar dikkatlerini kontrol edebilir ve kendini hatırlama hakkında hiçbir şey bilmeden ilginç işler yapabilir, arada fark var. Dikkat sadece bir merkezde olabilir, oysa kendini hatırlama üç hatta dört merkezin çalışmasını gerektirir.

S. Kontrollü dikkatin kimliğe dönüşmesi çok kolay değil mi?

C. Hayır, oldukça farklılar. Biri maksimum kontrol, diğeri minimum kontroldür. Kimlikte kontrol imkânı yoktur.

S. Kişi entelektüel merkezi çalışmaya teşvik edebilir mi?

C. Dikkati arttırın. O zaman farklı sonuçlar verdiğini göreceksiniz. Dikkatli düşünün. Mekanik olarak düşünmenize izin vermeyin. Mekanik düşünme kendini hayal gücüne dönüştürür.

S. Bir şeyi bilinçli ve kasten yapmak arasındaki fark nedir?

C. Bilinçli şeyler yapmaktan bahsedemeyiz, çünkü bilinçli değiliz. Kasıtlı şeyler yapmakla ilgili olarak- eğer biraz iş yaparsanız ve dikkatinizi vermek zorunda kalırsanız, o zaman, fark etmeden bile olsa, çabanızın bir kısmı ne yaptığınıza dikkat etmekle ilişkili olacaktır. Ama eğer mekanikleşirse, başka bir şey düşünüyor olabilirsiniz, ancak elleriniz hala çalışıyor olacak. Bu merkezin mekanik kısmı olacaktır. Çalışmanız sürekli düşünme, türetme, uyarlama gerektiriyorsa, entelektüel bölümlerle çalışmanız gerekir.

Entelektüel merkezin mekanik kısmı özel bir isme sahip. Bazen ayrı bir merkez olarak konuşulur ve bu durumda yapıcı merkezi veya yapıcı aparat denir. Çoğu insan sadece bu kısmı kullanır; entelektüel merkezin daha iyi kısımlarını asla kullanmazlar. Ancak, bu sistemin fikirleri veya benzer fikirler, yapıcı aparatları tarafından anlaşılamaz. Yapıcı aparatının çok kesin sınırlamaları vardır. Özelliklerinden biri, sadece iki şeyi karşılaştırmasıdır, sanki herhangi bir satırda, sadece iki şey varmış gibi. O zaman yapıcı merkezi uç noktalarda düşünmeyi sever; örneğin ya her şeyi bilir ya da hiçbir şey bilmez. Kendine özgü özelliklerinden bir diğeri de tam tersini aramaktır. Yapıcı düşüncenin birçok örneğini bulabilirsiniz. Mesela, eğer söylersem, bunu yapmalısın ya da yapmalısın, insanlar der ki, ‹Ama yapamayacağımızı söyledin!› Buna ihtiyacım olduğunu söylersem, derler ki, ‹Nasıl, eğer irademiz yoksa?› Daha bilinçli ya da

daha az bilinçli olmaktan söz edersem, insanlar ‹Ama bizim hiçbir bilincimiz yok› diyor. Bunların hepsi yapıcı düşüncenin örnekleridir.

S. Haklı olarak kullanılan bir biçimlendirme cihazı örneği verebilir misiniz?

C. Eğer entelektüel merkez normal çalışıyorsa, diğer bölümler işlerini yaparsa, eski merkez işini oldukça iyi yapıyor. Bu bir kayıt aparatıdır. Sadece yanlış çalışmaları konusunda endişeliyiz. Bu sadece şekillendirme aparatıyla değil aynı zamanda merkezlerin tüm mekanik parçalarını ifade eder. Sadece yanlış çalışmaya başladıklarında tehlikeli olurlar. Dolayısıyla doğru çalışmaları hakkında endişelenmenize gerek yok; Yapmanız gereken şey onların yanlış işlerini ortadan kaldırmak. Duygusal merkezin mekanik kısmı yüksek bölümün işini yapmak istiyor ve yapıcı merkez de aynı şekilde- entelektüel merkezin işini yapmak istiyor ve bunun sonucunda merkezin hareketli kısmı sıradan bir insanın tüm entelektüel hayatını içeriyor.

S. O zamanlar, merkezin daha yüksek bölümlerinde yaşayan insanlar için neler yapıyorsunuz? İnsanın zaman zaman bir fikri olabilir.

C. Bazı fikir kombinasyonları 'olabilir', fakat bizzat olanların bir açıklaması değil, kontrol istiyoruz. Her şey bir ya da iki kez olabilir, ancak pratikte bir değeri ya da anlamı yoktur, tıpkı bir ya da iki kez sokakta para bulabileceği, ancak birisinin yaşayamayacağı gibi.

S. Mekanik olarak hareket etmenin ne demek olduğunu anlamıyorum, çünkü bir insan hayatının yarısını mekanik şeyler yapmak için harcıyor gibi görünüyor. Bütün bunlar çözülmeli mi?

C. Hareketli bir merkez- bunu kastetmiyorum. Birçok şey mekaniktir ve mekanik kalmalıdır. Ancak mekanik düşünceler, mekanik duygular- çalışılması gereken ve değiştirilebilecek ve değiştirilebilecek olan şey budur. Mekanik düşünme bir

kuruşa değmez. Mekanik olarak birçok şeyi düşünebilirsiniz, ancak ondan hiçbir şey elde edemezsiniz. Mekanik bir şekilde entelektüel merkezinizin sadece küçük bir bölümünü, şekillendirme cihazını kullanabilirsiniz ve zamanınızı harcayamayacağınız bir durumdur.

Merkezlerin bölümleri hakkında anlamanız gereken bir şey var ve bu da entelektüel bölümlerin diğer bölümlerden çok daha az farklı olduğu anlamına geliyor. Entelektüel, duygusal ve hareketli olan bu bölünme, merkezlerin alt kısımlarında çok açık ve net bir şekilde belirlenir, ancak yüksek kısımlarda çok daha az belirgin hale gelir.

S. Sadece farklı merkezler birbirine müdahale ediyor mu, yoksa aynı merkezin bir kısmı başka bir parçayı etkileyebilir mi?

C. Her şey olabilir. Hareketli merkezle çalıştığınızı varsayalım- o zaman içgüdüsel merkez, duygusal merkeze veya hareketli merkezin başka bir bölümüne karışabilir. Veya bir merkezde hissediyor ve konuşmaya başlarsanız, başka bir merkeze geçiyorsunuz ve ne söylemek istediğinizi bile unutabilirsiniz.

S. Farklı merkezlerin entelektüel bölümlerinin toplamı entelektüel merkezi oluşturuyor mu, yoksa ayrı mı?

C. Hayır, hepsi ayrı ayrı çalışabilir, ancak elbette eğer herkes bütün merkezlerin entelektüel bölümlerini kontrol edip birlikte çalışmasını sağlayabilirse, bu daha yüksek merkezlere giden yol olacaktır. Entelektüel parçalar kendi başlarına bir merkez oluşturmayacak, ancak birleşik çalışmaları ayrı ayrı yapabileceklerinden daha iyi işler üretecek.

S. Kendi üzerinde çalışmak, merkezlerin mekanik parçalarının işlevlerini azaltır mı?

C. Mekanik parçaların çalışmasını, dikkat ve bilincin yararlı olduğu mekanikliği azaltacağı anlamında azaltacaktır. Mekanik parçalar daha sonra amaçlandıkları işleri yaparlar ve belki de şu ankinden daha iyisini yaparlar, çünkü şimdi onlar

kendilerini ilgilendirmeyen şeylerle meşguller. Bu, merkezlerin daha iyi kısımlarının çalışmasını sağlayacaktır.

S. Mekanikliğe, gözlemlenecek bir gerçek olarak mı yoksa mücadele edilmesi gereken bir kötülük olarak mı bakılıyor?

C. Görüyorsunuz, bu şekilde konuşursanız- küçük şeylerle ilgili olarak mekanikliği asla anlayamayacaksınız. Fakat hafızanızda gördüğünüzde ya da bulduğunuzda, en iğrenç şeyleri ne kadar mekanik yapabileceğinizi, daha sonra nasıl yapabileceğinizi anlayamadığınızda, o zaman mekanikliğin ne olduğunu bileceksiniz. Tüm hayatımız boyunca mekanik olarak asla bilinçli olarak yapmayacağımız şeyi yaparız. Anlamamız gereken şey bu. Yaşamımıza, yıllara, aya ve aya bakarsak, asla bilinçli olarak yapamayacağımız ya da bilinçli olsaydık yapamayacağımız şeyleri görürüz. Mekanikliği düşünmenin yolu budur.

S. Formülasyon entelektüel merkezin uygun bir işlevi midir?

C. Çok doğru. Farklı dereceler olabilir, ancak şu anda sadece formülasyon ve oluşum hakkında konuşabiliriz. Bu bağlamda, 'şekillendirici' kelimesinin doğru anlamını anlamak önemlidir. İki zihinsel sonuç yöntemi vardır: 'formasyon' ve 'formülasyon'. 'Oluşum', zorluklardan kaçınarak en az dirençle ulaşılan bir sonuçtur. Daha kolay çünkü kendisi- hazır ifadeler, hazır görüşler, damga gibi. En basit durumlar dışında genellikle kusurludur. 'Formülasyon', mevcut tüm materyallere dayanarak varılan bir sonuçtur; çabaya ihtiyaç duyar ve bazen zordur, ancak yapabileceğimizin en iyisi bu demektir.

S. Formüle etmemiz nasıl mümkün olabilir? Kesin olmaz 'kanıtı çarpıttı mı?

C. Eğer çarpıtırlarsa, formülasyonu bozarlar. Ancak, formülasyonu formasyondan ayırt etmeyi öğrenmek kesinlikle gereklidir. Formasyon, tabiri caizse, sadece bir bakışta, bazen oldukça yanlıştır ve söylediğim gibi, formülasyon belirli bir konu hakkında bildiğiniz her şeyi topladığınızda ve ondan bir miktar kesinti yapmaya çalıştığınızdadır.

S. Neden dersleri ilginç buluyorum, bazen ilginç bulmuyorum?

C. Çünkü siz farklı merkezlerdesiniz. Bir merkezde ilginizi çekmeyen başka bir merkezle ilgilenebilirsiniz. İçgüdüsel merkezinde olduğunuzu varsayalım; ezoterik fikirlerle ilgilenemez- yiyecek ve bununla ilgili şeylerle ilgilenir. Fakat entelektüel ya da kısmen duygusal merkezdeyseniz, ilginizi çekebilir. Evimizde dört odamız olduğunu biliyorsunuz ve hangi odayla ilgilenip ilgilenmeyeceğimize bağlı.

S. rutin işleri yazarken bir türden daha hızlı yazıldığını buldum. Akıllı çalışma yazarken bir yavaş yavaş yazın.

C. İki merkez çalışıyor çünkü. Karmaşık işin iki merkeze ihtiyacı var. Fakat kopyalamada bile entelektüel merkez giriyor. Hareketli merkeze çok fazla güvenilemez; hayal gücünü ve hayalleri kontrol eder. Bu yüzden çalıştığı zaman, entelektüel merkez izliyor. Biri tamamen hareketli merkezle çalışıyorsa, biri yarı uykudadır. Merkezlerin tüm iş birliği belirli bir uyanıklık derecesidir. Uykuya dalmanın anlamı nedir? Merkezlerin bağlantısının kesilmesi.

S. Konuşma iki merkeze giriyor, değil mi?

C. Dahası, hatta. Genellikle kısmen içgüdüsel, kısmen hareketli, kısmen entelektüeldir ve duygusal olabilir, bu yüzden dört işlevi de içerebilir.

S. Her bir merkezin entelektüel kısmı, her bir merkezin duygusal ve mekanik bölümlerine karşı olduğu gibi daha iyi, denemek ve sürdürmek için olan kısım mı?

C. Bütün parçalar eşit olarak gereklidir, ancak her bölüm kendi işini yapmalıdır. Parçalar kendi içlerinde yanlış değildir, her birinin kendi işlevi vardır, ancak birbirlerini değiştirirlerse işleri yanlış olur.

Aslında bu beynimizin tamamını kullanmadığımız, sadece bir kısmının yeni olmadığı, ancak psikolojik sistemler

kullanmadığımız şeyleri açıklamadığı, merkezlerin bölümleri aynı seviyede olmadığı düşüncesi. Onlar gerçekten farklı makineler. Bu sistem beynimizin ve genel olarak tüm zihniyetimizin gerçek bir anatomisini verir. Dolayısıyla bu çok önemli bir nokta ve eğer biri kendini dikkat bakış açısıyla gözlemlemeye başlarsa, kişinin zihinsel süreçlerinin farklı değerleri incelenebilir. Bu, bu makinelerin anahtarıdır.

S. Entelektüel merkezin hareketli kısmı ile hareketli merkezin entelektüel kısmı arasındaki fark nedir?

C. Tamamen farklılar. Hareketli merkezinin entelektüel kısmı, yeni hareketler icat etmek zorunda kaldığımızda en karmaşık hareketlerimizi kontrol edebilir. Birinin çok karmaşık bir makine icat ettiğini veya çok zor bir makine ile çalıştığını ya da her şeyi kırmamak için bile sürekli dikkat ve sürekli hatırlama gerektiren çok karmaşık bir el işi yaptığını varsayalım; hareketli merkezin entelektüel bölümünün eseri bu olurdu.

Ve entelektüel merkezin hareketli kısmı, beyindeki bir kart indeksleme sistemi olan kayıt ya da biçimlendirme aracıdır. Onun yerine oldukça kullanışlıdır, ancak yanlış amaçlar için kullanılır. Örneğin, birinin bu kartları havaya fırlattığını ve düştükleri şekilde kesintiler yapmaya çalıştığını varsayalım; bu, biçimlendirme aparatının yanlış çalışması olabilirdi- ve genelde yaptığımız şey budur.

S. Bir şeyleri düzeltmek hakkında konuştuğunuzda, merkezlerin daha iyi çalışmasını sağlamaya mı çalışmak istediniz? Onları bu daha iyi çalışmaya yönlendiren nedir?

C. Kendinizi çalışın- kendini inceleme, kendi kendine bilgi, kendi kendine hatırlama. Önce makineyi tanımalıyız, sonra kontrol etmeyi öğrenmeliyiz. Her birinin kendi haklı işini yapması için sadece işlevleri yeniden düzenlemeliyiz. Faaliyetlerimizin çoğu bir merkezin işini yapan bir merkezden oluşuyor. Normal seviyemize ulaşamama gücümüz, merkezlerimizin doğru çalışmasını sağlama konusundaki yetersizliğimizde yatıyor. Gözlemlediğimiz pek çok şey, merkezlerin yanlış çalışmasından kaynaklanmaktadır.

S. Merkezlerin yanlış çalışması birbiriyle parazit anlamına mı geliyor?

C. İki yanlış merkez işçiliği şekli vardır. Ya karışırlar, yani biri diğeri yerine çalışır ya da diğeri enerji alır.

Bazen merkezler birbirleri için çalışmak zorundadır. Herhangi bir nedenle, bir merkezin çalışması durduğunda, makine, başka bir merkezin bir kesinti olmasını önlemek için bir süre daha çalışmaya devam edecek şekilde düzenlenir. Böyle bir düzenlemenin orijinal fikri oldukça doğrudur, ancak gerçek hayatta zihinsel ve fiziksel rahatsızlıkların nedeni olmuştur, çünkü bir merkez diğerine uygun şekilde çalışamaz. Kimlik tespiti durumunda, kendi işleri yerine yanlış işler yapmaktan hoşlanırlar. Bir tür kötü alışkanlık haline geldi ve merkezler karıştırma işlevleriyle, adapte edilmedikleri daha güçlü enerjileri almaya çalışarak merkezler enerjileri karıştırmaya başlar.

S. Merkezlerin yanlış çalışmasının örneklerini görmeyi zor buluyorum. Tek gözlemim, sıklıkla gereksiz heyecan hissi yaşadığım.

C. İnsanların herhangi bir duygu olmadan daha iyi yapılabilecek şeylerle ilgili gereksiz yere duygusal olduklarında örnekleri görebilirsiniz.

S. Bu girişimi nasıl durdurabilirim?

C. İşlevlerimiz şu anda bilinç durumumuz tarafından şartlandırılmıştır. Küçük bir varyasyon var: bizden biraz daha bilinçli olabiliriz- biraz daha az ya da çok az. İşlevleri etkiler, çünkü daha uyanıksanız işlevler daha iyi sonuçlar verir, daha fazla uykudaysanız daha kötü sonuçlar verir. Bunu gözlemleyebiliriz, ancak ilke olarak, işlevlerin ve bilinç durumlarının birbirinden bağımsız olduğunu ve kendi başlarına var olduğunu anlamalısınız. Bilinç durumu işlevleri etkiler ve artan bilinç yeni işlevler yaratacaktır. Tamamlanmış, gerçek uyanma, şu an sahip olmadığımız yeni işlevler üretecektir.

S. Hedeflenen dört merkezin mükemmel bir şekilde ayarlanması mı?

C. Evet, bu başlangıç noktasıdır. Bundan sonra bir insan daha yüksek bilinç durumları yaratmayı düşünebilir- kendisinin bilincinde olmak ve sonra kendi dışındaki şeylerin bilincinde olmak. Bu daha yüksek merkezlerin çalışmasına karşılık gelecek.

Bir merkez tek başına geliştirilemez. Her şey iyileştirilmeli, normal çalışmaya gelmeli. Görüyorsunuz, insan makinesi çok akıllıca yapılır ve içindeki her şey aynı amaç için kullanılabilir. Fakat sıradan düzeyde, merkezlerin çalışmaları tam olarak koordine edilmiyor, bağımsız olarak yaşıyorlar ve aynı zamanda birbirlerini engelliyor ve birbirlerinin enerjisini kullanıyorlar.

Her merkez belli bir enerji ile çalışmaya adapte olmuş ve tam olarak ihtiyacı olanı alıyor; ancak tüm merkezler birbirinden çalıyor ve dolayısıyla daha yüksek bir enerji türüne ihtiyaç duyan bir merkez daha düşük bir türle çalışmaya indirgeniyor veya daha az güçlü bir enerji ile çalışmaya uygun bir merkez daha güçlü ve daha patlayıcı bir enerji kullanıyor. Makine şu anda böyle çalışır. Birkaç fırın hayal edin- biri ham petrol, biri ahşap, üçüncüsü benzinle çalışmak zorunda. Odun için tasarlanmış olana benzin verildiğini varsayalım: Patlamalardan başka bir şey bekleyemeyiz. Ve sonra benzin için tasarlanmış bir fırın hayal edin ve odun veya kömür üzerinde düzgün çalışamayacağını göreceksiniz.

İçimizde çalışan dört enerjiyi ayırt etmeliyiz: fiziksel veya mekanik enerji- örneğin, bu masayı hareket ettirmek; vücudun gıdaları emmesini sağlayan, dokuları yeniden yapılandıran, vb. Merkezlerin çalıştığı ruhsal veya zihinsel enerji ve hepsinden önemlisi de bilinç enerjisi.

Bilincin enerjisi psikoloji ve bilim okulları tarafından tanınmaz. Bilinç psişik işlevlerin bir parçası olarak kabul edilir. Diğer okullar bilinci tamamen inkâr eder ve her şeyi mekanik olarak görür. Bazı okullar yaşam enerjisinin varlığını inkâr eder. Ancak, yaşam enerjisi mekanik enerjiden farklıdır ve canlılar yalnızca canlılardan yaratılabilir. Tüm büyüme yaşam

enerjisi ile ilerler. Psişik enerji, merkezlerin çalıştığı enerjidir. Bilinçle veya bilinçsiz olarak çalışabilirler, ancak farklar diğerlerinde kolayca ayırt edilebilecek kadar farklı olmasa da sonuçlar farklıdır. Kişi bilinci sadece kendi içinde bilir.

Her düşünce, duygu ya da eylem için veya bilinçli olmak için karşılık gelen enerjiye sahip olmalıyız. Elimizde değilse, aşağı iner ve daha düşük enerjiyle çalışırız- yalnızca bir hayvan veya sebze yaşamını yönetiriz. Sonra tekrar enerji biriktiririz, yine düşüncelerimiz vardır, kısa bir süre için tekrar bilinçli olabiliriz.

Çok büyük miktarda fiziksel enerji bile bir düşünce üretemez. Farklı bir düşünce için, daha güçlü bir çözüm gereklidir. Ve bilinç, daha hızlı ve daha patlayıcı bir enerji gerektirir.

S. Eğer hiçbir miktarda psişik enerji bilinçli enerji üretemezse, ne kadar psişik enerjiyi kullanmamın ne önemi var?

C. Psişik enerjiyi oldukça farklı amaçlar için istiyorsun. Mesela psişik enerjiyle düşünmelisin.

S. Dikkatimi sabit tutmaya çalışmanın çok fazla enerji kullandığını buldum. Yanlış bir şekilde yaptığım anlamına mı geliyor?

C. Hayır, dikkatinizi sürdürmek için enerji kullanmanız gerekir. Bu iştir ve iş enerjiye ihtiyaç duyar, ancak diğer yandan enerji tasarrufu sağlar- enerji israfını başka bir yönde kurtarır. Dikkatsiz şeyler yapıyorsanız, çok daha büyük bir kayıp anlamına gelir.

S. Dikkatleri kontrol etmek neden bu kadar zor?

C. Alışkanlık eksikliği. Olayların olmasına izin vermeye çok alışkınız. Dikkat veya başka bir şeyi kontrol etmek istediğimizde, alışkın olmadığımız takdirde fiziksel çalışmanın zor olması gibi zor buluyoruz.

S. Neden bilinç anları bu kadar nadir oluyor? Bu bir enerji sorunu mu?

C. Yakıt yok. Elektriğiniz yoksa veya pilin zayıf olduğu bir cep feneriniz varsa, flaşınız olabilir ve sonra hiçbir şey. Bilinç ışıktır, ışık belli bir enerjinin sonucudur; enerji yoksa ışık da olmaz.

S. Bilincin tüm gelişiminin sırrı enerjinin korunmasında ve kontrolünde mi yatıyor?

C. Hayır, tüm sır değil, enerjinin korunması ve arttırılması çok önemlidir. Ancak kendi başına yeterli değildir; kişi onu nasıl kontrol edeceğini bilmelidir. Enerji, bilincin mekanik tarafıdır. Kontrol fikri ile başlayamayız. Küçük bir şeyi kontrol etmek için tüm makineyi bilmeliyiz. İlk olarak, enerji israfını durdurmalıyız; ikincisi, kendini hatırlayarak topla; sonra, bazı şeyleri ayarlayın. Başka bir şekilde başlayamayız.

S. Enerji depolanabilir mi?

C. Evet, depolayabildiğiniz zaman enerji depolanabilir. Ama ilk başta soru depolamakla değil, boşa harcamakla ilgili. Gereksiz şeylere harcamasak, yapmak istediğimiz her şey için yeterli enerjimiz olurdu. Örneğin, bu kadar yapıcı olmamızın nedeni, çok sıkıcı olmamız, yeterince hissetmiyoruz. Hissettiğimizi sanıyoruz, ama bu bir yanılsamadır. Kendimizi bu kadar az hissetmemizin nedeni, duygusal merkez için enerjimiz olmadığıdır.

Enerji sızıntıları zaten konuşulmuştu, ama en kötüsü olumsuz duyguları ifade etmek. Olumsuz duyguların ifadesini durdurabilirseniz, enerji tasarrufu yapacak ve hiçbir zaman eksikliğini hissetmeyeceksiniz.

Bilinçli varlıklar olmayı ancak şimdi doğru şekilde kullanılan enerjiyi doğru şekilde kullanırsak umabiliriz. Makine yeterli enerji üretebilir, ancak kızgın veya sinirli veya bunun gibi bir şeyle boşa harcayabilirsiniz ve çok az kalıntı kalır. Normal organizma sadece tüm merkezler için değil aynı zamanda depolama için de yeterli enerji üretir. Üretim iyidir, ancak har-

cama yanlıştır. Bu sızıntılar üzerinde çalışılmalıdır, çünkü bazı sızıntılarda, taranana kadar devam etmeye değmez.

Ne kadar çok enerji birikirse o kadar çok dışarı sızar. Elek içine su dökmek gibi bir şey olurdu. Bazı olumsuz duygular tam olarak bu tür sızıntılara neden olur. Bazı durumlarda, bazı insanlar bir dizi olumsuz duygudan geçerler, böylece alışılmadıklarını fark etmezler. Sadece beş dakika veya beş saniye sürebilir, ancak organizmalarının ürettiği tüm enerjiyi yirmi dört saat boyunca harcamak yeterli olabilir.

Özellikle bu olumsuz duygu fikrine ve olumsuz duygu durumuna dikkatinizi çekmek istiyorum. Bu gerçekten ikinci önemli nokta; birincisi bilince atıfta bulunuruz- bilinçli olmadığımızı ve bilinçli olabileceğimizi. Herhangi bir anlamda yararlı olan tek bir yararlı olumsuz duygu olmadığını fark etmek gerekir. Olumsuz duyguların hepsi zayıflığın bir işaretidir. Sonra, onlarla mücadele edebileceğimizi anlamalıyız; fethedilebilir ve yok edilebilirler, çünkü onlar için gerçek bir merkez yoktur. İçgüdüsel duygular gibi gerçek bir merkezleri olsaydı, hiç şans olmazdı; sonsuza dek olumsuz duyguların gücünde kalırdık. Bu yüzden gerçek bir merkezlerinin olmaması bizim için şanslı; çalışan yapay bir merkezdir ve bu yapay merkez kaldırılabilir. Bu yapıldığında, bunun için çok daha iyi hissedeceğiz. Bunun mümkün olduğunun farkına varmak bile çok fazla, ama olumsuz duygular hakkında birçok inancımız, önyargımız ve hatta 'ilkelerimiz' var, bu yüzden gerekli oldukları fikrinden kurtulmak çok zor. Bunu düşünmeye çalışın ve herhangi bir sorunuz varsa onlara cevap vereceğim.

S. Olumlu duygularımız olmadığını mı söylediniz?

C. Olumlu duygularımız yoktur; pozitif duyguya negatif olamayacak bir duygu diyoruz ve şimdiki durumumuzda sahip olabileceğimiz en iyi şey olsa bile tüm duygularımız her an negatif olabilir. Ayrıca, onların kapsamına göre, duygularımız olumlu duygular için çok küçüktür. Olumlu duygular çok içerirken, duygularımız çok dardır. Şu anda olumlu duygularımız yok, ama olumsuz duygular var.

S. Olumsuz duygulardan kurtulursak?

C. O zaman olumlu duygulara sahip olabiliriz. Bazı olumsuz duygular basitçe yok edilebilir, ancak bazılarını sadece onları olumluya dönüştürerek yok edebiliriz. Sadece şimdi bizden çok uzakta; şu anda yapamayız; şimdi bunun için zemin hazırlayabiliriz, esas olarak doğru tutumlar yaratarak, önce zihinsel çalışma gelir. Olumsuz duyguların yararlı bir amaca hizmet etmediğini anlayarak ve kendimize sahip olma zevkine izin vererek ne kadar kaybettiğimizi fark ederek doğru zihinsel tutumlar yaratırız. O zaman belki onlar hakkında bir şeyler yapmak için yeterli enerjimiz olacak.

S. Onlar hakkında bir şeyler yapmak onları durdurmak mı?

C. Doğru anlayışla, doğru tutumla başlamalıyız. Olumsuz duyguların kaçınılmaz olduğunu, hatta kendini ifade etmek için yararlı olduğunu düşündüğümüz sürece veya bunun gibi bir şey yapamayız.

Yaşamımızda yararlı bir işlevi olmadığını ve aynı zamanda tüm yaşamın onlara dayandığını anlamak için belirli bir zihinsel mücadele gereklidir.

İçimizde çok garip şeyler var. Birincisi, bilinçli olabilecek ve olmayan şeyler vardır; ve ikincisi, hayatımızı doğanın bir merkez bile sağlamadığı olumsuz duygularla bozuyoruz, böylece yapay olarak bir tane yapmalıyız. Mekanik nedir? Normal olmayan, doğal olmayan, en mekanik olanıdır.

S. Her zaman gerçek bir duygudan olumsuz bir duygu söyleyebilir misiniz?

C. Bunu kimlikle söyleyebilirsiniz, çünkü olumsuz duygularda her zaman iki şey vardır- kimlik ve olumsuz hayal gücü. Olumsuz hayal gücü ve kimlik olmadan negatif duygular var olamaz.

S. Kötü öfke gibi olumsuz bir duyguya sahip olduğunuzda,

sadece düşünerek durduramaz mısınız?

C. Hayır, ancak önceden zemin hazırlayabilirsiniz. Doğru bir tutum oluşturabilirseniz, bir süre sonra başlangıçtaki olumsuz duyguyu durdurmanıza yardımcı olacaktır. Ortasında olduğunuzda durduramazsınız; o zaman çok geç. Kötü bir öfkeye girmenize izin vermemelisiniz; haklı çıkarmamalısınız.

S. Söylediklerinizbana öyle geliyor ki, bunu yapabilen diğerlerinden daha yüksek bir "ben" varsayıyorsunuz?

C. Daha yüksek değil, ama bazı entelektüel "ben"ler duygusal merkezden uzaktır ve işleri tarafsız olarak görebilirler. 'Tüm hayatım boyunca bu olumsuz duyguyu yaşadım' diyebilirler. Bir kuruş aldım mı? Hayır. Sadece ödedim, ödedim ve ödedim. Bu işe yaramaz demektir. '

S. Negatif olmayan duygularımız var mı?

C. Kesinlikle, ama olumlu değil. Henüz negatif değiller, ancak bir sonraki an negatif olabilirler.

S. Ama bana öyle geliyor ki, olumsuz duygulara sahip olmayı teşvik eden durumlar var!

C. Bu, sahip olduğumuz en kötü yanılsamalardan biridir. Olumsuz duyguların koşullardan kaynaklandığını düşünürken, tüm olumsuz duyguların içimizde, içimizde olduğunu düşünüyoruz. Bu çok önemli bir konu. Olumsuz duygularımızın her zaman başkalarının hatası veya koşulların hatası tarafından üretildiğini düşünüyoruz. Hep böyle düşünüyoruz. Olumsuz duygularımız kendimizde ve kendimiz tarafından üretilir. Başkasının eyleminin veya bazı durumlarının bende olumsuz bir duygu yaratmasının kesinlikle kaçınılmaz tek bir nedeni yoktur. Bu sadece benim zayıflığım. Eğer istemezsek, dışsal nedenlerle hiçbir olumsuz duygu üretilemez. Olumsuz duygularımız var çünkü onlara izin veriyoruz, haklı çıkarıyoruz, dış nedenlerle açıklıyoruz ve bu şekilde onlarla mücadele etmiyoruz.

S. Onları saklamak için bu kadar endişeli olmamızın bir nedeni var mı?

Bir alışkanlık. Onlara çok alışkınız; ve onlarsız uyuyamayız. Birçok insan olumsuz duygular olmadan ne yapardı? Bu alışkanlık o kadar güçlü ki onlardan kurtulmak için özel bir çalışma gerekiyor.

Ancak başlangıçta olumsuz duygular üzerinde çalışmak iki yönlüdür: onları çalışmak ve ifade etmemek. Olumsuz duygular üzerine gerçek çalışmalar daha sonra gelir. Onları ifade ederseniz onları çalışamazsınız. Onları ifade etmeyi bırakmaya çalışırsanız, onları görebilir ve inceleyebilirsiniz.

S. Kişinin bakış açısını değiştirmek, onlarla mücadele etmenin bir yöntemi değil midir?

C. Oldukça doğru, sadece kendi başına yeterli değil. Gerçek mücadele kimlikle mücadele ile başlar. Eğer kimliği yok ederseniz, olumsuz duygular kendiliğinden zayıflar. Ancak elbette bakış açılarının değiştirilmesi de çok gerekli.

S: Olumsuz duygular ile mücadele etmenin yararsız olduğunu söylemenizi anladım, ama onları incelemeli ve gözlemlemeliyiz. Bu doğru mu?

C. Olumsuz duygularla mücadele etmek çok çaba gerektirir; alışkanlık çok güçlü. İlk önce sadece olumsuz duyguların ifadesiyle çalışmalı ve mücadele etmeye çalışmalısınız. Şimdi, bir duygu ile mücadele ederseniz, bunun yerine iki duygu yaratabilirsiniz. Zamanla, dolaylı olarak, duygular üzerinde ustalık kazanabilir. Ancak ilk adım çalışmadır.

S. Kişi olumsuz duygulara sahip olabilir ve sağlıklı olabilir mi?

C. 'Sağlık' kelimesi, sistem açısından daha geniş anlamda ele alınmalıdır. Bunu, fiziksel tezahürler anlamında (fiziksel hastalığın fiili yokluğu) kabul edemeyiz çünkü sağlığın ilk gerekliliklerinden biri merkezlerin doğru çalışmasıdır. Merkez-

leri yanlış çalışan insanlar sağlıklı değildir. Sağlık fikri genişletilmelidir, dar bir şekilde alınamaz.

S. Merkezlerin doğru çalışması hakkında — Duygusal merkezin entelektüel ile yapmaya çalıştığınız işe karışmasını nasıl önleyebileceğinizi görmüyorum.

C. Her zaman karışır. Olumsuz duygular fethedene ve tanımlamamayı öğrenene kadar bu konuda hiçbir şey yapamazsınız. Tanımlamayı bıraktığınızda, olumsuz duygular güce sahip olmayı bırakır, çünkü bunlar sadece kimlik temelinde çalışırlar.

S. Hoş olmayan bir duygu hissettiğinizde, bunu ifade etmemek neden gereklidir?

C. Gereksiz konuşma ile aynıdır. Kendinize sorun: Yararlı mı, onları ifade etmek gerekli mi? Fikir direniş yaratmaktır, aksi takdirde gözlemleyemeyiz. Ve bu direniş yaratımı, duyguların incelenmesine giriştir. Onlar olmadan göremeyiz.

S. Neden onlara direnmeye çalışırsanız, tam bir düşünce duruşu getirir?

C. Uygulama eksikliği. Başlangıçta her şey durur.

S. Hoş olmayan duyguları ifade etmezseniz, onları şişelemek iyi mi?

Bir deneme. Hiçbir şeye inanmamalısınız. Onları ifade etmenin iyi olduğunu bulursanız, tartışacağız. O zaman bu ifadeyi kontrol edemeyeceğinizi söyleyeceğim ve eğer gözlemlerseniz, onları ifade etmemeyi daha iyi bulacaksınız. Soru şu ki, onları ifade etmekten kaçınabilir misiniz? Hoş olmayan duyguları ifade etmemek için çok zaman ve daha birçok şey gereklidir.

S. Öfke veya kızgınlığı ifade etmek neden rahatlama hissi veriyor?

C. İçinizde kendini ifade etmek isteyen bir solucan var. Sonra kendini ifade ettiğinde rahatlama hissedersiniz, ancak bu şekilde güçlenir ve sizi daha fazla kontrol eder. Sinirinizden kimsenin sorumlu olmadığını anladığınızda, yavaş yavaş farklı hissetmeye başlayacaksınız. Olumsuz duyguların ifadesi üzerinde düşündüğümüzden çok daha fazla güce sahibiz ve onları ifade etmemeyi öğrenebiliriz. Sıradan yaşamda bile her zaman olumsuz duyguları ifade etmiyoruz; bazı durumlarda tehlikeli olacağını biliyoruz. Ve eğer onların ifadelerini belirli koşullarda kontrol edebilirsek, denersek, her koşulda kontrol edebiliriz.

S. Yaygın olarak 'buharı bırakmak' olarak tanımlanan olumsuz duyguları ifade etmekten kaçınmanın zararlı bir etkisi olabilir mi?

C. Tehlike yoktur. Kendimize zarar verecek kadar güçlü bir kısıtlama üretemeyiz. Rölyef olarak 'buharı bırakmak' bir yanılsamadır. Enerji kaybetmemizi sağlıyor. Olumsuz duyguların ifadesi her zaman mekaniktir, bu yüzden asla yararlı olamaz. Fakat ona karşı direniş bilinçlidir.

S. Olumsuz duygulara sahip olmamamız gerekiyorsa, bu tüm duygusal hayatı ortadan kaldıracaktır!

C. Tam tersi. Şimdi duygusal bir hayatımız yok, sadece bir taklit. Fikir duygusal bir hayata sahip olmaktır. Gerçek bilme olanakları duygusal merkezdedir.

S. Aynı miktarda tükenme, serbest bırakma ile kontrol edilerek gerçekleşir. Öyleyse öfke ifadesini kontrol etmeye çalışarak ne kazanabilirim?

C. Aynı miktarda enerji olduğu oldukça yanlış bir varsayım çünkü kontrol enerjiyi arttırıyor. Bazı duyguları kontrol etmek için belirli bir miktarda enerji harcamanız gerekebilir, ancak bir sonraki an, bu işe yaramaz duyguya enerji harcamadığınızdan, kontrol enerjinizi artıracaktır. Bu, kontrolün kimyasal etkisidir.

S. Deneyimlerim, olumsuz bir duygu ifadesinin bastırılmasının birini yormasıdır.

C. Sadece ifadeyi bastırırsanız yorulabilirsiniz. Ama ben asla bastırmam demedim, dedim ki 'ifade etme, ifade etmeme nedenlerini bul'. Bastırma asla yardımcı olamaz, çünkü er ya da geç olumsuz duygu atlar. Yalnızca bastırırsanız, kimliği korur ve yalnızca dış ifadeyi kapatırsınız. Sebepleri bulmak, doğru düşünmek meselesidir, çünkü olumsuz duyguların ifadesi her zaman bir tür yanlış düşünceye dayanır.

S. Olumsuz duygularla mücadele konusunda daha fazla yardım almak istiyorum.

C. Bu sizin kendi çabanız olmalı ve her şeyden önce olumsuz duygularınızı incelemeniz ve sınıflandırmanız gerekir. Başlıca hangi olumsuz duygulara sahip olduğunuzu, neden geldiklerini, neyin onları getirdiğini vb. Bulmalısınız. Duygular üzerindeki tek kontrolünüzün aklınızda olduğunu anlamalısınız- ama bu hemen değil. Altı ay boyunca doğru düşünürseniz, olumsuz duyguları etkileyecektir. Doğru düşünmeye başlarsanız, olumsuz duygularınızı yarına değiştirmez.

S: Olumsuz duygular üzerine düşündüğümde, kendimizde olduklarını çok net bir şekilde anlıyorum ve yine de kısa bir süre sonra onları ifade etmeye devam ediyorum. Sadece ben olmadığım için mi?

C. Birincisi, çünkü sen bir değilsin ve ikincisin, çünkü doğru şekilde denemiyorsun. Dediğim gibi, bu uzun bir çalışma sorunudur ve bu bir anda değiştirilemez. Eğer kişi sürekli olumsuz duygulara sahipse, aynı türden tekrarlayan olumsuz duygulara sahipse, kişi her zaman aynı noktada kalır. Eğer kişi kendini daha iyi gözlemleseydi, bunun geldiğini ya da gelmiş olduğunu bilirdi ve eğer önceden doğru düşünmüş olsaydı, bir miktar direnişe sahip olurdu. Fakat eğer kişinin doğru bir tutumu yoksa, doğru düşünmezse, o zaman çaresizdir ve olumsuz duygu aynı zamanda tekrar aynı şekilde olur. Bu, entelektüel merkez yoluyla duyguları kontrol etme yöntemlerinden biridir.

Ancak tutumlar duygusal patlama anında değil, çok önceden oluşturulmalıdır. Sonra yavaş yavaş duygusal patlamalar aklın kontrolü altına girer. Düşünceler duygulardan daha kalıcı olabilir ve bu şekilde düşünceler duyguları etkileyebilir. Zaman içinde duyguları etkileyecek kalıcı düşünceler, kalıcı tutumlar yaratabilirsiniz. Ancak bu mümkün olmadan önce duygularımıza belirli bir disiplin getirilmeli ve duygusal zihin üzerinde çalışmak için belli bir bilgi edinilmelidir.

S. Neredeyse her zaman hiçbir duygu hissetmediğimi veya deneyim canlılığım olduğunu fark ettim. Bu uyku mu?

C. Kısmen uyku, kısmen hareketli ve içgüdü merkezlerinde yaşıyor. O zaman, tam olarak tarif ettiğiniz gibi, deneyimin canlılığını neredeyse hiç hissetmiyoruz.

S. Bazı durumlarda olumsuz korku duygusu yararlı görünüyor, aksi takdirde insanlar herhangi bir zamanda bakmadan yoldan geçiyorlardı.

C. İçgüdüsel korku hakkında konuşuyorsunuz; duygusal korku farklıdır, hayal gücüne dayanır.

S. Negatif duyguların diğer işlevler üzerinde zararlı bir etkisi var mı?

C. Bunu kendiniz bulmalısınız. Örneğin, tedirgin veya sinirliyseniz veya bunun gibi bir şey varsa, diğer şeyleri fark edin. İyi hatırlıyor musun? İyi düşünebilir, iyi çalışabilir misin? Tüm duyularınızın azaldığını göreceksiniz. Bu gözlem tek başına size gözlemlenecek başka birçok şey gösterecektir.

S. Negatif duygu neden içgüdü merkezinin işleyişini bu derece etkiliyor gibi görünüyor?

C. Olumsuz duygu tüm merkezleri etkiler. Merkezler o kadar bağlantılıdır ki, güçlü ya da şiddetli bir negatif duyguya sahip olamazsınız- ve tanımlama sayesinde tüm merkezleri etkilemeden hepsi güçlenir. Olumsuz bir duyguya sahip ola-

mazsınız ve aynı zamanda başka bir şey doğru yapabilir, hatta doğru düşünebilirsiniz. Yanlış yer, yanlış nefes alır, yanlış yürür, yanlış çalışır- her şey.

S. Negatif duygular içgüdü merkezini yanlış kullanıyor mu?

C. Hayır, ancak tüm duyguların kökeni içgüdü merkezindedir. Küçük bir çocukta merkezler bölünmez. İçgüdü merkezinden alınan materyallerden olumsuz duygular yaratılır. Bu materyal meşru bir şekilde içgüdü merkezine aittir ve yanlış bir şekilde ondan ödünç alınmıştır. Çok garip bir durumdayız, çünkü olumlu duygular sıradan duygusal merkezimize değil, daha yüksek duygusal merkeze aittir ve olumsuz duygular sıradan duygusal merkeze ait değildir, ancak yapay bir merkezde bulunur. Duygusal merkez, içgüdüsel ve içgüdü merkezinin negatif yarısı ve hayal gücü ve kimliğin de yardımı ile materyal ödünç alır ve olumsuz duygular yaratır. Onları yok etmek çok zor iş; ama olumsuz duygular olduğu sürece hiçbir gelişme olmadığını fark etmelisiniz, çünkü gelişme insanda olan her şeyin gelişimi demektir.

Olumsuz duygular gelişemez; eğer gelişebilselerdi bu felaket olurdu. Dolayısıyla kişi bilinç yaratmaya çalışıyorsa, aynı zamanda olumsuz duygularla mücadele etmelisiniz, onları ya saklarsınız ya da geliştirirsiniz – ikisine aynı anda sahip olamazsınız.

S. Negatif duyguları kontrol etmenin bir yolu, neden bir şeyin olduğunu anlamaya, nedeni ve sonucu anlamaya çalışmak mı?

C. Bazı özel durumlarda olabilir, ancak şu anda yok etme veya kontrol etme sorunu yoktur, soru çalışmaktır. Olumsuz duyguları kontrol etmenin en güçlü yöntemi, onları ifade etmemeyi öğrenmektir. Bu yüzden önce olumsuz duyguların ifadesi ile, ikinci olarak da mücadele edebileceğimiz duygularla mücadele etmeliyiz. Onları ifade etmemeyi öğrendiğimizde, bir sonraki adımdan bahsedeceğiz. Olumsuz duyguları, özgür ifadeleri olduğu sürece kontrol edemezsiniz.

Olumsuz duyguların ifadesini durdurmanın ve olumsuz duygularla mücadele etmenin kendisinin oldukça farklı iki uygulama olduğunu anlamanızı istiyorum. İfadeyi durdurmaya çalışmak önce gelir. Onun gücünde olduğunuz olumsuz bir duyguyu ifade ederseniz, o anda hiçbir şey yapamazsınız. İfade etmemeyi öğrendiğinizde, tanımlamamaya, doğru bir tutum yaratmaya ve kendinizi hatırlamaya çalışabilirsiniz.

S. En başta bazen olumsuz bir duygu ifade etmemeyi başarabiliyorum, ama ortaya çıkmaya çalışmaya devam ediyor.

C. Bu, yalnızca dış tezahürü durdurduğunuz ve bunun nedenini durdurmaya çalışmanız gerektiği anlamına gelir. Duygunun kendisi değil, ifadenin nedeni demek istiyorum. Bir fark var. Duygu bir şeydir, ifade başka bir şeydir. Farkı bulmaya çalışın.

S. Hoş olmayan duyguları kontrol etmeye çalışmak yavaş yavaş ortadan kaldırır mı?

C. Kesinlikle, çünkü birçoğu sadece kontrol olmadığında var olabilir; an kontrolü başladığında, birçoğunun ortadan kaldırılması kolaylaşır.

S. Eğer kişinin erken eğitimi hoş olmayan duyguları ifade etmemenin doğal olacağı şekilde olsaydı, eşit derecede mekanik değil midir?

C. Bu akademik bir sorudur; her koşulda bunu yapıp yapamayacağınızı doğrulamak gerekir. Bazı durumlarda olumsuz duyguları ifade etmemek için eğitilebilir, ancak diğer durumlarda onları ifade eder.

S. Hoş olmayan duygular hissetmemenin anlamı değil mi?

C. Daha sonra gelir, bu ayrı bir sorudur. Bunu tanımlayarak gelirsiniz.

S. Hoş olmayan duyguların nereden geldiğini, hangi se-

beplere ve kendimizi kandırma eğilimimizi nasıl aşacağımızı hangi yollarla kontrol edebiliriz? Bu sadece bir okul aracılığıyla mümkün mü?

C. Şu anda nereden geldiklerini öğrenmek önemli değil, ifadelerini durdurmak önemlidir. Daha sonra olumsuz duygular hakkında birçok şey öğrenilebilir. Onlara neyin sebep olduğu konusunda- tanımlama, tüm olumsuz duyguların genel nedenidir. Onlarla yardım almadan mücadele edemezsiniz- birçok insan denedi. Eğer olasılığımızın ne kadar küçük olduğunu fark ederseniz, bir şeyi başarmak için mümkün olan her yardımın olması gerektiğini anlarsınız.

S. Olumsuz duygular her zaman mekanik olmalı mı?

C. Mekaniğin tam tersi nedir? Bilinçli. Kimler bilinçli olarak olumsuz duygulara sahip olacak? Kişi onları bırakabileceğini bildiğinde, hiç kimse onlara sahip olmazdı. Kesinlikle mekaniktirler.

S. Olumsuz duygulara karşı bir silah olarak doğru tutum hakkında daha fazla şey duyabilir miyiz? Sadece tanımlamamaktan daha fazlası mı olmalı?

C. Kesinlikle, daha fazla anlama gelir; belirli bir konuda doğru düşünmek demektir. Örneğin, neredeyse tüm kişisel olumsuz duygularımız suçlamaya dayanmaktadır; başkası suçlu. Eğer ısrarla düşünerek, kimsenin bize karşı suçlu olamayacağını, bize olan her şeyin sebebi olduğumuzu, bir şeyleri kesin olarak değil, bir kerede değiştirdiğimizi fark edersek, çoğu zaman bu gerçekleşme çok geç olacaktır. Fakat bir süre sonra bu doğru düşünce, bu doğru tutum veya bakış açısının yaratılması kalıcı bir süreç haline gelebilir; olumsuz duygular yalnızca ara sıra ortaya çıkar. Tam daimî olarak bu doğru düşünme sürecinin olumsuz duygular üzerinde gücü vardır- başlangıçta onları yakalar.

S. Zamanımın çoğunun çok kesin değil, olumsuz bir duruma geçtiğini görüyorum ve bu konuda hiçbir şey yapamıyorum.

C. Evet, ancak bunun genellikle bir tür kimlik veya hayal gücü ile bağlantılı olduğunu fark etmiş olmalısınız. Bu olumsuz durumun farklı tezahürlerini bulduğunuzda, onunla mücadele edebilirsiniz, çünkü bu mücadele akıldadır. Bazı bakış açılarını reddedebilir ve diğer bakış açılarını kabul edebilirsiniz ve çok yakında bir fark göreceksiniz.

Bu çok büyük bir soru ile bağlantılıdır, çünkü bir bakış açısından o kadar mekaniğiz ki hiçbir şey yapamayız; ama başka bir açıdan bakmaya başlayabileceğimiz birkaç şey var. İçimizde belirli olasılıklarımız var, sadece onları kullanmıyoruz. Herhangi bir anda hissedebildiğimiz, değiştirebileceğimiz anlamıyla hiçbir şey yapamayacağımız doğrudur, ancak belirli bir anda kendimizi bir konu hakkında düşünmeye itebiliriz. Bu başlangıç. Neyin mümkün olduğunu bilmeliyiz ve bundan başlamalıyız, çünkü o zaman bir şeylerin gerçekleşmesine izin vermek yerine bir şeyler yapma olasılığı yavaş yavaş artacaktır.

Düşünmede muazzam gücün ne olduğunun farkında değiliz. Bunu gücün felsefi bir açıklaması olarak kastetmiyorum. Güç, her zaman haklı olarak belirli şeyler hakkında düşünürsek, onu kalıcı hale getirebileceğimiz gerçeğinde yatar- kalıcı bir tutum haline gelir. Bir tür yanlış duygusal tezahürlere bir eğilim bulabilirsiniz. Tam o anda hiçbir şey yapamazsınız, kendinize yanlış düşünerek bu tür bir tepki kapasitesini eğitmişsinizdir. Ancak doğru düşünmeyle başlarsanız, bir süre sonra kendinize farklı bir tepki kapasitesini eğiteceksiniz. Sadece bu yöntemin anlaşılması gerekir ve bu anlayış oldukça derin olmalıdır.

Bu yöntemi birçok farklı şeye uygulayabilirsiniz. Bu gerçekten yapabileceğiniz tek şey. Başka bir şey yapamazsınız. Olumsuz tezahürlerle mücadele etmenin doğrudan bir yolu yoktur çünkü onları yakalayamazsınız; ve onları önlemeye yönelik bir yol yoktur. Fakat yanıldıklarının anlaşılması yardımcı olmaz; çok derin olmalı, aksi takdirde zemini başka bir tezahür için hazırlamak için eşit derecede zor bir süreç olacak. Negatif bir karakterin bu kendiliğinden tezahürleri ile ne kadar kaybettiğinizin farkında değilsiniz. Pek çok şeyi imkânsız kılıyorlar.

S. Doğru düşünmeye başlasam bile taklit edilen birinin homurdandığını duyduğumda başlar ve aynısını yapmaya başlarım.

C. Doğru düşünmeye başladığınız hiçbir şeyi hemen değiştirmeyecektir. Uzun süre doğru düşünmek gerekir; sonuçlar gelecek- ama bir anda değil. Doğru tutumlar oluşturmak aylar ya da yıllar meselesidir. Doğru tutumlar yaratarak, olumsuz tezahürlere yol açmamaya gerçekten ve ciddi bir şekilde karar verdiğiniz gerçeğini pekiştirirsiniz. Bu şekilde ne kadar kaybettiğimizi fark etmiyoruz. Almak istediğimizi tam olarak kaybediyoruz.

Ama her şeyden önce olumsuz duyguları ifade etme alışkanlığını durdurmalısınız. Bu nedenle, ilk derslerde, kendini gözlemlemeyi duyduğunuzda, olumsuz duyguları ifade etmemeyi öğrenmeniz gerektiği açıklanmaktadır. Herkes ne hissettiğini nasıl göstermeyeceğini bilir- İstisnai durumlarda değil, sıradan durumlarda. Tüm olumsuzluklar kimlik, hayal gücü ve belirli bir özelliğe dayanır, yani kendini ifade etmesine izin verir. Her zaman durduramayacağınıza inanıyorsunuz ve bu nedenle ne hissettiğinizi göstermenin oldukça doğru olduğunu hissediyorsunuz. Yani önce bu yanılsamadan kurtulmalısınız. Olumsuz duyguların tezahürlerini durdurabilirsiniz. 'İstemiyorum' derseniz, size inanacağım, ancak 'Yapamam' derseniz olmaz.

Size çalışma, kimlikle mücadele, olumsuz duyguların ifadesi ile mücadele, olumsuz duygular hakkında doğru düşünme gibi duygular üzerinde çalışma hakkında birçok öneri verdim. Dört uygulama. Verilen her şeyi gerçekten kullanırsanız, çok yakında oldukça algılanabilir sonuçlar göreceksiniz. Duygusal merkezin gerçek kontrolü, kendini yeniden şekillendirmeye, yeni bir bilinç durumuna ihtiyaç duyar, bu yüzden uzun bir yol var; şimdi yardımcı yöntemler kullanmalıyız. Başlangıçta en önemlisi doğru bir tutumdur.

BÖLÜM IV

Dil- Sistemde kullanılan farklı bölümler- Nitelik ve kişilik- A, B ve C etkileri-Manyetik merkez- Yanlış manyetik merkez- Vekilharç- Kaza kanunu-Kader kanunu- İrade kanunu-Sebep ve sonuç kanunu- Kaza kanunundan kaçış- Ağırlık merkezi-Okullar neden gereklidir- Okul kimler için gereklidir- Bir okul nasıl oluşur – Okulların dereceleri- Fakir'in, Keşiş'in ve Yogi'nin yolları- Dördüncü Yol-Geleneksel yollar ile Dördüncü Yol arasındaki fark- Tüm yollar aynı hedefe ulaşır- Okulun seviyesi öğrencilerin seviyesine bağlıdır- İnsanlığın yakın çevresi.

BU SİSTEMDE KULLANILAN YÖNTEMLERİN ÇALIŞMASI, insanın daha yüksek bir bilince gelebileceği yeni bir dilin incelenmesi ile başlar. Bu dil henüz bilmediğiniz farklı ilkelere dayanmaktadır; ama öğreniminize devam ederken çok yakında onları anlamaya başlayacaksınız. Bu dille gerçeğe yaklaşmak, şimdi yaptığımızdan daha hassas bir şekilde konuşmak mümkün ve bu dili anlayan iki kişi hiçbir zaman basit şeylerde birbirlerini yanlış anlamayacaklar. Bu dilin kendini hatırlama, tanımlama, değerlendirme ve benzeri gibi bazı ifadelerini zaten duydunuz. Sistemin bu dilin parçası olan farklı bölümlerini anlamak çok önemlidir. İnsan çok karmaşık bir makinedir ve bölümlere ayrılabilir. Sıradan bir dilde bu bölümleri kullanmıyoruz ve bu yüzden insanlar birbirlerini anlamıyorlar.

Ne dediğimi anlamaya çalışın, çünkü ifade etmek oldukça zordur. Bir kasaba alırsanız, kuzey, güney, doğu ve batıya ayrılabileceğini anlayabilirsiniz; ilçelere ve mahallelere ayrılabilir ve sonra farklı sokaklara ayrılabilir. Aynı zamanda nüfusu açısından da incelenebilir, çünkü farklı milletlerden insanlar, farklı mesleklerden insanlar, farklı sınıflara ait olanlar vb. Bu bölümlerin hiçbiri birbiriyle çakışmayacaktır, her biri ayrı ayrı incelenmelidir. Hepsi de dahil olmak üzere genel bir harita yapamazsınız- bir dizi farklı harita yapmanız gerekir.

Aynı şey insan için de geçerlidir. Mesela, size zaten bazı bölümler verdim. Birincisi, merkezlerin veya işlevlerin bölünmesi, böylece her insan, kendi bütünlüğünde, kendi hoşlantıları ve hoşlanmadıklarıyla aynı insan içinde yaşayan dört kişi-

den oluşur. Sonra size farklı "ben"lere bölünmeyi gösterdim. Bu çok faydalı bir bölüm; insan bir değildir, çoğuldur, birbirini tanımayan ve birbirleriyle kavga eden insanlardan oluşan bir kalabalıktır. Birçok "ben"e bu bölünme, bir insanın farklı koşullarda oynadığı farklı roller ile desteklendi. Sonra bilginin ve varlığın- bir insanın bildikleri ve onun ne olduğu- bölünmesi vardı. Ben de size insanın yedi kategoriye bölünmesini verdim: 1, 2, 3, 4, 5, 6 ve 7 numaralı insanlar.

Şimdi başkalarına paralel olarak değil, bambaşka bir bölüme, öz ve kişilik bölümüne geliyoruz. Öz sizin içinizde doğar, kişilik kazandığınız şeydir. Öz sizindir, kişilik sizin değildir. Tüm insanın iç hayatı, tüm algıları ve tepkileri bu iki kısma ayrılır. Sizinle birlikte doğan bazı fiziksel özellikler, sağlık durumu, belirli yatkınlıklar, eğilimler, eğilimler vb. Onlar öze aittir. Kişilik, hayatınız boyunca edindiğiniz şeydir: görüşler, görüşler, kelimeler. Bazı örnekler bulursanız, öz ve kişilik arasındaki farkı anlamak daha kolaydır. İkisi hayatta her zaman karışık olmasına rağmen, kişilik ve özü diğer insanlardan ayırt etmek daha kolaydır, çünkü kişilik, koşulların değişmesiyle çok sık değişir, ancak öz aynı kalır. Bu bölünmenin anlaşılması çok önemlidir, çünkü insanda bahsettiğimiz birçok şey öze, diğerleri ise kişiliğe işaret eder.

S. Eğer öz doğuştan beri bizimleyse, üzerine koyulabilir mi? Artabilir mi?

C. Evet, ancak yalnızca kişilik eğitimli hale gelir ve özüne baskı yapmaktan vazgeçerse yapılabilir. Kişilik çok ağır, çok güçlü; bir kabuk gibi özü kuşatır, böylece hiçbir şey doğrudan ona ulaşamaz, her şey kişilikten geçmelidir. Öz, bu koşullarda büyüyemez, ancak kişilik daha şeffaf hale gelirse, izlenimler ve dış etkiler nüfuz eder ve öze ulaşır ve daha sonra öz büyümeye başlar.

S. Yani güçlü bir kişilik, izlenimlerin özüne ulaşmasını engelliyor mu?

C. Evet, ama güçlü bir kişilik ne anlama geliyor? Bu sizin

olmayanın, edindiğiniz şeyin, başkalarının sözlerinin, başkalarının görüş ve teorilerinin güçlü bir etkisi anlamına gelir. Öyle kalın bir kabuk yuvarlak özü oluşturabilirler ki hiçbir şey size ulaşmak, ne olduğunuza ulaşmak için ona nüfuz edemez.

S. Bu kabuğu kırmak veya yok etmek mümkün mü?

C. Bu kişilik kabuğunu yok etmeden veya kırmadan önce, diğer savunmaları hazırlamak gerekir. Herhangi bir nedenle bu kabuk düşerse, insanlar kontrol edemedikleri çok zor etkilere karşı kendilerini savunmasız bulurlar. Kişilik sizi belirli uzak etkilerden korur; eğer zayıflatırsanız, size daha önce ulaşamayacağınız birçok etki altında olacaksınız, bu yüzden şimdi sahip olduğunuzdan daha az kontrole sahip olacaksınız. Ama şimdi kontrol edebildiğimiz ve kontrol edemediğimiz birçok şey var. Bunu düşünmenin doğru yolu budur.

S. Bu etkilere bir örnek verebilir misiniz?

C. Örneğin, basit bir örnek atmosferik değişimler ya da mevsimlerin değişmesi olabilir- özü çok etkilerler ve eğer kişi kişilikle çevriliyse biri daha az etkilenir. Mevsim değişikliği, özü etkilere daha açık olan insanlar için çok ciddi bir şeydir. Bunu basitçe insanların dikkate almadığı ve hakkında hiçbir fikri olmayan şeylere örnek olarak veriyorum. Daha birçok şey var; örneğin, sihirle ilgili eski kitaplar insanları bunun ne kadar tehlikeli olduğu ve önceden nasıl hazırlanması gerektiği konusunda uyarır; ve çoğu durumda haklıdırlar, çünkü özün açılması iyi olabilir, ancak birçok tehlikeye eşlik edebilir. Kişilik birçok yanlış temelde yaratılır, ancak aynı zamanda bir tür savunmadır.

S. Özü gözlemlemeden yaşamdan geçebilmemiz mümkün müdür?

C. Okul işinde olup olmamasına bağlıdır. Sıradan yaşamda bu iki ilkenin varlığını bile bilmiyoruz. Kendini incelemede bu bölümden biri anlatılır, ancak öz ve kişilik o kadar karışıktır ki, uzun süre bu bölüm teorik kalır, çünkü aşırı durumlar

dışında hangisinin gözlem yoluyla hangisinin olduğunu söylemek imkansızdır. Sonra, biri çalıştıkça, yavaş yavaş bir şeyin daha köklü olduğunu, daha derine ineceğini, bir diğerinin daha az olduğunu görmeye başlar. Bu şekilde, yavaş yavaş, kişi özü görebilir. Tüm kalıcı veya daha kalıcı nitelikler özüne bağlı olmalıdır. Kişilik eğitildiğinde ve daha az ağırlaştığında, birçok nitelik özüne geçer ve kalıcı hale gelir. Öz bu şekilde gelişir. Kişilikte işler yükselir ve kaybolur, ama özüne geçen şey kalır.

S. Öz, az çok varlık ile aynı mıdır?

C. Böyle söyleyemeyiz. Varlık yaşamdır, bir süreçtir. Öz bir nesnedir.

S. Çocuklarda öz, kişilikten daha mı gelişkindir?

C. Belli bir erken yaşta özü kişiliğe göre daha güçlü olabilir, ancak her ikisi de gelişmemiştir. Ve farklı çocuklar ve farklı koşullar var.

S. Kişiliğe karşı nasıl mücadele edebiliriz?

C. Bu bir mücadele meselesi değil, sadece kontrol etme ve eğitme meselesidir. Kişilik çok fazla özgürlüğe sahip olmamalıdır. Belli bir şekilde eğitilmeli, belirli ilkelere göre hareket etmeli, belirli bir yönde çalışmalıdır. Şu anda kişiliğimiz yanlış. Çok fazla yalan, kendini aldatma, hayal gücü, olumsuz duygular var. Bütün bunlar doğru bir şekilde ifade edilmelidir; ancak o zaman makine olması gerektiği gibi çalışabilir. Kişilik üzerinden çalışmak zorundayız; uzun zamandır özün bizim için pratik bir anlamı olamaz. Üzerinde bilinçli olarak çalışmaya başlarsak, bazı şeyler özü etkiler, ancak bir kerede etkilemez.

S. Kişilikle istediğimizi yapabilir miyiz?

C. Çalışırsanız, çalışıyorsanız, yavaş yavaş değiştirirsiniz ve kişilik çalışmalarınız öz üzerinde yansıtır. Ya kişiliği kontrol edersiniz ya da kişilik, her biri kendi fikirlerine, kendi görüş ve arzularına sahip binlerce farklı 'Ben tarafından kontrol edilir.

Şu anda olduğumuz gibi, bir kısım çalışmaya karar verdiğinde ve başka bir kısım bunu bilmediğinde veya katılmadığında birlik kazanmak için ne kadar büyük bir iş olduğunu anlamalıyız. Kişiliğinizi eğittiğinizde, amacınıza itaat eder ve ona hizmet etmeye başlar, o zaman yararlı ve doğrudur. Fakat belirli bir parçanızda bir amacınız varsa ve kişiliğiniz bu amaca karşı çalışırsa, doğal olarak, bu doğru değildir.

S. Kişiliğin yanı sıra özde de iyilik olduğu söylendi, ancak nihai amacım için yararlı bir şey bulamıyorum.

C. Kişilikte iyi olmadığını söylediğinde ne demek istiyorsun? Kendiniz hakkında bir şeyler gözlemleseniz ve öğrenseniz bile, bu iyidir. Bu da kişiliktedir. Bilmek, çalışmak, değiştirmek isteyen kısım kişiliğin bir parçasıdır. Kişiliğimizde yanlış olan birçok şey söz konusu olabilir ve bunlar incelenip ortadan kaldırılmalıdır. Kişilik, çalışma ve işe yaramaz işlevleri azaltarak geliştirilir.

Bu sayede daha iyi ve daha temiz hale gelir. Okul koşullarında öz kişilikten daha önemli ve eğer kişilik ona çok fazla hâkim olursa, gelişim imkânsız hale gelir, çünkü gerçek gelişim özünde ve eğer kişilik çok fazla asılı duruyor özü nefes alamıyor. Ama kişilik de çok önemli. Değişim olasılığı gerçekten çok karmaşıktır, çünkü birçok şeyden oluşur. Özünde belli bir kalite olmalı ve bu kalite mevcut değilse, hiçbir şey mümkün değildir;

Belirli bir materyal, kişilikte belirli kazanımlar olmalı ve belirli şartlar olmalı.

S. Kişiliğin ikinci olmasına izin verecek mi? Kendi isteğiyle geri mi dönüyor?

C. Geri adım atmaz, farklı olur. Eğer özü eziyorsa, anormaldir. Mevcut durumumuzda kişilik patolojik, sağlıksızdır. Çalışarak sağlıklı hale gelir.

S. Eğer öz ile birlikte doğuyorsak, kişiliğin özü nasıl etkileyebileceğini anlamıyorum.

C. Entelektüel merkezi ele alın: içeriği bizimle doğmaz-

Düşünceler, fikirler, kanaatler, görüşler, bunların hepsi kazanılır. Kişiliğin özü nasıl etkileyebileceğine gelince, kişiliğinizde belirli bir sonuca vardığınızı ve kendinizi bazı temel alışkanlıklara, örneğin, belirli durumlarda her zaman ortaya çıkan hoş olmayan bir duyguya sahip olduğunuzu gözlemleyerek bulduğunuzu varsayalım. Bunun hiçbir anlamda yararlı olmadığını, enerjiyi boşa harcadığını ve hayatınızı zorlaştırdığını fark ediyorsunuz. Bununla nasıl mücadele edebilirsiniz? Bu negatif durumun kendi kendini haklı kılmasıyla beslendiğini, normal alışkanlık durumunuzda her zaman haklı çıkardığını ve başka birinin hatası olduğunu düşündüğünü ya da bunu kastetmediğini ya da insanların seni anlamadığını ya da benzeri bir şey olduğunu söylediğini görürsünüz. Bu onun var olmasına izin verir. Eğer bakış açınızı değiştirirseniz, bunu haklı çıkarırsanız ve bunun yerine kendinizde bu duygunun yanlış, haklı olmadığı konusunda kalıcı bir fikir yaratırsanız, bu bakış açısı sonunda kalıcı hale gelebilir.

S. Kalıtım özünde herhangi bir şey için önemli mi?

C. Kalıtım pratikte insanda yoktur. Yanlış nitelikler kalıtsal olabilir, ancak iyi nitelikler miras alınamaz. Hayvanlar insandan farklı yasalara tabidir; içlerinde iyi ve kötü nitelikler eşit olarak iletilir, ancak insanda iletilebilecek olan, fiziksel niteliklerin yanı sıra, sadece dejenerasyonun özellikleridir, aksi takdirde iletilecek bir şey yoktur. Fiziksel özellikler kalıtsal olabilir, ancak öz-bilinç gibi özellikler olamaz. Öz, miras alınamaz.

S. Olumsuz duygulara eğilim özünde mi yoksa tamamen kişilikte mi kazanılmış?

C. Özünde bile bir eğilim olabilir- buna belirli bir eğilim, ama hepsinin kişiliğe atıfta bulunduğunu kabul edebiliriz, çünkü özünde olumsuz duygulara gerçekten güçlü bir eğilim olsaydı, neredeyse delilik anlamına gelirdi.

S: Özünde kusurlar varsa, değiştirilebilirler mi?

C. Evet, ama dediğim gibi, önce kişilik değişmelidir; özü çok kolay değişmez. Özünde özellikleri değiştirmek çok zor bir iştir; bilgiye ve yeterli enerjiye ihtiyacı var ve biz zayıfız ve bilgimiz yok. Sadece gerekli olduğunda ve sadece okul yöntemlerinin yardımıyla yapılır. Birinin tembel bir özü olduğunu ve birinin uyanmak istediğini varsayalım- uzun bir bireysel çalışma döneminden sonra onu değiştirebilir, ancak yardım, okul yardımı olmalı. Bu yüzden bizim için öz üzerinde çalışmanın ikinci olması, kişilik çalışması ile başlamamız gerektiği için şanslıyız. Ancak kişilik üzerinde çalışarak zaten belli bir ölçüde öz üzerinde çalışıyoruz. Uyku, uyanış, bilinç- tüm bunlar kişiliği değil, özü ifade eder. Yani aslında en baştan öz üzerinde çalışıyorsunuz ve kişilik, değişerek öz üzerinde belirli bir baskı oluşturacak ve onu değiştirecektir.

S. Kişi her zaman öz ile mi doğar?

C. Evet, ancak çoğu zaman öz küçük bir çocuk düzeyinde gelişmemiş kalır.

S. Öz içimizdeki güvenilir kısım mı?

C. Kişilikte bile güvenilir ve güvenilir olmayan şeyler vardır. Örneğin, hayal gücü güvenilir değildir. Yapamadığınızda yüzebildiğinizi hayal etmek ve çarpım tablosunun bilgisi hem kişiliktedir; biri güvenilir, diğeri güvenilir değil.

S. Varlık düzeyi özün büyümesine bağlı mı?

C. Kesinlikle ve bunlar arasındaki ilişki. Sadece bu şekilde olmayı ölçemezsiniz, çünkü öze ve kişiliğe bölünme şu anda sadece teoriktir. Ancak bu iki ilkenin sizin içinizde olduğunu hatırlamakta fayda var, çünkü dediğim gibi, bu bölünmeyi bilmiyorsanız duyacağınız bazı şeyleri anlamanıza engel olacaktır.

Öz ve kişilik hakkında bilmeniz gereken bir şey, özün bir olduğudur, oysa kişilik birkaç "ben "in grubundan oluşur. Yani

bir kişiliğimiz olmadığını, çoğulda kişiliklerimiz olduğunu söyleyebiliriz, çünkü bir kişide beş veya altı, bazen on kişilik vardır. Mesela manyetik merkez de kişiliktedir, çünkü onunla doğmayız- hayatta yaratılır. Bu, belirli bir ölçüde, diğer "ben" gruplarını kontrol edebilen bir "Ben" grubudur. Bu kişiliklerden bazıları iyi, ancak bazıları her zaman yolunuzda olacak ve kontrol edilmeli veya ortadan kaldırılmalıdır.

S. Kişilik üzerinde ne yapılabilir?

C. Zihin ile kontrol edilebilir. Beklenebilecek her şey bu. Zihninizde amacınızı formüle edersiniz ve kişilik bu amaca uygun olarak çalışmalıdır.

S. Nedeniyle uyanma arzusu nedir? Özünde mi?

C. Bu manyetik merkeze bağlıdır. İlk derste manyetik merkez ve insanın yaşadığı farklı etkiler hakkında konuştuğumu hatırlayacaksınız. Bu bizi bazı insanların neden bu fikirlerle ilgilendiği sorusuna götürürken, diğerleri değilken, bu bilme arzusunu yaratan şey, aranan enerji; benzer koşullarda yaşayan insanlar neden bu kadar farklıdır, çünkü bir kişi hazır teorilerden ve klişelerden memnunken, bir diğeri kendisi için gerçeği bulmak ister. İnsanlarda yeni fikirlerle ilgili bu farkı açıklayan nedir, çünkü bazı insanlar yeni bilgi edinme olasılığı ile tanışır ve ilgilenmezken, diğerleri için hayatlarının tüm eğilimini değiştirebilir?

İnsanlar bu ve benzeri fikirlere farklı şekillerde gelirler. Bazıları bir şeyi anlar, bazıları da onları normal bir seviyeye taşır. Bu farkın nedeni, insanın mekanik hayatta iki tür etki altında yaşamasıdır. Bu ne demek? Başlangıçta açıklanan fikirle bağlantılıdır, insanın dış etkilerle, etrafındaki şeylerle kontrol edilen bir makinedir. Bir tür etkiye açık olabilir ve başka bir türe açık olmayabilir. Bu etkilerin çoğu, kendisi gibi insanlar tarafından yaşamın kendisinde yaratılır. Ancak aralarında, onlarla karıştırılmış, hayatta yaratılmayan, ancak farklı bir kaynaktan, daha yüksek akıldaki insanlardan gelen başka etkiler vardır. Dinler, bilim, felsefi sistemler, ezoterik öğretiler, sanat,

her türlü öğreti vb. İlk türün etkilerinden dışa doğru ayırt edilemezler, bu yüzden aralarında ayrımcılık yapıp yapmadığına bağlıdır. İnsan sadece etkiler altında yaşayabilir.

A, yani birinci tür etkiler ve B etkilerini göz ardı edin, onlarla ilgilenmeyin. Ancak, ikinci türden bu etkilerle ilgileniyorsa ve bunları yeterli miktarda emdiyse, içinde belirli bir süreç gerçekleşir. Bu etkilerin sonuçları, hafızaları olan B, özel bir bölmede ayrı olarak toplanır ve manyetik merkez olarak adlandırılır. Manyetik merkez, belirli çıkarların ve duygusal ilişkilerin bir kombinasyonudur ve bu da onu kesin bir yöne çevirir. Belirli bir fikir döngüsü ve belirli bir duygu döngüsüdür. Bu tür fikirlere ilginin kaynağı budur.

S. Eğer biz sadece makinelersek, bizi, makineleri, belirli bir yönde yönlendirmeye çalıştığınız sonucuna mı varacak mıyız yoksa gerçek ile sahtelik arasında ayrımcılık yapabiliyor muyuz? Eğer öyleyse, hangi duyu ile?

C. Manyetik merkez ile. İnsanlar makinelerdir, bununla ilgili bir soru yoktur; sadece bir motorla ya da bu tür bir şeyle aynı makineler değildir. Zaten insanın dört bilinç durumunda yaşayabildiğini duydunuz, ama sıradan yaşamda sadece ikide yaşıyor. Bu diğer iki bilinç durumu insanda geliştirilebilir, ancak kendi başlarına gelişemezler, bilgi ve çaba ile geliştirilmeleri gerekir. Ve insanın anlamasına ve ayırt etmesine yardımcı olan duyu manyetik merkezdir.

Şimdi bir okulla tanışmadan önce insan hakkında konuşuyoruz. Hayatta olağan koşullar altında yaşıyor. Koşullar çok farklı olabilir, ancak her koşulda, bahsettiğim iki tür etki altında yaşıyor. A etkileri nelerdir?

Yaşamın tüm çıkarları, varoluş mücadelesi, arzular, heyecan, mal, zenginlik, eğlence vb. İradesi olmadan yaratılırlar ve hem kökenlerinde hem de eylemlerinde mekaniktirler. Fakat aynı zamanda insan, başlangıçta okullarda yaratılan ancak yaşamın genel cirosuna atılan etkiler altında yaşıyor. Bu B etkileri ayrı bir yaşam gibidir. Belli bir amaç için, 'yolda ışıklar' olarak hizmet etmek için düzenlenmişler. Geri kalanı insanın kendisine bağlıdır. Tüm çıkarları sadece ilk türün etkilerine

konsantre olabilir veya bir kısmı yaşamda yaratılan etkilere ilgi gösterebilirken, bir kısmı da bu diğer etkilerle ilgilenebilir. Bir insan onları fark edip incelerse, içinde birikebilir. Bu ilgi alanlarının hatırası çok erken yaşlardan itibaren toplanmaya başlayabilir ve içinde çok fazla "ben" olan belirli bir grup oluşturur. Bir süre sonra bu 'ben veya manyetik merkez grubu yaşamdaki genel yönünü ve ilgi alanlarının eğilimini veya ilgi alanlarının bir kısmını kontrol etmeye ve belirlemeye başlar. Manyetik merkez kesin şeyleri aramak ve belirli şeylerin seviyesinde olmak demektir

Ama bir insan bu etkileri fark etmez, hiçbir izlenim yaratmazlar. Bu yüzden insanlar çok farklıdır. Bir kişi çok entelektüel olabilir, felsefe, sanat vb. öğrenmiş olabilir ve aynı zamanda manyetik merkezi yoksa şansı yoktur. Bir okulla temasa geçerse, onu tanımayacaktır. Ve başka bir insan yeterince eğitilmemiş olabilir, çok fazla okumamış olabilir, çok fazla kelime bilmiyor olabilir, ancak bir okulla tanışırsa hemen ilgilenebilir.

S. Bizi bu anlamda farklı kılan nedir?

C. Doğuştan ve dış koşullardan oluşan kombinasyon. Hepsi mekanik, hepsi de kaza yasası altında. İnsanların farklı doğduklarını inkâr etmek faydasızdır; ama başlangıçta hiçbir durumda değiştiremeyiz. İnsanların farklı kapasitelere sahip oldukları, ancak uyanış için değil, insanların hata yaptığı yer olduğu için bunu kabul etmeliyiz. Uyanış, doğanlara bağlı değildir, manyetik merkeze bağlıdır ve manyetik merkez, birinin neyle ilgilendiğine bağlıdır. Bir kişi bir şeyle, başka bir şeyle ilgilenir, ancak neye bağlı olduğuna bilmiyoruz ve bu soruyu araştırmamıza yardımcı olmayacak, çünkü sadece teoriler olacak. Bilinç durumumuzda sadece bazı şeyleri bilebiliriz ve bilmediğimiz şeylere zaman kaybetmeden bildiğimiz şeylere konsantre olmalıyız

S. Manyetik merkezimiz büyük ölçüde mekanik nedenlere bağlı değil mi?

C. Pek sayılmaz. Dediğim gibi, bu sadece çıkarların değil,

aynı zamanda bir insanın edindiği fikirlerin, belirli bir bilginin, belirli bir anlayışın birleşimidir. Her şey manyetik merkeze girer. Her şey gibi mekaniktir, ancak B etkileri, doğasında farklıdır, ancak başlangıçta mekanik olarak gelirler. Bu önemli değil. Önemli olan, B etkilerine ilgi olup olmadığıdır. Mekaniklikten mekaniklikle mücadele bu şekilde gelir. Manyetik merkez, bir insanın belirli şeyleri görmesine, anlamasına ve ayırt etmesine yardımcı olur.

Bir insan fikirler arasındaki farkı takdir edemez, hangisinin daha iyi ve hangisinin daha kötü olduğunu, ona uymayan, ona uymayan, manyetik merkezin yardımı olmadan söyleyemez. Bilgi birikimi manyetik bir merkez yaratmaya yardımcı olmaz; manyetik merkez, bir insanın yoluna çıkan fikirleri yeni bir şekilde değerlendirebileceği iyi bir tattır. Soru, bu yaşam akışında, iki tür etkiyi ayırt etmek, aralarındaki farkı hissetmektir. Eğer bir insan hissetmezse, B'yi etkilerle aynı şekilde alırsa A, daha sonra aynı etkiyi üretirler ve manyetik merkez oluşmaz.

Sonra birçok tehlike var, çünkü ikinci tür etkileri oluşturan bu fikirlerin bazıları o kadar çarpıtılmış ki, yanlış bir manyetik merkez oluşturabilirler. Manyetik merkez bir yere götürmek için çok düzgün ve aklı başında olmalı, aksi takdirde sadece bir utanç ve başka bir şey değildir.

S. Kişi B'nin etkisi altında olup olmadığını nasıl bilebilir?

C. B etkileri her zaman oradadır. Başlangıçta yaşamın iç çemberinden, yaşamın mekaniklik yasasından kurtulmuş olan kısmından gelirler, ancak insana ulaşmadan önce birçok aşamadan geçebilirler ve o kadar çarpıtılmış ve öylesine kılıklı olabilirler ki fark etmek zor bize efsaneler ve efsaneler biçiminde gelen ezoterik bir köken fikrini, hatta batıl inançları ve bunun gibi şeyleri tanımak zor olduğu gibi. Bazen ezoterik bir kökene sahipler ve sonra B etkileri.

S. Sadece birinin B etkileri altında çalıştığını hayal ettiğini varsayalım?

C. Kişi bunu bilmez ve kişi B etkileri altında çalışamaz. Kişi sadece B'nin kişisel avantajı, mesleği, şöhreti veya bunun gibi şeyler için B etkilerine ilgi duyabilir; sonra kişi onlardan alabileceği tüm kârı kaybeder. Fakat eğer bir adam onları bencilce değil, sadece kendi kazancı için değil, anlamlarıyla ilgileniyorsa, kendileri için değer verirse, onlardan bir şeyler alabilir. Tanımlar çok zor ve çoğunlukla yanlıştır, çünkü sıradan dilimizin o kadar çok farklı ilişkisi vardır ki, bazen daha kesin bir tanım anlama olasılığını bozar. Örneğin, her zaman haklı olacağını garanti etmeme rağmen, A etkisinin en temel özelliğinin her zaman bencil olduğu, B etkisinin bencil olmadığı söylenebilir. Ancak insanlar bu kelimeleri çok farklı anlarlar, çok fazla aktarmazlar. Ayrıca, bir ihtiyaç tanımlamasının etkilerini ve B etkilerinin tanımlanmadan var olabileceğini ve B etkilerinin tanımlanması durumunda onları bozduğunu söyleyebilirsiniz. Aslında, B etkileri ile ne kadar çok özdeşleşme olursa, o kadar çok etki haline gelir.

Ama bunların hepsi arasındaki farkı açıklamak için yeterli değil.

S. B etkilerine tamamen dalma ve etkilerin tamamen reddedilmesi hayata karşı doğru bir tutum mu? A etkilerinden tamamen vazgeçebilir miyiz?

C. Neden? A etkileri yaşamda oldukça meşru menfaatler olabilir. İçlerinde kaybolmazsanız, oldukça zararsızdırlar. Kişi gelen her şeyi kabul etmeli, sadece tanımlamamalı. A etkileri başlı başına tehlikeli değildir, sadece tanımlama tehlikelidir. Dolayısıyla, dağıtım sorunu yoktur, sadece B etkilerine biraz ilgi duyma, tamamen etkilerin gücü altında olmama sorunu vardır.

C. Eğer insanlar B etkileriyle ilgileniyorlarsa, manyetik bir merkeze sahiptir; değilse manyetik merkezi yoktur.

Bir süre sonra, manyetik merkezin yardımıyla, bir insan bir okul bulabilir veya birinin yanına gelirse onu tanıyabilir. Ancak manyetik merkezi yoksa, bunu fark etmeyecek veya il-

gilenmeyecektir. Ve eğer bir okul veya başka bir etki, C etkisi veren bir insanla tanışırsa, manyetik merkez bu yeni etkiyi tanımasına ve onu emmesine yardımcı olur. Çürümeyi önce yeterli B etkilerini emmişse ve böylece manyetik merkezi yoksa veya manyetik merkezi yanlış veya çok zayıfsa, bir insan C etkisini tanımaz. Ya da yanlış bir okulla tanışabilir ve yanlış talimat verebilir ve bunun yerine daha iyi olmak daha da kötüleşir; kazanmak yerine kaybetmek. C Etkisi, B etkilerinden, hem kökeninde hem de eyleminde tesadüfi olmak yerine bilinçli olması bakımından farklılık gösterirken, B etkileri, kökenlerinde bilinçlidir ancak eylemlerinde tesadüfi veya mekaniktir. C etkisi okulun etkisidir.

S. C etkisini tanımak için kişi yetişkin mi olmalı?

C. Yaşla ilgili genel bir kural yoktur. Fakat kişi yeterli deneyime, A etkilerinden yeterince cazibeye ve B etkilerini biriktirmek için yeterli zamana sahip olmalıdır. Aksi halde C etkisi B gibi davranacaktır.

Başka bir deyişle, daha basit bir enstrümanın işini yapacak ve tam değerine sahip olmayacaktır. İnsanlar sıradan araçların onları tatmin etmediklerini denediklerinde ve fark ettiklerinde, onlara istediklerini vermeyin, C'ye etki ederler. Ama ondan önce gelirlerse, C'yi diğer etkilerle aynı seviyede alırlar ve C etkileri güçlerini kaybeder. Bunu anlamak çok önemli.

S. C etkisini fark ettiğinizde, bu sizin için doğru olmak zorunda mı?

C. Hayır, hiç de değil, doğru ya da yanlış olabilirsiniz, manyetik merkezinize bağlıdır. Manyetik merkez doğruysa, doğru şeyleri tanımak zorundasınız; eğer yanlışsa, oldukça yanlış bir okul bulabilirsiniz. Bu her gün olur. Neden bu kadar temelsiz ve yanlış okul var, hiçbir önemi yok? Çünkü insanlar yanlış manyetik merkezlere sahiptir. Örneğin, yanlış bir manyetik merkeze sahip bir adam ezoterizme bağlı gibi davranan bir okula gelebilirken, gerçekte böyle bir bağlantı yoktur. Bu durumda, üçüncü türün etkileri olması gereken etkiler birinci türün etkileri haline gelir, yani hiçbir yere götürmez.

S. Bunu öğrenmenin bir yolu yok mu?

C. Yalnızca sonuçlara göre. Ancak insanlar yanlış sonuçlara sahip olsalar bile, yanlış manyetik merkezleri varsa, sonuçların iyi olduğu konusunda kendilerini ikna ederler. Kişi kendini herhangi bir şey hakkında kandırabilir.

Genel olarak konuşursak, doğru bir okul bulma şansı çok düşüktür ve yanlış okulların birçok olasılığı vardır, çünkü bir okulun C'yi, yani doğrudan yüksek zihinden gelen fikirleri etkilemesi gerekir. 'Doğrudan' ne demektir? Bu herkesin erişebileceği sıradan bir öğrenme yoluyla değil, kitaplarla gelmek anlamına gelir. Bu fikirler başka bir okuldan gelmeli ve o okula başka bir okuldan tekrar gelmelidir. Böyle bir fikir yoksa, sadece bir taklit okuludur. Bu, bir okulun kaynakla doğrudan bağlantılı olması gerektiği anlamına gelmez, ancak belirli bir zamanda bu tür fikirleri alması gerekir ve daha sonra insanlar bunlar üzerinde çalışabilir. Fakat sıradan fikirlerden farklı bir fikri yoksa, o bir okul değildir; o zaman, en iyi ihtimalle, B etkileri düzeyinde, yani felsefi veya bilimsel bir okuldur. Bir okul olarak adlandırılabilir, ancak onun aracılığıyla, kişi 4 numaralı insan olma yolunu bulabilirse (buna ulaşmanın garantisi olmasa da). Böylece, okul aracılığıyla ancak doğru türde bir okulunuz varsa doğru yönü bulabilirsiniz. Yanlış bir okula gelirseniz, kendi başınıza öğrenebileceğiniz şeyleri kaybedersiniz.

S. Kişi okula geldiğinde manyetik merkez ne olur?

C. Okul işi ile ilgilenen bir insanın parçası olduğunu söyleyebiliriz. B etkileri üzerinde yaşar, ancak şimdi eskisinden daha iyi, daha konsantre bilgi almaktadır. Ayrıca, bir insanın daha önce öğrendiği birçok şey, okula katıldığında, özellikle de işe yaramaz olan her şeyi attıktan sonra onun için yararlı olabilir. Sıradan yaşamda insan ne öğreneceğini ve neyi atacağını bilmiyor. Örneğin, insanların hiçbir anlamı olmadığını düşündükleri birçok şey vardır, ancak bir insan bunu genellikle tanıyamaz ve hepsini aynı seviyeye getirir- hem anlamı olan hem de olmayanlar. Fakat kendini okul yöntemlerine göre incelerken, kendi içindeki hayali değerleri tanımayı ve bu sayede kendi dışındaki hayali değerleri keşfetmeyi öğrenir. Ve sonra,

daha sonra, uzun çalışmalardan sonra, "ben"ler grubu veya manyetik merkez olan kişilik' kâhya yardımcısına 'dönüşür.

Manyetik merkez haklı olduğunda ve bir insan gerçek C etkisi ile karşılaştığında, manyetik merkez üzerinde hareket etmeye başlar. Ve sonra, bu noktada, insan kaza yasasından kurtulur. Manyetik merkez büyüdükçe, insan kaza yasasından arınmış olur. Bu, yalnızca C etkisi ile bağlantılı olduğu noktada bu yasadan kurtulduğu anlamına gelir.

S. Bizi sistemle temas ettirdikten sonra manyetik merkezin Vekilharç haline geldiğini söylediniz; o kalıcı "ben "in tohumu mu?

C. İşle tanışmadan önce manyetik merkez neydi daha sonra kâhya yardımcısı olabilir, bu da diğer kişilikleri fetheden ve onlara liderlik eden bir kişilik anlamına gelir- ama bu bir anda gelmez. Başkan yardımcısı manyetik merkezden çok daha yüksektir. Manyetik merkez kendisini B etkilerinden oluştururken, vekilharç çabalarından oluşur. Manyetik merkez tohumdur, Vekilharcın mikrobudur.

S. Kaza yasası ile kastedilen nedir?

C. İnsan-makinenin, "yapamayan", iradesi ya da seçimi olmayan insanın hayatı kaza ile kontrol edilir, çünkü sıradan yaşamdaki şeyler mekanik olarak, kazara olur; onların içinde hiçbir sebep yok. Ve insanın dış yaşamı kazara dışsal etkilerle kontrol edildiği gibi, iç yaşamı da aynı derecede kazara olan hem iç hem de dış etkilerle kontrol edilir. Eğer insanın uykuda ne anlama geldiğini anlarsanız, 'yapamayacağını', kendini hatırlayamayacağını anlayacaksınız; insanda, gündüz rüyasında, içinde olup biten zihinsel konuşmaların, en az direnç çizgisine olan sürekli sapmasının sürekli bilinçsiz düşünce akışını düşündüğünüzde. İnsanlar kazaların nadir olduğunu düşünüyorlar, ama gerçekte başlarına gelenlerin çoğu tesadüfi.

Kaza ne anlama geliyor? İnsanın kendi iradesine, başka bir kişinin iradesine ya da örneğin doğum ve yetiştirme koşullarına ya da insanın kendisinin önceki eylemlerine bağlı olma-

yan koşulların bir kombinasyonu anlamına gelir. İki olay hattı birbirini geçtiğinde kaza meydana gelir. Bir insanın bir evin çatısının altında, yağmurdan sığınarak durduğunu ve bir tuğla düşüp kafasına vurduğunu varsayalım. Bu bir kaza olurdu. İki ayrı sebep ve sonuç çizgisi vardır. İnsanın hareketlerini ve o evin çatısı altında durduğu gerçeğini ele alın; içindeki her küçük şeyin bir nedeni vardı, ancak tuğla bu sebep ve sonuç çizgisine girmedi. Tuğla ihmal edildi ve yağmur gevşedi ve belli bir anda düştü. İnsanın ya da tuğlanın yaşamında onları birbirine bağlayacak hiçbir şey yoktur. İki sebep ve sonuç çizgisi kazara bir araya gelir.

S. İpleri çeken kazaysa, kazaları yapan nedir?

C. Diğer kazalar. Kimse kaza yapmaz; sıradan basit bir şekilde al.

Olaylar insan hayatında üç yasaya göre gerçekleşir:

1. Bir olayı gözlemlediğimiz olaylarla herhangi bir bağlantı olmadan gerçekleşen kaza yasası.

2. Kader kanunu. Kader sadece insanın doğduğu şeyleri ifade eder: ebeveynler, kardeşler, kız kardeşler, fiziksel kapasiteler, sağlık ve bunun gibi şeyler. Aynı zamanda doğum ve ölüm anlamına gelir. Bazen hayatımızda kader yasası altında işler olabilir ve bazen çok önemli şeylerdir, ancak bu çok nadirdir.

3. İrade kanunu. İradenin iki anlamı vardır: kendi irademiz, ya da başka birinin iradesi. Kendi irademizden söz edemeyiz, çünkü bizim gibi hiçbirimiz yoktur. Başka bir kişinin iradesine ilişkin olarak, sınıflandırma amacıyla, başka bir kişinin her kasıtlı eylemine bu kişinin iradesinin sonucu denilebilir.

İnsan hayatını incelerken bu tanımların yeterli olmadığı anlaşılmaktadır. İnsanın yaşamındaki olayların belirli bir bölümünü kontrol eden neden ve sonuç yasası arasında, kelimenin tam anlamıyla kaza ile kontrol edilen olaylar ile sebep ve sonuçtan kaynaklanan olaylar arasındaki farkın ortaya çıkması arasındaki kaza ve kader arasındaki ilişkiyi açıkça ortaya

koymak gerekir. Bu açıdan sıradan yaşamda insanlar arasında önemli bir fark görüyoruz. Hayatında önemli olaylar kaza sonucu olan insanlar var. Ve hayatında önemli olayların her zaman önceki eylemlerinin bir sonucu olduğu, yani neden ve etkiye bağlı olduğu başka insanlar var. Daha fazla gözlem, ilk insan türünün, yani kazaya bağlı insanların, asla okul çalışmalarına yaklaşmadığını veya eğer yaparlarsa, çok yakında ayrıldıklarını gösterir, çünkü bir kaza onları getirebilir ve diğeri de onları kolayca uzaklaştırabilir. Sadece hayatı neden ve sonuç yasası tarafından kontrol edilen, yani kendilerini kaza yasasından önemli ölçüde kurtarmış olan veya hiçbir zaman tamamen bu yasaya aykırı olmayan işlere gelebilirler.

S. İnsanın dış etkilerden etkilenen bir makine olduğunu söylediniz. O zaman kontrol nereye gelir?

C. Kontrol yok. Kontrol sahibi olmak için değişmeliyiz. Etrafımızdaki her şey olur ve biz onlardan etkileniriz. Her an hayatımız diğer çizgilerle kesişir, böylece kaza çoğu olayı kontrol eder. Bir makinenin hareketi başka bir makineyi etkiler. Kaza olasılıklarıyla çevriliyiz; biri olmazsa, diğeri olur.

Durumumuzu anlamalıyız. İnsan 1, 2 ve 3'te kontrol yoktur; pratikte hayatlarındaki her şey kaza ile kontrol edilir. Kendi eylemlerinin sonuçları olan bazı şeyler var, ama hepsi aynı seviyede. Kontrol farklı bir seviyede başlar ve kendimizle başlar: reaksiyonlarımızın kontrolü, bilinç durumları, işlevler vb. Sonra yavaş yavaş, bir etkiden kaçınmak ve bir başkasına yaklaşmak anlamında bir miktar kontrole gelebiliriz. Bu çok yavaş bir süreç.

S. Ne zaman kaza yasasına girmeyi bırakıyoruz?

C. Geliştirdiğimiz zaman. Kaza yasasından tamamen kurtulmak çok uzak, ama tam özgürlük ile şu anki konumumuz arasında farklı aşamalar var. Normal koşullarda kaza planlamaya karşıdır.

Bir veya başka bir durumda plana göre hareket eden bir adam, bu eylemlerde kaza yasasından kaçar. Ancak, kazayla

meydana gelen olayların kombinasyonunun plana uyma şansı bulunan koşullar haricinde, plana uygun eylemler sıradan yaşamda imkansızdır.

Hayatta bir plan yapmanın imkânsız olmasının nedenleri, her şeyden önce, insanın kendisinde birlik ve istikrarın olmaması ve sürekli olarak insanın eylem çizgisine giren ve onu geçen yeni çizgilerdir. Bir insan, yaşamında faaliyet gösteren momentumların genel eğilimine karşı olmayan veya buna karşı gelen bir şeyde bir planı takip etmeye çalışırsa bu kolayca doğrulanabilir; örneğin, bir adam kendini hatırlamaya, alışkanlıklarla mücadele etmeye, kendini gözlemlemeye vb. Planının yerine getirilmediğini ve sonucun amaçladığından oldukça farklı olduğunu ya da her şeyin tamamen durduğunu ve hatta ilk dürtü ve bu girişimlerin gerekliliği ve kullanışlılığının anlaşılmasının ortadan kalktığını görecek. Fakat eğer kendini çalışmaya, çaba göstermeye, çalışmaya devam ederse, kaza yasası ile ilişkisinin yavaş yavaş değiştiğini görecektir. Kaza kanununa tabi olmamız, tamamen değiştirilemeyen kesin bir gerçektir. Bizim gibi her zaman belli bir kaza olasılığı altında olacağız. Ancak yavaş yavaş tesadüfi olayları daha az mümkün kılabiliriz.

Kaza teorisi çok basit. Sadece yer boş olduğunda olurlar; yer işgal edilirse, olamazlar. Ne tarafından işgal edildi? Bilinçli eylemlerle. Bilinçli bir eylem üretemiyorsanız, en azından kasıtlı eylemlerle doldurulmalıdır. Dolayısıyla iş ve onunla bağlantılı her şey gerçekte insan yaşamının ağırlık merkezi haline geldiğinde, pratikte kaza yasasından kurtulur.

S. Neye ağırlık merkezi diyorsunuz?

C. Ağırlık merkezi fikri birçok farklı şekilde yorumlanabilir. Bu, az çok kalıcı bir amaçtır ve bu amaç ile bağlantılı olan şeylerin göreceli öneminin gerçekleştirilmesidir. Bu, belirli çıkarların her şeyden daha önemli hale geldiği anlamına gelir- kişi kalıcı bir yön kazanır, biri bir yönde bir gün diğeri başka bir günde gitmez; biri bir yöne gider ve biri yönü bilir.

Ağırlık merkeziniz ne kadar güçlü olursa, kazara o kadar özgür olursunuz. Her an yönünüzü değiştirdiğinizde, her an

yeni bir şey olabilir ve her kaza sizi bir şekilde veya başka bir şekilde döndürebilir. Ancak kasıtlı faaliyetiniz, örneğin kendini hatırlama gibi, kazalara yer bırakmayacak kadar kesin, yoğun ve sürekli hale gelirse, kazaların gerçekleşme olasılığı daha az olacaktır, çünkü kazaların yer ve zamana ihtiyacı vardır. Bu yüzden sonuç üretecek daha fazla neden eklemeliyiz ve bu şekilde sadece kazayı dışlayın, çünkü zamanımız bilinçli çalışmalarla ne kadar çok meşgul olursa, kazara gerçekleşen olaylara o kadar az yer kalır.

S. Eğer kişi tanımlamazsa, dikkate almazsa, olumsuz duyguları yoksa, bu yeni sebepler yaratır mı?

C. Doğal olarak. Fakat her zaman tanımladığımız, her zaman düşündüğümüz ve olumsuz duygularımız olduğu için bunu deneyimlemeyiz. Bir olumsuz duyguya daha az sahip olmanın bile yeni bir neden olacağını görmeliyiz.

S. Kaza kanunu ve sebep-sonuç kanunu gibi iki farklı yasa altında yaşamak nasıl mümkün olabilir?

C. Hiçbir çelişki görmüyorum. İnsanın yaşadığı yasalara göre sebep ve sonuç, kendi eylemlerinizin sonucu anlamına gelir ve 'kaza', eyleminizle ilişkiniz olmadan başınıza gelen bir şey anlamına gelir.

S. Şimdi kaza yasasını yönlendirebilir veya biçimlendirebilir miyiz, yoksa tam bilince sahip olana kadar beklememiz gerekir mi?

C. Beklemekle ilgili bir soru yoktur: eğer biri beklerse, hiçbir şey almaz- her an kişi elinden geleni yapmalıdır. Şu anda bir dereceye kadar sadece kendimizi kalıplayarak kaza yasasını şekillendirebiliriz. Kendimiz üzerinde ne kadar fazla kontrole sahip olursak, kaza yasası o kadar fazla değişir ve dediğim gibi, daha sonraki kazalar pratik olarak ortadan kalkabilir, ancak teorik olarak olasılık her zaman devam edecektir.

S. Yeni nedenleri nasıl yaratırız? Plan yapmak demek mi?

C. Hayır, genellikle tüm yaşamınız boyunca yaptığınız aynı planları yaparsınız ve yeni nedenler olmasını beklersiniz.

S. Kazanın kişinin çalışması üzerindeki etkisini nasıl azaltacağımı bilmek istiyorum. Gün için bir plan yaptığımda, çoğu zaman beklenmedik bir şekilde gelen insanlar tarafından bozulur.

C. Bu tür vakaları yalnız bırakın. Önemli olan insanlar ya da 'İçimizde gelip işimizi durduruyorum. Örneğin, olumsuz bir duygu gelir ve işi durdurur. Bunu önlemek zorundayız.

S. Kazanın her zaman kötü bir kaza olması gerekmez mi? Mutlu da olabilir, değil mi?

C. Çok doğru. Ancak amacımız kazadan kurtulmaktır ve bir süre sonra çalışırsak, hem iyi hem de kötü kazalardan arınmış olabiliriz. Kendinize daha iyi olup olmayacağını sorun. İyi kazalardan ne kadar beklediğimizi ve her şeyi 'yapmak' zorunda kaldığımızda ve hiçbir şey 'olmazsa hayatın ne kadar zor olacağını anlamaya çalışın.

S. Birisi okulda ise kaza yasasından kısmen kurtulmuş mu?

C. Hayır, bu çok basit olurdu. Sadece orada olmak hiçbir şeyi değiştirmez. Bir kişinin ağırlık merkezi dediğimiz şeyi kazanırsa, kaza yasasının dışına çıkmaya başladığını açıkladım, bu da kendi üzerinde çalışmanın, insan hayatında büyük bir yer işgal etmek için özellikle önemli, yeterince önemli hale geldiği anlamına gelir. Bu belirli bir tür denge yaratır ve yavaş yavaş kazayla gider.

S. Daha bilinçli olduğumuzda artık kaza yasasından etkilenmeyeceğimizi mi kastettiniz?

C. Yine, bunu kendi başına yapan bilinçli değildir. İç kazalar içimizde durduğunda, bizi dış kazalardan daha fazla kur-

tarır. İçimizde çok fazla tesadüfi şey var ve dediğim gibi, bu tesadüfi şeylerden sadece bizi bir ağırlık merkezi, belirli bir kalıcı ağırlık, bizi daha dengeli tutması anlamında ağırlık oluşturarak kurtarabiliriz. Bunun için bir okula ihtiyacımız var.

S. Bir kişinin okul dışında gelişemeyeceğinden neden bu kadar eminsiniz?

C. Çok fazla zorluk var. Bu zorlukları anlamaya çalışırsanız, yöntemsiz ve yardımsız hareket edemeyeceğinizi göreceksiniz- kişi ne olduğu gibi kalacaktır, ya da daha doğrusu biri aşağıya iner, çünkü hiçbir şey aynı durumda kalmaz. Eğer biri gelişmezse aşağı iner. Hayatta, sıradan koşullarda her şey düşer veya bir kapasite diğeri pahasına gelişebilir. Sistem ve yöntem gerekli olduğundan, tüm kapasiteler okul yardımı olmadan gelişemez.

Ancak okulların neden gerekli olduğu hakkında konuşmadan önce, kimin için gerekli olduğu anlaşılmalıdır, çünkü okullar insanların büyük çoğunluğu için hiç gerekli değildir. Sadece sıradan zihin tarafından toplanan bilginin yetersizliğini fark eden ve kendi güçleriyle, kendilerini çevreleyen problemleri çözemediklerini veya doğru yolu bulamadıklarını hissedenler için gereklidirler. Sadece bu tür insanlar okul çalışmasıyla ilgili zorlukları aşabilir ve sadece onlar için okullar gereklidir.

Ve okulların neden gerekli olduğunu anlamak için, yüksek aklı insanlardan gelen bilginin sadece çok sınırlı sayıda insana aynı anda iletilebileceğini ve bilginin olamadığı bir dizi belirli koşulun gözlenmesinin farkında olması gerekir. Doğru bir şekilde iletilmesi gereklidir.

Bu koşulların varlığı ve onlarsız yapmanın imkansızlığı bir organizasyonun gerekliliğini açıklar. Bilgi aktarımı, hem onu alan hem de veren tarafın çabalarını gerektirir. Organizasyon bu çabaları kolaylaştırır veya mümkün kılar. Bu koşullar kendiliğinden oluşamaz.

Bir okul ancak uzun zaman önce bilinen ve bilinen belirli bir plana göre organize edilebilir. Okullarda keyfi ve doğaçla-

ma bir şey olamaz. Ancak okullar farklı yollara karşılık gelen farklı türlerde olabilir. Daha sonra farklı yollar hakkında konuşacağım.

S. Bu koşulların nelerden oluştuğu açıklanabilir mi?

C. Bu koşullar, bilgi ve varlığın eşzamanlı olarak geliştirilmesi gerekliliği ile bağlantılıdır. Daha önce söylediğim gibi, diğerinin buna karşılık gelen bir gelişimi olmadan geliştirilmesi yanlış sonuçlar verir. Okullar, bu tür tek taraflı gelişimi ve bununla bağlantılı istenmeyen sonuçları önlemek için gereklidir. Okul öğretiminin koşulları, işin ilk adımlarından itibaren, bilgi çizgisi ve varlık çizgisi olmak üzere iki çizgide aynı anda ilerleyeceği şekildedir. Okuldaki ilk günlerden itibaren, bir insan mekanikliği incelemeye ve kendi içinde mekanikliğe, istemsiz eylemlere, gereksiz konuşmaya, hayal gücüne, olumsuz duyguların ifadesine, hayal kurmaya ve uykuya karşı mücadele etmeye başlar. Bir insan, bilgi hattı boyunca bir adım atarken, varlık hattı boyunca bir adım atmalıdır. Okul çalışması ilkeleri, ona yapılan tüm talepler, varlığını incelemesine ve onu değiştirmek için çalışmasına yardımcı olur.

S. Okul olmadan daha yüksek bir bilinç seviyesine ulaşma umudu yoksa, bu, kendi hataları olmadan asla doğru okula asla temas etmeyen ve acilen ilerlemek isteyen çok sayıda insanı hariç tutacaktır?

C. Bunları açıklamak imkansızdır, çünkü insan, kaza yasası kapsamında bu ölçüde yaşar ve bireysel insan çok küçük ve önemsizdir. Çok önemli olduğumuzu düşünüyoruz, ama gerçekte hiç önemli değiliz. Önemli olabilmek için önce bir şey olmalıyız, çünkü olduğumuz gibi pratikte hiçiz. Kendimiz dışında gelişimimizle kim ilgilenebilir? Yani aslında kişinin türüne karşılık gelen bir okulla tanışmak- biri kişinin türüne veya gelişimine karşılık gelmeyen bir okulla tanışmak- büyük ölçüde şans meselesidir.

S. Yeterince istemek olmaz mıydı, çünkü 'arayıp bulursunuz'?

C. Çok zor koşullar haricinde, kader, kaza, sebep ve sonuçların hepsi bir erkeğe karşı giderken, eğer bir adam gerçekten bulabilirse. Manyetik merkezinin yardımıyla bir okul arayacak; ancak manyetik merkez oluşmazsa başlayamaz.

S. Okullar nereye gidiyor?

C. Bu ilginç bir soru çünkü erkeklerde farklılıklar hakkındaki diğer soruları da cevaplıyor. Bir okul yardımıyla istediğini elde edebilirsin, ama önce istediğini formüle etmelisin.

Bir okulun makineleri kendileri için iyi olana yönlendirip yönlendirmediği hakkında daha önce bir soru soruldu. Gerçek bir okulsa, makineleri hiçbir yere götürmez, çünkü makinelerin evrende kendi kaderi vardır ve kimse onlar için hiçbir şey yapamaz. Ancak bir okul, makine olmaktan yorulan insanlara yardım edebilir; onlara makine olmayı bırakmanın ve onlara nasıl yapılabileceğini öğretmenin yolunu gösterebilir.

Bir okulun yapabileceği tek şey budur ve okul olmadan başarılamaz.

S. Bir okulu ne oluşturur?

C. Genel olarak konuşursak, okul bir kişinin bir şeyler öğrenebileceği bir yerdir. Modern dil okulları, müzik okulları, tıp okulları vb. Olabilir. Ama demek istediğim okul türü sadece öğrenmek için değil, *farklı olmak* için de. Daha önce hiç kimse okul olmadan tek başına çalışamazdı. Ayrıca, şimdiye kadar, kendi başına çalışmaya karar veren bir grup insanın hiçbir yere varamayacağı açık olmalı, çünkü nereye gideceklerini ve ne yapacaklarını bilemezler.

Dolayısıyla, bir okulun, yüksek akıldan gelen belirli sayıda hazırlanmış bilgiye aktarılması için bir organizasyon olduğunu söyleyebiliriz. Bu bir okulun en temel özelliğidir. Bir başka çok önemli gerçek, öğrencilerin seçilmesidir. Gerçek bir okula sadece belirli bir hazırlık ve belirli bir anlayış düzeyine sahip insanlar kabul edilir.

Bir okul herkese açık olamaz, birçok kişiye açık olamaz. Okullar, öğrencilerin hazırlıkları ve var olma düzeylerine bağlı

olarak çok farklı düzeylerde olabilir. Okulun seviyesi yükseldikçe, öğrencilere olan talep de artar. Yani bu açıdan okullar derecelere ayrılmıştır. 1, 2 ve 3 numaralı insanların 4 numaralı olmayı ve bu değişimde onlara yardımcı olacak tüm bilgileri edinmeyi öğrendikleri okullar var. Bir sonraki derece, 4 numaralı insanların 5 numara olmayı öğrendiği okullardır. Bizden çok uzak oldukları için daha fazla dereceden konuşmamıza gerek yoktur. Ancak en düşük dereceli okullarda bile okul çalışmasının başlaması zaten belirli bir hazırlık anlamına gelir. İnsan, sıradan yaşamın saçmalığından okula doğrudan geçemez. Bir okul bir insana bir şey vermek için mümkün olan her şeyi yapsa bile, hazırlıklı değilse, nasıl alacağını bilmiyorsa, verilemez.

S. Hazır olmak ne demektir?

C. Her şeyden önce, sadece bilgi açısından değil, aynı zamanda varlık açısından da başlanabilecek herhangi bir seviyeye hazır olmak gerekir. Kişi kendi durumunu fark etmeli, kişinin kendi başına yapamayacağını bilmeli, birinin yardıma ihtiyacı olduğunu ve daha birçok şeyi bilmelidir. Bir kişinin bir okulda neye ihtiyacı olduğuna bağlıdır. Kimse böyle bir okula ihtiyaç duymaz, ama eğer bir şeye ihtiyaç duyarsa, o zaman bir okula ihtiyacı vardır. Hazırlanmak, kişinin belli bir dereceye kadar kendini tanıması gerektiği anlamına gelir; kişi amacını bilmelidir; kişinin kararlarının değerini bilmesi gerekir; kendine yalan söylemenin kesin olarak ortadan kaldırılması gerekir; kişinin kendine karşı samimi olması gerekir.

Ne yazık ki, insanlar hazırlıksız bir okula gelirlerse C etkisi çok sık B etkisi olur. Daha sonra, belki de uzun bir süre sonra, ilk geldiklerinde duydukları şeyleri duyabilir ve içlerinde yeni bir anlam keşfedebilirler. Sonra bu C etkisi olur. Doğru anlaşıldığı takdirde C etkisi olabilecek birçok fikir vardır.

Ayrıca, bir okula ancak en azından belirli bir miktarda kendi iradesini kaybetmiş veya kaybetmeye hazır olduğunda girilebilir. Öz irade bir okula girmenin önündeki engeldir, çünkü okul sadece öğrenmek değil, aynı zamanda disiplin demektir. Ve bazı insanlar disiplini sıkıcı veya gereksiz bulabilirler.

S. Bir kişinin okula girmeden önce geçmesi gereken bir sınav türü var mı?

C. Muayene neredeyse süreklidir, her zaman devam eder ve sadece bir okula girmeden önce değil, aynı zamanda okula devam ederken.

S. Bazı insanların değişim olasılığını görmelerinin, diğerlerinin görmemelerinin bir nedeni olmalı.

C. Evet, nedenleri var. Bu, zihnin daha önceki bir tür eğitimidir. Çoğu insan aynı şansa sahiptir, ancak bazıları materyal biriktirir ve değişime hazırdır, diğerleri değildir. Ancak hazırlıklı olsalar bile yardıma ihtiyaçları vardır ve çaba sarf etmek zorundadırlar.

S. İnsanlar değişmek isteyip daha sonra bunu imkânsız bulduğu oluyor mu?

C. Bazen direnç çok büyük oluyor; örneğin, hayal gücü çok güçlü olabilir ve bundan vazgeçmeyi reddedebilirler. Ya da dediğim gibi, bazen manyetik merkez yanlış bir şekilde oluşturulabilir. Farklı yönlere bakan iki veya daha fazla manyetik merkezi olan insanlar var. O zaman asla aynı şeyle uzun süre ilgilenemezler. Fakat eğer birinin doğru bir şekilde oluşturulmuş bir manyetik merkezi varsa, tüm bu çıkarlar birbirine bağlanır ve çok güçlü bir şey olabilir.

S. Eğer insanlar hazırlıksızsa C etkisinin onlar için B etkisi haline geldiğini söylüyorsunuz. Bunu yargılayacak hiçbir şeyleri olmadığı için mi?

C. Sadece bundan dolayı değil; çünkü fikirlerin değerlemesi yoktur, tüm fikirleri aynı seviyede alırlar.

S. Negatif duygular kişinin C etkisini almasını engelliyor mu?

C. Çok fazla olumsuz duyguya sahipseniz, sadece C etkisini değil, aynı zamanda size etki eden bir etki.

Uzun zaman önce, C etkileri olmasına rağmen, bunları tek başına elde edemediği tespit edilmiştir. Bu demektir ki, anlamak için fethetmek ve daha fazlasını anlamak için başka bir şey fethetmek gerekir. Bu yüzden okul gerekli. Okulda kendinizi kandıramazsınız ve neden anlamadığınızı açıklayabilirsiniz.

Dediğim gibi, birçok derece okul var. Sıradan yaşam seviyesinde başlayan okullar çok basittir. Onlarda mutlaka belirli kurallar ve koşullar vardır. Eğer biri onları unutursa ya da kendisi için bahaneler çıkarırsa, kendini gerçekten okulda olduğu düşünülemez.

S. Kişi sıradan bir düzene disiplin edilmeden okul hayatında disiplin uygulanabilir mi?

C. Okul disiplini anlayışı temel alır- oldukça farklıdır.

S. Disiplini sorumluluktan kaçma olarak alma tehlikesi yok mu?

C. O zaman kişi başarısız olur.

S. Okul olmadan varlık ne ölçüde gelişebilir?

C. Okullar olmadan varlığın gerçek bir gelişimi mümkün değildir veya daha doğrusu, bir dereceye kadar mümkündür, ancak genellikle eksiktir. Varlıkların doğru gelişimi okullar olmadan imkansızdır, çünkü kişi kendine bakamaz, kişi kendine yeterince katı olamaz. Ve bu sadece katı olma meselesi değil- bir şeyleri doğru zamanda hatırlayamıyor, biri unutacak ya da kişi kendi için işleri kolaylaştıracak. Tek başına çalışmak mümkün olsaydı, okullar zaman kaybı olurdu ve sistemler gerekli olmayacaktı; ama var olduklarından, onlarsız imkânsız olduğu anlamına gelir. Kişinin kendi planı, sistemi yoktur. Bir plan veya sistem olmadan nasıl gelişebilir? Herhangi bir çalışma nasıl yapılabilir? Gerekli bilgiyi nasıl alabilir, konumunu anlayabilir, ne yapacağını nasıl bilebilir? Kimse başlamak için ön bilgi bile elde edemezsiniz.

S. Okullar zorunlu olarak daha bilinçli insanlar içeriyor mu?

C. İçeremez, bunu bekleyemeyiz, ama dediğim gibi, daha yüksek zihinli insanlardan gelen bilgi olmadan bir okul başlatılamaz.

S. Bir okul geleceği etkileyecek kararlar vermeme yardımcı olacak mı?

C. Söyleyebileceğim tek şey, bugün yaptığınız şeyin yarın yapacağını, yani yarının günlük yaptığınıza bağlı olduğunu. Geleceği şimdi değiştirebilirsiniz- anlaşılması gereken budur. Sıradan yaşamda hiçbir şeyi değiştiremezsiniz, ancak daha fazlasını öğrenmeye başladığınızda değiştirmek için daha fazla gücünüz olur.

Okullar aynı değil. Bir çeşit insan için bir tür okul gereklidir, başka bir tür insan için başka bir okul vardır. Her çeşit insan için evrensel bir okul yoktur. Bu bizi farklı yollar konusuna getiriyor. Fakat yollar hakkında konuşmadan önce, binlerce yıl önce insanların insanın değişebileceği, sahip olmadığı bir şeyi edinebileceği fikrine geldiğini fark etmek gerekir. Edinebileceği şey farklı ifade edildi ve farklı açılardan yaklaşıldı, ancak genel fikir her zaman aynıydı- insanın geliştirebileceği, yeni bir şey edinebileceği. Böylece insanın 1, 2 ve 3 numaralı insanlara bölünmesine karşılık gelen üç yol oluştu.

İlk yol Fakir›in yoludur. Uzun, zor ve belirsiz bir yol.

Bir fakir fiziksel beden üzerinde, fiziksel acıyı fethetmede çalışır.

İkinci yol, Keşiş›in yoludur. Bu şekilde daha kısa, daha emin ve daha kesin. Belli koşullar gerektirir, ama her şeyden önce inanç gerektirir, çünkü eğer inanç yoksa bir insan gerçek bir keşiş olamaz.

Üçüncü yol Yogi›nin yolu, bilgi ve bilinç yoludur.

Üç yol hakkında konuştuğumuzda ilkeler hakkında konuşuyoruz. Gerçek hayatta nadiren saf bir biçimde karşılanırlar, çünkü çoğunlukla karıştırılırlar. Ancak prensibi biliyorsanız, okul uygulamalarını incelediğinizde hangi uygulamanın hangi

yöne ait olduğunu ayırabilirsiniz. Yogilerden söz ettiğimizde gerçekten sadece Jnana-Yoga ve Raja-Yoga›yı alırız. Jnana-Yoga, bilginin, yeni bir düşünce tarzının yogasıdır. Uzay ve zaman ve nedensellik kategorilerinde değil, farklı kategorilerde düşünmeyi öğretir. Ve Raja-Yoga varlık, bilinç üzerinde çalışmaktır.

Her ne kadar birçok açıdan bu yollar çok verimli olsa da, bunlar hakkındaki karakteristik şey, ilk adımın en zor olmasıdır. İlk andan itibaren her şeyi bırakmalı ve size söylenenleri yapmalısınız. Küçük bir şey tutarsanız, bu yollardan hiçbirini izleyemezsiniz. Bu nedenle, üç yol diğer birçok açıdan iyi olsa da, yeterince elastik değildirler. Örneğin, şimdiki yaşam tarzımıza uymuyorlar. Fakir, içgüdüsel hareket merkezinin ağır baskın olduğu abartılı bir numaralı insandır. Keşiş, duygusal merkezi gelişmiş ve diğerleri az gelişmiş olan abartılı 2 numaralı bir insandır. Yogi, entelektüel merkezi gelişmiş ve diğerleri yeterince gelişmemiş abartılı bir 3 numaralı insandır. Sadece bu üç geleneksel yol mevcut olsaydı, bizim için hiçbir şey olmazdı, çünkü biz bu yollar için fazla eğitimliyiz. Ama özel bir yol olan Dördüncü Yol var, diğer üçünün birleşimi değil. Öncelikle diğerlerinden farklıdır, çünkü şeylerden dıştan vazgeçmek yoktur, çünkü tüm çalışma içseldir.

Bir insan, onunla karşılaştığında kendini bulduğu koşullarda çalışmaya başlamalıdır, çünkü bu koşullar onun için en iyisidir. Bu koşullarda çalışmaya ve çalışmaya başlarsa, bir şey elde edebilir ve daha sonra, gerekirse, bunları değiştirebilir, ancak bunun gerekliliğini görmeden değiştiremez. Yani ilk başta bir önceki ile aynı yaşama, aynı önceki koşullarda yaşamaya devam eder. Birçok açıdan bu şekilde diğerlerinden daha zor olduğu kanıtlanmıştır, çünkü hiçbir şey dışsal olarak değişmeden içsel olarak kendini değiştirmekten daha zor değildir.

Sonra Dördüncü Yol 'da ilk ilke insanın hiçbir şeye inanmaması gerektiğidir, öğrenmelidir; böylece inanç Dördüncü Yol'a girmez. Kişi ne duyduğuna ya da ne tavsiye edildiğine inanmamalı, her şey için kanıt bulmalıdır. Eğer kişi bir şeyin doğru olduğuna ikna olursa, o zaman buna inanabilir, ama daha önce değil. Bu, dört yol arasındaki farkın kısa bir özetidir.

S. İnanmak neden yanlış?

C. İnsanlar düşünemeyecek kadar tembel olduklarında inanır ya da inanmazlar. Seçmelisin, ikna olmalısın. Kendinizi hatırlamanız gerektiği söylenir, ancak kendinizi hatırlamanız yanlış olur çünkü size söylenir. İlk önce kendinizi ve ne anlama geldiğini hatırlamadığınızı fark etmelisiniz ve sonra gerçekten ihtiyacınız olduğunu fark ederseniz ve kendinizi hatırlamak istiyorsanız, doğru şekilde yapacaksınız. Bunu sadece birini kopyalayarak yaparsanız, yanlış bir şekilde yaparsınız. Birisi size söylediği için değil, bunu kendiniz için yaptığınızın farkında olmalısınız.

S. Dördüncü Yol özel bir insan türü için mi?

C. Evet, öyle de diyebilirsiniz- diğer yolları izleyemeyen bir insan için.

S. Çok daha uzun mu sürer?

C. Her şeyden en kısa olanı olabilir, çünkü daha fazla bilgi içeri girer. Dördüncü Yol bazen 'sinsi insanın› yolu olarak adlandırılır. Sinsi insan üç geleneksel yolu biliyor, ama aynı zamanda bildiklerinden daha fazlasını biliyor. İnsanların her şekilde yapmaları gereken belirli bir iş için gerekli belirli bir duruma girmeye çalıştıklarını varsayalım. Sinsi insan bu durumu en kısa sürede üretecek; ama bunu nasıl yapacağını bilmeli, sırrını bilmeli.

S. 'Sinsi insan' kelimelerinin özel anlamı nedir?

C. Sinsilikten ne anlıyorsunuz?

S. Dolaylılık.

C. Evet, doğrudan doğruya ulaşamayan birçok şey. Bu fikir Yeni Ahit'te büyük ölçüde kullanılmaktadır, sadece buna 'sinsi' denmez. O kadar zor olan durumlar vardır ki, insan dümdüz gidemez, 'sinsi' olmak gerekir.

S. Herkes Dördüncü Yoldan geçebilir mi?

C. Hayır, çünkü anlayış ve çabaya ihtiyacı var. Çabalar için hazırlıklı olunmalıdır.

S. Kişi kendisi için doğru yolu bulup bulamadığını nasıl anlayabilir?

C. Sonuçlara göre. Bir sistemle tanışıyorsunuz ve çalışmaya başlıyorsunuz. Bir süre sonra ondan ne aldığınızı söyleyebilmelisiniz. Çok zor değil. Kesinlikle çoğu durumda, ilk önce entelektüel kazanımlara benzeyecektir, çünkü yeni fikirler, yeni bilgiler edinirsiniz. Ancak, sistemde yeni fikirler edinmenin, anlayış, dikkat, irade vb. Belirli bir değişiklik olmadan yeni fikirler doğru şekilde elde edilemez.

S. Bu dört yol aynı amaca gidiyorsa, hepsinde ortak olan faktör veya ana özellik nedir?

C. Her yönden benzer olan varlık varlığını değiştirme olasılığıdır. Merkezlerin yanlış çalışması, kimlik tespiti, dikkate alınması, olumsuz duygular, birlik olmaması vb. Gibi var olan her şeyi düşünürseniz, tüm bunların dört yolun her birinde değiştirilebileceğini anlayacaksınız: Fakir'i fiziksel acı çekerek, Keşiş yolunda dini duygu yaratarak, Yogi yolunda bilgi edinerek ve bilinç üzerinde çalışarak. Yollar aynı, ama insanlar farklı; bir yoldan gidebilen bir insan başka bir yoldan gidemez. Günümüzde yolların bölündüğü dört belirli insan kategorisi vardır. Her zaman böyle olduğu anlamına gelmez, ama kesinlikle şimdi öyle. Bu bölünme, tek merkezli insanlar, iki merkezli insanlar, üç merkezli insanlar, dört merkezli insanlar olduğu gibi, 1, 2 veya 3 numaralı insanlarla çok fazla bağlantılı değildir. Bu, bir merkezin az gelişmişken veya iki merkezin geliştiği ve diğerlerinin gelişmediği veya üç merkezin geliştiği ve dördüncü az gelişmiş olduğu veya dört merkezin az çok eşit olarak geliştiği anlamına gelir. Bu, bölünmeyi dört şekilde yapar.

S. Bu sistem Dördüncü Yol mu?

C. Bu yanlış bir formülasyon. Kendinize şu soruları sora-

bilirsiniz: 'Bu sistem Fakir'in yoluna mı, Keşiş yoluna mı, Yogi yoluna mı ait? Hayır, ama Dördüncü Yol'a ait olabilir.' Bu sistemin Dördüncü Yol olduğunu söyleyemezsiniz; Dördüncü Yol çok büyük ve bu sistem kıyaslandığında çok küçük.

S. Manyetik merkezin işlettiği sadece okullarla mı ilgili?

C. Dini açıdan farklı bir manyetik merkez gereklidir.

Birini bir Yogi okuluna veya bir manastıra getiren manyetik merkez, birini Dördüncü Yollu bir okula götürebilecek bir gruba bile getiren manyetik merkezden farklıdır. Bu tür manyetik merkezle kişi burada çalışamazdı: insanların yeterince inisiyatifi olmazdı. Dini açıdan itaat etmeleri gerekir. Bu şekilde insanların daha geniş zihinleri olmalı, anlamalılar. Yogi okullarında ve dinsel yolla, uzun bir süre anlamadan devam edebilir, sadece söylenenleri yapabilir. Burada sonuçlar anlayışla orantılıdır.

S. Farklı insanların manyetik merkezleri farklı fikirlerden etkilenebilir mi? Başlangıç noktası buna bağlı mı?

C. Evet, çok farklı olabilir, ancak bu sistemle ilgili olarak, insanların birlikte çalışabilmesi için manyetik merkezlerin belirli bir benzerliği olmalıdır; çünkü belli bir dönemde, sınıfta ve eğitimde insanlar aşağı yukarı aynı materyale sahiptirler.

S. Dördüncü Yol diğer üç yolu kucaklıyor mu?

C. Hayır, bu yanlış bir tanımdır, çünkü Dördüncü Yol ilk üç yoldan giren pek çok şeye sahip değildir ve üç yoldan girmeyen pek çok şey vardır. Dördüncü Yol fikri, içlerinde gereksiz olan her şeyi üç yoldan atmasıdır, çünkü gerekli şeylerin yanı sıra, üç yolun sadece gelenek, taklit ve benzeri yollarla orada kalan başka şeyleri vardır.

Dördüncü Yolda, gelişebilen, aynı anda gelişebilen tüm taraflar ve bu, önce bir tarafı geliştirip sonra geri dönüp başka bir tane geliştirdiğiniz, sonra tekrar geri dönüp üçüncü bir tarafı geliştirdiğiniz diğer yollardan farklı kılar. Dördüncü Yolda,

dört merkezin tümü aşağı yukarı canlı olmalı, yüzeyde izlenim almaya açık olmalıdır, aksi takdirde başlamadan önce onları açmak için uzun ön çalışmalar gereklidir.

S. Dördüncü Yol, azami dış dikkat dağınıklığı koşulları altında sürekli seçim nedeniyle aslında çok zor değil mi?

C. En zor dediğin şeye bağlıdır. Diğer üç yol, başlangıçta, gerçekten hiçbir şey bilmediğinizde çok büyük bir karara ihtiyaç duyar. Her şeyi kesinlikle bırakmalısın. Bunu yapabilirseniz ve ihtiyaç duyduğunuz başka nitelikleriniz varsa, bir Keşiş veya bir Yogi okulu bulabilirseniz, Keşiş veya Yogi yoluyla gidebilirsiniz. Ancak bu tür okulları bilmiyorsanız ve küçük şeylerden bile vazgeçemeyeceğinizi fark ederseniz, bu kesinlikle sizin için mümkün olan tek yoldur. Bu aşağı yukarı zor bir mesele değildir; bu en olası sorudur. Sonra, düşünüyorsanız, mümkün olan tek bir yol olduğunu göreceksiniz.

S. Dördüncü Yolun okullarında dua durumuna eşit bir şey var mı, eğer öyleyse kendini hatırlama ile geliyor mu?

C. Evet, kişinin her açıdan aynı deneyimleri, sadece farklı bir sırayla geçmesi gerekir. Kesinlikle kendini hatırlama, tanımlamama ve diğer birçok uygulama, dini veya entelektüel bir düzenin yüksek duygularıyla tamamen aynı kişisel hisleri verecektir. İnsanın dört odalı bir evle karşılaştırıldığını hatırlıyorsunuz. Gelişim ne demektir? Dört odada çalışmak, sadece bir insanın çalıştığı odaların sırası farklı şekillerde farklı olduğu anlamına gelir. Dördüncü Yolda, dört odanın hepsinde aynı anda çalışmalar yapılır.

S. Bu organizasyon bir okul mu?

C. Bu ilginç bir soru: kendimize okul diyebilir miyiz? Belli bir dereceye kadar yapabiliriz, çünkü belli bir bilgi ediniriz ve aynı zamanda varlığımızı nasıl değiştireceğimizi öğreniriz. Ancak bununla ilgili olarak şunu söylemeliyim ki, çalışmalarımızın başında, 1916'da St. Petersburg'da, bir okulun tam anlamıyla iki dereceden oluşması gerektiğini anlamıştık, yani

İçinde iki seviye olmalı: bir seviye, insan 1, 2 ve 3, 4 numara olmayı öğrenirken, diğer seviye 4 numara insanlar 5 numara olmayı öğrenir. Bir okulun iki seviyesi varsa, daha fazla olasılığı vardır çünkü bu tür bir ikili organizasyon daha geniş bir deneyim çeşitliliği verebilir ve işi daha hızlı ve daha emin hale getirebilir. Dolayısıyla, bir anlamda kendimize bir okul diyebilsek de bu terimi daha büyük bir organizasyon için kullanmak daha iyidir.

S. Bunun tam olarak bir okul olmadığını söylediklerinizden anladım mı?

C. Bazıları için bu bir okul olabilir, bazıları için değil. Her zaman böyle. Kesin olamaz ve herkes için aynı olamaz.

S. Henüz bir okul olarak adlandırılmaya hazır değilse, bunu ne yapabilir?

C. Üyelerinin yalnızca kendi çalışmaları, okul çalışması prensiplerinin anlaşılması ve belirli bir tür disiplinin anlaşılması. Bir okul yaratmak istiyorsak, onsuz kendimiz değiştiremeyeceğimiz sonucuna vardığımız için, okulun inşasında yer almalıyız. Bu Dördüncü Yol' un yöntemidir. Dini bir şekilde okullar zaten var, ama burada, bir okul istiyorsak, onun binasında yer almalıyız. Ama önce öğrenmelisin. Yeterince bildiğinizde, ne yapacağınızı bileceksiniz.

S. Kişinin daha önce kaçanlardan nasıl kaçacağını öğrenebileceğini söylediniz?

C. Oldukça doğru- hapishane alegorisinde. Ve bu, okulun sadece başka bir okuldan başlayabileceği anlamına gelir. Bu sistem ancak yüksek zihinden geliyorsa değer taşıyabilir. Bizim gibi sıradan bir zihinden geldiğine inanmak için bir nedenimiz varsa, hiçbir değeri olamaz ve ondan bir şey bekleyemeyiz. Sonra otur ve kendi sistemini yazsan iyi olur.

S. Bir okuldaki herkesin mi yoksa sadece birkaçı için mi 4

numaradan 5 numaraya ilerlemesi mümkündür?

C. Prensipte bir sınırlama yoktur. Ancak, 4 numaralı insan ile 5 numaralı insan arasında büyük bir fark olduğunu anlamalısınız. 4 numaralı insan, kalıcı bir ağırlık merkezi kazanmış bir insandır, ancak diğer her şeyde sıradan bir insandır. İnsan No. 5 çok farklı. Zaten birliği var, kalıcı bir "ben", üçüncü bilinç durumu. Bu uyanık olduğu, ihtiyaç duyduğu zaman kendini her zaman hatırlayabileceği ve daha yüksek duygusal merkezin çalıştığı ve ona birçok yeni güç verdiği anlamına gelir.

S. Sisteme devam edememek, başlamamaktan daha mı kötü?

C. Başladıysanız, kendiniz hariç hiç kimse sizi durduramaz.

S. Bunu garanti olmaları hakkında söylediklerinizle nasıl uzlaştırabilirsiniz?

C. Bu sizin çalışmanıza bağlıdır. Çalışmanızı nasıl garanti edebilirim? Elde edebileceğimiz şey, kendi çabalarımıza bağlıdır ve kişinin kendi riski altında çalışması gerekir, ancak bir süre sonra, 'daha önce sahip olmadığım bir şey var' ve 'daha önce sahip olmadığım var'. Çok yavaş yavaş daha emin olabilirsiniz.

S. Bir okul neyi inceler?

C. İnsanda içsel niteliklerin gelişim olasılıklarını inceler. Tüm niteliklerin eşit olarak gelişemeyeceği fikri ile başlar. Bazı niteliklerin gelişmesi için diğer niteliklerin kısıtlanması ve bazılarının gitmesi gerekir. Yüzlerce özelliğiniz olduğunu varsayalım. Bunlardan, otuzun gelişebileceğini ve yetmişin olmadığını varsayalım. O zaman otuzun gelişebilmesi için bu yetmişi kısıtlamalısınız. Ve okullarda hangi niteliklerin geliştirilebileceği ve hangilerinin geliştirilemeyeceği, hangi koşulların iyi olduğu, belirli niteliklerin nasıl kısıtlanacağı, diğer niteliklerin nasıl geliştirileceği hakkında belirli bir bilgiye sahiptirler. Farklı okullar farklı şekillerde öğretir. Örneğin, bu tür bir okul

basitçe şöyle demektedir: sadece bilinci geliştirin ve gerisi size eklenecektir ve bunun için olumsuz duygularla, yalan söyleme, özdeşleşme, düşünme, hayal gücü vb.

S. Her şeyi doğrulamamız gerektiğini söylediniz, ancak yalnızca kendi deneyimlerimizi bilirsek, bu bizi çok küçük bir dünyayla sınırlamaz mı?

C. Sadece kendimizi ne deneyimlediğimizi biliyoruz, diğer insanların neler yaşadıklarını biliyoruz Okulun tüm fikri, bizim gibi insanlar değil, başkalarının deneyimlerini temel alarak çalışmaktır, aksi takdirde okul olamaz. Bir okul sadece kendimizi bildiğimiz şeyle sınırlıysa, o zaman bir okul değildir.

S. Bizi aradığımızı bildiğimiz şeyin ötesinde bir şey olduğu inancı değil mi?

C. Ötesinde pek çok şey var, sadece bilmeliyiz ki, aslında bilme ihtimalimiz mevcut koşullarda çok sınırlı. Sorunları formüle edebiliriz, teoriler yapabiliriz, fakat onlar için cevaplar bulamayız, ya da sadece teorik cevaplar bulabiliriz, böylece bir cevap diğeri kadar iyi olur. Ancak, bilinç durumumuzu değiştirir ve iç makinelerimizi mükemmelleştirirsek, belki de daha fazlasını bileceğimizi umabilir ve bekleyebiliriz.

S. Okul kendin başlamak için mi var?

C. Kendin başlamak ne anlama geliyor? Hepsi kelimeler. Çince diline başlamak ne anlama gelir? Öğrenmek, öğretim görmek demektir. Çince' ye zorla başlayamazsınız. Başlatma iştir. İki kişi aynı okulda olabilir ve biri için bir seviyeli bir okul ve diğeri için başka bir seviyedeki bir okul olacaktır. Ve üçte biri için hiçbir okul olmayabilir. İçinde ne kadar derin olduğuna bağlıdır. En yüksek okul çok düşük seviyede olabilir ve bir ve aynı okul, içindeki insanlara bağlı olarak farklı seviyelerde olabilir. Çalışmayı ve amacın hatırlanmasını gerektirir.

S. Okullar bu kadar önemliyse, dünyada neden daha fazla

etkiye sahip değiller?

C. Okullar yalnızca kendileriyle ilgilenen insanlar aracılığıyla hareket edebilirler. Kayıtsız insanlar tarafından kuşatılmışlarsa hiçbir şey yapamazlar. Okulların yaşamı etkileme olasılığı, okullara karşı genel tutum tarafından koşullandırılmaktadır. Etki yaratabilmek için okulların ilgilenen ve itaat edecek insanlara sahip olması gerekir. Ama bu aşağıdan gelmeli, okullar tarafından üretilemez. Okullar B etkilerini dünyaya fırlatabilir, ancak insanlar onlarla ilgilenmiyorsa hiçbir şey yapamazlar. Şiddeti kullanamazlar.

S. Bir okul bilgisini vererek kaybedebilir mi?

C. Bir okul birçok farklı şekilde kaybedebilir. Bu soruya daha sonra geleceğiz. Kime verdiğine bağlı. Sadece genel olarak verir ve hiçbir şey almazsa, kesinlikle kaybedecektir. Birinin parası varsa ve bunu hak etsin ya da etmesin herkese vermeye başlarsa, kesinlikle kişi parasını kaybeder.

S. Bir okul istiyorsak, onu inşa etmekte rol almak zorunda olduğumuzu söylediniz. Bunu nasıl yapabiliriz?

C. Bir okulun seviyesinin onu oluşturan kişilerin varlık düzeyine bağlı olduğunu unutmamalısınız. Manyetik merkezi olan yeterli insan yoksa, okul olamaz. Ama sadece derslere gelmek ve bir kişinin duyduğunu kabul etmek, manyetik merkezi ortaya çıkarır.

S. Okul fikirlerinin ve okul dilinin diğer insanlar arasında yayılması okul açısından herhangi bir yardımcı olur mu?

C. Fikirler doğru biçimde yayılamaz- bunu anlamak önemlidir. Eğer yapılabilirse çok iyi olurdu ama yapamaz. Kelimeler kalacaktı, ama fikirlerin kendileri farklı olacaktı. Onları yaymak için yeterli olsaydı, okullar neden gerekli? Dil, belki de yaşamımız boyunca bile yayılacak, ancak fikirler genel para birimine yanlış bir biçimde girecek. Örneğin, 'yapmak' ve 'olmak' arasında bir ayrım olmazdı.

S. Okullardan ve farklı seviyelerden bahsediyoruz. Daha kafa karıştırıcı değil mi? Daha yüksek seviyeler ne anlama geliyor?

C. Yüksek düzeylerde kafa karıştırıcı olduğu fikrini neden buluyorsunuz? Örneğin, bu seviyeler fikrini kendimizle ilgili olarak oldukça basit bir şekilde ele alabiliriz: tüm zihinsel kapasitelerimizi kullanarak sadece belirli bir seviyeye kadar düşünebiliriz, ancak daha yüksek merkezleri, örneğin zaten daha fazlasına ihtiyaç duyan daha yüksek duygusal merkezi kullanabilirsek daha az tam kendini hatırlama, o zaman kesinlikle aynı konuda oldukça farklı düşünebilir ve şimdi fark etmediğimiz şeylerde daha birçok bağlantı bulabiliriz. Bu, farklı düşünme düzeylerini gösterir ve bazen aslında daha yüksek bir düşünme seviyesine sahip olabiliriz, bu yüzden gözlem için bazı materyallerimiz olabilir, çünkü şimdi bile aynı konuda farklı düşünebiliriz.

Ve farklı seviyelerde insanlarla ilgili olarak, açıkça daha yüksek uçaklara ait insanların çalışmalarının sonuçlarıyla buluşuyoruz; sıradan yaşam deneyimimizin, bizim gibi insanların çalışmalarının sonuçlarıyla sınırlı olduğunu söyleyemeyiz. Yeni Ahit'i ele alalım ve aynı zamanda sıradan insanlara ait olamayacak sanat eserleri, ezoterik yazılar, Hıristiyan edebiyatı vb. Yüksek gelişme gösteren insanların varlığı hayal gücü değil, bir hipotez değil gerçek bir gerçektir. Bu yüzden ne şekilde kafa karıştırıcı olduğunu anlamıyorum; bu gerçeği fark etmeden birinin nasıl düşünebileceğini görmüyorum. İnsanların sadece bulunduğumuz düzeyde değil, farklı seviyelerde var olabileceği kesin bir gerçektir.

Bu açıdan insanlık dört eş merkezli daireye bölünmüş kabul edilebilir. Üç iç daireye Ezoterik, Mezoterik ve Eksoterik denir. Dördüncüsü, 1, 2 ve 3 numaralı insanların yaşadığı dış çemberdir. Okullar, dış ve Ekzoterik çember arasında yer alan 4 Numaralı insanın geçebileceği kapılar olarak işlev görür. 5 numaralı Egoterik daireye, 6 numaralı Mezoterik'e ve 7 numaralı kişi Ezoterik veya en içteki daireye aittir. Dış çembere dillerin karışıklığı çemberi de denir, çünkü bu çemberde insanlar birbirlerini anlayamazlar. Anlamak sadece iç çevrelerde

mümkündür.

Bütün bunlar derece var demektir.

Dış çevrede yaşayan bir insan kaza yasası altındadır veya güçlü bir şekilde ifade edilmiş bir özü varsa, hayatı daha çok türünün yasalarına veya kader yasalarına tabidir. Fakat bir insan bilince doğru çalışmaya başladığında, zaten yönü vardır. Bu, belki de algılanamayan, ancak yine de kozmik olarak bir değişiklik anlamına gelir. Sadece bireysel çaba, insanın dış daireden Ekzotik daireye geçmesine yardımcı olabilir. Dış çevredeki bir insana atıfta bulunan, çalışmaya başlayan bir insana işaret etmez. Farklı yasalar altında ya da daha çok, farklı yasalar çalışmaya başlayan bir insana dokunmaya başlar. Her daire farklı yasalara tabidir.

BÖLÜM V

İnsanın daha fazla gelişme ihtimali- Bilinç eksikliği-Gerçeği kavrama- Bilinç derecelerinin incelenmesi-Kendini hatırlama ve kendini gözlem- Kendini hatırlamayı tanımlamanın imkansızlığı- Uyanış yöntemi olarak kendini hatırlama-Kendini hatırlamaya entelektüel merkez aracılığıyla yaklaşma-Kendini hatırlama yoluyla düşüncelere engel olma yöntemi-Duygusal anlarda birini hatırlama-Cehalet ve zaaflar – Kimlik ve beraberinde gelen mücadele- 'İçten ve dıştan düşünme-Olumsuz duygular-Birinin sessiz yeri.

ZAMAN ZAMAN, ŞİMDİYE KADAR DUYDUKLARINIZI zihninizde özetlemeye çalışmak İYİ OLACAK; çünkü derslere ve konuşmalara bir süre sonra fikirlerin kronolojisini unutmaya başlar ve verildikleri sırayı hatırlamak önemlidir.

Duyduğunuz her şeyden önce, en önemli fikir, insanın geliştirebileceği belirli bilgi ve çabalarla kendini tamamlayabilmesidir. İnsanın gelişimi, eğer bir süreçse (hiç de zorunlu değildir), belirli belirli aşamalardan veya adımlardan geçer. Başlangıca dönerseniz, insanda bilinç yokluğu hakkında söylenenleri ve bir adam bunu fark ettiğinde, bu farkındalığın ona bilinç kazanma olasılığını verdiğini hatırlayacaksınız ve bunun, hangi insanın gelişebileceği. Sadece bir makine olduğunu ve tüm süreçlerinin mekanik olduğunu fark etmediği sürece kendini incelemeye başlayamaz, çünkü bu farkındalık kendini incelemenin başlangıcıdır. Bu yüzden çalışma şu şekilde başlamalıdır: öz-bilince sahip olmadığımızı, eylem veya düşünce anlarında kendimizin farkında olamayacağımızı anlamalıyız. Bu ilk adım. İkinci adım, kendimizi bilmediğimizi, makinemizi ve nasıl çalıştığını bilmediğimizi anlamaktır. Bir sonraki adım, öz-çalışma yöntemlerini incelememiz gerektiğinin farkına varmaktır.

Tüm yaşamımız boyunca kendimizi gözlemliyoruz, ancak kendini gözlemlemenin ne anlama geldiğini bilmiyoruz. Gerçek öz gözlem gerçeklere dayanmalıdır.

İlk noktalardan biri: kendini nasıl hatırlayacağım, nasıl daha bilinçli olunur?

Bu bilinç eksikliğini kendi başına kabul etmek yeterli değildir; kişisel gözlemden doğrulamak için gerçekte bunu görmek gerekir.

Bilincin ne olduğunu ve ne anlama geldiğini anlamıyoruz. Eğer kişi yarım saat boyunca bilinçlenirse, ne görebileceği ve öğrenebileceği inanılmaz. Dolayısıyla, getirdiği için kendi başına bir amaçtır ve aynı zamanda nesnel bilince doğru bir adım anlamına gelir.

Bunun hakkında, insanın sahip olabileceği dört bilinç derecesinin ne anlama geldiği hakkında biraz konuşmak gerekir. Eğer bunu gerçeğin bilişinin bakış açısından alırsak, o zaman uykuda neyin doğru neyin doğru olmadığını fark edemeyiz. Rüyalarda gördüğümüz şeylerin hepsi birbirine benziyor. Uyanma durumunda zaten şeyler arasındaki farkı tanımak için daha fazla fırsata sahibiz: olayların şekli gözümüz tarafından, olaylara yüzeysel dokunarak yapılır ve bir dereceye kadar kendimizi enstrümanlarımızın algılarıyla duyularımızı yönlendirebiliriz. Yani nesnel bir unsur var, ama biz kendimiz için öznel kalıyoruz. Kendini bilinçlendirdiğimizde, kendimize nesnel oluruz ve nesnel bilinçte her şey hakkında nesnel gerçeği bilebiliriz. Bunlar bilinç dereceleridir.

S. Olayları gerçekte oldukları gibi görmek ve gerçeği bilmek için bilgimizi değiştirmeli miyiz?

C. Hayır, bu bilinç durumunda şeylere oldukları gibi gelemeyiz; bilinç durumumuzu değiştirmek zorundayız. Ama yalan söylemenin bazı katmanlarını çıkarabiliriz. Her şey yalanlarla çevrilidir. Bir, iki veya üç kaplama çıkarabilir ve gerçek şeylere yaklaşabiliriz.

S. Yüksek bilinç konusunda net değilim. En azından bunun hakkında nasıl düşüneceğimizi bilebilir miyiz?

C. Hiç bilinçli olmadığımızı fark ettiğimizde daha yüksek bilinç olasılığının farkındayız. Sadece nadir anlarda, kontrol imkânı olmadan bilinçliyiz. Şimdi iki durumdayız- uyku ve yarı uyanık. Bilinç durumlarının teorik karşılaştırmaları ve

kelimelerdeki tanımlamalar yardımcı olmaz; ama uyanmaya başladığımızda şu anda olduğumuz durumu anlıyoruz. Kendini hatırlama anlarını bulmak gerekir ve daha sonra bu anlarda farkı göreceksiniz. Kendinizi inceleyerek uyuya çok yakın olabileceğinizi veya öz bilincine yakın olabileceğinizi göreceksiniz. Bu yüzden çalışma, bu farklı durumların kendi içimizde çalışmasıyla başlar. Örneğin, kendimizi bir olarak kabul ettiğimizde ya da düşünmediğimizde neredeyse uykudayız. Fakat kendimizi bölmeye başladığımızda ve her an bunun sadece bir "ben" ya da bir grup 'ben konuştuğumuzu bildiğimizde, öz-bilince daha yakın, nesnel gerçeklere daha yakınız.

Bilinci kendi içinde incelemek için farklı yollar vardır. Başlangıçta ilk şey, kişinin istediği zaman bilinçli olamayacağı idrakidir. Bunu gerçekleştirmek için en iyi zaman, bir şeyler konuştuktan veya yaptıktan sonradır. Bazı önemli işletmelerden bahsettiğinizi veya bir mektup yazdığınızı varsayalım; sonra kendinize 'O zaman bilincinde miydim?' İkinci şey, başlangıçta, bir olmadığınızın, çok farklı "ben"lerin olduğunun farkına varmaktır.

S. Kişi kendini bilinçlendirdiğinde nasıl tanınır?

C. Bileceksiniz; bu oldukça farklı bir duygu. Bir an için bilinçli olmaya çalışır ve daha sonra bilinçli olmaya çalışmadığınız başka bir an ile karşılaştırırsanız, farkı göreceksiniz. Tarif edilemez. Bir an kendinizin farkındasınız, başka bir an siz değilsiniz: bir şeyler yaparsınız, konuşursunuz, yazarsınız- ve siz bilinçli değilsiniz.

En başından beri sadece bilinç durumlarını değil, aynı zamanda bilincin önündeki engelleri de incelememiz gerektiğini söylediğini hatırlamanız gerekir. Bu yüzden onları incelemeli ve sonra kaldırmalıyız. Bütün bu engeller kendi içimizde. Değiştiremediğimiz dış koşullar, onları olduğu gibi kabul etmeli ve bu koşullarda içe doğru değişmeliyiz.

S. Bir an için kendinizi gözlemlerseniz, o anda bilinçli misiniz?

C. Öyle olması gerekmez; oldukça mekanik olabilir. Ancak gözlemlediğiniz aynı zamanda bilinçli iseniz, dikkatinizin çizgisi, biri gözlemlediğiniz şeye, diğeri kendinize yönelik dikkat gösteren iki oka benzeyecektir.

S. Kendi gözlem ve kendini hatırlama arasındaki bağlantıyı anlayamıyorum. Nasıl başlamalı, ne yapmalı?

C. Kendini hatırlama, kendinizin farkında olma girişimidir. Kendi kendine gözlem daima belirli bir işleve yöneliktir: ya düşüncelerinizi ya da hareketlerinizi ya da duygularınızı ya da hislerinizi gözlemlersiniz. Kendinizde gözlemlediğiniz belirli bir nesneye sahip olmalıdır. Kendini hatırlama seni bölmez, bütünü hatırlamalısın, bu sadece kendi insanın "ben" hissidir. Özellikle daha sonraki aşamalarda bir araya gelebilirler ve daha sonra her ikisini de aynı anda yapabilirsiniz- belirli bir şeyi gözlemleyebilir veya kendinizdeki tezahürleri tanıyabilir ve kendinizi hatırlayabilirsiniz; ama başlangıçta iki şey farklı. Kendi kendine gözlemle başlarsınız- normal yol budur- ve kendi kendine gözlem yoluyla kendinizi hatırlamadığınızı fark edersiniz. Bunu fark ettiğinizde ve çok nadir anlarda kendinizi hatırladığınız zaman, kesinlikle önyargılı olmayan herhangi bir kişi, bu kendini hatırlama anlarını arttırmanın mümkün olduğunu anlayabilecektir. Ve sonra yapmaya çalışıyorsun.

S. Kendimi gerçekten gözlemleyip gözlemlemediğime ya da yalnızca daha sonra bir şeyler hatırlayıp hatırlamadığına karar vermekte zorlanıyorum.

C. Başlangıçta hangisinin hangisi olduğu konusunda endişelenmenize gerek yoktur; sadece şu anda gözlemleyin ya da hemen hatırlayın ya da bir süre sonra hatırlayın. Ama daha sonra olayları yakalayacaksınız. Bu kendini hatırlayacak.

S. Kendini hatırlamayı izleyen mucizevi sonuçları nereden biliyorsunuz?

C. Görüyorsunuz, bu tüm gelişim fikriyle, var olma değiştirme olasılığıyla bağlantılıdır. Bu anlamamız gereken ilk şey-

lerden biri: insanın olduğu gibi kalması gerekmiyor; değişebilir. Uzun ve kalıcı çalışmalardan sonra elde edilebilecek farklı insan dereceleri vardır. Daha bilinçli olursak, bu daha yüksek merkezlerin çalışmasını sağlayacaktır. Yüksek merkezlerin işleyişi birçok yönden mucizevi olacaktır. Kendini hatırlama fikri birçok sisteme ve okul öğretisine girer, ancak doğru yerde değildir, asla ilk sıraya konmaz. Ancak bu sistem, kendinizi hatırlamadığınızı ve kendinizi hatırlamadığınızı anlarsanız, bir şeyler başarabileceğinizi söylüyor. Öz-farkındalık mümkün olan en büyük değişikliktir, çünkü olağan yaşam koşullarında kimse kendisinin farkında değildir ve yine de insanlar bunu fark etmez. Burada oturan herkes, eğer içtenlikle kendilerinin farkında olup olmadıklarını sorarlarsa, olmadıklarına cevap vermek zorunda kalacaklar. Kimse farkında değil. Bütün fikir şu anda bu yerde kendinizin farkında olmaktır. Bu başlangıçtır, çünkü kişi bir yerden başlamak zorundadır. Daha sonra farklı şekillerde olabilir, buna birçok şey dahil edilebilir.

Hiçbir şey bunu tarif edemez: gözlem ve çalışma için önemlidir. Açıklamalar yardımcı olmaz, pratik yapmak gerekir. Normalde kimse kendini hatırlamaz, kimse kendisinin farkında değildir. Bu bir insanın, bir insan makinesinin olağan halidir. Ama eğer bunu biliyorsa, onu fark edip düşünürse, mümkün olur. Sadece başlangıçta kendini hatırlama çok yavaş ve çok küçük, hatırlamamanın uzun sürmesi ile.

S. Sıradan zihin uyanıklığı durumunu kendi kendine hatırlama durumunun temel özelliği midir?

C. Hayır, bu şekilde alamazsınız- çok küçük. Bu, şimdiki durumumuzdan, şimdiki durumumuzdan fiziksel uykudan daha farklı bir durumdur; ancak uykuyu sıradan durumla karşılaştırmak bile farkı anlamanız için bir olasılık sağlar. Uyurken, dünyanız gerçek hislerle sınırlıdır, ancak uyanıp kendinizi nesnel dünyada bulduğunuzda (bu dünyayı öznel kategorilerde görseniz de) çok daha az sınırlıdır. Ancak bunun tam uyanış olmadığını, aslında yarı uyanık olduğunuzu fark ettiğinizde, tamamen uyanırsanız kendinizi hala daha zengin bir dünyada bulacağınızı ve şimdi geçen özelliklerin çoğunun fark edilme-

den geçip gittiğini anlayacaksınız.

S. Kendini hatırlamanın, erken bir aşamada, herhangi bir oranda, kendisinden başka herhangi bir şeye steril bir dikkatin kesilmesinden mi oluşması gerektiğini bilmek istiyorum.

C. Erken bir aşamada, yalnızca kendinizi hatırlamadığınız bir farkındalık olabilir. Kendimizin ne kadar az farkında olduğumuzu ve farkında olduğumuz anların ne kadar küçük olduğunun farkına varırsak, bunu hatırladığımızda ve bunu hissettiğimizde ve bunun ne anlama geldiğinde fark ettiğimizde, kendini hatırlamanın ne anlama geldiğini anlayabiliriz. Bu gerçeğin ve ima ettiği her şeyin önemini fark ederseniz, steril olmayacaktır. Ancak bunu fark etmezseniz, oldukça haklısınız, steril olacaktır. O zaman sadece hiçbir yere götürmeyen garip bir egzersiz olacak.

S. Kendinizi hatırlamadığınızı fark ettiğinizde kendini hatırlama otomatik olarak geliyor mu?

C. Bu kendi kendini hatırlıyor. Nerede olduğunuzu fark etmeden bir sonraki adımı alamazsınız. Aynı süreç, aynı şey. Bir makine olmanın ne kadar tatsız ve tehlikeli olduğunu ne kadar çok fark ederseniz, daha fazla olasılık değiştirmeniz gerekir.

S. Nasıl?

C. Belirli anlarda her zaman yapabileceğimiz bir şey vardır. Bu anları, ne yapılacağını ve nasıl yapılacağını bilmelisiniz. Kapıları inceliyoruz. Kendini hatırlama bir kapıdır. Kendimizi hatırlamadığımız farkındalık sürekli hale gelirse, o zaman kendimizi hatırlayabiliriz. Her gün kendinizi hatırlamadığınızı fark etmek için zaman bulabilirsiniz; bu yavaş yavaş kendini hatırlamaya getirecektir. Kendinizi hatırlamadığınızı değil, onu gerçekleştirdiğinizi hatırlamak demek istemiyorum.

Tekrarlıyorum, tanımları aramak yararlı değil, sadece anlaşmayı daha zor hale getireceklerdi. Anlamak için gerçekten yararlı olan şey, sıradan durumumuzdaki farklı bilinç derece-

lerini karşılaştırmaktır, çünkü sıradan göreceli bilinç durumumuzda bile farklı dereceler, farklı seviyeler vardır: uyanmaya daha yakın olabilir veya ondan daha uzak olabiliriz. Gerçekten gözlemlemeyi öğrendiğimizde kendimizde böyle büyük farklılıklar görebiliriz, bu bize sahip olduğumuz olasılıkları gösterecektir. Kesin olan tek şey bu. Her zaman iki kıyı arasında hareket ediyoruz- uyku ve uyanış arasında. Bir kıyıya daha fazla, diğerine doğru daha fazla hareket etmek iki farklı olasılık yaratır: biri gelişme, diğeri çürüme.

S. Bizden hiçbir şeyi sorgulamadan kabul etmememizi istediniz. Bu yüksek bilinç durumlarına gerçekten ulaşıldığını biliyor musunuz?

C. Ah evet. İlk olarak, mistik ve dindar insanların aynı şeylere nasıl geldiğine dair literatürde birçok açıklama bulabilirsiniz. Bu deneyimlerin açıklamalarının benzerliği en iyi kanıttır. Binlerce yıl arayla, farklı koşullarda yaşayan farklı ülkelerdeki her türlü insan, belirli yollarla aynı tür deneyime sahip olmuştur. O zaman bu tür kişisel deneyime sahip, oldukça farklı algılama ve tepki durumlarının var olduğunu kanıtlayan birçok insan bulabilirsiniz. Yani bu bir hipotez değil.

S. Son zamanlarda çok garip bir deneyim yaşadım. Birisiyle konuşuyordum ve kendimin farkında olmaya çalışıyordum. Aniden arkadaşımı çok net gördüm ve bundan önce onu hiç görmediğimi fark ettim.

C. Bu çok iyi bir gözlemdir; aslında böyle olur. Kendinizin farkında olmaya çalıştığınızda, bir an için bilinçli oldunuz ve daha önce görmediğiniz şeyleri gördünüz. Bu bilinci, örneğin on dakika boyunca tutabilseydiniz, sizi şaşırtacak birçok şey görürdünüz. Biz gözlerimize bakıyoruz ve görmüyoruz; ama bilinçli hale gelirsek, hakkında hiçbir fikrimiz olmayan şeyleri görmeye başlarız. Hayal gücünün içine girmesine izin vermezseniz, bu oldukça normaldir.

S. Sistemin hatları hakkında bilinçlenmeye çalışıldığında,

ani bir değişiklik veya aydınlanma olur mu?

C. Ani mi? Hayır. Ani ne demek? Birliğin büyümesi sürecinde, bu süreç uzun bir süre devam ettiğinde, bazı zor anlarda farklı hissedebilirsiniz. Ani görünebilir, ama gerçekten öyle değil. Önceki çabaların sonucudur.

S. Eğer nesnel bilinç potansiyeli insanın normal durumu ise, sadece birkaçı nasıl gelişebilir?

C. Öz-bilinç kazanan nesnel bilince doğru ilk adımı atmaya çalıştığınızda ve bunun içinde ne kadar zor olduğunu ve buna karşı kaç kuvvetin çalıştığını, kaç engel olduğunu gördüğünüzde, hiç şüphe duymayacaksınız. Sadece birkaçı bunu yapabilir, bunun bir olasılık olduğunu, ancak çok uzak bir olasılık olduğunu. Çok fazla engel var: tembellik, yalan söyleme, uyuşukluk. Uyumayı severiz.

S. İnsan nasıl ve neden bu yanlış değerlerin varlığı haline geldi?

C. Yanlış değerlerle ne demek istiyorsun? Bu göreceli bir kavramdır: bir bakış açısından yanlış olabilirler, başka bir doğrudan. Kendiniz için sadece insanın gelişiminin soyut bir fikir mi yoksa gerçek mi olduğunu öğrenebilirsiniz. Kendinize bir veya başka bir bakış açısına gelmelisiniz. Değişimin sadece uyanma ile mümkün olduğunu fark ederseniz, o zaman bir gerçek olur, çünkü kendinizde küçük derecelerde uyanış görebilirsiniz.

S. Eğer insan kendini hatırlamıyorsa, bilinci olmadığı anlamına mı gelir?

C. Kendinizi hatırlamıyorsunuz; insan değil sen. Eğer dener ve başarısız olursanız, bu sizin bilincinizin olmadığı anlamına gelmez, ancak yeterli değere sahip olmadığınız anlamına gelir. Kendi deneyiminiz, ancak sınırlı olsa da derecesi gösterebilir.

'Öz-bilinç' kelimesini kullandığımızda, olağan bilinç mik-

tarımızın ötesinde belirli bir dereceyi kastediyoruz. Belli bir bilinç seviyemiz var, ama durumumuzdan çıkmak için yeterli değil. Eğer bir damla bilinç olmasaydı, olduğumuz gibi kalırdık.

S. Yaptığımız zaman kendini hatırlamayı tanımak nasıl mümkün olabilir?

C. Önce ne anlama geldiğini ve sahip olmanın ne anlama geldiğini zihinle anlamalıyız; ve sonra anlaşılmalıdır ki kişi ondan farklı mesafelerde olabilir. Birinin emin olmadığını varsayalım, ama kendini yeniden şekillendirme durumu ile mevcut durumunuz arasındaki mesafe değişir ve bir süre sonra bir günün beş bin mil olduğunu ve başka bir günün sadece üç bin mil olduğunu fark edersiniz. Bir fark var. Aynı anda birkaç derece hakkında konuşamayız; ancak üretebileceğimiz bir sonraki derece hakkında konuşabiliriz.

S. Bir sonraki derece hakkında bilgi edinmek istiyorum.

C. Bunların hepsi gözlem için önemlidir. Onlara etiket koymak istiyorsunuz ama yapamazsınız; sürekli değişiyorlar. Bir an neredeyse kendi bilinci, bir sonraki an' uyuyorsunuz. Sonuçları gözlemlemeli ve görmelisiniz. Bir durumda belirli şeyleri anlayabilirsiniz, bir sonraki aşamada yapamazsınız. Tanımladığınız bir durumda, başka bir durumda kontrole sahipsiniz; ne kadar çok kontrol olursa, öz-bilince o kadar yakınsınız demektir. Konuşma pek yardımcı olmayacak, yapıcı olarak kalacaktır. Duygusal merkeze dokunmak gerekir ve bunu sadece farklı şeyler deneyerek yapabilirsiniz. İş basit değil: en başından itibaren imkânsız şeyler yapmaya çalışmalısınız- kendi başlarına gerçekleşmemesi anlamında imkânsız. Önce bir şey, sonra başka bir şey vb. Yapmanızı söyleyen bir metin kitabı olamaz.

Aynı zamanda kendini hatırlama ile ilgili sorular her zaman sorulmalıdır, çünkü uzun bir süre için bu konuda birçok hata mümkündür. Bu yüzden bu sorular asla bastırılmamalıdır, çünkü en önemlileridir.

S. Kendini hatırlama ile uyanış arasında bir bağlantı var mı?

C. Kendini hatırlama bir uyanış yöntemidir. Şu anda yaptığınız şey sadece hazırlık, sadece yöntemin incelenmesi. Şu anki durumunuzda mümkün olduğunca çok şey yapmalısınız; içsel durumunuz değiştiğinde, şimdi edindiğiniz tüm deneyimleri kullanabileceksiniz. Ancak, kendini yeniden şekillendirmenin gerçek anlamına ulaşmak sadece çok duygusal durumlarda mümkündür. Bu duygusal durumları yaratamayacağınız için, kendini hatırlamanın ne olduğunu bilemezsiniz, ancak bu deneyime hazırlanabilirsiniz; o zaman geldiğinde onunla nasıl başa çıkacağınızı bileceksiniz. Kendini hatırlamak için çok yüksek duygusal enerji gereklidir. Şimdi sadece pratik yapıyorsunuz, ancak bu uygulama olmadan asla gerçek durumu elde edemezsiniz.

S. 'Uykuda' ve 'uyanık' dediğinde, ikisi arasında kesin bir çizgi var mı?

C. Hayır, bunlar geçici durumlardır. Aynı zamanda ötesinde asla geçmediğimiz bir çizgi var.

S. Bu bir eğitim meselesi mi?

C. Daha fazla zihin eğitimi. Farklı düşünmeyi ve her şeyden önce daha pratik düşünmeyi öğrenmeliyiz. Pratik olarak bir kural olarak düşünmüyoruz- çoğunlukla bizi ilgilendirmeyen şeyleri düşünüyoruz.

S. O zaman kendini hatırlama entelektüel merkezin bir işlevi midir? Entelektüel bir çaba gibi görünüyor.

C. Kendini hatırlama sistemin başlangıcı ve merkezidir ve anlaşılması gereken en önemli şeydir. Bunu bir entelektüel eylem veya entelektüel fikir olarak tanımlayamazsınız. Kendini hatırlamanın entelektüel olarak ne anlama geldiğini incelemeye başlamalısınız, ama gerçekte entelektüel değildir, çünkü bir irade anıdır. Hiçbir şeyin olmadığı sessiz bir anda kendinizi değil, yanlış bir şey yaptığınızı bildiğiniz ve bunu yapmadı-

ğınızı hatırlamanız gerekir. Örneğin, tanımlandığınızda, onu hissedebilmeniz ve sonra durdurabilmeniz ve aynı zamanda kendinizi hatırlayabilmeniz, yaptığınızı, mekanikliğin tanımlanmanıza ve durdurduğunuzu bilmeniz gerekir. Bu kendini hatırlama olacak.

S. Kişi kendini hatırlamaya nasıl başlayabilir?

C. Bir odada ve daktiloda değişen derecelerde ışık örneğini verdiğimi hatırlıyorsunuz. Daktilo entelektüel merkez, ışık da bilinç olarak alınabilir. Sadece bilinç durumunda, tüm merkezler arasında belirli bir bağlantı vardır, çünkü tam ışık altında sadece bir değil, tüm merkezler farklı çalışır. Gerçek kendini hatırlama duygu gerektirir, ancak duygusal merkez üzerinde hiçbir kontrole sahip değiliz. Dolayısıyla, belirli bir anlayışla, üzerinde belirli bir kontrolümüz olan entelektüel merkez yapabiliriz, karanlıkta aydınlık gibi çalışabiliriz ve bu da kendini hatırlamaya neden olur. Kendini hatırlama, uyanmaya karşılık gelen bir düşünme biçimi veya entelektüel çalışma anlamına gelir ve bu şekilde bir uyanma anını tetikler.

Sonra, bir an uyanırsa, kişi genellikle uykuda, kişinin bilinçli olmadığını ve ne kadar tehlikeli olduğunu fark eder. Ne kadar çok koyarsanız, o kadar çok anlarsanız, sonuç o kadar iyi olur. Kendinizi hatırlamayarak ne kaybettiğinizi ve kendinizi hatırlayarak ne kazandığınızı fark ederseniz, kendini hatırlama çabası için daha büyük bir teşvikiniz olacaktır. Kendinizi hatırlamamanın, kendinizi bir uçağın içinde, dünyanın yukarısındaki ve hızlı uykuda gibi bir şey olduğunu göreceksiniz. Aslında bu bizim durumumuzdur, ama bunu gerçekleştirmek istemiyoruz. Bir insan bunu fark ederse, doğal olarak uyanmak için çaba gösterecektir. Ancak, sadece kolay bir sandalyede oturduğunu ve özel bir şey olmadığını düşünüyorsa, uykuda herhangi bir zarar olmadığını düşünecektir.

S. Düşüncelerini uyanmaya karşılık gelecekleri bir biçime koymakla ne kastedilmektedir?

C. Dediğim gibi düşünceler kontrol edebileceğimiz tek

şey. Belli bir dereceye kadar hareketleri kontrol edebiliriz, ancak normal koşullarda, özel talimatlar olmadan, hareketlerle hiçbir şey yapamayız. Düşüncelerle ilgili olarak, her şeyden önce kimlikle ilgili tüm düşünceleri atmalı ve sistemin fikirlerini düşünmeliyiz. Bu kendini hatırlamaya hazırlıktır, çünkü her noktada kendimizi hatırlama zorunluluğuna geliriz. Kendinizi hatırlayamıyorsanız, aklınızdaki sistemin fikirlerini canlandırmaya çalışın. Tüm sistem, insan ve evren çalışması, kendini hatırlamaya yardımcı olur. Bu düşünce tek başına size hatırlatacak ve onun için bir iç atmosfer yaratacaktır. Ama önce yolunda duran tüm düşünceleri ortadan kaldırmalısınız. Bu aşamada düşünceleri kontrol edemezseniz, başka bir şey yapamazsınız. Öfkenizi, hayal gücünüzü ya da yalanınızı kontrol edemezsiniz, ancak düşüncelerinizi kontrol etmeniz gerekir. Sessiz anlarda yanıldığınızı görebilmeniz gerekir. Yapamıyorsanız, henüz başlamadığınız anlamına gelir; ama er ya da geç başlamalıdır.

S. Her birimiz, yolumuzda neyin durduğunu bilmeli miyiz?

C. Evet, kesinlikle herkes bilmeli. Genellikle bir çeşit olumsuzluk, tembellik veya korku ile bağlantılıdır.

S. Daha bilinçli olsaydık düşündüğümüz gibi hala denemenin ve düşünmenin ne anlama geldiğini göremiyorum.

C. Kendinizi bilinçli olarak hayal etmeye çalışın; bu, hayal gücünün doğru kullanımı olacaktır. Bu hayal gücünü kesinlikle yanlış ve işe yaramaz bir şekilde geliştiririz, bu da bizim için her zaman sorun çıkarır. Ama şimdi, bir kez daha kullanmaya çalışın ve kendinizi bilinçli olarak hayal edin. Nasıl hareket edeceğinizi, düşüneceğinizi, konuşacağınızı vb. Düşünmeye çalışın.

İlk başta kendini hatırlama işlevler üzerinde bir çabadır. Sadece zihinsel süreçlerinizi belirli bir şekilde oluşturarak kendinizi hatırlamaya başlıyorsunuz ve bu bilinç anları getiriyor. Bilincin kendisi üzerinde çalışamazsınız: bir veya iki istikrar-

sız çaba gösterebilirsiniz, ancak kalıcı çaba gösteremezsiniz. Ancak düşünceler üzerinde çaba gösterebilir ve böylece bilinç üzerinde dolambaçlı bir şekilde çalışabilirsiniz. Bu yöntemin en önemli parçasıdır. Kendinizi bu şekilde hatırlamak ve bilinçli olmak arasındaki farkı anlamaya çalışın. Her şeyde, okuma, yazma ve yaptığınız her şeyde kullandığınız aynı zihinsel süreçtir, böylece üzerinde belirli bir kontrole sahipsiniz. Bir yabancı dili araştırmaya koyduğumuzda aynı miktarda enerjiyi kendi kendini hatırlatmamıza rağmen belli bir bilinç kazanırdık. Maalesef bu miktarda enerjiyi bile içine koymak istemiyoruz; bu şeylerin kendi başlarına gelmesi gerektiğini ya da bir kez denemenin yeterli olduğunu ve gelmesi gerektiğini düşünüyoruz. Kendini hatırlama çaba gerektirir, bu yüzden bu çabaları sürdürmeye devam ederseniz, bilinç anları daha sık gelir ve daha uzun kalır. Sonra, yavaş yavaş, kendini hatırlama tamamen entelektüel olmayı bırakacaktır- uyanış gücüne sahip olacaktır.

S. O zaman kendini hatırlamak ne olacaktır- duygu ve his?

C. Duygu bir işlevdir ve hisler de bir işlevdir, ancak kendini hatırlama değildir. Bu, işlevlerle herhangi bir ilişkisi olmaksızın kendi içinde bir bilinç durumu yaratma girişimidir. En başından beri işlevlerin bir şey, bilinç durumlarının başka bir şey olduğunu anlamalıyız. Şimdi belli bir bilinç halindesiniz ve kendinizi hatırlamaya çalışarak üçüncü bilinç durumuna bir yaklaşım yaratmaya çalışıyorsunuz. Bunu belirli bir yeniden yapılanma ile yaparsınız. Yüksek bilinç durumlarında sahip olduğunuz belirli bir düşünce biçimini yeniden inşa edersiniz. Düşünceleriniz belli bir formda olmadıkça bilinçli bir flaş tutamazsınız. Oldukça basit: İki oklu dikkat hattı örneğini hatırlıyor musunuz? Dikkat hem kendime hem de gördüğüm şeye yöneliktir. Bu çifte dikkat, başka bir bilinç durumuna karşılık gelen düşünce biçimidir.

S. Kendini hatırlamak bir bilinç durumu değil midir?

C. Bu şekilde alınabilir. Aynı zamanda öz-bilinci tetiklemek için bir yöntem olarak alınabilir.

S. Düşüncenin bilinçle ilişkisi nedir?

C. Kısaca cevaplamak çok zordur. Düşünce mekanik bir süreçtir, bilinçsiz veya çok az bilinçle çalışabilir. Ve bilinç algılanabilir düşünce olmadan var olabilir.

S. Kendini hatırlama ya bir bilinç durumu olarak ya da onu uyarmak için bir yöntem olarak alınabiliyorsa, farklı türlerde kendini hatırlama var mı? Farklı düşünce nitelikleri ile mi ortaya çıkıyor?

C. Kişi düşünmenin yanı sıra pek çok şey yapmak zorundadır- kişi çaba göstermek zorundadır. Sadece düşünmek değil. Fark sadece ilk başta çok az şey yapabileceğimizdir. Olduğumuz yerden başlamalıyız. Sonra, devam edersek, kendini hatırlama giderek daha duygusal hale gelir. Fark yaratan farklı düşünce nitelikleri değildir; farklı çaba ve temeldeki farkındalığın nitelikleridir. Kendini hatırlama, ancak kişinin kendini hatırlamadığını ancak kendini hatırlayabildiğini fark etmesi durumunda etkilidir.

S. Dikkat verme eylemi, bilinç durumunu değiştirme yöntemi değil midir?

C. Sıradan yaşamda bile belirli bir dikkat kontrolü gereklidir. Ancak dikkat çekilebilir veya kontrol edilebilir ve bu oldukça farklı bir değere sahiptir.

S. Belirli düşünmeyi durdurmak anlamında düşüncelerimiz üzerinde belirli bir kontrole sahip olduğumuzu anladım. Ama düşüncelerimizi inşa etmek hakkında daha önce hiç duymadım.

C. Sadece düşünmekle kalmayıp aynı zamanda bu ve bunun hakkında da düşünme gücümüz var. Böylece her ikisini de yapabiliriz: işe yaramaz düşünceleri ortadan kaldırabiliriz ve aynı zamanda "ben"- 'Ben buradayım', 'düşünüyorum' fikrinin gerçekleşmesini de düşünebiliriz.

S. Bir kaza veya şiddet içeren bir kriz neden kendini hatırlıyor?

C. Her türlü duygusal an, duygusal şok, "ben"i fark etmenizi sağlar. Arkasında herhangi bir teori olmadan fark ediyorsunuz: kendinizi çok beklenmedik bir yerde bulursanız, "ben" ve 'burada' hissine sahipsiniz; alışılmadık koşullarda olduğunuzda size her zaman varlığınızı hatırlatır. Ancak geleneksel koşullarda her zaman unutuyoruz.

S. Sistemin bize verdiği tek güç kendini hatırlamak mı?

C. Geri kalan her şeye ulaşmanın tek yolu, çünkü içimizde eksik olan ilk şey bu. Kendimizi her zaman bir andan diğerine unutuyoruz ve bu durum değiştirilmelidir. Kişi kendini hatırlamalıdır- bu her şeyin başlangıcı ve sonu, çünkü kişi buna sahip olduğunda her şeye sahiptir.

S. Dikkat ve bilinç anlamındaki ayrım nedir?

C. Dikkat, bilincin temel başlangıcı olarak kabul edilebilir- birinci derece. Tam bir farkındalık değildir, çünkü sadece tek yönlüdür. Dediğim gibi, bilincin iki kez dikkat edilmesi gerekiyor.

S. Bu yüksek bilince ulaşmanın amacı nedir- daha eksiksiz yaşamak?

C. Bir şey diğerine bağlıdır. Eğer irade sahibi olmak istiyorsak, kukla olmak yerine özgür olmak istiyorsak, uyanık kalmak istiyorsak, bilinç geliştirmeliyiz. Uykuda olduğumuzu ve tüm insanların uykuda olduğunu ve bunun ne anlama geldiğini fark edersek, yaşamın tüm saçmalıkları açıklanır. İnsanların uykudaysa şimdi yaptıkları şeyden farklı bir şey yapamayacakları oldukça açıktır.

S. Olduğumuz gibi, istediğimiz zaman bilinçli olabilir miyiz, yoksa hep kazara gelir mi?

C. Hiçbir şey bir anda tam olarak gelmez. İlk adım daha

bilinçli olmak, ikinci adım hala daha bilinçli olmaktır. Çaba ile, şimdi kendinizi bir dakika boyunca bilinçli hale getirebilirsiniz, o zaman, üzerinde çalışır ve yardımcı olabilecek her şeyi yaparsanız, bir süre sonra beş dakika boyunca bilinçli olabilirsiniz.

S. Kazara olduğunda yanlış mı?

C. Buna güvenemezsin. Biz olduğumuz gibi, yüksek durumlar süremez; onlar sadece yanıp sönüyorlar ve eğer sürerse, o zaman hayal gücüdür. Bu kesin bir gerçektir, çünkü kalıcı yüksek durumlar için enerjimiz yoktur. Flaşlar mümkündür, ancak yine de onları hangi materyale göre değerlendirmeniz ve sınıflandırmanız gerekir.

S. Hafızada bile dayanamazlar mı?

C. Komuta edebileceğimiz, kontrol edebileceğimiz ve kullanabileceğimiz bellek sadece entelektüeldir ve entelektüel bellek onları tutamaz.

S. Kendimi gözlemlemek o kadar da zor görünmese de kendi kendime hatırlamak imkânsız gibi görünüyor.

C. Üretecek yöntemleri denemelisiniz. Eğer kendi kendinize hatırlama biliyorsanız, düşüncelerinizi ne kadar uzun süre tutabileceğinizi görmek, hiçbir şey hakkında düşünmek için düşüncelerinizi durdurma yöntemini deneyin. Ama diyelim ki kendini hatırlama hakkında bir şey bilmeyen bir insan bunu deniyor- bu şekilde kendini hatırlama fikrine gelmeyecek. Zaten biliyorsanız, bu bir kendini hatırlama anı yaratacaktır; çabalarınızın ne kadar süreceği. Bu çok iyi bir yol. Bu yöntem, örneğin, Yoga ile ilgili bazı kitaplarda açıklanmaktadır, ancak bunu deneyen insanlar bunu neden yaptığını bilmemektedir, bu nedenle iyi sonuçlar üretemez. Tam tersine, bir tür trans durumu üretebilir.

S. 'Kendini hatırlama hakkında bilmek' dediğinde, bunu

bir amaç olarak kafanın içinde mi yoksa bir tadın mı var demek istedin?

C. Farklı dereceler vardır. Görüyorsunuz, sürekli kendini hatırlama hakkında konuşuyoruz; hep ona geri döneriz; kendi kendini hatırlamayı bilmediğinizi söyleyemezsiniz. Fakat sıradan psikoloji veya felsefe çalışmış bir insanı alırsanız, bunu bilmiyordur.

S. Bu sistemle tanışmadan önce kendini hatırlama yapmak mümkün mü? Soruyorum çünkü kendimi hatırlamaya çalıştım ve sonuçlar ne yaptığımı bilmeden daha önce yaptığımla örtüşüyor gibi görünüyor.

C. Mesele bu. Ne olduğunu bilerek belirli bir şey yaparsanız, bir sonuç verir ve ne olduğunu bilmeden neredeyse aynı şeyi yaparsanız, farklı bir sonuç verdiği ilkesini anlamak için çalışabilirsiniz. Birçok insan pratikte kendini hatırlamaya çok yaklaştı, diğerleri teoride ona çok yakın geldi ama pratik olmadan- ya pratik olmadan teori ya da teori olmadan pratik- ve ne birinden ne de diğerinden gerçek gerçeğe geldiler. Örneğin, Yoga literatüründe, kendini hatırlamaya çok yakın yaklaşımlar vardır. Örneğin, "ben" bilincinden bahsediyorlar, ama o kadar teorikler ki ondan bir şey çıkaramazsınız.

Yeni Ahit'te ve Budist yazılarda gizlenmiş olmasına rağmen, kendini hatırlama hiçbir literatürde kesin, somut bir formda asla belirtilmemiştir. Örneğin, 'İzle, uyuma' dendiğinde, bu kendini hatırlıyor. Ama insanlar bunu farklı yorumluyor.

S. Duygusal merkez, kendini hatırlamada çalışan baş merkez midir?

C. Duyguları kontrol edemezsiniz. Sadece kendini hatırlamaya karar veriyorsun. Size çok basit ve pratik bir yöntem verdim. Düşüncelerinizi durdurmaya çalışın, ancak aynı zamanda amacınızı unutmayın- bunu kendiniz hatırlamak için yaparsınız. Bu yardımcı olabilir. Kendini hatırlamayı ne engeller? Bu sürekli düşünce dönüşü. Bu dönüşü durdurun ve belki de tadına bakacaksınız.

S. Hangi merkezler kendini hatırlamada çalışır?

C. Kendini hatırlama, üretebileceğiniz en iyi işe ihtiyaç duyar, bu yüzden ona katılan daha fazla merkez daha iyi sonuç verir. Kendini hatırlama yavaş, zayıf bir çalışma ile üretilemez- bir ya da iki merkezin çalışması. İki merkezle başlayabilirsiniz, ancak yeterli değildir, çünkü diğer merkezler kendini hatırlamanızı kesebilir ve durdurabilir. Fakat tüm merkezleri işe koyarsanız, onu durdurabilecek hiçbir şey yoktur. Kendini hatırlamanın, yapabileceğiniz en iyi işe ihtiyaç duyduğunu her zaman hatırlamanız gerekir.

S. Gerçek kendini hatırlamanın duyguya ihtiyacı olduğunu söyledin, ama düşündüğümde herhangi bir duygu hissetmiyorum. Duygusal deneyim olmadan kendini hatırlayabilir mi?

C. Fikir, kendini hatırlamak, farkında olmaktır. Ve bununla birlikte gelen şey, fark ettiniz, üzerine kesin bir talepte bulunmamalısınız. Kendinizi günde üç veya dört kez hatırlamayı denemek için düzenli bir uygulama yaparsanız, kendini hatırlama ihtiyaç duyduğunuz zaman aralıklarında kendi kendine gelir. Ama daha sonra fark edeceksin. Mümkünse günün aynı saatlerinde kendinizi denemek ve hatırlamak için düzenli bir uygulama yapmanız gerekir. Ve dediğim gibi, düşünceleri durdurma uygulaması aynı etkiyi yaratacaktır. Kendinizi hatırlayamıyorsanız, düşünceleri durdurmayı deneyin. Düşünceleri durdurabilirsiniz, ancak ilk başta yapamazsanız hayal kırıklığına uğramamalısınız. Düşünceleri durdurmak çok zor bir şey. Kendinize 'Düşünceleri durduracağım' diyemezsiniz ve durarlar. Her zaman çaba sarf etmelisiniz. Bu yüzden uzun süre yapmamalısınız. Birkaç dakika boyunca yaparsanız oldukça yeterlidir, aksi takdirde sadece sessizce oturup düşünün ve çok mutlu olacağınız zaman bunu yaptığınıza ikna edersiniz. Mümkün olduğunca, sadece bir şeyi 'Hiçbir şey hakkında düşünmek istemiyorum' tutmalı ve diğer tüm düşünceleri dışarı atmalısınız. Bu çok iyi bir egzersiz, ama sadece bir egzersiz.

S. Düşünceleri durdurmaya çalışırken nefes almayı bırakmak kötü mü?

C. Bu soru eski gruplarımızda bir kez soruldu ve Bay Gurdjieff: 'Ne kadar süreyle?' diye cevapladı. Adam on dakika dedi. Bay Gurdjieff cevap verdi: 'On dakika boyunca nefes almayı bırakabiliyorsanız bu çok iyi, çünkü dördüncü dakikadan sonra ölürsünüz!'

S. Kendini hatırlama ve düşünceleri durdurma aynı şey midir?

C. Tam olarak değil; bunlar iki farklı yöntemdir. İlkinde belirli bir kesin düşünce getirirsiniz- kendinizi hatırlamadığınız farkındalık. Her zaman bununla başlamalısın. Ve düşünceyi durdurmak, kendini hatırlamak için sadece doğru bir atmosfer, doğru çevre yaratmaktır. Yani aynı şey değiller, ama aynı sonuçları getiriyorlar.

S. Kişinin kendisini hatırlaması ve yaptığı iş daha doğru mu?

C. Evet, uyanıkken her şeyi daha iyi yapabilirsin, ama bunun için uzun bir zaman gerekli. Kendini hatırlamaya alışkın olduğunuzda, onsuz nasıl çalıştığınızı anlayamayacaksınız. Ancak başlangıçta aynı anda hem çalışmak hem de hatırlamak zordur. Yine de bu yöndeki çabalar çok ilginç sonuçlar vermektedir; hiç şüphe yok. Tüm zamanların tüm deneyimleri bu çabaların her zaman ödüllendirildiğini göstermektedir. Ayrıca, bu çabaları yaparsanız, bazı şeylerin sadece uykuda yapabileceğini ve uyanıkken yapamayacağını anlayacaksınız, çünkü bazı şeyler sadece mekanik olabilir. Örneğin, bir şeyleri unuttuğunuzu veya kaybettiğinizi varsayalım: bir şeyi bilerek kaybedemezsiniz, sadece mekanik olarak kaybedebilirsiniz.

S. Piyanoda çalmaya devam ederken, 'buradayım' diye düşündüğümde ne yaptığımı bilmiyordum.

C. Bu bilinçli olmadığı için kendini hatırlamayı düşünüyor. Sonra ne yaptığınıza müdahale eder; tıpkı yazarken ve aniden 'Bu kelime nasıl heceleniyor?' diye düşündüğünüzde hatırlayamıyorsunuz. Bu bir işlev diğerine müdahale eden

bir işlevdir. Ama gerçek kendini hatırlama merkezlerde değil, merkezlerin üzerindedir. Merkezlerin çalışmalarına müdahale edemez, sadece biri daha fazlasını görür, biri hatalarını görür.

Kendini hatırlama kapasitesinin bizim hakkımız olduğunu anlamalıyız. Elimizde yok, ama elimizde; tabiri caizse bunun için gerekli tüm organlara sahibiz, ama eğitimli değiliz, onları kullanmaya alışkın değiliz. Bu kelimeyi sıradan bir anlamda kullanarak belirli bir enerji veya nokta yaratmak gerekir ve bu sadece ciddi bir duygusal stres anında yaratılabilir. Bundan önceki her şey sadece yöntemin hazırlanmasıdır. Fakat kendinizi çok güçlü bir duygusal stres anında bulursanız ve kendinizi hatırlamaya çalışırsanız, stres bittikten sonra kalır ve sonra kendinizi hatırlayabilirsiniz. Bu yüzden, kendini çok hatırlamak için bu temeli oluşturmak çok yoğun bir duygu ile mümkündür. Ancak önceden kendinizi hazırlamazsanız bu yapılamaz. Anlar gelebilir, ancak onlardan hiçbir şey alamazsınız. Bu duygusal anlar zaman zaman gelir, ancak onları kullanmayız, çünkü onları nasıl kullanacağımızı bilmiyoruz. Yoğun bir duygu anında kendinizi hatırlamak için yeterince çabalarsanız ve duygusal stres yeterince güçlü ise, belirli bir iz bırakacaktır ve bu gelecekte kendinizi hatırlamanıza yardımcı olacaktır.

S. Şimdi şu anda yaptığımız şey bir nevi pratik yapmak mı?

C. Artık sadece kendiniz çalışıyorsunuz, başka hiçbir şey yapamazsınız.

S. Bahsettiğiniz bu hazırlık nedir?

C. Kendini inceleme, kendini gözlemleme, kendini anlama. Henüz hiçbir şeyi değiştiremeyiz veya tek bir şeyi farklı yapamayız. Her şey eskisi gibi olur. Ama zaten bir fark var, çünkü daha önce göremediğiniz birçok şeyi görüyorsunuz ve birçok şey farklı şekilde ‹oluyor›. Bu, hiçbir şeyi değiştirdiğiniz anlamına gelmez: farklı şekilde gerçekleşir.

S. Hayatımız sonuç almak için yeterince uzun mu?

C. Bu noktayı anlamaya kendi kendini hatırlayarak gelirsiniz. İçinde belirli sonuçlara ulaştığınızda, sık sık gelirse- kendini aynada görmek gibi- o zaman kişinin kendini hatırlama, zamanını, bedenini hatırlamanın başka bir biçimi vardır. Bu olasılıkları artırır. Başka adımlar da var, ancak sadece bir adım önde konuşabiliriz, aksi takdirde hayal gücü olur. Kendini hatırlamadan belirli sorulara dokunmamamız gerektiğini anlamalıyız. Bu, biliş aracımızı mükemmelleştirmek meselesidir. Zihnimiz bilinç durumumuzla çok sınırlıdır. Bilinç durumumuzda bazı şeylerin anlaşılabilir hale gelmesini değiştirmeyi umabiliriz

S. Öz-bilinç bilgi verebilir mi?

C. Hayır, bilinç tek başına bilgi vermez. Bilgi edinilmelidir. Hiçbir bilinç bilgi veremez ve hiçbir bilgi bilinç veremez. Paralel değildirler ve birbirlerinin yerine geçemezler. Fakat bilinçli olduğunuzda daha önce görmediğiniz şeyleri görürsünüz. Yeterince uzun tutarsanız, muazzam bir etki yaratır. On beş dakika sürdürebilseydiniz bütün dünya farklı olurdu. Ancak çok güçlü bir duygusal unsur olmadan on beş dakika boyunca kişinin farkında olamaz. Sizi duygusal yapan bir şey üretmelisiniz; bunu duygusal merkezin yardımı olmadan yapamazsınız.

S. Kendi başına gelmiyor mu?

C. Bu, engellerin yok edilmesi meselesidir. Yeterince duygusal değiliz, çünkü enerjimizi kimlik, olumsuz duygular, eleştirel tutum, şüphe, yalan söyleme ve bunun gibi şeylere harcıyoruz. Bu israfı durdurmayı başarırsak, daha duygusal oluruz,

S. Kendimi hatırlamaya çalışırken çok fazla çaba sarf etmem gerektiğini düşünüyorum. Etkinin aşırı çaba göstererek batabileceğini hissediyorum.

C. Demek istediğin çok fazla çaba değil, yanlış bir çaba. Kaslı çaba kendinizi hatırlamanıza yardımcı olmaz. Her insanın, özellikle tüm içgüdüsel ve duygusal eğilimlerin buna karşı

olduğu anlarda, bu özel çabayı gösterecek anı bulması gerekir. Çaba göstermenin zamanı geldi. Kendinizi hatırlamayı başarırsanız, nasıl yapacağınızı bileceksiniz.

S. Düzenli çabaların resmi hale gelmesini nasıl önleyebiliriz; İnsan anlamını yitirmeyi nasıl durdurabilir?

C. Kendini hatırlama resmi olamaz; eğer yaparsa derin uyku demektir. O zaman kendini uyandırmak için bir şeyler yapmak gerekir. Ancak her zaman mekaniklik fikri ve mekanikliğin sonuçları ile başlamalısınız.

Tamamen haklısın. Her şey kayar ve kaybolur ve kendinizi hiçbir şey olmadan tekrar bulursunuz. Yine bilinçli bir çabayla başlıyorsunuz, yine kayıyor. Soru, kaybolmasının nasıl önleneceği. Sıradan düşünme ve hissetme yöntemlerimizde, bizi her zamanki gibi döndüren birçok mekanik eğilim vardır. Başka bir şekilde düşünmek istiyoruz, farklı olmak istiyoruz, başka bir şekilde çalışmak, yeni bir şekilde hissetmek istiyoruz, ama hiçbir şey olmuyor, çünkü bizi geri çeviren çok eski eğilimler var. Bu eğilimleri incelemeli ve onlara ışık tutmaya çalışmalıyız. Her şeyden önce, zihnin eylemsizliğinin üstesinden gelmeliyiz; o zaman, eğer yaparsak, yirmi dört saat yeterli olmayacak ve hayat çok dolu olacak. Başlamak zor ama yine de o kadar zor değil.

S. Kişi bu tembelliği nasıl yenebilir?

C. Çaba yoluyla: kendini hatırlama, gözlemleme, tanımlamama çabası. Bilinç bir kuvvettir ve kuvvet ancak engellerin üstesinden gelmek suretiyle geliştirilebilir. İnsanda iki şey geliştirilebilir: bilinç ve irade. İkisi de kuvvettir. İnsan bilincin üstesinden gelirse, bilince sahip olacaktır; eğer mekanikliği aşarsa sahip olacaktır. Elde edebileceği güçlerin doğasını anlarsa, onlara verilemeyeceği açıktır; bu güçler çaba ile geliştirilmelidir. Eğer daha bilinçli olsaydık, bilinçli makineler olarak kalırdık. Bay Gurdjieff bana bazı okullarda bazı özel yöntemlerle bir koyunu bilinçlendirebileceklerini söyledi. Ama sadece bilinçli bir koyun olarak kaldı. Ona bununla ne yaptıklarını sordum ve o da yediğini söyledi.

Bilinçli koyun fikri şudur: bir insanın başka biri tarafından bilinçlendirildiğini varsayalım; başkalarının elinde bir araç olacak. Kişinin kendi çabaları gereklidir, çünkü aksi takdirde, bir insan bilinçlendirilse bile, onu kullanamaz. Bilincin verilip verilemeyeceği şeylerin doğasında vardır. Birisi size verebilirse, bu bir avantaj olmaz. Kişinin her şeyi satın almasının nedeni budur, hiçbir şey ücretsiz verilmez. En zor şey nasıl ödeme yapacağınızı öğrenmektir. Ancak birkaç kelimeyle açıklanabilseydi, okula gitmeye gerek kalmazdı. Kişi sadece bilinç için değil, her şey için ödemek zorundadır. En küçük fikir, bir kişi bunu ödeyinceye kadar kendi başına olamaz.

S. Kendini hatırlamak çok kasvetli ve neşesiz bir deneyim gibi görünüyor. Üzücü bir sistem mi?

C. Bildiğim kadarıyla üzücü bir sistem yok; sadece üzgün insanlar, üzgün tutumlar, üzgün anlayış var. Ve kendini hatırlamanın neşesiz ve üzgün olması gerektiğini anlamıyorum. Bir kişinin uykuda olduğu gerçeğinin farkına varmaktır. Eğer kişi uykuda olduğunu ve uyanma şansının olmadığını fark etmiş olsaydı, o zaman gerçekten neşesiz bir gerçekleşme olurdu, oldukça katılıyorum. Ancak sistem bunun üzerinde durmanız gerektiğini söylemez; uyanık olmaya çalışman gerektiğini söylüyor. Ve bu başka bir şey. Hatırlıyorum, bu fikri ilk duyduğumda pek çok yeni şey gördüm, çünkü bu psikoloji okuduğumda sahip olduğum tüm soruların cevabıydı. Bir anda fark ettim ki psikoloji bu noktada başlıyor. İnsanın kendini hatırlamadığını, ancak yeterli çaba göstermesi halinde kendini hatırlayabildiğini anladım. Kendini hatırlama olmadan çalışma, psikoloji olamaz. Ancak bir insan kendini hatırlamadığını ve kimsenin hatırlamadığını ve yine de kendini yeniden şekillendirme olasılığının olduğunu fark ederse ve hatırlarsa, çalışma başlar. Bu şekilde anlaşılmalıdır.

Elbette birinin makine ve uykuda olduğunun farkına varmak hiç zevk olamaz. Ama sevinç ya da ıstıraptan bahsetmiyoruz, kontrol hakkında konuşuyoruz. Makine olduğumuzun farkındayız ve makine olmak istemiyoruz. Uykuda olduğumuzun farkındayız ve uyanmak istiyoruz. Gerçek sevinç sadece

uyanışla veya uyanışa yardımcı olan bir şeyle ilişkilendirilebilir.

S. Ama pek çok insan kelimenin kötü bir anlamında kendini bilinçlendiriyor. Bu bir tür kendini hatırlama biçimi de değil mi?

C. Hiç de değil. İngilizcede öz-bilinçli olmak denilen şey bir utanç veya utangaçlık biçimidir; kendini hatırlama ile ilgisi yoktur. Açıkladığım gibi, eğer uyanık değilseniz, kendinizi uyanık tutamazsınız; ama düşünceler üzerinde biraz kontrole sahipsiniz ve onları sizi uyanışa getirecek şekilde inşa etmelisiniz.

S. Bir çocuk kendini hatırlamaya yetişkin bir kişiden daha mı yakındır? Birinin çocukluk anıları çok daha canlı.

C. Hayır, pek değil; kendini hatırlama değil bu. Kendini hatırlama bilinçli çalışma, kasten çalışma demek. Çocukluğun canlı anıları, duygusal merkezin aktivitesinden kaynaklanmaktadır. Bir çocukta daha aktiftir ve bilinç anları kendiliğinden gelir. Fakat kendini hatırlama, kendi çabanızla gelen bir bilinç anıdır. Bir çocuğun bu anları kullanma olasılığı olmadan bilinç flaşları olduğunu varsayalım? Hiç yardımcı olmuyor.

S. Çocukluk döneminde yaşadığımız durumlara geri dönmemize yardımcı olmaz mıydı?

C. Nasıl? Soru bu. Kimlik tespitini durdurabilseydik, bunun gibi birçok anımız olurdu, ancak özdeşleşmeyi nasıl durduracağımızı bilmiyoruz. Olumsuz duyguları yok edebilseydik, kendimizi hatırlayabilirsek, o zaman bu şeyler bizim elimizde, bizim kontrolümüz altında olurdu, tesadüfi değil.

S. İyi yıkandığında ve dikkatlice giyildiğinde kendini hatırlamanın çok daha kolay olduğunu hissediyorum.

C. Kesinlikle yasaktır. Bu bir fakir yolu değil.

S. Kendini hatırlama ile olumsuz duygular arasındaki ilişki nedir?

C. Olumsuz duygu ortaya çıktığında, kendini hatırlamak imkânsız hale gelir. Bu yüzden kendini hatırlamak için olumsuz duyguların belirli bir kontrolü olmalıdır. Nitekim, insanlar bu açıdan eşit değildir:

Bazıları daha çok, bazıları ise daha az kontrole sahip. Ve sadece ifade değil, bazı insanlar duygularını daha fazla kontrol edebilirler, bazıları sadece belirli duyguları kontrol edebilir. Ve kesinlikle sadece olumsuz duyguları belirli bir şekilde kontrol edenler, kendini hatırlama üzerinde çalışabilir ve iyi sonuçlar alabilir. Aynı zamanda bu kontrole ulaşılabilir; kişi farklı taraflardan başlayabilir ve eğer belirli bir kendini yeniden şekillendirme yaratılırsa, bu hemen olumsuz duygularla mücadele etmeye yardımcı olur; ve olumsuz duygularla mücadele kendini hatırlamaya yardımcı olur.

S. Uyanmak her zaman uzun sürüyor mu?

C. Bu sistemi tanımak için ne kadar zaman gerektiğini söyleyebilirim, ama uyanmanın ne kadar zaman alacağını söyleyemem. Uyanış kişisel çalışmanın sonucudur, bu nedenle önceden haber vermek zordur. Derece gidiyor. Tam uyanış çok büyük bir değişim anlamına gelir ve bunun zamana ihtiyacı vardır, çünkü yeni psişik işlevler kazanmak anlamına gelir. Bu yüzden sadece bir insanın geçmesi gereken dereceleri veya adımları inceleyebiliriz. Kişiye yol gösterilebilir, ancak kişi kendisi için çalışmalıdır. Kendi başına öğrenme küçük bir şeydir, çünkü insan kendini ancak edindiği bilginin *uygulanmasıyla* değiştirebilir. İnsan belirli bir anda kendisinin bilincinde olabilir. Kendinin bu bilinci uyanıyor- başka bir bilinç durumunun niteliklerinden biri.

S. Bir kişi uyanmak isteyip başarısız olabilir mi?

C. Belki uzun bir süre başarısız olur, ama uyanabiliyorsa uyanabilir; uzun bir süreç. Ama kesinlikle başarısız olabilir. Durumumuzda sadece bir iyi özelliğimiz var- kaybedecek hiç-

bir şeyimiz yok. Yani başarısız olursak, eskisi gibi oluruz, ama başarılı olursak yeni bir şey kazanırız.

S. O sırada büyük bir çaba daha bilinçli hale gelme eğilimi var mı?

C. Bu çabaya bağlıdır, çünkü eğer bir kişi bir tanımlama durumunda bir şey yapmak için büyük çaba sarf ederse, daha bilinçli olmayacaktır.

S. Kendini hatırlama, kimliği otomatik olarak durdurur mu?

C. Kendini hatırlamada otomatik bir şey yoktur- her an çaba. Yeterince derin ve yeterince uzunsa, bir şeydir, ancak eğer sadece bir flaş ise yeterli değildir. Ayrıca, kendinizi her şeyin dışlanmasına hatırlarsanız, bu bir şeydir ve kendinizi hatırlarsanız ve aynı zamanda amacınızı ve ne yaptığınızı hatırlarsanız, başka bir şeydir. Kendi kendini yeniden şekillendirmeye ne kadar girdiğine bağlıdır.

S. Buna öz-bilinç der misiniz?

C. Öz-bilinç kalıcı bir durumdur. Kendini hatırlama bir deneydir; bir gün başarılı, bir gün başarısız olabilir. Daha derin veya daha az derin olabilir.

S. Bizi geri tutabilecek şeyler hakkında bize bilgi verilebilir mi?

C. Sadece bu şeylerden bahsediyoruz. Bizi geride tutan iki şey var: cehalet ve zayıflık: yeterince bilmiyoruz ve yeterince güçlü değiliz. Soru daha fazla bilgi. Kendini inceleme ile tek yöntem budur. Sonra kimlik ve hayal gücü ile mücadele, zayıflığın başlıca nedenleri geliyor. Sadece bireysel durumlarda bu şeyler farklı bir renk alır. Bir kişi için bir renk görünen başka bir kişi için farklı bir renk gibi görünüyor. Ama bizi geride tutan şeyler aşağı yukarı aynı.

S. Kişisel farkındalık ile özdeşleşme arasında hiçbir şey yok mu?

C. Farklı seviyelerdedir, bunları karşılaştıramazsınız. Kendinizi tanımlayamaz ve farkında olamazsınız; birinin varlığı diğerinin olmaması anlamına gelir. Her şey birbiriyle bağlantılıdır, tek bir tezahür ayrı değildir; hepsi belli şeylerle bağlantılıdır.

S. Kimlik hakkında doğru fikre sahip olmadığımı düşünüyorum. Bu, şeyleri kontrol ettiğimiz anlamına değil, bizi kontrol ettiği anlamına mı geliyor?

C. Tanımlamanın tanımlanması çok zor bir şeydir, çünkü tanım mümkün değildir. Biz olduğumuz gibi asla tanımlamaktan özgür değiliz. Bir şeyle özdeşleşmediğimize inanırsak, tanımlanmadığımız fikri ile özdeşleşiriz. Kimliği mantıklı terimlerle açıklayamazsınız. Bir kimlik anı bulmalı, yakalamalı ve sonra o anla karşılaştırmalısın. Kimlik, sıradan yaşamın her anında, her yerde. Kendi kendini gözlemlemeye başladığınızda, bazı kimlik biçimleri zaten imkânsız hale gelir. Ancak sıradan yaşamda neredeyse her şey özdeşleşmedir. Tüm hayatımıza nüfuz eden çok önemli bir psikolojik özelliktir ve bunu fark etmiyoruz çünkü içinde olduğumuz için. Bunu anlamanın en iyi yolu bazı örnekler bulmaktır. Örneğin, tavşanlı veya fareli bir kedi görürseniz- bu tanımlamadır. O zaman bu resme kendiniz benzetin. Sadece, sadece olağanüstü anlarda değil, her an orada olduğunu anlamalısınız. Kimlik, içimizde neredeyse kalıcı bir durumdur. Bu durumu kendinizden ayrı görebilmeli, kendinizden ayırabilmelisiniz ve bu sadece daha bilinçli olmaya çalışarak, kendinizi hatırlamaya çalışarak, kendinizin farkında olmak için yapılabilir. Sadece kendinizin daha fazla farkında olduğunuzda, tanımlama gibi tezahürlerle mücadele edebilirsiniz.

S. Tanımlandığımda, neredeyse her zaman içimde olan şeylerle ilgili olduğunu anlıyorum.

C. Belki de haklısınız; belki de haklı değilsin. Gerçekte ol-

dukça farklı bir şeyle özdeşleştiğinizde bir şeyle özdeşleştiğinizi düşünebilirsiniz. Bu hiç önemli değil; önemli olan tanımlama durumudur. Kimlik tespiti durumunda kendinizi doğru hissedemezsiniz, doğru bakın, haklı olun. Ancak kimlik konusu önemli değildir: sonuç aynıdır.

S. Öyleyse özdeşleşmenin üstesinden gelmenin yolu nedir?

C. Bu başka bir şey. Farklı durumlarda farklıdır. İlk önce görmek gerekir; o zaman ona karşı bir şey koymak gerekir.

S. 'Buna karşı bir şey koy' ile ne demek istiyorsun?

C. Dikkatinizi daha önemli bir şeye çevirin. Önemli olanı daha az önemli olandan ayırt etmeyi öğrenmelisiniz ve dikkatinizi daha önemli şeylere çevirirseniz, önemsiz şeylerle daha az tanımlanırsınız. Tanımlamanın size asla yardımcı olamayacağını anlamalısınız; sadece işleri daha karışık ve zor hale getirir. Bunu bile fark ederseniz- bu sadece bazı durumlarda yardımcı olabilir. İnsanlar tanımlanmanın onlara yardımcı olduğunu düşünüyor, sadece işleri daha da zorlaştırdığını görmüyorlar. Hiç yararlı enerjisi yok, sadece yıkıcı enerjidir.

S. Kimlik belirleme esas olarak duygu mu?

C. Her zaman duygusal bir unsuru vardır- bir tür duygusal rahatsızlık, ama bazen bir alışkanlık haline gelir, böylece kişi duyguyu bile fark etmez.

S. Doğru şekilde duygusal olmanın önemli olduğunu anlıyorum, ancak işte duygusal bir şey hissettiğimde yakında her şeyi yok ediyorum.

C. Sadece tanımlama yıkıcıdır. Duygu sadece yeni enerji, yeni anlayış verebilir. Duygu için özdeşleşin. Tanımlamadan duyguları bilmezsiniz, bu yüzden başlangıçta, bir duyguyu ondan özgürleştiremezsiniz. İnsanlar genellikle gerçekte kimlik hakkında konuştuklarında duygusal bir işlev hakkında konuştuklarını düşünürler.

S. Şu anda olduğu gibi, tanımlanmadan herhangi bir duyguya sahip olmak bizim için mümkün mü?

C. Kendimizi izlemeye başlamadıkça çok zor. O zaman kolay tanımlama- yani bireysel olarak kolay- tedaviye yanıt verecektir. Ancak herkesin kimlik konusunda kendi uzmanlıkları vardır. Mesela müzikle özdeşleşmemek kolay, bir başkası içinse çok zor olabilir.

S. Kimliksiz aşk mümkün müdür?

C. Aşkın kimlik *ile* imkânsız olduğunu söyleyebilirim. Kimlik, olumsuz duygular hariç tüm duyguları öldürür. Kimlik ile sadece hoş olmayan taraf kalır.

S. Tanımlamama yapmamak, uzak durma anlamına gelmez mi?

C. Aksine, uzaklığın tanımlanması gerekir. Tanımlamamak oldukça farklı bir şeydir.

S. Bir fikirle özdeşleştirilirseniz, bunu nasıl durdurabilirsiniz?

C. Önce kimliğin ne anlama geldiğini anlayarak ve sonra kendini hatırlamaya çalışarak. Basit vakalarla başlayın, daha sonra daha zorla başa çıkabilirsiniz.

S. Kendini hatırlama geliştikçe, kimlikten daha özgür bir tür bağımsız tutum edinir misiniz?

C. Tavsiyelerinizi daha iyi bildiğiniz anlamında bağımsız tutum; sizin için neyin yararlı olduğunu ve neyin yararlı olmadığını bilirsiniz. Kendinizi hatırlamıyorsanız, bu konuda bir hata yapmak kolaydır. Örneğin, gerçekten işe yaramaz bir tür çalışma yapılabilir. Kendini hatırlama anlayışa yardımcı olur ve anlayış her zaman her şeyi belirli bir merkeze getirmek anlamına gelir. Tüm çalışmalarınızda, tüm tutumlarınızda merkezi bir noktaya sahip olmalısınız ve kendini hatırlama bunun için gerekli bir koşuldur.

Açık değilse, tanımlama hakkında daha fazla konuşmalıyız. İki veya üç iyi örnek bulduğunuzda daha açık hale gelecektir. O, şeylerin gücünde olduğunuz belirli bir durumdur.

S. Eğer yakından bakar ve derin düşünürsem, tanımlandığım anlamına mı gelir?

C. Hayır, tanımlamak özel bir şeydir, kendini kaybetmek demektir. Dediğim gibi, ne ile özdeşleşmiş bir soru değil. Kimlik bir durumdur. Dışınızdaki şeylere atfettiğiniz birçok şeyin gerçekten içinizde olduğunu anlamalısınız. Mesela korkuyu ele alalım. Korku şeylerden bağımsızdır. Korku halindeyseniz, bir kül tablasından korkabilirsiniz. Bu genellikle patolojik durumlarda olur ve patolojik bir durum sadece yoğunlaşmış sıradan bir durumdur. Korkuyorsun ve sonra neyin korkacağını seçiyorsun. Bu gerçek, bu şeylerle mücadele etmeyi mümkün kılar, çünkü onlar içinizdedir.

S. Kimlik tespiti ile ilgili herhangi bir anlayışımız olabilir mi?

C. Derin uykuda ne kadar anlayabilirsiniz, hangi tanımlama nedir? Amacınızı hatırlarsanız, pozisyonunuzu gerçekleştirir ve uyku tehlikesini görürseniz, daha az uyumanıza yardımcı olacaktır.

S. Sempati ve kimlik arasındaki fark nedir?

C. Bu başka bir şeydir; bu normal ve meşru bir duygudur ve tanımlama olmadan var olabilir. Tanımlama olmadan sempati ve tanımlama ile sempati olabilir. Sempati kimlikle karıştırıldığında, genellikle öfke veya başka bir olumsuz duygu ile sonuçlanır.

S. Kimlikte kendini kaybetmekten söz ettiniz. Hangi varlık?

C. Hepsi, her şey. Tespit etmek çok ilginç bir fikir. Tanımlama sürecinde iki aşama vardır. İlk aşama, tanımlama süreci-

ni, ikincisi ise tanımlama tamamlandığında ortaya çıkan durumu belirtir.

S. İlk aşama oldukça zararsız mı?

C. Çok fazla dikkat çekerse ve çok fazla zaman kaplarsa, ikincisine yol açar.

S. Bir şeyi arzu ettiğinizde, onu tanımlama olmadan arzu edebilir misiniz?

C. Tanımlama zorunlu değildir. Ama birisine vurmak isterseniz, kimlik olmadan yapamazsınız; tanımlama kaybolursa, artık istemezsiniz. Kendini kaybetmemek mümkündür; kendini kaybetmek gerekli bir unsur değildir.

S. Aynı anda iki şeyle özdeşleşmek mümkün müdür?

C On bin tane bile olur! Gözlemlemek ve gözlemlemek gerekir. Kimlikle mücadele etmek bir açıdan o kadar zor değildir, çünkü eğer onu görebilirsek, o kadar saçma hale gelir ki, tanımlanmaya devam edemeyiz. Diğer insanların kimlikleri her zaman saçma görünüyor ve bizimkiler de öyle olabilir. Eğer kendimiz açabilirsek, kahkaha bu açıdan faydalı olabilir.

S. Tanımlamanın neden kötü bir şey olduğunu anlayamıyorum.

C. Uyanmak istiyorsanız tanımak kötü bir şeydir, ancak uyumak istiyorsanız, o zaman iyi bir şeydir.

S. Yaptıklarımıza katılmak yerine zihnimizi uyanık tutmaya devam edersek yaptığımız her şey acı çekmez mi?

C. Zaten bunun tam tersi olduğunu açıkladım. Yaptığımız her şeyi ancak uyanık olduğumuz kadar iyi yapabiliriz. Ne kadar uyuyorsak, yaptığımız işi o kadar kötü yaparız- istisna yoktur. Akademik olarak, sadece bir kelime olarak alıyorsunuz, ancak derin uyku ve tam uyanış arasında farklı dereceler var ve bir dereceden diğerine geçiyorsunuz.

S: Daha uyanık hissedersek, bu anları abartmamalıyız, değil mi?

C. Nasıl üstesinden gelebiliriz? Bu anlar, bakışlarımız olsa bile çok kısa. Sadece onları unutmamaya ve bu anlara göre hareket etmeye çalışabiliriz. Tüm yapabileceğimiz bu.

S. Kimlik tanımlamanın bir şeyi kavradığını, aklında bir fikri çözemeyeceğini söyleyebilir misiniz?

C. Bir şeyleri kavramak aşırı bir durumdur. Gözlemlenmesi çok zor birçok küçük kimlik vardır ve bunlar en önemlileridir çünkü bizi mekanik tutarlar. Her zaman bir kimlikten diğerine geçtiğimizi anlamalıyız. Bir insan duvara bakarsa, duvarla özdeşleşir.

S. Kimlik çağrışımlardan nasıl tanınır?

C. Çağrışımlar başka bir şeydir; daha kontrol edilebilir veya daha az kontrol edilebilirler, ancak tanımlama ile ilgileri yoktur. Farklı çağrışımlar düşünmenin gerekli bir parçasıdır; işleri çağrışımlar ile tanımlıyoruz ve her şeyi çağrışımların yardımıyla yapıyoruz.

S. "ben "in neden değiştiğini göremiyorum. Sebep her zaman bir tanımlamada görülebilir mi?

C. Her zaman çağrışımlar tarafından yapılır.

Belli sayıda 'Ben önlerine doğru ilerlemeye çalışıyorum, bu yüzden biri içlerinden birinde kendini kaybettiğinde yerini başka biri alıyor. 'Ben sadece pasif, kayıtsız şeyleriz, ama duygular, çağrışımlar, anılar, her zaman çalışırız. Bu nedenle, bazen de bir egzersiz olarak düşünmeyi bırakmak faydalıdır. Sonra bunu yapmanın ne kadar zor olduğunu görmeye başlayacaksınız. Sorunuz basitçe hiç denemediğinizi gösteriyor, aksi halde bilirsiniz.

S. Konsantrasyon tanımlama mı?

C. Konsantrasyon kontrollü bir eylemdir; tanımlama sizi

kontrol eder.

S. Konsantrasyon bizim için mümkün mü?

C. Dereceler vardır. Yarım saatlik kasıtlı konsantrasyon mümkün değildir. Dış yardım olmadan konsantre olabilseydik, bilinçli olurduk. Ama her şeyin derecesi var.

S. Gözlemlediğiniz nesne ile yeni bir gözlem kimliğinin başlangıcı mı?

C. Tanımlama, bir şey tarafından kovulduğunuzda veya çektiğinizde gerçekleşir. Çalışma veya gözlem her zaman kimlik tespiti yapmaz, ancak çekim ve itme her zaman yapar. Ayrıca, çok güçlü bir dil kullanıyoruz ve bu otomatik olarak tanımlama üretiyor. Bu tür birçok otomatik uygulamamız var.

S. Kimlik tespiti hakkında ne yapabilirim? Yaptığım her şeyde kendimi daima kaybettiğimi hissediyorum. Farklı olmak mümkün görünmüyor.

C. Hayır, mümkün. Bir şey yapmanız gerekiyorsa, yapmanız gerekir, ancak daha fazlasını veya daha azını tanımlayabilirsiniz. Hatırladığınız sürece ümitsiz bir şey yok. Gözlemlemeye çalışın; her zaman aynı ölçüde tanımlamazsınız, bazen başka bir şey görememek için tanımlarsınız, bazen de bir şeyler görürsünüz. İşler hep aynı olsaydı, bizim için hiçbir şans olmazdı, ama her zaman yoğunluk derecesine göre değişiyorlar ve bu bir değişim olasılığı veriyor. Yaptığımız her şey, önceden öğrenmek zorundayız. Bir araba kullanmak istiyorsanız, önceden öğrenmek zorundasınız. Şimdi çalışıyorsanız, zamanla daha fazla kontrole sahip olacaksınız.

S. Bir kişinin çalışmasında tamamen emilmek neden yanlış?

C. Kötü bir iş olacak. Tanımlanırsanız, asla iyi sonuçlar elde edemezsiniz. İyi sonuçlar almak için kendimizi kaybetmemiz gerektiğini düşünmek bizim yanılsamalarımızdan biridir,

çünkü bu şekilde sadece kötü sonuçlar elde ederiz. Kişi tanımlandığında, kişi yoktur; sadece bir kimsenin tanımlandığı şey vardır.

S. Kimliği belirlememenin amacı zihni nesneden kurtarmak mı?

C. Amaç uyanmaktır. Tanımlamak uykunun bir özelliğidir; belirlenmiş zihin uykuda. Tanımlama özgürlüğü, uyanışın yanlarından biridir.

Tanımlamanın olmadığı bir durum oldukça mümkündür, ancak bunu hayatta gözlemlemiyoruz ve sürekli olarak tanımlandığımızı fark etmiyoruz. Tanımlama tek başına ortadan kalkamaz; mücadele gereklidir.

S. Kimlik belirleme evrenselse herkes nasıl uyanabilir?

C. Kişi ancak çaba, ona karşı mücadele sonucunda uyanabilir. Ama önce ne tanımlanacağının anlamını anlamalıdır. Diğer her şeyde olduğu gibi, tanımlamada dereceler vardır. Kişi kendini gözlemlerken, ne zaman daha çok tanımlandığını, daha az tanımlandığını veya hiç tanımlanmadığını bulur. Eğer kişi uyanmak istiyorsa, kimlikten kurtulmak zorundadır. Olduğumuz gibi, hayatımızın her anında kayboluruz, asla özgür değiliz, çünkü özdeşleşiyoruz.

S. Kimlik tanımlaması yapabilir misiniz?

C. Her zaman tanımlarız, bu yüzden örnek vermek zordur. Örneğin, beğenme ve beğenmeme durumlarını ele alın, hepsi özdeşleşme, özellikle sevmeme anlamına gelir. Kimliksiz var olamazlar ve genellikle kimlikten başka bir şey değildirler. Genellikle insanlar gerçekte olduğundan çok daha fazla sevmediklerini düşünürler. Onları araştırıp analiz ederlerse, muhtemelen sadece bir veya iki şeyi sevmediklerini bulacaklar. Ben çalıştığımda, kendi içimde bulabildiğim tek bir hoşnutsuzluk vardı.

Ama kendi örneklerinizi bulmalısınız; kişisel deneyim ile

doğrulanmalıdır. Güçlü bir tanımlama anında onu durdurmaya çalışırsanız, fikri göreceksiniz.

S. Ama hala ne olduğunu anlamıyorum!

C. Entelektüel taraftan deneyelim. Kendinizi hatırlamadığınızı biliyor musunuz? Neden yapamadığınızı anlamaya çalışın ve bu kimliğin sizi engellediğini göreceksiniz. Sonra ne olduğunu göreceksin. Bütün bunlar birbirine bağlı.

S. Tanımlamamak, tanımlamanın ne olduğunu bilmenin tek yolu mudur?

C. Hayır, açıkladığım gibi, onu gözlemleyerek, çünkü her zaman aynı değildir. Normalden biraz daha yüksek veya daha düşük olması dışında vücudumuzun sıcaklığını fark etmiyoruz. Aynı şekilde, normalden daha güçlü veya daha zayıf olduğunda tanımlamayı fark edebiliriz. Bu dereceleri karşılaştırarak ne olduğunu görebiliriz.

S. Kimlikle mücadelede, kişinin neden tanımlandığını bilmek gerekli mi?

C. Kişi belirli bir sebep veya amaç için değil, her durumda ona yardım edemeyeceği için tanımlanır. Neden belirlediğini nasıl bilebilirsin? Ama neden mücadele ettiğini bilmelisin. Şey bu. Sebebini unutmazsanız, on kat daha başarılı olursunuz. Sıklıkla mücadeleye başlıyoruz ve sonra nedenini unutuyoruz.

Birçok tanımlama şekli vardır, ancak ilk adım onu görmektir;

İkinci adım, ondan kurtulmak için onunla mücadele etmektir. Dediğim gibi, bu bir süreç, bir an değil; biz her zaman içindeyiz. Enerjimizi kimlik ve olumsuz duygulara yanlış şekilde harcıyoruz; onlar enerjimizin dışarı aktığı açık musluklar.

S. Öfke enerjisini aniden başka bir şeye dönüştürebilir mi? Bu anlarda insanın muazzam enerjisi vardır.

C. Kişinin muazzam enerjisi vardır ve kendi başına, kont-

rolsüz çalışır ve belli bir şekilde hareket eder. Neden? Bağlantı linki nedir? Kimlik bağlantıdır. Tanımlamayı durdurun ve bu enerjiyi emrinizde olacaksınız. Bunu nasıl yapabilirsin?

Bir kerede değil; daha kolay anlarda uygulamaya ihtiyaç duyar. Duygu çok güçlü olduğunda bunu yapamazsınız. Daha fazla bilmek, hazırlıklı olmak gerekiyor. Doğru zamanda nasıl tanımlanamayacağınızı biliyorsanız, emrinizde büyük bir enerjiniz olacaktır. Bununla yaptığınız şey başka bir şey; oldukça işe yaramaz bir şeyde tekrar kaybedebilirsiniz. Ama uygulamaya ihtiyacı var. Bir fırtına sırasında denize düştüğünüzde yüzmeyi öğrenemezsiniz- sakin suda öğrenmelisiniz. O zaman, eğer düşersen, belki yüzebilirsin.

Tekrar ediyorum: Tanımlandığınızda bilinçli olmak imkânsız. Bu, daha sonra gelen zorluklardan biridir, çünkü insanların vazgeçmek istemedikleri bazı favori kimlikleri vardır ve aynı zamanda bilinçli olmak istediklerini söylerler. İki şey birlikte gidemez. Yaşamda pek çok uyumsuz şey vardır ve kimlik ve bilinç en uyumsuz ikisidir.

S. Çok hevesli hissettikten sonra ortaya çıkan reaksiyondan nasıl kaçınabilir? Teşhis nedeniyle mi?

C. Evet, bu reaksiyon kimlik tespiti sonucu ortaya çıkar. Kimlikle mücadele onun olmasını engeller. Tepkileri üreten şey coşku değil, özdeşleşmedir. Tanımlamayı her zaman bu reaksiyon takip eder.

S. Sıkılmış bir insan hiçbir şeyle tanımlanmadı mı?

C. Sıkıntı aynı zamanda özdeşleşmedir- en büyüklerinden biri. Kendisiyle özdeşleşmek, kendi içinde bir şeydir.

S. Bana öyle geliyor ki, bir insanı kendimi kaybetmeden çalışamıyorum, ama bunun yanlış olduğunu anlıyorum?

C. Kişinin kendisini kaybetmeden birisini veya başka bir şeyi çalışamayacağı yanlış bir fikirdir. Kendinizi hiçbir şeyde kaybederseniz, çalışamazsınız. Tanımlama her zaman zayıfla-

tıcı bir unsurdur: çalışmanızı ne kadar kötüleştirirseniz ve sonuçlar o kadar küçük olur. İlk derste insanlarla özdeşleşmenin düşünmenin biçimini aldığını söyledim. İki tür dikkate vardır: iç ve dış. İç düşünmek tanımlamakla aynıdır.

Dış düşünmenin belli bir miktar kendini hatırlaması gerekir; diğer insanların zayıflıklarını hesaba katmak, kendini yerine koymak demektir. Genellikle hayatta 'incelik' kelimesi ile tanımlanır; sadece incelik eğitimli veya kazara olabilir. Dış düşünce, kontrol anlamına gelir. Bunu bilinçli olarak kullanmayı öğrenirsek, bize bir kontrol olanağı verecektir.

İçsel düşünce, insanların bize yeterince vermediğini, bizi yeterince takdir etmediğini düşündüğümüz zamandır. Kişi içsel olarak düşünürse, dışsal düşünme anlarını özlüyor. Dış düşünceler geliştirilmeli, iç düşünceler ortadan kaldırılmalıdır. Ama önce gözlemleyin ve dış düşüncelerin anlarını ne sıklıkla özlediğinizi ve iç düşünmenin yaşamda ne kadar büyük bir rol oynadığını görün.

İçsel düşünmenin, mekanikliğin, yalanlamanın, hayal gücünün, özdeşleşmenin incelenmesi, hepsinin bize ait olduğunu, her zaman bu durumlarda olduğumuzu gösterir. Bunu gördüğünüzde, kendiniz üzerinde çalışmanın zorluğunu fark edersiniz. Sizin gibi yeni bir şey edinmeye başlayamazsınız; önce makineyi temizlemeniz gerektiğini göreceksiniz, çok pasla kaplı. Biz olduğumuzu düşünüyoruz. Ne yazık ki biz ne olduğumuzu değil, biz ne olduk? biz doğal varlıklar değiliz. Çok uyuyoruz, çok yalan söylüyoruz, hayal gücümüzde çok yaşıyoruz, çok fazla özdeşleştiriyoruz. Gerçek varlıklarla ilgili olduğumuzu düşünüyoruz, ama gerçekte hayali varlıklarla ilgili olmalıyız. Kendimiz hakkında bildiğimiz hemen hemen hepsi hayali. Bütün bu yığının altında insan oldukça farklıdır. Gerçek şeylere gelmeden önce atmamız gereken birçok hayali şeyimiz var. Hayali şeylerde yaşadığımız sürece, gerçekliğin değerini göremeyiz ve sadece kendi içimizde gerçek şeylere geldiğimizde, dışımızda gerçek olanı görebiliriz. İçimizde çok fazla kazara büyüme var.

S. Eğer kişi dünyadan emekli olsaydı, şüphesiz kimlik, düşünce ve olumsuz duyguların üstesinden gelir mi?

C. Bu soru sıklıkla sorulur, ancak bunun daha kolay olacağından hiç emin olamaz. Ayrıca, literatürde insanların inzivaya nasıl çok yüksek bir gelişme kaydettiklerine dair açıklamalar bulabilirsiniz, ancak diğer insanlarla temas ettiklerinde bir kerede kazandıkları her şeyi kaybetti. Dördüncü Yolun okullarında, üzerinde çalışmak ve üzerinde çalışmak için en iyi koşulların bir insanın sıradan yaşam koşulları olduğu bulunmuştur, çünkü bir bakış açısından bu koşullar daha kolay ve diğerinden en zor olanlardır. Eğer bir insan bu koşullarda bir şey alırsa onu her koşulda tutacaktır, özel koşullarda alırsa diğer koşullarda kaybedecektir.

S. Lütfen, hangisinin iç, hangisinin dış olduğunu düşündüğünüzü tekrar söyler misiniz?

C. Dış düşünce, insanlarla ilgili olarak kendini hatırlamanın bir şeklidir. Diğer insanları göz önünde bulundurursunuz ve sizin için neyin hoş olduğunu değil, neyin hoş olduğunu da yaparsınız. Kendinizi feda etmeniz gerektiği anlamına gelir, ancak bu kendini feda etmek anlamına gelmez. Bu, insanlarla ilgili olarak düşünmeden hareket etmemeniz gerektiği anlamına gelir. Önce düşünmeli, sonra harekete geçmelisin. Düşünceniz size gösterecektir, daha sık olmamakla birlikte, eğer bu kişi başka bir şekilde değil, bir şekilde hareket etmeyi tercih ederse, hepsi sizin için aynıdır, o zaman neden sevdiğini yapmıyorsunuz? Yani kurban etme fikri ona girmez. Ancak bu sizin için aynı değilse, oldukça farklı bir sorudur. Sizin için daha iyi olan, onlar için daha iyi olan, bu insanların kim olduğu, onlardan ne istediğiniz, onlar için ne yapmak istediğiniz- tüm bunlar buna girmelidir. Fakat fikir şu ki, insanlarla ilgili olarak işler düşünmeden mekanik olarak gerçekleşmemelidir. Hareket tarzınıza karar vermelisiniz. Bu, insanları görmeden üzerinde yürümediğiniz anlamına gelir. Ve iç düşünmek, fark etmeden üzerinde yürüdüğünüz anlamına gelir. Çok fazla içsel ve dışsal yeterli değil. Dış düşünmek kendini hatırlamak için çok önemlidir. Eğer yeterince elimizde değilse, kendimizi hatırlayamayız.

S. İnsanları anlamakla aynı şey mi?

C. Hayır, insanları yalnızca kendinizi anladığınız kadar iyi anlayabilirsiniz. Onların zorluklarını anlamak, ne istediklerini anlamak, insanlar üzerinde yarattığınız izlenimi izlemek ve yanlış bir izlenim vermemeye çalışmaktır.

S. İyiliğin dış düşünülerek olduğunu söyleyebilir misiniz?

C. Hayatta bildikleriniz dikkate alındığında dışsal değildir. İlkeyi anlamak ve kendisi için standartlar oluşturmak gerekir. Dış düşüncelerin yardımıyla, üretmek istediğiniz izlenimi siz kontrol edersiniz. İçsel düşünmeyle bir izlenim yaratmak ve farklı bir izlenim yaratmak istersiniz.

S. Dış düşünceler bana çok uzak görünüyor.

C. Bugün burada olmalı. Eğer uzak kalırsa, kendinizden uzak kalırsınız.

S. Dış düşünce, bilinçli bir rol oynama yeteneğini içeriyor mu?

C. Evet, ancak farklı dereceler var. Dış düşünce sadece başlangıçtır; bilinçli bir rol oynamak çok daha fazlası demektir.

S. Ve içsel düşünme nedir?

C. İnsanların size yeterince karşılık vermediğini hissetmek; hesap yapmak; her zaman kandırıldığınızı, daha değersiz hissetmek.

S. İç düşünmeyi bırakmayı çok zor buluyorum. Buna karşı kullanılacak özel bir teknik var mı?

C. Hayır, özel bir teknik yoktur- sadece anlayış ve doğru bakış açıları. Daha fazlasını gözlemleyin. Belki de düşünmeden özgür anlar bulacaksınız ve onunla mücadele etmeye ve çalışmaya nasıl başlayacağınızı göreceksiniz. Tanımlama ile aynı mekanik, mekanik bir tutumdur.

S. Kendini meşrulaştırma her zaman içsel düşünmenin bir tezahürü mü?

C. Onunla bağlantılı, ama başka bir şey. İç düşünmenin herhangi bir gerekçe gerektirmez. Kişi haklı göstermek için bir nedene sahip olmalıdır, ama eğer kişi içsel olarak düşünüyorsa, bunu daima haklı çıkarır. İç düşünce, tanımlama anlamına gelir; dış düşünce kimlikle mücadele anlamına gelir. İç düşünce mekaniktir; dış düşünce en azından dikkat anlamına gelir. Dolayısıyla, tanımlayıcı olmayan pratik yaparak, dikkati kontrol etmeye çalışarak, dış düşünmeyi incelemek için birçok fırsat bulursunuz ve eğer örnekler bulursanız, belki de iç düşünmeyle mücadele etmeyi ve dış düşünmenin pratiğine dönüştürmenin yöntemlerini bulacaksınız. Örneğin, bir şey almak istediğiniz biriyle konuşuyorsunuz. Bir şey bildiğini ve onun size ne bildiğini söylemesini istediğinizi söyleyin. O zaman tartışmak yerine, ona karşı olmak istemediği şekilde konuşmalısınız. Dış düşünce her zaman pratiktir.

S. İçsel düşünmek kendini fazla düşünmek anlamına mı geliyor?

C. Her zaman iç pazarlık, diğer insanların sizi yeterince düşünmediğini düşünme biçimini alır. İç düşünmeyi anlamak çok önemlidir. Fark etmediğimiz çok ince formlar var ve yine de hayatımız onunla dolu.

S. Dikkate alınma arzusu dikkate alınmakta mıdır?

C. Hem fark edilmeyi hem de fark edilmemeyi düşünüyor. Sıradan psikolojinin tanımlamaya ve düşünmeye bağlı olarak açıklayamadığı veya tarif edemediği birçok psikolojik durum vardır.

S. İç düşünmeyi düşünmek en iyi nasıl?

C. Doğru bir fikriniz olması için boş anları denemelisiniz. Düşünürken çok geç. Tipik düşünmeyi, onu neyin ürettiğini düşünmeli ve daha sonra bunun hakkında doğru bir bakış açısına sahip olmalısınız, ne kadar işe yaramaz ve saçma ol-

duğunu anlamalısınız. Sonra dış düşünceyle karşılaştırın ve unutmamaya çalışın. Bunu yaparsanız, bir an düşündüğünüz zaman hatırlayabilirsiniz ve belki de gelmeyecektir. Gerçekten önemli olan, ne zaman özgür olduğunuzu düşünmeyi düşünmek ve kendinizden haklı çıkarmak veya gizlemek değil.

S. Çalışmaya ne kadar çok çalışırsam, dahili olarak o kadar çok düşünürüm. Anlaşılması en zor şey gibi görünüyor.

C. Çalışırsanız büyüyemez, sadece daha görünür hale gelir. Ve bu, azaldığı anlamına gelir, çünkü azalmadan görülemez. Farkına varmanız, onun daha az güçlü olduğunu kanıtlıyor. Bu doğal bir yanılsamadır, kişinin anlamadığını hissettiği zamankiyle aynıdır. Bu, kişinin anlamaya başladığı anlamına gelir. Birinin anlayışıyla ilgili ilk şüphe zaten belli bir anlayış anlamına gelir.

S. Kimlik, yalnızca olumsuz duyguların yol açabileceği olumsuz bir durum olarak düşünülebilir mi?

C. Hayır, öyle değil. Tanımlama her olumsuz duygu için gerekli bir unsurdur; kimlik olmadan olumsuz bir duyguya sahip olamazsınız. Dolayısıyla, özdeşleşme ve özdeşleşmeye karşı mücadele çalışması, olumsuz duygularla mücadelede çok güçlü silahlardır. Bazen doğrudan olumsuz bir duygu ile mücadele edemezsiniz, ancak sizi tanımlamak için gücünü azaltmaya çalışmayın, çünkü olumsuz duyguların tüm gücü tanımlama ve hayal gücüdedir. Kimlik ve hayal gücü ayırdığınızda, olumsuz duygu pratik olarak kaybolur veya herhangi bir oranda değişir.

S. Yani olumsuz duygulara karşı savaşmak için daha fazla gözlemlemeli ve duygu ile güçlü özdeşleşmeye karşı çalışmalıyız?

C. Evet. Daha sonra duyguların kendileri ile mücadele yöntemleri hakkında konuşacağız, çünkü farklı duygular için farklı birçok ve çok kesin yöntem var; ama önce olumsuz hayal gücü ve kimlikle mücadele etmelisiniz. Bu, her zamanki olumsuz duyguların çoğunu yok etmek için oldukça yeterlidir- her

durumda, onları daha hafif hale getirmek için. Bununla başlamalısınız, çünkü daha güçlü yöntemler kullanmaya başlamak sadece belli bir ölçüde kimlikle mücadele edebildiğinizde ve olumsuz hayal gücünü durdurduğunuzda mümkündür. Bu tamamen durdurulmalı. Bu yapılana kadar başka yöntemler çalışmak işe yaramaz. Durdurabileceğiniz olumsuz hayal gücü; ve hatta kimlik araştırması bile onu azaltacaktır. Sadece olumsuz duygular ile ilgili değil, her şeyle ilgili olarak kimlik tanımından mümkün olduğunca kaçınmaya çalışmalısınız. Kendinizi tanımlayamama kapasitesini yaratırsanız, bu duyguları etkileyecek ve ortadan kaybolmaya başladıklarını göreceksiniz. Tanımlama, olumsuz duyguların yaşadığı atmosferdir ve onsuz yaşayamazlar.

S. Sıradan yaşam koşullarında saklamak için bazı kurallarımız veya rehberliğimiz olabilir mi?

C. Kendinizi hatırlamaya çalışın, tanımlamamaya çalışın. Bu, sıradan yaşamda hemen bir etki yaratacaktır. Hayat nelerden oluşur? Olumsuz duygular, tanımlamak, düşünmek, yalan söylemek, uyku. İlk nokta şudur: kendini nasıl hatırlarsınız, nasıl daha farkında olunur? Ve sonra olumsuz duyguların, kendimizi hatırlamamıza neden olan başlıca faktörlerden biri olduğunu göreceksiniz. Yani bir şey diğeri olmadan gidemez. Kendinizi daha fazla hatırlamadan olumsuz duygularla mücadele edemezsiniz ve olumsuz duygularla mücadele etmeden kendinizi daha fazla hatırlayamazsınız. Bu iki şeyi hatırlarsanız, her şeyi daha iyi anlayacaksınız. Bağlantılı olan bu iki fikri aklınızda tutmaya çalışın.

S. Beni endişelendiren bir sorunum vardı. Kendimi hatırlamaya çalıştım ve kısa bir süre için endişelenmenin artık mümkün olmadığı bir duruma girdim ve aynı zamanda değerler duygum genellikle değişti. Bu durum uzun sürmedi, ancak sorun bir kez döndüğünde, daha önce sahip olduğu önemi bir daha üstlenmedi. Bu durumu yeniden ele geçirmeyi çok zor buluyorum.

C. Çok doğru. Gözlemlemeye devam edin ve içinizde ses-

siz, sakin ve hiçbir şeyin sizi rahatsız edemeyeceği bir yer olduğunu göreceksiniz- oraya giden yolu bulmak sadece zor. Ancak bunu birkaç kez yaparsanız, bazı adımları hatırlayabilirsiniz ve aynı adımlarla oraya tekrar gelebilirsiniz. Sadece bir deneyimden sonra bunu yapamazsınız, çünkü yolu hatırlamazsınız. Bu sessiz yer bir metafor değil- çok gerçek bir şey.

S. Kendini hatırladığınız zaman aldığınız durum bu mu, çünkü o zaman her şey barışçıl görünüyor ve kişi gerçekten kendisinin farkında gibi görünüyor mu?

C. Evet, böyle alabilirsin.

S. Kendini hatırlamaya çalışarak tekrar ulaşmaya çalıştım, ama bulamadım.

C. Eğer kendinizi tekrar içinde bulursanız, oraya nasıl geldiğinizi hatırlamaya çalışın, çünkü bazen bu yeri bulur ve oradan yolu kaybeder; sonra tekrar onu bulur ve yolunu kaybeder. Bu yerin yolunu hatırlamak çok zor.

BÖLÜM VI

Bu sistemde ana şart anlayıştır-Anlayışın göreceliliği-Anlayışı nasıl arttırabilirsiniz-Yeni bir dil- Doğru ve yanlış davranışlar-Davranışlar ve anlayış- Hedef ve yön gerekliliği- Birinin ne istediğini öğrenmenin zorluğu-Çok uzak olan hedeflerimiz -İyi ve kötü- Ahlak ve ahlaki hissiyatın gerekliliği- Kalıcı bir doğru-yanlış standardı bulmanın gerekliliği- Sistemin amacı olarak bilincin gelişimi- Engelleri aşmaya hazırlanmak-İç uyumsuzluk ve mutluluk-Bir iç denge kurma ihtiyacı- Hayatın gidişatına dair standartlar- Bilinç ve bilinçli olmak- Gerçeği nasıl tanırız-Birine karşı samimiyet duyma ihtiyacı-Mekaniklik.

SİZE BU SİSTEMİN anlayışa dayandığını söylemek istiyorum. Anlayış, bu sistemde ilk sırada yer almalıdır. Ne kadar çok anlarsanız, çalışmanızın sonucu o kadar iyi olur.

Anlamak göreceli bir terimdir. Herkes her an bir şeyi kendi yolunda anlar, ancak anlayış daha büyük, daha büyük ve yine de daha büyük olabilir. Bu sistemde, belirli bir bilgi ve varlık düzeyinde mümkün olan en yüksek seviyeyi anlamaya çağırıyoruz. Kural olarak bu maksimum çok düşüktür; insanların anlayışı genellikle sadece bir odayla sınırlıdır ve o odadan asla çıkamazlar. Ancak bu fikirlerin anlaşılması bu odanın çok ötesindedir.

Düşünmenizi istediğim şey her şeyi ifade ediyor. İnsanlar yeterince 'neden' diye sormazlar ve eğer öyleyse bu 'neden' genellikle çok küçüktür. Buraya neden geldiğinizi, bu sistemden ne istediğinizi ve neden, ondan ne öğrenebileceğinizi, bu sistemin neden var olduğunu, neden bu sistemden bahsettiğimi, onun hakkında konuşarak ne elde etmek istediğimi düşünmelisiniz. Kişi her şey hakkında belirli bir bakış açısına sahip olmalıdır; bu yanlış olabilir, ama yine de bir fikrin olması gerekir.

Olduğu gibi, verilen hemen hemen her fikir açılmamış, keşfedilmemiş olarak kalır. Açılabilecek kutular ve kutular var, içindekiler okundu ve birçok yeni şey eklendi. Ama çoğunlukla açılmamış kutularla uğraşıyoruz. Bir kutu- bilgi, bir diğer- varlık, bir üçüncüsü- anlayış vb. Kutuları açmıyoruz bile. İlk önce kutuların içeriğini öğrenmeliyiz. Kendinizi bu konuda

kesin bir soru ile sınırlandırmanıza gerek yok. Bu organik bir sistemdir: içinde her şeyle başlayabilirsiniz. İstediğiniz yerden başlayın, yalnızca duyduğunuz fikirlerle bir şeyler yapın. Bu kitap kutularına oturmak yeterli değildir.

Kutuyu bilgi ile ve kutuyu varlık ile açın. Bilgi ve varlık arasındaki ilişki önemlidir.

Şimdi anlayabileceğiniz birçok şey var, ancak elbette, henüz anlayamadığınız şeyler ile çevrelenecekler; ama anlayabileceklerinizle başlarsanız, diğer birçok şeyi anlayacaksınız. Her an, her farkındalık, sadece düşündüğümüz şeye değil, başka birçok şeye de ışık tutar.

S. Anlama anı, kendini hatırlama anı mıdır?

C. O bağlıdır. Onunla bağlantılı olabilir veya olmayabilir.

S. Kendini hatırlama ile bağlantılı olmayan gerçek bir anlayış olabilir mi?

C. 'Gerçek' bir anlayış yoktur. Anlamak görecelidir. Sıcaklık gibidir, beş derece, on derece, on beş derece olabilir. Sıradan dilin neden iyi olmadığını ve neden farklı bir dil çalışmak zorunda olduğumuzu görüyorsunuz? Çünkü sıradan bir dilde tüm kelimeler mutlak olarak alınır. Gerçekte farklı anlayış dereceleri vardır. Dediğim gibi, daha iyi ve hala daha iyi anlayabiliriz. O zaman, daha iyi anlamak istiyorsak, varlığımızı değiştirmeliyiz. Daha yüksek duygusal merkezi oyuna sokabilirsek daha iyi anlayabiliriz. Daha fazlasını anlamak için daha yüksek zihinsel merkeze ihtiyaç vardır.

Görüyorsunuz, tanımlar nadiren yardımcı olabilir ve aslında çok az tanımımız olabilir. Bir şeyi anlamak için onu tanımlamanın gerekli olduğuna dair bu inanç oldukça yanlıştır, çünkü tanımlayamadığımız çoğu şey ve yapabileceğimiz az sayıda şey, diğer şeylerin yardımıyla sadece nispeten tanımlayabiliriz. Yani, tanımlayamayacağımız muazzam miktarda şey arasında, tanımlayabileceğimiz şeylerin küçük adaları vardır.

S. Kendini hatırlama, anlamadan daha az göreceli midir?

C. Mutlak bir terim olarak alsak bile, soru ne kadar sürecek? Kendinizi yarım saat veya beş dakika boyunca mümkün olan en iyi şekilde hatırlamanız çok büyük bir fark yaratır.

S. Kişi kendini hatırlama ve sadece onu düşünme arasındaki boşluğu nasıl kapatabilir? Bu bir anlayış meselesi mi?

C. Belirli bir duvarı kırmak zorundasınız ve nasıl yapılacağını bilmiyorsunuz. Bir şey yapmayı öğrenmek belli bir beceri kazanmak demektir. Uzun süre iyi yapamazsınız, beceriksizce yaparsınız; sonra bir gün bunu düzgün bir şekilde yapabileceğinizi görürsünüz. Kendini hatırlama ile aynı şeydir; tam değil, ama yeterince yakın.

S. Anlayışını arttırmanın bir yolu var mı?

C. Tek yoldan değil; binlerce yol var. İlk günden beri bahsettiğimiz tek şey, anlayışı artırmanın yolları hakkında. Ancak ilk yol, kendimizi gözlemleyip incelemek, çünkü bu anlama kapasitemizi arttırıyor. Bu ilk adım. Eğer verilen fikirleri anlayabilseydiniz, bilginiz artacaktır. Ama sen sadece yüzeyde ve arzunun dışında anlarsın. Veya oldukça güçlü bir arzunuz olabilir, ancak makine çalışmıyor. Ancak makinemizin içinde, şu anda kullanmadığımız daha iyi parçalar var. Onları ancak bilinci artırarak kullanabiliriz. Bu tek yoldur.

S. Duyduklarımızın anıları yardımcı olabilir mi?

C. Sahip olabileceğimiz en iyi bellek yeterli değildir, çünkü bu sistemde bellekle değil, anlayışla hatırlarız. Aksine, bellek bir engel olabilir. Sistemde doğru yeri olan bir şey duyarsınız ve ait olduğu yere koyabilirseniz, unutamazsınız ve orada kalır; ancak söylediklerini doğru yere koymadan hatırlarsanız, oldukça işe yaramaz. Duyduğunuz her küçük şey, anlamaya çalışmanız ve anlamanız diğer fikirlerin arasına ait yeri bulmak anlamına gelir. Sistem hakkında genel bir fikre sahip olmalısınız ve yeni her şeyin içinde bir yeri olmalı- o zaman unutmayacaksınız ve yaptığınız her yeni gözlem yerini bulacak. Sanki

detaylar olmadan bir çiziminiz var ve detaylarda gözlem dolduruyor. Çiziminiz yoksa gözlem kaybolur.

Ama esas olarak anlamanıza engel olan engellerle mücadele etmelisiniz. Sadece bu engelleri kaldırarak daha fazlasını anlamaya başlayabilirsiniz. Ancak, özdeşleşmenin genel tanımı ve bunun dışında istisnalar bireyseldir. Kendinizinkini bulmalısınız; yolunda neyin durduğunu, seni anlamadan neyin durduğunu görmelisin. Bulduğunuzda, onunla mücadele etmelisiniz. Zamana ihtiyacı var, çünkü bir anda bulunamıyor, ancak bazı durumlarda neredeyse en başından beri çok açık olabilir. Uzun bir süre boyunca tüm çalışmalar anlayış üzerine yoğunlaşmalıdır, çünkü kişinin yönlendirilebileceği tek şey budur. Baştaki zorluğumuz, bunun ne hakkında olduğunu bile bilmeden 'yapmak' istediğimizdir. Ancak bu sistemde önce kişi anlamalıdır. Bir şeyleri daha iyi anladığınızda, daha birçok şey mümkün olacak, ancak daha önce değil.

S. Bu sistemi anlamak için kişinin varlığını kişinin bilgisiyle aynı ölçüde artırması gerektiğini söylediniz ve ikisinden de en zoru varlığın artması mı?

C. Her ikisi de eşit derecede zordur.

S. Ama bana bilgisini arttırmak kolay mı geliyor?

C. Düşündüğünüz kadar kolay değil, çünkü anlamadan bilgi işe yaramayacak, sadece daha fazla kelime olacak.

Varlık değişimi üzerinde çalışmalıyız, ancak sıradan yaşamda her şeyi yaptığımız gibi üzerinde çalışırsak, yaşam yeterince uzun olmayacaktır. Sadece okul çalışmalarının mükemmelleştirilmiş yöntemlerini kullanırsak kalıcı bir varlık değişimi yapmak mümkündür, aksi takdirde girişimlerimiz çok dağınık olacaktır. Böyle bir çalışmanın ilk şartı hiçbir şeye inanmamak, öğrendiği her şeyi doğrulamak değildir ve ikinci koşul, bir kişinin neden ve hangi amaçla bir şey yaptığını anlamadığı sürece hiçbir şey yapmamaktır. Yani anlayışa bağlıdır; tüm kısa yollar anlamaya bağlıdır.

S. Varlık ve anlayış arasındaki farkı anlamadım.

C. Bakın, bunlar iki farklı şey. Anlamak, bilgi ve varlığın birleşimidir. Kendi içimizde sınırlayıcı faktör nedir? Kesinlikle bizim varlığımız, yani anlama kapasitemiz. Anlama nedir? Bir bilgi parçasını başka bir bilgi parçasına bağlamaktır. Örneğin, temel varlık fikrini kabul ederseniz anlayışın varlığa bağlı olduğunu göreceksiniz. İnsan, birbiriyle bağlantısı olmayan farklı "ben"lere veya "ben" gruplarına ayrılır. Sonra bir "ben" bir şeyi bilirse, ikinci bir "ben" başka bir şeyi, üçüncü bir "ben" yine bir başkasını, ve asla karşılaşmazlarsa, ne tür bir anlayış mümkündür? Bir açıdan bakıldığında, bir insan yeterli bilgiye sahipmiş gibi görünebilir, ancak bunlar 'Ben hiç karşılaşmadım, bu bilgi asla bir araya getirilemez. Bu sıradan bir insanın varlığının halidir ve olduğu gibi anlayışına sahip olamayacağını kanıtlar. Anlamak her zaman şeyleri bütüne bağlamak demektir ve kişi bütünü bilmiyorsa, nasıl bağlanabilir?

Bu sistemde anlamaya çalışmalısınız; sadece anladığınız olumlu sonuçlar verir. Anlamadan bir şey yaparsanız, çok fazla vermez, çünkü sadece anladığınız şey değerlidir.

S. Kişinin imana ihtiyacı olmadığı fikrini anlamakta zorlanıyorum. Sistem fikirlerine inanmak zorunda değil misiniz?

C. Hayır, iman yardımcı olmaz. Hazırlıklarınıza dayanarak fikirleri kabul etmek ya da kabul etmemek zorundasınız. Bu fikirlere belirli bir materyalle gelirsiniz ve bu materyalin yardımıyla, onları anlayıp anlamayacağınıza göre, bunları kabul edip etmemeye karar verirsiniz. Kendiniz için 'kabul et' kelimesini kullanabilirsiniz, ama biz 'anlam' kelimesini kullanıyoruz; ve eğer anlayabiliyorsanız, imana ihtiyacınız yoktur. Ön fikirlerde inanca ihtiyaç duyan kesinlikle hiçbir şey yoktur, çünkü bazı durumlarda, psikolojik tarafta olduğu gibi, her şeyi doğrulayabilirsiniz ve diğer bazı durumlarda, evreni incelerken, ölçek fikri vardır. Bu sistemde inanç gerektiren ve inancın nerelere yardım edeceği konusunda tek bir fikir görmüyorum. Aksine, inanç size yardımcı olmak yerine işleri daha da zorlaştıracak ve sizi durduracaktır.

S. Bir an için mekanikliği görür ve buna karşı çıkarsam, bazen yeni bir şey görür ve anlarım. Bu anlayışı ne veriyor?

C. Bu gözlem için bir konudur. Sorunuza yalnızca gerçekleri gözlemlerseniz ve anlayışa eşlik eden iç ve dış koşulları ve anlayış eksikliğine eşlik eden koşulları görürseniz sorunuzun cevabını alacaksınız.

S. Kendi kendini gözlemleme dışında, kişinin daha iyi anlaması için yapabileceği başka bir şey var mı?

C. Evet, kişi ne yaptığını ve neden yaptığını anlamalıdır. Kişi ne kadar çok anlarsa, aynı çabalardan o kadar çok şey elde edilebilir.

Ama asıl mesele kendini hatırlamak. Kendinizi ne kadar çok hatırlarsanız, o kadar iyi düşünürsünüz, çünkü yeni makineler bulacaksınız. Kendinizin bilincindeyseniz, bu akla ihtiyaç duymayacağınızı göreceksiniz. Bu zihin masaları ve sandalyeleri düşünmek için size hizmet edecektir, ancak daha büyük şeyler hakkında düşünmek istiyorsanız daha iyi makineler kullanabilirsiniz.

S. Düşündüğümde neden en az şeyi anlayamıyorum, ama bazen aniden ortaya çıkıyor?

C. Anlamak her zaman böyle gelir- anlarsınız ve sonra anlarsınız. Ama eğer bir şeyi anlama girişimleri yanlış giderse, onu düşünmemeye çalışın, kendinizi hatırlamaya çalışın, yani duygusal olmaya çalışın ve zamanla anlayacaksınız. Anlamak bir anda kalıcı olmaz; diğer her şeyde olduğu gibi birçok adım vardır ve bir gün bir şey anlayabilir ve ertesi gün anlayamazsınız, çünkü aynı koşullarda bir gün daha bilinçli ve ertesi gün daha uykuda olabilirsiniz. Kendi haline gelmeden günler geçebilir.

S. Duygusal merkez aracılığıyla anlıyor musunuz?

C. Anlama, tüm merkezlerin birleşik bir işlevidir. Her merkez ayrı ayrı bilir; bütün bilgilerini birleştirdiklerinde bu anlayış verir. Bir şeyi anlamak için en az üç tane merkez gerekir.

S. Bir şeyin her tarafını anlaması gerektiğini mi kastettiniz?

C. Hayır, yani önce hangi çizgi, hangi ölçekte, hangi bütünü düşündüğünüz hakkında bir fikriniz olmalı. Ve sonra, ayrı bir şey hakkında konuşursanız veya düşünürseniz, bu ayrı şeyi bütünle ilişkili olarak anlamalısınız. Sadece bu anlayıştır: bu şeyin yerini bulmak, bu şeyin anlamı, bu şeyin kendinizle ve diğer şeylerle ilişkisi. Deneyin, ancak göründüğü kadar kolay olmadığını göreceksiniz.

S. Sınırlı olmasına rağmen hiçbir şey anlamıyor muyuz?

C. Evet, basit şeyler, bazen anlıyoruz; ama eğer bir şey biraz daha karmaşıksa, kendimizi kaybeder ve anlamıyoruz. Gerçekte en basit şeyleri anlayamayacağımızı fark etmeden büyük şeyleri anlamak istiyoruz. Onlarla başlasak, yavaş yavaş daha fazla anlamaya başlayacağız. Ancak, büyük şeylerle başlarsak ve küçük şeyleri düşünmeyi veya gözlemlemeyi reddedersek, hiçbir şeyi düzgün bir şekilde anlamayacağız.

S. Entelektüel olarak anlamadan duygusal olarak anlamak mümkün değil mi? Bazen anlayamayacağınız bir şey hissedersiniz.

C. O zaman hissetmek, anlamak değil. Duygusal anlayış bazen çok iyidir, sadece bunu doğrulayamazsınız. Fakat bir şeye bir merkez, başka bir merkez ve üçüncü bir merkezin bakış açısından bakabiliyorsanız, o zaman gerçekten anlarsınız. Ve merkezlerin yönü bile kendi başına yeterli değildir, çünkü bilgi gereklidir. Sadece bilgi merkezlerin yönü ile bağlantılı olduğunda,

S. Entelektüel bir anlayış duygusal yetersizliğe nasıl geçebilir?

C. Daha önce de söylediğim gibi, çok nadir olarak anlamak bir merkezle çalışır Bir merkezin işi bilgi ya da his olabilir, ancak iki merkezin (iki, üç, dört, belki de daha fazlası) işlevi altında olan ayakta durmayabilir.

S. Bir şey hakkındaki anlayışımı test edebilmemin bir yolu var mı?

C. Ne demek istediğinizi belirtmeden soruyorsunuz ve bu, ne istediğinizi kendiniz anlamadığınızı gösteriyor, çünkü her ayrı anlayış için kesin bir test var. Diyelim ki buraya yaşadığınız yerden nasıl geleceğinizi anlıyorsunuz. Diğer her şeyde sadece pratik uygulama anladığınızı veya anlayamayacağınızı gösterecektir.

S. Belli bir anlayış aşamasına ulaşırsak, dünya için daha faydalı olur muyuz?

C. İlk önce kendimize fayda sağlamalıyız. İlk aşamaya geldiğimizde ikinci aşama hakkında düşünebiliriz. Eğer uyuyorsak, kendimiz için bile kimseye fayda sağlayamayız. Kendimizi anlamadığımızda diğer insanları nasıl anlayabiliriz? 1, 2 ve 3 numaralı insanlar birbirlerini anlayamazlar, bu seviyede anlayış sadece tesadüfi. 4 numaralı insanın yönünde hareket edersek, birbirimizi anlamaya başlarız.

S. Birbirinizi anlayarak ne demek istiyorsunuz?

C. İnsanlar konuştuğunda, görüşlerini açıklamaya çalışın, duyamazlar bile duyduklarını doğru bir şekilde tekrarlayamazlar, bazı şeyleri değiştirirler. Ve yanlış anlama büyür ve büyür. Biri bir teori icat eder, hemen beşi diğeriyle onunla çelişmek için icat edilir. Yaratılışın başlangıcından binlerce yıl geçti ve bu zaman zarfında insanlar birbirlerini hiç anlamadılar. Şimdi onların nasıl olmasını bekleyebiliriz?

Bu yüzden önce kendimizi anlamalıyız. Durumumuzu görmüyor ve mekanikliğimizi gerçekleştiriyoruz. Bu anlamadığımızın bir yasa olduğunu görmüyoruz.

S. Mekanikliğimi daha iyi nasıl anlayabilirim ve bir makine olduğumu nasıl görebilirim?

C. Denemeden hiçbir şey yapamayız Bir makine olup olmadığınızdan emin olmak istiyorsanız, bir makinenin yapa-

mayacağı bir şey yapmaya çalışın. Kendinizi hatırlamaya çalışın, çünkü bir makine kendini hatırlayamaz. Bunu yapabileceğinizi görürseniz, bu bir makine olmadığınız anlamına gelir; yapamayacağınızı fark ederseniz, bu bir makine olduğunuzu kanıtlar. Ve sonra, bir makine olduğunuzu fark ederseniz ve makine olmayı bırakıp bırakamayacağınızı öğrenmek istiyorsanız, yine tek yöntem denemektir.

S. Sadece eşit varlığa sahip insanların birbirlerini anlayabileceklerini mi söylediniz?

C. Bu tam olarak anlaşılamamıştır, çünkü eğer iki kişi eşit derecede yanlış bir varlığa sahipse, birbirlerini anlamayacaklardır. İnsanlar arasında anlayış getiren eşitlik değildir, sadece varlık değil, aynı zamanda bilgi. 5, 6, ve 7 numaralı insanlar gibi farklı seviyeler, hem bilgi hem de varlık seviyelerini gerektirir. 5 Numaralı insanlar birbirlerini anlamalıdır; 6 numaralı insanlar daha iyi anlar ve 7 numaralı insanlar tam olarak anlıyor. 4 numaralı insanlar bile bizle karşılaştırıldığında birbirlerini anlarlar, ancak biz birbirimizi anlayamayız veya sadece bir an için anlarız ve başka bir anda anlamayı bırakmayız. Böyle bir anlayışa güvenemeyiz. Birbirini çok iyi tanıyan insanlar yıllarca birlikte çalışabilirler ve belli anlarda birbirlerini anlamazlar. Bu nedenle, bulunduğumuz yere veya koşullara dil karışıklığı yeri denir, çünkü hepimiz farklı dilleri konuşuyoruz. Bu nedenle, doğru bir okulda, öncelikle okuldaki diğer insanlarla konuşabileceğiniz dili öğrenirsiniz ve sonra bu dili kullanarak- doğru şekilde kullanırsanız- birbirinizi anlayacaksınız. Bu yüzden yeni bir dil gerekli. Bu dili öğrenmiyorsanız veya dil yanlışsa, asla birbirinizi anlamayacaksınız.

S. Aynı kelime, onu kullanan insanların seviyesine göre farklı bir anlama sahip olabilir mi?

C. Evet, olabilir. Kelimeler 4. insan seviyesinden başlayarak nesnel bir anlam kazanmaya başlar. 1, 2 ve 3 numaralı insanlar tamamen özneldir ve herkes her kelimeyi kendi yoluyla anlar. Ancak insanlar bu dili veya hatta birkaç kelimeyi biliyorlarsa, aynı anlamda kullanabilirler.

S. Bir kelimeyi tamamen anlarsanız, bu 7 numaralı insanın seviyesine çıkmış olduğunuz anlamına mı gelir?

C. Hayır, bir kelimeyi tam olarak diğerini ise eksik anlayamazsınız. Hepsini belirli bir düzeyde tanımalısınız ve sonra varlığınız değişir ve daha birçok bölüm bulursunuz. Böylece diliniz gittikçe daha karmaşık hale gelecektir. Ve belirli bir seviyede belki de yeni kelimelere, yeni formlara ihtiyacınız olacak, çünkü eski formlar artık yeterli olmayacak.

S. Bir terim veya kelimenin anlaşılması varlık derecesine göre değişir mi? Örneğin, 'aşk' kelimesi 1 numaralı insana bir şey, 4 veya 5 numaralı insana başka bir şey ifade eder mi?

C. Kesinlikle. Aynı kelimenin 1 numaralı insan için bir şey, 2 numaralı insan için başka bir şey ve 3 numaralı insan için başka bir şey anlamına geldiğini zaten görebiliriz. Ama 1, 2 ve 3 numaralı insan düzeyinde bu mekanik, insanların yardım edemeyeceğini düşünüyoruz. Şeylerin anlamlarına göre değil, seviyelerine, kapasitelerine göre anlıyorlar.

S. Bir seviyeden diğerine bir değişikliğin belirtileri nelerdir- mesela No. 3'ten No. 4 veya 5'e?

C. 5 numaralı insan birdir, birliği vardır. Sahip olduğumuz bu sürekli ego çatışmasında yaşamıyor. Öz-bilinci var. Yüksek duygusal merkezin kontrolü vardır. Böylece değişikliğin ne olduğunu kendisi bilecek. Diğer insanlar sadece onlara ne gösterdiğini bilecek, çünkü kendini kontrol edebiliyor. 4. İnsan, amacını ve amacına nasıl ulaşılabileceğini bilir. Gözleri kapalıyken gözleri açıkken gider.

S. Derslerinizden birinde anlamanın farklı olamayacağını söyleyerek ne demek istediniz?

C. İnsanlar en üst seviyeye ulaşırlarsa, işleri farklı şekilde anlayamazlar. Bu en yüksek seviyeyi ifade eder, ancak ona ulaşmak istediğimiz için, onu bir prensip olarak almalıyız. İnsanlar bir şeyleri farklı anlarlarsa, hepsi yanlış demektir. Küçük bir şekilde, şimdi bile örneklerini bulabilirsiniz. Eğer iki

kişi bir şeyi gerçekten anlarsa, örneğin bir şeyi eşit derecede iyi yapabilirlerse, birbirlerini anlayacaklardır. Fakat pratik açıdan bir şeyleri yargılama alışkanlığını kaybettik, teorik olarak kelimelerle yargılarız.

S. Tam bir anlayışa sahip olmadan önce biraz anlayışınız olamaz mı?

C. Kendimiz hakkında konuşurken mutlak olarak konuşamayız. Sadece göreli değerlerden söz edebiliriz. Tam anlayış çok uzaktır, ancak daha az anlayış ve daha fazla anlayıştan bahsedebiliriz. Kendinizi hatırlamaya ve tanımlamamaya devam ederseniz, anlayış büyüyecektir.

S. Anlamanın bütüne ilişkin bir parçayı anlamak anlamına geldiğini söylediğinizde ne demek istediğinizi daha fazla açıklayabilir misiniz?

C. Sadece bir parçayı anlarsanız, o anlama gelmez. Filleri biri kuyruğundan, diğeri gövdesinden vb. açıklamaya çalışan kör insanlar gibi olurdu. Anlamak, parçaları bütüne bağlamak anlamına gelir. Biri parçalardan başlayabilir veya kişi bütünden başlayabilir. Ancak, ne başlarsa başlasın, ne kadar bağlantılı şeyler varsa, o kadar iyi anlar- eğer bağlantılar doğru yapılırsa ve sadece bir yanılsamaysa.

S. Sistemde bir şey anlarsanız, daha yüksek merkezleri mi kullanıyorsunuz?

C. Hayır, merkezlerin sadece yüksek kısımları. Yüksek merkezler yüksek bilinç demektir. Ancak birçok farklı anlayış durumu vardır ve biri çok ilginç anlayış araştırmaları yapabilir. Mesela kişinin bir anı anlamadığı, başka bir anın anlamadığı, sonra tekrar kaybettiği şeyler vardır. Sonra Yeni Ahit'teki birçok cümle de olduğu gibi, anlamları çok olan şeyler vardır. Örneğin, küçük çocuklar hakkındaki cümlenin yaklaşık kırk farklı anlamı vardır, ama kimse onları asla akılda tutamaz. Aynı anda üçten fazla anlamı asla anlayamazdım. Yaklaşık yirmi tane yazdım ama sonra sadece kelime oldular. Sınırlarımızı

bilmek gerekir.

Doğru anlayış, doğru bir tutum gerektirir. Hiçbir kontrolümüz olmadığını, makineler olduğumuzu, her şeyin bize gerçekleştiğini anlamalıyız. Ancak sadece bu konuda konuşmak bu gerçekleri değiştirmez. Mekanik olmayı bırakmak başka bir şey gerektirir ve her şeyden önce bir tutum değişikliği gerektirir Belli bir kontrolümüz olan bir şey bizim tutumlarımızdır-bilgiye, sisteme, işe, kendini incelemeye, doğru arkadaşlar vb. 'Yapamayacağımızı' anlamalıyız, ama tutumlarımızı değiştirebiliriz.

Tutumlar çok farklı olabilir. Şu an için sadece iki tane-olumlu ve olumsuz, olumlu ve olumsuz duygular anlamında değil, entelektüel merkezin olumlu ve olumsuz kısımlarına atıfta bulunacağız; evet diyen ve hayır diyen kısım, yani onay ve onaylamama Bunlar iki ana tutumdur. Tutumlar hakkında düşünmek çok önemlidir çünkü çoğu zaman sadece olumlu bir tavırla anlayabildiğimiz şeylere karşı olumsuz bir tavır alırız. Örneğin, insanların işle ilgili bir şeye karşı olumsuz bir tutum alması olabilir. Sonra anlayışları durur ve tutumlarını değiştirene kadar hiçbir şeyi anlayamazlar. Bazı durumlarda olumlu tutumlara, diğerlerinde olumsuz tutumlara sahip olmalıyız, çünkü çoğu zaman anlayış eksikliğine yanlış bir tutum neden olur. Onlara karşı yeterince iyi bir olumsuz tutumunuz yoksa, anlayamayacağınız birçok şey vardır. Onlara olumlu bak, hiçbir şeyi asla anlamayacaksın Bir insan hayatı inceliyorsa, olumsuz sonuçlara varmalıdır, çünkü hayatta çok fazla şey var. Sadece olumlu tutumlar yaratmaya çalışmak, sadece olumsuz tutumlara sahip olmak kadar yanlıştır. Yine de bazı insanlar herhangi bir şeye ve her şeye karşı olumsuz bir tutum sergileyebilir, bazıları ise olumsuz bir tutum gerektiren şeylere karşı olumlu bir tutum geliştirmeye çalışır. Öte yandan, dediğim gibi, iş, işin fikirleri, yöntemleri ve kurallarına, anlamaya son veriyorsunuz. Kapasitenize göre, yalnızca olumlu olduğunuz sürece anlayabilirsiniz.

Ancak bu sadece entelektüel tutumları ifade eder. Duygusal merkezde, olumsuz duygusal tutumlar tanımlamak anlamına gelir.

S. Olumsuz bir tutumun ne olduğunu anladığımdan emin değilim.

C. Şüpheli veya anlayışsız bir tavır anlamına gelir — birçok varyasyon, bazen de korku tavrı vardır. Kabul etmek ya da kabul etmemek gibi sıradan bir anlayışla alın.

S. Tutum kimlikle aynı şey değil mi?

C. Kesinlikle hayır. Tutum, bakış açısı anlamına gelir Tanımlanmadan bir bakış açısına sahip olabilirsiniz. Çoğu zaman, tanımlama yanlış bir tutumun sonucudur.

S Kişi tutumunu nasıl değiştirebilir?

C. İlk olarak, bu sistemin çizgileri üzerinde kendini ve hayatı inceleyerek. Bu tutumu değiştirir. Bu sistem sadece bilgi değil, farklı düşünme sistemi ya da farklı tutumlar sistemidir. Ardından, belirli bir değerleme gereklidir; şeylerin göreceli değerini anlamalısınız. Henüz yapmaktan bahsetmiyoruz- çalışma hakkında konuşuyoruz. Şu anda bizim için sadece kelimeler olan ve çoğu zaman yanlış anlamda ve yanlış yerde kullanılan kelimeler üzerinde çalışmalı ve anlamalıyız. Bazı temel ilkeleri anlamak ve hatırlamak gerekir. Bunu yaparsanız, doğru şekilde başlayacaksınız. Onları anlamaz veya hatırlamazsanız, işler ters gidecektir. Genellikle üç ya da dört baş tökezleme bloğu vardır ve temel ilkeleri anlamadığınız ve hatırlamadığınız sürece bunlardan birinin ya da diğerinin üzerine düşersiniz.

S. Sisteme zihnimle çok değer verdiğimi fark ettim, ama daha fazla çaba sarf etmek için duygusal değerlememi nasıl artırabilirim?

C. Daha iyi anlayarak ve kendini hatırlamaya çalışarak. Anlamak sadece akılda olamaz; Bunun aynı anda birkaç merkezin çalışması anlamına geldiğini ve duygusal merkezin içinde oynadığı kısmın çok önemli olduğunu açıkladım çünkü duygusal enerji olmadan derin bir anlayış olamaz.

S. Bir şeyi anlamak için neden belirli bir tutumun gerekli olduğunu daha fazla açıklayabilir misiniz?

C. Düşünmeye çalışın; neden gerekli olduğunu kendiniz görmeye çalışın ve bir tutum ya da bakış açısının ne anlama geldiğini bulmaya çalışın. Bu bir düşünme, bir şeyleri bir araya getirme- zaten bildiğimiz tüm şeyler, öğrendiğimiz tüm fikirler ve ilkeler ve gerçekleri yeni bir bakış açısıyla görebilme sürecidir. Yeni bir şekilde düşünmek çok zor bir şeydir, çünkü eski düşünme tarzı eski düşünme alışkanlıkları, eski çağrışımlar, tutumlar ve şeylerin kendilerinin etkisi ile korunur. Bir şeye karşı belirli bir tutumunuz olduğunu varsayalım ve bu şeyin kendisi bu tutumu sizin için mümkün olan her şekilde tutmaya çalışıyor. Sonra, değiştirirseniz, yönlendirirseniz, büyük bir adım atacaksınız.

S. Varlık konusundaki gerçek çalışmanın, doğru anlayışın nasıl elde edileceğinin anlaşılmasını gerektirdiği söylendi. Ayrıca ne istediğimizi anlamamız gerektiğini mi söyledin?

C. Bunun birkaç nedeni vardır. Anlamak bizi değiştirebilecek en güçlü gücümüzdür. Ne kadar fazla anlayışa sahipsek, çabalarımızın sonuçları o kadar iyi olur. Ne istediğini bilmekle ilgili olarak, sadece birçok farklı departmanla büyük bir dükkâna gittiğinizi hayal edin. Ne satın almak istediğinizi bilmelisiniz. Ne istediğini bilmiyorsan nasıl bir şey alabilirsin? Ama her şeyden önce dükkânda ne olduğunu bilmelisiniz, aksi takdirde satmadıkları şeyleri isteyebilirsiniz. Bu soruna yaklaşmanın yolu budur.

Neden başladığınızı hatırlamak her zaman gereklidir. Sıradan yaşamdan veya farklı şeylerden alabileceğiniz şeyleri almak ister misiniz? Denemeye değer mi? Genellikle yanlış kullanılan hayal gücü kapasitemiz bu durumda yardımcı olabilir. Ama bunu her zaman kontrol etmeli ve seninle kaçmasına izin vermemelisin. Bizimle kaçarsa buna hayal gücü diyoruz, ancak kontrol ederseniz, bir şeyin ne anlama geldiğini ne anlama geldiğini görmek için kullanabilirsiniz. Bu nedenle, kullanırsanız, istediğinizi gerçekten istediğinizi isteyip istemediğinizi görmenize yardımcı olabilir, çünkü çoğu zaman farklı bir şey

istiyoruz veya bir şeyin onunla başka bir şey getirdiğini fark etmiyoruz. Tek başına bir şey isteyemezsiniz; bir şey istiyorsanız, onunla birçok şey elde edersiniz. Sadece ne istediğini bildiğin zaman nereye gittiğini ve doğru olduğunu bileceksin. Bilmek gerekiyor. Sıradan bakış açısından oldukça fantastik, imkânsız olabilir ve yine de doğru olabilir. Veya çok basit ve doğru görünebilir ve yine de imkânsız olabilir.

S. Bana neyi hedeflemeniz gerektiğini söyleyebilir misiniz? Demek istediğim, çalışma yoluyla elde etmek ne mümkün?

C. Genel bir cevap olarak- tek amaç varlığın değişmesidir. Amaç daha yüksek bilinç durumlarına ulaşmak ve daha yüksek merkezlerle çalışabilmektir. Geri kalan her şey, bunu başarmak için. Onunla hiçbir ilgisi yok gibi görünen bin şey yapmak gerekiyor, ama hepsi gerekli, çünkü normal seviyenin altında yaşıyoruz. İlk önce normal seviyeye ulaşmalı ve ikinci olarak yeni şeyler ve olasılıklar geliştirmeye çalışmalıyız. Hiç kimse size bu konuda yardımcı olamaz, sadece kendi çalışmanız ve kendi anlayışınız. Anlayarak başlamalısın. Bu dersler ve bu sistem anlayış kazandırmaktır. Bir sonraki adım kendi çabalarınıza bağlıdır. Varlık değişimi ancak söylenen her şeyi hatırlarsanız ve kendiniz için istisnalar oluşturmaz ve sevmediğiniz şeyleri dışarıda bırakırsanız elde edilebilir. Bunu yaparsanız, söylenenlerle doğru bir ilişkiniz olmaz ve hatırlamaya çalışsanız bile, hiçbir şey değişmez.

S. Normal seviyemizin altında yaşadığımızı söylediğinde ne demek istiyorsun? Normallik nedir?

C. Normallik, geliştirme kapasitesidir. Genellikle insanlar normalin altındadır. Sadece sıradan insan seviyesinden gelişme olasılığı başlar. Ama sıradan insanın altında birçok durum var. Çok fazla tanımlanmış ya da yapıcı fikirlerle hipnotize olmuş ya da çok fazla yalan söyleyen insanlar sıradan bir insandan daha fazla makinedir. Sıradan bir insan olmak zaten nispeten yüksek bir durumdur, çünkü bu durumdan hareket etmek mümkündür.

S. Sık sık ne istediğimi düşünmeye çalıştım, ama sadece birçok şeyin karması var.

C. İşte bu. Senden ne istediğini tanımlamanın ne kadar zor olduğunu anlamanı istiyorum. İstediğiniz şeyi elde etmek için size tam bir seçenek verildiğini varsayalım: ne söyleyeceğinizi bilemezsiniz. Ancak bunu anlamanız ve bilmeniz önemlidir; onu formüle edebilmelisiniz. Bazı şeyler hakkında onları sıradan bir şekilde alamayacağınızdan emin olabilirsiniz, ancak onları da bu şekilde alacağınızın garantisi yoktur. Örneğin, sipariş yanlış olabilir. Bilmediğimiz şeylerin bir şeyler alabileceği belirli bir düzen vardır. Bazı şeyleri alabileceğinizden oldukça emin olabilirsiniz, ancak istediğinizi değil, başka bir şeyi alacağınız olabilir. Ve istediğiniz şeyleri almasanız bile, onları başka bir şekilde elde edemeyeceğinizden emin olabilirsiniz.

Garip olan şey, kural olarak insanların amaçlarını bilmemesidir. Amaç, ancak kişinin konumu hakkında zaten bir şey biliyorsa formüle edilebilir. Eğer bir insan pozisyonunu fark etmezse, tüm amaçları hayali olacaktır. Bu yüzden amacınız hakkında düşünmenizi tavsiye ederim: daha önce ne düşündüğünüzü ve birinin neyi alabileceğini ve neyi almaya çalışacağını nasıl açıklayacağınızı. Ulaşamayacağınızı bildiğiniz bir amacı tarif etmek işe yaramaz. Ancak ulaşmayı ümit edebileceğiniz bir amacınız varsa, çalışmanız bilinçli ve ciddi olacaktır.

Başlangıçta insanlar genellikle kendilerinden önce ayarlanmış, çok soyut ve uzak hedefler.

Bir insanın amacı ilk başta karanlık bir yolda gece yürürken uzaktan gördüğü bir ışık gibidir. Bu ışığı amacına çevirir ve ona doğru gider. Yolda, onunla ilk ışık arasında başka bir ışık görüyor ve önce en yakın ışığa gitmesi gerektiğini anlıyor ve ona doğru gidiyor. Belli bir süre sonra, yine onunla gittiği ışık arasında üçüncü bir ışık görür ve böyle devam eder. Bu, uzunluk olarak, insan ona en yakın ışığı, yani bulunduğu yerden ulaşabildiği hedefi görene kadar birkaç kez tekrarlanır.

Yani, çok büyük şeylere bakmayın; çok uzağa bakmayın; daha yakına bakın. Uzak bir gelecek için çalışmaya başlayamazsınız; yarın için çalışıyorsunuz. Günlük yanlış bir şey buluyorsun. Neden? Çünkü dün yanlıştı. Eğer günlük doğru

yaparsanız, yarın doğru olacaktır. Ve sadece bir amaç ile dün ne yaptığınızı ve ne yaptığınızı hatırlamak mümkündür- amacınıza neyin karşılık geldiğini ve neyin olmadığını.

Tüm eylemlerimizdeki itici güç iki çeşittir: bir şey bizi çeker veya bir şey iter. Uzak gelecekte ne elde edebileceğimizi bilemeyiz, ama içinde bulunduğumuz durumu çok iyi biliyoruz. Bunu anlarsak, bize kesin bir amaç verir. Amaç bu durumdan kurtulmak olacaktır. İçimizde özgürleşmeye çalışmamız gereken bazı şeyleri bilebiliriz.

Amaç açıkça formüle edilmeli, anlaşılmalı ve hatırlanmalıdır. Ancak o zaman sonuçlara varmak mümkündür. Amaç her an unutulursa, sonuç alınamaz. Pozisyonunu fark eden bir insan amacını nasıl formüle edebilir? Konumunun ağırlık merkezinin uyku olduğunu görecektir; o zaman amacı uyanmak olacaktır. Veya mekanikliğini görürse amacı mekaniklikten kurtulmak olacaktır. Her ikisi de aynı şeye geliyor. Görüyorsunuz, bu basit ve pratik bir görüş.

S. İlerlemeyi engelleyen şeyin mekaniklikten yeterince kaçmak istemediğini daha net görüyorum. Kişi kaçma arzusunu nasıl yoğunlaştırabilir?

C. Bu, cevaplanması neredeyse imkânsız olan sürekli tekrar eden sorulardan biridir. Denemelisiniz ve şeyleri oldukları gibi ve olması gerektiği gibi karşılaştırmalısınız. Daha fazla anlayış gereklidir ve tam bir açıklama istiyorsanız, kendini hatırlama, çünkü tek gerçek cevap budur. Kendini hatırlama artarsa, geri kalan her şey artar.

S. Amacına ulaşmadan önce aşılması gereken engellerden bahsettin. O zamandan beri kendimde çok fazla engel gördüm, hiçbir şey alma ihtimalini göremiyorum.

C. Bu, onlarla özdeşleştiğiniz anlamına gelir. Her zaman hareket halinde olduğunuzu görmelisiniz, asla tek bir yerde kalmazsınız; bazen amacınıza daha yakın, bazen de bundan daha uzak olursunuz. Kendinizi gözlemlemek, amacınıza yaklaştığınızda anları yakalamak gerekir. Amacınızı formüle eder-

seniz, ona ne zaman daha yakın olduğunuzu ve ne zaman daha uzakta olduğunuzu bileceksiniz. Amacınız doğru bir şekilde formüle edilmişse, her zaman ondan aynı mesafede olamazsınız.

S. Anında sonuç almak için çalıştığımı düşünüyorum. Yanlış bir amaç mı?

C. Doğru ya da yanlış sorusu yoktur: sadece amacınızı bilmek sorunu vardır. Amaç daima mevcut olmalı ve geleceğe atıfta bulunmalıdır. Eğer amaç, çaba ve karar yoksa hiçbir sonuç mümkün değildir.

S. Kişi büyük çaba göstermeyi nasıl görebilir?

C. Az çaba sarf ederek.

Büyük bir çaba koşullara, duruma, anlayışa, birçok şeye bağlıdır. Büyük çabalarla başlayamazsınız. Kendinizi hatırlamaya çalışmak veya düşünceleri günde üç kez durdurmaya çalışmak gibi küçük çabalarla başlamalısınız. Oldukça küçük bir çabadır, ancak düzenli olarak yaparsanız, büyük bir çabaya ihtiyaç veya olasılık gelebilir ve doğru zamanda yapabilirsiniz.

S. Derslere ilk geldiğimde çok büyük bir amacım vardı, ama şimdi çok daha küçük oldu.

C. Evet, çalışmaya başladığınızda amaçlar çok fazla küçülüyor. Balonlar gibi muazzam başlıyorlar ve sonra oldukça küçülüyorlar, böylece onları cebinize koyabilirsiniz.

S. Mevcut durumumuzda, doğru ile yanlış arasındaki farkı bilemeyeceğimizi düşünüyorum.

C. Tam tersi: Bu farkı takdir edebiliriz ve sadece yapabiliriz, ama yapmalıyız. Yanlış ya da kötülük, bir yönümüz olduğu andan itibaren anlaşılabilir olmaya başlar. Yönümüz yoksa, o zaman özel bir kötülük yoktur, çünkü hepsi aynıdır.

S. Yönlendirmeyle amaç mı demek istiyorsunuz?

C. Evet. Amaç yön, belli bir çizgi anlamına gelir. Amacım buradan eve gitmekse, sağa dönmem doğru, sola dönmem yanlış olur. İyilik ve kötülük prensibi bu şekilde oluşturulabilir. Önce bir amaç veya yön belirlemeden iyi ve kötü ya da doğru ve yanlış tanımı olamaz. Bir amacınız olduğunda, amacınıza karşı olan veya sizi ondan uzaklaştıran şey yanlıştır ve amacınıza yardımcı olan şey doğrudur. Kişisel amacınız olmalı. Gelişim olasılıklarına karşılık geliyorsa, sistem bu olasılıkları açıklar. Ve eğer amacımıza ulaşmamızı engelleyen şeyin mekaniklik olduğunu ve bize yardım eden şeyin bilinç olduğunu anlarsanız, bilincin iyi ve mekanikliğin kötülüğü temsil ettiğini izler. Dolayısıyla, sistem 'iyi' ve 'kötü' yerine 'bilinçli' ve 'mekanik' kelimelerini kullanır. Bu, tüm pratik amaçlar için oldukça yeterlidir.

Daha ileri gidebileceğimiz herhangi bir sorunuz varsa, bu pratik tanımı her zaman hatırlamanız gerekir, çünkü sahip olabileceğimiz tek emin zemin budur: bizim için doğru olan, gelişimimize, uyanışımıza ve mekaniklikle mücadelemize yardımcı olan şeydir; ve bizim için yanlış olan şey, mekanik eğilimlerimizi teşvik eden, değişmemizi engelleyen, gelişimimizi engelleyen şeydir. Bundan başlarsak, daha sonra ayrımcılık için daha birçok kriter bulacağız.

S. Her şey mekanik kötülük mü?

C. Mekanik olan her şeyin kötü olduğu anlamına gelmez; ama kötülük bilinçli olamaz, sadece mekanik olabilir. Kendinize şunu sormalısınız: Kötülük bizde bilinçli olabilir mi? Diğer her şey felsefedir. Öznel bakış açınızdan iyi düşündüğünüz bir şey varsa ve bilinçli olarak kötü gördüğünüz şeyi yapmaya çalışırsanız, ya bunu yapamayacağınızı ya da içindeki tüm zevki kaybedeceğinizi göreceksiniz. Aynı şekilde kimlik olmadan bilinçli olarak negatif olamazsınız. Olumsuz duygular kötülüğün en iyi iletkenleridir, çünkü onlar sahip olduğumuz en mekanik şeylerden biridir.

S. Kişinin hayatta yapması gereken, amacına aykırı birçok şey vardır.

C. Neden amaca karşı? Pek çok şeyin amacınıza uymadığını söyleyebilirsiniz, ama birinin amacına karşı çok şey yapması gerektiğini görmüyorum. Kişinin sıradan yaşamda yapması gereken şeyleri yaparken, yapabileceği en fazla şey zaman kaybetmektir. Ancak, sadece zaman kaybetmekten çok daha kötü olan, yapmak zorunda olmayan birçok şey vardır. Bir şey kaçınılmazsa, her zaman herhangi bir faaliyetten çalışabilir. Hayal gücü, olumsuz duygular vb. Gibi diğer şeyler çok daha kötüdür. Kaçınılmaz değiller. Yapmak zorunda olduğumuz şeyler, işlerle çelişmez. Ama hiçbir şekilde mecbur kalmadan iş ile çelişen birçok şey yapıyoruz. Kesinlikle kişinin amacına aykırı eylemler ancak mekanik olabilir ve birçoğu kişinin amacına doğru ilerlemesini kesintiye uğratır.

S. Bilincin amacı makinenin tam kontrolünde olmak mı, böylece bilinçli bir insan için mekanik olan her şey var olamaz mı?

C. Bilinçli insanı bırak. Kötülüğü sadece kendinizle ilgili olarak anlayabilirsiniz- gerisi çok geneldir. Kendinizde, bilince karşı koyan, dirence yardımcı olan özellikler ve eğilimler bulursunuz. Bu kötülük kendi içinizde. Kötülüğün sadece mekanik olarak tezahür edebileceğini göreceksiniz.

Bunu tam olarak anlamak için uzun bir zaman gereklidir. Sıklıkla yanılıyor olabilirsiniz, kötülüğü kötülüğe, bilinçli olarak mekanik bir şeye götürürsünüz.

S. Mekanik olarak yetiştirilmemize göre hareket edersek kolayca yanlış bir şeyler yapabilir miyiz? Buna karşı hareket etmek daha iyi olur mu?

C. Buna karşı hareket etmek aynı derecede mekanik olacaktır, sadece bir mekanikliğe başka bir mekanikliğe karşı çıkacaksınız. Alışık olduğunuz şeylere karşı bir şeyler yaparsanız, mutlaka doğru olmayacaktır. Ayrıca, size öğretilen veya alıştığınız her şeyin yanlış olduğu anlamına gelmez. Bu çok basit olurdu. Eylemlerinize bazı örnekler verin ve bir şey olduğunda, onların gerçekleşmesine izin verdiğinizde, doğru veya

yanlış olabileceğini göreceksiniz. Ama bilinçli olsaydınız, seçebilirsiniz; bu oldukça farklı bir durum olurdu.

S. Sıradan davranış standartları bulmalı mıyız yoksa işte yeni standartlar mı bulmalıyız?

C. Çok sık kendimizi mazur görüyoruz ya da sıradan standartları hatırlamamak için mazeretler buluyoruz çünkü yeni standartlara sahip olmamız gerektiğini düşünüyoruz. Yenilerini edinme sürecindeyken, belli bir anda hiçbirimiz yok, bu yüzden yenilerini alana kadar sıradan standartlara uymanız gerektiğini anlamalısınız. Olağan ahlaki yasaların özünü alırsanız, sistemde görebildiğinizden özellikle farklı bir şey bulamazsınız. Örneğin, insanlarla olağan ilişki kurallarını ele alalım. Çok basitler: kendinize yapılmasını istemediğiniz şeyleri başkalarına yapmayın. Bu oldukça mantıklı ve açıktır ve sistemde tamamen kabul görmüştür.

S. Neyin doğru ve neyin yanlış olduğunun bize söylenmesindense kendimiz bulmaya çalışmamalı mıyız?

C. Bunu kendiniz nasıl bulabilirsiniz? İnsanlar bu soruna dünyanın yaratılmasından bir cevap aradılar ve henüz bulamadılar. Eğer kendiniz için neyin doğru neyin yanlış olduğunu bulabilirseniz, diğer her şeyi öğrenebilirsiniz. Hayır, bunu öğrenmelisiniz, öğrenilmesi gereken birçok şey gibi. Sadece kendini hatırlamanın değerini takdir ettiğinizde, doğru değerlere sahip olmaya başlar mısınız ve yargılayabilir ve tartabilirsiniz.

S. Yanlış olduğunu bilerek birinin kasten yaptığı pek çok şey vardır, ancak kişi bunu durduracak kadar güçlü değildir.

C. Kesinlikle, çünkü her şeyde mekanik iseniz, tek bir şeyde bilinçli olamazsınız. Ayrıca, bilinçli olarak kasten anlamına gelmez; işler olur. Her şey olursa, bir şey olamaz; o da olmalı.

S. Bu sisteme özgü ahlaki bir standart var mı?

C. Evet, kesinlikle, ama daha önce de söylediğim gibi, bu

sistemle ilgili olarak anlaşılması çok kolay. Mekaniğin bilinçle ilişkisi. Bu, bazı şeylerin mekanik olduğu ve mekanik kalması gerektiği anlamına gelir, ancak şimdi mekanik olan bazı diğer şeyler bilinçli hale gelmelidir.

Gördüğünüz gibi, en zor şeylerden biri doğru ve yanlış ya da iyi ve kötüyü tanımaktır. Aklımız, bilinç ile ilgili düşünmeye alışkın değildir. Kabul edilebilecek, hatırlanabilecek ve takip edilebilecek kalıcı bir dış tanım olması gerektiğini düşünüyoruz ve dış bir tanım olamayacağının farkında değiliz. Ancak bazı şeyleri belirleyen içsel eylem nitelikleri vardır.

İyi ile kötünün bilinçli ve bilinçsizle ilişkisi hakkındaki bu fikir, özellikle doğru benzetmeler bulmaya başladığınızda düşünmek için çok yararlı bir şeydir; sadece size kesin bir anlayış kazandırdığı için değil, aynı zamanda sistemde duyduğunuz bu ve benzeri fikirleri aklınızda tutarak, bunu bizim için, yani merkezlerin entelektüel bölümlerinde mümkün olan en üst seviyede tutuyorsunuz. Merkezlerin alt, mekanik parçaları ile bu tür şeyleri karlı bir şekilde düşünemezsiniz, çünkü hiçbir şey gelmez. Anlamak için, merkezlerin entelektüel bölümlerini kullanmalısınız, aynı anda sadece bir değil iki veya üç tane kullanmalısınız.

Ahlak nedir? Davranış yasalarını anlama? Yeterli değil. Bir vahşi gibi, 'Benden çalıyorsanız bu kötüdür, ama sizden çalarsam iyi olur' dersek, ahlak değildir; sadece vahşi davranışlar. Çünkü ahlak, kişinin kendi eylemleriyle ilgili olarak iyi ve kötü hissi olduğunda başlar ve kişinin kötü olduğunu düşündüğü şeyden vazgeçebildiği ve iyi olduğunu düşündüğü şeyi yapabildiği zaman başlar.

Ne iyi? Peki kötü olan ne? Genel olarak, bu ilk aşamada, insan ahlaki ilkeleri dini, felsefi veya bilimsel fikirlerden ödünç alır ya da sadece geleneksel tabuları benimser. Bazı şeylerin iyi, bazı şeylerin kötü olduğuna inanıyor. Fakat bu öznel bir ahlaktır ve iyilik ve kötülük anlayışı tamamen görecelidir. Bütün ülkelerde ve her dönemde neyin iyi neyin kötü olduğunu açıklamaya çalışan bazı ahlaki kodlar kabul edildi. Ancak mevcut teorileri karşılaştırmaya çalışırsak, hepsinin birbiriyle çeliştiğini ve kendi içlerinde çelişkilerle dolu olduğunu göreceğiz. Ge-

nel ahlak diye bir şey yoktur; Hıristiyan ahlakı gibi bir şey bile yok. Örneğin, Hıristiyanlık öldürmemelisin diyor, ama kimse bunu ciddiye almıyor. Birçok ahlak öldürme esasına göre inşa edilmiştir. Örneğin, ilk derste söylediğim gibi, bazı ülkelerde kan intikamını reddetmek en ahlaksız bir şey olarak kabul edilir. Ve neden bir insan bir insanı öldürebilir, diğerinde öldüremez? Sıradan ahlak hakkında bilinen her şey tutarsızlıklarla doludur.

Dolayısıyla, bu problemi düşünürseniz, yüzlerce ahlaki sisteme ve öğretiye rağmen, insanın neyin doğru neyin yanlış olduğunu söyleyemeyeceğini, ahlaki değerlerin değişmesi için onlarda kalıcı bir şey olmadığını anlayacaksınız. Aynı zamanda, doğru ve yanlış fikrine karşı tutumlarına göre insanlar iki kategoriye ayrılabilir. Doğru ve yanlış hissi olmayan insanlar var; ahlaki anlam yerine sahip oldukları tek şey hoş ve nahoş, kârlı ve kârsız fikirdir. Ve neyin doğru neyin yanlış olduğunu bilmeden, doğru ve yanlış hissi olan başka insanlar da var. İlk kategoriye dahil olan insanlar sistemle ilgilenemezler, onlar için değildir. İkinci kategorideki insanlar ilgilenebilir.

Başından itibaren anlaşılması gereken şey, insanın belirli bir doğru ve yanlış duygusu ile başlaması gerektiğidir, aksi takdirde hiçbir şey yapılamaz. O zaman sıradan ahlak konusunda yeterince şüpheci olmalı ve sıradan ahlaki ilkelerde genel veya istikrarlı bir şey olmadığını anlamalıdır, çünkü sözleşmelere, yere ve süreye göre değişirler. Ve nesnel doğru ve yanlışın gerekliliğini anlamalıdır. Bu üç şeyi anlarsa, her bir ayrı şeyle ilgili neyin doğru neyin yanlış olduğunu ayırt etmek için bir temel bulacaktır, çünkü eğer doğru bir şekilde başlarsa, hangi iyinin ve kötü olmak göreceli olmak ve mutlak olmak. Her şey doğru bir tutum, doğru bir bakış açısıyla başlamaktır. Yanlış bir bakış açısıyla başlarsa, hiçbir şey bulamaz.

S. Doğru ve yanlış duygularımıza nasıl güvenebiliriz?

C. Güvenemez veya güvensizlik edemezsiniz; orada. Yani soru bu değil. Sadece nesneyle ilgili tereddüt edebilir ve şüphe duyabilirsiniz. Kuşkusuz, bilgi olmadan, gelişme olmadan, bilinç olmadan bir şeyin doğru mu yanlış mı olduğunu kesin-

likle söyleyemezsiniz; ama siz ona doğru gidiyor olabilirsiniz. Ahlak her zaman farklıdır, ancak ahlaki duyu kalıcıdır. İnsanların ahlaki bir duygusu yoksa, onlarla konuşmanın bir yararı yoktur. Ancak doğru ve yanlış hissi bir şeydir ve tanımı, içeriği oldukça farklıdır. İki insanın çok güçlü bir doğru ve yanlış hissi olabilir, ama biri için doğru olan diğeri için yanlış olacaktır. Duygu, tanımlamayı önermez, bu yüzden bir insan doğru ve yanlış hissine sahip olabilir ve bu konuda yanlış fikirlere sahip olabilir.

S. Uygulanacak standart belirli bir şeyin bilince yardım edip etmediğini mi belirler?

C. Standart bir sisteme bağlanmalıdır. Bir sistem olmadan (bu sistemi kastetmiyorum, ama bir sistemi olmalı) yargılayamazsınız.

Bu sistem nesnel bilinç olasılığı ile başlar ve nesnel bilinç gerçeği bildiğimiz bir durum olarak tanımlanır. Eğer ona ulaştığımızda, gerçeği bilersek, neyin doğru neyin yanlış olduğunu da biliriz. Sonuç olarak, nesnel bilince yol açan aynı yol, doğru ve yanlış anlayışına da yol açar. Nesnel bilince sahip olmadığımız için, onu doğru ve iyi geliştirmemize yardımcı olan her şeyi ve bu konuda bizi yanlış ve kötü olarak engelleyen her şeyi düşünüyoruz.

Sıradan anlayışımızda nesnel gerçeklik daha çok yaşamın entelektüel tarafına atıfta bulunur, ancak bir insan bunu dini tarafta, ahlaki tarafta, estetik tarafta vb. De bilmek isteyebilir. Sistem, 1, 2, 3, 4, 5, 6 ve 7 numaralı insanların bu açıdan farklı bir konumda olduğunu açıklar. Din No. 1, No. 2, No. 3, No. 4 ve benzeri vardır ve 1, No. 2, No. 3, No. 4, No. 5 ve benzeri ahlak vardır. Bu, bunlardan birinin veya diğerinin yanlış olduğu anlamına gelmez, ancak diğeri tarafından açıklanamaz. Örneğin, İsa sorgulamayı vaaz etmedi ve öğretisi cezai amaçlarla kullanılmak üzere 1, 2 ve 3'üncü insanlar tarafından çarpıtılırsa, bu Mesih'e atfedilemez.

Biz 1, 2 ve 3 numaralı insanlardan olduğumuz için, bilincin gelişmesine yardım edip etmediklerine veya engellemelerine dair görünür bir gösterge bulamadığımız birçok şey var.

Bu yüzden başka ilkeleri aramalıyız ve bu diğer ilkeleri ancak somut davranış vakaları hakkında düşünürsek bulabiliriz. Sistemde bir ya da başka bir şeye nasıl bakılacağını gösteren çok sayıda yeterli endikasyon bulunabilir.

S. Zamanla bu sistemden yeni bir inanç ve ahlakın gelebileceğini düşünüyor musunuz?

C. Bu sistemden, hayır. Bu oldukça farklı bir şey. Bu fikirler kitleler için değil, çokluk için değil. Bunun okul öğretimi olduğunu hatırlamanız gerekir ve okul öğretimi sadece okullar için var olabilir. Uygun koşullarda belki okullar artabilir, ancak bu oldukça farklı bir şeydir; bir dinin ortaya çıkışı ve büyümesi ile aynı şey değildir.

Sistemin amacı insanı vicdana getirmektir. Vicdan, her normal insanda var olan belirli bir duyudur. Gerçekten bilincin farklı bir ifadesidir, yalnızca bilinç daha entelektüel tarafta, vicdan daha ahlaki tarafta çalışır: kişinin davranışında neyin iyi neyin kötü olduğunu anlamaya yardımcı olur. Vicdan, kişinin kendisinden hiçbir şey gizleyemediği ve insanda geliştirilmesi gereken bir durumdur. Bu gelişme, bilincin gelişimi ile paralel ve eşzamanlıdır. Buna sahip olmadığımızı söyleyemeyiz, bu yüzden içimizde olmayan bir şeyin özel bir gelişimi anlamına gelmez, sadece hayatımızda sahnelerin arkasında, içimizde çok derinlere gömülmüş ve uykuda. Sıradan yaşamda bir an uyanabilir ve özellikle ilk başta her zaman acı çeker, çünkü kendisi hakkında gerçekle yüzleşmek çok tatsızdır.

Duygularla ilgili vicdan, fikirlerle ilgili bilinçle aynıdır. Bilinç ve vicdan kelimelerinin etimolojik anlamını düşünüyorsanız, vicdanın ne olduğunu anlamanız daha kolay olabilir. Bilinç, birbirine bağlı tüm bilgi anlamına gelir. Fakat tüm bilgiden söz edemeyiz, çünkü çok yüksek olurdu; sadece aynı konu ile ilgili sahip olabileceğimiz tüm bilgilerden bahsedebiliriz. Öz-farkındalıkla bağlantılı olmalı, bu yüzden bilinç kendiniz olmalı, belirli bir şey hakkında bildiğiniz her şeyle bağlantılı olmalıdır. Vicdan aynı şeydir, sadece duygularla ilişkili olarak. Bir vicdan anına sahip olmak, bir başkası ya da bir şey hakkında hissettiğiniz her şeyi anında hissetmektir. Aynı kişi, ülke, ev,

kitap veya başka bir şeyle ilgili olarak hissettiğiniz her şeyi hissedebiliyorsanız, bu bir vicdan anı olacaktır ve duygularınızda kaç çelişki olduğunu göreceksiniz. Bu deneyimi yaşamadıysanız, kaç farklı duyguya sahip olabileceğinizi hayal edemezsiniz. Bir vicdan durumunda hepsini bir anda görürüz. Bu yüzden bu kadar tatsız bir durum. Vicdan çok uzak değil, sadece kendimizi hayal etmemek, olumsuz duygular, haklı göstermek gibi kendimizi hissetmesini önlemek için birçok yöntemimiz var, çünkü çok rahatsız edici.

S. Vicdanın tüm duygularımızı aynı anda hissettiğini söylediniz. Hepsini birlikte nasıl hissedebileceğimizi tam olarak göremiyorum.

C. Hayır, bunu hiç söylemedim. Bir vicdan anında, isteseniz de istemeseniz de tüm duygularınızı aynı anda hissedeceğinizi söyledim. Fakat vicdanın tanımı değildir. Vicdan, belirli bir konuda duygusal bir gerçeklik hissi olarak tanımlanabilir. Dediğim gibi, vicdan bilinçle aynı şeydir, sadece bizim için farklı görünüyor. Biz özneliz, bu yüzden işleri öznel bir bakış açısıyla ele alıyoruz. Bilinci düşündüğümüzde, entelektüel takdirle bağlantılı olarak belirli bir gücü, belli bir enerjiyi veya durumu düşünürüz. Aynı enerji, aynı kuvvet duygularla ortaya çıkabilir ve bu sıradan koşullarda oldukça sıradan insanlara olabilir. Bazen insanlar duygusal bir gerçek hissine sahip olabilirler; bazıları daha fazla, bazıları daha az. Bu vicdan. Bilinç eksikliği, kendini hatırlamanın olmaması ve kimlik ve hayal gücü gibi birçok şey bizi aksi takdirde daha mümkün olabilecek bu vicdan anlarından uzaklaştırır. Bu şekilde düşünmeye çalışın. Çelişkilerin ve vicdanın birbirine bağlı olduğunu görüyorlar, ama aynı şey değiller ve eğer onları bir araya getirirseniz asla bir yere varamazsınız.

Durumumuzda sahip olabileceğimiz gibi, bilincimiz entelektüel merkez aracılığıyla tezahür edemez, çünkü entelektüel merkez çok yavaştır, çünkü çoğunlukla sadece yapıcı kısmı ile çalışır. Ancak bazen duygusal merkezde tezahür edebilir ve sonra dediğim gibi, vicdan denir. Bilinç, tezahür etmek için uzun hazırlıklara, entelektüel kapasitelere ve bunun gibi şey-

lere ihtiyaç duyar, ancak vicdan düşme bilincinden daha sık ve daha kolay çalışır. Tam bilinç, kişinin varlığının gerçekleşmesi ile bağlantılı çok fazla bilgiye ihtiyaç duyar, ancak sürekli bir farkındalık olmalıdır; onu bugün gerçekleştirmek ve yarını unutmak yeterli değildir.

İlk başta, vicdan içimizde kendini gösterdiğinde, bize karşı döner ve tüm iç çelişkileri görmeye başlarız. Genellikle onları göremeyiz çünkü her zaman bir ya da başka bir küçük bölmedeyiz, ama vicdan yukarıdan görebilir ve burada bir şey, başka bir şey hissettiğimizi ve yine aynı konuda tamamen farklı bir şey hissettiğimizi gösterebilir.

Örneğin, işi alırsak, bir anda bunun hakkında bir şey hissettiğimizi, başka bir anda oldukça farklı bir şey, üçüncü bir anda yine farklı bir şey hissettiğimizi fark etmeliyiz. Ve hepsini asla birlikte hissetmiyoruz. İş hakkında hissettiğimiz her şeyi aynı anda hissedebilseydik, büyük bir şok olurduk. Vicdan olurdu. Tüm yaşamımızın, tüm alışılmış düşünme biçimlerimizin sadece bir amacı vardır- şoklardan, hoş olmayan duygulardan, kendimizle ilgili hoş olmayan gerçekleşmelerden kaçınmak. Ve bu bizi uykuda tutan başlıca şey, çünkü uyanmak için korkmamalıyız; çelişkileri görebilecek kadar cesur olmalıyız.

Vicdan sorusundan oldukça ayrı bile olsa, kendinizde, güçlü duygularınız olduğunda (küçük duygulara atıfta bulunmazsa), belirli bir şey hakkında güçlü bir şekilde hissettiğinizde, bir başkasında aynı şey hakkında farklı bir duyguya sahip olacaksınız. Kendinizde göremiyorsanız, diğer insanlarda görün. Bu çelişkili duyguların varlığını fark ettiğinizde, mekanikliğinizi ve kendinizi anlama eksikliğinizi- kişisel bilgi eksikliğini anlamanıza yardımcı olacaktır. Farklı zamanlarda farklı duygular hissettiğimiz sürece, neye benziyoruz? Bir an güvendiğimiz, bir an şüpheli olduğumuz; bir anı seviyoruz, başka bir anı sevmiyoruz. Dolayısıyla amaç bu farklı duyguları bir araya getirmektir, aksi takdirde asla kendimizi tanımayacağız. Her seferinde sadece bir duygu hissediyor ve diğer duyguları hatırlamıyorsak, onunla özdeşleşiriz. Başka bir duyguya sahip olduğumuzda ilkini unutuyoruz; üçte birimiz olduğunda birinci ve

ikinciyi unutuyoruz. Yaşamın çok erken bir döneminde, taklit ederek ve farklı şekillerde, kendimizi rahatsızlıktan kurtarmak için bir tür hayali halde yaşamayı öğreniriz, böylece insanlar kendi başlarına sadece bir duygu görmek için bu kapasiteyi geliştirirler.

Çalışmayı unutma. Kendinizi bir ruh halinde hatırlayın, sonra kendinizi başka bir ruh halinde hatırlayın. Onları birbirine bağlamaya çalışın ve göreceksiniz.

S. Farklı bölümlerimiz varsa kendilerini ifade ediyorlar mı?

C. Daha önce de söylediğim gibi, her seferinde bir tane. Örneğin, bir anı seviyoruz ve ertesi gün ölmesini diliyoruz. Sadece biz görmüyoruz. Yine de bazen aynı konudaki tüm duygularımızı birlikte hissedebildiğimiz anlar gelir. Böyle bir anın tadına varıncaya kadar sadece beklemelisiniz, çünkü tadı olmadan vicdan anının ne anlama geldiğini asla anlamayacaksınız. Vicdan çok güçlü ve kesin olabilir. Ancak çoğu durumda uykudadır, çünkü çoğu insan uykuda olduğu için içlerindeki her şey uykudadır.

Bu yüzden vicdan uyanmalıdır. Bazı durumlarda gerçeği duygusal olarak anlamayı öğrenmeliyiz ve bunu ancak kendimizde çelişkilerle yüzleşmekten korkmayarak yapabiliriz.

İçimizde bu çelişkileri görmemizi engelleyen özel aletlerimiz var. Bu cihazlara engebe denir. Engebeler, kendimiz ve diğer şeyler hakkındaki gerçeği görmemizi engelleyen özel düzenlemeler veya isterseniz özel bir büyümedir. Engebeler bizi bir tür düşünce geçirmez bölmelere ayırır. Birçok çelişkili arzumuz, niyetimiz, amacımız olabilir ve bunların çelişkili olduğunu görmüyoruz çünkü engebeler aralarında duruyor ve bir bölmeden diğerine bakmamızı engelliyor. Bir bölmede olduğunuzda, bunun her şey olduğunu düşünüyorsunuz, o zaman başka bir bölmeye geçiyorsunuz ve bunun her şey olduğunu düşünüyorsunuz. Bu araçlara engebe denir, çünkü demiryolu taşımacılığında olduğu gibi şokları azaltırlar. Ancak insan makinesi ile ilgili olarak daha da fazlalar: görmeyi imkânsız hale getiriyorlar, bu yüzden de göz kırpıyorlar. Gerçekten güç-

lü engebeleri olan insanlar asla görmez; ama ne kadar çelişkili olduklarını görürlerse hareket edemezlerdi, çünkü kendilerine güvenmeyeceklerdi. Bu yüzden mekanik hayatta engebeler gereklidir. Bu tür aşırı durumlar yanlış gelişme anlamına gelir, ancak sıradan insanlarda bile, bir veya başka bir satırda her zaman derinden gizlenmiş engebeler vardır.

S. Kişi kendi içinde bir engebeyi tanıdığında, ondan kurtulmak için herhangi bir şey yapılabilir mi?

C. Önce onu görmelisiniz; görmeden önce hiçbir şey yapılamaz. Ve gördükten sonra bir şey yapıp yapamayacağınız, engebeni büyüklüğüne ve diğer birçok şeye bağlıdır. Bazen bir çekiç almak ve kırmak gerekir; ve bazen üzerine ışık atarsanız kaybolur, çünkü engebeler ışığı sevmez. Engebeler yok olmaya ve daha az güçlenmeye başladığında, vicdan kendini göstermeye başlar. Sıradan yaşamda engebeler tarafından tutulur.

S. Engebelerle ne demek istediğinizi biraz daha açıklayabilir misiniz?

C. Engebelerin tanımlanması veya tanımlanması çok zordur. Söylediğim gibi, bunlar içimizde bizi gözlemlememizi engelleyen bir tür bölümler. Sabah, öğlen ve akşam aynı şeyi fark etmeden farklı duygusal tavırlarınız olabilir (her zaman duygusal tavırları ifade ederler). Ya da belirli bir dizi durumda bir tür fikriniz ve diğer durumlarda başka bir tür fikriniz olur ve engebeler aralarında duran duvarlardır. Genellikle her engebe kendisi, kapasitesi, kişinin gücü, eğilimi, bilgisi, varlığı, bilinci ve benzeri hakkında yanlış varsayımlara dayanır. Kalıcı oldukları için sıradan yanlış fikirlerden farklıdırlar; belirli durumlarda kişi hep aynı şeyi hisseder ve görür; ve 1., 2. ve 3. insanlarda hiçbir şeyin kalıcı olmaması gerektiğini anlamalısınız. Değişmesi için tek şansı, içinde kalıcı bir şey olmamasıdır. Görüşler, önyargılar, önyargılı fikirler henüz engebe değil, ama çok sağlam ve her zaman aynı olduklarında ve her zaman görüşümüzden bir şeyler kapatma hilelerine sahip olduklarında, engebeler haline gelirler. İnsanlar yanlış bilgiye, merkezlerin yanlış çalışmasına, olumsuz duygulara dayanan bir tür sürekli

yanlış tutumlara sahipse, her zaman aynı tür bir mazeret kullanırlarsa, engebeler hazırlarlar. Bir engebe oluşturulduğunda ve kalıcı hale geldiğinde, olası tüm ilerlemeleri durdurur. Engebeler gelişmeye devam ederse, sabit fikirler haline gelirler ve bu zaten delilik veya deliliğin başlangıcıdır.

Engebeler çok farklı olabilir. Mesela çok ilginç bir engebesi olan bir insanı tanıyordum. Ne zaman yanlış bir şey yaptıysa, bunu bir deney olarak bilerek yaptığını söyledi. Bu engebenin çok iyi bir örneğidir. Başka bir insanın hiç geç kalmadığı bir engebesi vardı; bu yüzden, bu engebe sıkıca yerleştiğinde her zaman geç kalmıştı, ama hiç fark etmemişti ve dikkati ona çekilirse, her zaman şaşkına döner ve 'Nasıl geç kalabilirim? Asla gecikmem ben!' derdi.

S. Bir engebe azaldığında ve dayanılmaz gibi görünen bir şey gördüğünüzde, bir sonraki adım nedir?

C. Bütün iş bunun için hazırlıktır. Biri işe yaramazsa, sadece bir kişinin çalıştığını ve bir engebenin bir kaza sonucu aniden kaybolduğunu düşünürse, kişi kendini çok nahoş bir durumda bulur ve biri de sadece iş yapıyormuş gibi görür. Engebeler, gerçekten çalışmak yerine taklit etmemize yardımcı oluyor. Bu yüzden sıradan durumdaki insanlar vicdan sahibi olamazlar, çünkü vicdan aniden gelirse delirirdi. Engebeler bu açıdan faydalıdır; bizi uykuda tutmaya yardımcı olurlar, çünkü eğer diğer taraflar gelişmezse, eğer her şey belli bir dengeye getirilmezse, kişi kendi başına olduğu gibi dayanamaz. Bu yüzden, bir tanesi hazır olmadan engebeleri imha etmeniz bile tavsiye edilmez. Önce hazır olmalısın. Kendimizi ancak kendimizi tanımadığımız için taşıyabiliriz. Kendimizi olduğumuz gibi bilseydik, dayanılmaz olurdu.

S. Yine de kişi kendini güçlü hissetmeden entelektüel olarak görür.

C. Entelektüel kendini inceleme sadece hazırlıktır; ama kendinizi hatırlamaya ve tanımlamamaya çalıştığınızda duygusal hissetmeye başlarsınız.

S. Hepimizin engebeleri var mı?

C. Evet. Onlarsız yaşayamadık; her zaman samimi olmalıyız ve her şeyi her zaman görmeliyiz.

S. Genellikle içsel uyumsuzluğun nedeni nedir?

C. Bu uyumsuzluk, insan No. 1, 2 ve 3'ün normal halidir.

Uyuyan bir insan uyumlu olamaz; uyumlu olsaydı gelişim için bir teşvik olmazdı ve hiçbir olasılık olmazdı.

S. Ama eğer kişi daha uyanık olmaya çalışırsa, kişi uyumsuzluğunun daha fazla farkına varır; o zaman, bunu gördükten sonra, daha uyumlu hale gelebilir mi?

C. Bu teorik bir sorudur. Kişi şu anda olduğu gibi durduğunda uyumsuz olmaktan çıkar. Şimdi olduğu gibi, kişi uyumsuzdur, sonra uyumsuzluğunun farkındadır, sonra tekrar uyumsuzdur, yine farkındadır, vb.

S. Yani hiç kimse mutlu olamaz mı?

C. Mutluluk denge demektir ve durumumuzda denge, uyumluluk anlamında denge alarak imkansızdır. Her zaman belirli bir şekilde dengeliyiz, ama yanlış bir şekilde. Mevcut durumumuzda uyumlu olsaydık, değişmemiz için hiçbir neden olmazdı; böylece doğa bu durumu mutlu etmememiz için bizim gibi ahenkli olamayacağımızı çok iyi ayarladı. Mutluluk dış koşullar ve iç tezahürler arasındaki uyumdur ve eğer mutlulukla uyumu anlarsanız bizim için imkansızdır.

S. İş kişiyi daha mutsuz yapıyor gibi görünüyor.

C. Sistemin incelenmesi, daha fazla kontrol elde edilmesi, birini daha mutsuz yapamaz.

İçinde inkâr yoktur. Birinin kaybetmesi gereken hayal gücüdür. Gerçek olan herhangi bir şey, uyanmanın önünde bir engel değildir. Bizi uykuda tutan hayali şeyler ve pes etmemiz gerekenler.

S. Engebeler eğitim ve çevreye mi bağlı?

C. Birçok şeye; ancak en iyi engebeler kendini incelemeyle oluşturulur.

S. Sistem bize engebelerden kurtulmayı öğretiyor mu?

C. Evet, sistem önce onları bulmamızı öğretir. Sonra, onları bulduktan, onlardan kurtulmak için yöntemler bulabilirsiniz. Onları bilmeden üzerinde çalışmaya başlayamazsınız.

S. Engebeleri nasıl bulabilirim?

C. Kişi kendisini doğru şekilde gözlemlemedikçe onları bulamaz. Çelişkileri aramalısınız.

S. Kendi engebelerinizi bulmalı mısınız yoksa onlar size gösterilmeli mi?

C. Her durumda, kendiniz için yapabileceğiniz her şeyi yapana kadar gösterilemezsiniz.

Aksi takdirde insanlar asla inanmazlar; 'Bundan başka her şey!' derler.

S. Kendi kendine "Yarın yaparım" demek bir engebe mi oluyor?

C. Bir engebe değil, engebeleri iyi tutmak için çok iyi bir yöntemdir.

S. Tutarsızlık araması gerektiğini söylüyorsunuz. Bunların çoğunu görüyorum, ama onları farklı "ben"lere mi koydum?

C. Evet, bu oldukça doğru. Ancak bu tutarsızlıklardan birindeyken genellikle bu görüşlerden biriyle özdeşleştiririz ve diğerini göremeyiz. Hiçbirinde olmadığınızda, bir yana durduğunuzda, 'Bazen ona bu şekilde, bazen de bu şekilde bakarım' diyebilirsiniz, ama tanımlandığınızda bunu yapamazsınız. Bu kimliği kırmaya çalışmalısınız.

S. İstemek ve istememek aynı anda bir engel midir?

C. Bir engebe değildir.

Bir engebe genellikle güçlü bir mahkûmiyet şeklini alır. Mesela tanıdığım bir insan tüm insanları sevdiğine ikna olmuştu. Gerçekte hiç kimseyi sevmedi, ama bu engebenin gücünde istediği kadar huysuz olmakta özgürdü. Bu çok güvenli ve güvenilir bir engebedir.

S. Başkalarını gözlemleyerek engebeler öğrenilebilir mi?

C. Evet, çünkü bu, kendinizdeki engebeleri görmenize yardımcı olabilir. Ancak işler nadiren yinelendiği gibi, kişi bunları sadece kendi içinde değil, yalnızca başkalarında görür. Ama eğer kişi önce bu şeyleri kendi içinde bularak, mekanikliğini fark ederek hazırlanırsa, engebeleri görmeye başlayabilir.

S. Engebeleri gördüğünüzde, bazen kendinizi haklı çıkarmak için başkalarını yaratıyor gibi görünüyorsunuz.

C. Bu kadar kolay engebe oluşturamazsınız. Yalanlar ve hayaller yaratabilirsiniz, ancak engebeler sağlam şeylerdir ve onları oluşturmak uzun bir süreçtir.

S. Vicdan ancak daha yüksek bir duygu yaşadığımızda anlaşılabilir mi?

C. Hayır, dediğim gibi vicdan, okulu olmayan sıradan insanlar için mümkün. Belirli bir şeyle ya da başka bir şeyle ya da üçüncü bir şeyle bağlantılı olarak bir tür içsel gerçeklik hissidir. Bağlantı yanlış olabilir, ancak hissin kendisi oldukça doğru olacaktır.

S. Kesinlikle vicdan, belirli bir zamanda tüm duygularının farkında olmaktan daha fazlasıdır, çünkü kişinin eylemini değiştirebilir. Bazı duyguları güçlendiriyor ve diğerlerini zayıflatıyor gibi görünüyor.

C. Çünkü onları görüyorsunuz. Bu, tüm olasılıkların en büyüğüdür, çünkü aynı şey hakkında farklı duygularınızı gör-

düğünüzde ve onları sürekli gördüğünüzde, dehşete düşersiniz.

S. Vicdan dediğimiz şey bazen biri "ben" diğerini onaylamıyor mu?

C. Bu, kelimenin normal anlamında vicdanın çok iyi bir gözlemidir. Ama vicdan dediğim, daha sonra olabileceğimiz belirli bir durum. Sıradan yaşamda vicdan denilen şey basitçe bazı çağrışımlardır. Bazı şeyleri belirli bir şekilde düşünmeye ve yapmaya alışkınız ve eğer herhangi bir nedenle farklı bir şekilde hareket edersek, vicdan dediğimiz hoş olmayan bir duyguya sahibiz. Gerçekte vicdan çok daha derin ve daha güçlü bir duygudur ve gerçek vicdan ortaya çıktığında, bunun vicdan dediğin hiçbir şey olmadığını göreceksin.

S. O zaman vicdan dediğimiz duygu yanlış mı?

C. Mutlaka yanlış değil, ama aynı şey değil. Belirli bir ahlaki değeri olmayan oldukça önemsiz şeylere bağlanabilir. Ahlak her zaman görecelidir, vicdan mutlaktır. Vicdan özel bir olumlu duygudur. Şimdiki durumumuzda, bir şeyin doğru olabileceğini ve başka bir şeyin yanlış olabileceğini genel olarak hissetmek için yeterli olan bu duygu hakkında çok küçük bir izimiz var, ancak kesinlikle neyin doğru neyin yanlış olduğunu söylemek için yetersiz. Bu geliştirilmelidir. Şu anda sahip olabileceğimiz vicdan durumu büyükleri küçüklerden ayırmaz, ancak daha sonra vicdan oldukça farklı bir biliş yöntemi, bir ayrımcılık aracı haline gelebilir.

Vicdan tam olarak açılmadan önce, irade sahibi olmalıyız, 'yapmalıyız', vicdanımızın emirlerine göre hareket edebilmeliyiz, aksi takdirde, vicdan mevcut haliyle insanda tamamen uyandıysa, en sefil varlık olurdu; unutamaz, şeylere uyum sağlayamaz ve hiçbir şeyi değiştiremezdi. Vicdan, engebeleri yok eder, böylece insan kendini savunmasız bulur ve aynı zamanda hiçbir iradesi yoktur, bu yüzden değiştiremez, bildiklerini doğru yapamaz. Bu yüzden önce iradesini geliştirmeli, aksi takdirde kendini kontrolünün ötesinde çok hoş olmayan bir

durumda bulacak, kontrolü ele geçirdiğinde, vicdan lüksüne izin verebilir, ancak bundan önce değil.

S. Kişinin yanlış olduğunu düşündüğü bir eylemde bulunmasından kaynaklanan pişmanlık duygusu nedir? Vicdan mı?

C. Hayır, vicdan farklı, daha güçlü, daha kucaklayıcıdır. Ama kişi pişmanlık anlarını hatırlasa bile yararlıdır. Sadece pişmanlığın neye dayandığını bilmek gerekir.

S. Öz ve vicdan arasında bir bağlantı var mı?

C. Büyük bir bağlantı vardır, çünkü hem bilinç hem de vicdan özden gelir, ama özümüzden değil Özümüz sadece mekaniktir.

S. Kendini hatırlamanın mutlaka ahlaki yükselme getirmediğini düşünüyorum?

C. Kesinlikle başka bir anlayış getirir, çünkü kişi bilinçli hale geldiğinde, şeylerin ahlaki yönünü daha iyi anlar, çünkü ahlakın tersi mekaniktir Kişi daha bilinçli hale gelirse, kişinin davranışını kontrol edebilecektir.

S. Kişinin ahlaki duygusu, davranışıyla bağlantılı olarak yararlı veya güvenilir olabilir mi?

C. Genel olarak konuşmak zordur, ancak sistemi ne kadar çok incelerseniz kendinizi daha çok görürsünüz Oldukça doğru olduğunu düşünebileceğiniz birçok şey vardır, ancak sistem açısından oldukça yanlıştır. Bilmediğimiz birçok şey var. Çok ahlaklı olduğumuzu düşünerek kendimize çok zarar verebiliriz- sadece ahlaki anlamda değil, genel manada. Sistemin, özellikle sonraki aşamalarda, çok daha katı kurallar kuralları vardır ve aynı zamanda belki de her şeyden daha özgürdür. Ama dediğim gibi, her zaman neyin mekanik ve neyin bilinçli olduğu bakış açısından başlayabilirsiniz.

S. Vicdanın işlevi konusunda hala net değilim?

C. Soru bu şekilde sorulursa, başka bir şey eklemeden söyleyebileceğim tek şey, eğer kesin bir amacı yoksa, eğer belli bir amaç için işe yaramazsa, vicdanın işlevi sadece ona sahip olacak kadar şanssız olan kişinin hayatını bozar. Ama kesin bir amaç için çalışırsa, vicdan amacına ulaşmasına yardımcı olur.

S. Kendini yeniden parçalama ve diğer uygulamalar yoluyla belirli bilgi ve güç elde ederek insanın bu gücü kötü amaçlar için kullanması mümkün değil mi?

C. Gördüğünüz gibi, kendini geliştirme sürecinin kaçınılmaz bir kısmı, vicdanın uyanmasıdır ve vicdanın uyanması, yeni güçlerin herhangi bir yanlış amaç veya amaç için kullanılma olasılığını önleyecektir. Bu en baştan kesinlikle anlaşılmalıdır, çünkü vicdan, uyandığında, bencil veya başkalarının çıkarlarına aykırı veya kimseye zararlı bir şey yapmasına izin vermez- aslında hiçbir şeyi yanlış ya da kötü olarak düşünemeyiz. Ve vicdan uyanmalıdır, çünkü uyanmamış vicdanla kişi daima hata yapar ve kendi içinde çelişkiler görmez.

S. Uyku durumunda ahlaki bir kodun takip edilmesi bize yardımcı oluyor mu?

C. Her zaman eşit derecede uykuda değiliz ve daha az uykuda olduğumuz anlarda bazı kararlar verebiliriz; ve uyku durumumuzda bile bu kararları daha fazla takip edebilir, daha az takip edebilir veya hiç takip edemeyebilir ve kesinlikle uyku durumumuzun gücünde olabiliriz. Ayrıca, eğer kişi belirli bilinçli fikirleri takip ederse, bu süreçle daha uyanık hale gelir.

S. Kişi bilinçli olduğunda, çelişkileri fark edebilir. Bu onları belli bir dereceye kadar yok etmiyor mu?

C. Hayır, bu çok basit olurdu; onları görebiliyorsunuz ama yine de kalacaklar. Görmek için bir şey ve bir şey yapmak için başka bir şey, bilmek için bir şey ve değiştirmek için başka bir şey.

S. Mutlak gerçek yalnızca nesnel bilinçle mümkün mü?

C. Gerçek biz olmadan var olur, ama kişi gerçeği ancak nesnel bilinçte bilebilir. 'Mutlak' gerçek değil, sadece gerçek, çünkü hakikatin niteliklere ihtiyacı yoktur. Durumumuzda gerçeği çok basit şeyler dışında bilemeyiz ve o zaman bile hatalar yaparız.

S. Bizim seviyemizde kişi gerçeği nasıl tanıyabilir?

C. Basit şeylere gelerek. Basit şeylerde kişi gerçeği tanıyabilir; kişi kapı ve duvarın ne olduğunu tanıyabilir ve her zor soruyu aynı şeye getirebilir. Bu, belirli bir kaliteyi oldukça basit prensiplerle tanımanız ve diğer şeyleri bu basit prensiplerle doğrulamanız gerektiği anlamına gelir. Bu yüzden felsefe- sadece olasılıkların veya kelimelerin anlamının tartışılması- bu sistemden hariç tutulur. Basit şeyleri anlamaya çalışmalı ve bu şekilde düşünmeyi öğrenmelisiniz; o zaman her şeyi basit şeylere getirebileceksiniz. Örneğin kendini hatırlamayı ele alalım. Size tüm materyaller verilir; eğer kendinizi gözlemlerseniz, o anda kendinizi hatırlamadığınızı göreceksiniz; bazı anlarda kendinizi daha fazla ve bazı anlarda daha az hatırladığınızı göreceksiniz ve kendinizi hatırlamanın daha iyi olduğuna karar vereceksiniz. Bu, bir kapı bulduğunuz, bir kapı ile duvar arasındaki farkı gördüğünüz anlamına gelir.

S. Vicdani durumlar nasıl uzatılır?

C. Önce nasıl uzatılacağını değil, nasıl yaratılacağını düşünmeliyiz, çünkü normal durumumuzda buna sahip değiliz. Yarattığımızda veya uyandığımızda, çok tatsız olmasına rağmen, daha uzun süre tutmak kesinlikle yararlıdır. Ancak onu teşvik etmek için doğrudan bir yöntem yoktur, bu yüzden sadece bu vicdanın tadını alabilmek için mümkün olan her şeyi yaparak. Genel olarak, ilk koşullardan biri kendisiyle büyük bir samimiyettir. Asla kendimize karşı samimi değiliz.

S. Kişi kendine karşı samimi olmayı nasıl öğrenebilir?

C. Sadece kendini görmeye çalışarak. Sadece duygusal an-

larda değil, sakin anlarda düşünün ve kendinizi haklı çıkarmayın çünkü genellikle her şeyi kaçınılmaz olduğunu ya da başka birinin hatası olduğunu söyleyerek meşrulaştırır ve açıklarız.

S. Samimi olmaya çalışıyorum, ama şimdi görüyorum ki samimiyetin ne olacağını gerçekten bilmiyorum.

C. Samimi olabilmek için sadece dilemek yeterli değildir. Birçok durumda samimi olmak istemiyoruz; ama dilesek bile yapamazdık. Bu anlaşılmalıdır. Samimi olabilmek bir bilimdir. Ve samimi olmaya karar vermek bile çok zor, çünkü birçok çekincemiz var.

Sadece samimiyet ve mekanikliğe köleler olduğumuzun ve bunun kaçınılmaz sonuçlarının tam olarak tanınması, kendimizi kandırdığımız yardımı ile engebeleri bulmamıza ve yok etmemize yardımcı olabilir. Mekanikliğin ne olduğunu ve mekanikliğin tüm dehşetini ancak korkunç bir şey yaptığımızda anlayabiliriz ve bunu bize yapan şey bizim için mekanikliğin tam olarak farkındayız. Görebilmek için kendinize karşı çok samimi olmak gerekir. Eğer örtbas etmeye çalışırsak, mazeretler ve açıklamalar bulmaya çalışırsak, asla fark etmeyeceğiz. Korkunç bir şekilde acıtabilir, ancak buna katlanmalı ve anlamaya çalışmalıyız, ancak onu tamamen kendimize itiraf ederek tekrar tekrar önleyebiliriz. Sonuçları tam ve eksiksiz bir anlayışla ve saklamaya çalışarak bile değiştirebiliriz.

Mekanikliğin dokunaçlarından kaçabilir ve gücünü büyük acılarla kırabiliriz. Acı çekmekten kaçınırsak, ondan korkarsak, kendimizi gerçekten kötü bir şey olmadığı konusunda ikna etmeye çalışırsak, sonuçta önemsizdir ve her şey daha önce olduğu gibi devam edebilir, asla kaçmayacağız, ama gittikçe daha mekanik hale geleceğiz ve çok yakında bizim için hiçbir ihtimalin ve şansın olmayacağı bir duruma geleceğiz.

BÖLÜM VII

Benliğimizin çoğulluğu ve kalıcı "ben "in eksikliği- "Ben" kelimesinin beş farklı anlamı- Farklı kişilikler ile hoşlanılan ve hoşlanılmayan şeyler - Faydasız ve kullanışlı kişilikler- Manyetik merkez ve Vekilharç - Benliğin "ben" *ve 'Bay X ' olarak bölünmesi-Sahte kişilik- "Ben" nedir?' – Benliği hatırlamayı öğrenme amacıyla sahte kişiliğin incelenmesi- Sahte kişiliğe karşı koyma çabaları-Kontrol gereksinimi- Sahte kişilik ve olumsuz duygular-Varlıkta güvenilir olan ve olmayan şeyler- Acı çekme ve acının faydası- Ayrım yapmadan "ben" diyememek- Sahte kişilik sistemin fikirlerini saptırır- Ana özelliği veya özellikleri- Kişinin zayıflıklarını bilme gereksinimi- Değişmez Üçlü – Değerlendirme-İkili olma tehlikesi- Kristalleşme.*

S. DAHA AZ MEKANİK OLMAK İSTEDİĞİMİZDE bize daha uyanık olmamız söyleniyor. Nasıl uyandığımızı sorduğumuzda, cevap tanımlamak değil ve nasıl tanımlanmayacağımızı sorduğumuzda, cevap kendini hatırlamaktır. Bu bir daire gibi görünüyor, her yöntem diğerinin karşılığı. Bunların herhangi birini veya tümünü denemek için daha fazla yardım alabilir miyiz?

C. Tam olarak doğru değildir, çünkü bu girişimlerin her birinin kendine özgü bir özelliği ve tadı vardır. Hepsi farklı. Duvarı kırmak için mümkün olan her taraftan denemek gerekir. Kırmak zorunda olduğumuz çok yüksek ve çok sert bir duvar.

Fakat bununla başlamayız — çoğulluğumuzla başlarız. Birçoğumuzdan 'ben içerideyim' den ilk konuştuğumda, yeni dedim ki, 'Her an yükseliyorum, kısa bir süre için işleri kontrol edip yok oluyorum ve birçoğu asla buluşmuyor. Bir kişi olmadığınızı, çok olduğunuzun, sabah kesin bir şey bildiğinizi ve öğleden sonra bunun hakkında hiçbir şey bilmediğinizi fark ettiğinizde, bu farkındalık başlangıçtır. Bu çoğulluğu fark edersek değiştirebilir ve farklı olabiliriz demek istemiyorum; ama bu farkındalık ilk adımdır.

S. Farklı beğenilerin neden farklı "ben"ler' veya "ben" grupları anlamına gelmesi gerektiğini anlamıyorum?

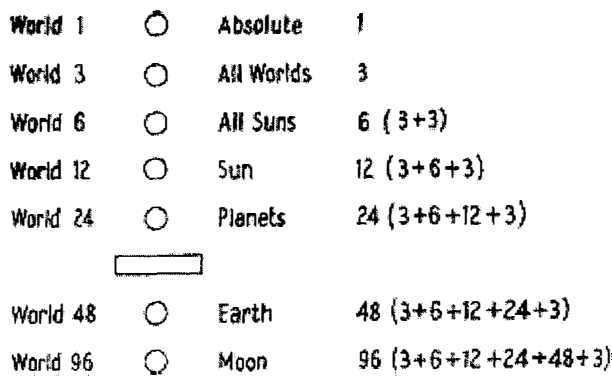

C. Çünkü aynı "ben" olsa tıpatıp aynı olurdu, "ben" dediğinde, her şeyi düşünüyorsun. Gerçekte bu sadece sizin küçük bir parçanızdır. Sadece var olabiliriz, çünkü sermayemizi her bir "ben" e koyamayız, aksi takdirde iflas ederiz. "Ben"lerimiz sadece bozuk paradır. Diyelim ki tamamı bozuk para halinde belirli bir miktar paranız var. "Ben" dediğin her an bir kuruş kullanıyorsun. Bu bir hatadır; bu halimizle bile biz bir kuruştan daha değerliyiz. Bu sistemde "ben" kelimesi beş farklı seviyede beş şekilde söylenebilir. Sıradan halindeki insan, "ben "in çokluğudur: bu ilk anlamdır. Bir insan çalışmaya karar verdiğinde, 'gözlemleyen I' veya "ben" grubu görünür (şemada siyah olarak gösterilir); bu ikinci anlamdır. En küçük daire ile gösterilen üçüncü anlam, Vekilharcın ortaya çıktığı zamandır. Bir dizi "ben" üzerinde kontrolü vardır. Orta çemberle gösterilen dördüncü anlam, Vekilharcın ortaya çıktığı zamandır. Bütün "ben"leri kontrol ediyor. Beşinci anlamı Üstat 'tır. Zaman bedenine sahip olduğu için dışarıdaki büyük daire olarak çizilir. Geçmişi ve geleceği biliyor, ama yine de bunun farklı dereceleri olmalı.

S. İşle ilgilenen "ben" sayısını artırmak mümkün mü?

C. Yeterli "ben"imiz var, kendilerini artırıyorlar. Amaç

onları birbirine bağlamak ve işle ilgilenen bir "ben" olmalarına yardımcı olmaktır. Eğer birçok farklı 'Ben ilgimi çekiyor ve birbirini tanımıyorsa, bir' Ben 'ya da' Ben 'grubu bilmeden bir şey ve bir başka şey yapabilir. Kendiniz hakkında yalnızca belirli bir amaç için çalışmanızla ilgili olarak "ben" diyebilirsiniz: kendini inceleme, sistemin çalışması, kendini hatırlama vb. Diğer şeylerde bunun gerçekte sen değil, çoğunlukla hayali olan küçük bir parçanız olduğunu anlamalısınız. Bunu ayırt etmeyi öğrendiğinizde, neredeyse bir alışkanlık haline geldiğinde (sabit olma anlamında) kendinizi doğru şekilde hissedeceksiniz. Fakat her şeye ayrımcılık yapmadan her zaman "ben" derseniz, bu sadece mekanik eğilimlerinize yardımcı olur ve onları güçlendirir. Ve onları yapmak istemeden ne kadar çok şey yapıyoruz! Bunu yapmalıyız ve bunu düşünmeliyiz, bunu hissetmeliyiz, bu yüzden birbiri ardına bir şey tüm enerjimizi alır ve gerçek iş için hiçbir şey kalmaz.

İlk derste, bu yüzlerce ve yüzlerce ‹Ben birkaçının birlikte çalıştığı belirli gruplar oluşturuyorum› dedim. Bu grupların bazıları doğal, bazıları yapay ve hatta bazıları patolojiktir. "Ben "in ilk doğal bölümü işlevlere göre: entelektüel, duygusal, içgüdüsel ve hareketlidir. Ancak bunların dışında farklı kişilikler olarak adlandırılabilecek başka bölümler de var. S. Kişilikler ve "ben"ler arasındaki fark nedir?

C. Kişiliklerin farklı "ben"lerden oluştuğunu söyleyebilirsiniz. Herkes kendi içinde birkaç kişilik bulabilir ve gerçek kişisel çalışma bu farklı kişiliklerin incelenmesiyle başlar, çünkü "ben"leri inceleyemeyiz- çok fazla var. Ancak kişiliklerle her kişilik veya "ben "in grubu için bazı özel eğilimler, özel bir eğilim veya bazen bir ayrımcılık anlamına gelir.

S. Kişileri görmek için yapabileceğiniz özel gözlemler var mı?

C. Özel beğenilerinizin incelenmesi yardımcı olacaktır. Örneğin, çocukluktan itibaren hayatınız boyunca kesinlikle sevdiğiniz bir şey bulursanız, etrafında inşa edilmiş belirli bir kişilik olduğunu göreceksiniz. Biz beğenin yaratıklarıyız; her

türlü şeyi seviyoruz, ama sadece belirli sayıda gerçek beğenimiz var. Onları inceleyerek kişilikleri bulur.

S. Bütün kişilikler beğeni ile mi, hiçbiri beğenmeme mi bağlı?

C. Normal insanların bu kadar güçlü hoşlanmadıklarını düşünmüyorum. Beğenmeme genellikle kazara olur, bu yüzden onlara güvenmeyin. Ama her zaman sevdiğiniz şeyler var ve sevdiğinizi hayal ettiğiniz bazı şeyler var.

Kişilikler çok farklı olabilir. Bazıları gerçek gerçeklere, gerçek zevklere ve eğilimlere, diğerleri hayal gücüne ve kendisiyle ilgili yanlış fikirlere dayanır. Bu nedenle, bir şekilde kullanılabilecek kişilikleri, kişisel gelişim için yararlı olamayacak ve bu yüzden yok edilmesi ya da en azından bastırılması gerekenlerden ayırmak gerekir.

S. Bana öyle geliyor ki bazı kişilikler oldukça uzun bir süre yok oluyor.

C. Kaybolmazlar, sadece perde arkasına geçebilirler. Eğer onlar sadece ara sıra "ben" onlar kaybolabilirler, ancak kişilikleri bu kadar kolay kaybolmazlar, ancak onlar gizlenebilirler. Ya da feda edilebilirler, çünkü bazen bir kişiliği tezahür ettirmek için birkaç kişiyi feda etmek zorundadır.

S. Hangi kişiliklerin daha gerçek ve hangi hayali olduğunu nasıl öğrenebilirim?

C. Hayat kişilikler için testler sağlar. Bir şeyi çok sevdiğinizi düşünün ve hayat sizi sevdiğinizi düşündüğünüz şeylerin tadını çıkarabileceğiniz koşullara sokar, ancak bunun yerine hiç hoşunuza gitmediğini görürsünüz, sadece sevdiğinizi hayal etmişsinizdir. O zaman bu kişiliğin hayali olduğunu görebilirsiniz.

S. Bir kişiliğin veya bir "ben" grubunun işe yaramaz olduğunu ve ortadan kaldırılması gerektiğini ne belirler?

C. Kişilikler bölünebilir. Kendini geliştirme manyetik merkezle, yani belirli şeylerle ilgilenen bir grup ben veya kişilikle başlar. Bir insan bir okulla tanıştığında, manyetik merkezi varlık çalışmasından gelen pratik ve teorik bilgi ve deneyimi biriktirmeye başlar ve bu şekilde sonunda Vekilharç olur. Bu kişiliğin yanı sıra, bazıları gelişebilen, bazıları da onunla aynı fikirde olmayan başka kişilikler de vardır. Bu nedenle, bazı kişilikler çalışmaya katılabilir, diğerleri tarafsızdır ve engel olmadığı sürece bir süre kalmasına izin verilebilir ve bazılarının ortadan kaldırılması gerekir. Manyetik merkez Vekilharca dönüştürüldüğünde, belli kararlar alırsınız, belli bir amaç formüle eder, belli bir işi üstlenirsiniz. Sonra hangi kişiliğin onunla çalışabileceğini ve hangisinin çalışamayacağını bulabilir. Eğer bir kişilik amacınıza aykırı ise ve ona zarar verebilirse, istemiyorsa ya da bilmiyorsa, o zaman Vekilharç ile çalışamayacağı barizdir. Böylece sıralanabilirler, ancak ilk önce onları tanımalıdır. Daha sonra, kişilikler sıraya konulduğunda ve manyetik merkezde- yani Vekilharç olarak- gruplandıklarında, sadece varlıkları ile öz üzerinde bir etki yaratacaktır.

S. Vekilharç vicdan mı?

C. Vicdan, Vekilharcın oluşturulmasında rol alır, ancak bunun Vekilharç olduğunu söyleyemezsiniz, çünkü vicdan çok daha büyüktür.

S. Manyetik merkez ile bilinç arasında bir bağlantı var mı?

C. Evet, ama doğrudan değil: aralarında birkaç farklı durum var. Manyetik merkezin, kalıcı "ben "in büyüdüğü zemin olduğunu söylemek daha iyidir. Birkaç dönüşümle manyetik merkez çok daha sonra kalıcı "ben" olur. Kalıcı "ben "in tohumu, ama sadece tohum- önce oldukça farklı bir şey olmalı.

Şimdi pratik kullanım için hepsinin arasında en önemli bölümü anlamaya çalışın. "Ben" ve (benim için) 'Ouspensky'ye bölünmedir. "Ben" nedir? Ouspensky'nin aksine kalıcı "ben" imiz yoktur. Ancak sisteme olan tüm ilgimiz, kendini inceleme ve kendini geliştirme konusundaki tüm çabalarımız ve bazen

'ben gözlemleme' olarak adlandırılan- tüm bunlar "ben "in başlangıcıdır. Geri kalan her şey 'Ouspensky' veya 'sahte kişilik'. 'Ouspensky' kendimizin hayali resmidir, çünkü kendimiz hakkında düşündüğümüz her şeyi, genellikle hayali olana koyarız. Tüm çalışmalar, bu hayali resmin incelenmesine ve kendimizi ondan ayırmaya geliyor. Şu anda sistem değerlemenizi "ben" olarak adlandırabilirsiniz. Bu sensin'. Tutumunuzdan sisteme, sistemde çalışın, sisteme olan ilginiz, "ben" büyüyebilir. Bu temelde "ben"i sahte kişilikten ayırabilirsiniz. Kesinlikle doğru olacağının garantisi yoktur, ancak bu yöntemin büyük bir pratik değeri vardır.

Sahte kişilik her zaman kendini geliştirme çalışmalarına aykırıdır ve diğer tüm kişiliklerin çalışmalarını bozar. Asla faydalı olamaz.

S. Gerçek kişilikler ile sahte kişilik arasındaki fark nedir?

C. Oldukça farklı ve farklı ölçekte iki bölümü karıştırırsınız, böylece karşılaştırılamazlar. Kişilikler (çoğul olarak) öz ile ilgili olarak konuşulur, çünkü kişiliğin onu oluşturan farklı kişiliklere ayrılabileceğini söyledim. Öze ve kişiliğe bölünme şu anda sadece teoriktir ve sadece bir ilke olarak yararlıdır, çünkü onu kendi içinde görmek zordur. Kişiliklerimizi bilmiyoruz, bu yüzden iki uçtan çalışmaya başlıyoruz. İlk olarak, çalışma ile bağlantılı olan ve manyetik merkezden gelişen kişiliği; ve sonra sahte kişiliği oldukça farklı bir ölçekte inceliyoruz. Sahte kişilik 'size' karşıdır, kendiniz hakkındaki yanlış fikrinizdir- tam olarak ne olmadığınızı. Bu bölünme pratiktir, çünkü sahte kişiliğinizin neye benzediğini kesinlikle bilmek gerekir.

Bu yüzden sahte kişiliği kişiliklerle karıştırmamalısınız, çünkü çok gerçek olmasalar da, kişilikler gerçek eğilimlere, gerçek zevklere ve beğenilere dayanabilir, oysa sahte kişilik tamamen yanlıştır ve hatta 'sevmediğiniz' bir şeyi sevmiş gibi davranabilir ya da 'sevdiğiniz' bir şeyi gerçekten sevmemek. Sahte kişilik hakkında konuştuğunuzda, 'sizi' mevcut ve sahte kişilik olarak kabul etmezsiniz; kişilikler hakkında konuştuğunuzda, sahte kişiliği konuşmanın dışında bırakır ve 'kendiniz' olarak düşündüğünüz şeyin farklı bölümlerini tartışırsınız.

Sahte kişilik sadece bir sözcük olmak zorunda değildir. Bu konuda konuşan herkes, sahte kişiliğin gücünde kendi resmine sahip olmalıdır. Ancak bu terim bu şekilde kullanılırsa sonuç verebilir.

S. "ben "in ne olduğu hakkında daha fazla bilgi verebilir misiniz?

C. "ben" sadece varsayılır; "ben "in ne olduğunu bilmiyoruz. Ama 'Ouspensky'i biliyorum ve onu tüm tezahürlerinde inceleyebilirim. Bu yüzden 'Ouspensky' ile başlamalıyım. "Ben" zor ve çok küçük; sadece bir potansiyel olarak var; eğer büyümezse, sahte kişilik her şeyi kontrol etmeye devam edecektir. Birçok insan hangisinin hangisi olduğunu bildiklerini düşünme hatasını yapar. 'Bu benim' derler, ancak gerçekte sahte kişiliktir. Bu genellikle rol yapma kapasitemizle bağlantılıdır. Çok sınırlı bir kapasitedir; gözlemlesek de gözlemlemesek de genellikle beş veya altı rolümüz vardır. Bu roller arasında kesin, oldukça yanıltıcı bir benzerlik olduğunu fark edebiliriz ve sonra bilinçli veya bilinçsiz olarak, onların arkasında kalıcı bir bireysellik olduğu sonucuna varabiliriz. Biz buna "ben" diyoruz ve gerçekte kendimizin hayali bir resmi olduğunu, tüm tezahürlerin arkasında olduğunu düşünüyoruz. Bu resim incelenmelidir. Kişinin sahte kişiliğini bilmemesi durumunda pratik bir bilgi sahibi olmak imkansızdır. Bir olduğumuzu düşündüğümüz sürece, tüm tanımlarımız yanlıştır. Ancak bir insan tüm iradelerinin, arzularının ve benzeri şeylerin gerçek olmadığını, sahte kişilik olduklarını bildiğinde, ancak o zaman bir şey alabilir. Mümkün olan tek pratik iş budur ve çok zordur Sahte kişilik ortadan kalkmalı ya da en azından çalışmamızı engellemek için güçsüz hale getirilmelidir. Ama kendini savunacak ve kolayca teslim olmayacak. İş, yalan söylemekle mücadele edecek sahte kişilikle mücadele etmek, çünkü en güçlü silahı yalan söylemek.

S. "Ben" dediğimiz şeyin hayali olduğunu söylerseniz, 'varlık bilinci' ile ne demek istiyorsunuz? Hangi 'varlık' bilinçli olabilir?

C. Varlık derken kişiden bağımsız olarak. 'Ben'- ve bu tablo. "Ben" in hayali olduğunu söylediğimde, kendimiz hakkında sahip olduğumuz zihinsel bir resmi, kendimiz hakkında düşündüğümüzü şeyi kastetmiştim. "Ouspensky" dediğim zaman süslenmiş "Ouspensky" den söz ediyorum, olduğu gibi göstermiyorum. Ona sahip olmadığı birçok şeyi atfediyorum, zayıflıklarını bilmiyorum. Gerçek "ben "in büyüme koşulu, Ouspensky 'den kurtulmaktır, onunla tanımlanmak değil.

S. "ben" çaba ile bağlantılı olmadığı sürece asla gerçek değil mi?

C. "ben" sadece öz-bilinç durumunda olabilir ve öz-bilinç yaratma çalışmasındaki her an çaba anlamına gelir Hiçbir şey tek başına 'gerçekleşemez' Varlığımızı değiştirirsek, işler farklı olacak, ama bu Hiçbir şey farklı olamaz.

S. Bana öyle geliyor ki, sahte kişilik bazı yeni durumlara uyum sağlayabilen tek şeydir, yeni bir rol oynayabilir ve daha rahat hale getirebilir.

C. Sahte kişilik gerçekten uyum sağlamaz. Sıradan anlamda adapte olmak, az ya da çok, kontrollü bir eylem anlamına gelir Sahte kişilik, ne olduğuna göre farklı bir şekilde tepki verir, ancak uyum sağlayamaz. Ve her şeyi daha rahat hale getirmez- buna güvenemezsiniz Sahte kişilik üzerinde en ufak bir kontrole sahip olmadığınızı anlamalısınız. Onu görmeye başladığımızda, her şeyi kontrol ettiğini ve hiçbir şeyin onu kontrol edemeyeceğini anlıyoruz. Yani buna adaptasyon diyemezsiniz. Neleri kontrol edebileceğinizi ve neyi kontrol edemediğinizi kendiniz ayırmalısınız. Kontrol edemediğiniz şey sahte kişiliğe aittir ve kontrol edebileceğiniz şey size aittir

S. Sahte kişilik kavramı ile nasıl başa çıkılır?

C. Önce tüm özelliklerini bilmelisiniz, sonra doğru düşünmelisiniz. Doğru düşündüğünüzde bununla başa çıkmanın yollarını bulacaksınız. Onu haklı çıkarmaya çalışmamalısınız, tüm özellikleri, meşrulaştırılması ve hatta yüceltilmesi onu ya-

şatan şeyler.

Hayatımızın her anında, sessiz anlarda bile, meşru olduğunu düşünerek ve bunun için mümkün olan tüm mazeretleri bularak her zaman haklı çıkarıyoruz. Buna yanlış düşünme diyorum.

Sahte kişiliği incelerken, mekanikliği gittikçe daha fazla görmeye başlarız. Mekanikliğimizin gerçekleşmesine paralel olarak, mekanik olmayan bir şey yaratarak ondan nasıl çıkılacağını araştırıyoruz. Nasıl yapabiliriz? Öncelikle ne istediğimizi düşünmeliyiz, önemli olanı önemsizden ayırmalıyız. Kendi üzerinde çalışın, kendini ve işin fikirlerini bilme arzusu, bilinç yaratma mücadelesi mekanik değildir- emin olabiliriz. Ve bu açıdan bakarsak, kendimizde birçok hayali şey göreceğiz. Bu hayali şeyler sahte kişiliktir- hayali duygular, hayali çıkarlar, kendimizle ilgili hayali fikirler. Sahte kişilik tamamen mekaniktir, bu yüzden yine bilinçli ve mekanik olarak bölünür. Bu mekanik parçamız esas olarak hayal gücüne, her şeyin yanlış görüşlerine ve her şeyden önce kendimizin yanlış görüşüne dayanmaktadır. Bu sahte kişiliğin gücünde ne kadar olduğumuzu ve gerçek varoluşu olmayan şeyleri icat ettiğimizi anlamalıyız ve gerçekten güvenebileceğimiz şeyi kendimizde güvenilir olmayan şeylerden ayırmalıyız. Bu başlangıç olarak hizmet edebilir.

Kendimizi daha iyi tanıdığımızda, bu uyanmamıza yardımcı olur.

S. Yani sahte kişiliğimizi materyal, gözlemler toplayarak incelememiz gerekiyor mu?

C. Kendinizi bölerek, her şeye "ben" demeyerek. "Ben" kelimesini sadece kendinizin daha bilinçli kısmı ile ilgili olarak kullanabilirsiniz- çalışma arzusu, anlama arzusu, anlamadığın farkına varma, mekanikliğin farkına varma; "ben" diyebilirsiniz. "Ben" sadece çalışma ile bağlantılı olarak, kendi üzerinde çalışarak büyümeye başlar; aksi halde büyüyemez ve değişiklik olmaz.

Kalıcı bir "ben" bir anda gelmez. Tüm aldatıcı 'Ben yavaş

yavaş kaybolur ve gerçek' ben 'yavaş yavaş daha güçlü ve daha güçlü bir şekilde kendini hatırlayarak büyür.

Adil farkındalık anlamında kendini hatırlamak çok iyidir, ancak devam ettiğinizde yavaş yavaş diğer ilgi alanlarıyla, ne elde etmek istediğinizle bağlantılı hale gelir. Şu anda, bir anı hatırlıyorsunuz ve sonra bir gün veya bir hafta boyunca unutuyorsunuz; ama her zaman hatırlamak gerekir.

S. Kalıcı "ben "in kademeli olarak keşfedilmesini kendi kendine hatırlama nesnesi mi?

C. Keşif değil; bunun için zemin hazırlıyor. Kalıcı "ben" orada değil. Büyümeli, ama hepsi olumsuz duygular, özdeşleşme ve diğer şeylerle kaplandığında büyüyemez. Böylece bunun için zemin hazırlayarak başlıyorsunuz.

Ama her şeyden önce, daha önce söylediğim gibi, sistemin diğer tüm fikirleriyle bağlantıyı sürdürmenin ne kadar hatırladığını anlamak gerekir. Eğer kişi bir şeyi alır ve başka bir şeyi atlarsa- örneğin, kişi "ben"lerin bölünmesi fikrini bilmeden kendini hatırlama konusunda ciddi bir şekilde çalışırsa, o zaman kendini baştan (birlik olarak) biri olarak kabul eder- o zaman kendini hatırlama yanlış sonuçlar verir ve hatta gelişimi imkânsız hale getirebilir. Örneğin, bu şekilde formüle etmemelerine rağmen, aslında sahte kişiliğe ve vicdanla mücadeleye dayanan okullar veya sistemler vardır. Bu tür çalışmalar kesinlikle yanlış sonuçlar vermelidir. İlk başta belirli bir tür güç yaratacaktır, ancak daha yüksek bilincin gelişimini imkânsız hale getirecektir. Sahte kişilik hafızayı ya yok eder ya da bozar.

Kendini hatırlama, doğru işleve dayandırılması gereken bir şeydir. Üzerinde çalışırken aynı zamanda sahte kişiliğin zayıflaması üzerinde çalışmalısınız. Başından beri birkaç çalışma satırı öneriliyor ve açıklanıyor ve hepsinin birlikte gitmesi gerekiyor. Sadece bir şey yapamazsın, başka bir şey yapamazsın. Hepsi bu doğru kombinasyonu oluşturmak için gereklidir, ancak önce sahte kişilikle mücadelenin anlaşılması gerekir. Birisinin kendini hatırlamaya çalıştığını ve sahte kişiliğe karşı çaba göstermek istemediğini varsayalım. Sonra tüm özellikleri devreye girerek 'Bu insanlardan hoşlanmıyorum', 'Bunu iste-

miyorum', 'Bunu istemiyorum' vb. O zaman iş değil, tam tersi olacaktır. Söylediğim gibi, eğer biri bu yanlış şekilde çalışmaya çalışırsa, öncekinden daha güçlü olabilir, ama böyle bir durumda daha güçlü olan, gelişme olasılığı o kadar az olur. Gelişmeden önce düzeltme asıl tehlikedir.

S. Bu kişinin kendini koruması gereken bir şey mi?

C. Kesinlikle. Sadece küçük bir parçanız kendini hatırlamak istiyor ve diğer kişilikler ya da 'Ben, hiç istemiyorum. Onları bulmak ve ortaya çıkarmak, hangisinin bu çalışma için yararlı olduğunu, hangilerinin kayıtsız ve hangilerinin uyumayacak kadar uykuda olduğunu görmek, onun hakkında bir şey bilmek gerekir. Amaç, birinin "ben"leri veya kişilikleri üzerinde kontrol sahibi olmak, birini veya diğerini yukarı çekebilmek, onları belirli bir şekilde düzenlemek. Kontrole sahip "ben" şu an sahip olduklarınızdan biri olmayacak. Gerçek "ben "in oluşumu fikri en önemlisidir; kazara oluşturulamaz.

Çoğu durumda bir felsefi "ben" fikri bizi tatmin ediyor; buna sahip olduğumuza inanıyoruz ve aslında bir "ben" den diğerine geçtiğimizi bilmiyoruz.

S. Beğenme ve beğenmeme durumlarını göz önünde bulundurken, gerçek olanı nasıl ayırabiliriz ve sahte kişilik nedir?

C. Her şeyin sahte bir kişilik olduğunu fark ederek başlayın ve sonra neyin olmadığını bulmaya çalışın. Birincisini birincisinden önce yapamazsınız. Öncelikle her şeyin sahte kişilik olduğunu anlamalısınız ve buna ikna olduğunuzda 'kendiniz' olanı bulabilirsiniz. Gözlemeye devam et. İş, kişinin olmadığını fark ettiği andan başlar. Her şeye girdiğinde, bir aydınlanma haline geldiğinde, üretken bir iştir. Fakat kişi kendini "ben" (bütün) olarak düşündüğünde, o zaman verimli bir iş değildir.

Sahte kişiliğin çok zor bir şey olduğunu anlamalısınız. Birdir, farklı kişiliklerden oluşmaz; fakat aynı zamanda birbiriyle çelişen ve aynı anda kendini gösteremeyen özellikler içerir.

Yani bu, sahte kişiliğinizin tamamını bir anda görebileceğiniz anlamına gelmez. Bazen daha fazlasını görebilirsiniz, bazen de bazı özellikleri ayrı ayrı kendini gösterir.

Ayrıca, yanlış kişiliğin, özellikle sahte kişiliklerinde yaşayan diğer insanlar için genellikle oldukça çekici veya eğlenceli olduğu unutulmamalıdır. Yani sahte kişiliğinizi kaybetmeye başladığınızda, onunla mücadele etmeye başladığınızda, insanlar sizi sevmeyecek. Sana donuk olduğunu söyleyecekler.

S. Sahte kişilik olmayan şeyi nasıl söyleyebiliriz?

C. Sahte kişiliğin yapamayacağı şey çaba sarf etmektir. Şüpheniz varsa, bunu bilmenin en kolay yolu budur. Sahte kişilik her zaman her şeyi mümkün olduğunca kolaylaştırmaya çalışır, her zaman en az çaba gerektiren şeyi seçer. Ama anlamalısın ki hiçbir şey öğrenemez veya çaba harcamadan hiçbir şeyi değiştiremez. Bu yüzden çaba sarf etmeye hazır bir "ben" veya "ben" grubu bulduğunuzda, bu onların sahte kişiliğe ait olmadıkları anlamına gelir.

S. Sistem ile ilgili olarak yeni bir sahte kişilik kazanılabilir mi?

C. Eğer kişi sahte kişiliği düşünmezse veya anlamazsa ve kişi kendini kandırırsa, kişinin çalıştığını düşünürse, yeni bir sahte kişilik edinmez, fakat sahte kişilik büyür. Bu yüzden, yok edilmezse, başından kısa bir süre sonra dışarıda tutulmalıdır.

S. Kendimle ilgili fikrim çoğu zaman bana doğru bir şekilde değerlenmediğimi düşündürüyor ve bu nedenle kendime ait resimlerim yüzünden acı çekiyorum.

C. Oldukça doğru, ama resmi düşünmeyin; sadece yönü hatırlamanız gerekir. Kendinizle ilgili fikirlerinizde yanılıyor olabilirsiniz, ancak bu önemli değil.

Sadece yön doğru olmalıdır; nereye gittiğini bilmeden bir yere gidemezsin. Kendinizin hayali resminizi sadece doğru noktadan görebilirsiniz ve doğru nokta yöndür. Görebileceğiniz başka bir nokta yok.

S. Şu an gerçek "ben "in yerini alan şeyi tekrar söyleyebilir misiniz?

C. Bilmek arzusu. Bundan, gerçek "ben" büyürse, büyür. Başlangıçta tanımlamak zordur, amaç budur. Kendinizi belirli bir işle, belirli bir sistemle bağlarsanız, büyümeye başlar; ama sadece mutlu koşullar ile kendi başına büyüyemez.

Kalıcı bir "ben"e sahip olmadığımızı tespit etmek oldukça basittir. On beş dakika boyunca kendinizi hatırlamaya çalışın; bu sizin varlığınızın derecesini gösterecektir. Kalıcı bir "ben" olsaydınız, kendinizi on beş saat boyunca hatırlayabilirsiniz. Her şey çok basit, gerçekten, sadece makinemizin anahtarı yok. Anahtarlarımız olsaydı, onu açmak ve içinde ne olduğunu görmek ve daha sonra hayali olanı gerçekten ayırmak kolay olurdu. Ama öğrenmemiz gerekse bile: gerçek dışı olanlara çok alışkınız.

Bu yüzden çalışmamızın konusu her zaman orada olan sahte kişilik olmalıdır. Sadece tüm tezahürlerinde biliyorsan, "ben" olanı ayırabilirsin. Kendimize ait hayali resmimizle özdeşleştiriliyoruz ve bu çok tehlikeli bir tanımlama biçimidir.

S. Kişi gerçek olanı nasıl ayırt etmeye başlayabilir?

C. Yapamazsınız. Fakat gerçek olmayanı, gerçeği ve yalanları ayırt ettiğiniz gibi ayırt edebilirsiniz. Felsefeye gerek yoktur; basitçe ele alın. Önce basit şeylere ayrımcılık uygulamalıyız. Hayal gücü hayatımızda çok önemli bir rol oynar, çünkü buna inanıyoruz. Gerçek, sadece hayali pahasına büyüyebilir. Ancak sıradan yaşamda, gerçekdışı, gerçek pahasına büyür.

S. İş ile sıradan yaşam arasındaki bölünmeyi tam olarak anlamıyorum.

C. Kişisel çalışmanın yaşamla ilişkisi, kalıcı "ben "in kalıcı kişilik ile olan ilişkisidir. İş özünde kalıcı "ben" ve sıradan yaşam sahte kişiliktir. Kalıcı "ben "in ne olduğunu anladığınızda, kendinizin bilincinde olduğunuzda ve sürekli kontrole sahip olduğunuzda bu iştir. Şu anda sahte kişilikte yaşıyorsunuz.

S. "ben" ve 'Bayan B.' arasındaki farkı görmekte zorlanıyorum.

C. Daha önce de söylediğim gibi, "ben" ve 'Bayan B' bölümünde neredeyse her şey "Bayan B"dir. "Siz", 'Bayan B'den sadece sisteme olan ilginizden daha fazla büyüyebilirsiniz, çünkü gerçek 'ben' başka hiçbir şeyden büyüyemez. Oradaki tüm materyaller, bu fikirler olmadan, bu ilgi olmadan hiçbir şeye gelmeyecektir, çünkü onu belirli bir çizgide, belirli bir yönde tutar. İlk önce çalışıyorsunuz, kendinizi gözlemleyin vb. Bir süre sonra çalışırsanız "ben" zaman zaman bir saniyeliğine görünecek, ancak onu tutamayacaksınız ve tekrar kaybolacaksınız. Bu bir süre devam edecek ve sonra belli bir anda, onu tanımanız ve hatırlamanız için yeterince uzun kalacak. Tüm yeni şeylerin yolu budur; ilk başta çok kısa anlar için gelirler, sonra daha uzun kalırlar. Bu, büyümenin doğal yoludur, başka türlü olamaz. İçimizde çok fazla mekanik düşünme alışkanlığı momentumu ve çok fazla yanlış şey var. Gerçek "ben" belirir ve hemen ezilir.

Sahte kişilik hakkında daha fazla şey anladığınızda, onunla çevrili olduğunuzu anlayacaksınız. Sahte kişiliğin gözleri olmadan hiçbir şey göremezsiniz, sahte kişiliğin kulakları olmadan duyamazsınız veya sahte kişiliğin sesi olmadan konuşamazsınız. Her şey sahte kişilikten geçer ve ilk adım bunu bilmektir, çünkü o zaman hayatınızın ne kadarını kapladığını bileceksiniz.

S. Sahte kişilik hayali olduğuna göre, gerçekten var mı?

C. Gerçekten yok, ama var olduğunu hayal ediyoruz. Tezahürlerinde var olur, ancak kendimizin gerçek bir parçası olarak değil. Bu, gerçek bir temeli olmayan 'Benlerin bir kombinasyonudur, ancak belirli etkiler yaratırlar ve üretirler. Onu tanımlamaya çalışmayın, yoksa kelimelerle yolunuzu kaybedersiniz ve gerçeklerle ilgilenmeliyiz. Olumsuz duygular var, ama aynı zamanda yoklar, çünkü onlar için gerçek bir merkez yok. Sahte kişilik için de aynı şey geçerlidir. Var olmayan şeylerle dolu olan durumumuzun talihsizliklerinden biridir.

Bulunduğunuz seviyede çalışmaya bile başlayamayaca-

ğınızı anlamalısınız; önce bazı şeyleri değiştirmelisiniz. Neyi değiştireceğinizi yalnızca gözlemleriniz sonucunda bulabilirsiniz. Bazen çok netleşir ve ancak o zaman mücadele başlar, çünkü sahte kişilik kendini savunmaya başlar.

Önce sahte kişiliği bilmelisin. Şimdi hakkında konuştuğumuz her şey ilk aşamaya atıfta bulunuyor- yanlış kişiliği bilmediğimizi anlamak, onu bilmek için çalışmamız gereken, yaptığımız tüm işlerin sahte kişilik pahasına yapıldığı, kendi başımıza yapabileceğimiz iş, sahte kişiliğin gücünü azaltmak anlamına gelir ve eğer denemeye ve çalışmaya başlarsak, sahte kişiliği rahatsız etmeden terk edersek, tüm iş hiçbir şeye gelmeyecektir.

Tekrar ediyorum- yanlış kişiliğin, yalanlarda, özelliklerde ve "ben"lerde yaşamda ya da işte hiçbir zaman yararlı olamayacak bir kombinasyon olduğunu anlamalısınız- tıpkı olumsuz duygular gibi. Yine de sahte kişilik her zaman "ben" der ve kendine, irade, öz-bilinç ve benzeri gibi birçok kapasiteyi atfeder ve kontrol edilmezse tüm iş için bir engel olarak kalır.

Dolayısıyla, kendini değiştirmeye çalışırken ilk ve en önemli faktörlerden biri, bu kişinin "ben"e ve adınız ne olursa olsun bölünmesidir. Eğer bu bölünme yapılmazsa, kişi onu unutursa ve kendini her zamanki gibi düşünmeye devam ederse ya da kişi yanlış bir şekilde bölünürse, iş durur. Kendi üzerinde çalışmak ancak bu bölünme temelinde ilerleyebilir, ancak doğru bölünme olmalıdır. Çoğu zaman insanlar yanlış bir bölünme yaparlar: kendi içlerinde sevdikleri şey "ben" derler ve sevmedikleri veya görüşlerine göre zayıf veya önemsiz olan, sahte kişilik olarak adlandırırlar. Bu oldukça yanlış bir bölüm; hiçbir şeyi değiştirmez ve biri olduğu gibi kalır. Bu yanlış bölünme basitçe yalan söylemek, kendine yalan söylemek, her şeyden daha kötüdür, çünkü kişi en küçük zorluklarla karşılaştığı anda kendini iç kavga ve yanlış anlayışla gösterecektir. Eğer kişi yanlış bir bölme kullanırsa, güvenilir olmayacak ve ihtiyaç anında bir anda başarısız olacaktır.

Kendini doğru bir şekilde bölmek için "ben" ve 'Ouspensky', 'Brown' veya 'Jones'un kim olduğunu, başka bir deyişle, neyin yalan ve neyin varlık olduğunu anlamak gerekir. Dedi-

ğim gibi, kendinizi bölme olasılığını kabul etseniz bile, kendinizde neyi sevdiğinizi "ben" ve neyi sevmediğinizi aramak zorundasınız, çünkü doğru bölme bir anda bulunamaz; yardımcı olacak çalışma ile ilgili bazı endikasyonlar bulmalısınız. Örneğin, amacınızın özgür olacağını söylüyorsanız, öncelikle özgür olmadığınızı anlamak gerekir. Ne kadar özgür olmadığınızı anlarsanız ve özgür olma arzunuzu formüle ederseniz, kendinizde hangi parçanın özgür olmak istediğini ve istemediğini görürsünüz.

Bu bir başlangıç olurdu.

S. Yanlış kişi, sahte kişiliği yardım almadan görebilir mi?

C. Teorik olarak buna karşı hiçbir şey yok, sadece böyle bir vaka görmedim.

Yardım alsalar bile, insanlar görmeyecek. Bir insana ayna gösterebilirsiniz ve şöyle diyecektir, 'Bu ben değilim, bu yapay bir ayna, gerçek bir ayna değil. Bu benim bir yansımam değil.'

S. Sahte kişiliği nasıl ortadan kaldırabiliriz?

C. Bunu ortadan kaldıramazsınız. Sadece kafanı kesmeye çalışmakla aynı şey. Ama daha az ısrarcı, daha az kalıcı yapabilirsiniz Yanlış kişiliğiniz yirmi dört saatin yirmi üç saati boyunca oradaysa, iş başladığında sadece yirmi iki saat orada olacak ve 'siz' bir saat boyunca orada olacaksınız. Belirli bir anda, sahte kişiliğin tezahürü tehlikesini hissediyorsanız ve bunu durdurmanın bir yolunu bulursanız, bununla başlamanız gerekir. Eliminasyon sorusu hiç girmez- oldukça farklı şeylerle bağlantılıdır. Kontrol sahibi olmalısınız.

S. Sahte kişilik çalışması kişinin kendini analiz etmiyor mu? Kötü bir şey olduğunu düşünüyordum?

C. Belli bir dereceye kadar analiz ediyor. Analizden kaçınma hakkında söylenen ilk derstir. O zaman bu analizin imkânsız olduğunu söyledim çünkü yeterince bilmiyorsunuz. Analiz, sebeplerin ve etkilerin belirlenmesi anlamına gelir. İlk başta

analizden kaçınmanız ve sadece gözlemlemeniz, gözlemlemeniz, gözlemlemeniz, başka bir şey yapmamanız gerektiğini söyledim, çünkü analiz zamanı yasaları bildiğiniz zaman gelirdi. Şimdi bu yasaları inceliyoruz, bu yüzden kesinlikle daha fazla analiz etmelisiniz. Görüyorsunuz, ilk derste gözlem ve düşünme kuralları bir şeydir, ancak zaman geçtikçe değişir ve değişir. Birinin ilk ayda yapamayacağı şey, kişinin ikinci ayda yapması gerekir. Hem zorluklar hem de olasılıklar her zaman artar.

Analiz, gerektiğinde, her şey için değil, dikkatli bir şekilde kullanılmalıdır. Bazen sadece zaman kaybıdır.

S. Sahte kişiliğin bazen başka insanlar tarafından oluşturulduğunu söyleyebilir misiniz- örneğin, bir çocuğun önünde yabancılardan nefret ettiklerini söylediklerinde?

C. Çok doğru. Sahte kişilik birçok yönden ve kesinlikle büyük ölçüde diğer insanların önerileriyle oluşur.

Bir çocuk, özellikle sevdikleri ve sevmedikleri hakkında birçok öneri alır.

S: İş için nesnel olan "ben"leri nasıl bulacağımızı pek anlayamadım. "Ben"lerin ne olduğunu ortaya çıkarmamız anlamına mı geliyor?

C. Teorik olarak bunun hakkında düşünmemelisiniz. İçinizde ne olduğunu sistemin fikirlerine itiraz etmeye çalışın ya da "ben"leri bulmaya çalışın (ya da istediğiniz adı verebilirsiniz). Diyelim ki yiyeceklerde belli tatlar var.

Yiyeceklerle ilgilenen bu "ben"leri kendini hatırlamakla ilgilenmez. Bir de kendini hatırlamaya karşı olan şeylerle ilgilenen "ben"ler vardır. Kendinizi hatırlamıyorsanız zevkle yapabileceğiniz birçok şey var ve doğal olarak bu "ben"ler kendini hatırlama için çok ters olacaktır, çünkü bu sadece onların zevkini bozar. Onları bu şekilde bulmaya çalışın. Teorik yaklaşımlar yardımcı olmaz.

S. Bu yapay "ben" gruplarının kökeni nedir?

C. Taklit, orijinal olma arzusu, çekici olma, insanlar tarafından beğenilme vb.

S. Kendini hatırlamak istemeyen bir grup "ben" bulduğumuzda, bu konuda ne yapmalıyız?

C. Yalnız bırakın. Eğer istemiyorsa, onunla ne yapabilirsiniz? 'İstiyorum' grupları varsa, üzerinde çalışın. Kendini hatırlama zorunluluğunun farkına varabilenler, aynı zamanda istediği diğer benlerle de çalışmak zorundadır. Zamanlarını diğer "ben"leri ikna etmek için harcamamalıdırlar.

S. Kişideki bazı "ben"lerin "Bay A"dan ayrılma fikrinden korkması beklenir mi?

C. Kesinlikle sahte kişiliği oluşturan tüm "ben"ler korkacaktır, çünkü onlar için ölümdür. Ancak, korkularını sadece bir süre gösterebileceklerini ve bundan sonra ölmemek için kendilerini gizleyebileceklerini anlamalısınız. Yanlış kişiliği ciddi anlamda bitirdiğinizi düşünebilirsiniz, ama sadece bazı özelliklerin içinde görünmeye hazır olarak gizlemektedir. Bu özellik her zaman zayıflıktır.

Kaldığı sürece tüm enerjiyi alır, ancak çok iyi gizlenmiş olabilir ve bu şekilde gerçek "ben "in büyümesine paralel olarak daha da güçlenebilir. Böylece bu bölümün "ben" ve 'Bay'a bölünmesinin gerekliliği A 'onu yok etmek için yeterli değildir. Sahte kişiliğin kendini savunduğunu hatırlamanız gerekir.

S. Sahte kişilik olumsuz duygulara mı dayanır?

C. Sahte kişilikte olumsuz duyguların yanı sıra birçok şey daha vardır. Örneğin, her zaman kötü zihinsel alışkanlıklar vardır; sahte kişilik veya sahte kişiliğin parçaları her zaman yanlış düşünceye dayanır. Belli bir dereceye kadar haklı olmanıza rağmen: bazı durumlarda olumsuz duyguları sahte kişilikten uzaklaştırırsanız çöker, çünkü onlarsız yaşayamaz. Öte yandan, bazı sahte kişilikler en hoş duygular üzerinde işlev görebilir. Çok neşeli sahte kişilikler var ve bu şekilde sahte kişiliğiniz sizi aldatabilir ve olumsuz duygularla mücadele ettiğinizi

düşünmenizi sağlayabilir. Sizi birçok farklı şekilde aldatabilir.

S. Bütün olumsuz duygular sahte kişilikten mi kaynaklanıyor?

C. Başka türlü nasıl olabilir? Yani, olumsuz duygular için onları sergilemek, zevk almak ve üretmek için özel bir organdır. Negatif duygular için gerçek bir merkez olmadığını hatırlarsınız. Sahte kişilik onlar için bir merkez görevi görür.

S. Kimlik her zaman sahte kişiliğin bir tezahürü müdür?

C. Sahte kişilik, olumsuz duygular ve içimizdeki yalan, tüm hayal gücü gibi diğer birçok şeyle özdeşleşmeden kendini gösteremez. Kişi, her şeyden önce, kişinin kendi hayali fikri ile özdeşleşir. Biri hayal gücünden başka bir şey olmadığında 'bu benim' der. Yalan söylemekle aynı şeydir- kişi kimliksiz yalan söyleyemez; yalan söylemek çok fakir olurdu ve kimse buna inanmazdı. Yani ilk önce kendini aldatmalı ve sonra diğer insanları aldatmalı.

Sahte kişiliğin incelenmesi, kendini hatırlamanın en hızlı yöntemlerinden biridir. Sahte kişiliğinizi ne kadar çok anlarsanız, kendinizi o kadar hatırlarsınız. Kendini hatırlamayı önleyen şey, her şeyden önce, sahte kişiliktir. Kendini hatırlamak istemez ve istemez ve başka herhangi bir kişiliğin hatırlamasına izin vermek istemez. Kendini hatırlamayı durdurmak için mümkün olan her şekilde dener, bir çeşit uyku alır ve kendini hatırlama olarak adlandırır. O zaman oldukça mutlu.

Sahte kişiliğinize, fikirlerine, sözlerine, eylemlerine güvenmemelisiniz. Onu yok edemezsiniz, ama bir süre pasif hale getirebilirsiniz ve sonra yavaş yavaş zayıflatabilirsiniz.

S. Sahte kişiliğe bağlı bir şeye güvenmemeniz gerektiğini söylüyorsunuz, ama hepsi öyle mi?

C. Öyle olamaz. Bir şey var- sen ve hayali "ben"ler var. Gerçekten olan sizsiniz ve onu ayırt etmeyi öğrenmelisiniz. Çok küçük, çok basit olabilir, ancak kendinizde yeterince ke-

sin ve sağlam bir şey bulabilmelisiniz. Eğer tamamen sahte bir kişiysek, o zaman hiçbir şey olmaz. Sadece sahte kişiliğe sahip olan insanlar. Diğer tarafları o kadar bastırılmış, o kadar zayıf ki, sahte kişiliğe direnemezler. Bu insanlar kendilerini incelemeyecekler, çünkü ne olduklarını görmekten korkacaklardı. Sahte kişilik hiç hoşlanmaz. Genellikle, başlarlarsa, çok geçmeden ayrılırlar, bir şekilde açıklarlar, çünkü kendini incelemeye devam edemezler. Fakat eğer kişi sahte kişiliği incelemeye devam edecek enerjiye sahipse, bu kişinin yanında bir şey olduğunu gösterir. Daha önce söylediğim gibi, bu çalışma her gündür, ayda bir veya yılda bir değil. Her gün bir sınav.

S. Sahte kişiliğin yaşınız ilerledikçe sizi terk etmeye daha meyilli olduğunu söyleyebilir misiniz?

C. Hayır. Buna karşı hiçbir şey yapmazsanız büyür. Tatları değişebilir, ancak büyür. Bu

mekanik hayatta meydana gelen tek 'gelişme'dir. Sahte kişilik, en mekanik parçamızdır - o kadar mekanik ki, bunun için umut yoktur. Bu yüzden çalışmaya girmesine izin verilmemelidir.

S. Gerçekten harika insanların, mesela azizlerin sahte kişiliği fethettiği varsayılabilir mi?

C. Dereceye bağlıdır. Azizler, mücadele etmek zorunda oldukları şeytanları tanımlar. Bütün şeytanlar sahte kişilikte yaşar.

S. Duygusal ıstırapların çoğunun sahte kişiliğe sahip olduğunun farkındalığımı nasıl hatırlayabilirim?

C. Sadece kendini hatırlayarak. Acı çekmek, nasıl kullanılacağını öğrenirseniz, kendini hatırlamak için mümkün olan en iyi yardımdır. Kendi başına yardımcı olmaz; kişi tüm yaşamı boyunca acı çekebilir ve sonuçta bir sonuç vermez, ama eğer kişi acı çekmeyi öğrenirse, yardımcı olacaktır. Acı çektiğiniz anda, kendinizi hatırlamaya çalışın.

S. İki tür ıstırap vardır: biri kendi mekanikliğimi ve zayıflığımı görmekle, diğeri ise hasta ya da mutsuz olduğunu düşündüğünüz birini görmekten acı çekiyor. Buna karşı nasıl çalışılır veya iş için nasıl kullanılır?

C. Soru şu ki, bir şey yapabilir misiniz, değil mi? Yapabiliyorsan, yapabilirsin, ama yapamazsan başka bir şeydir. Elimizde olmayan her şeyden acı çekmeye başlarsak, kesinlikle acıyı kesmeyiz. En önemli şey, içinde ne kadar hayal gücü olduğunu bulmaktır. Hiç olmadığından emin olabiliriz, ama daha çok çaba sarf edersek genelde bunların hepsinin hayali olduğunu görebiliriz. Kendimizle ilgili yanlış bir resmimiz var ve aynı zamanda bu yanlış resme gerçek özellikler atfediyoruz. Ancak bu resim yanlışsa, onunla ilgili her şey yanlış olmak zorundadır ve acıları da yanlıştır. Çok akut olabilir, ancak bu herhangi bir fark yaratmaz. Hayali acı genellikle gerçek olandan daha tatsızdır, çünkü gerçek acıyla bir şey yapabilirsiniz, ancak hayali acıyla hiçbir şey yapamazsınız. Sadece ondan kurtulabilirsin, ama ondan hoşlanıyorsan ya da ondan gurur duyuyorsan, onu saklamalısın.

S. Sahte kişiliği nasıl anlamaya başlayacağımı hâlâ anlayamıyorum?

C. Konuşmak için ne olduğunu bilmeli, yerine koymalısın; bu ilk adım. Tüm özdeşleşmenin, tüm düşüncelerin, tüm yalanların, her birinin kendine ait olduğunu, tüm zayıflıkların, görüldüğü veya görülmediği tüm çelişkilerin, bunların sahte kişilik olduğunu anlamalısınız.

Özel bir köpek ırkı gibidir. Eğer bilmiyorsanız, bu konuda konuşamazsınız. Küçük parçalarını görmek bile yeterlidir, çünkü her küçük kısmı aynı renktedir. Bu köpeği bir kez görürseniz, her zaman bilirsiniz. Özel bir şekilde havlar, özel bir şekilde yürür...

Başlangıçta hangisinin "ben" hangisinin sahte kişilik olduğunu bilemezsiniz. "Ben" olarak adlandırdığınız şey karmaşık bir yapıdır, sahte kişilik de öyle. İkisi hakkında da her şeyi bilemezsiniz; ama bir taraftan yanlış olduğundan şüphe duyduğunuz bir şey alırsanız, diğer taraftan bunun doğru olduğundan

şüphe duyduğunuz bir şey varsa, bunları karşılaştırabilirsiniz.

S. Bazen kendimi belirlediğim veya düşündüğüm bir şeyi gözlemliyorum ve kendime ait bir resim yüzünden bunu yapıyorum. Bu şekilde sahte kişiliği tanıyabilir ve gözlemleyerek zayıflatabilir miyim?

C. Evet, bu tek yoldur, ama sadece bundan sıkılmazsanız, başlangıçta, birçok insan hevesle başlar, ama yakında yorulur ve "ben"i kendilerine sormadan ayrım gözetmeden kullanmaya başlarım. '? Baş düşmanımız "ben" kelimesidir, çünkü dediğim gibi, onu normal koşullarda kullanma hakkımız yoktur. Çok sonra, uzun çalışmalardan sonra, Vekilharç Yardımcısına karşılık gelen "ben"ler' grubunu "ben" olarak düşünmeye başlayabiliriz. Ama sıradan koşullarda, 'Sevmiyorum' dediğinde, kendine sormalısın, 'Benim "olanlarımdan hangisi hoşlanmaz?' Bu şekilde kendinize bu çoğulluğu sürekli hatırlatırsınız. Bir kez unutursanız, bir dahaki sefere unutmak daha kolay olacaktır. Çalışmada birçok iyi başlangıç var ve daha sonra bir süre sonra bu unutuldu ve insanlar aşağı doğru kaymaya başladı ve sonunda eskisinden daha mekanik hale geldi. Öz bilginin başlangıcı, sizinle kimin konuştuğunu ve kime güvenebileceğinizi anlamaktır.

S. Kişinin çalışma kapasitesi, sahte kişiliği zayıflatabildiği kadar artar mı?

C. İş, sahte kişiliğe karşı mücadele ile başlar. Kişinin alabileceği her şey sadece sahte kişilik pahasına olur. Daha sonra, pasif hale getirildiğinde, kişi diğer şeylerin pahasına çok şey elde edebilir, ancak uzun süre insanın sahte kişilikten uzak yaşaması gerekir. Sıradan yaşamda yanlış kişiliği bulmak çok zordur, çünkü ona karşı bir eylem olmadığından, direnç de yoktur. Ancak bir kişi çalışmaya başladığında, işe karşı direnç ortaya çıkar ve bu direnç sahte kişiliktir.

S. Sahte kişilik, sistem fikirleriyle ilgilenemez veya onlardan etkilenemez mi?

C. Evet, çok fazla. Ancak o zaman sistemi sahte kişilik

ışığında olacaksınız ve bu oldukça farklı bir sistem olacaktır. Sahte kişilik sistemi kendine götürdüğü an sadece güçlenir ve sistemi sizin için zayıflatır. Buraya bir kelime daha ekliyor ve bazı fikirlerin bana ne kadar sıra dışı bir şekilde geldiğini hayal edemezsiniz. Bazı formülasyonlardan çıkarılan bir kelime, bir fikri oldukça farklı kılabilir. Sahte kişilik her zaman daha iyisini bilir ve sevdiği şeyi yapmakta her zaman haklıdır. Tehlike burada yatıyor.

Sistem söylenen her şeyi, söylendiği anlamda demektir. Eğer kişi onu bilinçli ya da bilinçsiz olarak düzeltirse, o zaman sistem olarak adlandırılamaz- yalancı sistem, sistemin tahrifatı olacaktır. Yanlış olduğu ya da bir şey unutulduğu ya da dışlandığı an, yanlış sonuçlar verecektir.

S. Bu soruları soruyorum çünkü bazen işe olan ilgimin gerçekliğinden şüphe duyuyorum- kendime yalan söylüyor olabilirim.

C. Buna sadece siz cevap verebilirsiniz; ve yine sadece temel ilkeleri unutmazsanız ve "ben"lerden sadece biri olan bir şey hakkında 'ben 'derseniz. Diğer "ben"leri tanımalı ve onları hatırlamalısınız.

Bunu unutmak çok tehlikelidir, çünkü o zaman bir vuruş, bir şeyde küçük bir değişiklik her şeyi yanlış yapmak için yeterli olabilir.

Şimdiye kadar, insan hakkında konuştuğumuzda, tüm insanlar için ortak olan genel insan özellikleri hakkında konuştuk. Ancak işin belirli bir anında, genel ilkeleri anlamanın yanı sıra, kişinin kendine özgü özelliklerini bulmaya çalışması gerekir, çünkü kişi sadece genel özellikleri biliyorsa, pratik amaçlar için kendini tanıyamaz. Her insanın kendine özgü özellikleri vardır, olan şeylere direnemediğinde kendi zayıflıkları vardır. Bu özellikler veya zayıflıklar çok basit veya çok karmaşık olabilir. Bir insan iyi yemek dışında her şeye karşı koyabilir; konuşma dışında bir başkası, ya da tembel ya da çok aktif olabilir. Kendini incelemenin belirli bir aşamasında, kişinin zayıf özelliğini bulmak, yani baş zayıflığını bulmak çok önemlidir. İnsanların temel zayıflıkları çok farklıdır ve başka bir insanın

karşı koyamayacağı bir şeye karşı koyabilirsek, onun ana özelliği olduğu için, zayıflıklardaki bu fark bize ‹yapabileceğimiz› yanılsamasını verir. Baş özelliği veya zayıflığı yanlış kişiliğe sahiptir. Bazı durumlarda, her şeyin döndüğü eksen turu gibi her şeye giren, genellikle birbirine bağlı bir, iki veya üç özellik veya eğilim görmek mümkündür. Bu ana özellik. Bazen çok açık ve açıktır, ancak bazen tanımlanması zordur. Dilimizin genellikle hiçbir sözcüğü yoktur, onu tanımlayacak biçimleri yoktur ve sadece dolambaçlı bir şekilde belirtilebilir. Birinin kendi baş özelliğini bulamaması ilginçtir, çünkü biri onun içindedir ve eğer söylenirse, genellikle buna inanmaz. Ama ne olmasa da onunla yan yana duran şeyleri bulabiliriz.

Bazen arkadaşların kendileri hakkında fikirlerini toplamak yararlı olabilir, çünkü bu genellikle bir kişinin özelliklerini keşfetmeye yardımcı olur. İşimize engel oluşturan şeyleri bulmak çok önemlidir. Birisi bulana kadar, ana özellik sürekli enerji kaybı anlamına gelir, bu yüzden bu sızıntıyı bulmalı ve durdurmalıyız.

S. Kişi baş özelliği kendi başına bulabilir mi?

C. Düzenli çalışmanın belli bir anında ortaya çıkacaktır, ya da size söylenebilir. Ama size söylenirse, buna inanmayacaksınız. Veya bazen o kadar açıktır ki inkâr etmek imkansızdır, ancak engebelerin yardımıyla tekrar unutabilir. Ana özelliklerine bir isim veren insanları tanıyorum ve bir süreliğine hatırlayıp daha sonra unuttular. Kendine yaklaşmalısın. Kendiniz hissettiğinizde bileceksiniz.

Sadece söylenirse, kolayca unutabilirsiniz. Sahte kişiliğinizin birçok tezahürünü bulduğunuzda, özelliğinizi bulabilirsiniz.

S. Engebe dediğiniz şey bu mu?

C. Hayır, ancak engebeler ana özelliği gizler; engebeler ona yardım eder.

S. Ana özelliklerimizi öğrenirsek, bunları düzeltebilir miyiz? Hiçbir şeyi değiştiremeyeceğimizi söylediniz.

C. Sıradan yolla yapamayız. Ancak burada sıradan yaşama ait olmayan bilgi ve deneyimin sonuçlarını kullanmak anlamındadır.

S. Ama sıradan bir insan da değişir.

C. Elbette değişir, daha mekanik, daha dar, daha sertleşir. Orada istisnalar olabilir, ancak kural olarak sıradan yaşamda işler ilerlemez. Kişiler, özellikle koşullar değiştiğinde değişir, ancak mekanik, kazara bir değişikliktir.

Doğru veya yanlış olarak gözlemlesek de, görüşümüzü istisnalara dayandırırız. İstisnaları fark etmek kurallardan daha kolaydır.

S. Kendi içinde belirli bir eğilim gözlemledikten sonra, bunun olmayacağına karar verilir.

C. Genellikle biri karar verdikten sonra hala devam eder. Veya gerçekleşmezse, yerine başka bir eğilim ortaya çıkar. Kural olarak, sadece bir şey olayları durdurur- korku.

S. Başlıca özellikler yaşam boyunca değişiyor mu?

C. Açıkça tanımlanmışlarsa, tüm yaşam boyunca devam ederler.

S. Yine de önceden sahip olup da şimdi yok olan şeyleri göremiyorum.

C. Muhtemeldir. Kendimiz hakkındaki bilgilerimiz çok kusurlu. Kişi, nasıl doğrulanacağını bilmiyorsa, hayattaki birçok şeyi gözlemleyebilir ve büyük hatalar yapabilir. Ve genel olarak, dediğim gibi, ana özelliği görmek zor.

S. Baş özelliğimin ne olduğunu söyleyebilir misiniz?

C. Sanmıyorum. Bakın, bu işe başlamak için gerekli değildir. Başlangıçta önemli olan baş özelliğin kendisi değil, onun ürettiği ve tutumlar biçiminde çalışabilmenizdir. Tutumları-

mızı bilmiyoruz çünkü kendimizi asla doğru şekilde düşünmedik. Çok fazla hayali fikrimiz var. Şimdi çalışmamız gereken tüm bakış açılarımız, alışılmış duygularımız, düşünme şeklimiz, ne icat ettiğimiz. Bunların hepsi ana özelliklerin veya ana özelliklerin sonuçlarıdır, çünkü en önemlisi olan iki veya üç özellik olabilir, sadece bir tane olmak zorunda değildir. Sahte kişiliği düşünün; bu pratik amaçlar için oldukça yeterlidir. Bir teori olarak, sahte kişilik çoğu durumda bir aksı döndürür ve bu aks başlıca özelliktir. Bir insanın büyük bir zayıflığı varsa, bir bakış açısından bu bir avantajdır, çünkü eğer bu özelliği veya zayıflığı fethedebilirse, bir adımda birçok şey başarabilir. İşler yoğunlaştığında, birçok şey bir noktada bir araya geldiğinde bir avantajdır. O zaman bu noktadaki çabalar, farklı noktalarda çalışmaktan daha iyi sonuç verir. Ancak ana özellik her zaman tanımlanamaz. Bazen parmağınızı üzerine koyabilirsiniz, bazen değil; bir kişide görebilirsiniz, başka bir kişide göremezsiniz. Ama sahte kişiliği görebilirsiniz.

S. Ana özellik sahte kişilik için bir yiyecek midir?

C. Baş özellik yemek değildir. Sahte kişilik öyledir; sahte kişiliğin dayandığı ve her konuya giren bir şeydir.

S. Ana özellik her zaman önemli anlarda mı karar verir?

C. Bu onun için en iyi tanımdır- her zaman karar vermesi.

Baş özelliğiyle bağlantılı olarak, önce genel hatlarda düşünmek daha iyidir- neden sisteme geldiğinizi, sistemden ne istediğinizi. Genellikle insanlar yıllarca derslere gelir ve neden geldiklerini unuturlar. Neden geldiğinizi hatırlarsanız, sistem sorularınızı cevaplayabilir, ancak bu olmadan olamaz. Mekanikliği hatırlamayabilirsiniz; her insanda 'yapabileceği' inancını unutabilirsiniz ve bunu yapamazsa düşünmediği ya da istemediği içindir. Bu fikirle mücadele etmek ve mekanik olduğumuzu, hiçbir şey yapamayacağımızı, uykuda olduğumuzu, birçok "Ben" e sahip olduğumuzu anlamak zorundayız. Bu, sahte kişiliği görmenize yardımcı olacaktır, çünkü kendimize attığımız tüm bu şeyler standart hayal gücünün örnekleridir. Ve hayali kişilik ya da sahte kişilik, herkes için başlıca özelliktir.

S. Sahte kişilik her zaman bencil midir?

C: Kendinizi sahte bir kişilik olarak düşünürseniz ve olmayanı bulmaya çalışırsanız, bencil olan her şeyin sahte kişilik olduğundan emin olabilirsiniz. Ama ne kadar çok düşünürseniz, o kadar az görürsünüz. Çok bencilce görünebilir ve bu en kötüsüdür!

S. Ana özelliğin birçok çeşidi var mıdır?

C. Tuhaf çeşitler de var ve klasik olanlar da var. Yeni Ahit'in birçok yerinde tarif edilen çok yaygın bir özellik, diğer insanların hatalarını gördüğümüzdür, ancak kendimizinkileri görmeyiz. O halde bazı kendine acıma türleri çok yaygındır. Ayrıca psikolojik bir tanım bulmanın bazen zor olduğu meraklı kombinasyonlar da var.

S. Kendini hatırlama baş özelliğini yenmenin tek yolu mudur?

C. Kendini hatırlamadan hiçbir şey yapamayız. Bu tek yoldur.

S. Farklı insanların farklı özelliklere sahip olmak mümkün değil mi?

C. Hayır, bunlar roller. Özellikler çok hızlı değişmez.

S. Başkalarını suçlamak bir özellik midir?

C. Bir özellik olabilir. Ama neye dayanıyor? Anlayış eksikliği. Başlarsan psikoloji okumak için, tüm nedenlerin kendinizde olduğunu görürsünüz; senin dışında hiçbir sebep olamaz. Kendinize bunu yeterince sık hatırlatmıyorsunuz. Küçük bir parça nedenlerin sizin içinizde olduğunu anlar, ancak büyük kısmı diğer insanları suçlamaya devam eder. Her favori olumsuz duygu altında, onu besleyen kendini haklı bulursun. Önce aklınızda durdurmalısınız, sonra bir süre bunu duygularda da durdurabileceksiniz. Anlayış eksikliği ilk nedendir, ikincisi ise çaba eksikliğidir.

S. Tembelliğin ana özellik olabileceğini söylediniz mi?

C. Tembellik, bazı insanlar için hayatlarının dörtte üçü veya daha fazlası içindir. Bazen tembellik çok önemlidir ve sahte kişiliğin başlıca özelliğidir ve sonra geri kalan her şey tembelliğe bağlıdır ve tembellik yaratır. Ama şunu hatırlamanız gerekir ki farklı tembellik çeşitleri vardır. Kendinizi ve diğer insanları gözlemleyerek bu farklı türleri bulmak gerekir. Örneğin, her zaman bir şeyler yapan çok meşgul insanlar vardır, ancak zihinleri tembel olabilir. Bu her şeyden daha sık olur. Tembellik sadece oturup hiçbir şey yapma arzusu değildir.

S. Sahte kişilikle mücadele etmenin en iyi yolu nedir?

C. Her zaman sahte kişiliğin hoşlanmadığı bir şey yapın ve çok yakında sevmediği daha fazla şey bulacaksınız. Devam ederseniz, gittikçe daha fazla sinirli olacak ve kendini daha açık bir şekilde gösterecek, böylece yakında herhangi bir soru olmayacak.

Ama önce mücadeleniz bilmeye dayalı olmalıdır- özelliklerini bilmeli, özellikle sevmediğini bulmalısınız. Bir sahte kişilik bir şeyi sevmez, diğeri başka bir şeyi sevmez. Buna karşı çıkmak için kendinizde yeterli güce sahip olmalısınız.

Şimdi sahte kişiliğin insanın diğer bölümleriyle olan ilişkisi hakkında konuşalım. Her insanda, her an, gelişimi Değişmez Üçlü olarak adlandırılabilen şeyle devam eder. Bu üçlüye değişmez denilebilir, çünkü üçgenin tepesindekiler her zaman aynı yerde kalır ve diğer kuvvetler çok yavaş değişirken nötrleştirici kuvvet olarak hareket eder.

İnsan dört bölüme ayrılır: beden, ruh, öz ve kişilik. Zaten öz ve kişilik hakkında konuşmuştuk. ‹Ruh› terimi sistemde yaşam prensibi anlamında kullanılır. Ruh, birbirine bağlı ve fiziksel bedene bağlı ince maddeler veya enerjiler bulutu olarak tanımlanabilir. Vücutta olduğu sürece, beden canlıdır ve beden ve ruh bir şey yapar. Ayrıldıklarında vücudun öldüğünü söylüyoruz. Ölü bir et parçasını canlı etten ayıran şey budur. Bir merkez iyi çalışıyorsa, ruh orada yoğunlaşır. Fakat sıradan bir insanda ruhun psişik nitelikleri yoktur, ya da herhangi bir şey

hakkında daha fazla şey bilmeniz için kullanmaz. Bunu sadece teorik açıdan söylüyorum; ruh basitçe bir materyaldir, ancak bedenden daha iyi bir materyaldir.

Bu şema faydalı olabilir, çünkü görebiliyorsak, bize ne olduğumuzu gösterir. Gelişimimizdeki değişiklikleri, şu anda ne olduğumuzu ve ne olabileceğimizi gösteriyor. Bu şemayı kullanmayı öğrendiğinizde, çalışmadaki belirli aşamaları belirlemenize yardımcı olacaktır.

İlk üçgen insanın sıradan yaşamdaki durumunu gösterir; ikincisi gelişmeye başladığında durumunu gösterir. İlkinde gösterilen durum ile ikinci üçgende gösterilen durum arasında uzun ve aralarında üçüncü üçgen arasında daha uzun süreler vardır. Aslında birçok ara aşama vardır, ancak bu üçü sahte kişilikle ilgili gelişim yolunu göstermek için yeterlidir.

Bu durumların hiçbirinin kalıcı olmadığını hatırlamak gerekir. Bunlardan herhangi biri yarım saat sürebilir ve sonra başka bir durum, daha sonra yine farklı bir durum gelebilir. Şema sadece *yay* gelişimini göstermektedir.

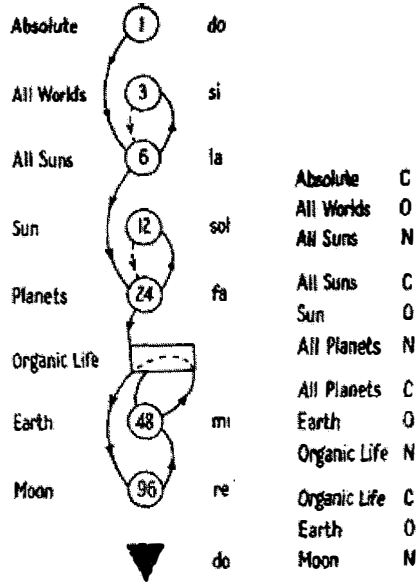

Şemayı kalıcı "ben "in ötesinde sürdürmek mümkün ola-

caktır, çünkü kalıcı' Ben'in tekrar birçok biçimi vardır. Üçlü vücut, ruh ve tepedeki öz tarafından yapılır. İkinci noktada, kişi olan birçok kişi, yani yanlış kişiliğin bir parçasını oluşturmayan tüm hisler ve duyumlar anlamında alınan "ben"dir. Üçgenin üçüncü noktası sahte kişilik tarafından, yani kişinin kendine dair hayali resmi tarafından tutulur.

Sıradan bir insanda sahte kişilik kendini "ben" olarak adlandırır ve aktiftir, ancak bir süre sonra, bir insan gelişebiliyorsa, manyetik merkez onun içinde büyümeye başlar. Buna 'özel ilgi alanları', 'idealler', 'fikirler' ya da onun gibi bir şey diyebilir. Bu manyetik merkezi hissetmeye başladığında, kendi içinde ayrı bir parça bulur ve bu kısımdan büyümesi başlar. Bu büyüme sadece sahte kişilik pahasına gerçekleşebilir, çünkü sahte kişilik manyetik merkezle aynı anda görünemez. Manyetik merkez aktif olduğunda, sahte kişilik pasiftir, ancak sahte kişilik aktif olduğunda manyetik merkez pasiftir.

Bir insanda manyetik merkez oluşursa, bir okulla tanışabilir ve çalışmaya başladığında sahte kişiliğe karşı çalışmalıdır. Bu, sahte kişiliğin ortadan kalktığı anlamına gelmez; sadece her zaman mevcut olmadığı anlamına gelir. Başlangıçta neredeyse her zaman mevcuttur, ancak manyetik merkez büyümeye başladığında, bazen yarım saat, bazen bir gün bile kaybolur. Sonra geri gelir ve bir hafta kalır!

Sahte kişilik kısa bir süre için ortadan kaybolduğunda, "ben" güçlenir, sadece gerçekten "ben" değil, birçok "ben" olur. Sahte kişiliğin ortadan kalktığı dönemler uzadıkça, birçok kişiden oluşan "ben" daha da güçlenir.

Manyetik merkez, Vekilharca dönüşebilir ve Vekilharç, sahte kişiliğin kontrolünü ele geçirdiğinde, gereksiz tüm şeyleri sahte kişiliğin tarafına aktarır ve sadece gerekli olan şeyler "ben" tarafında kalır. Daha sonra, daha ileri bir aşamada, ona ait olan her şeyle birlikte "ben" tarafının yanına kalıcı "ben "in tarafına gelebilir. Ardından pek çok "ben" sahte kişilik tarafında olur, ama şimdi bunun hakkında çok şey söyleyemeyiz. Ona ait olan her şeyde kalıcı bir "ben" olacak, ama onun neye ait olduğunu bilmiyoruz. Kalıcı "ben", alıştığımız her şeyden oldukça farklı bir bakış açısına, oldukça farklı bir bakış açısına sahiptir.

'Kalıcı ben' adı çok başarılı değil, çünkü uzun süre kalıcı değildir; sadece gerektiğinde gelir ve kalır ve gerekli olmadığında tekrar kaybolabilir. Bu yüzden 'gerçek ben' demek daha iyidir. Bu "ben" geldiğinde, diğer tüm "ben"leri kontrol eder. Her şeyi var olan 'benlerin yapamayacağı şekilde kontrol edebilir, bu yüzden bir anlamda oldukça yenidir. Ama bu "ben" geldiğinde, bunun kalacağı anlamına gelmez. Birincisi, orada olması gerekli olmayabilir, çünkü daha küçük "ben"ler de doğru şekilde davranmayı öğrenmelidir. İkincisi, çok yoğun bir çalışmaya ihtiyaç duyar ve iş gevşerse, kalamaz. Bu yüzden varlığı için birçok koşul var, ancak bir kez orada olmanın tadını yaşıyorsanız, birçok şey bileceksiniz ve şimdi sadece tahmin edebileceğiniz birçok şeyden emin olacaksınız.

Değişmez Üçlü, sahte şahsiyetin farklı tezahürleri ile ilgili olarak kişisel çalışmanın veya yozlaşmanın devam ettiğini gösterir, ancak bu beden, ruh ve öz her zaman aynı kalır. Bir süre sonra da etkilenecekler, ancak ilk aşamalara girmiyorlar. Beden aynı beden olarak kalacaktır, öz daha sonra değişecektir, ancak işin başlangıcında girmez. Bu sisteme göre, öz yalnızca kişiyle karıştırıldığı kadar girer. Bunu ayrı ayrı almayız çünkü daha önce açıklandığı gibi, kişilik dışında öz üzerinde çalışma imkânımız yoktur.

(do) si la	H6	H3	H1	Absolute
sol	H12	H6	H3	
fa				
— —	H24	H12	H6	
mi				
re	H48	H24	H12	
(do) si	H96	H48	H24	Sun
la				
sol	H192	H96	H48	
fa				
— —	H384	H192	H96	
mi				
re	H768	H384	H192	
(do) si	H1536	H768	H384	Earth
la				
sol	H3072	H1536	H768	
fa				
— —	H6144	H3072	H1536	
mi				
re	H12288	H6144	H3072	Moon
(do)				

S. Bu şema, hangisi baskın gelirse, beden ve özün bazen sahte kişiliğin yanına geçtiği, bazen de tam tersi olduğu anlamına mı geliyor?

C. Hayır. Eğer beden ve öz normalse, tarafsızdırlar ve bir tarafı veya diğerini tutmazlar. Fakat onlarla ilgili yanlış bir şey varsa, sahte kişiliğin yanındadırlar. Ama bu bizim konuşmamıza girmiyor; onları kalıcı bir güç olarak kabul ediyoruz. Değişim üçlünün diğer iki noktasında gerçekleşir.

S. Bu şema, biri okul çalışmalarına başladığında Vekilharcın manyetik merkezin yerini almaya başladığı anlamına mı geliyor?

C. Daha önce açıkladığım gibi, Vekilharç doğrudan manyetik merkezden gelmiyor, önce farklı şeylere dönüştürülmeli. Manyetik merkez yerine bir şeyin doğru büyümesini gösteren ilk şey değerdir- işin anlaşılmasıdır. Biri ile diğeri arasında uzun bir yol var. Şemada birbirlerini takip ettikleri gösteriliyor, ancak birinin diğerini hemen takip ettiği anlamına gelmiyor – aralarında kilometreler ve yüzlerce dönüşüm var.

S. "Ben"i gelişmeye, sahte kişiliği de solmaya iten nedir?

C. Tüm değişiklikler zamanla gerçekleşir. Sıradan yaşamda sahte kişilik her zaman vardır. Daha sonra, zamanla azalacak ve daha az önemli olacak, daha az zaman alacaktır.

(Bu, sahte kişiliğin pasif hale geldiği ve birçok "ben"nin çevresindeki manyetik merkezin aktif hale geldiği şemanın ikinci aşamasında gösterilir.) Sahte kişiliği boyut anlamında azaltamazsınız, ancak zaman anlamında azaltabilirsiniz. Yirmi dört saati ele alalım- birine kaç saat, diğerine kaç saat aittir? Bizde değişen her şey bu şekilde değişir.

S. Şimdiye kadar sahte kişiliğin pek çok "ben "in toplamı olduğu izlenimine kapıldım. Bu şema benim için işleri biraz belirsizleştirdi.

C. Bu çok sayıda "ben "in arasında, diğer kişiliklerin başlangıcı olabilecek bazı yararlı ve çok pasif 'ben'ler vardır. Sahte

kişilik gelişemez; hepsi yanlıştır.

Bu yüzden tüm işlerin sahte kişiliğe karşı olması gerektiğini söyledim. Eğer bir kişi işinde başarısız olursa, bunun nedeni kişinin sahte kişiliğe yeterince dikkat etmemiş olması, üzerinde çalışmamış olması, ona karşı çalışmamış olmasıdır. Sahte kişilik aynı zamanda birçok "ben" den oluşur, ama hepsi hayalidir.

S. Pasif "ben"lerle ne demek istediğini anlamıyorum.

C. Pasif "ben"ler, diğer aktif' "ben"ler tarafından kontrol edilen "ben"lerdir. Örneğin, iyi iradeler tembellik ile kontrol edilebilir. Tembellik aktif, iyi niyetler pasiftir. Kontrol altındaki "ben" veya "ben" kombinasyonları aktif; kontrol edilen veya yönetilen "ben"ler pasiftir. Anlaması oldukça basit.

Bu şema bir durumu, sonra biraz farklı bir durumu ve yine farklı bir durumu temsil eder. Bu şemanın yardımıyla en temelden başlayarak üç farklı insan durumu görebilirsiniz. En temel durumda sahte kişilik aktiftir ve "ben" pasiftir. Beden, ruh ve öz daima nötralize olmaya devam eder. Birçok aşamadan sonra, kalıcı "ben" geldiğinde, "ben" aktif hale geldiğinde, pek çok 'Ben pasif olurum ve sahte kişilik kaybolur. Bu iki uç arasında birçok farklı şema çizilebilir ve bundan başka birkaç olasılık vardır.

S. Değişmez Üçlü 'de manyetik merkezle bağlantısı olmayan bir grup "ben "in aktif ve sahte kişiliğin pasif olduğu bir yer var mı?

C: "Ben"lerin veya kişiliklerin belirli gruplarının aktif hale geldiğini söylediğimde, manyetik merkezin etrafında olanları kastediyorum. Önce manyetik merkezin kendisi, daha sonra kendilerini manyetik merkez etrafında döndüren "ben"ler sahte kişiliğe karşı çıkarlar. Daha sonra, belli bir anda, manyetik merkez aktif olur ve sahte kişilik pasif olur. Manyetik merkez, belirli bir ilgi veya beğeniler grubunun birleşimidir. Bu sizi yönlendirmez, çünkü liderlik ilerleme anlamına gelir, oysa tek bir yerde kalırsınız. Ancak işler geldiğinde, manyetik merkezin

yardımıyla hangisinin hangisi olduğunu ya da bir şeyi beğenip beğenmediğinizi görebilirsiniz. Bir seçim yapabilirsiniz. Biri işe girmeden önce manyetik merkez, kendisini belirli bir ilgi grubuna dönüşmüş belirli bir noktadır. Kişi işle tanıştığında, okul çalışmasıyla ilgilenir ve daha sonra manyetik merkez olarak kaybolur, çünkü manyetik merkez zayıf bir şeydir ve 'iş' kişiliği olarak adlandırılabilecek şeye dönüşür. Bu şema çalışmanın ilk aşamalarını tanımlamak için tasarlanmıştır ve bu yüzden gösterilebilecek kombinasyonların çok azını koydum. Örneğin, ilk aşamalardan birinde, beden, ruh ve özün zirvede, sahte kişiliğin bir tarafta ve çok sayıda gruba bölünmüş birçok diğer "ben "in diğer tarafta belirli olduğu bir üçlü çizebiliriz. Bu gruplardan biri manyetik merkezdir, ancak var olmayan ve nihayetinde daha iyi bir şeye dönüşebilen manyetik merkeze bağlı olmayan, ancak yine de manyetik merkeze düşman olmayan başka gruplar da vardır. Daima düşmanca ve her zaman zararlı olan "ben" grupları sahte kişiliktir.

S. Değişmez Üçlü 'nün bir formundan diğerine geçmesi, varlığın değişmesine bağlı mı?

C. Evet, bu ifade genellikle daha büyük, daha ciddi değişikliklere uygulanmasına rağmen, her küçük değişiklik var olan değişikliktir. Varlığın değişmesi hakkında konuştuğumuzda, örneğin 1, 2 ve 3 numaralı insanlardan, örneğin 4 numaralı insanlara yönelik değişimden bahsediyoruz. Bu varlığın değişmesidir, ama elbette bu büyük sıçrama küçük sıçramalardan oluşur. Değişmez Üçlü sadece yardımcı bir şemadır. Sizi temsil ediyor. Varlığınızın durumunu, belirli bir anda ne olduğunuzu gösterir ve sıradan mekanik varoluştan gelişime geçtiğiniz tüm aşamaları kendinize açıklamanıza yardımcı olur. Bu şekilde onu kelimelerle tarif etmez, tam bir resmini verirsiniz.

Amacımız bir olmak, bir kalıcı "ben"e sahip olmaktır. Ancak başlangıçta iş gittikçe daha fazla bölünmek demektir. Bir olmaktan ne kadar uzakta olduğunuzu fark etmelisiniz ve sadece kendinizin tüm bu kısımlarının çalışabileceğini bildiğinizde, birliğin inşa edilebileceği bir ya da bazı prensiplerle başlayacağım. Şimdi kendi içinde bulduğun her şeyi birleştirmek

yanlış bir anlayış olurdu. Yeni "ben" şu anda bilmediğiniz bir şey; güvenebileceğiniz bir şeyden büyür. İlk önce, sahte kişiliği sizden ayırırken, kendinizi güvenilir diyebileceğiniz ve güvenilmez bulduğunuz şeye bölmeye çalışıyorsunuz.

Şüphe duyduğunuzda, belirli bir değere sahip diğer "ben"-leri getirmeyi ve hatırlamayı deneyin. Şüpheleri ele geçirmenin tek yolu budur. Geliştirmek için bir miktar değerleme kapasitesine sahip olmalısınız. Tek pratik yaklaşım, kendinizin farklı taraflarını düşünmek ve çalışabilecek tarafları ve yapamayan tarafları bulmaktır. Bazı insanların gerçek değerleri vardır, bazılarının yanlış değerleri vardır ve bazılarının hiç değeri yoktur. "Ben"ler için de bu aynı.

İnsanlar hayatlarını sistemleri ve sistem kelimelerini inceleyerek geçirebilir ve asla gerçek şeylere gelemezler. Sıradan bilgimizin dörtte üçü veya dokuzda biri gerçekten mevcut değil: sadece hayal gücünde var. Ancak bu çalışma birinciden pratik olmalıdır.

İş olmadan, sistem olmadan, hiçbir şey yapamayacağınızı anlamalısınız. Eğer kişi çalışmaya başlarsa, şansı vardır. Ancak işte bile tehlikeler var, çünkü insanlar bir şey yapabileceklerini düşünüyorlar ve aynı zamanda kontrol elde etmeyi reddediyorlarsa, teorik olarak çok uzun kalırlar ve büyük çabalar olmadan hiçbir değişikliğin mümkün olmadığını fark etmezler. Eğer bu çabaları yarına kadar ertelerlerse, bu sürekli bir tereddüt etkisi yaratmaya başlar ve bir süre sonra tehlikeli bir an gelir. Başlangıçta gelmez, ancak uzun bir süre yeterli çaba sarf etmeden veya ciddi bir şey yapmadan devam ederse gerçekleşir. Daha sonra, biri yerine, ikiye ayrılabilir, böylece tüm özellikler ve tüm kişilikler iki gruba ayrılır- bir kısmı iş için yararlı ve kişisel işlere yardımcı olurken, başka bir kısmı kayıtsız veya hatta düşmanca. Bu iki grup aynı anda gelmemeye çalışarak yan yana var olmaya devam edebilir; biri sabah, diğeri öğleden sonra gelebilir. Bu gerçek bir tehlikedir, çünkü iki parça böyle oluşmaya başlarsa, birinin kayıtsızlığı diğerinin çalışmasının sonucunu bozar ve bu şekilde gelişme durur. Bu ikinci kısmın iş için mutlaka kötü veya düşmanca olması gerekmez, ancak sadece zayıf ve zayıflık ve güç aynı anda büyüyemez. Dolayısıy-

la buna karşı çok hızlı ve acımasızca mücadele etmek gerekir, aksi takdirde çift kristalleşmeye yol açabilir.

S. Kişi bu iki kişilik grubunun bir araya gelip gelmediğini anlayabilir mi?

C. Eğer kişi kendini gözlemlemeyi öğrenirse, ne zaman olmaya başladığını bulabilir ve sonra çok uzun süre devam etmesine izin verilmemelidir, çünkü her gün onunla mücadele etmek gittikçe zorlaşacaktır. Ancak farklı durumlarda kendini farklı şekilde gösterir.

S. Bu anlamadan çok fazla bilgi edinme vakası mı?

C. Hayır. Böyle bir durumda, sadece eylemsiz bir anlayış bile mümkündür. Görüyorsunuz, eğer bir doküman varlık üzerinde çalışmazsa, bilgi ve anlayış bile yardımcı olamaz. Eğer irade aynı anda büyümezse, kimse anlayabilir ve hiçbir şey yapamaz. İnsanlar ciddi çaba sarf etmeden veya ciddi kararlar vermeden çok uzun süre beklerse, bu çift kristalleşmenin başlangıcı olabilir. Sonra çalışmalarında sonuç alamazlar ve bir süre sonra yanlış sonuçlar bile alabilirler.

BÖLÜM VIII

İnsanın dünyadaki yeri- Algımızın ve düşüncemizin sınırları- Bilmek her şeyi bilmektir- Görelilik ve derece ilkeleri- Üç Yasası- Maddenin dört hali-Üçüncü derecede kör olmamız- Yedi Yasası- Artan ve azalan oktavlar- Aralıkları gözlemleme- Yaratılış ışını-Mutlak İrade-Yeni düşünce aracı olarak Yaratılış ışını-Özel dil- Oktav olarak Yaratılış ışını- Dünyada organik yaşam-Ay'ı beslemek-Kozmik etkiler-Ay'ın mekanik etkileri-Benliğin durumu ve etkileri-Gezegensel etkiler ve kavramlar-Kanunlardan kurtuluş- Gelişim olasılığı- Organik yaşamın bir parçası olarak insan-Kanunların incelenmesi-Adalet ve adaletsizlik- İnsana ait kanunlar- Doğaya karşı çalışma- Kendini hatırlamaya yardımcı olarak kozmolojik fikirlerin incelenmesi- Üç Yasası ve yaratılış – Kuvvetler geçidi-Üç oktavlık radyasyon-Hidrojenler Tablosu-Maddenin farklı halleri-Yanal oktav- Evrim ihtimali.

İNSANIN DÜNYADAKİ YERİ HAKKINDA KONUŞMALIYIZ, çünkü bundan sonra insanı her zaman onun yeriyle bağlantılı olarak incelemeliyiz, çünkü bizim hakkımızda, neyin mümkün ve neyin imkânsız olduğu, bununla bağlantılı olan birçok şey var.

İlk derste insanı incelememiz gerektiğini ve buna paralel olarak, insanın neden olduğunu ve neden farklı olamayacağını anlamak için insanın içinde yaşadığı dünyayı incelemeliyiz dedim. İnsanı içinde yaşadığı dünyadan ayrı olarak incelersek, tüm bu soruların cevaplarını bulamayız. Belli bir anlamda insan evrene benzer; aynı yasalar onun içinde işliyor ve bu yasaların bazılarını insan okuyarak anlamanın daha kolay olduğunu, diğer yasaları da evreni inceleyerek daha iyi anlayabileceğimizi göreceğiz.

Ama her şeyden önce algılayışımızın ve düşünme gücümüzün sınırlarını anlamalıyız; bu nedenle bu çalışma bizim sınırlılıklarımızın incelenmesini de içermektedir. Sistem bilgimizi çok genişletir, ancak mucizeler yapamaz. Dünyayı kendimizden ayrı düşünmeye ve onu olduğu gibi görmeye çalışırsak, teleskop veya mikroskop yardımıyla fiziksel açıdan bile, algılama kapasitemizin ne kadar sınırlı olduğunu anlayacağız, çün-

kü boyutla sınırlı. Zihinsel görme kapasitemiz sınırsız olarak daha sınırlıdır. Tam bilginin kaynağı ile temasa geçsek bile, biz olduğumuz gibi, onu alamayacak veya kullanamayacağız, çünkü, normalde bildiğimizden daha fazlasını bilsek de, içimizde kesin bir sınır var- aklımızda. Bu yüzden tüm sınırlarımızı bilmeliyiz ve sonra, enstrümanımızın gücünü bildiğimizde, ne elde edebileceğimizi bilmeliyiz. Bu sistemin ilk fikri, belli bir dereceye kadar, bu aracı bilgi edinmek için geliştirebileceğimizdir- bu kendini geliştirme fikridir.

Hatırlarsanız, bu sistem açısından sadece bütünün bilgisinin bilgi olarak kabul edilebileceğini söyledim, çünkü bir bölümün bütünü ile ilişkisi olmayan bir parçanın bilgisi bilgi değil cehalettir. Bu bilgiye sahip olabiliriz, sadece bunu fark etmiyoruz ve her şeyle ilgili olarak bilginin bütünün bilgisi ile başladığını anlamıyoruz. Örneğin, bu kibrit kutusunu ele alalım. Eğer dar bir yarıktan bakarsam, sadece küçük bir kısmını göreceğim ve asla bir bütün olarak kibrit kutusu fikrini alamayacağım. Her şeyde aynı. Bilgi olarak adlandırdığımız hemen hemen hepsi gerçekten bilgi değildir, çünkü bu parçanın bütünü içindeki yerini bilmeden sadece küçük bir parçanın bilgisidir.

Belli bir aforizma kitabı var ve şöyle yazıyor: Bilmek her şeyi bilmek demektir. Bir şeyin bir kısmını bilmek bilmemek anlamına gelir. Her şeyi bilmek zor değil, çünkü her şeyi bilmek için az çok bir şeyler bilmek gerekir. Ama bu kadar az da olsa bilmek için kişi bir miktar bilgi sahibi olmalıdır. Bu yüzden, her şeyi bilmek için gerekli olan bu ‹az çok' fikri için 'bir miktar' ile başlamalıyız.

Her şeyi bilmek iki ilkenin kullanılmasıyla mümkündür: görelilik ilkesi ve ölçek ilkesi. Dünya hakkında konuşursak, dünya hakkında her şeyi bilmek gerekir ve farklı ölçeklerde bir şeyler alırsak, bilmemiz gereken her şeyi bilebiliriz. Bizimle karşılaştırılabilir ve bir ölçekte bizimle bir ilişkisi olan ve bizden daha fazla çıkarılan ve başka biriyle, daha küçük bir ölçekte bizimle kesin bir ilişkisi olmayan şeyleri incelersek, normalde bildiğimizden çok daha fazlasını biliriz. Bu şekilde çok fazla öğrenmeden gerekli miktarda bilgiyi alabiliriz ve bu bilgi çok az işe yaramaz şey içerecektir, çünkü her şeyi gelişigüzel

öğrenirsek, gerekli şeyleri bilemeyiz.

Örneğin, kendi evinizi bedeninizle orantılı bir ölçekte biliyorsunuz, ancak içinde yaşadığınız kasabayı çok daha küçük bir ölçekte biliyorsunuz. Bazı bölümleri iyi biliyorsunuz, diğer bölümleri o kadar iyi değil, ama kendi eviniz kadar iyi bildiğiniz bir parçası yoktur. Ve İngiltere'yi daha küçük bir ölçekte biliyorsunuz, Avrupa'yı daha da küçük bir ölçekte.

Şimdi, ilk derste dünyanın incelenmesi ve onu yöneten iki temel yasa hakkında söylediklerimi hatırlatacağım ve neyi hatırlamanız gerektiğini ve nasıl hatırlamanız gerektiğini göstereceğim. Bu evrensel yasalar gerçekten aklımızın ötesindedir, bu yüzden onları incelemek için tüm isteklerle kelimelerden daha fazlasını anlamayacaksınız. Ancak bu bile faydalıdır. Bu kelimelerin yardımıyla evren hakkındaki görüşlerinizi yeniden yapılandırabilir ve insanı farklı dünyalarla ilişkili olarak doğru yere koyabilirsiniz.

Hatırlanması gereken ilk şey, Üç Yasası hakkında söylenenlerdir- dünyadaki her şey, enerjinin tüm tezahürleri, ister dünyada ister insan faaliyetinde olsun, ister iç ister dış olsun, her zaman doğada var olan üç kuvvetin tezahürüdür. Bu kuvvetlere aktif, pasif ve nötrleştirici veya birinci, ikinci ve üçüncü denir. Bu terimlerle ilgili olağan anlayışımızda etkinlik ve pasiflik farklı olduğu için birbirlerinden farklı olmadıkları anlaşılmalıdır. Aktif ve pasif kuvvetlerin her ikisi de aktiftir, çünkü bir kuvvet pasif olamaz. Ancak aktivitelerinde belirli bir fark vardır ve bu fark dünyada var olan tüm fenomenleri yapar. Üç kuvvet birlikte çalışır, ancak bunlardan biri her kombinasyonda baskındır. Aynı zamanda, şu anda aktif olan her kuvvet bir sonraki anda pasif veya nötrleştirici hale gelebilir. Üç kuvvet bir araya geldiğinde işler olur. Bir araya gelmezlerse hiçbir şey olmaz.

Bu bakış açısından, maddenin organik veya inorganik, kimyasal bir element veya bir bileşik olsun, hangi kuvvetin içinden geçtiğine göre belirli kesin mezheplere sahip olması gerekir. Aktif kuvvet herhangi bir maddeden geçtiğinde buna Karbon denir. Pasif kuvvet içinden geçtiğinde buna Oksijen denir. Nötralizasyon kuvveti içinden geçtiğinde, Azot olarak

adlandırılır. Ve madde, içinden geçen kuvvetle ilişkisiz olarak alındığında, buna Hidrojen denir. İlk başta bu isimler basitçe etiket olarak alınmalıdır. Böylece Üç Yasası madde tanımımıza görecelilik getirir, çünkü bir demir yerine dört demirimiz, bir bakır yerine dört bakırımız vb. vardır. Baba, anne, oğul; karbon, oksijen, azot. Aile hidrojendir. Yeni bir ailenin başlangıcı da oğuldur.

Sıradan düşüncede, iki gücün- eylem ve direnç, pozitif ve negatif elektrik, vb. varlığını anlıyoruz. Fakat bu bilinç durumunda, her olayda, her olayda her zaman üç kuvvetin mevcut olduğunu ve yalnızca üç kuvvetin bir birleşiminin bir olay üretebileceğini görmüyoruz. İki güç hiçbir şey üretemez; sonuç olmaksızın sadece birbirlerini döndürürler. Şeylerde üç kuvvet görmeye başlamak uzun zaman alıyor- bir nedenden dolayı üçüncü kuvvet körüyüz, ancak birçok kimyasal reaksiyonda ve biyolojik olayda gözlemleyebiliyoruz. Her üç elementin de varlığı olmadan hiçbir şeyin olamayacağını tam olarak anlasak bile, kendimizle ilgili olarak onu unutmaya ya da göz ardı etmeye meyilliyiz. İki kuvveti bile tam olarak gözlemlemiyoruz ve genellikle sadece bir kuvvet olduğunda olayların olmasını bekliyoruz. Daha sonra belli bir etki ya da belirli bir eylem üretmek ve bir kuvvetin eksik olmasını istiyorsanız sonuç elde edemeyeceğinizi göreceksiniz.

Bazı durumlarda pasif kuvvet olabilir ve sonra hiçbir şey olmaz, çünkü pasif kuvvet yoksa materyal yoktur. Başka bir durumda aktif veya nötrleştirici kuvvet eksik olabilir ve bu nedenle tekrar hiçbir şey yapamazsınız.

Birinci ve ikinci kuvvetlerin tezahürlerini bulmaya çalışırsanız, bazen üçüncünün tezahürlerini bulabilirsiniz. Gözlem gerektiriyor ve kendiniz dışında kanıtlanamıyor. Psikolojide birçok şey üçüncü kuvvetin gerekliliği ile açıklanabilir. Bu aynı zamanda neden 'yapamadığımızı' açıklıyor- üçüncü gücü getiremeyiz. Üçüncü güç olmadan hiçbir eylem gerçekleşemez ya da gerçekleşmesi istediğimiz yoldan farklı bir şekilde gerçekleşir.

Bazen nötrleştirici gücü görüyoruz, sadece doğası hakkında yanılıyoruz. Örneğin, gerçekte birinciden ve ikinciden

önce var olduğunda bunu genellikle sonuç olarak görürüz. Üç kuvvet hakkında birçok hata yapıyoruz, ama bunu düşünmek çok yararlı.

S. Üç kuvvet dışsal mı – kişinin kendi dışından?

C. Bunlar kendi içinizde ve dışınızda, bizim ölçeğimizde, gezegen ölçeğinde, evrensel ölçekte, tüm ölçeklerde vardır.

S. Bize nasıl çalıştıklarına dair bir örnek verebilir misiniz?

C. Bir şey incelemek istediğinizi varsayalım. Bazı maddi, yeni fikirleriniz ve benzerleriniz var, ama aynı zamanda bu çalışmaya karşı bir direnciniz var, çünkü bazı 'İstiyorum ve bazı' ben istemiyorum. Aktif ve pasif güçleri temsil ederler. Bu çalışmanın içinizde bir çeşit duygu ürettiğini varsayalım; bu duygu nötralize edici güç olarak çalışır ve sonra çalışabilirsiniz. Eğer duygu gelmezse, ben bunu isteyen ve ben istemeyenler tartışmaya devam edecek ve hiçbir şey olmayacak.

Üç Yasası, sıradan bir şekilde açıklanamayacak birçok şeyi açıklar, çünkü genellikle sadece bir kuvvet düşünürüz. Çok nadiren ikinci kuvveti, direnci, dikkate alırız ve asla üçüncü kuvveti dikkate almayız. Yine de herhangi bir eylem hesaplamasında üç kuvveti hesaba katmak gerekir.

S. Zorunluluk üçüncü güç mü? Pek çok kararın zorunluluk olduğu anlaşılıyor.

C. Ve daha birçoğu gerekli olmayan şeylere göre çözümlenir. İnsanlar her zaman gerekli şeyler olmadan yapabilirler, ancak gereksiz şeyler olmadan yapmak çok daha zordur. Yani bunu söyleyemezsin. Ancak, birinci ve ikinciyi vermeden üçüncü kuvvet hakkında konuşamayacağınızın farkında olmalısınız.

S. Çabalarımızın neden başarılı olamadığını görmek için Üç Yasasıyı inceleyebilir miyiz?

C. Bazen çok faydalıdır. Bazen Üç kişinin Yasasını bilme-

mek ve bunlara uymamak nedeniyle çabalarının tüm sonuçlarını kaybedebileceğini görebilirsiniz. Ya direnci hesaplamıyorlar ya da aktif güçlerini hesaplamıyorlar- şimdi üçüncü gücün bulunduğu bir üçlü hakkında konuşuyorum. Kuvvetler arasındaki fark çok büyük olduğunda çok garip olaylar olur- sonuç tamamen beklenenden farklı olarak ortaya çıkar. Belirli bir şey yapmak istediğinizi varsayalım, ancak direnci hesaplamadınız. İradeniz çok güçlü bir dirençle buluşuyor ve sonuç, geldiğinde, istenenden kesinlikle farklı.

Çalışmada iki kuvvet görebilirsiniz: sistemin fikirleri ve kendi direnişiniz, kendi uykunuz. Her özel durumda belirli bir üçüncü kuvvet girer veya bir tarafa ya da diğer tarafa yardım eder.

S. Kuvvetleri incelemenin pratik değeri nedir?

C. Her şeyin arkasında kozmik yasalar vardır. Bu yasalar hakkında bir fikriniz yoksa, olayların neden böyle veya başka bir şekilde gerçekleştiğini anlayamazsınız.

S. Maddenin yerine olayları ele alırsanız, onların içinden geçen kuvvete göre farklı türden olduklarını söyleyebilir misiniz?

C. Hangi üçlünün çalıştığına göre farklıdırlar. Örneğin, hepimiz aynı cümlenin, aynı kelimelerin, kimin söylediğine göre nasıl farklı bir anlamı olabileceğini biliyoruz. Ya da aynı kişi bile aynı kelimeleri farklı zamanlarda söyleyebilir ve anlamı farklı olacaktır.

Sankhya felsefesinde üç kuvvet veya üç *guna* öğretisini bulabiliriz, ancak mevcut literatürde ciddi bir şekilde kötüleşti, çünkü her bir *guna* veya kuvvetten her zaman aynı kaldıklarını söylüyorlar, oysa sistem açısından, dediğim gibi, her bir kuvvetin faaliyeti, pasifliği veya nötralize edici gücü sadece diğer iki kuvvetle ilişkili olarak görünür.

Biri insan zihniyle anlaşılamayan yedi kuvvet kombinasyonu olabilir, çünkü bu üçlüde her kuvvet her yeri işgal eder.

Üçlüler olaylara atıfta bulunur, bu nedenle büyük veya kü-

çük olsun, her bir olaydan ayrı ayrı konuşursak, her birinin hangi üçlüye ait olduğunu anlamalıyız. Ancak olayların artması Yedi Yasasına veya Oktav Yasasına göre devam eder. Yedi Yasası, aralıklar açısından anlaşılmalı ve hatırlanmalıdır. Kısaca ifade etmek gerekirse, Yedi Yasası, hiçbir kuvvetin sürekli olarak aynı yönde çalışmadığı anlamına gelir: belirli bir süre çalışır, daha sonra yoğunluğu azalır ve yönünü değiştirir veya içsel bir değişikliğe uğrar. Her oktavda- yani belirli sayıda titreşim ile bu sayının iki katı veya yarısı arasında- bir süre- titreşimlerin veya daha kesin olarak, uzayda veya zamanda veya her ikisinde de devam eden enerjinin tezahür ettiği iki yer vardır. Belirli bir değişikliğe uğrar, yavaşlar ve sonra tekrar başlar. Bu yerlere ek bir şok girmezse, oktav yön değiştirir. Titreşim hızında ölçülen bu düzensizlik belirli bir formülde hesaplanmış ve somutlaştırılmıştır. Kozmik bir yasayı ifade eden bu formül daha sonra müziğe büyük ölçek şeklinde uygulandı. Yedi Yasası, bir yönde hiçbir kuvvetin gelişemeyeceğini ve bu değişikliklerin veya geciktirmelerin meydana geldiği yerleri gösterir.

S. Aralıklardaki engeller yüzünden mi?

C. Aralıklar yüzünden. Engeller normaldir; her enerji engeller arasında gelişir.

S. Hat her zaman bir yönde değişiyor mu?

C. Hayır, herhangi bir yönde. Bir şeyler 'meydana geldiğinde' asla yön emin olamaz. 1, 2 ve 3 numaralı insanlar asla istedikleri yere gelmezler; sadece kazara olabilir. İstediğimiz yere varmadığımızda bunun bir istisna olduğunu düşünüyoruz; bunun bir yasa olduğunun farkında değiliz. Doğru anlarda doğru şokları sağlama şansına güvenemeyiz.

S. Bu süreç sonsuz mu?

C. Süresiz çalışan bir kuvvet hayal edemezsiniz. Var olan enerji miktarına göre çalışır. Ama tekrarlıyorum, oktavlar farklıdır- inerler veya yükselirler. Yükselen bir oktav, belirli sayıda titreşim ile bu sayının iki katı arasındadır.

Azalan oktav, belirli sayıda titreşim ile bu sayının yarısı arasındadır. Bir dizi olaydan bahsederken, artan ve azalan oktavları bilmeliyiz. Azalan mı yoksa artan mı olduğunu bilmeden oktavın yükselmesi onu anlamak imkansızdır ve bu da sıradan düşünmede olur, çünkü insanlar yükselen oktavlar üzerinde çalışırlar ve onları inmek için alırlar ya da tam tersi.

S. Yükselen oktav için azalan oktav alan insanlara örnek verebilir misiniz?

C. Varsayalım ki vahşilerle karşılaşıyoruz; genellikle ilkel olduklarını düşünüyoruz,

ve bu ilkel insanlardan medeniyet ve kültür gelişmeye başlıyor. Ancak çoğu durumda onların kültürlü insanların torunları olduklarının farkında değiliz. Sıklıkla evrim yerine yozlaşmayı ele alırız.

İnsan eylemlerinde Yedi Yasası'na uymak en kolay yoldur. İnsanların bir şeyler yapmaya, çalışmaya,- bir süre sonra, görünür bir sebep olmadan, çabalarının nasıl azaldığını, çalışmalarının nasıl yavaşladığını ve belirli bir anda özel bir çaba gösterilmezse, satırın yönünü nasıl değiştirdiğini görebilirsiniz.. İç güçte küçük ama gerçek bir değişiklik var. Sonra bir süre sonra yine bir gevşeme olur ve yine, özel bir çaba yoksa, yön değişir. Tamamen değişebilir ve hala aynı şey gibi görünen taban tabana zıt bir yöne gidebilir. Bu açıklamaya cevap veren birçok insan faaliyeti aşaması vardır. Bir yönden başlarlar ve daha sonra fark edilmez bir şekilde tam tersi şekilde devam ederler. Bu aralıklar biliniyorsa ve bu aralıklarda özel bir çaba veya düzenleme oluşturma yöntemi kullanılıyorsa, oktavdaki kırılmaları önlemek mümkündür. Her şey oktavlardan geçer; titreşim yok, hareket yok, hiçbir aktivite başka hiçbir şekilde devam edemez. Ölçekler değişir, bu yüzden onları takip edemeyiz, ancak sonuçlarını, Yedi Yasasının sonuçlarını görebiliriz. Organizmanın iç fiziksel çalışması bile bu yasaya tabidir.

Belli çabalarla bu eksik yarı tonları üretebilir, aralıkları doldurabilir ve bu şekilde makinemizin çalışmasını değiştirebiliriz. Örneğin, daha sonra kendini hatırlama çabasının organizmanın kimyasında birçok şeyi nasıl değiştirdiğini göreceksiniz.

S. Belirli bir eylemde bir aralık keşfederseniz, tekrarlamaya devam etme olasılığı var mı?

C. Örnek bulabilirseniz konuşmak daha kolay olurdu. Genel olarak cevap verirsem, hiçbir şey yapılmazsa, aralık her oktavla aynı yerde artar.

S. Kendini hatırlamanın oktavlarından bahsettiniz...

C. Tam olarak değil. Çalışırsanız, çalışmanızın kendisini oktavlara dönüştürebileceğini ve aralıklarla olacağını söyledim. Aralıkların nereden geldiğini bilmiyorsanız, çalışmanız değişecektir.

Ama oktavlardan kendini hatırlama ile ilgili konuşamayız, çünkü bizimle sadece başlıyor ve yok oluyor. İki veya üç notayı yönetirsek iyi olur. Yeterli başlangıç enerjimiz yoktur. Yine de bir oktav yapana kadar sürekli yeniden başlamalıyız. Her gün yeniden başlamalıyız: *do, re; do, mi*. . .. Uzun bir süre *mi*'den daha uzağa gidemeyiz.

S. *Mi*'ye ulaşırsanız ne olur?

C. Sonra durup geri dönersiniz. Uzun bir süre aralığı geçmeyeceksiniz. Ama bir süre sonra belirli bir zaman aralığını tespit edebileceksiniz. Çalışma alanlarınızın bazı kısımlarına bir aralığın yaklaştığını bileceksiniz.

S. Oktavları görmek için, kişi kendi başına bir dizi olayı takip etmeye çalışmalı mı?

C. Bir olaylar dizisi değil, ama bir şeyler yapmaya başlarsanız, bir şeyler öğrenmek için aralıkları görebilirsiniz. Bir etkinliğin belli bir süre belirli bir yönde nasıl sürdüğünü ve sonra orijinal kurstan saptığını göreceksiniz.

Şimdi, tüm bunları göz önünde bulundurarak, insan için dünyanın ne olduğunu belirlemek için evrenin çalışmasına geliyoruz.

İnsan dünyada yaşar, ama dünya güneş sisteminin gezegenlerinden biridir, bu yüzden insan da gezegensel dünyaya

aittir. Dünya güneş sisteminde belirli bir yer kaplar, bu yüzden güneşe de ait olduğumuzu söyleyebiliriz. Güneş Samanyolu›nun yıldızlarından biridir, bu yüzden bir anlamda Samanyolu›na da aitiz. Sonra, sıradan bilim, bizimkine benzeyen ve benzemeyen diğer galaksilerin varlığını anlar ve kabul eder, bu nedenle birlikte alınan tüm galaksilerin dünyasına da aitiz. Astronomik olarak daha ileriye gidemeyiz, ancak felsefi olarak, bir elma olduğu gibi her şeyin bir olduğu şeylerin durumunu kavrayabiliriz. Bu duruma Mutlak diyoruz. Yani tüm galaksiler, galaksimiz, güneş sistemimiz, gezegenler, yeryüzü ve yeryüzünün etki alanındaki ay, hepsi Mutlak›tadır.

Mutlak aslında sadece bir sonraki düzenin dünyasını kendi için yaratır ve Mutlak'ın İradesi kendini Dünya 3'ün ötesinde göstermez. Yasaların sayısı arttıkça, daha mekanik ve karmaşık hale gelirler ve Mutlak'ın İradesi, araya giren mekaniklikten gelir ve alt dünyalarda kendini gösterir. Ama tabiri caizse, top yuvarlanmaya başlar. Bunu düşünmeye çalışın- bu çok önemlidir.

S. Mutlak'ın İradesi neden hepsini dolduramaz?

C. Mutlak için bile imkânsız şeyler var. Gördüğünüz gibi, eğer Mutlak her şeyin kökeninin ait olduğu bir durumsa, Mutlak'ın İradesi her şeyi yapabilir. Yine de Mutlak'ın yapamayacağı bazı şeyler vardır, çünkü belirli yasaları yaratarak başlar; bu yasalar başka yasalar ve bu yasalar da diğer yasaları oluşturur. Mutlak, sadece yasaların ilk sırasını yaratır. Eğer iradesini bizim seviyemizde göstermek istiyorsa, tüm bu yasaları yok etmek zorunda kalacak. Çok sayıda mekanik yasa ile çevrelenmiş ve kontrol edilmiştir; bunu görmeye başladığımızda, Mutlak'ın iradesinin seviyemize girmesinin imkânsız olduğunu anlıyoruz. Bunu yapmak için Mutlak tüm ara dünyaları yok etmek zorunda kalacaktı, çünkü her şey onları yöneten yasalara bağlı.

Küçük bir değişiklik, tüm Yaratılış Işını'nın yok edilmesi anlamına gelir.

Bunu bir dereceye kadar analoji ile anlayabiliriz. İnsanı Mutlak olarak alır ve kendi iradesiyle kendi içinde ulaşılabilecek nihai sınırları bulmaya çalışırsak, insan fizyolojisinin en

yüzeysel bilgisi bile bize bu soruya cevap verecektir. İnsanın iradesi (şartlı bir kavram olarak kabul edilir), tüm vücudun, ayrı uzuvların, bazı organların ve nefes alma hareketlerini yönetebilir. Bir insan dikkatini burnunun ucuna yoğunlaştırırsa, hissetmeye başlar. Bu konsantrasyonla, bazı dokularda hafif bir his uyandırabilir. Fakat vücudundaki bazı ayrı hücrelere ilişkin hiçbir şekilde iradesini gösteremez; hücreler bunun için çok küçük. İnsanın iradesi yalnızca dokularla ilişkili olarak kendini gösterebilir, hücrelere göre artık kendini gösteremez.

İnsanı Mutlak›a benzer olarak alırsak, dokular Dünya 3›e ve hücreler Dünya 6›ya karşılık gelir.

Ya da başka bir benzetme yapmak için, bir mimar bir evin planını çizer ve inşaat işçilerine ve müteahhitlere verir, daha sonra duvarcılara veya inşa edildiğinde evde yaşayan insanların beğenmediği tavırlarına müdahale edemez.

Her seviyenin diğer seviyelerden bağımsız olarak daha fazla yasa getirdiğini anlamaya çalışın. Mimar planını yaptı ve evi bitirdi. Pek çok şey bu plana girmedi: dekoratörlerin işi, evde yaşayacak insanlar, kediler, köpekler, fareler vb. Bu prensibi anlamak meselesidir. Her uçakta, orijinal plandan bağımsız olarak birçok şey girer.

Yaratılış Işını'nda yeni bir şey yok, bilmediğin bir şey yok, sadece gerçekler farklı şekilde bertaraf ediliyor. Herhangi bir sorunun çözümü için materyalinizi belirli bir şekilde bertaraf etmek gerekir ve bunun yapılma şekli kendi başına bu sorunun nasıl çözüleceğinin anlaşılmasını içerir. Yaratılış Işını, insanın dünyadaki yerini nasıl tanımlayacağımız sorusunun bir tür duyurusu. Bu sadece insanın kesin yeri değil, aynı zamanda bu yerin mümkün olduğunca fazla yer işareti ile ilişkisi anlamına gelir.

Yaratılış Işını, yeni düşünce için bir yardım, araç ya da yöntemdir. İnsanın yedi kategoriye ayrıldığını biliyoruz ve diğer her şey aynı şekilde bölünmelidir. Sıradan düşünme, 1, 2 ve 3 numaralı düşünmelere ayrılır. 1 numaralı düşünmek esasen taklitçidir; 2 numarayı düşünmek, beğeni ve beğenmeme üzerine daha duygusaldır; 3 numaralı düşünce, onun yerine oldukça iyi olan teorik, mantıksal düşünmedir, ancak gücü-

nün ötesindeki şeylere uygulandığında oldukça yanlış olur. Sıradan hayatta bildiğimiz bu. Yaratılış Işını'ndan 4 numaralı düşünmeye başlar ve bunu anlamaya çalışmalısınız. Yaratılış Işını başka bir teori değildir, bildiğiniz diğer teoriler gibi; zaten sahip olduğunuz materyalinin belirli bir yeniden düzenlemesidir. Ve 4 numarayı düşünmek, yavaş yavaş tüm çelişkileri ortadan kaldıran düşüncedir. 3 numaralı düşüncede, kişi ne olursa olsun, o teoriyle çelişecek başka bir teori hemen bulur. 4 numaralı düşünmede, bir kerede değil, kademeli olarak, çelişkilerin gerçekten çelişkiler olmadığını anlamak, çelişkiler olmadan düşünmenin mümkün olduğu gerçeğinin kesin bir anlaşılması gelir.

Sıradan düşüncenin birçok çelişkisi vardır. Örneğin, dünyayı ele geçirirsek, ya her şeyi yaratan ve muhafaza eden bir tür ilahi irade olduğunu ya da olayların kendiliğinden olduğunu düşünürüz. Sıradan düşüncenin başka bir örneği, mekanikliğe karşı veya hedef öncesi ve kazaya karşı olacaktır. Yaratılış Işını'nı incelediğinizde, tüm bunları içerdiğini göreceksiniz. Tüm bu görüşler bir anlamda doğrudur ve Yaratılış Işını bunların hepsini içerir. Tanıdığımız insan zihninin mutlak bir yalan icat edemeyeceğine dair bir teori var. Gerçekle hiçbir ilişkisi olmayan bir şey icat edemez. İnsan zihninin icat edebileceği her şey gerçeğin kısmi bir temsili olacaktır. Örneğin, bir insan yeni bir hayvan çizmeye çalışırsa, bilinen hayvanların parçalarını almak zorunda kalacak, çünkü gerçek yaşam gözleminden ödünç alınan materyali kullanması gerekiyor. Yaratılış Işını, kader veya özgürlük, özgür seçim, ilahi irade, mekaniklik ve benzeri konular ile ilgili tüm çelişkili teorilerin bir sistemde nasıl uzlaştırılabileceğini, bütünlüklerinde, her birinin gerçeğin bir yönünün birbirleriyle çelişmeden nasıl gösterebileceğini gösterir. Bir yerde bir şey doğrudur, başka bir yerde başka bir şey doğrudur, ancak her biri, bütüne uygulanırsa yanlıştır. Daha sonra, bazı şeylerin bütüne uygulanamayacağını göreceksiniz çünkü bütünün bir değil- çok çeşitlidir, çok fazla yüzü vardır. Yaratılış Işını da bunu gösteriyor.

Şu anda Yaratılış Işını ve evrensel yasaların incelenmesi henüz bilgi değildir- sadece dildir; ancak bu dilin yardımıyla

sıradan dilin kelimeler, ifadeler, şeyler arasındaki bağlantılardan yoksun olduğu birçok farklı şey hakkında konuşabileceğiz. Bu yeni dili incelerken, şeylerin birbirleriyle olan ilişkisini anlıyorsunuz, çünkü her şeyi birbirine bağlıyor- bildiğimiz, bilmemiz gereken veya dünyada bilmek isteyebilecek her şey. Bu dilin değeri, bir terimini kullanarak sadece bu nesnenin ne olduğunu ve yakın çevresinde hangi yeri kapladığını değil, aynı zamanda tüm evrendeki yerini de göstermenizdir.

Yaratılış Işını bir dizi olay olarak ele alındığında, bir oktav olarak görülebilir. Genişleme ve farklılaşma anlamında azalan bir oktavdır. Bu oktavdaki ilk aralık Mutlak İradesi ile doldurulur. Gezegenler ve dünya arasındaki ikinci aralığı doldurmak için kozmik olarak özel bir enstrüman yaratıldı. Bu enstrüman yeryüzündeki organik yaşamdır. Dünyadaki organik yaşam Yaratılış Işınında çok önemli bir rol oynar, çünkü enerjilerin iletimini garanti eder ve Işın büyümesini mümkün kılar. Işının büyüme noktası aydır. Fikir, sonunda ayın dünya gibi ve dünya güneş gibi olacak; sonra başka bir ay belirecek ve böylece büyüme belli bir noktaya kadar devam edecek. Ama bu oldukça ötesinde.

Organik yaşam, güneş sisteminin gezegenlerinden gelen etkileri yakalamak ve iletmek için bir tür alıcı aparattır. Dünya ve gezegenler arasında bir iletişim aracı olarak hizmet ederken aynı zamanda organik yaşam ayı besler. Yaşayan her şey dünyanın amaçlarına hizmet eder; ölen her şey ayı besler. Bu ilk başta garip gelebilir, ancak organik yaşamı yöneten yasaları anladığımızda, bunun çok sert bir yasaya, bir canlı sınıfının bir başka sınıfa üstün gelmesini temel alan yasaya dayandığını fark edeceğiz. Bu sadece organik yaşamı kendi kendine desteklemez, aynı zamanda ayı besler ve enerjilerin bir vericisi olarak hizmet etmesini sağlar. Böylece organik yaşam birçok amaca hizmet eder- büyük dünyadakilere, gezegenlere, dünyaya ve aya.

Soru ortaya çıkıyor: bunu nasıl kanıtlayabiliriz? Belirli kanıtları daha sonra insanla benzeterek bulabiliriz, çünkü insan Yaratılış Işını ile aynı prensibe dayanır. Nesnel bir şekilde kanıtlayamadığımız birçok şey var, ama kendimizi inceleyerek kanıtlar bulabiliriz.

S. Ölümdeki ruh neden aya gidiyor?

C. Ay aç.

S. Dünya da aç değil mi?

C. Yeryüzünün tüm yüzeyi, bileşimi ve yapısı organik yaşama bağlıdır. Dünya bedeni alır, çünkü istediği budur. Tada ve iştaha bağlıdır. Ay bir şey, dünya başka bir şey istiyor. Çok ilginç bir fikir.

Daha sonra şeylerin nasıl bağlandığını, bir şeyin diğerini nasıl büyüttüğünü daha net göreceksiniz. Bazı maddeler aya bu sayede geçer aksi takdirde ulaşmaları mümkün olmaz. Ve çoktan sindirilmiş halde gelirler.

S. Dünya nedir? Canlı mı? Organik yaşam nerede biter ve dünya nereden başlar?

C. Organik yaşam oldukça kesin bir şeydir- hayvanlar, bitkiler, insanlar ve tüm mikroorganizmalar. Dünyaya gelince, bu kesinlikle sadece farklı bir ölçekte yaşayan bir varlıktır. Doğada hiçbir şey ölü değildir. Sadece bazı insanlar ölüdür.

S. Organik yaşam ve dünya arasındaki iletişim şekli nedir?

C. Pek çok iletişim şekli vardır. Örneğin havayı soluduğunuzda bu iletişimdir.

Organik yaşamın bir parçası olarak yeryüzündeyiz. Organik yaşam tüm gezegenlerden gelen belirli etkiler altındadır ve biz onun bir parçası olduğumuz için bu etkiler bizi de etkiler. Ayrıca güneşten, Samanyolu'ndan ve belki de Tüm Dünyaların etkileri altında olan bazı etkiler altındayız, ancak doğal olarak, Tüm Dünyaların bireysel bir insan üzerindeki etkileri çok küçüktür. Aydan gelen etkiler hakkında fazla bir şey bilmiyoruz, ancak organik yaşamda çok önemli bir rol oynadığını ve her şeyin nasıl bağlantılı olduğunu ve yeryüzündeki insanın yaşamının gezegenlerle nasıl bağlantılı olduğunu ve Güneş, insanın konumunu ve şimdiki yaşamını olduğu gibi anlayamayız. Örneğin, bu şema olmadan, insanın evrende çok kötü bir yerde

yaşadığını ve isyan ettiğimiz ve savaşmaya çalıştığımız haksızlık olarak gördüğümüz birçok şeyin gerçekten bu durumun sonucu olduğunu anlamak imkansızdır. Ay'da olsaydık, daha da kötü olurdu; gelişme olasılığı olmazdı. Yeryüzünde bir gelişme olasılığı var- içimizde belirli kısımları geliştirebiliriz.

Gezegensel etkilerin çok azı birey olarak bize gelir. Genellikle gezegensel etkiler sadece kitleler tarafından hissedilir; bu nedenle savaşlardan, devrimlerden ve bunun gibi şeylerden sorumludurlar. Bireysel bir insan gezegensel etkiler altında çok azdır, çünkü onlardan etkilenebilecek kısım gelişmemiştir. Bu gelişmemiş kısım özdür.

Belli bir dereceye kadar insan güneşin etkisi altındadır ve daha yüksek merkezler geliştirir ve onlarla bağlantı kurarsa çok daha yüksek etkiler altında olabilir. Yani gelişme bir çeşit etkiden diğerine geçmek anlamına gelir. Şu anda özellikle ayın etkisi altındayız. Daha yüksek etkilerle karşılaşabilmek için gittikçe daha bilinçli olmalıyız.

S. Hangi şekilde ayın etkisi altındayız?

C. Ay, hayatımızda veya daha çok yeryüzündeki organik yaşamın yaşamında çok önemli bir rol oynar. Ay tüm hareketlerimizi kontrol eder. Kolumu hareket ettirirsem, bunu yapan aydır, çünkü ayın etkisi olmadan gerçekleşemez. Ay, eski moda bir saatteki ağırlık gibidir ve organik yaşam, bu ağırlıkla devam eden saat mekanizması gibidir. Ayın yaşamımız üzerindeki etkisi tamamen mekaniktir. Saf ağırlıkla hareket eder ve yavaş yavaş canlı hale getiren daha yüksek enerjiler alır. Dört çeşit enerjiyi hatırlarsanız: mekanik enerji, yaşam enerjisi, psişik enerji ve bilinçli enerji, o zaman ay, ruhun konusunu çeken devasa bir elektro mıknatıs gibi mekanik enerjiyle hareket eder. Bu konuyu ele geçirdiğinde sıcaklığı değişir. Ay, dünyadan çok daha alçak bir durumda.

Tüm mekanikliğimiz aya bağlıdır. İplere bağlı kuklalar gibiyiz, ancak aydan daha çok veya daha az özgür olabiliriz. Bunu anladığımızda, daha özgür olmanın yolunun, tanımlamak, düşünmemek, olumsuz duygularla mücadele etmek vb. olduğunu anlayacağız. Şu anda ayın enerjisi olmadan bir adımı

hareket ettiremiyoruz; teller aynı anda kesilemez, çünkü o zaman kuklalar basitçe çökerdi. Önce hareket etmeyi öğrenmek gerekir. Uyuyan tüm insanlar ayın etkisi altındadır. Dirençleri yoktur, ancak insan gelişirse, istenmeyen telleri yavaş yavaş kesebilir ve kendini daha yüksek etkilere açabilir. Bu şekilde, tam olmasa bile, en azından şimdi olduğundan çok daha fazla aydan kurtulabilir.

S. Aydan daha düşük etkiler mi geliyor?

C. Daha fazla mekanik etki. Eğer insan tamamen ayın etkisi altındaysa, o bir makinedir.

S. Ay'ın bizi hem fiziksel hem de psikolojik olarak etkilediğini mi kastediyorsunuz?

C. Fiziksel etki farklıdır; bu normal. Ay, yanlış olduğu fikrimizi ve duygularımızı etkilemeye başladığında. Sadece insan daha yüksek etkilerden kesildiğinde olur; ama kendisi dışında hiçbir şey onu onlardan ayıramaz.

S. Bize ayı besleme fikri hakkında daha fazla bilgi verebilir misiniz?

C. Önce size bir soru sormalıyım: Bu fikir size ne ifade ediyor? İçinde gördüğünüz başlıca prensip nedir?

S. İlk prensibini anlamıyorum.

C. Gördüğünüz gibi, ilk kez duyduğunuzda bile farklı yönlerden bakabilirsiniz. Doğru prensibi gördüğünüzde, her şey netleşir. İlk duyduğumda, kesinlikle çok garip görünüyordu, ama aynı zamanda arkasındaki ilkenin her şeyin bağlantılı olduğu, her şeyin ayrı ayrı var olmadığı, belli bir şekilde organik yaşamın dünyayı ve ayı bağladığını gördüm.

S. Ay, kendi varlığı için belirli yiyeceklere ihtiyaç duyarak insan felaketlerine neden oluyor mu?

C. Ay felaketlere neden olmaz; kendimiz suçluyuz- Ay'ı

suçlamaya çalışmanın bir yararı yok. Bir duvarı onarmayı ihmal ettiğimizi ve düştüğünü, kimin suçu olduğunu varsayalım.

Fiziksel yasalar nedeniyle düşer, ancak aynı zamanda fiziksel yasaların hatası olamaz. Kozmik etkiler doğru bir toprağa düşerse, tıpkı onarırsak bir duvarın düşmemesi gibi felaket olmaz. Ama tabii ki tutumumuzdan etkilenmeyen büyük felaketler olabilir.

S. Gezegenler neden tek tek insanları değil, kitlesel insanları etkiliyor?

C. Çünkü insanın etkilenebilecek kısmı ya çok küçük ve gelişmemiş ya da çok fazla kişiliğe sahip. Kişilik tüm bu etkileri yansıtır ve insan kaza yasası altındadır. Eğer insan özünde yaşasaydı, gezegenin etkisi altında olurdu, diğer bir deyişle kader yasası uyarınca. Bunun kendi yararına olup olmayacağı başka bir sorudur; bir durumda daha iyi ve başka bir durumda daha kötü olabilir, ancak genellikle daha iyi olabilir. Gezegensel ışınlar kişiliğe nüfuz edemez.

Kitleler halindeki insanlar, her zaman orada bulunan belirli bölgelerindeki gezegensel etkilerden etkilenir. Kalabalıktaki insanların çoğu 1 numaralı insanlardır, yani içgüdüsel ve hareketli merkezlerde yaşayan insanlardır. Ve 1 numaralı insanın temel gücü taklit ve hayal gücüdür. İnsanlar taklit ve hayal gücü altında olduğunda, mekanik etkileri kolayca kabul ederler; birbirlerini taklit etmeye başlarlar, bu yüzden büyük bir etki yaratır.

İnsanlar kitlenin bir parçası olarak yaşadıklarında kimse onlara yardım edemez; o kadar birbirine karışmışlar ki, bir atomu diğerinden ayıramazsınız. Kitle seviyesinde hepsi aynı. İnsanlar, daha önce değil, kitleden yükseldiklerinde olumlu etkilerle buluşmayı bekleyebilirler. Kitleyi etkileyen etkiler sadece elverişsizdir; onlar onu aşağıya çeken etkilerdir. Olumlu etkiler var bireylerin dışarı çıkmasına yardımcı olur, ancak sadece kitlenin biraz üzerinde bulunan insanlara yardımcı olabilirler. Yardım bekleyebiliriz, ancak sadece belirli bir düzeyde; çünkü biri bizi kulaklarından alıp yukarı sürükleyebilseydi çabalarımızın değeri ne olurdu? Eğer bilinçli hale gelirsek, daha

yüksek bir seviyede iradeye sahip olmakla aynı şeydir ve eğer 'yapabilirsek', kendimizi kitleyi etkileyen bu gezegensel etkilerin çoğundan ayırabiliriz.

S. Amacımız, bireyler olarak gezegensel etkiler altına girebilmemiz için kendimizi geliştirmek mi?

C. Bireysel etki olmayacak, türünüze uygun olacaktır. Bireysel insanlar özlerine göre farklıdır. İnsanın özü veya türü gezegensel etkilerin sonucudur. Gezegenler bizi biz yaparız. Gezegensel etkilerin farklı kombinasyonları farklı özler yapar.

S. Kozmik yasalara tabi olduğumuzu ve savaşlara bir ölçüde gezegensel etkilerin sebep olduğunu söylüyordunuz. Bu kader mi?

C. Kaderin ne anlama geldiğine cevap verdiğimde, sadece gerçekten kader olarak adlandırılabilecek şeyleri alırım, ama birçok insan için kader çok daha uzundur. Siyasi hareketler, savaşlar, devrimler gibi büyük bir hareket tarafından ele alındıklarında, bu kader haline gelir.

Gezegensel etkiler hakkında neden konuştuğumuz, neden bahsedildikleri ve neyle bağlantılı olduğu anlaşılmalıdır. Ana fikir, gezegensel etkilerin çok farklı olabileceğidir. Durumumuz gezegensel etkileri çeker ve iter. Ne olduklarını bilemeyiz, sadece durumumuzu biliriz. Kendinizi hatırlarsanız, iyi gezegensel etkiler çekebilirsiniz; mekanik iseniz, yanlış etkiler çekersiniz.

S. Etkisi altında olduğumuz pek çok yasa bizde farklı "ben" üretiyor mu?

C. Evet, çok fazla. Kuvvetler insandan geçer ve bunu kendi arzuları, sempatileri, cazibe merkezleri olarak alır. Ama bu sadece onun içinden her yönden geçen güçlerdir. Dünya 3'ten başlayarak, güçler insana ulaşır ve eylemler, tutumlar üretebilir veya reddedilebilir. Sadece üretebilecekleri etkileri inceleyebiliriz. Karımız açısından her şeyle ilgileniyoruz, gerisi bizi ilgilendirmiyor. Daha yüksek kuvvetler veya daha yüksek etkiler

normal, kozmiktir; ama kendimizi onları almak için açabiliriz veya kendimizi kapatabiliriz. Eğer uyuyorsak, onlara daha kapalıyız ve ne kadar uyuyorsak o kadar kapanırız. Uyanırsak, kendimizi daha yüksek etkilere açarız.

S. Kaza yasası altında olduğumuzu söylediniz. Bu yasa hangi etki kaynağından geliyor? Ondan kurtulabilir miyiz?

C. Kazanın birçok farklı tezahürü vardır. Daha uyanık olursak en basit formlar çok çabuk yok olmaya başlar. Ama bunu tam anlamıyla kabul edemezsiniz: bu yasa çok büyük ve çok taraflı. Bu bir derece sorunudur. Sadece Mutlak'ta kesin şeyler vardır. Bizim için uzun bir merdiven ve her adımda daha da özgür oluruz. Eğer aşağıdaysanız, yukarıda olduğunuzda ne olacağı hakkında konuşamazsınız. Sadece şunu söyleyebilirsin: 'Kaza yasasından kurtulmak için çalışmaya başlarsam hayatım daha az kaotik olur muydu?' Kuşkusuz, kalıcı bir hedefiniz varsa, kazara hedeflerden uzak kalacaksınız. Mucizeleri unutun. Her çaba hattı, bağlantılar olmasına rağmen bu hatta sonuçlar getirecektir.

S. Kişi kendini kötü etkilerden nasıl çıkarabilir?

C. 'Yapmayı' düşünmeden önce, bu etkilerin ne olduğunu anlamaya çalışmalıyız. Bu, herkesin her zaman 'yapabileceğini' düşünmek için yaptığı sürekli bir hatadır. 'Yapamayız', ama bilersek, bir şeyi değiştirebiliriz.

S. Yüksek merkezlerimizi geliştirmediğimiz için, yüksek dünyalardan gelen etkileri nasıl elde ederiz?

C. Olağan durumumuz görecelidir; en iyi anlarımızda daha yüksek etkilere açığız. Bize merkezlerden ulaşıyorlar. Yüksek merkezlerle kalıcı olarak bağlı olmamamıza rağmen, çok fazla gömülmedikleri takdirde bizi etkiliyorlar ve bir şey onlar aracılığıyla bize ulaşmayı başarıyor.

S. İnsanın varlığının amacı nedir?

C. İnsan ve hatta insanlık ayrı olarak değil, tüm organik yaşamın bir parçası olarak var olur. Dünyanın bir bütün olarak organik yaşama ihtiyacı vardır- insanlar, hayvanlar, bitkiler. Yaratılış Işını büyüyen bir daldır ve bu iletişim dalın daha da büyüyebilmesi için gereklidir. Her şey bağlantılı, hiçbir şey ayrı değil ve eğer varsa, daha küçük şeyler daha büyük bir şeye hizmet ediyor. Organik yaşam gezegensel amaçlara hizmet eder, kendisi için mevcut değildir. Bireysel bir insan, içinde oldukça uzmanlaşmış bir hücredir, ancak bu ölçekte bireysel bir hücre yoktur- çok küçüktür. Sıradan bakış açımız çok naif ve homosentrik: her şey insanı döndürüyor. Fakat insan çok önemsiz bir şeydir, çok büyük bir makinenin parçasıdır. Organik yaşam belirli bir kozmik birimdir ve insan organik yaşamın bu büyük kitlesinde bir birimdir. Daha fazla gelişme olasılığı vardır, ancak bu gelişme insanın kendi çabasına ve anlayışına bağlıdır. Bu da

belli sayıda insanın geliştirmesi gereken kozmik amaca girer, ancak hepsinin değil, bu başka bir kozmik amaçla çelişir. Açıkça görülüyor ki insanlık yeryüzünde olmalı ve bu yaşamı sürdürmeli ve acı çekmelidir. Ancak belirli sayıda insan kaçabilir, bu aynı zamanda kozmik amaca da girer.

Yani bireysel olarak evren için hiç önemli değiliz. Evrenle ilgili olarak insanlık hakkında bile konuşamayız- sadece organik yaşam hakkında konuşabiliriz. Söylediğim gibi, biz organik yaşamın bir parçasıyız ve organik yaşam güneş sisteminde belirli bir rol oynamaktadır, ancak bu bize kıyasla çok büyük bir şeydir. Kendimizi bireysel olarak düşünmeye alışkınız, ama çok geçmeden bu yanılsamayı kaybediyoruz. Farklı ölçekler hakkında düşünmek yararlıdır; yanlış ölçekte bir şey alırsan ve yolunu kaybedersin.

S. Bazılarımızın gelişmesinin amaçlandığını söylediniz mi?

C. Görebildiğimiz kadarıyla, örneğin sokak kazaları ile aynı yasalar kapsamındadır. Her büyük şehirde belli sayıda insanın trafikle öldürüleceği iyi bilinmektedir. Kimin öldürüleceği belli değil, mutlaka bir ya da başka bir kişi değil, belirli bir

sayı olması gerekir. Aynı şekilde, belirli sayıda insanın kaçma şansı olabilir- ancak bu durumda bu konuda bir zorunluluk yoktur. Aradaki fark bu.

S. Koşulların dişlerinde yaratma olanağımız var mı yoksa yaratmalıyız?

C. Olanak verilir. Her normal insanın bu olasılığı vardır. Gerisi bize bağlı. Bireysel olarak insanlar sadece kendileri için var olurlar. Ancak kendileri için bile yararlı bir amaca hizmet etmezler. Bir insan büyür ve farklılaşırsa, kesin olarak bilemesek de bir şekilde bireysel olarak önemli olabilir. Ancak bu, mekanik bir erkeğe değil, yalnızca daha gelişmiş bir erkeğe işaret edebilir.

S. Güneş, gezegenler ve ay neden iletişim kurmak istiyor?

C. Her şey tek bir şey; sadece bizim için her şey ayrı görünüyor, gerçekte hepsi vücudun farklı kısımları gibi birbirine bağlı. Bir organizmada kan dolaşımı veya büyüyen bir dalda sap akışı gibidir. Bu yüzden iletişim gereklidir.

S. Bir insan kaç yasa altında yaşıyor?

C. Bilmiyoruz. Sadece kırk sekiz yasa altında yer alan dünya hakkında konuşabiliriz, ancak insanla aynı ölçeği kullanamazsınız. Sadece organik yaşamın dünyayla ay ile aynı ilişki içinde olduğunu ve bu nedenle doksan altı yasa altında olduğunu söyleyebilirsiniz. Ancak bu sadece prensiptir. İnsan daha birçok yasaya tabidir.

S. Kırk sekiz yasadan bir örnek verebilir misiniz?

C. Bu bir katalog değil, fikrin ne anlama geldiğinin anlaşılmasıdır. İnsan bir tür yasa altında değil, birçok farklı tür altındadır. Her şeyden önce, insan, yeryüzündeki her canlı gibi, fiziksel yasalar altında yaşar, yani sadece belirli sıcaklık sınırları içinde yaşayabilir. Daha sonra, havada belirli bir miktar nem olmalı ve hava, insanın nefes alabilmesi için özel bir

kimyasal kıvamda olmalıdır. İnsan ayrıca sindirebileceği belirli bir yiyecekle sınırlıdır. Bunların hepsi insan için yasalar. Sonra, oldukça basit yasalara gelince, örneğin cehaletimiz var. Kendimizi tanımıyoruz- bu bir yasa. Kendimizi tanımaya başlarsak, bir yasadan kurtuluruz. Dediğim gibi, bunların bir kataloğunu yapamayız, çünkü bazılarının adı yok, ama bazılarının bildiğimiz. Örneğin, tüm insanların kimlik yasası altında yaşadıklarını biliyoruz- bu başka bir yasa. Kendilerini hatırlamaya başlayanlar kimlik yasasından kurtulmaya başlar. Bu yüzden, kendini yasalardan kurtarmak için, önce kişinin kendisini özgürleştirebileceği ve ondan kurtulabileceği bir yasa bulmak gerekir.

Sonra, kişi kendini bu yasadan kurtardığında, başka birini bulabilir. Yine insan kendini kurtarır, vb. Bu yasaları incelemenin pratik yoludur.

S. İtaat etmeye yardımcı olamayacağımız çok fazla yasa var, örneğin her gece çok saatlerce uyumak gerekliliği. Bu bir makinenin ne kadar insan olduğunu anlamanın bir yolu mu?

C. Hayır, pek değil, çünkü bu uyku yasası kozmik bir yasadır. İnsan böyle yapılır; birçok kozmik yasa bu düzenlemeyi sürdürmektedir. Fakat bizi her tarafta engelleyen veya bizi boyun eğdiren ve hiç gerekli olmayan yasalar var- yararlı bir tarafı ve kozmik bir zorunluluk yok. Çok fazla gereksiz yasa ve esas olarak kendi mekanikliğimiz yasası altındayız. Bizi özellikle aşağı çeken şey bu. Örneğin, olumsuz duygular yasası altında yaşıyoruz- bu hiç de gerekli bir yasa değil, insanlar buna inanmasa da olumsuz duygular olmadan çok daha mutlu yaşayabiliriz.

S. Tüm bu yasalara tabi olmamız gerektiği anlamına mı geliyor?

C. Onların altına düşemeyiz veya düşmeyeceğiz, bize sormazlar – zincirlenmişiz. Bizi yönetiyor, kontrol ediyor ve yönlendiriyorlar.

S. Özgür olabilir miyiz?

C. Koşullara göre yapabiliriz. Yollar burada devreye giriyor. Dört Yol, gereksiz yasalardan kurtulma yollarıdır. Okullar olmadan, hangi yasalardan özgür olabileceğini bilemez ya da onlardan kurtulmanın yollarını bulamazsınız. Fikir, çok fazla mekanik yasaya tabi olduğumuzdur. Sonunda diğer yasalara tabi olarak bazılarından kurtulabiliriz. Bir yasanın gücünden çıkmanın tek yolu, kendini başka bir yasanın altına koymaktır. Ancak bu sadece genel fikirdir. Size yol gösterilebilir ama kendiniz çalışmalısınız.

S. Bir okulda yeni yasaların kabul edilmesi kelimelere ve yeni bir akademizme neden olmaz mı?

C. Kendi başına çalışmanın sonucu, yeni yasalar yaratmak değil, gereksiz yasalardan kurtulmaktır. Çalışma dönemi için gerekli olan disiplin, bir amaç değil, yalnızca bir araçtır. Kendini incelemede, anlayış ve bilinçli olmak gereklidir. Kelimelerle kaçamazsınız. Bu tam olarak imkânsız olan şey.

S. Kalıcı "ben" elde etme olasılığı birinin tabi olduğu yasa sayısına bağlı mı?

C. Evet. Daha fazla yasa ve daha az yasa altında olmanın ne anlama geldiğine benzetmeye çalışın.

Bir insanın sıradan bir yaşam sürdüğünü varsayalım, zorunlu askerlik var ve askerlik hizmetine gidiyor. Ordudayken daha fazla yasa altındadır, askerlik süresini sona erdiğinde daha az yasa altındadır. Sonra varsayalım ki ordudayken bir suç işliyor ve hapse gönderildi. Daha sonra askeri yasalara, ülkesinin yasalarına, fiziksel ve biyolojik yasalara ve benzeri hapishane yasalarına tabidir. Bu fikri anlamak için bulmamız gereken bir benzetme türüdür. Örneğin, eğer bir insan iyiyse, belli sayıda yasaya tabidir, eğer hasta ise, daha fazla yasaya tabidir.

S. Gerçekte değil midir?

C. Evet, kesinlikle doktoruna itaat etmek ya da hastaneye gitmek ve hastane yasalarına uymak zorundadır.

S. Diş ağrım varsa bunun amacı nedir?

C. Hiçbir amaç göremiyorum.

S. Kozmik tasarımın bir parçası değil mi?

C. Hayır, tasarım yok. Ölçek ve görelilik olmadan amaçtan söz edemezsiniz. Aynı amacın hem büyük hem de küçük ölçekte uygulanması imkansızdır. Her şeyin bir nedeni vardır, ancak her şeyin bir amacı veya hedefi yoktur, ölçek fikrini unutmamalısınız.

S. Doğa insana karşı çok adaletsiz ve çok acımasız görünüyor.

C. Doğaya ne diyorsunuz? Deprem de doğadır. Ama şimdilik 'doğa' kelimesini organik yaşama uyguluyoruz. Görünüşe göre başka bir yol olmadığı için yaratıldı. Eğer beğenmezsek, kaçma yöntemlerini inceleyebiliriz.

Daha yüksek güçler tarafından tanınmak için bireysel olarak çok küçüğüz. O halde kim haklı veya haksız? Hayali fikirler ile çalışırız. Küçük sınırlı bir çevrede, belirli sınırlı koşullarda adalet ve adaletsizlik olabilir. Ancak daha büyük ölçekte bu fikir anlamını yitirir. Küçük ölçekte belirli bir anlamı olan ancak daha büyük ölçekte tüm anlamını yitiren birçok fikir vardır. Aynı zamanda bu adalet fikri ilginçtir, çünkü insanlar bu noktada büyük miktarda enerji kaybederler. Bu israfı durdurabiliriz, ancak dünyadaki şeyleri düzeltemeyiz. Baştan sona tüm yaşam bir adaletsizliktir.

Mesela ölmek zorundayız- en büyük haksızlık bu. İşleri adil ve haksızlık şeklinde böleriz ama buna ne hakkımız var? Tüm organik yaşam adaletsizliğe dayanmaktadır; Kedileri ve fareleri yetiştirmek için kendi kendini destekleyen bir çiftliktir. Kediler sıçan yer, sıçanlar ise kediler yer. Kediler ve sıçanlar arasında adalet nedir? Hayat bu. Çok güzel bir şey değil. Amacımız dışarı çıkmak; öfke duymak bizim işimiz değil, sadece enerji kaybıdır. Fakat gerçeklerin aslında olduklarından farklıymış gibi davranmamalıyız.

S. İnsanı organik yaşamın geri kalanıyla aynı temele mi koyacaksınız?

C. Fark yoktur, sadece diğer birimler tamamen gelişmiştir ve insan sadece yarısı gelişmiştir.

S. Organik yaşamın bir tezahürü olan insan, daha fazla gelişme şansına sahip olmak için nasıl seçilmelidir?

C. Bunun bir seçim meselesi olduğunu düşünmüyorum, bu sorunun oldukça farklı bir yaklaşıma ihtiyacı olduğunu düşünüyorum. Bu açıdan, tüm organik yaşam, kendi kendini geliştiren bir varlık üretme fikri ile uzun bir deney çalışması olarak görülebilir. Eğer insan daha yüksek bir duruma erişebiliyorsa, bunun nedeni bu şekilde yapılmış olmasıdır- kendi kendini geliştirecek şekilde yaratılmıştır. Diğer varlıklar sadece farklı özellikler geliştirmek için yapılan deneylerdir, insanın sahip olduğu tüm niteliklere sahip değildirler.

İnsan bir makinedir, ancak farklı makineler vardır ve makineler özel bir amaç için yapılabilir. Bir makine yapıldığı amaç için kullanılırsa, doğru yerdedir, ancak bir amaç için yapılmışsa ve başka bir amaç için kullanılmışsa, yanlış bir yerdedir. İnsan belirli bir amaç için yapılmış özel bir makinedir; 3, 6, 12 dünyalarından gelen bazı yüksek etkilerin alıcısıdır ve bu etkileri daha yüksek dünyalardan alabildiği için kendisini çevreleyen dünyadan bağımsız olabilir.

S. İnsan durumundan nasıl kaçabilir?

C. Bazı yasalardan kaçabilir. Farklı düzeylerde işler farklı yasalara tabidir.

S. O halde, daha yüksek bir bilinç halindeki insan bizden daha az yasaya tabi mi?

C. Elbette, uymamız gereken yasaların çoğu uykumuzun ve bilinçdışımızın sonucudur. Daha bilinçli olmak için attığımız her adım bizi daha özgür kılar. Bir insanın mekanik yaşamdan memnun olduğunu varsayalım; o zaman kendini

daha yüksek etkilerden keser ve yalnızca dünya 24 ile başlayan etkiler alır. Kesinlikle o zaman daha yüksek dünyalardan etki alan bir insandan daha kötü bir konumdadır. Dünya 3 ve 6'dan yasalar veya etkiler ancak daha yüksek zihinsel merkezden ve dünya 12'nin etkilerinden daha yüksek duygusal merkezlerden gelebilir.

Ayrıca, birçok etkinin mekanik olarak alınabileceğini anlamalısınız, ancak diğerlerinin çoğunun çabaya ihtiyacı vardır. Dahası, etkiler insandaki gibi kalmaz- ona dönüşürler. Her şey nasıl dönüştürüldüklerine bağlı.

S. İnsanlar yaptıkları işten sorumlu, hayvanlar sorumlu değil mi?

C. 1, 2 ve 3 numaralı insanlar daha az sorumludur; 4 numaralı insanlar vb. daha sorumludur; sorumluluk büyür. Bir hayvanın kaybedecek bir şeyi yoktur, ama insanın vardır. Bir insan büyümeye başladığında yaptığı her hata için para ödemek zorundadır. Kişinin uykuda olduğu gibi bir kontrolü yoksa, kişinin hiçbir sorumluluğu yoktur, ancak kişinin küçük bir kontrol olasılığı varsa, daha uyanık veya daha az uyanık olma olasılığı, bizim durumumuzda olduğu gibi, zaten sorumludur.

S. Bu adalet demek.

C. Hayır, hatalarınızın bedelini ödemek zorunda olsaydınız kimse adalet demezdi. Çoğu insan adaletin hak ettiğimiz şeyi değil istediğimizi elde ettiğini düşünüyor. Adalet, eylemler ve eylemlerin sonuçları arasında bir miktar koordinasyon anlamına gelmelidir. Bu kesinlikle kaza yasası altında mevcut değildir ve olamaz; biz de kaza yasası altında yaşıyoruz. Baş yasaları bildiğimiz zaman, kötü bir yerde, gerçekten kötü bir yerde yaşadığımızı anlıyoruz. Ama başka hiçbir yerde yaşayamayız, bu yüzden burada neler yapabileceğimizi görmeliyiz.

Sadece olayların olandan daha iyi olduğunu hayal etmemeliyiz.

Bu adalet ve adaletsizlik sorunu düşünmek için çok iyi bir konudur, çünkü insanlar bu probleme çok fazla enerji harcar-

lar. Kelimeleri kullanıyorlar ama neden bir şeyi adil, başka bir adaletsiz olarak adlandırdıklarını kendilerine açıklamıyorlar. Ancak bir şey her zaman başka bir şeyle bağlantılıdır, bir şey kaçınılmaz olarak başka bir şeyden kaynaklanır. Her ölçekte adalet olması gerektiği varsayımımızdır. Neyin adil ve neyin haksız olduğunu açıklamaya çalışın. Nasıl bilebilirsin? İnsanlar makinelerdir. Makineler nasıl olabilir? Makinelere ait bir kalite değildir. Eğer sorumlularsa, 5 numaralı insan gibi, o zaman adalet ve adaletsizlik hakkında konuşabilirsiniz; ancak koşulların ve koşulların bunları yapma biçiminde hareket ederse ne bekleyebilirsiniz? Adaletsizlik fikrimiz çok dar bir görüşe dayanır. Bir şeyleri karşılaştırmıyoruz ve bunun doğal bir düzen olduğunu görmüyoruz. Bir istisna olarak düşündüğümüz sürece adaletsizlik hakkında konuşamayız. Kural olarak gördüğümüzde, ondan nasıl kaçacağımızı düşünebiliriz. Mevcut durumumuzda adalet, hapishanede adalet olamaz. Kişinin hapishanede olduğunu fark ettiğinde ciddi bir şekilde düşünebileceği tek şey, kaçmak, hapishanedeki adaletsizlik hakkında oturmak değil ağlamaktır. İnsanlar makinelerdir, belirli bir şekilde itilir ve yuvarlanırlar ve bir duvara çarptıklarında dururlar ve sonra geri dönmeye başlarlar. Adalet, diğer birçok şey gibi, yere bağlıdır. Sistemi bakış açısından yerleştirmeye başlayalım. İnsanlığın farklı çevrelere bölünmesiyle başlıyoruz. Şimdi adalet hakkındaki yanlış anlamanın nerede ortaya çıktığını görebiliyoruz. Adalet, insanlar birbirlerini daha iyi anlamaya başladığında, ikinci çemberde başlar ve bunun içindeki çemberde daha fazla adalet var ve en içteki çemberde hala daha fazla adalet var. Dış çemberde adalet sadece her şey gibi tesadüfi olabilir. Adalet, pozitif duygu, gelecekteki yaşama dair bilgi ve insanlar arasındaki anlayış, burada dış çemberde bulmak istediğimiz gerçek ve hayali gibi birçok şey gibi, eğer varsa bile, yalnızca iç çevrelerde vardır ve burada imkansızdır.

S. Herkes bilinçli olmadığı sürece işler oldukları gibi kalacak mı?

C. İşler oldukları gibi kalacak, ama kaçabiliriz. Nelerden kaçabileceğimizden ve kaçamayacağımızdan bilmek çok fazla

bilgiye ihtiyaç duyar. Ama öğrenmemiz gereken ilk ders, kaçmamızı engelleyen ilk şey, farkında bile değiliz konumumuzu bilmenin gerekliliği. Kim bilir zaten daha iyi bir konumdadır.

S. Eğer insan dünyalara benziyorsa, insanın üç yasasının hangisi olduğunu anlayabilir miyiz?

C. Evet yapabiliriz. Dünya 6'yı ele alırsak, üçü yukarıdaki dünyadan ve üçü de kendi kanunlarından oluşan altı emir olduğunu görürüz. Dolayısıyla, Dünya 6'ya ait yasaların, var olduğu yasaların toplamının yarısı olduğunu söyleyebiliriz. Şimdi Dünya 12'yi ele alalım. Üç yasa kendi yarısını, diğer yarısını yapan diğer dokuz yasaya eşit yapar; ve böylece, insana gelene kadar. İnsanın Üç Yasası, insanın yaşadığı toplam yasa sayısının yarısını oluşturur. Bundan kuvvetler ne kadar ince olursa, o kadar az insana gelir.

S. Neden yarısını temsil ediyorlar?

C. Çünkü onlar yerin yarısını işgal ediyorlar, hatta bütünü işgal edebiliyorlar ve diğer güçler hiç çalışmayabilir. Her şey hangi etkilere açık olduğumuza bağlıdır- daha yüksek veya daha düşük.

S. Organik yaşamın ay ile aynı doksan altı yasa tarafından yönetildiğini mi söylediniz?

C. Aynı sayı, ancak oldukça farklı bir tezahür. Organik yaşam aya benzer değildir. Ay kozmik bir vücut, organik yaşam dünyanın yüzeyinde bir film. Yasaların sayısı, belirli bir birimin geri kalanıyla ilişkisini gösterir, varlığını ve tutarlılığını göstermez.

S. Gezegenlerin, savaşları vb. durumları etkilediğini mi söylediniz?

C. Evet, savaşlar yaratabilirler. Tüm güneş sistemi bir birimdir, bu yüzden içindeki her şey kozmik nedenlerle bağlantılıdır ve hepsi dünyadaki yaşamı etkiler. Yeryüzünde olan

şeylerin nedenleri genellikle dünyanın dışındadır. Ancak savaş üretebilecek nedenler olduğunda, belirli bir yer ve zamanda insanlığın durumuna bağlıdır. İnsanlar daha fazla direnç gösterebilir veya daha az direnç gösterebilir. Belirli bir ülkede belirli bir zamanda insanlar daha iyi durumdalarsa, daha fazla direnç gösterirler.

S. Dünya ay ve diğer gezegenleri de etkiliyor mu?

C. Evet, ancak biz sadece organik yaşamı ve organik yaşam yoluyla kendimizi etkileyen şeylerle ilgileniyoruz.

S. Organik yaşamın rolü ve Ay'ın en genç olduğu ay hakkındaki keyfi ifadeleri nasıl test edebiliriz?

C. Rasgele bir ifade yoktur- hepsi sistemden gelir. Bu benim sistemim değil, ben icat etmedim. Tıpkı bir teori olarak ilgi göstermez: ancak bunun daha yüksek bir zihinden geldiğini fark edersek ilginçtir. Bu fikirlerin değerlemesini elde etme imkânı vermek için psikolojik yönüyle başladım. Eğer sahipseniz, bu tarafa karşı sabırlı olacaksınız.

S. Doğaya karşı mı çalışıyoruz? Sık sık bir dereceye kadar öyle olduğumuzu düşünüyorum.

C. Doğaya karşı çalışıyoruz, ancak doğa göreceli bir terimdir. Dünyalar içindeki dünyaların bu eş merkezli çevrelerinde, doğaya karşı çalışırsanız, bir eş merkezli daireye karşı çalışırsınız, ancak başka bir daireye karşı olmayabilirsiniz. Hepsi tek bir doğa değil; doğanın dışında doğaya karşı çalışamazsınız; bir doğanın dışına çıkarsanız, başka bir doğanın içindesiniz demektir.

S. İnsanın evrendeki konumundan karşı gelebileceği ve bunun başka bir tezahür olmadığını hangi kanıta dayandırıyoruz?

C. Ama insan bunu yapamaz. İnsan yeryüzünden uzaklaşamaz, fakat aynı konumda ve aynı dünyada kalırken farklı

yasalara tabi olabilir. Bir yasalar dizisi veya başka bir yasalar dizisi altında olabilir ve bunun ne anlama geldiğini bilirsek bunu gözlemlemek mümkündür. Sıradan yaşamda farklı yasalar altında yaşayan insanları gözlemleyebiliriz ve bunu küçük bir şekilde bile kanıtladığımızda, daha da ileri gidebileceğini kolayca anlayabiliriz.

Farklı yasalar altında yaşamanın ne anlama geldiğini düşünmelisiniz. Bizim gibi bile, belirli bir seçeneğimiz var, belki de tam bir seçimimiz yok, ama birçok şeyi sadece doğru seçerek değiştirebiliriz.

S. Etkiler arasında seçim yapabilmek için çok fazla bilginiz olmalı mı?

C. Bu çok önemli bir soru, çünkü bu bir bilgi sorunu değil, varlık. İnsan, evrenin farklı yerlerinden gelen etkilerin altında yaşar. Bir durumda bir tür etki fetheder, başka bir durumda başka bir tür. Aynı insan hayatında bir gün bir etki ve başka bir gün başka etki altında olabilir.

S. Sahte kişiliğimiz nedeniyle kendimizi daha fazla yasaya tabi tutuyor muyuz?

C. Oldukça doğru, birçok yararsız mekanik yasa uyarınca.

S. Tablo ve şemaları incelemenin değeri nedir?

C. Sistemi incelemeye başladığınızda, dünya, farklı şeylerin ilişkisi ve kendiniz hakkında, dünya hakkında birçok soru ve düşünceniz olmalı, şemalar ve yasaların incelenmesi size yeni bir bakış açısı kazandırır: olayları bir şekilde düşünüyordunuz zaten ve şimdi, bu diyagramlar ve ilkeler aracılığıyla, başka bir şekilde düşünmeye başlıyorsunuz.

S. Kozmoloji hakkındaki bu teorik bilgi, anlayışın büyümesine yardımcı olacak mı?

C. Teorik değildir, çok pratiktir ve kesinlikle büyümenin anlaşılmasına yardımcı olacaktır, çünkü bunun için sağlam

bir zemin yaratacaktır. Yaratılış Işını bir eleme, basitleştirme sistemidir- pratik olmayan tüm bilgileri ortadan kaldırır. Yaratılış Işını'nın yardımıyla, bizimle kişisel ilişkisi olmayan her şeyi, pratik olarak anlaşılamayan her şeyi evrenden yok ediyoruz. Dediğim gibi, Yaratılış Işını'nı incelerken ölçek prensibini kullanıyoruz. Bu, şeyleri algılamamız için geçerlidir ve yine de başka bir bakış açısından, kendi içlerindeki şeyleri de ifade eder. Anlaşılması gereken şey sadece öznel değil, çünkü farklı ölçeklerdeki şeyler farklı yasalar altında. Ayrıca Yaratılış Işını ve evrenin temel yasaları gibi tüm büyük fikirler gereklidir, çünkü düşüncelerimizi doğru kanallarda tutarlar. Herhangi bir sonuç olmadan yayılmasına izin vermezler, bu yüzden kendini hatırlamaya da yardımcı olurlar. Onları atarsanız, sadece kendini hatırlamaya ve diğer tüm fikirleri dışlamaya çalışırsanız, gelmeyecektir.

Şimdi evrenin yapıldığı konular hakkında konuşmalıyız. Bizi çevreleyen dünyanın tüm meseleleri, yediğimiz yiyecekler, içtiğimiz su, soluduğumuz hava, evlerimizin taşları, kendi bedenlerimiz- nüfuz ediyor evrende var olan tüm konular Güneş maddesini bulmak için güneşi incelemeye veya analiz etmeye gerek yoktur, bu mesele kendi içimizde, atomlarımızın bölünmesinin sonucudur. Bu anlamda, insan gerçekten minyatür bir evrendir, içinde evreni, tüm dünya hayatını düzenleyen aynı yasaları, tüm dünya hayatını düzenleyen aynı yasaları oluşturan tüm konular vardır. İnsanı inceleyerek evreni inceliyoruz.

Fakat insan ve evren arasındaki tam bir paralel ancak insanı kelimenin tam anlamıyla, yani doğal güçleri ve olasılıkları gelişmiş bir insan olarak alırsak çizilebilir. Gelişmiş bir insan, evrimini tamamlamayan bir insan, dünyanın tam bir resmi olarak alınamaz- o bitmemiş bir dünyadır.

Daha önce de söylendiği gibi, yasalar her yerde, her uçakta aynıdır. Farklı dünyalarda, yani farklı koşullarda tezahür eden bu yasalar, farklı fenomenler üretir. Yasaların kendilerini tezahür ettikleri uçaklarla ilişkisinin incelenmesi bizi görelilik çalışmalarına getiriyor.

Yaratılış Işını'nı alırsak, dünyaların birbirleriyle bağlantılı olduğunu ve Üç Yasa'ya göre birbirlerini etkilediğini hatırla-

mamız gerekir. Başka bir deyişle, ilk üç dünya birlikte ele alındığında, aşağıdaki dünyaları etkileyen fenomeni üretir. İlk üç dünyada Mutlak, aktif gücün şefidir. Dünya 3 pasif gücün şefi ve Dünya 6 nötrleştirici kuvvetin şefi. Başka bir deyişle, Mutlak Karbon, Dünya 3 Oksijen ve Dünya 6 Azot 'tur.

Üç kuvveti birleştikleri sıraya göre sıralarsak, 1, 2, 3 sırasını alacağız; ancak bu kuvvetlerin iletkenleri olarak görev yapan maddeler, yoğunluklarına göre karbon, azot, oksijen şeklinde kalacaktır. Böylece üçlü oluşmaya başladığında, 1, 3, 2 düzeninde dururlar. Konular bu sırada durduğunda, fenomenler üretilir. Ancak daha sonraki yaratım için, bir sonraki üçlünün oluşumu için, azot, olduğu gibi, bir kez daha üçüncü sıraya, 1, 2, 3 sırasına geri dönmeli ve bu şekilde bir sonraki üçlünün karbonu haline gelmelidir. İkinci üçlü, aktif hale gelen ilk üçlünün nötrleştirme kuvvetinden gelir. Üçlüdeki maddelerin bu yer değişikliği, eylem üreten bir tür kozmik danstır.

Şimdi Mutlak 'tan ortaya çıkan kuvvetlerin kendilerini Dünya 3'te tezahür ettirmek için nasıl ilk önce Dünya 6'dan geçmesi gerektiğini görmeye çalışalım. Bir benzetme bize bu kuvvet yönünün gereğini açıkça gösteriyor. Dediğim gibi, insanın iradesi vücudunun belirli bölgelerindeki bir doku parçasını etkileyebilir. Ancak bir doku hücrelerden oluşur. Dokuyu etkilemek için insanın iradesi önce verilen doku parçasını oluşturan hücreleri etkilemelidir. Doku hücrelerden farklı bir dünyadır, ancak aynı zamanda hücrelerden oluştuğu için hücreler hücrelerden ayrı olarak mevcut değildir.

Dünya 3, Dünya 6'dan ayrı bir dünyadır ve aynı zamanda Samanyolu'muza benzer dünyalardan olan Dünya 6'dan oluşur. Bu yüzden Mutlak Dünya 3'ün (Tüm Dünyalar) bir bölümünü etkilemek için önce Dünya 3'ün oluşturulduğu belirli sayıda Dünyayı (Tüm Güneşler) etkilemelidir.

Böylece, kuvvetlerin geçişinde. Dünya 1, 3, 6 ilk başta 1, 3, 6 düzeninde, daha sonra 1, 6, 3 düzeninde durur ve daha sonra kuvvetlerin daha fazla geçişi için 1, 3 düzenine tekrar devam etmeleri gerekir. 6. Bir sonraki üçlüde Samanyolu karbon, güneş oksijeni ve gezegenlerin azotudur. Azot karbon ve oksijen arasında bulunduğundan, Samanyolu'ndan, yani yıldızlardan

gelen kuvvet, güneşe ulaşmak için önce gezegenlerden geçmelidir.

Bu ilk bakışta garip görünebilir, ancak güneş sisteminin yapısını görselleştirirsek, bunun başka türlü olamayacağını açıkça göreceğiz. Burada benzetmeye gerek yok. Güneşin etrafında hareket eden gezegenlerle çevrili olduğunu hayal edin; uzaktan, etkilerin güneşe doğru ilerlediği bir grup yıldız. Ancak güneş tek bir yerde durmaz; hareket ettiğini biliyoruz; etrafında dönen gezegenler, uzayda hareket ederler, her biri hareketiyle, güneşin merkez çubuğunun etrafında bir spiral oluştururlar, böylece bu merkezi çubuk tamamen gezegenlerin spirallerine sarılır ve hiçbir etki ulaşamaz ilk önce gezegenlerin dünyasını, yani spirallerin halkalarına nüfuz etmeden.

Ayrıca, üçüncü üçlünün karbonu haline gelen gezegenler, karşılık gelen oksijen ve azotu bulmalıdır. Yaratılış Işını'mızda oksijen yeryüzüdür. Ancak astronomik Yaratılış Işını'nda azot yoktur. Bu nedenle, gezegenler etkilerini doğrudan dünyaya aktaramazlar ve gezegenler ile dünya arasında kuvvetlerin geçişini mümkün kılmak için, dünyanın hassas organını, yeryüzündeki organik yaşamı temsil eden özel bir çelişki yaratıldı.

Dünyadaki organik yaşam üçüncü üçlünün azotudur. Gezegenlerden gelen kuvvetler önce onları alıp yeryüzüne aktaran organik hayata düşer.

Kendi organizmamızdaki hassas sinirlerin uçlarının son derece karmaşık organizasyonunu, örneğin tat ve koku sinirlerinin uçlarını hatırlarsak, insanın dünyanın hassas bir sinir ucu olarak tanımlandığını garip düşünmeyiz.

Tabii ki, insandan pek çok şekilde ot yiyenlerle kaplı bir çayır- sadece bazı gezegensel etkiler ve bunlardan çok azı alır. İnsan çok daha karmaşık etkiler kazanır. Ancak insanlar bu açıdan birbirlerinden çok farklıdır. İnsanların çoğunluğu sadece kitle için önemlidir ve sadece kitle bir veya başka bir etki alır. Diğerleri bireysel olarak etki alabilir- kitlelerin alamadığı etkiler, çünkü sadece kaba etkilere duyarlıdırlar.

Üçüncü üçlünün azotu rolünü oynayan yeryüzündeki organik yaşam, Işın'daki dördüncü üçlünün karbonudur. Başka bir deyişle, karşılık gelen oksijen ve azotla karşılaşan aktif

kuvveti iletir. Dünya oksijendir ve organik yaşamın etkilerinin dünyaya geçtiği ay azottur.

Şimdi, Yaratılış Işını dört üçlüye bölünür ve her üçlünün toplamının belirli bir hidrojen olduğunu aklımızda tutarsak, dört hidrojen veya dört belirli madde yoğunluğu elde edeceğiz. Bu dört hidrojen, evrenin dört temel noktasına karşılık gelen şekilde alınabilir. Birincisi Mutlak'a, ikincisi güneşe, üçüncüsü dünyaya ve dördüncüsü aya karşılık gelir.

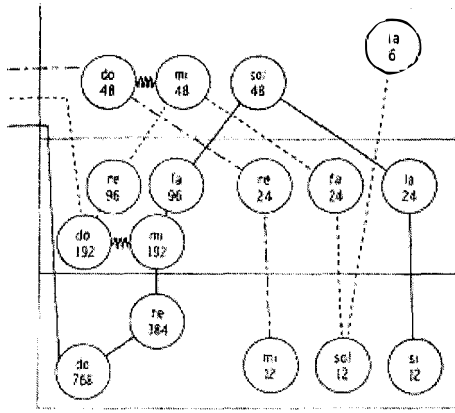

Yaratılış Işını'nın bir oktav olarak alınabileceğini söyledim. Yeniden temsil edildikten sonra, ay tarafından temsil edilen oktav, Mutlak olan da yapar. Yani, olduğu gibi, iki Mutlak vardır: biri Işın'ı başlatır, diğeri bitirir. Bir Mutlak Hepsi, diğeri Hiçbir Şeydir. Fakat iki Mutlak olamaz, çünkü doğası gereği Mutlak birdir. Bu nedenle Tümü Hiçbir Şey içerir ve Hiçbir Şey Tümü içermez. İkili olarak inşa edilmiş zihnimiz karşıtların kimliğini kabul edemez. Her şeyi, Mutlak'ı bile böleriz. Gerçekte, karşıtların antitezi olarak adlandırdığımız şey yalnızca bizim anlayışımızda, dünyadaki sübjektif algımızda mevcuttur. Ancak, bunu anlasak bile, bu anlayışı kelimelerle ifade edemiyoruz; dilimizin eşzamanlı olarak tez ve antitezi içerecek hiçbir sözcüğü yoktur. Zihnimiz onları tek bir fikir olarak kavrayamaz, tıpkı bazı Hindu tanrılarının imgelerini kavrayamadığı gibi, tam karşıtları kendi içlerinde birleştiremez.

Şimdi kozmik oktavın dört temel noktası arasındaki radyasyonların geçişini inceleyeceğiz. Her iki nokta arasında bir

oktav şeklinde radyasyonlar alıyoruz ve böylece üç oktav elde ediyoruz; Mutlak Güneş, Güneş-Dünya; Dünya-Ay.

Altı aralık olmasına rağmen, sadece üçünün dıştan doldurulması gerektiğini belirtmek gerekir. Do ve si arasındaki aralıklar Mutlak'ın İradesi, güneş kitlesinin içinden geçen ışımalar üzerindeki etkisi ve yeryüzünün kitlesinin içinden geçen ışımalar üzerindeki etkisi ile doldurulur.

Bu Tablodaki tüm hidrojenler insan üzerinde çalışmak zorunda olduğumuz konuları temsil eder. Sadece insanla ilişkisi olan, hem dış hayatı hem de organizmasının iç hayatı ile ilgili hidrojenler dahil etmek için iki kez ölçeklendirilmiştir. S. Bu hidrojenler insanla nasıl bağlantı kurar?

Örneğin hidrojen 768 yediğimiz tüm yiyecekleri temsil eder; soluduğumuz hava hidrojen 192›dir ve izlenimlerimiz 48, 24, 12 ve hatta 6 olabilir. Çok çeşitli izlenimlerimiz var, ancak hava veya yiyecek seçeneğimiz yok. Örneğin hidrojen 96›yı ateşleyemiyoruz, çünkü bu ateş, akkor gazlar. H 384 yiyemeyiz, çünkü su ve su üzerinde yaşayamayız. Bu tablonun tüm gereksinimlerimize cevap verdiğini göreceksiniz; insan makinesindeki tüm konulardan bahsetmemizi ve birbirleriyle olan ilişkilerini görmemizi sağlar; ve insanı evrene bağlamayı mümkün kılar, çünkü her maddenin hangi seviyeden geldiğini bilebiliriz.

Bu hidrojenler Tablosu, sadece her birinin yoğunluğunu değil, aynı zamanda açıklandığı gibi, farklı yasalar altındaki bu farklı madde katmanlarının menşe yerini de göstermektedir. Mutlak İradesine yakın çok az sayıda yasa altındaki uçaklardan gelen hidrojenlerin muazzam bir gücü ve muazzam potansiyel enerjisi vardır.

Bu nedenle, insan tarafından bilinen veya düşünülebilecek tüm maddelerin üzerine yerleştirilebilecek on iki yoğunluk ölçeğine sahibiz.

Düşük yoğunluklar için hem insanda hem de çevresindeki dünyada örnekler bulabiliriz. H 96 veya hatta 48 seviyesine kadar, bunlar kimya, biyoloji ve diğer bilimler tarafından fiziksel olarak incelenebilir. H 48'in üstünde, yalnızca farklı merkezlerin çalıştığı hidrojenler seviyesini bilerek, varlıklarının veya

yokluklarının psikolojik etkilerini inceleyebiliriz.

Daha yüksek hidrojenler sadece insanda potansiyeldir veya çalışılması imkânsız olan küçük miktarlarda bulunur. Çevre dünyadaki bu yüksek hidrojenlerin araştırılması, aynı zamanda, 1, 2 ve 3 numaralı insanların algılama güçlerinin ötesindedir.

S. Radyasyonların üç oktavındaki üç aralık nasıl doldurulur?

C. Bu kozmik bir düzenlemedir, aksi takdirde Işın var olmazdı. Tıpkı organizmamızda göreceğiniz gibi, doğa güçleri tarafından doldurulurlar: organizmamızdaki bazı aralıklar doğa tarafından doldurulur, aksi takdirde yaşayamazdık.

S. Hidrojen üç elementin yanı sıra üç kuvvetten mi oluşuyor?

C. Üç element üzerinde çalışan üç kuvvetten oluşur. Üç kuvvet üç unsur olmadan çalışamaz.

Hidrojen toplamı ifade eder.

S. İzlenimler enerji üretir mi?

C. Bunlar kendi içlerinde enerjidir. Ne zaman bir izlenim edersek belli bir mesele alırız. Madde enerjiden ayrı değildir: madde olduğu yerde, enerji vardır ve nerede enerji vardır madde vardır.

Sana bir şeyleri anlamana yardımcı olabilecek bir şema daha vermek istiyorum. Organik yaşamın gezegenler ve dünya arasındaki aralığı dolduran özel bir adaptasyon olduğunu söyledim. Güneşte başlayan bir yanal veya ek bir oktav şeklinde oluşturulur, *sol. Sol, do'ya* dönüşür ve gezegenlerin seviyesinde si'yi üretir ve sonra da dünyadaki organik yaşam olan üç notayı, *la, sol, fa*. Sonra bu yan oktavın *mi'si* dünyaya girer ve *re* de aya girer. Organik yaşam ana oktava ait değildir, güneşte başlayan bu özel oktava aittir. Bu oktavda *do* ve *si*'nin ne anlama geldiğini bilmiyoruz. Tüm bu oktavlardan sadece *la, sol,*

fa ve *mi'yi* biliyoruz. *Re* hakkında bildiğimiz tek şey, bir şey öldüğünde- insan ya da hamamböceği- ruhunun aya gitmesidir.

S. *Mi*'nin ne olduğunu bildiğimizi söylediğinizde, dünyayı mı kastediyorsunuz?

C. Hayır, yeryüzüne giden her şeyi — fiziksel beden, ölümdeki tüm fiziksel madde yeryüzüne gider.

S. Her organizma için ruhlar yaratılır mı?

C. Beden doğar ve aynı zamanda ruh da doğar; sadece vücudun bir parçasıdır, görünmezdir, tıp, fizik ve kimya tarafından bilinmez, ama onsuz vücut var olamaz. Beden öldüğünde, ruh özgürdür ve bu büyük elektromıknatıs tarafından çekilir-ay.

S. Gezegenler ve dünya arasındaki organik yaşamın etkisini hala anlamıyorum. Her iki yönde de hareket ediyor mu?

C. Anlayabildiğiniz şeyden başlamaya çalışın, daha sonra anlayışınız artacaktır. Kimse her şeyi aynı anda anlayamaz. Anlamak bağlanmak demektir.

Organik yaşam gezegensel etkileri dünyaya aktarır. Nitekim süreç her iki yönde de ilerliyor, ama biz de göremiyoruz. Bunu bir teori olarak kabul etmeliyiz, ancak benzetmeler bulunabilir. Organik yaşamın güneşten gelen etkileri nasıl dönüştürdüğünü ve yer kabuğunun yapısında ne kadar önemli bir rol oynadığını görebiliriz. Örneğin kara toprağı toprak solucanlarının, petrol balıkların ve deniz canlılarının toplanmasının bir sonucudur, kömür ormanların sonucudur; tebeşir, mercan adaları, tüm bunlar dünyada kalan organik yaşamın sonucudur. Bu, *mi*'nin dünyaya nasıl girdiğini gösterir. Bütün bunlar, hayatta olduğunda la-sol-fa organik yaşam olan yan oktavın mi. Bu organik yaşamın güneşin etkilerini nasıl dönüştürdüğünü gösterir. Gezegensel etkileri nasıl dönüştürdüğünü görmüyoruz, ancak güneşin etkilerinin benzetmesini alabiliriz.

Bu, organik yaşamın hem gezegenlerle hem de güneşle

bağlantılı olduğunu ve gezegensel etkileri dönüştürdüğünü gösterir) tıpkı güneş etkilerini dönüştürdüğü gibi.

S. Yaratılış Işını mekanik midir?

C. Tüm Işın değil. Bize gelince, kesinlikle uçağımızdaki tüm yasalar mekaniktir.

S. Mekanik bir Işın'ın kalıcı bir irade elde edebilen bir makine yaratması nasıl olabilir?

C. Yaratılış Işını'nın bilinçli olarak başladığını ve başlangıç noktasında açıkça her şeyin planları olduğunu veya bazı planların yavaş yavaş daha da gelişebileceğini hatırlamanız gerekir. Ancak dünya üzerinde çalışan kırk sekiz yasada, Dünya 3'ün Mutlak'ın doğrudan iradesi altında olan Üç Yasası vardır. Farklı uçaklardan gelen yasalar eşit derecede mekanik değildir; bazıları daha mekanik, bazıları daha az. Güneşten başlayarak (organik yaşamın oktavı) yanal oktavı alırsak, güneşin yeryüzünden çok daha yüksek olduğunu ve bu oktav gelişim olanaklarının yaratıldığını açıkça göreceğiz. Dolayısıyla insan, bir tohum olarak kabul edilebiliyorsa, kendi içinde büyüme olasılığına sahiptir Sadece göründüğü gibi değildir, içinde görülemeyen bir şey vardır - bu gizli evrim olasılığı. Daha mekanik ve daha az mekanik olan bu ilişkiyi sadece kendimizde anlayabiliriz.

Ne kadar mekanik olduğumuzu ve çalışırsak daha az mekanik olabileceğimizi biliyoruz. Mekanikliği incelemenin tek yolu budur.

S. İnsan, organik yaşamın bir parçası olarak, evrenin düzenindeki bir amacı yerine getirirse, bilinç kazanarak başka hangi amaca hizmet edebilir?

C. Ne istediğimize bağlı. Doğanın belirli amaçlarından memnun olabilirsiniz veya kendi fikirleriniz olabilir. Bilinçli olarak kendi amacınıza hizmet edebilirsiniz, ancak bilinçli değilseniz, yalnızca doğanın amaçlarına hizmet edersiniz. Doğa, insanın bu yerde olduğu gibi olmasını ister. Bu, sadece birkaçı

kaçabilmesinin sebebidir ve kaçabilirler çünkü insan çok küçüktür.

S. Öyleyse, her 100 kişiden doksan dokuzu için, zarların onlara karşı olduğunu söyleyebilir misiniz?

C. Bununla ilgili kesin bir istatistik yok. Çok küçük bir azınlığın gelişme olasılığı vardır.

S. Mutlak'ın insan hakkında hiçbir şey bilemeyeceğini anladım. İnsanların ilgisini çekebilecek yardımcı güçlerin olabileceğine inanmak saçma mıdır?

C. Yardımcı güçler olması gerekmez, belki de özel yetkilerdir. Hiç şüphe yok ki insanla ilgilenen güçler olmalı ama bu güçlerle doğrudan temasımız yok. Onları entelektüel olarak tanımıyoruz ve onlara yaklaşımı bilmiyoruz. Güneşte başlayan bu küçük oktavda ortaya çıkarlar. Güneş kendi seviyesinde ve gezegenlerin seviyesinde üretmektedir. Bu iki nota, organik yaşamın kaynağı ve muhtemelen kontrol ilkesidir. Yani ne yaptığımızı ve ne olduğumuzu bildiğimizde bu güçler hakkında bilgi sahibi olacağız.

Bu küçük yanal oktav hakkında her zaman hatırlamamız gereken iki şey vardır: birincisi, Yaratılış Işını ile kıyaslanamaz olduğu için oldukça farklı bir ölçekte; ikincisi, her zaman bu oktavın ne olduğunu ve ne olduğunu bilmediğimizi hatırlamamız gerekir. Burada hayatın bir süreç ya da başka bir süreçle başladığını düşündüğümüzde, bunun ne olduğunu bildiğimizi düşünebiliriz, ama onun dünyada başlamadığını duyduğumuzda, bilmediğimizi fark ederiz.

BÖLÜM IX

Bir kimyasal fabrikası olarak insanın incelenmesi- Gıda Şeması-Üç oktavlık gıda ve onların gelişimi- İlk aşamada mekanik bir şok- İkinci aşamada bilinçli bir şok- Üçüncü aşamada ise ikinci bir bilinçli şok- Üç gıdanın görece değeri- İzlenimler-Kendini hatırlama-Karbon 12- *Kahkaha-İyi ve kötü izlenimler-Farklı hidrojenler olarak izlenimler- İzlenimlerin kontrolümi 12üzerine çalışma- Merkezleri ve hızları-Yüksek merkezler ve karakteristik özellikleri-Yüksek merkezler ile bağlantı- Yüksek merkezler ve uyuşturucular-Telepati- Yüksek maddelerin üretimini arttırma gerekliliği-Enerji ve enerjiyi depolama. Akümülatörler-Büyük akümülatör ile bağlantı-Esneme- Tüm çalışma bilinç üzerine odaklanmalı.*

EN SON SİZE İNSAN ve İNSAN BEDENİ ile ilgili bir madde ölçeği vermiştim. Her seviye, belirli bir madde yoğunluğunu ve belirli bir titreşim hızını veya sistemde adlandırıldığı gibi titreşimlerin yoğunluğunu temsil eder. Üst kısım, mümkün olan en küçük madde yoğunluğunu ve en hızlı titreşim oranını temsil eder. Titreşimler yavaşlar ve yavaşlar ölçeğe iner ve sonunda neredeyse hiçbir şeye gelmezken, maddenin yoğunluğu buna bağlı olarak artar ve maksimuma çıkar.

Bu konuların her biri çok geniş bir aralığı temsil eder. Şimdi insanı kimyasal bir fabrika olarak incelemeli ve bu konuların insan vücudunda nasıl bir rol oynadığını görmeliyiz. Bu hidrojenlerden bazıları fiziksel veya kimyasal olarak çalışabilirken, bazılarının varlığı sadece psikolojik olarak belirleyebiliriz. Böylece bu hidrojenler tablosu bize hem fiziksel hem de psikolojik tezahürleri aynı düzenin ancak farklı derecedeki önemlilik belirtileri olarak inceleme imkânı verir.

İnsanlar genellikle insan enerjisinin nereden geldiğini soruyor. Bu açıdan insan, dışarıdan hammadde alan ve onları daha kaliteli başka materyallere dönüştüren kimyasal bir fabrika olarak görülebilir.

İnsanın dışarıdan aldığı üç çeşit materyal şunlardır: kedisi yiyecek, soluduğu hava ve aldığı izlenimler. Yiyecekler her zaman H 768, hava her zaman H 192'dir, ancak izlenimler çok çe-

şitli olabilir. Çalışmanın başlangıcı için, prensibi anlamak için, H 48 izlenimlerini standart olarak alıyoruz. H 48, herhangi bir karakteri olmayan sıradan renksiz izlenimleri temsil eder. Bu kâğıt parçasını görürsem, bu 48 izlenimidir, fazlası değil. Ama aslında izlenimler çok iyi veya çok kötü kalitede olabilir- bundan sonra konuşacağız.

Bu üç tür materyalden makine, merkezlerin çalışması için gereken tüm konuları üretir. Sıradan durumda, insan makinesi kendi hayatını korumak için yeterince iyi çalışır, ancak kimyasal bir fabrika olarak tatmin edici değildir, çünkü ürettiği her şeyi tüketir; hiçbir şey dışa aktaramaz veya depolayamaz. Oysa insanın gelişimi, makinesinin ürettiği daha yüksek meseleleri depolamaya bağlıdır. Bu yüzden üretimi artırmanın yollarını düşünmeliyiz. Ancak üretimi artırmayı düşünmeden önce, fabrikayı atık açısından incelemeliyiz, çünkü makinelerde birçok sızıntı parçası var ve bu sızıntıları durdurmazsak, artan üretim sadece sızıntıları artıracaktır. Sızıntılar hakkında zaten konuştuk, bu yüzden şimdi size fabrikanın nasıl çalıştığını ve hatta üretimin nasıl artırılabileceğini göstereceğim, ancak sızıntılar şemada gösterilmiyor. Ama hepsi sizin içinizdedir ve şu anki durumunuzdaki üretimi arttıramayacağınızı hatırlamanız gerekir, her şeyden önce tüm sızıntıları durdurmanız gerekir. Bu yapıldıktan sonra, fabrikanın çalışmasını iyileştirmenin pratik yollarını öğrenmek faydalı olacaktır. İlke budur. Size bu kimyasal fabrikanın üç aşamasını veya üç halini göstereceğim: ilk olarak, 1, 2 ve 3 numaralı sıradan insanda nasıl çalıştığı, daha sonra belirli bir tür çaba ile nasıl çalıştığı ve son olarak ikinci belirli bir tür çaba ile nasıl çalıştığı.

İnsan makinesini üç katlı bir fabrika olarak alıyoruz. Bu üç kat başı, vücudun orta kısmını ve omuriliğin bulunduğu vücudun alt kısmını temsil eder.

Yiyecekler en üst kata girer ve alt kata Oksijen 768 olarak geçer. Vücutta belirli bir Karbon 192 ile buluşur ve bu Karbon ile karıştırıldığında Azot 384 olur. Azot 384, başka bir Karbon, 96 ile ve bu Karbon Oksijen 384'ten Azot 192'ye dönüşür. Bu yükselen bir oktavdır, bu nedenle bu aşamalar *do, re, mi* notalarını temsil eder.

Mi'den sonra bir aralık vardır ve oktav kendi başına daha fazla gelişemez. Bu noktaya ve bir adım ileriye kadar gelişimini sıradan fizyolojik bilginin yardımıyla takip edebilmemiz çok ilginç. Yiyecek ağza girdiğinde birkaç farklı tükürük ile karşılaşır ve çiğneme sürecinde onlarla karıştırılır; daha sonra mideye geçer ve şekerleri, proteinleri ve yağları parçalayan mide suyu ile çalışır. Oradan bağırsaklara girer ve onu en küçük elementlere dönüştüren safra, pankreas ve bağırsak suları ile buluşur. Bunlar bağırsak duvarından karaciğere alınan kirli kana geçer, burada kimyasal olarak değişen diğer karbonlarla ve böylece kirli kanı akciğerlere pompalayan kalbe gider. Burada hava girişi ile oksijenlenir ve temiz kan olarak kalbe geri döner. Bu şemada, gıdanın en fazla *mi* ile buluştuğu bedende bulunan tüm çeşitli konular iki kategoriye ayrılır: Karbon 192 ve Karbon 96. Kirli kan *mi* 192 ve temiz kan *fa* 96'dır.

Mi 192'nin daha fazla gelişemeyeceği noktada, başka bir yiyecek türü girer- hava. Oksijen 192 olarak girer, belirli bir Karbon 48 ile buluşur ve yardımı ile *re* 96'ya dönüşür ve *re* 96'nın üretimi, gıda oktavının *mi* 192 'sine bir şok verir ve 96'ya geçmesini sağlar. Fizyolojik bilgi bunun ötesine gidemez.

Hava oktavının *re* 96'sı kendisine karşılık gelen bir Karbon ile karşılaşır ve *mi* 48 üretir; ve gıda oktavının aynı Karbon *fa* 96'sının yardımıyla *sol* 48'e dönüşür. *Sol* 48 daha da gelişebilir, ancak *mi* 48 gelişemez, bu nedenle hava oktavının gelişimi bu noktada durur. Gıda oktavının *Sol* 48'i *la* 24'e ve *la* 24 de *si*12'ye geçer ve orada durur.

İzlenimler 48 gibi girer, ancak daha fazla gelişemez, çünkü giriş yerlerinde onlara yardımcı olacak Karbon 12 yoktur. Doğa bunu sağlamadı ya da önemli bir etki yaratacak kadar yeterli vermedi, bu yüzden 48 dönüşmüyor ve üç oktav bununla bitiyor.

Bu şemayı düşünün ve daha önce söylenenlerle bağlantı kurun, doğanın insanı belirli bir duruma getirdiğini ve sonra kendisini geliştirmesine izin verdiğini düşünün. Doğa insana olasılıklar verir, fakat bu olasılıkları geliştirmez. Yaşamasını sağlar, hava sağlar, aksi takdirde ilk oktav devam edemezdi, ancak geri kalanı kendini yapmalıdır. Makine, havanın doğru

zamanda ve doğru kıvamda gireceği ve mekanik bir şok verdiği şekilde düzenlenmiştir.

Gıda Şemasının veya Beslenme Şemasının üç aşamadan oluştuğunu anlamak önemlidir.

Az önce tarif ettiğim ilk aşama, sıradan normal insanda olayların nasıl olduğunu gösterir: gıda oktavı, 768'den si 12'ye kadar devam eder; üç hava oktav notası ve bir oktav izlenim notası vardır. Daha fazla gelişmek istiyorsak, daha yüksek konuların üretimini artırmalıyız ve bunu yapmak için, sadece teorik olarak değil, gerçekte, nasıl yapılacağını anlamalı ve bilmeliyiz, çünkü nasıl yapılacağını öğrenmek için uzun zamana ihtiyaç var bu bilgiyi kullanır ve doğru çabaları gösterir.

Karbon 12'yi doğru yere nasıl getireceğimizi bilirsek ve gerekli çabayı gösterirsek, hava ve izlenim oktavlarının gelişimi daha da ileri gider. İkinci aşama, doğru şok verildiğinde ne olacağını gösterir. Oktav izlenimlerinin *do* 48'i *re* 24 ve *mi* 12'ye dönüşür. Hava oktavı, oktav izlenimlerinden bir şok alır ve *mi* 48, *fa* 24, *sol* 12 ve hatta az miktarda *la* 6'ya dönüşür. Belirli durumlarda, solunum sürecinde organizma tarafından tutulabilen daha yüksek hidrojenlerle doyurulur. Ancak havadan alabileceğimiz daha yüksek hidrojen miktarı çok azdır. Bu aşama, insan makinesinin bir mekanik ve bir bilinçli şokla çalışmasını temsil eder.

Üçüncü aşama, doğru yerde ikinci bir bilinçli şok verildiğinde ne olacağını gösterir. İlk bilinçli şok *do* 48'de gereklidir. İkinci bilinçli şok oktav izlenimlerinin *mi* 12'si ve gıda oktavının *si* 12'sinin gelişiminde durduğu ve kendi başlarına devam edemediği durumlarda gereklidir. Organizmada, dönüştürülmelerine yardımcı olacak karbonlar olmasına rağmen, çok uzaktalar ve ulaşılamıyorlar, bu yüzden başka bir çaba gerekiyor. Eğer doğasını bilirsek ve bu ikinci bilinçli şoku üretebilirsek, *mi* 12 *fa* 6'ya ve *si* 12 *do* 6'ya dönüşecek. Buna sıradan duygularımız, yani sahip olabileceğimiz tüm güçlü duygularımız diyebiliriz. Duygularımız belli bir yoğunluğa ulaştığında, içinde *mi* 12 vardır. Ama bugünkü durumumuzda sadece hoş olmayan duygularımız *mi* 12'ye ulaşır; sıradan hoş duygularımız genellikle 24 kalır. Yoğun hoş olmayan duygularımız as-

lında *mi* 12'dir, ancak buna dayanırlar ve üretilmek için buna ihtiyaç duyarlar. Yani bu ikinci çabanın başlangıcı ve buna hazırlık olumsuz duygular üzerinde çalışmaktır.

Bu, insan organizmasının çalışmasının ve bu çalışmanın nasıl geliştirilebileceğinin genel taslağıdır. Bilinçli şokların nerede gerekli olduğunu anlamak önemlidir, çünkü bunu anlarsanız, Gıda Şemasındaki diğer birçok zorluğu anlamanıza yardımcı olacaktır.

Siz de bu üç oktavın eşit güçte olmadığını anlamanız gerekir. Gıda oktavının gücünü alırsanız, bunun belirli sonuçlar verdiğini, ölçülebilecek bazı etkileri göreceksiniz. Havadan alınan madde çok önemli bir rol oynasa da, hava oktavı çok az miktarda hidrojeni temsil ederken, oktav izlenimleri çok güçlüdür ve kendini yeniden şekillendirme, bilinç durumları, duygular vb. İle ilgili muazzam bir anlamı olabilir. Dolayısıyla, üç oktav arasındaki ilişkinin eşit olmadığını söyleyebiliriz, çünkü birinin daha fazla maddesi, daha az maddesi var.

Bu bizim iç simyamız, ana metallerin değerli metallere dönüşümü. Ama bütün bu simya içimizdedir, dışardan değil.

S. Yiyeceklerin daha yüksek maddelere dönüşmesine ne sebep olur?

C. Kendinden daha yüksek olan diğer konularla karıştırılır ve bu şekilde yükselir; daha yüksek meselelerle karışır ve tekrar yükselir vb. Basit bir şekilde alın.

S. Asla karıştığı en yüksek madde seviyesine ulaşmıyor mu?

C. Önemli değil. Önemli olan yükselmesi, kendisinden daha yüksek olması. Yüksek meseleler daha fazla enerji, kaba meseleler daha az içerir. Dolayısıyla, karıştırıldıklarında, daha yüksek hidrojenler enerjilerini daha kaba konulara getirir.

S. Dua ve zihinsel egzersizlerle daha yüksek madde üretilebilir mi?

C. Hiçbir şeyden üretilmez, ancak insanın iç simyasında daha yüksek maddeler, aksi takdirde kaba bir durumda kalacak olan diğer daha kaba materyallerden damıtılır.

S. Neden ilk bilinçli şok izlenimlerden kaynaklanıyor?

C. Şok izlenimlerden gelmiyor, bu doğru bir tanım değil. İzlenimler çok önemli bir besindir ve sıradan durumumuzda izlenimler aç kalıyoruz. Yeterli izlenimimiz var, ama onları sindiremiyoruz.

S. Karbon 12 üretmek zorunda mıyız yoksa organizmada mı?

C. Genellikle bir insanın normal normal yaşam için yeterli karbonu vardır ve hatta bir depo bile olabilir. Bu, Karbon 12 üretmemiz gerektiği anlamına gelmez; makinenin bir bölümünden başka bir bölümüne getirmeliyiz - bu özel bir çaba demektir. Bunu yaptığımızı bilmeyeceğiz, ancak bu özel çabayı göstererek Karbon 12'yi bir yerden başka bir yere taşıyacağız. Ancak, elbette, vücutta yeterli değilse, oraya getiremeyiz. Paranız varsa, onu bir cebe veya başka bir cebe koyabilirsiniz, ancak eğer hiç paranız yoksa yapamazsınız- oldukça basittir.

S. Bu özel çaba sistemdeki genel eğitim midir?

C. İlk bilinçli şok, kendini hatırlamaktır, başlangıçta yapmanız tavsiye edilen her şeyle birlikte, yani kendini gözlemleme, tanımlamama vb. Hepsi bu çabanın bir parçası.

S. Fabrikanın karakterini değiştiren ikinci bilinçli şok nedir?

C. İsterseniz, size ne olduğunu söyleyebilirim, ama yardımcı olmaz, çünkü tam olarak yapamadığımız şey budur. Olumsuz duyguların olumlu duygulara dönüşümüdür. Sadece kendini hatırlama üzerine uzun bir çalışma ile, uzun bir süre bilinçli olabileceğiniz ve daha yüksek duygusal merkez çalışmaya başladığında mümkündür. Bizi 5 Numaralı insanın du-

rumuna getiren şey budur, bu yüzden şu an bulunduğumuz yerden çok uzak. *Mi* 12, özel bir çaba ile birleştiğinde olumlu duygu üretebilir.

S. Bana öyle geliyor ki, daha uyanık olma yönünde faydalı sonuçlar üretmek için her iki bilinçli şokun da çalışması gerekiyor?

C. Evet, tam sonuç elde etmek için kesinlikle her iki şok da verilmelidir, ancak ilk şok yeterince güçlü olduğunda zaten bazı sonuçlar doğurur. Ancak, aslında, genellikle birlikte çalışırlar, çünkü en başından beri olumsuz duyguları ifade etmemeyi öğrenmeliyiz ve bu zaten ikinci bilinçli şok üzerinde çalışıyor.

İlk şok, kendini hatırlama doğasındadır ve daha sonra olumsuz duygularla mücadele üretir, bu yüzden bir süre sonra aslında her ikisi üzerinde de çalışır. Birinde ne kadar çok sonuç alırsanız, diğerinde o kadar çok çalışmanız gerekir. Bu, sistemde karşılaştığımız başka bir ilkeyi açıklar- ne kadar çok olursa, birinden o kadar çok beklenir. Gıda Şemasında da aynı şey vardır- kişi kendini hatırlama üzerinde ne kadar çok çalışırsa, gelecekte olumsuz duyguları olumlu duygulara dönüştürebilme fikri ile negatif duyguları daha fazla kontrol edebilmelidir. Ancak bu çok uzaktır, çünkü kişinin kendini hatırlaması için çok fazla materyal oluşturması gerekir. Aynı şekilde, iki şok birbirine bağlıdır ve bir şekilde biri diğeri olmadan çalışamaz.

S. Şemalarla bağlantılı olarak 'şok' kelimesi sıradan yaşamdaki şoklarla aynı anlama mı geliyor?

C. Gıda Şeması ile bağlantılı şoklar sizden gelmelidir- bu sizin eyleminizdir. Anı bilmek ve şok vermeyi hatırlamak gerekir. Ve çok dikkatli bir şekilde verilmelidir, çünkü bu belirli oktavlarda sadece doğru tür şok yardımcı olacaktır, aksi takdirde dallanırlar.

S. Pratik bir örnek verebilir misiniz?

C. Pratik örnekler Gıda Şemasındadır. Kendi eylemleri-

nizde benzer şeyler bulmaya çalışmalısınız. İlk şok, havanın geldiği doğa tarafından sağlanır. Ancak ikinci aralıkta doğa tarafından şok sağlanmaz ve kendini yeniden parçalama ile sağlanmalıdır. Ayrıca üçüncü aralıkta herhangi bir şok sağlanmamaktadır ve tam olarak konuştuğumuz şekilde verilmelidir- olumsuz duyguları tanımlanamayacak şekilde üretilen pozitif duygulara dönüştürerek.

İlk bilinçli şok ikinciye, ikincisi birinciye hazırlanır. Hepsi aynı anda, birini bitirip diğerine geçmiyorsunuz.

S. Şokların tatsız olması mı gerek?

C. Çaba gerektiriyorlar, ama hoş olmamaları şart değil. Aksine, bu çaba anında yeni enerjinin girişi ile kişi çok hoş bir sürpriz yaşayabilir.

S. Dikkatini kontrol etme çabası ilk bilinçli şok gibi davranabilir mi ve Karbon 12'yi *do* 48 yapmak için getirir mi?

C. Hayır, yeterli değil. Kendini hatırlamak gerekir: aslında, kendini gözlemle bağlantılı olarak kendini hatırlamak- iki etkinlik. Bilinci yapan da budur. Kişi kendinden ve çevresinden- her şeyden- daha fazla haberdar olmaya çalışır.

S. Karbon 12'nin ne olduğu hakkında daha fazla şey duyabilir miyiz? Nereden geliyor?

C. Karbon 12'nin birçok farklı tezahürü olabilir, ancak genellikle bununla ilgili izlenimlerle ilgili konuşuruz. Muhtemelen duygusal merkezin bir enerjisidir. Ama önemli olan kaynak değil. Önemli olan *nasıl* getirileceğidir. Ne olduğu ve nereden geldiği önemli değil, çünkü göremiyoruz, buranın nerede olduğunu bilmiyoruz. Normalde Karbon 12 duygusal merkezden gelir ve Hidrojen 12 duygusal merkezin çalışması gereken konudur. İzlenimler Oksijen 48 olarak gelir ve sadece Karbon 12 yardımıyla Nitrojen 24'e dönüştürülebilir, ancak tam olarak izlenimlerin asimile edilebileceği yerde Karbon 12 yoktur veya çok azdır. Bu yüzden onu özel bir çaba ile getirmeliyiz ve bu çaba kendini hatırlama ve kendini gözlemleme. Yani yöntem

önemlidir, kaynak değil. Kendini hatırlamanın getirdiği yoğun gözlemin daima duygusal bir unsuru vardır. Kendinizi hatırladığınızda Karbon 12'yi doğru yere getirirsiniz ve izlenimleri dönüştürebilir.

Bu dilde konuşuyorum çünkü sorunuzu bu dilde sordunuz, ancak psikolojik olarak gözlemlenebilir. İzlenimler gelir ve siz onları hissetmezsiniz, yani gelip devam etmezler. Ancak kendinizi hatırlamak için çaba gösterebilirsiniz ve sonra bir şeyler fark etmeye başlarsınız. Bu, izlenimlerin 24 olduğu anlamına gelir. Karbon 12'nin gerekli yerde olmaması, yeterince duygusal olmadığımız anlamına gelir. Kendini hatırlayarak o yere duygusal bir unsur getiriyoruz.

S. *Mi* 48 ve *sol* 48'deki diğer iki Karbon aynı mıdır?

C. Bence hepsinin duygusal bir unsuru olmasına rağmen, *mi* 48'de küçük bir fark var. *Sol* 48'de aynı Karbon 48'de olduğu gibi çalışır, ancak *mi* 48'de içgüdüsel-duygusal olabilir. *Mi* 48'in her zaman orada olan içgüdü merkezinden Karbon 12 aracılığıyla çalışması mümkündür.

S. *Mi* 48 neyi temsil ediyor?

C. Bu da temiz kandır. Kanın çok farklı türlerde olabileceği kabul edilen bir gerçektir. Fizyolojik olarak, vücudun farklı bölgelerinde kanın farklı niteliklere sahip olduğu tespit edilebilir. Kimyasal olarak, eyleminin farklı olduğu, ancak farkın ne olduğunu bilimin söyleyemeyeceği de tespit edilebilir. Örneğin, kaslar 96 kanı ile beslenir, ancak beyin hücreleri kan 24 ile beslenir ve bazı sinir hücreleri kan 12 ve hatta 6 ile beslenir.

S. Kan besleme kaslarında ve beyinde kimyasal bir fark olduğu anlamına mı geliyor?

C. Belli bir fark olduğu bilinmesine rağmen kurulamaz. Genellikle belirli konuların varlığı etkileriyle tanınır, ancak kimyasal olarak ayrılamazlar. Bilim kan dolaşımının tarihini bilmiyor: her noktada belirli şeyler veriyor ve belirli şeyler alıyor. Bir veya başka bir organa ulaşmadan önce bir çeşit kan,

ayrıldığında farklıdır.

S. Bir kişinin farkındalık anı yaşadığında, bu kanda hemen bir değişikliğe yol açar mı?

C. Evet öyle, ama bu ne kadar derin ve ne kadar uzun olduğuna bağlı. Bir saniye ise, bir saniyeye karşılık gelen bazı değişiklikler üretir; yarım saat ise, bu başka bir şeydir.

S. Bir saniyenin sonucunu bile fark edebiliyor musunuz?

C. Bazen yeterince derinse yapabilirsiniz. Daha çok gördüğünüz, sıradan duyumların daha duygusal hale geldiği anlamında sonucu fark edebilirsiniz. Ancak, kısa sürede kendini bilme anları, sadece yüzeyde, çok fazla etki üretmezken, yeterince derin ve uzunsa, daha sonra asla unutamayacağınız izlenimlere sahip olacaksınız.

S. Hangi hidrojen düşünülüyor?

C. Kan farklı olduğu için çok farklı olabilir. 48 ile başlar ve 6'ya kadar çıkabilir.

S. Düşünce izlenim olarak sayılabilir mi?

C. Evet, ancak içeriden gelen izlenim sayısı sınırlıdır; ancak dışarıdan gelen izlenim sayısı sınırsızdır.

S. Gıda Şemasının ilk aşamasındaki her şey tamamen mekanik mi?

C. Kesinlikle hepsi mekaniktir; bu kozmik bir düzenlemedir. İnsanın organizması, kendi üzerinde çalışmazsa ve bilinç durumunu değiştirmeye çalışmazsa, bu genel şemaya göre çalışır.

S. Sıradan durumda izlenimler kullanılmaz mı?

C. Çok az. Bu şemada, dönüştürülen küçük miktarı göstermek imkansızdır, bu nedenle oktav izlenimlerinin daha faz-

la gitmediğini söylüyoruz. Ancak bazıları gelişim için yeterli olmasa da geçer.

S. Şu anda olduğu gibi, tüm izlenimler aynı düzeyde mi?

C.Hayır. İzlenimler çok çeşitli olabilir. Gıda Şemasında onları H 48 olarak alıyoruz çünkü bu, izlenimlerin büyük çoğunluğunu temsil ediyor. Bunlar, tabiri caizse, kayıtsız izlenimlerdir- belki bir tür, belki bir başka tür; fakat kendi başlarına hiçbir etki yaratmazlar. Ancak aynı zamanda yiyeceklerdir. Bize 48 olarak ulaşıyorlar ve sıradan durumumuzda daha ileri gitmiyorlar. İnsan bu koşullarda yaşayamazdı. Ama bazı izlenimler var 24- 48 kadar olmayan, belli bir miktar; ve çok nadir durumlarda 12 ve hatta 6 izlenimleri olabilir, ancak bunlar istisnadır. Bu şemaya girmezler çünkü kendilerini dönüştürürler. 24 olarak gelirlerse kolayca 12'ye ve belki daha fazlasına dönüştürülebilirler. Ama çok az miktarda geliyorlar.

Kendini hatırlamayı öğrenmeyen sıradan insanda, bu sıradan izlenimlerin bir kısmı da dönüştürülür, ancak oldukça farklı bir şekilde. Belirli bir tür reaksiyonlarla (örneğin, kahkahalarla) daha da geliştirilir veya daha da gelişmesine yardımcı olurlar. Kahkaha, mizah anlamında, izlenimlerle bağlantılı olarak çok önemli bir rol oynar- yine sıradan bir insanda söylediğimi hatırlayın. Kahkaha yardımı ile birçok izlenim 48 24'e dönüştürülür. Ancak bunun nedeni sadece yaşam için gerekli olmasıdır, çünkü izlenimler olmadan yaşayamadık. Kimya fabrikamızın sadece kendisi için çalıştığını söylediğimi hatırlıyorsunuz Her türlü çok değerli materyali üretiyor, ama hepsini kendi varlığına harcıyor. Rezervinde hiçbir şey ve kendini geliştirecek hiçbir şey yoktur. Bu yüzden insan değişmek ve farklı olmak istiyorsa, gizli olasılıklarını uyandırmak istiyorsa, mekanik üretim araçlarına güvenemez; bilinçli araçlar aramalıdır. Ama insan organizması öyle harika bir icattır ki, her şey dikkate alınır, her şeyin kendi anahtarı vardır, tabiri caizse.

Kahkaha gibi işe yaramaz görünen bir işlev, aksi takdirde kaybolacak belirli izlenimlerin dönüştürülmesine yardımcı olur. Seviyemizde hiç kahkaha ya da mizah olmasaydı, bu seviye şimdi olduğundan daha düşük olurdu.

Normal düzeyde, kendini hatırlamanın ne anlama geldiğini anlamaya çalışmayan veya hiç duymamış bir adam için kahkahaların organizmada belirli bir işlevi yerine getirdiği söylenebilir. Kendini hatırlamayı çok küçük, yetersiz bir şekilde değiştirir, çünkü oldukça sıkıcı, ilginç olmayan izlenimlerin daha ileri gitmesine ve canlı olmasına yardımcı olur. Bu kahkahaların ana işlevidir. Tabii ki, birçok farklı kahkaha türü vardır, bazıları da oldukça işe yaramazdır.

Kahkaha ve mizah hakkında az önce söylediğim şey sadece sıradan merkezleri ifade ediyor, daha yüksek merkezlerde artık kullanışlı değil. Bu, belirli bir izlenimin aynı anda bir merkezin olumlu ve olumsuz kısımlarına düştüğü ve bu da bir heyecan hissi ürettiği anlamına gelir. Diğer tarafı görmeye yardımcı olur, şeyleri görme kapasitesini arttırır. Ancak yüksek merkezlerde buna gerek yoktur. Yüksek merkezlerde olayları çelişkiler olarak görmüyoruz, birbirlerinin aksine değil, ama onları oldukları gibi görüyoruz.

S. Kahkahaların fizyolojik bir etkisi var gibi görünüyor.

C. Evet, belki de uyum sağlayamayacak çelişkili bir izlenim bir gerilim yaratır ve kahkaha bunu gevşetir.

48 izlenimleri sürekli girer. Söylediğim gibi, belirli bir miktar mekanik olarak değişir, ancak daha büyük miktar değişmeden kalır. Bunlar bilinçli hale gelmemiz veya bilinçli olmaya çalışmamızla değiştirilebilir. Daha uyanık olursak, izlenimlerimiz daha canlı hale gelir.

Yalnızca Hidrojen 48'e dayanan veya yalnızca onu gerektiren izlenimler, neredeyse kaçırdığımız veya çok az fark ettiğimiz izlenimlerdir. Dikkat çeken ve iz bırakan bir izlenim zaten 24'e geçer. Geçmişinizi analiz etmeye ve içindeki belirli bir bölüm hakkında gerçekten hatırladığınızı yazmaya çalışırsanız, ne kadar az hatırladığınızı göreceksiniz. Bu, izlenimlerin materyalini incelemenin daha iyi bir yoludur.

S. Bir izlenim beş duyunun aracılığıyla elde ettiğim bir şey mi?

C. Bir izlenim en küçük düşünce, duyum ya da duygu birimidir.

S. İzlenimlerin nasıl yiyecek olabileceğini anlayamıyorum?

C. İzlenimler almak, onlarla belirli bir enerjinin geldiği anlamına gelir. Aldığınız tüm enerji besindir. Yediğiniz yiyecek kaba materyaldir, hava daha incedir, izlenimler en iyi ve en önemli besindir. İnsan izlenim olmadan tek bir an yaşayamaz. Bilinçsiz olduğunda bile izlenimler vardır.

S. Bazı izlenimler kendi başlarına kötü, diğerleri kötü mü yoksa onları yaptığınız şey mi bunlar?

C. Bazı izlenimler kendi başlarına kötü olabilir; İzlenimlerin kendi başlarına nasıl iyi olabileceğini bilmiyorum, çünkü biri uyuyorsa en iyi izlenimler hiçbir şey üretmeyecektir. Dolayısıyla, izlenimler kendi başlarına iyi olsa bile, onlardan faydalanmak için daha uyanık olmak gerekir. Ancak kötü izlenimler uyuyabilir, onları durduracak hiçbir şey yoktur.

S. Gerçekten hoş veya hoş olmayan izlenimler demek istedim.

C. Pek çok hoş izlenim oldukça kötü olabilir. Bir şeyi anlamaya çalışın: izlenimler hidrojenler tarafından sınıflandırılabilir. Her izlenim belli bir hidrojendir. 48 izlenimlerinden söz ettik, ancak çok daha yüksek izlenim olabilir. Öte yandan izlenimler, üçüncü ölçeğin en düşük hidrojenlerine de en düşük seviyeye düşebilir. Hidrojen tablosundaki maddelerin bölünmesinde en önemli şey, her hidrojenin nereden geldiğini göstermesidir. Düşünmeniz gereken belli bir hidrojeniz olduğunu varsayalım. Hidrojenler tablosundaki konumunu ararken, kesin bir yere sahip olduğunu görebilirsiniz: Mutlak ve güneş arasındaki veya belki de güneşin biraz üstündeki veya dünyanın altından, dünya arasındaki aralıktan gelebilir ve ay, vb. hidrojen yerleştirme olasılığı muazzam bir avantajdır. Şu anda her konuda sadece yoğunluğunu değil, aynı zamanda geldiği

seviyeyi de biliyoruz. Bilimimizin buna henüz bir yaklaşımı yoktur ve konuların geldikleri yer nedeniyle farklı olduklarının farkında değildir. H 12'nin örneğin H 1536'ya göre çok büyük bir avantaja sahip olduğunu anlamalısınız, bu yüzden 12'den gelen bir izlenim bir tür izlenimdir ve dünyanın altından gelen, örneğin aydan gelen bir izlenim türünden oldukça farklıdır. Biri hızlı titreşimlerle dolu hafif maddedir, diğeri yavaş, zararlı titreşimlerden oluşur. Yani bir izlenimin ağır, tatsız olduğunu fark ederseniz- onu tanımlamak için doğru sıfatı bulmak zordur – bu gerçek sayesinde Yaratılış Işını'nın düşük bir kısmından geldiğini söyleyebilirsiniz. Sizi kızdıran, insanlardan nefret eden veya size kaba veya şiddetli bir tat veren şeyler, tüm bu izlenimler alçak dünyalardan geliyor.

S. Normal şartlarda ihtiyacımız olan izlenimleri alabilecek durumda mıyız?

C. Bu, 'normal koşullar' olarak adlandırdığınız şeye bağlıdır. Normal koşullarda varoluş anlamında yeterli var, aksi halde ölecektik. Ölmediğimiz için yeterince aldığımızı kanıtlıyor. Ama bundan memnun değiliz. Uyanış ve gelişme hakkında konuşuyoruz ve burada kozmik bir gerçek bizim yardımımıza geliyor. Yiyeceklerimizi geliştiremeyiz, çünkü yiyebileceğimiz tek yiyecek budur. Havayı iyileştiremeyiz, çünkü nefes alabileceğimiz tek hava budur. Ancak izlenimleri iyileştirebiliriz. Bu bizim tek şansımız. Bunu nasıl yapabiliriz? Seyahat ederek ya da tiyatroya ya da bunun gibi bir şeye değil, sadece uyanarak ya da uyanmaya çalışarak değil.

S. Mevcut durumumuzda daha yüksek hidrojenler almak mümkün müdür?

C. Mevcut durumunuzun ne olduğuna ve sahip olduğunuz şeye bağlıdır. Simya gibidir; altını ancak belli miktarda altının varsa yapabilirsin. Yüksek hidrojenler manyetik özelliklere sahiptir, diğer yüksek hidrojenleri çekerler. Çok azımız varsa, bu sadece sahip olduğumuz şeye karşılık gelen çok küçük miktar-

ları çekebilir. Ama daha fazlasına sahipsek, daha fazlasını elde edebiliriz. Yeni Ahit'teki, almayan ve vermeyenlerden alınacağını söyleyen cümleyi hatırlayın. Buna atıfta bulunur.

S. İzlenimleri tıpkı bir şey yerine bir şey yiyebileceğiniz gibi kabul edebilir veya reddedebilir misiniz?

C. Belirli bir kontrole sahipseniz, ancak belirli bir düzeyde uyanış ve belirli bir eğitim gerektiriyorsa, bazı izlenimleri kullanabilirsiniz, diğerlerini değil. Kendinizi ne kadar çok hatırlarsanız, o kadar fazla kontrole sahip olursunuz. Kendinizi yeterince hatırlarsanız, bazı izlenimleri durdurabilirsiniz, kendinizi izole edebilirsiniz- gelecektir, ancak nüfuz etmeyeceklerdir. Ve kendinizi açabileceğiniz başka izlenimler de var ve gecikmeden gelecekler. Her şey kendini hatırlamaya dayanır.

S. Bir izlenim belirli bir reaksiyona neden olma eğilimindeyse ve bu reaksiyon önlenirse, bu yaralı mıdır?

C. Tüm izlenimler bir miktar tepki vermelidir, ancak bu reaksiyonları işinizin genel dengesine, yaşamınızın eğilimlerine ve benzerlerine göre kontrol edebilirsiniz.

Bununla ilgili herhangi bir kontrol ve deneyim, bu sistemin hatları üzerindeki çalışmalarla bağlantılı olmalıdır ve daha sonra yaralanamaz. Kendini hatırlama ile ilgili hiçbir şey yaralayıcı olamaz.

S. İlk başta kendini hatırlama çabası izlenimleri azaltıyor gibi görünüyor.

C. Azaltılamazlar, ancak kendini hatırlarsa arttırılabilirler. Kendini hatırlamayı düşünüyorsa, bazı izlenimleri azaltıyor gibi görünebilir.

S. Bize farklı izlenim türleri hakkında daha fazla bilgi verebilir misiniz?

C. Gözlem yoluyla soru sormaktan çok daha fazlasını bilirsiniz, çünkü sizi neyin daha fazla çektiğini, neyi daha az ne-

yin çektiğini, neyi ittiğini vb. Bilirsiniz. Birçok öznel şey vardır: bir kişi bir şeye çekilir, diğeri aynı şey tarafından itilir. Bazı izlenimler entelektüel merkeze, diğerleri duygusal merkeze, diğerleri de hareket veya içgüdü merkezine gider. Bazıları daha çok, bazıları daha az hoşunuza gidiyor. Bunların hepsi gözlem için önemlidir. Her merkezin izlenim almak için kendi aygıtı vardır, ancak genellikle karışık hale gelirler. Bazen entelektüel veya duygusal merkez başka bir merkeze yönelik izlenimler almaya çalışır, ancak her birinin ayrı izlenimleri olması amaçlanır. Örneğin, koku izlenimi entelektüel merkez tarafından alınamaz- içgüdü merkezi tarafından alınır.

İzlenimleri analiz etmek gıdadan daha kolaydır. İnsanlar sizi bir şeyin iyi yemek olduğuna ikna edebilir ve bir teneke kutuda satabilirler ve sonra onu yiyemeyeceğinizi görürsünüz; ancak gözlemleyerek, bazen diğer insanlarla konuşarak, hangi izlenimlerin daha yüksek seviyelere ait olduğunu ve hangilerinin azaltılacağını anlayabilirsiniz.

S. Olumsuz duyguların artmasına neden olan izlenimler kabul etmememiz gerekenler midir?

C. Bunu öyle tanımlayabilirsiniz, ancak bazen olumsuz duygulara hemen yol açmazlar.

S. Bir tür izlenimi diğeriyle ayırt edebilseniz bile, bunları nasıl kabul edebileceğinizi veya reddedebileceğinizi görmüyorum?

C. Uyanık olarak. Eğer uyuyorsanız, yapamazsınız. Ancak uyanık olduğunuzda, belki belirli bir çalışmaya ihtiyaç duyduğu için hemen olmasa da- bir kez yanlış izlenimlerle fethedilirsiniz, sonra bir kez daha ve sonra üçüncüde kendinizi soyutlamayı başarırsınız. Ancak bundan önce sizi ne tür yanlış izlenimlerin etkilediğini bilmek gerekir ve daha sonra kendinizi soyutlamak için özel yöntemler bulabilirsiniz.

S. Eğer gözlemlerseniz, sizi olumsuz yapan izlenimlerden kaçınabileceğinizi mi kastediyorsunuz?

C. Seni olumsuz *yapan* şeylerden değil, kötü izlenimlerden bahsettim. Anlamını değiştiriyorsun. İzlenimlerin kendisinden bahsettim. Sizi neyin olumsuz etkileyebileceğine gelince, bu sizin durumunuza bağlıdır. Belli bir durumda, her şey sizi negatif yapabilir, hatta dünyadaki en iyi şeyi bile.

S. İstenirse izlenime son verilebilir mi?

C. Hayır, kesinlikle hayır. İzlenimleri tamamen durduramazsınız, ancak dediğim gibi, istenmeyen izlenimleri koruyabilir ve kendinize başka bir tür izlenim çekebilirsiniz, çünkü bazı izlenimleri kabul etmememiz gerektiğini zaten anlamalıyız. Eğer kişi yeterince uzun bir süre kabul ederse veya belirli kötü izlenimleri arama alışkanlığına sahipse, kişinin tüm yaşamını bozabilecek birçok yanlış izlenim vardır. Örneğin, insanlar sokakta bir sokak kazasına bakarak dururlar ve bir sonraki kazaya kadar bunun hakkında konuşurlar. Bu insanlar yanlış izlenimler toplarlar. Her türlü skandal toplayan insanlar, her şeyde yanlış bir şeyler gören insanlar da yanlış izlenimler toplarlar. Kendinizi yanlış izlenimlerden soyutlamak gibi doğru izlenimleri seçmek hakkında çok fazla düşünmek zorunda değilsiniz. Sadece bunu yaparak belli bir kontrole sahip olacaksınız. Doğru izlenimleri seçmeye çalışırsanız, yalnızca kendinizi aldatırsınız. Böylece, kendinize arzu edilen izlenimleri getiremeseniz de en başından itibaren bile kendinizi belirli yanlış izlenimlerden izole ederek onları kontrol etmeyi öğrenebilirsiniz.

Yine, izlenimleri kontrol etmek için, belli bir dereceye kadar uyanmış olmanız gerektiğini hatırlamanız gerekir. Eğer uyuyorsanız, hiçbir şeyi kontrol edemezsiniz. Oldukça basit, bariz şeyleri kontrol etmek için uyanmanız ve pratik yapmanız gerekir, çünkü sizin için yanlış olan belirli bir tür izlenime alışıksanız, biraz zaman alacaktır. Bir "ben" kendinizi soyutlamanın gerekli olduğunu bilecektir, ama belki on diğer 'ben' bu izlenimleri beğenecektir.

S. Nesnel sanat yaratmanın daha yüksek izlenim örneği üretebileceği izlenimi var mı?

C. Bu tamamen size ve durumunuza bağlıdır. Eğer entelektüel merkezdeyseniz, hiçbir izlenim bırakmayabilir; eğer hareketli merkezdeyseniz, yine de daha az üretecektir, ancak duygusal merkezdeyseniz, bir izlenim yaratabilir.

S. Her bir hidrojen, kendi yapabileceği eylemi mi belirler?

C. Bu yapıcıdır. Verilen hatlarda düşünmeye çalışın. İzlenimler hakkında konuşuyoruz. Bunu anlamıyorsunuz ve yine de daha fazlasını getirmeye çalışıyorsunuz. Bu, ağzınızın yiyeceklerle dolu olduğu anlamına gelir ve daha fazlasını koymaya ve kendinizi boğmaya çalışıyorsunuz. Önce yutun.

S. Bu kadar zor bulduğum şey de bu- asla gerçekten takip etmiyorum.

C. Zor *olmalı*; tüm işler zor. İşte hiçbir şey kolay değildir, ancak zor olduğu için bir şey elde edebilirsiniz. Kolay olsaydı, hiçbir şey elde edemezdiniz.

S. İnsan, B etkilerinde olması gereken yüksek hidrojenleri nasıl değerlendirebilir?

C. İnsan merkezleri çok yüksek hidrojenlerle çalışmak ve çok yüksek izlenimler almak için yaratılmıştır. Onları alamayabilir, daha düşük izlenimlerde yaşayabilir, ancak çok iyi izlenimler alabilir ve bunları B etkilerinden alır.

S. Öyleyse neden bazı insanlar böyle doğuyor ve bazıları doğmuyor?

C. İnsanlar farklıdır, aynı şablonda yaratılmazlar, ayrıca dejenerasyon, hastalıklar, patolojik durumlar nedeniyle birçok kusur olabilir. Tüm normal insanlar bu izlenimleri alabilmelidir, ancak önce normal olmalıdır.

S. Hidrojenler yüksek dünyalardan alçak seviyelere geçtiğinde, daha düşük hale mi geliyorlar?

C. Hayır, saf formda bulaşabilirler. Soru şu, onları alabilir

misiniz? Merkezlerin sadece belirli bölümleri tarafından alınabilirler.

S. Onları alıp onlardan vazgeçebilir misiniz?

C. Bir parçanız yüksek ve bir kısmı düşük etkiler alırsa, bu bir patlama yaratabilir.

S. Hangi hidrojenin hangisi olduğunu zamanla gözlemleyebilir miyiz?

C. Belli bir dereceye kadar yapabilirsiniz. Belirli bir gözlem süresinden sonra, örneğin 24 ve 12 duyguları arasındaki ya da 48- tatsız şeyler- ve 24 izlenimleri arasındaki farkı bilirsiniz. Ancak, Tablo 'da gösterilen bütün hidrojenler bir *do*'dur ve onunla bir sonraki hidrojen arasında bir oktav vardır, bu nedenle bir hidrojen ile diğeri arasında çok büyük bir mesafe vardır. Düşünce için standartlar yarattığımız ilkesini anlamak için, tüm ölçeği ayrıntılı olarak inceleyerek başlayamayız.

S. Üç oktavın daha fazla dönüşüm olasılığının mevcut olduğu nokta nedir?

C. Dediğim gibi, daha fazla dönüşüm olasılığı, izlenimlerin vücuda 48 gibi girdiği noktada vardır, ancak normalde giriş yerinde Karbon 12 eksikliği nedeniyle gelişemez. Mekanik işleyişte, duyular tarafından izlenimlere giriş derhal H 48 seviyesinde çağrışımsal düşünmeye veya hayal gücüne ya da az çok içgüdüsel nitelikteki duygusal tepkilere yol açar.

Çok nadiren- örneğin duygusal uyarılma veya tehlike zamanlarında- Karbon 12 izlenimlerin giriş noktasına getirilebilir. O zaman her şey duygusal durumla ilgilidir ve insan gördüğü her şeyin olağanüstü canlı, yeni ve anlamlı olduğu izlenimine sahiptir. Ancak sıradan insanlarda bu tür deneyimler tesadüfi, hiçbir yere götürmezler ve hayal gücüyle hızla kaplanırlar. Onlara yol açan duygusal durum geçer ve yerini tamamen farklı bir yöne yönlendiren bir dürtü veya arzu alır. Sıradan bir insanda bu tür deneyimlerin bağlantısı kesilir ve bilincin kasıtlı gelişimi ile ilgisi yoktur.

Kendini hatırlama girişimi ile insanda birçok yeni duyum uyanmaya başlar, özellikle kendi varlığıyla ve çevredeki dünyayla olan ilişkisiyle bağlantılı duyumlar. Ve bunlar da onun üzerinde oynayan farklı etkilerin gerçekleşmesine ve aralarında seçim yapma olasılığına yol açabilir.

S. Duygusal merkezin H 12 ile çalıştığını nasıl anlarsınız?

C. Bir süre sonra farklı bir tat ile bileceksiniz. Yemek yeme ile aslında yemek yeme arasındaki farkı bilmek aynıdır Belirli bir kendini gözlemleme uygulamasıyla bu tezahürlerin her birini ayırt edebilir ve üzerlerine etiketler koyabiliriz. Sıradan bir şekilde, duygulardaki farklılıkları tanırız- biri daha duygusal veya daha az duygusaldır. Belirli bir amaçla gözlemleyerek, bu ya da bu duygunun belirli bir yoğunluğa nasıl karşılık gelmesi gerektiğini göreceğiz. Sadece H 12 ile başlamamalısınız çünkü çok sıra dışıdır. Lezzetini bildiğimizde, bununla asla başka bir şeyi karıştırmayacağız.

S İzlenimlerle o zamanlar ortaya çıkan şeyler arasında bir ayrım yapmalı mıyız?

C. Evet, bir davul kendi sesinden farklıdır, bu yüzden davul duyduğunuz anda varlığınıza girdiğini söyleyemezsiniz. Teorik olarak almak istersiniz, onları ayırmanız gerekir. Ama hangi amaçla? Şimdi önemli olan, kendimizi hatırlamazsak, hidrojenler ölçeğinde çok düşük olabilecek izlenimlere açık olduğumuzu anlamaktır.

S. Ancak hidrojen, izlenimin yapıldığı merkeze göre değişiyor?

C. Hidrojen belli bir madde anlamına gelir. Bir odada ya da diğerinde olmak nasıl bir farklılık gösterir? Her merkezin belirli bir hidrojenle çalışacak şekilde uyarlandığını zaten açıkladım. Bir merkez daha düşük, diğeri daha yüksek hidrojene ihtiyaç duyar. Yanlış bir hidrojen kullanıyorsa, hangi hidrojenin kullanıldığına ve nasıl kullanıldığına bağlı olarak bir veya başka bir anlamda yanlış iş üretir.

Genellikle merkezler daha iyi enerji çalmaya çalışır, ancak bazen daha kötü enerji üzerinde çalışırlar, tembel olmaya çalışırlar. Bazen içgüdü merkezi, örneğin enerji 48 üzerinde çalışmaya çalışır; bu çok kötü işlere yol açar ve biri hastalanır. Genellikle hastalık bunun sonucudur.

S. Bunu kontrol edebilir misiniz?

C. Bir dereceye kadar. Olumsuz duygularla ilgili. Enerjiyi doğru yerlerden uzaklaştırabilir ve olumsuz duygularla yanlış yerlere koyabilirsiniz. Kişi olumsuz duyguları kontrol edemediği sürece içgüdü merkezi ile ilgili başka hiçbir şeyi kontrol edemez. Enerji tasarrufu yapmanın tek bir yolu ve onu boşa harcamanın birçok yolu vardır.

S. Canlı izlenimler zayıf olanlardan farklı bir enerji mi kullanıyor?

C. Kullanmıyor, enerji getiriyor. Canlı izlenimleriniz varsa, belirli hidrojenleri alıyorsunuz demektir. İzlenimler almak, belirli bir maddeyi almanız anlamına gelir.

S. Kişi çok yüksek bir izlenime sahip olduğunda, neden bu kadar yıkıcı bir etki yaratır?

C. Gerçekten yüksek bir izlenim yıkıcı bir etki yaratırsa, bu çok kötü bir durumda olduğumuz anlamına gelir; tüm makine yanlış çalışıyor, tüm merkezler yanlış hidrojenler kullanıyor, çok uyuduk, çok fazla engebemiz var. Normal bir makinede böyle bir etki yaratmamalıdır. Daha yüksek izlenimler yıkıcı değil özgürleştirici bir etki yaratmalıdır.

S. *Si* 12, *mi* 12 ve *sol* 12 arasındaki ilişki nedir?

C. Bunu daha sonra anlayacaksınız. İsterseniz, *mi* 12'nin duygusal merkeze, *sol* 12 içgüdü merkezine ve *si* 12'nin cinsel merkezine atıfta bulunduğunu söyleyebilirim. Sadece *mi* 12 üzerinde çalışabiliriz. Çok az *si* 12'ye sahibiz ve *sol* 12, çok küçük olmasına rağmen, yüksek merkezleri canlı tutan çok az

miktarda H 6'ya geçer.

S. mi 12'nin karakteristiği nedir? Nasıl tanınır?

C. Daha önce açıkladığım gibi, negatif duyguların ardındaki enerjidir. Bu, tüm olumsuz duyguların H 12 yoğunluğuna ulaştığı anlamına gelmez, ancak ona ulaşabilir ve yoğun olumsuz duygular 12 mi yanar.

S. Gıda fabrikasını neden incelemek gerekiyor? Sistemde önemli bir yer var mı?

C. Çok önemli bir yer. Yine, ne istediğinize bağlı. Makinenizin çalışmalarını geliştirme fikrini öğrenmek istiyorsanız, kendinizle ilgili önemli olan her şeyi bilmelisiniz; ve makinenizin nasıl çalıştığını ve hangi materyalleri aldığını bilmek çok önemlidir, çünkü bu şemaların yardımıyla ne yaptığınızı anlayabilirsiniz; aksi halde, bir şey yapmaya çalışsanız bile, bilemezsiniz.

S. Üçüncü kuvvetin Gıda Şemasında nereye girdiğini görmek zor. Sadece diğer ikisinin sonucu mu?

C. Çok sıklıkla sonuç gibi görünür, ancak bir dakika düşünürseniz bunun böyle olmadığını görürsünüz. Sindirim sürecini kabul edin. Sürecin tüm aşamaları organizmada sürekli olarak devam ediyor. Birinin belirli bir anda yemek yemediğini, ancak sindirim sürecinin üçüncü ve dördüncü üçlülerinin eylemde olduğunu varsayalım; bu, üçüncü kuvvet olan 'sonuç' olarak adlandırdığınız şeyin belirli bir miktarının zaten orada olduğu anlamına gelir, çünkü orada olmasaydı, belki de şemaya bu aşamadan önce gelmiş gibi görünen şeyler olmazdı. Sadece karbonların değil, aynı zamanda nitrojenlerin de olması gerektiğini anlamak gerekir. Gıda Şemasının başladığı anı belirleyemiyoruz. Biri doğduğunda veya kısa bir süre sonra başlar ve sonra yaşam boyunca devam eder.

Örneğin, sıradan fizyolojide, ağızdaki bazı süreçlerin olduğu gibi gerçekleştiği iyi bilinmektedir, çünkü midedeki diğer bazı süreçler belirli bir şekilde gerçekleşir. Her şey birbiriyle

bağlantılıdır ve sonuca benzeyen şey genellikle nedendir.

Dediğim gibi, ilk önce anlamak için önemli olan, bu Hidrojen Tablosunun her maddenin hangi hidrojen katmanından geldiğini göstermesidir. Bu Tablonun yardımıyla vücudumuzdaki tüm hidrojenler, ne yediğimiz, ne içtiğimiz, soluduğumuz hava, tüm izlenimlerimiz ve diğer birçok şeyin Yaratılış Işını'ndaki farklı madde katmanlarından geldiğini görebilirsiniz...

Bu şekilde, her eylemin, her düşüncenin, her işlevin kendi yasaları tarafından yönetilen evrenin belirli bir kısmıyla ilişkisini görebiliriz. Her şeyin yeryüzünde olduğunu düşünüyoruz, ancak her şey yeryüzünde olmasına rağmen, kökenleri yeryüzünde değil- yeryüzünün üstünde veya altında olabilir. Hidrojen Tablosu da bunu gösteriyor.

Dış dünyada var olan enerjiler veya meseleler, kendi içinde zaten karşılık gelen hidrojenler olduğu sürece insan tarafından anlaşılabilir veya asimile edilebilir. Bu nedenle, daha yüksek konulara veya etkilere açık olabilmek için kendi içinde yüksek merkezlerini çalıştıracak yeterli hidrojeni üretmesi gerekir.

Bu bakış açısından, kendini inceleme, kendi içinde farklı enerjilerin çalışmasının çalışması haline gelir; işe yaramaz ve zararlı işlevlerde mevcut israfları ve kendini geliştirme amacıyla olası birikimleri.

Hidrojenlerin incelenmesi ve birbirleriyle olan ilişkileri de merkezleri ve farklı hızlarını anlamamıza yardımcı olur. Entelektüel merkez H 48 ile çalışır, H 24 ile hareket eden ve içgüdüsel merkezlerdir, duygusal merkez H 12 ile çalışmalıdır, ancak asla doğru yakıtı almaz ve asla olması gerektiği gibi çalışmaz. Daha hızlı çalışmasını sağlayabilirsek, algılarımız ve diğer duyularımızda büyük bir fark yaratacaktır.

S. Duyguların hızını anlamıyorum. Nasıl ölçülebilir?

C. bir düşünce sırasında veya sarkacın bir salınımı sırasında size kaç farklı duygu aktarabileceğini fark ederek.

S. Duyguların hızıyla, bir duygunun nedeni ve etkisi arasındaki süreyi mi kastediyorsunuz?

C. Hayır, izlenim sayısıdır. Nesnel olarak koydunuz, ama öznel; bir düşüncede binlerce duyguya sahip olabileceği anlamına gelir.

S. Hız bilincin derecesine göre değişir mi?

C. Gözleminiz bilinç derecesine göre değişecektir, ancak gerçek aynı kalacaktır. Ancak, dediğim gibi, içimizdeki duygusal merkez uygun hızıyla çalışmıyor, çünkü çoğunlukla sadece hareketli kısımları çalışıyor; ve bir merkez hareketli parça ile çalıştığında hızı çok daha yavaşken, entelektüel parça ile çalışırken çok daha hızlıdır.

S. Duygusal merkezi en yüksek hızda kullanırsak, olumlu duygularımız olabilir mi?

C. Daha sonra yüksek merkezlerle bağlantı kurarız ve olumlu duygulara sahip olabiliriz. Ama önce bilinçli olmalıyız, çünkü bu sadece bilinç üzerinde yeterince tam bir kontrolümüz olduğunda olabilir.

S. Gıda Şeması, insanda olduğu gibi çok yüksek bir madde olduğunu gösterir. Kendini nasıl gösteriyor?

C. Daha yüksek maddeler olmasaydı insan yaşayamazdı. Yüksek hidrojenden oluşan ruh beslenmelidir. Öz beslenmelidir. Kişilik bile beslenmelidir, kişilik farklı bir şey üzerinde yaşar. Dediğim gibi, daha yüksek hidrojenler havadan çıkarılabilir, ancak izlenimler- özel, saflaştırılmış izlenimler- çok daha fazlasını verebilir. İnsan organizması kozmik prensipler üzerine inşa edilmiştir, bu nedenle miktar çok önemlidir.

S. Bana göre şemalar sadece bilgidir- bunlardan dışarı çıkmamı sağlayan herhangi bir anlayış elde edemiyorum.

C. Mücadeleye yardım edemezler, ama düşünmenize yardımcı olabilirler. Şimdi bile, bu ilk formda, şemalar sorunlarınızın ve sorunlarınızın çoğunu çözmenize yardımcı olabilir. Onlar ile ilgili konumunuzu bulmak için bir formül olarak

hizmet edebilirler. Yanıt vermeyebilirler, ancak size nerede ve nasıl cevap arayabileceğiniz konusunda bilgi verecektir. Şemaların gerçek anlamı budur. Biraz ileride öğrendiğiniz bir dilde konuşuyorlar. Bu dili gerçekten ancak daha yüksek merkezleri kullanabildiğimizde kullanabileceğiz. Daha yüksek duygusal merkez üzerinde kontrol sahibi olduğunuzu varsayalım. Şemaların bilgisiyle, aklınıza gelecek yeni duyguların, hislerin, fikirlerin çoğunu yorumlayabilecek ve bu yorumu sıradan zihne aktarabileceksiniz. Şemalar olmadan bunu yapamazsınız. Yüksek duygusal merkezin dilini sıradan merkezlerimize bağlayacak ara dildir. Aynı zamanda bu dil, sıradan düşünmeden daha yüksek duygusal merkez düşüncesine tırmanabileceğimiz bir tür merdiveni.

S. Mevcut durumumuzda, daha yüksek merkezler işlev görüyor mu yoksa yalnızca boşta mı duruyor?

C. Bununla ilgili üç farklı teori vardır. Birincisi, işlevlerini yerine getirmeleri ve işleyişleri olmadan yaşayamayacağımız, ancak devasa hız farkı nedeniyle sıradan merkezlere bağlı olmamaları; sıradan merkezlerden tüm yanlış işlevleri ortadan kaldırmak ve bunları mümkün olan en yüksek hıza getirmek gerekir, ki bu sadece başka bir bilinç seviyesine geçtiğimizde gerçekleşebilir. İkinci açıklama, yüksek merkezlerin gizli olduğu; tamamen gelişmiştir, ancak olması gerektiği gibi çalışmazlar. Üçüncüsü, çalışmazlar çünkü onlar için yakıt yok; onlar için yakıt görevi görebilen hidrojenler sadece başka bir bilinç durumunda üretilebilir. Uyku durumundalar, ama onlar için yeterli materyal ürettiğimizde uyanacaklar. Tüm bu açıklamalar doğrudur ve hepsi aynı şeye gelir. Bilinçli olmalıyız ve alt merkezlerimizi mümkün olan en iyi duruma getirmek için kontrol etmeliyiz. O zaman daha yüksek merkezlerle temas kurmakta zorluk çekmeyecektir, çünkü bugünkü durumumuzda bile, çok nadiren, çok nadiren, en azından bazı insanlar daha yüksek durumlara göz atmaktadır. Bizim için fark etmemiz gereken önemli nokta, yüksek merkezlerin uyanıkken bizi bekletmeyeceğidir. Mesele uyanmak ve başka bir bilinç seviyesine geçmek; o zaman daha yüksek duygusal ve daha sonra

daha yüksek zihin merkezi bir kerede cevap verecektir.

Daha yüksek merkezler şu anda olduğu gibi içimizde çalışıyor olsaydı, kötü bir şekilde olurduk. Başka hiçbir şey olma olasılığı olmayan bilinçli makineler olacağız, çünkü irade ancak çaba ile yaratılabilir. Farklı olmak için olduğumuz gibiyiz. Çok tatmin edici değiliz, ancak bundan dolayı daha güçlü ve daha bilinçli olabiliriz. Mevcut durumumuzda daha yüksek merkezlerle bağlantımız olsaydı, delirirdik. Olumsuz duygulara sahip olabildiğimiz sürece böyle bir bağlantı büyük bir tehlike olacaktır. Bu nedenle makinede bağlantıyı imkânsız kılan otomatik frenler vardır. İlk önce daha düşük merkezler hazırlamalı ve bilincimizin durumunu değiştirmeliyiz.

S. Olağandışı olarak değerlendirebileceğimiz daha yüksek merkez özellikleri var mı?

C. Evet. Örneğin sihir denilen şey, daha yüksek bir düzlemin dünyasının daha düşük bir düzlemde tezahürü olabilir. Daha yüksek duygusal merkezin daha düşük bir düzeyde kendini gösterdiğini varsayalım- bu bir mucize olacaktır.

Yüksek merkezlerin alt merkezlerle ilişkisini anlamak çok önemlidir. Durumumuzda entelektüel ve duygusal ilkeler keskin bir şekilde bölünmüştür, ancak daha yüksek merkezlerde bu fark ortadan kalkar. Daha sonra yüksek duygusal merkez kelimeler kullanmaz- kelimeler çok sakar, kullanımı çok zordur ve bir nesil ve bin yılda bile anlam değişikliklerinin yanı sıra tam bir anlam değişikliği üretir. Bu yüzden Yeni Ahit'i anlamıyoruz- bazı kelimelerin anlamı aynı değil, bu yüzden ne demek istediklerini tahmin bile edemeyiz.

Yüksek zihinsel merkez hala daha hızlıdır ve yüksek duygusal merkezde olduğu gibi alegorik formlar bile kullanmaz. Sembolik biçimler kullandığını söyleyebiliriz. Uzun düşünce imkânı verir. Her şey içimizde, ancak kullanamayız, çünkü çok yavaş bir makineyle çalışıyoruz. Daha yüksek merkezler bize ulaşmaz- sıradan merkezler arasındaki boşluk çok fazladır. Hız farkı o kadar büyük ki, sıradan merkezler daha yüksek merkezleri duymaz. Hakkında bilmediğimiz birçok önemli işlevleri var, ama onları zihin olarak kullanamayız- çok hızlılar ve biz

de çok uykuluyuz. Bu nedenle, daha yüksek zihin merkeziyle bir bağlantı kurarsak, bu basitçe bir boşluk bırakır.

S. Yüksek duygusal merkezde olumsuz duygular var mı?

C. Yüksek merkezlerde olumlu ve olumsuz bölümler yoktur ve dediğim gibi entelektüel ve duygusal arasında bir ayrım yoktur. Yüksek duygusal merkeze sadece duygusal denir. Daha yüksek seviyelerde duygusal olan şey aynı zamanda entelektüeldir ve entelektüel olan da duygusaldır. Yüksek merkezlerin çalışmaları sıradan merkezlerin çalışmalarından çok farklıdır. Bazen geçici olarak daha yüksek duygusal merkezle bağlantı kurduğumuzda, bu çalışmayı ve farklı tadı kendini bilinçli anlarda gözlemleyebiliriz.

S. Uyuşturucular bizi daha yüksek merkezlerle temas ettiremez mi?

C. Uyuşturucu fikri yeni değil; uyuşturucu eski ve orta çağda- antik gizemlerde, sihirde vb. kullanılmıştır. İlginç durumların akıllıca ilaç kullanımından kaynaklandığı bulundu. Ancak sistem uyuşturucuya karşı çıkıyor. İlaçların kullanımı iyi sonuçlar vermez, çünkü ilaçlar bilinci etkileyemez, bilinç ekleyemezler. Alt merkezleri aptal ederek bizi daha yüksek merkezlerle temas ettirebilirler; ama bunun bizim için bir yararı olmaz, çünkü sadece bilincimiz kadar hatırlayabiliriz. Bilincimiz olmadığından, daha yüksek merkezlerle bağlantı sadece rüyalara ya da bilinç kaybına neden olur.

Bazen kitaplarda anlatılan bu trans durumları çok tehlikeli bir yol oluşturmaktadır. Kendini transa dönüştürmek, yüksek duygusal merkezde hayal gücünün yaratılmasıyla bağlantılıdır ve bu kör bir sokaktır. Eğer oradaysanız, dışarı çıkamazsınız ve daha fazla alamazsınız. Fikrimiz hayal gücünü kontrol etmektir; bunun yerine, belirli yöntemlerle daha yüksek duygusal merkezde hayal gücüne dönüştürürseniz, mutluluk, mutluluk alırsınız, ancak sonuçta, sadece daha yüksek bir düzeyde uyur. Gerçek gelişim iki satırdan oluşmalıdır: bilincin geliştirilmesi ve merkezlerin geliştirilmesi.

Ayrıca, bu tür deneyler genellikle hayal kırıklığı yaratır, çünkü kural olarak insanlar ilk deneyde bilinç için sahip oldukları tüm materyalleri kullanırlar. Aynı şey tüm aptalca, mekanik, kendi kendine hipnotize edici yöntemler için de söylenebilir; uyuşturucularla aynı sonuçları veriyorlar- sıradan merkezleri uyutuyorlar ama bilinci artıramıyorlar.

Ancak bilinç geliştiğinde, yüksek merkezler zorluk çekmeyecektir. Daha yüksek duygusal merkezin üçüncü bilinç durumunda, daha yüksek zihinsel dördünde çalışması beklenir.

S: Telepatide bir şey olduğunu düşünüyor musunuz?

C. 1, 2 ve 3 insanlar için hiç yoktur; bu hayal gücüdür. Ancak, telepati olarak adlandırılabilecek çok daha yüksek gelişme güçlerine sahip insanlar, çünkü daha yüksek duygusal merkezin bir işlevidir. Eğer geçici olarak bile daha yüksek duygusal merkezi kontrol edebilirse, telepatik etkiler üretebilir. Fakat sıradan zihin ve sıradan duygular bunu yapamaz.

S. İsa'nın şeytanları hangi süreçle defedebildiğini ve sistemdeki herhangi bir şeyin benzer amaçlar için kullanılıp kullanılamayacağını merak ediyorum. Yüksek merkezlerle bir ilgisi var mı?

C. İsa muhtemelen büyük şeytanlarla uğraştı. Büyük şeytanlarla başa çıkana kadar küçük şeytanlarla (bir tür canlandırma) başlamalıyız.

Daha önce dedim ki, bizde belirli olumsuz duygular var olduğu sürece, daha yüksek merkezler çalışamaz ve çalışmamalıdır, çünkü bu bir felaket olur. Teosofiyle ilgili sıradan kitaplarda, tehlikeli olduğu için birçok şeyin gizli olduğu fikri bulunur. Ama gerçekte tehlike fikirlerde değil fikirlerin çarpıtılmasında. İnsanlar bir şeyler duyarlarsa ve yanlış bir anlamda uygulamaya başlarlarsa tehlikeli olabilirler. Kişi daha yüksek merkezlerin güçlerini kişinin olumsuz tarafını güçlendirmek için kullanabilir.

S. Biri daha yüksek merkezlere zarar verebilir mi?

C. Bir kişi, çok fazla uyuyarak fiziksel anlamda değil, her zaman uyurken ve sorumsuz olarak ifade edilebilir. O zaman, yavaş yavaş, uyanma olasılığı yok edilir.

Görüyorsunuz, her zaman, farklı taraflardan, insanın iyi çalışmadığı sonucuna varıyoruz. Daha yüksek merkezleri duyuyoruz ve aynı zamanda onlara bağlı olmadığımızı, bizim için çalışmadığını ya da eğer yaparlarsa çalışmaları hakkında hiçbir şey bilmediğimizi söylediler. Sıradan aklımızın çözmek istediğimiz problemlerle başa çıkmak için yeterli olmadığını biliyoruz. Bilmek istediğimiz çok şey var, ama aklımız bu konuda hiçbir şey yapamıyor. Bu basit şema ve bu sistemde incelediğimiz diğer şemalar bize kendimizi nasıl çalışacağımızı, nasıl geliştireceğimizi ve kendimizde neyi geliştireceğimizi gösteriyor. Ancak sızıntıları durdurana kadar iyileştirme yapılamaz, çünkü her yerde sızıntı varsa enerji üretimini arttırmanın bir faydası yoktur

S. Sızıntıları nasıl durdurabiliriz?

C. Kendini hatırlayarak. Bilinç geliştirmek gerekir ve bu beraberinde daha iyi algılama ve biliş organlarını kullanma olasılığını getirecektir. Daha yüksek merkezler olmadan fazla bir şey yapamayız ve bu yüzden felsefi bir yaklaşım pek işe yaramaz. Belirli teorileri icat edebilir ve sonra durur. Sadece fikirleri tam olarak anlayabilecek yüksek merkezleri geliştirmez. Felsefe onlara dokunmaz.

S. Enerjinin korunmasının önemini vurguluyorsunuz. Her merkezin kendi enerji deposu var mı?

C. Evet. Size bunu düşünmeye nasıl başlayacağınızı göstereceğim. İnsan makinesini merkezler açısından alacağız. Aynı makinedir. Organizmada yaratılan enerji, her merkezin yakınına yerleştirilmiş iki küçük akümülatöre bağlı belirli bir büyük akümülatörde tutulur.

Diyelim ki insan düşünmeye başlar ve entelektüel merkezin küçük akümülatörlerinden birinin enerjisini kullanır.

Akümülatördeki enerji azalır ve azalır ve en alçakta yorulur. Sonra bir çaba sarf ediyor ya da kısa bir dinlenme ya da esneme yapıyor ve ikinci küçük akümülatörle bağlantı kuruyor. Esnemenin, bir akümülatörden diğerine geçmek için doğanın sağladığı özel bir yardım olması çok ilginçtir. İkinci akümülatörden enerji düşünmeye ve çizmeye devam ediyor, yine yorgun, esniyor veya bir sigara yakıyor ve ilk küçük akümülatörle tekrar bağlantı kuruyor. Ancak bu akümülatör sadece yarısı doldurulabilir ve çabuk bitebilir. Sadece çeyrek dolu olan ikincisiyle bir kez daha bağlanır ve böylece her iki akümülatörün boş olduğu zaman gelene kadar devam eder. O anda bir insan doğru türden özel bir çaba sarf ederse, doğrudan büyük akümülatöre bağlanabilir. Bu mucizelerin bir açıklamasıdır, çünkü o zaman muazzam bir enerji kaynağına sahip olacaktır. Ancak bunun çok büyük bir çabaya ihtiyacı var- sıradan bir çabaya değil. Büyük akümülatörü tüketirse ölür, ancak genellikle ondan çok önce uykuya dalar veya bilinçsiz hale gelir, bu yüzden tehlike yoktur. Sıradan yaşamda, büyük akümülatör ile bu bağlantı bazen aşırı tehlike anlar gibi olağanüstü durumlarda gerçekleşir.

Bu yüzden bu küçük akümülatör sistemi var. Büyük akümülatörle kolayca bağlanabilirse, örneğin, bir hafta boyunca asla kızgın olmayı bırakamaz ve sonra ölürdü. Bu nedenle, kişi olumsuz duygular üzerinde kontrole sahip olana kadar büyük akümülatörle bağlantı kurmaz. Duygular diğer işlevlerden daha güçlüdür, bu yüzden kişi olumsuz bir duyguya girecek ve sınırsız enerjiye sahip olsaydı çok tehlikeli olurdu.

S. Küçük akümülatörlerde yeterli enerji depolanabilir mi?

C. Sıradan işler için, sıradan yaşam için yeterlidir, ancak bazen alışkanlıktan yorgun olan insanlar akümülatörün sadece yarısını kullanırlar ve zaten çok yorgun olduklarını ve hiçbir şey yapamayacaklarını söylerler. Gerçekte, küçük akümülatörlerde bir şey olduğu sürece, yorgun olmaya hakkımız yoktur. Bu yüzden fiziksel çabalar faydalıdır. Yorgun olmaktan korkuyoruz. Tabii ki, olumsuz duygular ve diğer yararsız şeyler üzerinde harcamazsak sahip olduğumuzdan çok daha fazla

enerjimiz olabilirdi.

S. Kendini hatırlamak için enerjiye sahip olmak gerekir mi?

C. Hayır, bu buraya girmiyor, çünkü bunun için her zaman enerjimiz var. Eksik olan enerji değildir; bunu anlamak, nasıl yapılacağını bilmek ve kendini hatırlamamızı engelleyen belli bir tembelliktir.

S. Büyük akümülatör hakkında soru sormak istiyorum. Bunu anlamadım pratikte.

C. Çabalar! Çabalar! Ne kadar çok çaba harcarsanız, o kadar çok enerji elde edebilirsiniz. Çaba olmadan enerji elde edemezsiniz. İçinizde olsa bile, yanlış yerde olabilir. Teorik olarak düşünmeyin; basitçe içinde asla kullanmadığınız çok fazla enerjiniz olduğunu düşünün ve bunu kullanmak için daha fazla çaba sarf etmeniz gerekir.

S. Sormak istediğim şey, büyük akümülatörde enerjinin kilidini açan şey nedir ve enerjisini nasıl alır?

C. Ben de aynen öyle dedim. Büyük akümülatörü düşünmeyin; kendinizi düşünün. Bazen küçük çabalarla başlamalısınız. Küçük çaba göstermezseniz, asla büyük çaba gösteremezsiniz. Enerjinin gerekli olduğu oldukça doğru, ama enerji içimizde. En azından başlangıçta yeterli enerjimiz var ve eğer onu iş için kullanırsak, kaybolmaz ama geri gelir. Örneğin, olumsuz duygular veya mekanik eylemler, mekanik düşünme üzerinde enerji kaybederseniz, o zaman kaybedilmiştir. Fakat enerjiyi mekaniklikle mücadele etmek için kullanırsanız, onu geri alırsınız. Enerji bu şekilde toplanır.

S. Kişinin kontrolündeyken dikkatin yenilenme sürecinden bahseder misiniz?

C. Bu durumda dikkat yedek enerji miktarına bağlıdır: yedek enerjiniz varsa, dikkat işe yarar, yedek enerjiniz yoksa, çok

çabuk tükenir. Bu yüzden enerji miktarına bağlıdır ve enerji rezerviniz onu nasıl kullandığınıza bağlıdır. Eğer gereksiz şeylere harcarsanız, o zaman ihtiyacınız olan anda hiçbir şeyiniz olmadığını göreceksiniz. Ancak, mümkün olan her vesileyle kaydedebilir ve yaptığınız her türlü iş için sadece gerekli miktarı kullanırsanız, sonuçlarınız olacaktır. Bu yüzden onu israf eden şeylerle mücadele etmek için en baştan başlamalıyız. Her şeyden önce incelenmeli ve incelenmelidir.

S. Daha dengeli çalışan bir kişi her akümülatörü doğru kullanır mı?

C. Evet, eğitim yoluyla çok fazla iş yapılabilir, ancak eğitimsiz bir insan aynı işi yapmaya başlarsa, oldukça basit hareketlerde çok fazla enerji kullanır ve akümülatörlerini yanlış bir şekilde kullanır. Bu konuda daha bilimsel olarak düşünmek istiyorsanız, sıradan bir anlamda alınan eğitimin akümülatörleri doğru çalışmaya hazırladığını fark etmelisiniz. Aslında, her merkezin yanına sadece iki akümülatör koymamla birlikte, çok daha fazlası var. Her merkez akümülatörler ile çevrilidir.

S. Bir akümülatörden diğerine geçmek için bir bilinç anı gerekir mi?

C. Hayır, otomatiktir. İçgüdü merkezi bunun nasıl yapılacağını bilir ve bilinçli olmadan oldukça iyi çalışabilir. Büyük akümülatör ile bağlantılı özel işler için bilinç gerekli olabilir. Olağanüstü bir şey, sıradan bir şekilde elde edilemeyecek bir şey istediğimizde, yeni yöntemler icat etmek gerekir.

S. Akümülatör prensibi her zaman kullandığımız normal mekanik enerji için geçerli midir?

C. Kesinlikle. Her şey mekanik. Enerji sadece yakıttır.

S. O halde bir enerji türü diğerinden daha yüksek veya daha düşük değil mi?

C. Evet, hidrojenler anlamında daha yüksek veya daha

düşük olabilir. Farklı merkezler farklı enerji kullanır, ancak temelde bu bir enerjidir. Gıda Şemasında enerjinin nasıl yaratıldığını gördünüz. Farklı organlar ve akümülatörler için kullanılan birçok hidrojen varyasyonu vardır.

S. Enerjinin bu özel adaptasyonunun vücutta yapıldığını söyleyebilir misiniz?

C. Evet, fakat aynı zamanda merkezlerin yanlış enerji kullanma eğilimi büyüktür; bu yüzden akılda tutulmalıdır. Ancak daha fazla enerji nasıl üretileceği sorusu bir şeydir ve kendini nasıl yarattığı, nasıl 'gerçekleştiği' sorusudur. Bunları bölmek daha iyidir.

S. Biri yorgunsa ve aniden çok fazla izlenim alırsa ve bunun sonucunda yorgunluk giderse, onlardan enerji aldığı için midir?

C. Bundan daha karmaşık. Yeni izlenimlerle kişi daha uyanık hale gelir ve böylece büyük akümülatörle bağlantılar daha iyi çalışmaya başlar. Doğrudan izlenimler henüz kullanıma hazır enerji değildir; enerji üretmek için damıtılmalı ve başka şeylerle karıştırılmalıdır. Gelen izlenimler sindirilmemiş yiyeceklerdir. Her üç yiyecek de sindirilmeli ve doğru oranlarda karıştırılmalıdır. Ancak izlenimler sizi uyandırabilir. Vücuttaki enerji belirli bir basınca ulaştığında, enerjiyi çevresinden çekmeye başlar.

S. Birisi seyahat ederse, daha fazla izlenim alır mı?

C. İzlenim edinme kapasitesi aynı kalır.

S. Bir insan esnerken diğer akümülatöre bağlanır mı?

C. Her seferinde değil, taklitle esnemek mümkün değil. Ayrıca, esneme enerji pompalamaktadır, zorunlu olarak geçiş yapmak zorunda değildir, ancak gerçekten iyi bir esneme gerektiğinde geçiş yapabilir.

S. Esnemenin bir pompa olduğunu söylerken, enerji nereden pompalanır?

C. Organizmadan. Her işlevin her yerde gerekli enerjiye sahip olacağı şekilde düzenlenmiştir. Çok fazla akümülatör var, akümülatörlerin olduğu ilkesini bilmek yeterli. Enerji makineye çok karmaşık bir şekilde dağıtılır ve bir akümülatörden diğerine geçer, seyreltilir, konsantre edilir ve benzeri.

S. Küçük akümülatörler geceleri uyku sırasında büyük akümülatörlerden doluyor mu?

C. Sürekli doldurulur. Ancak büyük akümülatör, uyku sırasında üç çeşit gıdadan elde edilen enerji ile doldurulur. Tüm enerjiler büyük akümülatörde karışık veya daha yüksek bir formda tutulur. Bir talep geldiğinde, karşılık gelen bir hidrojen gönderilir. Enerji üretilirse, büyük akümülatörde saklanır. Yaşam için gerekli olandan daha fazla üretilirse, birçok yerde saklanabilir.

S. Enerji sessizlik aracılığıyla korunabilir mi?

C. Bazen, ama her zaman sessizseniz, sessizlikten konuşmaya oranla daha fazla enerji kaybedebilirsiniz. Bu yüzden bu sistemdeki ilk prensip ayırt etmektir- genel bir kural yoktur.

S. Sonunda büyük akümülatörle temas kurmak mümkün müdür?

C. Evet, mümkün, ancak ilk adımda bile değiliz; mesela yirmi saniyelik adımda mümkün olabilir, bu yüzden bunu yapmadan önce tırmanmamız için yirmi bir adım vardır. Şimdi yapılabileceklerin hepsi açıklanmıştır- kendinizi hatırlamaya, tanımlamamaya, olumsuz duyguları ifade etmemeye çalışmalısınız. Bunlar yapmaya başlayabileceğimiz şeyler.

S. Kendini hatırlamak için gereken enerji merkezlerin düzgün çalışmasından mı geliyor?

C. Evet, kesinlikle; tüm merkezler yanlış çalıştığında ener-

ji birikimi olmaz. Ancak bu yeterli değildir. Enerji miktarını arttırmak gerekir ve sadece çabalarla arttırılabilir- alışkanlıklarla mücadele, kendini gözlemleme, dikkati kontrol etmeye çalışma gibi küçük çabalar vb. Herkesin yapabileceği bazı özel çabaları vardır; bir kişinin çabaları bir başkası için iyi olmayabilir, çok kolay veya imkânsız olabilir.

S. Her bir merkezin akümülatörlerine giren enerji miktarını ne düzenler?

C. Alışkanlık çalışması. Bazen doldurulamazlar, bazen doldurulmayı reddederler ve bazen doldurulmaları gerekmez. Bunun birçok nedeni var ve onu kontrol edemezsiniz. Ancak çaba göstererek veya kendinizi hatırlayarak kontrol olasılığını artırırsınız.

S. Büyük akümülatör büyük bir kapasiteye sahip mi ve hızlı bir şekilde şarj oluyor mu?

C. Bu değişir. Yarı boş veya kötü enerji dolu olabilir veya dolu olabilir, ancak kullanmayız. Büyük akümülatörde büyük oranda hiç kullanmadığımız büyük bir enerji deposu olduğunu anlamak önemlidir- ölü sermaye olarak kalır.

S. Eğer kişi daha bilinçli ise, daha fazla enerji çekebilir mi?

C. Evet, ancak özel bir eğitim de gereklidir. Büyük akümülatöre nasıl bağlanacağımızı bilirsek, oldukça farklı sonuçlar üretebiliriz.

S. Ne kadar çabuk öğrenilebilir?

C. Söyleyemem, nasıl çalıştığınıza ve çalıştığınıza bağlı. Sisteme karşı tutumumuzda, çalışmamızın sonucunu yok edebilecek yıkıcı bir öğe olabilir. Eğer kişi, yıkıcı bir unsur olmaksızın, kendine ve işe karşı doğru bir tutuma sahipse, o zaman elde edilebilir.

S. Her şey bilince mi bağlı?

C. Bütün işler gerçekten bilinç üzerine yoğunlaşmıştır. Merkezlerdeki işlerde sadece kesinlikle yanlış işi durdurmaya çalışıyoruz. Merkezlerin çalışmalarını arttırmak için herhangi bir egzersiz yoktur: tüm çalışmalar bilinç üzerindedir. Bilinç arttığında merkezler adapte olur. Ancak merkezlerin yanlış çalışması durdurulmalıdır, çünkü anormal kalır ve bilinçli olursak, merkezlerimiz delirirdi- buna dayanamazlardı. Ama bu olamaz- bilinçsizce bilinçli olamaz. İnsanlar sık sık soruyor: bilinçli olunca kişi ne kazanır? Bilincin sonucunun ne olduğunu bilmedikleri için böyle. Bilinçli olduğumuzda daha yüksek merkezlerle bağlantı kurarız ve sonra tüm resim değişir.

BÖLÜM X

Biz "yapamayız"-Bu fikrin gerçekliğini anlamanın önemi-"Eylem" yanılsaması ve ürettikleri- Hayatta her şey olur ama işte biz "yapmayı" öğrenmeliyiz- Akıntıya karşı ilerlemek – İç "eylem"- Kısır döngü ve çıkış yolu-Merkezlerin koordinasyonu-"Eylem" harekete geçmemekle başlar-İç kontrol- İmkansızı yapmak ve bunun anlamı-Kişinin çabalaması için daha çok baskı yapmak-İrade üzerine çalışmak- İradenin tam kelime anlamı nedir ve irade bizim için nedir?- İrademiz, arzularımızın sonucudur - İç çatışma ve mücadele-Vazgeçen irade- İrademizin yalnızca birkaç kısa anına sahibiz- Disiplin- Kişinin kendini hatırlama gerekliliği-Bilinç, irade demektir- Kontrol faktörü olarak hedef- Devamlı hedef sorusuna dönme gerekliliği- Öz İrade ve İradeli olmak- Uyuşmazlık- İnatçılık karşısında çalışma- Kişi okul olmadan hiçbir şey yapamaz- Kişinin içinde ay yaratma-Düzenli iş gerekliliği- Kavşaklar- Ağırlık merkezi- Çok çabalama- İşe teşvik edici şeyler.

KİŞİ KENDİSİ ÜZERİNDE ÇALIŞMAK İÇİN işin iç kısmına dönmelidir. Bunu düşünürseniz, kendi çalışmanızın merkezi kısmının 'yapamadığımızı', neden 'yapamadığımızı' ve bunun 'yapamadığımız' ne anlama geldiğini anladığını anlayacaksınız. Bunu nasıl anlarsınız? Ya daha önce hiç yapmadığınız bir şeyi ya da işleri başka bir şekilde yapmaya çalışarak. Sonra 'yapıp yapamayacağınızı' göreceksiniz. Sorulan soruların yarısı 'yapmak 'la ilgilidir- bunu nasıl değiştireceğiniz, yok edeceğiniz, başka bir şeyden kaçınacağınız vs. Ancak küçük bir şeyi bile değiştirmek için muazzam bir çaba gerekiyor. Denemeden, asla fark edemezsin. Görüyorsunuz, yeterince düşünmüyorsunuz, yeterince gözlemliyorsunuz. Sistem dışında hiçbir şeyi değiştiremezsiniz. Bu genellikle unutulur. Sistem, şeylerin nasıl farklı şekilde değiştirilebileceğini ve yapılabileceğini ve birinin nereden başlayabileceğini gösterir. Sistem ile bile çok zor, ancak sistem olmadan imkânsız, kesinlikle imkânsız. Bunu fark ettiğinizde, sistemin değerini anlamaya başlayacaksınız, çünkü sistem ile bir şans var, sistem olmadan hiç şans yok.

'Yapamayacağımız' fikri çok önemlidir ve daima buna geri dönmeliyiz. Bu fikir net değilse veya bazı özellikleri sevilmiyorsa, bunun hakkında sorular sorun, çünkü onu anlamak ve hatırlamak gerekir. Her şey olabilir'. İnsanlar hiçbir şey yapamaz. Doğduğumuz zamandan öldüğümüz zamana kadar bir şeyler olur, olur, olur ve yaptığımızı düşünüyoruz. Bu hayattaki normal durumumuzdur ve bir şey yapmak için en küçük olasılık bile dışarıdan değil, sadece işten gelir ve önce sadece kendi başına gelir. Kendi başına bile 'yapmak' çok sık yapmamakla başlar. Yapamayacağınız bir şeyi yapmadan önce, daha önce yaptığınız pek çok şeyi yapmamalısınız. Örneğin, sadece uyanmak isteyerek uyanamazsınız, ama çok fazla ve çok uzun süre uyumanızı engelleyebilirsiniz.

S. Bazen iki olası olay arasında seçim yapılabilir mi?

C. Sadece çok küçük şeylerde ve o zaman bile şeylerin belirli bir şekilde gittiğini fark ettiğinizde ve bunları değiştirmeye karar verdiğinizde, bir şeyi değiştirmenin ne kadar rahatsız edici olduğunu göreceksiniz.

S. Neden 'yapabilme' fikrinden vazgeçemiyorum? Yapamadığımı kendime çok sık kanıtladım.

C. Bu, bütün varlığınızda gerçekleştirmeniz gereken en zor ve en gerekli şeydir, çünkü 'yapabileceğimizi' düşündüğümüz sürece, çalışırsak gerçekte yapabileceğimiz şeyleri her zaman erteleriz. Dediğim gibi, işleri sadece kendimizle ilgili olarak 'yapabiliriz'- bunlar başlamamız gereken şeylerdir. Ancak 'yapabileceğimizi' düşündüğümüz sürece asla kendimizi incelemeye başlamayacağız. Bu bizim en büyük yanılsamalarımızdan biri.

S. Daha büyük şeylerde başka seçeneğim olmadığını görebiliyorum, ama bana öyle geliyor ki küçük şeyler yapabilirim.

C. Bu küçük şeyler onları kontrol eden belirli koşullara göre gerçekleşir. Onları kontrol ettiğinizi düşünüyorsunuz, ama gerçekte oluyorlar. 'Yapamayız' çünkü uyuyoruz. Uyuyan

insanlar nasıl 'yapabilir'? Uyanık olmak gerekir; biri uyanıkken 'yapabilir'. 'Yapmak' sihirdir.

Gerçekleştiği anda hiçbir şeyin olmayacağını anlamalısınız; bunun gerekliliği uzun zaman önce yaratılmıştı. Her şey kendi başına gerçekleşir; bir şey yapsanız da yapmasanız da on yıl önce kararlaştırılmış olabilir. Belki eylemleriniz on yıl önce belirli bir yöne doğru gitmişti ve bu yarın ne yapacağınızı belirler- bunu değiştiremezsiniz.

Belli bir karar alabileceğimizi ve buna göre hareket edebileceğimizi düşünüyoruz. Gerçekte iç kararlarla değil dış etkilerle kontrol ediliriz. İç karar dış etkiye karşılık geliyorsa, bunu yapacağız, aksi takdirde yapmayacağız. Fakat kendi içimizde 'yapmak' için güçler yaratabiliriz. Doğa, bize dış etkiler altında hareket eden, ancak kendi motorumuzu geliştirme imkânı veren makineler yapmıştır. İç motor yoksa, her zaman aynı yerde dönüp dururuz.

S. Bir insan nasıl davranması gerektiği konusunda kendisi için bir ideal ayarlarsa, 'yapmak' ile kastedilen bu olmaz mı?

C. Soru, bunu yapıp yapamayacağı ve yapıp yapamayacağıdır, çünkü planlar yapmak, ideallere sahip olmak bir şeydir ve bunu yapmak başka bir şeydir.

Sadece iyi niyetler olabilir. Varlığımızın en önemli özelliklerinden biri, karar verdiğimiz şeyi yapamayız.

S. Bazen, biraz fazla çaba sarf ederek, sıradan yaşamdaki diğer insanlar için büyük bir fark yaratabileceğinizi buldum. Yapmıyor mu?

C. Bu bir yanılsamadır, çünkü bir şey olması gerekiyorsa bu ekstra çabayı göstereceksiniz; eğer olmayacaksa, bu çabayı göstermeyeceksiniz. Bu çabayı yapabileceğinizi veya yapamayacağınızı, 'yapabileceğiniz' veya 'yapamayacağınızı' düşünüyorsunuz. Ancak, doğru bir şekilde, hiçbir şey yapamayacağınızı, olayların mekanik olarak gerçekleştiğini düşünmeye çalışın. Olaylar birbiri ardına gelir ve sadece olur ya da olmaz, bu sizin elinizde değildir.

S. Ama fakir bir insanın hayatını çekilir kılmasına yardımcı olursanız?

C. Fakir bir kişiye yardım ederseniz, olur. Birisi bu zavallı kişiden geriye ne az şey alırsa, bu da olur. Bir kişi ona bir kuruş verecek, diğeri sonuncusunu alacak. İlk önce kimsenin bir şey yapamayacağı ilkesini anlamak gerekir. Kişisel hayatı değil insanlığı, savaşları, devrimleri değil, hayatı düşünürseniz, bunu açıkça göreceksiniz. Doğru bir vaka bulmaya çalışmalısınız gözlem için, çünkü çok küçük bir şey bulursanız göremezsiniz. Ancak, doğru vakayı, doğru koşulları, doğru koşulları bulursanız, çok yakında bir şey yapıp yapamayacağınızı göreceksiniz. En basit şey kendinizi hatırlamaya çalışmaktır. Yapabilir misin yapamaz mısın? İnsanlar 'yapabileceklerini' düşünüyorlar çünkü bazen belirli planlar yapıp ve gerçekten istediklerini elde ederler. Ancak bu sadece belirli bir olay akışına girdikleri ve planlarına denk gelen şeyler olduğu anlamına gelir. İşler böyle olduğunda bunu yaptığımızı, bir plan yaptığımızı ve bu plana göre her şeyi yaptığımızı düşünüyoruz. Gerçekte, bunu bilerek ya da bilmeyerek yaptığımız anlamına gelmez ve bir kişinin bir olay akışını ya da başka bir akışı seçebileceği anlamına da gelmez; sadece tesadüf. Her türlü işte, işte, seyahatte vb. Bazen işler başarılı bir şekilde gerçekleşir, ancak bu sadece belirli bir anda, belirli bir yerde işlerin belirli bir şekilde mekanik olarak gittiğini gösterir- başka bir şey değil.

Örneğin, insanlar bir köprü inşa ettiğinde bunun ‹yapmama' olduğunu fark etmemiz zor; sadece önceki tüm çabaların sonucudur. Kazaradır. Bunu anlamak için Adem'in inşa ettiği ilk köprüyü ve köprünün tüm evrimini düşünmelisiniz. İlk başta kazara olur- bir ağaç nehrin karşısına düşer, sonra insan böyle bir şey inşa eder, vb. İnsanlar 'yapmıyor'; bir şey diğerinden gelir.

S. Bence bu neredeyse çocukça bir soru, ama işlerin nasıl farklı olamayacağını asla göremiyorum. Kişi bir şey yapar ve kişi bunu farklı yapabileceğini düşünmeye yardımcı olamaz.

C. Ama belli bir şekilde davranırsanız, bu başka bir şekilde davranamayacağınız anlamına gelir. Eğer yapabilseydin,

farklı davranırdın. İşlerin farklı olabileceğini düşünmeye çok alışkınız ve değiştirebileceğimiz şeyleri değiştirmeye çalışmayız. Gün değiştirebiliriz, ama dün bitti. Eğer gün değiştirirsek, yarın farklı şeyler olabilir. Bu bir çelişkiye benziyor, ama işlerin onları farklı kılmak için elimizden geleni yapmamızı engelleyen farklı olabileceğine inanıyoruz.

S. Kişi gerçekten 'yapamayacağını' anlamaya başladığında, kişinin büyük bir cesarete ihtiyacı olacaktır. Bu, sahte kişilikten kurtulmaktan mı gelecek?

C. Kişi bu anlayışa böyle gelmez. Bir zamanlar kendi üzerinde çalıştıktan sonra gelir, böylece kişi bu farkındalığa gelince, başka birçok gerçeklemenin yanı sıra, esas olarak, doğru enstrümanı doğru yerde ve doğru zamanda uygularsa değişmenin yolları vardır. Bu araçlar yine sadece iş tarafından verilmektedir. Bu farkındalığa gelmek çok önemlidir. Onsuz insan doğru şeyleri yapmayacak, kişi kendine izin verecektir.

S. Birinin neden kendine izin vermesi gerektiğini anlamıyorum?

C. Kişi 'yapabileceği' fikrinden vazgeçmek istemez, böylece kişi bir şeylerin gerçekleştiğinin farkında olsa bile, 'Bu bir kaza, ancak yarın farklı olacak' gibi mazeretler bulur. Bu yüzden bu fikri gerçekleştiremiyoruz. Tüm yaşamlarımızda olayların nasıl gerçekleştiğini görüyoruz, ancak yine de bunları 'yapabileceğimiz' kuralın istisnaları olarak kaza olarak açıklıyoruz. Ya unutuyoruz ya da görmüyoruz ya da yeterince dikkat etmiyoruz Her zaman her zaman "yapabileceğimizi" düşünüyoruz. Hayatınızda bir şey yapmaya çalıştığınız ve başarısız olduğunuz bir zaman görürseniz, bu bir örnek olacaktır, çünkü başarısızlığınızı bir kaza, bir istisna olarak açıkladığınızı göreceksiniz. Aynı durum kendini tekrarlarsa, 'yapabileceğiniz' düşünürsünüz ve tekrar başarısız olursanız, başarısızlığınızı sadece bir kaza olarak tekrar açıklayacaksınız. Hayatınızı bu açıdan yaşamak çok faydalıdır. Niyetiniz farklıydı ve başka bir şey gerçekleşti. Gerçekten samimi iseniz, göreceksiniz, ama değilseniz, kendinizi tam olarak ne istediğinize ikna edecek-

siniz! Her şey belirli bir şekilde gerçekleştiğinde, akım tarafından taşınırız, ancak akımı taşıdığımızı düşünüyoruz.

S. Kişi, sıradan işinde belirli bir işi yerine getirebileceğini 'yapabileceğini' hissediyorsa, bunun açıklaması nedir?

C. Kişi bir şey yapmak üzere eğitildiyse, belirli bir olay eğilimini takip etmeyi öğrenirse,

ya da isterseniz, belirli bir olay eğilimine başlamak için ve sonra bunlar gelişir ve biri lider olduğunu düşünmesine rağmen geride koşar.

S. Ama kişinin doğru bir tutumu varsa?

C. Hayır, tutumun bununla hiçbir ilgisi yoktur Tutum doğru olabilir ve anlayış doğru olabilir, ama yine de bir şeylerin olağan bir şekilde gerçekleştiğini görüyorsunuz.

Farklı bir şey yapmaya çalıştığınızda örnekleri hatırlamaya çalışın ve hafif bir sapma yapmış olsanız bile her zaman aynı şeye nasıl geri döndüğünüzü görün- sizi eski yollara geri götüren muazzam güçleri.

S Tüm eylemlerimiz dış etkilere otomatik yanıtlarla kontrol ediliyor mu?

C. Hayır, alışkanlıklar, olağan düşünme biçimleri, çağrışımlar, engebeler ve daha pek çok şey gibi halihazırda oluşturulmuş birçok şeyimiz var. Bu sadece doğal bir tepkiye sahip olduğumuz etkiler değil. Birçok şey önceki etkilerin sonucudur.

S. "Yapamama" fikrini kadercilikten ayıramıyorum. Seçim gücümüz ne zaman ve nasıl ve hayvanlardan nasıl ayrılıyoruz?

C. Mevcut durumda çok az farklılık gösteririz. Seçim gücümüz ancak durumumuzu, mekanikliğimizi fark etmeye başladığımızda ve başka bir şey için mücadele etmeye başladığımızda başlar. Bunun için olasılıklar var. Ama bu belirleyici bir düşünme biçimidir- ya determinizm ya da özgürlük. Bazı

şeyler belirlenir, bazıları daha az kararlıdır, bazıları gücümüzdedir, eğer onları nasıl değiştireceğimizi veya nasıl çevireceğimizi bilirsek. Sadece bilmeliyiz. Her şey görecelidir.

S. Aynı şeylerin gerçekleşmesine yardım edemeyeceğimizi söylediğinizde, varlığımız değişene kadar mı demek istediniz?

C. İşten bahsetmedim ben. Kendi başımıza yapamayacağımızı anlamak gerektiğini söyledim. Bu yeterince anlaşıldığında, ne yapmanın mümkün olduğunu, hangi koşulları, hangi bilgiyi ve hangi yardıma ihtiyaç olduğunu düşünebiliriz. Ama önce sıradan yaşamda her şeyin gerçekleştiğini fark etmek gerekir. Sadece bu duygusal olarak anlaşıldığında daha ileri gitmek mümkündür.

S. Bir kişinin yapabilecekleri ile yapamayacakları arasındaki ayrımı anlamıyorum. Neden bir kişi olumsuz duygularla mücadele edebilir ama kendini uyanık tutamaz?

C. Uyku, varlığımızın biçimi veya seviyesidir. Eğer yol gösteriliyorsa, sistem yardımıyla bir şeyler yapılabilir, ancak uyanık olmak kendi başına olma seviyesini gösterir. Yani tüm bu olumsuz duygularla mücadele, gereksiz düşünceleri durdurmaya çalışmak, kendini hatırlamaya çalışmak- tüm bunlar sizi uyanmaya yönlendirir, ama uyanmadan önce uyanamazsınız.

S. İnsanlar bilinçlenmeye çalıştıklarında yaptıkları şey bu mu?

C. Evet; o zaman kimse göremez. Bilinçli olmaya çalışırken, tüm insanın işi kendine aittir.

Sadece bu sistemde size hiçbir şeyi 'yapamayacağınız' açıkça söylenir. Diğer tüm sistemler bir anlamda 'yapmakla' başlarlar, çünkü bunu yaparlar veya yaparlar. Bu sistem farklı. Bu ezoterik öğretidir, ama içinde sıradan yaşam koşullarında başlayabilirsiniz, kapalı bir okula veya bir manastıra gitmek gerekli değildir. Bu nedenle, öncelikle her şeyin bir şey yapamayacağını ve kişinin 'yapmaya' başlayabileceği tek şeyin ken-

dini hatırlamaya çalışmaktır- birini anlamak ve diğerini uygulamak.

S. Belki de tam anlamıyla 'yapamayacağımız' fikrini almamamız gerektiğini düşünüyorum?

C. Hayır, kelimenin tam anlamıyla. Sadece bu, herhangi bir öğretiyle bağlantılı olmayan insanları ifade eder. Okul yöntemleri veren belirli öğretileri veya sistemleri incelemeye başladığında, belli şeyleri yapmaya çalışmak gerekir. Çalışmada 'yapmak' zorundayız, çünkü 'yapmaya' çalışmazsak hiçbir şey olmaz. En başından itibaren 'yapmak' zorundayız- çok değil, çok kesin şeyler. Eğer tanımlayamazsanız, zaten 'yapmanın' başlangıcıdır. Konuşmaya meyilli olduğunuzda konuşmaktan kaçınabiliyorsanız, bu zaten 'yapıyor'. 'Yapmak' akıntıya karşı çıkmakla başlar- önce kendinizde, kişisel şeylerde. Kendinizi hatırlamaya çalışabilirsiniz, o zaman kendinizi hatırlamaya başladığınızda belirli sonuçlar elde edebilirsiniz ve daha fazla şey yapabileceğinizi görürsünüz, ancak hepsi kendinizle ilgili. Örneğin olumsuz duygular hakkında bir şeyler yapabilir ve yeni bir şekilde düşünebilirsiniz. Ama sizin dışınızda, her şey olmaya devam edecek.

S. 'Yapmaya' başlamanın bir yolunun kendinde bir şeyleri değiştirmek, böylece şeylerin farklı olması için söyleyebilir misiniz?

C. İnsanları kategorilere ayırmak bir kez daha gereklidir. 1, 2 ve 3 numaralı insanlar hiçbir şey yapamaz- onların durumunda her şey 'olur'. İyi şeyler yaparlarsa, kötü şeyler yapamayacakları anlamına gelir; kötü şeyler yaparlarsa, iyi şeyler yapamayacakları anlamına gelir. Bir şey bu anlamda diğerinden daha iyi değildir, çünkü hepsi mekaniktir. Fakat kişi çalışmaya başladığında, herhangi bir seviyedeki okula girdiğinde, zaten 'yapmayı' öğrenmesi gerekir.

Söylediğim gibi, kişinin kendisi ile başlaması gerekir- kendini tanımak, kendini incelemek, belirli şeyleri ortadan kaldırmak, diğer şeyler üzerinde kontrol yaratmaya çalışmak vb.

S. Nasıl tepki verdiğimizi gözlemlememiz gerekiyor mu?

C. Gözlem her zaman yararlıdır, ancak biz her zaman aynı şekilde tepki veririz. Sadece beş veya altı tepki verme şeklimiz var: başımıza sadece belirli şeyler oluyor ve her zaman onlara aynı şekilde tepki veriyoruz. Ancak, tavsiye edilen her şeyi yapmaya çalışırsak ve yapmaktan kaçınmamız tavsiye edilen her şeyi yapmazsak, işler doğru şekilde değişecek ve bir gün, beklenmedik bir şekilde, daha önce yapamadığımız bir şeyi yapabileceğiz.

S. Olanları bize yönlendirebilir miyiz?

C. Eğer kendimize bir şeyleri yönlendirirsek. İçimizde gereksiz bir şey olmazsa, dışarıdan olan şeyleri kontrol edebilmeye başlayacağız, ama önce kendimizdeki şeyleri kontrol etmeliyiz. Kendi içimizde şeyler olmaya devam ettiği sürece dışarıdaki hiçbir şeyi kontrol edemeyiz. Aksi nasıl olabilir? Bir "ben" bir şeyleri kontrol etmeye karar verir,

bunun yerine tüm dikkati içimizde ve dışımızda olan şeylerle dolu olacaktır.

S. Eğer insan hiçbir şey 'yapamazsa', yapabileceği tek şey kendi kontrolü dışındaki olaylara karşı kendi zihinsel tepkisini kontrol etmek midir?

C. Çok doğru. Bu başlangıçtır. Eğer tepkilerini kontrol etmeyi öğrenirse, bir süre sonra daha fazla kontrol edebileceğini bulacak ve daha sonra, çok büyük bir derece olmasından ötürü hepsini olmasa da, kesin olarak kontrol edebileceği harici etkenler ortaya çıkabilir. Ancak, bazı diğer dış olaylar kontrol edilemez çünkü bunlar farklı büyüklüktedir.

S. Belirli bir sonuç elde etmek ve başarısız olmak istiyorsam ve o zaman farklı bir şey yaparsam, çabalarıma rağmen sonuç hala aynı mı olacak?

C. Kendinizi kandırmamalısınız. Bir şey yaparsanız ve sonuç beklentilerinize karşılık gelirse, sadece şans- hepsi bu. Ve

bazı durumlarda tamamen farklı bir şey yapabilir ve yine de aynı sonuca sahip olabilirsiniz.

S. Görünüşe göre kişi kısır döngüye sıkışmış!

C. Kesinlikle bir kişi yakalanır ve sistem bu kısır döngüden çıkış yoludur, çünkü sıradan yaşam koşullarında insan dışarı çıkamaz.

S. O daireden çıkma çabası hakkında biraz daha bilgi verebilir misiniz?

C. Verilen her şeyi doğru şekilde yaparsanız ve yeterli çaba ile çalışırsanız, okul veya sistem, istediğiniz gibi adlandırın, size bu şekilde çıkma imkânı verecektir. Okul ve bilgi olmadan çıkış yolu yoktur. Yine, bilgiyi alırsanız ve çaba göstermezseniz, aynı derecede işe yaramaz olacaktır.

Kişi bir okuldayken, 'yapmak' için biri yaratılır, çünkü kişi kendini başaramaz, kişi yeterli güç yaratamaz. Ama eğer kişi kendini farklı şartlara sokarsa, bazı sonuçlar doğuracaktır. Okul gereklidir çünkü nötralize edici gücün şefidir. Aksi takdirde kişi arzu edebilir, çaba gösterebilir, ancak nasıl başlayacağını bilemez. Basit görünüyor, ama basit değil.

S. Bu durumda aktif ve pasif kuvvetler ne olurdu?

C. Hayat aktif güç olarak alınabilir ve pasif güç, söyleyebilirim ki, tembellikte, alışkanlıklarda "olan" her şeydir.

S. Mekanik olan ve olmayan bir çabayı nasıl ayırt edebilirsiniz?

C. Ayırt etmeye gerek yok. Çaba gösterirseniz, sonuç ortaya çıkar.

S. Hayatımda gerçekten yaptığım tek şeyin bir uyku biçimini diğeriyle değiştirmek olduğunu mu demek istiyorsunuz?

C. Kendi kendisini değiştirdi; bunu bile siz yapmadınız.

Hayatta kişinin kontrolü yoktur, ancak işte kontrol elde edilebilir. Çalışmada hiçbir şey yapamayacağımız ve şeylerin 'gerçekleşebileceği' bu durumdan bir kaçış olabilir. İş olmadan kaçış olmaz. Hayatta belirli bir kontrol yanılsaması sıradan eğitim tarafından sağlanır, ancak koşullar değişirse hepsi ortadan kalkar.

S. O halde lütfen beni kaçmaktan alıkoyan başlıca şeyin ne olduğunu söyler misiniz?

C. Mekaniklik. Kendi başınıza şeyler 'gerçekleşmeye' devam eder; üzerinde kontrol sahibi olmanız gereken şeyler vardır, ancak kontrolü elde edemezsiniz. İçimizde olan şeyler var,

fizyolojik süreçler ve bunun gibi şeyler gibi mekanik olabilir ve olmalıdır ve üzerinde olabildiğince fazla kontrol edinmemiz gereken başka şeyler de vardır, çünkü bizi uyanıştan alı koyarlar. İçimizdeki bir şeyin diğeriyle ne ölçüde bağlantılı olduğunun farkında değilsiniz. Her şey bağlantılı. Olan şeylerin genel çizgisi dışında bir şey yapamaz, söyleyemez ve hatta düşünemezsiniz.

Entelektüel, duygusal, hareketli ve içgüdüsel olan dört merkezimiz o kadar koordine edilmiştir ki bir merkezdeki bir hareket hemen başka bir merkezde karşılık gelen bir hareket üretir. Bazı hareketler veya belirli duruşlar belirli düşüncelerle bağlantılıdır; belirli düşünceler belirli duygular, duyumlar, duygular ile bağlantılıdır- her şey birbiriyle bağlantılıdır. Olduğumuz gibi, konsantre olabileceğimiz tüm iradeyle, bir merkez üzerinde, ancak sadece bir merkezde ve hatta kısa bir süre için bir dereceye kadar kontrol edinebiliriz. Ancak diğer merkezler kendi başlarına devam edecek ve kontrol etmek istediğimiz merkezi derhal bozacak ve tekrar mekanik reaksiyona getirecektir. Diyelim ki bilmem gereken her şeyi biliyorum ve yeni bir şekilde düşünmeye karar verdiğimi varsayalım. Yeni bir şekilde düşünmeye başlarım ama sıradan bir duruşta oturuyorum ya da her zamanki gibi bir sigara içiyorum ve kendimi tekrar eski düşüncelerde buluyorum.

Duygular için de aynı şey geçerli; kişi bir şey hakkında yeni bir şekilde hissetmeye karar verir ve sonra eski şekilde

düşünür ve böylece olumsuz duygular daha önce olduğu gibi kontrolsüz olarak tekrar gelir. Bu yüzden değiştirmek için dört merkezdeki şeyleri aynı anda değiştirmeliyiz ve bu dört olanaklı merkezi kontrol etme isteğimiz olmadığından bu imkânsız. Okulda bu kontrolü elde etmek için özel yöntemler vardır, ancak okul olmadan yapılamaz. Genel olarak, makinemiz çok akıllıca düşünülmüş. Bir bakış açısından harika gelişme olanakları vardır, ancak başka bir bakış açısından bu gelişme çok zorlaşır. Sonunda bilincin ne anlama geldiğini ve ne anlama geldiğini anladığınızda neden böyle yapıldığını anlayacaksınız ve o zaman ne bilincin ne de iradenin mekanik olarak gelişemeyeceğini anlayacaksınız. Her küçük şey mücadele ile geliştirilmelidir, aksi takdirde bilinç ya da irade olmaz. Zor hale getirilmelidir.

S. Kazalara güvenmek yerine her şeyi yapmak zorunda kalırsam başıma hiçbir şey gelmeyeceğini hissediyorum, çünkü iradem çok zayıf.

C. Yapmamak kendi başına bir tür yapmaktır. Ama aynı zamanda burada çok ilginç bir soruya dokunuyorsunuz. Kontrolü ele geçirdiğinizde, daha az ve daha az şey gerçekleşecek ve küçük şeyler bile yapmanız gerekecek çünkü bunlar size olmayacak. Ama bu muhtemelen çok uzak.

S. Dünyada faydalı bir şey yapması gereken sorumluluk duygusunun hayal gücü olduğunu söyleyebilir misiniz, çünkü yapamayacağımızı söylüyorsunuz?

C. Hayal gücü ya da taklit olabilir veya doğru olabilir. Ancak bu durumda neyi ve nasıl olduğunu düşünmeliyiz ve yay, neyden daha önemlidir. Çoğu insan ne yapacağını düşünür ama nasıl yapacağını düşünmez. Çoğu zaman yapmaya karar verdikleri şeyler, savaşları ve benzeri şeyleri durdurmak gibi imkansızdır.

S. Bilinçli olmaya ve şeylerin gerçekte ne olduğunu görmeye çalışırsak, durumumuzu değiştirir, böylece işler bizim

başımıza gelmez, ama biz bunları yapmak istediğimiz gibi yapar mıyız?

C. Kesinlikle, bu amaç, ama çok uzak bir amaç. Görüyorsunuz, her şeyden önce, burada 'biz' kelimesinin yanlış kullanımı. Bir şeylerin tüm insanlara gerçekleştiği ve insanların sıradan yaşamdaki sıradan koşullara atıfta bulunan- normal yaşam denen şey- 'yapamayacağı' söylendiğinde hatırlamanız gerekir. Fakat bu çalışmada bu 'normal' yaşamdan çıkmaya çalışıyoruz, bu yüzden zaten 'yapmamız' gerekiyor. Sadece ne yapabileceğimizi öğrenmeliyiz, çünkü mevcut koşullarımızda birçok şey olmaya devam edecek; ama bazı şeylerde zaten seçim yapabiliriz, tercihimizi, irademizi, istediğimiz kadar gösterebiliriz. Dolayısıyla 'biz' eskisi gibi kullanılamaz. Ama önce fark etmelisiniz ki, fark 'yapmak' ve 'yapmamak' arasında değil, 'yapmaya' çalışmak ve anlamaya çalışmak arasındadır ve şu anda tüm enerjinizin anlamaya çalışmak üzerine yoğunlaşması gerekir. 'Yapmak' için neler yapabileceğiniz açıklanmıştır. Kendi içimizde kontrol edebileceğimiz şeyleri bulmaya çalışıyoruz ve eğer onlar üzerinde çalışırsak, kontrol edeceğiz. Şu anda mümkün olan tüm 'yapma' işi budur.

S. 'Yapma' yolunda zaten 'yapamadığımızın' tam olarak farkına varmak büyük bir adım mıdır?

C. Bazen adım çok uzundur, çünkü çok uzayan her fikir kendi zıttı haline gelir. Eğer kendinizi hiçbir şey yapamayacak kadar ciddiye alırsanız, gerçekten hiçbir şey yapamayacağınızı göreceksiniz. Bu bir görelilik meselesidir. Söylediğim gibi, 'yapamamak', okulda çalışma imkânı olmayan insanları ifade eder.

S. Bir öğretmene ihtiyacım olduğunu düşünüyorum. Kendi başıma hiçbir şey yapamayacağımı fark ettim.

C. Bir öğretmen sizin için hiçbir şey yapamaz. Size belirli görevler verilir ve bunları yapmanız gerekir. Her zaman böyle. 'Yapmaya' çalışmak yerine 'yapmamaya' çalışın! Önce 'yapmamayı' öğrenerek 'yapmayı' öğrenirsiniz. İstediğinizi düşündü-

günüz şeyleri yapmaya çalışıyorsunuz; başka bir yol deneyin- istenmeyen şeyleri yapmamak.

Görüyorsunuz, bu kendini evrim zorunlu değil, mekanik değil, garanti yok. Bu çabaya bağlıdır. İnsanlar sık sık şunu soruyor: 'Nasıl uzun yıllardır çalışıyorum ve henüz daha yüksek merkez tecrübem yok mu?' Onlara soruyorum: 'Gerçekten uzun yıllardır çalıştınız mı?' Kişi bu fikirleri duyduğu andan itibaren sayar, ancak kişi gerçekten ne kadar işe yaradığını hesaplamaya çalışmaz- her gün kaç gün, kaç saat veya dakika. Eğer kişi bu hesaplamayı yaparsa, uzun bir süre önce bunu duymuş olsa da henüz sonuç beklemek için hiçbir neden olmadığını göreceksiniz.

S. Makineysek, varlığımızı nasıl değiştirebiliriz?

C. Değişene kadar bekleyemeyiz. Çalışmada çok önemli bir ilke var- asla gücünüze göre çalışmak zorunda değilsiniz, ama daima gücünüzün ötesinde çalışmak zorundasınız. Bu kalıcı bir ilkedir. Çalışmada her zaman yapabileceğinizden daha fazlasını yapmanız gerekir; ancak o zaman değiştirebilirsiniz. Sadece mümkün olanı yaparsanız, bulunduğunuz yerde kalırsınız. Kişi imkansızı yapmak zorundadır. 'İmkânsız' kelimesini çok büyük bir ölçekte almamalısınız, ama biraz bile çok şey ifade eder. Bu hayattan farklıdır- hayatta sadece mümkün olanı yaparsınız.

Kendini inceleme, kendini gözlemleme, kendini hatırlama ve tüm bunlara daha fazla enerji koymak gerekir. Ve işinize daha fazla enerji katmak için nerede harcandığını bulmak gerekir. Her sabah belli miktarda enerjiyle uyanıyorsunuz. Birçok farklı şekilde harcanabilir.

Kendini hatırlama, sistemin incelenmesi vb. İçin belirli bir miktar gereklidir. Fakat bu enerjiyi başka şeylere harcarsanız, bunun için hiçbir şey kalmaz. Bu gerçekten en önemli nokta. Her sabah, diğer şeylere kıyasla ne kadar enerji harcamak istediğinizi hesaplamaya çalışın. Temel şeylerde bile, sadece zamanla ilgili olarak, hiç vermezseniz, işe çok az şey verdiğinizi ve geri kalanların oldukça işe yaramaz şeylere verildiğini göreceksiniz. Hoş şeyler olsa iyidir, ancak çoğu durumda hoş

bile değildirler. Hesaplama eksikliği, bu temel istatistiklerin eksikliği, neden tüm en iyi niyetlerimiz ve en iyi kararlarımızla nihayetinde hiçbir şey yapmadığımızı anlamamamızın nedenidir. Herhangi bir enerji veya zaman vermiyorsak nasıl bir şey yapabiliriz?

Bir dil öğrenmek istiyorsanız, her gün belirli sayıda kelime öğrenmeli ve dilbilgisi çalışmalarına biraz zaman ayırmalısınız. Rusça öğrenmek ve günde beş kelime öğrenerek başlamak istiyorsanız, asla öğrenemeyeceğinizi garanti edeceğim. Ancak günde iki yüz kelime öğrenirseniz, birkaç ay içinde Rusça anlayacaksınız. Her şey temel istatistiklere bağlıdır. Her türlü işte veya çalışmada belirli bir standart vardır. Belirli bir enerji ve zaman verirseniz, ancak yeterli olmazsa, hiçbir sonucunuz olmayacaktır. Sadece dönüp dolanıp yaklaşık olarak aynı yerde kalacaksınız.

S. Günde sadece beş kelime öğrenen insanlardan biriyim, ama sonunda işe yarayacağı düşüncesiyle daima rahat ettim.

C. Hayır, içine daha fazla baskı uygulamak gerekiyor. Buradaki konuşmalarda bile sadece birkaç kişinin konuştuğuna dikkat edin- diğerleri sadece Dinlemek istiyor, çünkü daha huzurlu, daha rahat. Sonra düşünceleri takip etmezsiniz. Sana çok çok fazla veriyorum ama çoğuna dokunmuyorsun. Bu zihnin tembelliği, genel tembellik. Bu tembellik aşılmalıdır. Tembel olarak ya da bir şey yaparak ve her şeyi terk ederek hiçbir şey elde edemezsiniz. Olduğu gibi size bir satır veriyorum — kaçırıyorsunuz. Size başka bir satır daha veriyorum- yine kaçırıyorsunuz. Sonunda sadece kaçırdığımız satırlar var.

Söylediğim gibi, her türlü çalışmaya, her türlü duruma, belli bir minimum çabaya ve ona verilen minimum zamana ihtiyaç vardır ve yapmaya çalıştığımız iş, algılanabilir hale gelmek istiyorsak, diğer birçok şeyden daha fazlasına ihtiyaç duyar Sonuçlar. Pratik çalışmak ne anlama geliyor? Sadece akıl üzerinde değil, aynı zamanda duygular ve irade üzerinde de çalışmak demektir. Akıl üzerinde çalışmak, yeni bir şekilde düşünmek, yeni bakış açıları yaratmak, yanılsamaları yok etmek anlamına gelir. Duygular üzerinde çalışmak, olumsuz

duyguları ifade etmemek, tanımlamak, düşünmemek ve daha sonra da duyguların kendileri üzerinde çalışmak anlamına gelir. Ama üzerinde çalışmak ne anlama geliyor? Bu kişinin eylemleri üzerinde çalışmak demektir. İlk önce kendinize şunu sormalısınız: 1, 2 ve 3 numaralı insanlarda ne olacak? Bu arzuların sonucudur. İrade birleşik arzuların çizgisidir ve arzularımız sürekli değiştikçe kalıcı bir çizgimiz yoktur. Bu yüzden sıradan irade arzulara bağlıdır ve farklı yönlere giden birçok arzumuz olabilir. Tüm bu açılardan inşa edilen çizgi sonuçtur. Bu bizim irademiz. Bir gün bir yöne, başka bir gün başka yöne gidebilir ve bunun düz olduğunu düşünüyoruz. Yani gerçekten körlüğümüzün sonucu.

Kendimize, 7 Numaralı insanın iradesinin neye dayanabileceğini sormalıyız. Tam bilince dayanmalıdır ve bu, nesnel bilinç ve kalıcı bir "ben" ile bağlantılı bilgi ve anlayışı ima eder. Yani üç şey gereklidir: bilgi, bilinç ve kalıcı bir "ben". Sadece bu üç şeye sahip olanların gerçek iradesi olabilir; bu arzulardan veya başka bir şeyden bağımsız bir irade anlamına gelir.

S. Bizim için hiçbir iradenin mümkün olmadığını mı söylediniz?

C. İrade göreceli bir terimdir: Farklı seviyelerde farklı iradeler vardır.

Hiç gelişim düşünmeyen mekanik bir insan, oldukça mekanik olan çok sayıda küçük iradeye sahiptir. Belli bir arzusu var: bir tarafı bir şey yapmak istiyor ve bir tarafı da yaparsa cezalandırılacağından korkuyor.

Farklı eğilimler ile 'irade' dediğimiz bu mücadelenin sonucu arasında bir mücadele başlar.

S. O halde gelişmek için arzulara karşı çıkmak mı gerekir?

C. Öncelikle bir olmalısınız. Siz çoksunuz ve yüzlerce "ben" den oluşuyorsunuz ve yüzlerce iradeniz var. Eğer bağımsız bir irade geliştirmek istiyorsanız, tek ve bilinçli olmalısınız. İrade birlik ve bilince bağlıdır.

S. Sevmediğimiz bir şey yapmaya kararlıysak ve bunu başarabilirsek, iradeyi kullanmıyor muyuz?

C. Korku olabilir; belki de bunu yapmaktan korkmuyorsunuz ya da bu hayatta ya da bir sonrakinde bir miktar ödül bekleyebilirsiniz- birçok şey mümkündür. Genellikle ya bir şeyden korkarız ya da ondan bir tür fayda bekleriz. Kural olarak 'irade' terimi göreceli olarak kullanılır, ancak iraden söz ettiğimizde belli bir seviyeden söz ederiz. Yapmadan önce irade olasılığından bahsetmek gerekirse en azından gerisini kontrol edebilecek merkezi bir noktaya sahip olmalıyız. İrade mekanik durumdan kurtulmak anlamına gelir.

S. "Ben"lerin çoğunluğunu kullanan bazı rutin işlerde ele geçirme yoluyla yararlı birlik elde edilebilir mi?

C. Tam birlik olarak adlandırılamaz, sadece göreceli birliktir, bu işte çalışan "ben"lerin birliğidir. Kişi bu tür çalışmalarla kendini çok fazla eğitebilir, ama hepinize dokunamaz. Bütüne dokunabilecek hiçbir iş yok, her zaman sadece küçük bir parçanız olacak.

S. Özgür irademiz yoksa nasıl değiştirebilir veya uyanabiliriz?

C. Özgür irademiz olsaydı makine olmazdık. Bir makinenin nasıl özgür iradesi olabilir?

Ve nasıl değişebiliriz? Daha önce bir değişim olasılığı olduğu, ancak çok küçük bir olasılık olduğu açıklanmıştı ve başlamak için birçok farklı uygun koşul kombinasyonu gerekli. Daha sonra, her adımda, giderek daha zorlaşır ve daha fazla çaba gerektirir ve daha sonra bir süre sonra daha kolay hale gelir. Ancak önce koşulların belirli bir kombinasyonu gereklidir ve daha sonra da sıkı çalışma, çünkü okul gereklidir. Bir okul olmadan kendini değiştirmek imkansızdır. Zorluklar o kadar büyük ve insan o kadar zayıf ki, tek başına hiçbir şey yapamaz.

Şu anda irademiz, birçok kişiden oluşan bir kişiliğe dayalı olarak "ben" veya "ben" gruplarına aittir. Ancak gerçek irade bir irade anlamına gelir, bu yüzden sadece tek bir "ben"e ya da

isterseniz özüne ait olabilir. Bu yüzden önce en azından belli anlardan biri olmalıyız ve sonra irade yaratmak için çalışmaya çalışmalıyız. Kişi aynı anda birleşemez. İrade gelip gidiyor; bir anda iradeye sahip oluruz, diğerinde olmaz. Kalıcı olsun, içimizde güvenilir bir şey hakkında konuşabilmemiz uzun zaman alacaktır.

S. Nasıl büyüyecek?

C. Çaba olmadan büyüyemez. Bazı zayıflıklarla mücadele etmek için yeterli miktarda enerji toplamanız gerekir. Bir şeyin bir zayıflık olduğunu ve onunla mücadele etmen gerektiğini fark ettiğinizi, ancak yeterli enerjinizin olmadığını bulduğunuzu varsayalım; o zaman çok zor olmayan daha küçük bir şey yapmaya çalışabilir ve böylece enerji tasarrufu sağlayabilirsiniz. Genel olarak, küçük çaba gösterme fırsatını kaçırıyoruz. Onları dikkate almıyoruz, yeterince önemli görmüyoruz. Ancak, yalnızca göz ardı ettiğimiz bu küçük çabaları göstererek çaba gösterme kapasitemizi artırabiliriz.

S. Birlik yaratmanın önünde iç çatışma mı var?

C. İç çatışmanın farkına vararak. İç çatışmalar sabittir. Kimse iç çatışmalar olmadan yaşamıyor, normal ve her zaman oradalar. Fakat çalışmaya başladığımızda çatışma artar. Çalışmadığımız zaman kaçarız, kavga etmeyiz. 'İş' ne demektir? Çelişkili şeylerle mücadele etmek demektir. Belli bir amacımız var, ama bizim 'Benlerin çoğu bu şekilde gitmek istemiyor, bu yüzden doğal olarak çatışma artıyor. Ancak birliğin yaratılması çatışmanın sonucu değildir- çatışmayla mücadelenin sonucudur. Biz çoğuz ve bir olmak istiyoruz- bu amacımızın bir formülasyonudur. Bu kadar çok olmanın elverişsiz, rahatsız edici ve tehlikeli olduğunu biliyoruz. Beş olmak için beş yüz yerine en az daha az bölünmeye karar veriyoruz. Bir şey yapmam gerektiğini hissediyorum ve istemiyorum- bu bir çatışma ve sürekli tekrarlayarak direniş oluşturuyor ve birleşme üretiyor.

S. Direniş çoğu insanın bir şey başarmasını engellemez mi?

C. Direniş doğada çok farklı olabilir, çünkü bazen üstesinden gelemeyeceğimiz fiziksel ve zihinsel alışkanlıklarımız var. Alışkanlıklar o kadar güçlü olabilir ki yeni bir şey için yer yoktur. Okul sorununa tekrar geliyoruz, çünkü kişi, bilse bile, içsel veya dışsal direncin üstesinden gelemez

S. Her şey yolunda giderse ve kişi herhangi bir 'evet' ve 'hayır' çatışmasının farkında değilse, bunu denemek ve teşvik etmek iyi bir şey midir?

C. Buna gerek yoktur. Bir an çalışmaya başlar, kendini hatırlamaya çalışır, tanımlamamaya, sistemi hatırlamaya çalışır, uyuşmazlık başladığında uyuşmazlık enerji yaratır.

Eğer işler kolaysa, uyuşmazlık olmaz. Ama konuşkanlığı mekanik çarkına koyarsanız, bu uyuşmazlık yaratır, bu da enerji yaratır.

S. Birlik ne anlama gelir? Merkezler arasında birlik var mı?

C. Birlik merkezler arasında değildir, çünkü merkezler farklıdır, fakat kişilikler veya "ben "in grupları arasındadır. Her merkezin kendi işi vardır ve merkezlerimiz çok koordine edilmiştir, çünkü bir merkezin çalışması mekanik olarak başka bir merkezin işini üretir.

Bu hiç arzu edilmez ve kısmen bu yanlış koordinasyondan dolayı kişiliklerin yeterince bağlı olmadığı birçoğu oldukça bağımsız ve çelişkilidir.

S. Gelişme arzusu irade olarak adlandırılabilir mi?

C. Arzu deyin, bu oldukça yeterlidir. İrade değildir. İrade bütüne ait ve bilincin başka bir tarafıdır.

S. Bilinç durumumuzda, arzu ve irade arasındaki farkı bilebilir miyiz?

C. Kesinlikle arzu istediğinizi yaptığınız zamandır, istemediğiniz şeyi yapabileceğiniz zamandır.

S. İç çatışmayı nasıl doğru kullanabiliriz?

C. Çok basit. Bir parçamız- manyetik merkez ya da bir kişilik- uyanmak istiyor. Ama daha büyük olanımız uyumak istiyor. Kim olduğunuza karar vermeli ve sonra bu tarafa yardım etmelisiniz.

İrade üzerine çalışmaya nasıl başlayacağınızı, iradesini nasıl dönüştürebileceğinizi incelemek için, kişinin iradesinden vazgeçmesi gerekir. Bu yanlış anlaşılırsa çok tehlikeli bir ifadedir. 'Kişinin iradesinden vazgeçmek' anlamına gelen haklı olarak anlamak önemlidir. İrade yok, öyleyse sahip olmadığımız şeyden nasıl vazgeçeceğiz? Öncelikle asla iradesinin olmadığını kabul etmen gerektiğini fark etmelisin, sadece kelimelerle hemfikirsin İkincisi, her zaman irademiz olmadığını, ancak zaman zaman durumumuzda güçlü bir arzu anlamına geldiğini anlamalısın. Güçlü bir arzu yoksa, orada irade yok ve bu yüzden vazgeçecek bir şey yok. Başka bir anda işe karşı güçlü bir arzumuz var ve eğer onu durdurursak, iradeden vazgeçtiğimiz anlamına gelir. Her an iradeden vazgeçebiliriz, sadece özel anlarda. Peki 'işe karşı' ne demek? Çalışmanın kurallarına ve ilkelerine veya kişisel olarak yapmanız ya da yapmamanız söylenen bir şeye karşı anlamına gelir. Bazı genel kurallar ve ilkeler vardır ve farklı insanlar için kişisel koşullar olabilir.

S. Kişi daha fazla kişisel yönlendirme istemeli mi?

C. Evet, ama biri sorarsa, itaat etmek gerekir. Kişi sormazsa genel kural ve ilkeleri takip etmek dışında bir şey yapmak zorunda değildir, bu yüzden sormadan önce iki kez düşünmek zorundadır.

S. Eğer biri itaat etmeye hazırsa, talimat verir misiniz?

C. Fırsat teklif edilirse. İstediğin bir anda olmalı. İşi veya diğer insanları etkileyen bir şey yapmak için kesin bir istek olmalıdır. Genellikle kötü niyetimiz vardır; çok nadiren iyi niyetimiz var. Eğer iyi niyetiniz varsa, bundan bahsetmiyorum; ben sadece 'Devam et, devam et, öğren' diyorum.

İrade hakkında nasıl düşüneceğinizi bilmiyorsunuz. Bir

an sizin makine olduğunuzu anlıyorsunuz, ama bir sonraki an kendi görüşünüze göre hareket etmek istiyorsunuz. O anda istediğiniz şeyi yapmamak için durmanız gerekir. Bu, hiçbir şey yapma niyetiniz olmadığı anlar için geçerli değildir, ancak arzunuz kurallara veya ilkelere veya size söylenenlere karşı durursa durdurabilmeniz gerekir. Genellikle insanlar bu anları incelemeye ve özlemeye devam ederler. Hiçbir şey olmadığında çalıştıklarını düşünüyorlar. Her zaman eşit olarak çalışamayız; bir anda pasif çalışma yeterlidir, başka bir anda kendine karşı durmak gerekir.

S. Bu anlara ne sebep oluyor?

C. Arzu. Dediğim gibi, irademiz arzuların bir sonucudur. Bu bir sistem ifadesi değil, eski bir psikolojik tanım ama iyi bir tanımdır. Arzular çok farklı olabilir: bilme arzusu, merak veya duygusal, içgüdüsel veya hareket eden arzular gibi entelektüel arzular olabilir. Eğer güçlü bir arzu fethederse, arzulara yön verir. Şu an çalışmayla bağlantısı olabilecek arzulardan söz ediyorum.

S. Kurallara uymamız söylenir. Bu onları tutabileceğimizi varsayar, ki bu da "yapmak" tır. Benim için bu 'yapamayacağımız' fikrine aykırı görünüyor.

C. Her şey görecelidir. Bazı iç eylemleri 'yapabiliriz' çünkü belirli bir kontrolümüz var. Örneğin, düşüncelerimiz üzerinde kesin bir kontrole sahibiz: bir şeyi düşünebiliriz. Bu ihtimalin başlangıcıdır. Eğer çıkarlarımızı belirli bir doğrultuda tutmaya devam edersek, düşünme sürecimiz belli bir güç kazanır ve bir süre sonra, daha sık geldiğinde ve daha uzun süre kaldığında en azından kendini tanıma anları yaratabilir ve bir şeyleri değiştirmeye başlayabilir.

Yani bu mutlak mekanikten kurtulmanın yolları var. Fakat eğer kişi sıradan yaşam koşullarındaysa, her şeyin gerçekleştiğini bilmeden, hiçbir şey yapamaz. Bu koşulları değiştirmenin gerçek olasılığı, düşüncelerin kontrolü ve bilincin mümkün olduğu kadar kontrolü, yani kendimizdeki içsel çalışma

ile başlar. Bu içsel işi yaparak, kendini kontrol altına almaya çalışarak, kişi 'nasıl' yapılacağını öğrenir. Bu bir kişinin 'yapabileceği' anlamına gelmez, çünkü biri yapamaz; ama eğer biri başlarsa, yavaş yavaş, nasıl yapılacağını öğrenir.

S. Kendi kendine uygulanan disiplin iyi mi, yoksa okul disiplini mi olmalı?

C. Disiplin, disiplin ise iyidir. Ancak, sadece keyfi bir buluşsa, sonuç veremez. Disiplinin en önemli yönü, olumsuz duyguları ifade etmemek ve olumsuz duygulara kapılmamaktır. Mekanik görevler sonuç veremez, ancak kendinizi olumsuz bir anda yakalar ve durdurursanız- bu bir disiplindir.

İşin içinde olmak istiyorsak, tüm düşüncelerimizi, sözlerimizi ve eylemlerimizi iş açısından doğrulamalıyız. Eğer çalışmak istiyorsanız, artık özgür değilsiniz- özgürlük yanılsamasını kaybetmelisiniz. Soru şu ki, özgürlüğünüz var mı? Kaybedecek bir şeyiniz var mı?

Bu yüzden kendini hatırlamak gereklidir. Kendini hatırlama sadece faydasızlık değildir, aynı zamanda belirli bir şekilde hareket etmek, istediğinizi yapmak için belirli bir kapasite anlamına gelir. Görüyorsunuz, mantıksal düşüncemizde, mantıksal bilgide, bilinci iradeden ayırıyoruz. Bilinç irade *demek*tir. Örneğin Rusça 'da irade ve özgürlük için aynı kelime kullanılır. Bilinç irade demektir ve irade özgürlük demektir.

S. Dikkat irade ile eşanlamlı mı?

C. Hayır, aksi takdirde iki kelime kullanmaya gerek olmazdı. Ancak dikkati kontrol etmek iradenin başlangıcıdır.

S. Bir şeyleri kontrol altına almaktan bahsettiniz. İçimizde ne kontrolü var?

C. Bu ne istediğinize bağlıdır. Her belirli eylem satırında amaç kontrol faktörüdür. Kendiniz veya çalışma üzerinde belirli bir amacınız var. Bu amaç eylemlerinizi kontrol edecektir.

Ama bunu kastetmediniz: içimizde kontrol edebilecek ne

olduğunu sordunuz. Bunu cevaplamak için tekrar "ben" gruplarına, bu durumda manyetik merkeze dönmeliyim. Şu anda, kişisel çalışmalarımızla ilgili olarak amacımız, biri bir şeyle, diğeri başka bir şeyle ilgilenen "ben"lerin değil, manyetik merkezin kontrolü altında olmaktır. Her biri bizi kontrol etmek istiyorsa, sonunda kimse kontrol etmez; ancak manyetik merkez tarafından kontrol edilirsek, zaten belli bir kontrol anlamına gelir.

Amacın belirlenmesi ve tanımlanması işte çok önemli bir andır. Genellikle kişinin amacını oldukça doğru bir şekilde, oldukça doğru yönde tanımladığı, sadece çok uzaktaki bir hedefi aldığı görülür. Sonra bu amaç göz önünde bulundurularak, kişi öğrenmeye ve materyal biriktirmeye başlar. Bir dahaki sefere amacı tanımlamaya çalıştığında, kişi onu biraz daha farklı bir şekilde tanımlar ve biraz daha yakın bir amaç bulur; bir dahaki sefere biraz daha yakın ve benzeri, biri yarına veya yarından sonraki güne oldukça yakın bir amaç bulana kadar. Eğer onlar hakkında daha hassas bir şekilde konuşursak, amaçlarla ilgili olarak bu gerçekten doğru yoldur. Daha önce değinilen pek çok amaç bulabiliriz. 'Bir olmak.' Oldukça doğru, çok iyi bir amaç. 'Özgür olmak.' Nasıl? Yalnızca kişi makinenin kontrolünü ele geçirdiğinde. Bir kişi 'Bilinçli olmak istiyorum' diyebilir; bir diğeri 'uyanık olmak istiyorum' veya 'sahip olmak istiyorum' diyebilir. Bunların hepsi aynı çizgideki hedeflerdir, sadece farklı mesafelerdedir.

S. Hedeflerimin çoğunun çok uzak olduğu ve pratik tarafta daha fazla çalışmak istediğim sonucuna vardım.

C. Evet, çünkü uzak amaçlara ulaşmadan önce burada ve şimdi yapabileceğiniz birçok şey var ve bu sistem neredeyse diğer tüm sistemlerden farklı. Neredeyse tüm diğer sistemler, pratik anlamı olmayan en az on bin mil ilerideki hedeflerle başlar; fakat bu sistem bu odada başlar. Fark budur ve her şeyden önce anlaşılması gereken şey budur.

İşten ne istediğimizi tekrar tekrar sormalıyız. Sistemin terminolojisini kullanmayın, istediğinizi bulun. Bilinçli olmak istediğini söylersen, hepsi çok iyi, ama neden? Bilinçli olarak

ne elde etmek istersiniz? Bu soruya hemen cevap verebileceğinizi düşünmemelisiniz. Bu çok zor. Ama ona geri dönmeye devam etmelisin. Ve anlamalısınız ki, ne istediğinizi elde edebileceğiniz zaman gelmeden önce bunun ne olduğunu bilmelisiniz. Bu çok kesin bir durumdur. ‹Bunu istiyorum› diyene kadar hiçbir şey alamazsınız. O zaman belki anlayabilirsin ya da alamayabilirsin; ama ne olduğunu bilmiyorsan asla alamazsın. Kendi tarzınızda formüle edebilirsiniz ve kendinize karşı samimi olmalısınız. O zaman kendinize şu soruyu sorabilirsiniz: ‹Sistem bunu elde etmeme yardımcı olabilir mi?› Amacımızı hatırlarsak, düşünün, neden çalışmamız gerektiğine dair daha fazla neden bulursak, irademiz bir yönde hareket edecek ve güçlenecektir. Amacımızı unutursak, gevşeriz.

Hedef meselesinden bahsettim, çünkü bunu düşünmenizi, hedef hakkında ne düşündüğünüzü gözden geçirmenizi ve bu fikirleri inceledikten sonra şimdi amacınızı nasıl tanımlayacağınızı düşünmenizi tavsiye ederim.

Bir insanın alabileceği, çalıştığı takdirde ona vaat edilebilecek şey olduğunu söyleyebilirim, bir süre çalıştıktan sonra kendini görecek. Bilinç, birlik, yüksek merkezlerle bağlantı gibi elde edebileceği diğer şeylerin hepsi bundan sonra gelir- ve hangi sırayla geldiklerini bilmiyoruz. Ama bir şeyi hatırlamalıyız; bunu elde edene kadar- kendimizi görene kadar- başka bir şey elde edemeyiz. Bu amaç doğrultusunda çalışmaya başlayana kadar çalışmaya başladığımızı söyleyemeyiz. Bu nedenle, bir süre sonra, acil hedefimizi, kendini görebilmek için formüle edebilmeliyiz. Kendini tanımak için bile (daha sonra gelir) değil, kendini görmek için. İnsan kendini görmekten korkar. Ama cesaretlenip ne olduğunu görmeye karar verebilir.

S. İrade varlığın bir parçası mı?

C. Evet, bilinç ve anlayışla aynı. Sadece, anlayış ve bilgi üzerinde çok fazla çalışırsanız ve görmezden gelirseniz, o zaman güçlenmek yerine, zayıflığınız zayıflayacak veya olduğu gibi kalacaktır. Eğer irade gelişmemişse, anlayışın gelişimi çok yardımcı olamaz. Kişi çok şey anlayabilir ve bu konuda hiçbir şey yapamaz. Bu yüzden en başından itibaren kişi irade geliş-

tirmek için ciddi çabalar göstermeye başlamalıdır. Dediğim gibi, bizim irademiz- 1, 2 ve 3 numaralı insanların iradesi- bizim için mümkün olan tüm konsantrasyonu kullanarak sadece bir merkezi kontrol edebiliriz. Ancak merkezler birbirine bağımlıdır. Birden fazla merkezin kontrolü ancak kendinizi başka bir iradenin altına koyarsanız elde edilebilir,

çünkü kendi iradeniz yetersizdir ve bu yüzden okul disiplini ve okul alıştırmaları gereklidir.

Gerçek irademiz yoktur; sadece kendi isteğimiz ve sadakatimiz vardır. Eğer kişi bunu anlarsa, kişinin iradesinden vazgeçme cesareti olmalıdır. Bir okulda kişinin iradesinden vazgeçmek için özel olasılıklar yapılır, böylece vazgeçerseniz daha sonra kendi iradenize sahip olabilirsiniz. Ancak bu özel olasılıklar olmasa bile, insanlar kendilerini izler ve dikkatli olurlarsa, güçlü bir arzu olduğunda anları yakalayabilir ve sistem ışığında ne yapacaklarını sorabilirler. Herkes kendi durumunun ne olduğunu bulmalı.

S. Öz irade nedir? Öz-irade ve iradeli olmak arasındaki fark nedir?

C. Belirli bir fark yoktur. Her ikisi de aynı şeyin tezahürleridir- genellikle direnç tezahürleri. Muhalefet tarafından yaratılacak ve kontrol edilecek. Bu olacak, ama bizden gelmiyor, engelden geliyor. Öz irade, örneğin, bir insanın bir şeyin nasıl yapılacağını bilmediğini gördüğü ve açıklamayı önerdiği, ancak insan 'Hayır, kendim yapacağım', 'Ben kendim karar vereceğim' diyor, 'Ben kimseyi dinlemek istemiyorum' vb. İradeli olmak sadece daha geneldir- bir tür alışkanlık olabilir. Mekanik irade, genellikle kendisi ve kişinin deneyimi hakkındaki yanlış varsayımlara dayanır. Öz irade öz iddiadır. Öz iradeyi normal bir eylemle karşılaştırırsanız, içinde her zaman bir miktar muhalefet vardır- yapmamanız gereken bir şey yapmak istersiniz. Çalışmada çok karakteristiktir. Fikirleri incelerken bazı şeylerden kaçınmanız gerektiğini bilirsiniz, ama tam olarak bu şeyleri istersiniz. Eğer kendi isteğinizle düşünmeye başlarsanız kendi örneklerinizi bulacaksınız.

S. İradeye karşı nasıl çalışabiliriz? Ve bizim için, gerçek irademiz olduğu anları tanımamız mümkün mü?

C. Gerçek irade değil; gerçek irade çok uzakta. Söylediğim gibi, sahip olduğumuz tek şey, öz-irade ve sadakattir ya da sürekli değişen küçük iradelerdir. Kendine karşı savaşa karşı nasıl çalışabileceğimize gelince: sistemi inceleyebilirsiniz. Sistemde belirli talepler vardır; yapmanız ya da yapmamanız gereken şeyler. Öz iradeye ne karşı olabilir? Birbirine karşı sadece iki şey var: iş ve irade. Örneğin, öz-irade konuşmak ister ve bazı şeyler hakkında konuşmamalısınız, çünkü eğer yaparsanız, sadece yalanları söyleyeceksiniz; sistemin fikirlerini bilmeden ve anlamadan dışarıdaki insanlara konuşamayacağınız bir kural vardır.

Bir mücadele başlar ve sonuç iki fethin hangisine göre yapılır. Bu şekilde, en başından beri, kendi iradesine karşı çıkan işin fikirleriyle tanışırsınız. Eğer işi unutursanız, öz iradeye karşı çalışmıyorsunuzdur. Kendi iradesiyle mücadele etmenin tek yolu işi hatırlamaktır. Bir anda iş hiç girmez, ancak başka bir anda girer ve o anda kendi iradesinden vazgeçmenin ne anlama geldiğini anlayabilirsiniz. Kendinize sorun: İşin bakış açısından doğru mu değil mi? Bu, kişinin kendi iradesine karşı mücadeledir.

Sıradan bir insan, bir zikzak çizgisini takip eder veya bir daireye girer, bu yüzden iradesine boyun eğmek gerekir. Bu boyun eğdirme onu daha sonra belirli bir çizgiyi takip edebilmesi için eğitir. Yeterince güçlü hale geldiğinde, onu sınırlamak artık gerekli değildir. Yani şu an olduğu gibi bırakılamaz, çünkü şimdi her yöne koşuyor. Eğitilmeli ve eğitilmek için irade çok hoş olmayan şeyler yapmalı.

S. Eğer bulabilirseniz, eğitim fırsatları her zaman mevcut olacak mı?

C. Evet, dediğim gibi, uyuşmazlığın olduğu yerlerde. Ancak bu, ne istediğinize, uyuşmazlık isteyip istemediğinize, kararınıza, durumunuza ve konumunuza bağlıdır. Çalışmada her an durmak isteyen tembellik, atalet, üstesinden gelmek gerekiyor. Eğer bir kişi işe yaramazsa üstesinden gelinecek bir şey

yoktur, ama eğer birisi bir şey üzerinde çalışırsa, her zaman çalışmaktan vazgeçme arzusunun üstesinden gelmek zorundadır.

S. Yapmak istemediğim bir şeyi yapmaya kendimi zorlarsam, bu uyuşmazlık mıdır?

C. Eğer yaparsanız, her şey uyuşmazlıktır. Ancak bunu düşünmek yeterli değildir. Sadece uyuşmazlık ile enerji yaratabilir ve irade geliştirebilirsiniz.

S. Büyük miktarda iç uyuşmazlık ve rahatsızlık her zaman yeni gelişme için gerekli bir ön koşul mu?

C. Bu insanlara bağlıdır. Bazı insanlar için daha fazlası, bazıları için daha azı gerekebilir.

Yine, ne istediğinize bağlı. Sadece çalışmak istiyorsanız, görmek yeterlidir, ancak bir şeyi değiştirmek istiyorsanız, ona bakmak yeterli değildir. Bir şeye bakmak onu değiştirmez. İş, uyuşmazlık, 'evet' ve 'hayır' arasında, çalışmak isteyen ve çalışmak istemeyen kısım arasındaki çatışma anlamına gelir. Birçok parçası var. Biz çalışmak istemiyoruz, böylece çalışmaya başladığınız anda uyuşmazlık başlar. Bir şey yapmaya karar verirsem ve bir parçam bunu yapmak istemiyorsa, kararımı yerine getirirken mümkün olduğu kadar ısrar etmeliyim. Ancak iş durur durmaz uyuşmazlık durur.

S. Nasıl faydalı uyuşmazlık yaratılabilir?

C. Somut bir fikirle başlamalısınız. Direnç üretmezseniz, her şey olur. Ancak belirli fikirleriniz varsa, kimliğe karşı koyabilir ve hayal gücü, olumsuz duygular ve bunun gibi şeylerle mücadele edebilirsiniz. İşte aktif olmanızı gerçekten engelleyen şeyi bulmaya çalışın. Çalışmada aktif olmak gerekir; pasif olarak hiçbir şey elde edemez. Başlangıcını, nereden ve neden başladığımızı ve çoğu zaman asla amaç hakkında düşünmüyoruz, sadece küçük detaylar hakkında unutuyoruz. Hiçbir detay amaçsız kullanılmaz. Kendini hatırlama, eserin amaçlarını ve asıl temel amacınızı hatırlamadan işe yaramaz. Bu amaç-

lar duygusal olarak hatırlanmazsa, yıllar geçebilir ve biri aynı durumda kalacaktır. Zihni eğitmek yeterli değildir; iradeyi de eğitmek gerekir.

Arka arkaya iki gün boyunca asla aynı değilizdir. Bazı günlerde daha başarılı, bazılarında daha az başarılı olacağız. Tüm yapabileceğimiz ne yapabileceğimizi kontrol etmektir. Kolay şeyleri kontrol etmezsek asla daha zor şeyleri kontrol edemeyiz. Her gün ve saatte kontrol edebileceğimiz ve yapamayacağımız şeyler var; kontrol etmek için yeni şeylerimiz olamaz. Etrafımız ihmal edilmiş şeylerle çevrilidir. Başlangıçta düşüncemizi kontrol etmiyoruz. İstediğimiz şey hakkında belirsiz bir şekilde düşünüyoruz, ancak istediğimizi formüle etmiyorsak hiçbir şey olmayacak. Bu ilk koşul ama birçok engel var.

Çaba bizim paramız. Bir şey istiyorsak, çabamızla ödeme yapmalıyız. Çaba gücüne ve çaba zamanına göre- çaba için doğru zaman olup olmadığı anlamında- sonuçlar elde ederiz. Çaba bilginin, çabanın yararlı olduğu anların bilgisine ihtiyaç duyar. Çabaların nasıl üretileceğini ve uygulanacağını uzun pratiklerle öğrenmek gerekir. Yapabileceğimiz çabalar, kendini gözlemleme ve kendini hatırlatma çabalarıdır. İnsanlar çaba hakkında sorular sorduklarında, 'çaba' çabası üzerine düşünürler. Bu, çaba kaybı veya yanlış çaba kaybıdır, ancak kendini gözlemleme ve kendini yeniden değerlendirme çabası doğru çabadır çünkü doğru sonuçlar verebilir. Kendini hatırlamanın içinde irade unsuru vardır. Eğer sadece 'Ben, ben, ben" şeklinde hayal ediyor olsaydı, hiçbir şey olmazdı. Kendinizi hatırlamanın birçok farklı yolunu icat edebilirsiniz, çünkü kendini hatırlama entelektüel veya soyut bir şey değildir; irade anlarıdır. Düşünülmez; eylemdir. Daha fazla kontrole sahip olmak anlamına gelir; aksi takdirde ne işe yarar? Kendinizi yalnızca kendini hatırlama anlarında kontrol edebilirsiniz. Eğitim ve öğretim ile edinilen mekanik kontrol – kişiye belirli durumlarda nasıl davranılacağı öğretildiğinde- gerçek kontrol değildir.

S. Kendi iradesinden vazgeçmek kendi kararınızdan vazgeçmeyi içerir mi?

C. Neye bağlı. Genellikle çocukça olma, verimsizlik ve ya-

lan söyleme anlamına gelir. Vazgeçmenin ne anlama geldiğiyle ilgili yanlış fikirleriniz var. Birincisi, bunun son bir eylem olduğunu düşünüyorsunuz: iradeden vazgeçtiğinizi ve artık iradenizin olmadığını. Bu bir yanılsama çünkü vazgeçmek için böyle bir irademiz yok.

İrademiz yaklaşık üç dakika sürer. İrade zamanla ölçülür. Bir kez üç dakika iraden vazgeçersek, yarın üç dakika daha büyür. İrade vermek bir eylem değil, sürekli bir süreçtir.

Tek bir eylem hiçbir şey ifade etmez. İkinci hata, vazgeçtiğiniz belirli ilkeleri hatırlamak değildir. İraden vazgeçmek zorunda olduğun birçok ilke vardır. Üçüncü şey uç noktalarda düşünmekten kaçınmaktır; en zor vakaları hayal etmek. Basit, sıradan vakalarla başlayın. Vazgeçmek sadece işi hatırlamak demektir. Bu şekilde iradeyi nasıl yaratacağınızı öğreneceksiniz; bu onu geliştirme yöntemidir.

S. Kişinin iradesinden vazgeçmesi anlamadan hareket etmemek anlamına mı geliyor?

C. Bakın, bu sizin hatalarınızdan başka bir şey. Vazgeçmenin bir şey yapmak anlamına geldiğini düşünüyorsunuz. Bu çok nadiren olur. Çoğu durumda bir şey yapmamanız söylenir. Bunda büyük bir fark var. Örneğin, birisine onun hakkında ne düşündüğünüzü söylemek istersiniz, ancak bunu yapmamalısınız. Bu bir eğitim meselesidir. Bir insan kendi üzerinde çalışır ve iradesini çalışma prensiplerine uyarırsa irade büyüyebilir. İşle ilgili olmayan şeyler onunla bağlantılı olamaz, ancak işe ne kadar çok girerseniz, ona daha fazla şey dokunmaya başlar. Ancak bunun zamana ihtiyacı vardır.

Şansları geldiğinde ve insanlara bir şey yapmaları ya da bir şey yapmamaları söylendiğinde, çoğu zaman kendilerince en iyi nedenlerden dolayı buna karşı çıkarlar. Bu yüzden fırsatlarını kaçırıyorlar. Zaman geçer ve daha sonra fırsatlarını kaçırdıklarını görebilirler, ancak artık hiçbir şeyle değiştirilemez. Öz iradenin cezası budur.

S. Bana öyle geliyor ki, eğer kendi iradenizden vazgeçerseniz, gerçekten arzu ettiğiniz şeyi elde edersiniz, çünkü kişi arzusundan vazgeçerek, istenen sonucu elde ediyor.

C. Öz irade istediğiniz her şeyi içermez. Eğer açsanız ve yemek istiyorsanız, bu irade değildir. Öz irade, kendi başınıza hareket etmeyi tercih etmek ve bizim durumumuzda, işi ve eserin prensiplerini dikkate almamak anlamına gelir. Örneğin, kendi iradem küfredecekse ve ben vazgeçiyorum, çünkü işin prensiplerine aykırı, bahsettiğiniz sonuç nerede?

Bazı arzularımız iyi gizlenmiş olabilir. Örneğin, bir insan birini eleştirmek isteyebilir ve ona samimiyet der. Ancak eleştirme arzusu o kadar güçlü olabilir ki, onu durdurmak için gerçekten büyük bir çaba sarf etmek zorunda kalacaktır ve bir insan kendi başına gerçekten büyük çaba gösteremez.

Tekrar etmeliyim- irade yaratmak için insan her eylemini işin fikirleriyle koordine etmelidir; her eylemde kendisine şunu sormalıdır: iş açısından nasıl görünecek? Bana ya da işe faydalı mı, yoksa zararlı mı? Bilmiyorsa sorabilir. Bir insan işte uzun süredir varsa, pratikte işle bağlantılı olmayan tek bir eylem yoktur; kişinin artık aptalca ve ayrımcılık yapmadan hareket edemeyeceği yönünde bağımsız eylemler yoktur. Kişi harekete geçmeden önce düşünmek zorundadır. Bu, oluşturulacak tek yöntemdir ve bu yöntem için okul organizasyonu gereklidir.

Daha önce söylediğim gibi, öz irade her zaman öz-görüşlerle bağlantılıdır, bir insan her zaman bildiğini düşünür. Sonra bir okula gelir ve hiçbir şey bilmediğini fark eder. Bu yüzden okul için hazırlık gerekli. Kişi genellikle öz-görüş ve öz-irade ile doludur.

Bir okula gelen bir insan, okulun öğretisini ve disiplinini kabul etmeye hazır olmalıdır, yoksa hiçbir şey alamaz. Öz-irade den vazgeçmedikçe iradeyi elde edemez, tıpkı kendi görüşlerinden vazgeçmedikçe bilgi edinemediği gibi.

S. Kişi öz iradeyi kendisi mi kırmalı yoksa kırdırmalı mı?

C. Kişi onu kırmalı ve bir okulda olmak için onu yeterince kırmış olmalı. Kavga etmeden bir şeyleri kabul edebilmek için

kişi ondan yeterince özgür olmalıdır. İnsan tüm eski görüş ve düşünceleri saklayamaz ve yenilerini edemez.

Bir insanın en azından bir süreliğine eskimekten vazgeçmek için yeterince özgür olması gerekir. Disiplinin gerekliliğini anlayabilmelidir, çünkü kişi belli bir disiplini kabul edene kadar yaratılamaz.

Okul olmadan kimse hiçbir şey yapamaz. Kişi deneyebilir ve bundan hiçbir şey gelmeyecektir. Kişi zaten bir tür okulla bağlantı kurduğunda, asıl mesele öz iradesinden vazgeçme çalışmalarıyla başlamaktır. Öz irade yeterince fethedildiğinde, farklı çalışma yöntemleri hakkında konuşmak mümkündür.

S. Şu anda hissettiğim aynı sınırlı ve tekrarlayan duygulardan kaçınmak için hayatta farklı davranmayı nasıl öğrenebilirim?

C. Hayatta farklı davranmak hedefimizdir. Bu yüzden iş organize edilir, neden farklı teoriler üzerinde çalışmak, farklı kuralları hatırlamak zorundayız. Bahsettiğiniz şey uzak amaçtır. Önce sistemde çalışmalıyız. Sistem ve organizasyonla bağlantılı olarak nasıl davranacağımızı öğrenerek, hayatta nasıl davranacağımızı öğreniriz; ama önce sistemden geçmeden hayatta nasıl hareket edeceğimizi öğrenemeyiz.

S. Geri çekemeyeceğim bir işe karar vermek istiyorum.

C. Kararlar verebileceğimiz en büyük yanılsamalarımızdan biri. Karar vermek için olmak gerekir, çünkü bizim gibi küçük bir "ben" karar verir ve bunu bilmeyen bir başka "ben" in bunları gerçekleştirmesi beklenir. Bu, fark etmemiz gereken ilk noktalardan biridir, bizim gibi, küçük şeylerde bile karar veremeyiz- bir şeyler olur. Ancak bunu doğru bir şekilde anladığınızda, nedenleri aramaya başladığınızda ve bu nedenleri bulduğunuzda, uzun süre sadece iş ile ilgili olarak, başka bir şeye değil de çalışabileceksiniz ve belki de karar verebileceksiniz.

Karar vermeniz gereken ilk şey, kendi işinizi yapmak ve düzenli olarak yapmak, kendinizi hatırlatmak, kaybolmasına

izin vermemek. İşleri çok kolay unutuyoruz. Çabalar yapmaya karar veriyoruz- belirli tür çabalar ve belirli gözlemler- ve sonra sıradan şeyler, sıradan oktavlar, hepsini kesintiye uğrattı ve unutuyoruz. Tekrar hatırlıyoruz ve tekrar unutuyoruz ve bu yüzden devam ediyor Daha az unutmak ve daha fazla hatırlamak gerekiyor, bazı gerçekleşmeleri, daha önce gördüğünüz ve anladığınız bazı şeyleri her zaman yanınızda tutmak gerekir. Onları unutmamaya çalışmalısın.

En büyük zorluk ne yapılacağı ve bunu nasıl yapacağınızdır. Kendinizi düzenli olarak düşünmek için düzenli olarak çalışın- işte bu. Ancak o zaman kendinizi görmeye başlayacaksınız, yani neyin daha önemli ve neyin daha az önemli olduğunu, dikkatinizi nereye koyacağınızı vb. Çalışmaya, bir şeyler yapmaya, bir şeyleri değiştirmeye karar veriyorsunuz- ve sonra bulunduğunuz yerde kalıyorsunuz. Çalışmanızı, ne yapmaya çalıştığınızı, neden yapmaya çalıştığınızı, bunu yapmanıza ne yardımcı olduğunu ve hem dışarıdan hem de içeriden sizi engelleyen şeyleri düşünmeye çalışın. Dış olayları düşünmek de yararlı olabilir, çünkü insanların uykuda olduklarına, doğru düşünemedikleri, anlayamadıkları gerçeğine ne kadar bağlı olduklarını gösterirler. Bunu dışarıda gördüğünüzde, kendinize uygulayabilirsiniz. Aynı karışıklığı, her türlü farklı konuda göreceksiniz. Düşünmek zor, bunu anladıktan sonra nerede düşünmeye başlayacağınızı görmek zor, doğru şekilde düşünmeye başlıyorsunuz Bir şey hakkında doğru düşünmenin yolunu bulursanız, bu hemen diğer şeyler hakkında doğru düşünmenize yardımcı olacaktır. Zorluk, insanların hiçbir şey hakkında doğru düşünmemeleridir.

S. En endişe verici bulduğum şey, hiçbir çabanın mümkün olmadığı bir duruma düşmemin kolaylığı.

C. Evet, ancak düzenli çabalar için kendiniz ayarlıyorsanız, bu devam etmenize yardımcı olacaktır. Bu, gerçekleştirebileceğiniz kararlardan biridir. Çalışmada sadece olası kararları ve hatırlanması gereken kararları vermelisiniz.

S. Yılda birkaç kez bir eylem benim için özellikle netle-

şiyor. Tüm hayatım boyunca bu anlara maruz kaldım ve normalde ilham denilen şey olmadan ciddi bir işlem yapmanın faydasız olduğunu düşünmeye başladım.

C. Hiçbir şeyin olmadığı sıradan koşullarda dönemler vardır ve sonra kesişen yollar gelir. Tüm yaşam sokaklardan ve kavşaklardan oluşur. Eğer bir ağırlık merkezi varsa, çapraz yollarda dönüş daha sistematik hale gelebilir. O zaman bir şey daha önemli olmaya devam edecek ve biri her zaman aynı yöne dönecektir. Ama ilhamın bununla hiçbir ilgisi yok. Basitçe bir şey yapabileceğiniz bir anın gerçekleşmesidir.

S. Bazen bir şey yapıp yapmayacağımıza karar vermeye çalıştığımda hem yapmak hem de yapmamak için sistemin açısından iyi nedenler görüyorum.

C. Genel olarak bu konuda bir şey söylemek imkansızdır, bu koşullara bağlıdır. Bazen sistem açısından karar verebilirsiniz ve bazen hayatta herhangi bir ilişki olmadan karar verebileceğiniz şeyler vardır, çünkü her zaman bulamazsınız hepsini bilmeden önce bu fikirler için pratik bir kullanım.

Sistemde bir ifade var, 'kendi içinde ay yaratmak'. Bunun ne anlama gelebileceği hakkında konuşalım. Sembolik bir ifadedir ve şema veya sembolik ifadeler biçimindeki semboller çok kesin amaçlar için kullanılır.

Bir sembol aynı anda birçok fikri ifade eder. Bu sadece bir fikir anlamına geliyorsa, cevap basit olurdu; ancak uzun açıklamalardan kaçınmak ve birçok cümleyi bir cümleye yerleştirmek için bir sembol kullanılır.

Bir şeması veya sembolik ifadeyi nasıl deşifre edebilirim? Bir sembolü deşifre etmek için, içerdiği fikirlerin sırasını bilmek gerekir.

Şimdi, kendi içinde ay yaratmanın ne anlama gelebileceğini sorarsak, önce kendimize sormalıyız, ayın organik yaşamla ilgili işlevi nedir? Ay organik yaşamı dengeler- tüm dış hareketler ay tarafından dengelenir. Ayın bu işlevi kaybolursa ne olur? Bireysel olarak bir insana faydalı olacak mı ya da tam tersi mi olacak?

Tüm bunların varlığa atıfta bulunduğunu anlamalıyız. Varlığımızın özellikleri nelerdir? Varlığımızın en önemli özelliği çok olduğumuzdur. Varlığımız üzerinde çalışmak istiyorsak, onu amacımıza daha uygun hale getirirsek, bir tane olmaya çalışmalıyız. Ancak bu çok uzak bir hedef. Bir olmak ne demektir? Hala çok uzak olan ilk adım, kalıcı bir ağırlık merkezi yaratmaktır. Kendi içinde ay yaratmak budur. Ay, fiziksel yaşamımızı dengeleyen kalıcı bir ağırlık merkezidir, ancak kendi içimizde böyle bir dengemiz yoktur, bu nedenle, bu dengeyi veya ağırlık merkezini kendimizde yarattığımızda aya ihtiyacımız yoktur.

Ama önce kalıcı "ben "in yokluğunun ne anlama geldiğine karar vermeliyiz. Bize bunun birçok özelliği hakkında bilgi verildi, ancak kesinlikle gözlem yoluyla kurulmaları gerekir ve kendi içinde ay yaratma fikrine yaklaşmak için neyin önemli neyin önemsiz olduğunu ayırt etmeliyiz. Öyleyse, bir olmamızı engelleyen özelliklere karşı mücadele etmeye başlamalıyız. Hayal gücü, olumsuz duygular ve öz irade ile mücadele etmeliyiz. Bu mücadelenin başarılı olabilmesi için, ağırlık merkezinin elde edilmesi açısından mümkün olan en kötü hayal gücünün kendi başına bir şey yapabileceği inancı olduğunu anlamalıyız. Öyleyse, bir olmamızı engelleyen özelliklere karşı mücadele etmeye başlamalıyız. Hayal gücü, olumsuz duygular ve öz irade ile mücadele etmeliyiz. Bu mücadelenin başarılı olabilmesi için, ağırlık merkezinin elde edilmesi açısından mümkün olan en kötü hayal gücünün kendi başına bir şey yapabileceği inancı olduğunu anlamalıyız.

Tekrar edeyim. Varlık üzerinde çalışmak her zaman yapmaktan ya da yapmaktan hoşlanmamaya karşı mücadele etmektir. Paten yapmayı sevdiğini ve kendini hatırlaman gerektiğini söyle. O zaman paten kayma isteğinize karşı mücadele etmelisiniz. Paten yapmaktan daha masum ne var? Ama buna karşı mücadele etmelisiniz. Her gün ve her saat yapamayacağımız şeyler var, ama yapabileceğimiz şeyler de var. Bu yüzden direk bir güne bakarız ve neler yapabileceğimizi ama yapamayacağımızı görürüz.

'Kendinizi hatırlamanız gerek' diye bir kural olamaz. Bir

şey yapmanız ya da yapmamanız söylenirse ve denemezseniz, hiçbir şey istemediğiniz anlamına gelir, çalışmak istemezsiniz.

Yeterli bilgiye sahipsiniz. Şimdi işi varlığa itmek gerekiyor. Her zaman önerilenleri yapmaktan kaçmaya çalışıyoruz.

S. Kişinin kendi iradesiyle mücadele etmenin amacı nedir?

C. Nasıl başladığımızı hatırlıyorsun. Amaç, bir ağırlık merkezi yaratmak, kendi içimizde ay yaratmaktı. Bunu öz irade ile yapamayız.

Kendi içimizde ay yaratmak, acıyı feda etme fikri ile bağlantılıdır. Acıdan ödün vermeye başladığımızda kendimizde ay yaratmaya başlarız. Her zaman ıstırabımızı korumak istiyoruz, ancak ay sadece ıstırabımızdan yaratılabilir. Acıdan vazgeçmenin bir eylem olduğunu ve ay yaratmanın sürekli bir dizi eylemin sonucu olduğunu unutmamalıyız.

S. Yapmanız söylenen şeyleri yapmanızı engelleyen "ben"-leri nasıl bulmak mümkün?

C. Önce önerilen bir şey yapmadığınızı ilk bulduğunuzda, sebebini bulun. İkincisinde, başka bir neden bulun vb. Sonra, dediğim gibi, söylenenleri duymanızı ve onu takip etmenizi engelleyen olumsuz duyguları bulun. Ya o gün benden hoşlanmıyorsunuz, ya da bir başkasından ya da hava durumundan; o zaman hiçbir şey yapmamanın doğru olduğunu hissedersiniz.

S. Çaba göstermek, mücadele dediğiniz şeydir. Ama kişi mücadelenin farkında olmadan bir şey yaparsa buna ne denir?

C. Olmuş demek oluyor. Dört tür şey olabilir bize- kazara, neden ve sonuç ile, kader ve irade ile. Mücadele iradeyle olmalı. Ve iradenizin farkında olmalısınız. Çaba gösteremez ve bunun farkında olamazsınız. Önemli olan irade-eylemidir.

S. Bu dört kategoride irade sık kullanılmaz, değil mi?

C. İrade kullanılmalıdır. Asla çalışmaya hazır değiliz, ama

hep aynı şekilde çalışmalıyız.

Hazır olursak, o zaman hazır olmadığımız başka işler verilir. İş yerinde kişi iradesini kullanmaya çalışmalıdır- kişinin sahip olduğu kadarıyla. Eğer birinin bir inç iradesi varsa ve onu kullanırsa, büyüyecek ve biri iki inç, sonra üç inç olacak. Çalışmada süper çaba göstermeyi öğrenmeliyiz.

S. Süper çaba nedir?

C. Bir süper çabanın birçok özelliği olabilir, ancak genellikle en iyi düşündüğünüzü değil, yapmanız tavsiye edilenleri yapar. Kendi iradelerimizle pek çok şey yapmaya hazırız, ama bize söylenenleri yapmaya ya da yapmamaya hazır değiliz.

S. Süper çaba, sıradan çabadan ne şekilde farklıdır?

C. Derece olarak farklılık gösterir, sadece derece olarak değil. Süper çaba, herhangi bir dış koşulun gerektirmediği kesin bir amaç için olabildiğince bilinçli bir şekilde yapılan bir çabadır. Asla gerçekten ciddi çaba sarf etmiyoruz; her şey bahane, çünkü çaba göstermenin ne anlama geldiğini bilmiyoruz. İstisnai durumlarda, çaba göstermek zorunda olduğumuzda, onları yaparız, ama süper çabalar yapmayız. Ayrıca, kişinin hayatta yaptığı sıradan çabalar gereklidir, faydalıdır. Bir süper çaba, amacı için işe yaramaz görünebilir.

S. Bir kısır döngüye girdiğimi hissediyorum. Ne kadar çok çaba harcarsam, o kadar çok 'yapamam' gibi görüyorum.

C. Ardından daha fazla çaba sarf edin ve bunu sürekli olarak gerçekleştirin; daha kalıcı hale getirin. Her zaman aynı durumda olmadığınızı göreceksiniz. Sıradan yaşamdaki insanlar 'yapamaz', ama sizin için farklıdır- her zaman yapmaya çalışmalısınız. Her zaman tanımlanırsınız ve tanımlamamalısınız, konuşmanızı izlemelisiniz, sürekli olumsuzsunuz ve olumsuz duygulara karşı mücadele etmelisiniz, kendinizi hatırlamanız gerekir. Bütün bunlar yapıyor. Bunları gözlemlemeli ve değiştirmeye çalışmalısınız.

S. Enerjiyi istendiği yere transfer etmek mümkün mü? Bunu yapamam.

C. Bu genellikle kontrole bağlıdır. Kontrol almak istiyorsanız, mümkün olan yerden başlamalısınız. Bu yüzden her zaman kendiniz çalışmalı ve kontrol üretebileceğiniz zayıf noktalar bulmalısınız. Başka bir bakış açısından mekanik kuvvet açısından zayıf oldukları için bunlara 'güçlü noktalar' denilebilir. Tercih etmek için bir şeyi diğerinden önce yapmayı seçemezsiniz; bir kişi bir şekilde, başka bir şekilde başlayabilir, ancak herkes bir yönde çaba göstermeli ve neyin mümkün ve neyin imkânsız olduğunu bulmalıdır. Ancak bir kişi için bir yönde, başka bir kişi için farklı bir yönde çaba göstermek daha kârlıdır.

S. İş için uyarılar yaratan nedir?

C. Kişinin şimdiki durumunun gerçekleşmesi. Kişi kendini kandırdığını fark ettiğinde,

Kişi uyuyor ve evi yanıyor, her zaman, sürekli yanıyor ve sadece şu anda yangının odasına ulaşmamış olması, kişi bunu fark ettiğinde, uyanmak için çaba göstermek isteyecek ve özel bir ödül beklemeyecek. Evimizin yanmakta olduğunu fark etmediğimizden her zaman özel bir ödül bekliyoruz. Uykuda ne yapılabilir? Kişi sadece farklı rüyalar görebilir- kötü rüyalar, iyi rüyalar, ama aynı yatakta. Rüyalar farklı olabilir, ancak yatak aynıdır.

BÖLÜM XI

Okul ilkeleri ve yöntemlerinin incelenmesi gerekliliği-Üç iş kolu- Bu üç kolun doğru ve yanlış ilişkisi- Anlayış ihtiyacı- Okulun hedefleri ve ihtiyaçları- Kişiyi başkasının yerine koyma- Pratik çalışma için bir kurum gereklidir- "İş" nedir?- Değerlendirme- İnsanlarla çalışma –

Okul için çalışma- Kuruma kişisel ilgi duyma- Doğru tür insanlar- Dördüncü Yol okulu- Doğru davranış- Ödeme- Nasıl ödeme yapılır?- Ağırlık merkezi-Disiplin-Kurallar- Gerekmeyeni yapmama- Kişinin kararlarına teslim olma-Talepleri karşılama-Okul işlerinde şoklar- Seçim fikri- Fiziki iş- Okul bilgisi-Yüksek zekalı insanlar- Okullar yaşamı etkileyebilir mi?

BU DERSLERDE İNSAN HAKKINDA KONUŞTUK, yeterince olmasa da, ama pratik amaçlar için yeterince evren hakkında biraz konuştuk; fakat görüyorum ki, okul ve okul çalışması fikri hala çok belirsiz ve bazen hiçbir yere götürmeyen yapıcı kavramları ile karışık. Okul fikri basitçe ele alınmalıdır, yani okul bir şey öğrendiğiniz bir yerdir. Ama her şeyde belli bir düzen olmalı ve bu sırayı takip etmeden öğrenemezsin Bir tür yüksek okulla bağlantılı okullardan bahsetmek (bu bağlantı olmadan bir okulun anlamı yok) dedim ki, bu tür okullarda senin bilginizle aynı zamanda olmak, aksi takdirde tüm bilginiz oldukça işe yaramaz olacak ve bundan kar elde etmeyeceksiniz. Pratik olarak alınmayan ezoterik fikirler sadece felsefe haline gelir - basitçe hiçbir yere götüremeyen entelektüel jimnastik gibi.

Size sistemin incelenmesi için gerekli tüm kelimeleri verdim ve bu sistemin diğer sistemlere göre konumunu açıkladım. Farklı yollardan bahsettiğimi ve onlar hakkında söylediklerimden bu sistemin Dördüncü Yol'a ait olduğunu, yani Dördüncü Yol'daki okulların tüm özelliklerine ve özelliklerine sahip olduğunu takip edeceğinizi hatırlayacaksınız. Okul, bu okulda öğrenim görenlerin seviyesine, seviye ise varlığın seviyesine bağlıdır.

Okul olmanın gelişmesi için gerekli- birçok kişi okul ilke ve yöntemlerine göre aynı yönde çalışıyor. Bir insan yapamaz,

birlikte çalışan birçok insan yapabilir. Bu sistemle tanıştığımda çok geçmeden okullarla bağlantılı olduğuna ikna oldum ve bu şekilde kaydedilmiş ve kaydedilmemiş bir geçmişten geçti. Bu süre zarfında yöntemler icat edildi ve mükemmelleştirildi.

Okullar farklı derecelerde olabilir, ancak şu anda belirli bir yöne giden her türlü hazırlık okulunu bir okul olarak alıyorum ve Dördüncü Yolun 'okulu' olarak adlandırılabilecek bir organizasyon, iş. Anlaşılması gereken önemli olan, okul çalışmasında bir tür sırrın olması, aslında gizli bir şey değil, açıklanması gereken bir şey olması. Fikir bu. Okul çalışmasını yükselen bir oktav olarak alırsak, her oktavda *mi* ve *fa* arasında ve *si* ve *do* arasında iki aralık veya boşluk olduğunu biliriz. İşin karakterini veya çizgisini değiştirmeden bu boşluklardan geçmek için onları nasıl dolduracağınızı bilmek gerekir. Dolayısıyla, işin yönünü düz bir çizgide garanti etmek istiyorsam, aynı anda üç satır üzerinde çalışmalıyım. Yalnızca bir satırda veya iki satırda çalışırsam yön değişecektir. Üç satır veya üç oktav üzerinde çalışırsam, bir çizgi, gerekli şoku vererek aralığın geçmesine yardımcı olur. Bunu anlamak çok önemlidir. Okul çalışması birçok kozmik fikir kullanır ve üç çalışma satırı, işin doğru yönünü korumak ve başarılı kılmak için özel bir düzenlemedir.

İlk satır kendi üzerinde çalışmaktır: kendini inceleme, sistemin incelenmesi ve en azından en mekanik tezahürleri değiştirmeye çalışmak. Bu en önemli çizgidir. İkinci satır diğer insanlarla çalışmaktır. Kişi kendi başına çalışamaz; belirli bir uyuşmazlık, rahatsızlık ve diğer insanlarla çalışmanın zorluğu gerekli şokları yaratır. Üçüncü satır, okulun, organizasyonun çalışmasıdır. Bu son çizgi, farklı insanlar için farklı yönleri ele almaktadır.

Üç satır prensibi, üç oktavın aynı anda ve birbirine paralel olarak devam etmesi gerektiğidir, ancak hepsi aynı anda başlamaz ve bu nedenle, bir çizgi bir aralığa ulaştığında, ona yardım etmek için başka bir çizgi gelir, çünkü bu aralıkların yerleri çakışmıyor. Bir insan üç hatta eşit derecede enerjikse, onu birçok kaza olayından kurtarır. Doğal olarak, ilk satır önce başlar. Aldığınız ilk iş satırında- bilgi, fikirler, yardım bulunur. Bu çizgi

sadece kendinizle ilgilidir, tamamen benmerkezcidir. İkinci satırda kişi sadece bilgi almakla kalmamalı, aynı zamanda bilgi ve fikirleri iletmeli, örnek olarak hizmet etmeli ve daha birçok şey yapmalıdır. Çalışmadaki insanları ilgilendirir, bu nedenle bu hat üzerinde biri yarısı, yarısı da diğer insanlar için çalışır. Üçüncü satırda, genel olarak, okul veya bir bütün olarak kurum hakkındaki çalışmaları düşünmek gerekir. Kişi neyin yararlı olduğunu, okul için neyin gerekli olduğunu, okulun neye ihtiyacı olduğunu düşünmelidir, bu nedenle üçüncü satır tüm okul fikrini ve işin şimdiki ve geleceğini ilgilendirir. Bir insan bunu düşünmezse ve anlamıyorsa, ilk iki çizgi hafif etkilerini üretmez. Okul çalışması bu şekilde düzenlenir ve bu yüzden üç hat gereklidir- kişi sadece üç hat üzerinde çalışıyorsa ek şoklar ve işten tam olarak yararlanabilir.

Üç çalışma satırını doğru ve yanlış fikriyle birleştiririz, o zaman ilk çizgiye, yani kişinin kişisel çalışmasına yardımcı olan her şey doğrudur. Ama ikinci satırda her şeye kendiniz sahip olamazsınız, işteki diğer insanları düşünmelisiniz, sadece anlamayı değil açıklamayı da öğrenmelisiniz, başkalarına vermelisiniz. Ve yakında belli şeyleri sadece başkalarına açıklayarak anlayabileceğinizi göreceksiniz. Daire büyür, doğru ve yanlış büyür. Üçüncü satır zaten dış dünyayla ilgilidir ve iyi ve kötü, tüm okulun varlığına ve çalışmasına yardımcı olan veya engelleyen şey haline gelir, böylece daire hala büyür. Bunu düşünmenin yolu budur.

Özellikle dikkatinizi üç satır fikrinin araştırılması ve anlaşılmasına çekiyorum. Bu okul çalışmasının başlıca ilkelerinden biridir. Eğer uygularsanız, birçok şey size açılacaktır. Bu sistem bu tür araçlarla doludur. Onları kullanırsak, birçok kapı açarlar.

Çalışmanın ilk prensibi, çabaların anlama ile orantılı sonuçlar vermesidir. Anlamazsanız, sonuç olmayacak, anlarsanız, sonuçlar ne kadar anladığınıza göre olacaktır. Bu yüzden ilk koşul anlamaktır ve bundan önce bile ne anlayacağını ve doğru anlayışı nasıl elde edeceğini bilmelidir. Gerçek çalışma varlık üzerinde çalışmak olmalıdır, ancak varlık üzerinde çalışmak çalışmanın amaçlarının, koşullarının ve yöntemlerinin

anlaşılmasını gerektirir. Çalışmanın amacı bir okul kurmaktır. Bu amaçla okul yöntemlerine ve okul kurallarına göre çalışmak ve üç hat üzerinde çalışmak gerekir. Bir okul kurmak çok şey ifade ediyor.

Çalışmada, birinin başlaması gereken iki koşul vardır, birincisi, bir şeye inanmamak gerekir, biri her şeyi doğrulamak zorundadır, ikincisi, daha da önemli bir koşul, bunu ifade eder. Kişi neden bunu ve hangi amaçla olduğunu anlayana kadar hiçbir şey yapmamalıdır. Bu iki koşul anlaşılmalı ve hatırlanmalıdır. Kişinin hiçbir şey bilmediğini ve ne yapacağını bilmediğini anlayabileceği doğrudur. O zaman kişi her zaman tavsiye isteyebilir, ancak biri sorarsa, kabul etmeli ve takip etmelidir.

Şimdiye kadar ilk satırda çalıştınız, size verilen ve açıklananları incelediniz ve anlamaya çalıştınız. Şimdi, devam etmek istiyorsanız, ikinci satırda ve mümkünse üçüncü satırda çalışmaya çalışmalısınız. İlk satırda nasıl daha fazla iş bulacağınızı, ikinci satırda işe nasıl geçeceğinizi ve üçüncü satırdaki işe nasıl yaklaşacağınızı düşünmeye çalışmalısınız. Bu olmadan çalışmanız sonuç vermeyecektir.

Şimdi, üç çalışma satırını- her bir çizginin ne anlama geldiğini, neden gerekli olduğunu, her biri için neyin gerekli olduğunu anladığınızdan emin olana kadar sorular sorun. Alabileceğiniz kâr her zaman anlayışınızla orantılıdır. Ne kadar bilinçli çalışırsanız o kadar çok kazanabilirsiniz. Bu yüzden tüm bunların açıklanması ve anlaşılması çok önemlidir. S. Kişinin üç iş satırına nasıl ihtiyacı var?

C. Başlangıçta her şey zihne bağlıdır- zihin eğitilmeli, uyanmalıdır. Daha sonra duyguya bağlı olacaktır. Bunun için bir okula ihtiyacı var, kişi birden fazla kişinin bildiklerini bilen insanlarla tanışmalı ve kişi onlarla bir şeyler tartışmalıdır. Şüphesiz, kendiniz kalırsınız, öğrendiklerinizi unutacaksınız çünkü içimizde o kadar çok momentum var ki, şeyler aklımızdan kayboluyor. Bu yüzden bir insan yalnız çalışamaz ve sadece birçok insanın birlikte çalışması gerekli sonuçları üretebilir. Bizi uykuda tutan ve uyanmamızı imkânsız kılan birçok engel, birçok faktör var. Öğrendiklerimiz onlara hiçbir şey yardımcı olmazsa yok olacak ve onlara ne yardımcı olabilir? Sadece et-

raftaki insanlar.

Birincisi, bilgi, materyal, uygulama edinme üzerinde çalışmalıdır. Daha sonra, belirli bir miktar elde edildiğinde, kişi diğer insanlarla bir kişinin diğerine faydalı olacağı şekilde çalışmaya başlar ve diğerine yardım eder. İkinci satırda, belirli bir özel organizasyon nedeniyle, çalışma pozisyonundadır diğer insanlar için, sadece kendisi için değildir. Ve daha sonra kişi okula hangi şekilde yararlı olabileceğini anlayabilir. Üçüncü satırda sadece okul için çalışıyorsunuz, kendiniz için değil. Bu üç hat üzerinde çalışıyorsanız, bir süre sonra bu organizasyon sizin için bir okul olacak, ancak sadece tek bir hat üzerinde çalışan diğer insanlar için, bir okul olmayacaktır. Bir okulun sadece bilgi edinmekle kalmayıp varlığınızı değiştirebileceğiniz bir organizasyon olduğunu söylediğimi hatırlıyorsunuz.

Bu nitelikteki bir okul her zaman aynı değildir, büyülü niteliklere sahiptir ve bir kişi için bir tür okul olabilir ve başka bir kişi için oldukça farklı bir şey olabilir. Alabileceğiniz her şeyin, tüm fikirlerin, tüm olası bilgilerin, tüm yardımların okuldan geldiğini anlamalısınız. Ancak okul hiçbir şeyi garanti etmez. Sadece bilgi ve öğretimin verildiği sıradan bir üniversiteye girin. Belli bir miktarda bilgiyi garanti edebilir, ancak sadece çalışıyorsanız bile. Ancak, varlık değiştirme fikri girdiğinde, hiçbir garanti mümkün değildir, bu yüzden insanlar aynı okulda, aynı organizasyonda olabilir ve farklı seviyelerde olabilir.

S. Okulun amaçları ve ihtiyaçları hakkında konuştunuz. Bize ne olduklarını söyleyebilir misiniz?

C. Önce kendimizi onları anlamak için hazırlamalıyız. Okul fikirlerimiz var, bu yüzden bunları kullanmalıyız: bu okulları anlamamıza yardımcı olacak. Eğer kendimiz bir şey yapmazsak ve okullar hakkında konuşursak, bu sadece hayal gücü yaratacak ve daha fazlası değil. Sahip olduğumuz fikirlerden kâr elde etmeliyiz: eğer onlardan kar etmezsek, okullar bizim için mevcut olmayacaktır. Kendi amacınız olmalı ve okulun amacına uygun olmalı, onun içine girmelidir.

S. Birinci ve üçüncü satırlar arasındaki fark, bir okulun, örneğin kendi bilgisini devam ettirmek gibi üyelerinin ilerlemesinden başka bir amacı olduğu anlamına mı geliyor?

C. Sadece bu değil. Birçok şey olabilir, çünkü farklı bir zaman diliminde alınır. Kendinizle ilgili olarak sadece şimdiki zamanı alabilirsiniz. Okul ile ilgili olarak- daha uzun bir süre.

Size bu çalışmanın nasıl başladığını hatırlatırsam yardımcı olabilir.

Çok uzun zaman önce, insanda uyandırılabilecek birçok şeyin olduğu sonucuna vardım, ancak bunun hiçbir yere götürmediğini gördüm, çünkü bir an uyanmışlar ve başka bir an yok, çünkü kontrol yoktu.

Bu yüzden okulun gerekli olduğunu fark ettim ve yine 'mucizevi' dediğim bu güçlerle bağlantılı olarak bir okul aramaya başladım. Sonunda bir okul buldum ve birçok fikir buldum. Bunlar şu anda üzerinde çalıştığımız fikirler. Bu çalışma için, öncelikle insanların bu fikirleri öğrenebilmesi ve ikinci olarak daha ileri bir aşamaya hazırlanmaları için bir organizasyon gereklidir. Bu, bir organizasyonun nedenlerinden biridir ve içinde sadece kendileri için bir şeyler yapmış olan bir yer olabilir. Sahte kişiliğin gücüne sahip oldukları sürece, kendileri veya çalışmaları için yararlı olamazlar. Bu nedenle, işle ilgilenen herkesin ilk amacı, kendini incelemek ve neyin değiştirilmesi gerektiğini bulmaktır. Sadece belirli şeyler değiştiğinde aktif çalışmaya hazır hale gelir. Bir şey diğeriyle bağlantılı olmalıdır. Kişisel çalışmanın organizasyonla ve genel fikirlerin araştırılmasıyla bağlantılı olduğunu anlamak gerekir. Bu fikirlerin yardımıyla daha fazlasını bulabiliriz: ne kadar çok sahip olursanız, o kadar çok bulabilirsiniz.

İş asla sona ermez- son uzaktır. Teorik olamaz, bu fikirlerin her biri pratik olmalıdır. Bu sistemde sıradan bir insanın icat edemeyeceği birçok şey var. Kişinin kendi başına keşfedebileceği bazı şeyler; insan sadece onlara verilirse anlayabilir, ama başka türlü değil ve hiç kimse anlayamadığı üçüncü bir şey daha var. Bu dereceleri anlamak gerekir.

S. Bana öyle geliyor ki şimdiye kadar öğrendiğimiz şey teoriydi ve şimdi onu kişisel bir uygulama meselesi haline getirmemiz gerekiyor mu?

C. Çok doğru. Sadece şimdiye kadar her şeyin teorik olduğunu düşünmek yanlış. İlk derste, kendini gözlemleme ve pratik çalışma için materyal verildi. Bunun daha önce var olmayan yeni bir şeyin başlangıcı olduğunu düşünmemelisiniz.

S. Dersler ve tartışmalar dışında ne tür işler yapabiliriz?

C. Tartışmanın yanı sıra neye ihtiyacınız olduğunu da düşünmelisiniz. Talimatlara ihtiyacın var, yol gösterilmelisin. Kişi tek başına yolu bulamaz; bu şekilde gösterilebilecek insanların durumudur, ancak bunu kendi başlarına bulamazlar.

Daha açık bir şekilde söylemek gerekirse, ikinci çalışma satırına bu şekilde giriyorsunuz: bu gruplar bir süredir devam ediyor ve önünüzde insanlar ve gruplar vardı. Okul çalışmasının prensiplerinden biri, sadece benden değil, belki de uzun yıllar gelmeden önce çalışmış olan insanlardan da talimat ve tavsiye alabilmesidir. Deneyimleri sizin için çok önemlidir, çünkü istesem bile, benim için mümkün olandan daha fazla zaman veremedim. Diğer insanlar size ne verebileceğimi desteklemeli ve sizin tarafınızdan, bunları nasıl kullanacağınızı, deneyimlerinden nasıl kâr edeceğinizi, size verebileceklerini nasıl alacağınızı öğrenmelisiniz.

Deneyimler, bu fikirlerden mümkün olanı elde etmek için belirli bir organizasyonun gerekli olduğunu, sadece bir şeyleri tartışmak için değil, aynı zamanda örneğin bahçede, evde birlikte çalışmak için de insan gruplarının örgütlenmesinin gerekli olduğunu göstermektedir. Veya çiftlikte ya da örgütlenip başlatılabilecek başka işler yapmak. İnsanlar deneyim uğruna her şeyde birlikte çalıştıklarında, kendi başlarına ve diğer insanlarda sadece tartıştıklarında fark etmedikleri farklı şeyleri görmeye başlarlar. Tartışma bir şeydir ve çalışma başka bir şeydir. Böylece tüm okullarda farklı türlerde organize çalışmalar vardır ve insanlar gereksiz fedakarlıklar olmadan onlara neyin uygun olacağını her zaman bulabilirler, çünkü fedakârlık beklenmez.

Ama bunu düşünmelisiniz, şimdiye kadar insanların size baktığını, sizinle konuştuğunu, size yardımcı olduğunu fark etmelisiniz. Şimdi kendinize bakmayı öğrenmelisiniz ve daha sonra sadece kendinize değil yeni insanlara da bakmalısınız. Bu da işinizin bir parçası olacak.

Bahsettiğim başlıca nokta anlamak. Demek istediğim, işin, işin gerekliliğinin, işin gerekliliklerinin, işin genel planının ve hepsine olan ilginin anlaşılması. Zorunlu olan budur. Kişi genel yönünü anlayana kadar işin yöntemlerini anlayamaz. Ve kişi yönü anladığında, kişinin anlamak istediği birçok şeyi anlamasına yardımcı olacaktır. Görüyorsunuz, kişi işin bu kısmındaki payından kaçınamaz. Bir ya da başka bir nedenden ötürü bundan kaçınırsa, bir daha elde edemezsiniz.

Bazı insanlar işin başlangıcını anlamazlar; işi iş olarak düşünmezler; sıradan bir şekilde alırlar. Belli bir süre sonra zorunlu, zorunlu bir şey vardır ve bu değerleme, çünkü onsuz çalışamaz. Bir yandan insanlar çalışmak istiyor, diğer yandan işleri her zamanki gibi almak istiyorlar. Fakat eğer çalışmak istiyorlarsa, işe atıfta bulunan her şey farklı, her şey farklı olarak ele alınmalı ve işleri aynı şekilde alabileceklerini düşünüyorlar. Eksik bulduğum şey iş ve iş anlayışı ve iş değerlemesi. Değerleme esasen eksik. Her şey kabul edilir ve aynı zamanda sıradan bir bakış açısıyla alınır. Sonuç olarak hiçbir şey değişmez. Çoğu kişisel tutum ve kişisel çalışmaya bağlıdır.

Bir kişi için okul başkası için okul değildir.

S. Nasıl doğru tutum ve değerlendirme yapılabilir?

C. Öncelikle, çalışmaya başlamadan önce, kişinin gerçekten ne bilmek istediğine karar vermesi gerekir. Burada çalıştığımızın ilgisini çekmemesi oldukça olasıdır, birinin buna hiç ihtiyaç duymadığı görülebilir. Bu yüzden kişi az çok ne istediğini bulmaya çalışmalıdır, aksi takdirde kişi sadece zamanını boşa harcayabilir. Bu önce. İkincisi, kişi belirli temel ilkeleri anlamalıdır, aksi takdirde kişi birçok şeyi anlayamaz; bir şey her zaman kişinin anlayışının önünde duracaktır.

Çok önemli bir ilke, bir kişinin sistemi tek başına çalışa-

mamasıdır ve nedenini anlamak gerekir. Birçok neden var. İlk sebep çok basit ve açıktır- kişinin kendi başına bir öğretmeni olamaz. Eğer kişi bu sistemi öğretebilecek birini bulursa, zamanını bir kişiye harcamaz. Ve bir şeyleri açıklayabilen ve biriyle çalışabilen biri olmadan, hiçbir şey yapamaz. İkincisi, eğer kişi tek başına çalışırsa ya da denerse, başka birini yerine koyamaz ve bel*li* bir anda bu bir sonraki bilgi ve varlık derecesine geçmek için çok gerekli hale gelir. Manyetik konferanstaki büyümenin açıklaması ve sonraki çalışma ile bağlantılı olarak, ilk derste merdiven hakkında söylediklerimi hatırlayacak mısınız? Bir insanın merdivenin bir sonraki basamağına sadece başka bir insanı onun yerine koyarak yükselebileceğini söyledim. Bu, sıradan yaşam ile Yol denen şey arasındaki seviye farkını temsil eden bu merdivenden tırmanıyor demektir. Yol sıradan yaşamla aynı seviyede başlamaz, ona ulaşmak için yukarı çıkmak gerekir. Bu, anlayışımızın seviyesinin, sıradan zihnimizin, hatta sıradan duygularımızın bile değiştirilmesi gerektiği anlamına gelir. Sadece, başkalarını yerine koymayı düşünürken, tehlikeli bir hatadan kaçınmak çok önemlidir. Bazı insanlar bunun bireysel çalışmaları olması gerektiğini düşünmeye meyillidir. Bu ifadenin genel bir ilkenin formülasyonu olduğunu anlamıyorlar. Bu fikirleri başkalarına ileten bir kişi tarafından yapılabileceğini düşünmek çocukça. Her şeyden önce, insanların bunu yapamayacağını ve ikinci olarak onlardan talep edilemeyeceğini anlamak gerekir, çünkü bireysel çalışma sadece kendini ifade edebilir. İnsanları bir yere koymak okul çalışmasıdır, yani okula ait tüm insanların ortak çabalarıdır. Tüm okul çalışmaları bu amaç doğrultusunda düzenlenir, işin farklı dalları aynı sonuca ulaşır: şu an orada olan insanların işgal ettiği yere yeni insanlar koymak ve bu şekilde başkalarına yükselmelerine yardımcı olmak adımları tekrarlayın. Ama kimse bunu doğru şekilde düşünmedi. Örneğin, çok az insan bu dersleri ve ülkedeki evi düşünür: onları kim düzenledi ve nasıl düzenlendiklerini ve yönetildiklerini.

Bu, birini birinin yerine koyma sorusunun cevabıdır, çünkü diğer insanlar size bakar ve sizin için bir şeyler düzenler. Senden önce sistemin fikirlerini incelediler ve çalışmalarında belirli bir noktaya geldiler; ve şimdi daha ileri gitmek istiyorlar.

Bunun için diğer insanlara bildiklerini bilmeleri için yardım etmeleri gerekiyor. Bunu kendileri yapamazlar, bu yüzden yeni insanlar için dersler ve diğer şeyler düzenlemeye yardımcı olurlar. Bu genel okul çalışması planının bir parçasıdır. Çalışma prensibi herkesin elinden geleni yapması gerektiğidir. Sonra, diğer insanlar geldiğinde, başkalarının kendilerinden önce yaptıklarını yapmaları onlar içindir.

Belirli bir çaba süresi gereklidir ve herkes bunu paylaşmalıdır.

S. Bir insan neden bir grupta kendi başına olduğundan daha fazlasını yapabilir?

C. Birçok nedenden dolayı. İlki, açıkladığım gibi, çünkü kendi başına bir öğretmeni olamaz. İkincisi, çünkü okullarda belirli keskin köşeler düzeltilir.

İnsanlar birbirlerine uyum sağlamak zorundadır ve bu genellikle çok faydalıdır. Üçüncüsü, birinin aynalarla çevrili olmasıdır; kişi kendini her insanda görebilir.

S. Ama benimle buradaki diğer insanlar arasında bir bağ var mı?

C. Bir bağ olmalı, ancak bağ iş tarafından üretilir. Çalışan herkes bu bağı yaratır. Başkalarının bizi düşünmesini beklememeliyiz. Mümkün olduğunca çok yapacaklar, ama bunu kabul edemeyiz.

S. Bununla ilgili daha fazla şey söyleyebilir misiniz? Bu odadaki kişilerle kendisi arasında bir zorunluluk var mı?

C. Bu size, onu nasıl anladığınıza, bu konuda ne hissettiğinize, bu konuda neler yapabileceğinizi düşündüğünüze bağlıdır. Hiçbir zorunluluk yoktur. Yükümlülükler işten gelir. Ne kadar çok olursa, o kadar çok yükümlülüğü olur. Eğer kimse hiçbir şey yapmazsa, hiçbir şey istenmez. Bay Gurdjieff bunu başlangıçta açıkladı; sizden zor şeylerin istenmesini istemiyorsanız, işte bir şey yapmanın tehlikeli olduğunu söyledi.

S. İkinci satırın insanlarla çalışmak olduğunu söylediniz. Yalnız çalışmayı daha kolay buluyorum.

C. Herkes öyle bulur. Kesinlikle burada yalnız başına oturup benimle, başka insanlar olmadan, özellikle de 'bu' insanlar olmadan konuşabilseniz çok daha iyi olurdu, çünkü bu insanlar özellikle rahatsız edici. Hepimiz böyle düşünüyoruz. Çalışmaya başladığımda düşündüm. Dünyadaki en mekanik şeylerden biridir. Tüm iş, tüm sistem, ikinci ve üçüncü satırlarda çalışmazsanız, ilk satırdan hiçbir şey alamayacağınız şekilde düzenlenmiştir. İlk satırda belirli fikirleri, belirli bilgileri alabilirsiniz, ancak bir süre sonra diğer iki satırda çalışmazsanız durursunuz.

S. İlk satır üzerinde çalışmaya çalışırken, üçüncü satır hakkında nasıl bir fikir edinebilirsiniz?

C. Önce başlamak için ilk hatta çalışarak ve sonra bütünün resmini alarak- sistemin tüm fikirlerini ve okul çalışma prensiplerini. İlk satır dediğimiz şey üzerinde çalışırsanız- kendini inceleme ve sistemin incelenmesi- işteki her olasılık buna girer. Böylece, sistemin çalışmasına ne kadar çok zaman ve enerji verirseniz, ona neyin dahil olduğunu daha fazla anlayacaksınız.

Bu şekilde, yavaş yavaş, anlayış gelecektir. İlk satırda çok pratik olmalı ve ne kazanabileceğinizi düşünmelisiniz. Özgür olmadığınızı, uyuduğunuzu düşünüyorsanız, belki de özgür olmak, uyanmak istersiniz ve böylece bunu kazanmak için çalışacaksınız.

Üçüncü satırda, işi, tüm organizasyonu düşünürsünüz. Her şeyden önce, organizasyon, Yaratılış Işını - organizasyon fikri, organizasyonun ihtiyaçları, organizasyon biçimleri gibi çalışmanızın konusu olmalıdır. O zaman organizasyonun başkasının işi değil, sizin işiniz olduğunu göreceksiniz. Herkes, yapabildiği zaman ona katılmalıdır. Kimseden yapamayacaklarını yapması istenmez, ancak herkes bunu düşünmeli ve anlamalıdır. Üçüncü satırda önemli olan, bunu düşünmek kadar gerçek yapmak değildir. Diğer insanları sizin için düşünmeye bırakamazsınız. Bir satırda okul çalışması olamaz. Okul çalışması üç hat üzerinde çalışmak anlamına gelir. Kişisel bir bakış

açısıyla alınmalı ve pasif ölü noktadan sadece bu üç çeşit yardımla bir kişinin hareket edebileceği anlaşılmalıdır. Sizi orada çok fazla şey tutar, hep aynı hislere, aynı rüyalara, aynı düşüncelere sahipsiniz.

S. Üçüncü satır sistemin ilerlemesinden sorumlu mu?

C. Her şeyin. Bir satır diğeri olmadan var olamaz. Bir satır veya iki satır çalışmıyor. Ancak her şeyden önce anlayış gereklidir. Çalışabilirsiniz- bunun için zaman verilir- ancak bir şey yapmaya ve başka bir şeyi ertelemeye karar veremezsiniz.

S. Önce üçüncü satırı anlamamız gerektiğini söylüyorsunuz. Ama bu kesinlikle işe yaramıyor mu?

C. Bu değişir. Bir anlamda, anlamak zaten işe yarıyor. Yeterli insan işi bir bütün olarak düşünüp anlamazsa, devam etmek imkansızdır.

Belli sayıda insan gerekli olanı anlamalı ve yapabilmelidir. İşin şu anki haliyle bile var olmasının ne kadar zor olduğunu hiç fark etmediniz.

Yine de içine daha fazla anlayış ve enerji konulursa var olması ve gelişmesi mümkündür. O zaman, doğru anlayışla, doğru gelişme olacaktır. Ama başka birisinin sizin için anlayış ve enerji koymaya devam etmesini bekleyemezsiniz.

S. Ama girişkenlik yanımda değil mi?

C. Kesinlikle yanınızdadır. Sadece ikinci satırda sizinle değildir- örgütlenmesi gerekir. Üçüncü satırın anlaşılmasına kendiniz gelmelisiniz, ancak o zaman üçüncü satır olacak. Bu sizin tutumunuza ve olasılıklarınıza bağlıdır ve bu olasılıklar yapay olarak yaratılamaz. Okulun çalışması için bir şey yapmanın gerekli olduğunu düşünüyorsanız ve bunu yapabiliyorsanız, bu üçüncü iş hattı olacaktır. Öncelikle neye ihtiyaç duyulduğunu anlamalısınız ve ancak daha sonra kuruluş için neler yapabileceğiniz hakkında düşünebilirsiniz.

S. Bana öyle geliyor ki bizden istediğin şey, organizasyonun kendisi ya da bir parçası *olduğumuzu*, bizden ayrı bir şey olmadığını hissetmemiz gerektiği?

C. Oldukça doğru ve daha fazlası. Dördüncü Yol'daki bir okulun ne anlama geldiğini anlamalısınız. Sıradan bir hayattadır ve bu nedenle özellikle örgütlenmeye ihtiyacı vardır. Keşiş ve yogi okulları organize edilir, ancak sıradan yaşam, incelenmesi gereken farklı tarafları incelemek için fırsat vermez. Bunun için özel bir organizasyon olmalı.

S. Son zamanlarda çok fazla anlayıştan bahsediyorsunuz.

C. Evet, anlayış ve kişisel bir tutum gereklidir. İnsanlar okulun varlığını kişisel bir kaygı haline getirmezler ve kişiliksiz olamazlar. Çoğu durumda kelimeler anlama yolunda durur. İnsanlar ilk satırdan, ikinci satırdan, üçüncü satırdan, sadece kelimeleri tekrarlayan bir şeyden bahseder ve hiçbir şeyi anlamayı bırakırlar. Bu kelimeleri çok kolay kullanıyorlar. Bu çizgilerin kendi kişisel resminizin olması gerekir: önce kendiniz bilgi edinme, yeni fikirler edinme, eski önyargıları yıkma, geçmişte formüle ettiğiniz ve birbiriyle çelişen, kendinizi çalıştıran, sistemi inceleyen, kendini ve daha birçok şeyi hatırlamaya çalışmak. Ne elde etmek istediğinizi, ne bilmek istediğinizi, ne olmak istediğinizi, eski düşünme alışkanlıklarını nasıl değiştireceğinizi, eski duygu alışkanlıklarını nasıl değiştireceğinizi düşünmelisiniz. Bütün bunlar ilk satırdır.

Daha sonra, yeterince hazır olduğunuzda ve bir süre yeterli çaba gösterdiğinizde, kendinizi pratik olarak çalışabileceğiniz organize çalışma koşullarına koyabilirsiniz. İkinci satırda, başlangıçtaki baş zorluk, kendi inisiyatifinizde değil; çünkü bu kendinize değil, işte yapılan düzenlemelere bağlıdır. Bunu ya da bunu yapmanız söylenen birçok şey girer ve özgür olmak istersiniz, bunu yapmak istemezsiniz, beğenmezsiniz ya da birlikte çalışmak zorunda olduğunuz insanları sevmezsiniz. Şimdi bile, ne yapmanız gerekeceğini bilmeden, kendiniz hakkında hiçbir şey bilmeden girdiğiniz organize çalışma koşullarında veya çok az şeyde kendinizi görselleştirebilirsiniz. Bunlar ikinci çizginin zorluklarıdır ve onunla ilgili çabalarınız

bir şeyleri kabul etmekle başlar- çünkü beğenmeyebilirsiniz; kendi yolunuzda daha iyisini yapmak için ne gerekiyorsa yapabileceğinizi düşünebilirsiniz; koşulları beğenmeyebilirsiniz, vb. İlk olarak ikinci hatta ilişkin kişisel zorluklarınızı düşünüyorsanız, daha iyi anlayabilirsiniz. Her durumda bilmediğiniz bir plana göre düzenlenir ve bilmediğiniz hedefler. Daha sonra gelen daha birçok zorluk var, ama böyle başlıyor.

Üçüncü satırda, kendiniz için değil, iş için bir şey yapma olanağınız varsa, kendi inisiyatifiniz bir kez daha gelir. Ve hiçbir şey yapamasanız bile, hiçbir şey yapamayacağınızı anlamak faydalı olacaktır. Ama o zaman anlamalısınız ki eğer herkes hiçbir şey yapamayacakları sonucuna varırsa, iş olmayacaktır. Sadece şu kelimeleri kullanarak değil, kişisel bir resim yaparak da kastediyorum: birinci satır, ikinci satır, üçüncü satır. Kelimeler hiçbir şey ifade etmiyor, özellikle bu durumda. Kişisel bir resminiz olduğunda, bu kelimelere ihtiyacınız olmayacaktır. Farklı bir dilde, farklı bir şekilde konuşacaksınız.

Çalışmadaki her satır, dünyadaki her şey gibi, oktavlarla artar, artar, azalır, aralıklar geçer vb. Her üç satırda da çalışıyorsanız, kişisel işinizde bir aralığa geldiğinizde, başka bir iş hattı iyi gidiyor olabilir ve aralığınızı bireysel çalışmanızda geçirmenize yardımcı olacaktır. Veya bireysel çalışmanız iyi gidiyor olabilir ve bu nedenle aralığı başka bir satırda geçirmenize yardımcı olabilir. Farklı satırlarla bağlantılı aralıklar hakkında konuştuğumda kastettiğim budur.

Çalışmada anlaşılması gereken tek şey, kişinin özgür olamayacağıdır. Kuşkusuz özgürlük bir yanılsamadır, çünkü yine de özgür değiliz, insanlara, şeylere, her şeye bağlıyız. Ama biz ağaç olduğumuzu düşünmeye alışkınız ve kendimizi ağaç olarak düşünmeyi seviyoruz. Yine de belli bir anda bu hayali özgürlüğü bırakmalıyız. Bu ‹özgürlüğü› korursak, hiçbir şey öğrenme şansımız olmaz.

S. Kişisel olarak düşünmekle ilgili olarak, yapmaya çalıştığım zaman onu küçük bir ölçeğe indirdiğimi buluyorum.

C. Kavramları, 'kişisel' kelimesi sizi yanlış yönlendirdi. 'Kişisel' sadece kendi yaşamınız ve koşullarınız anlamına gel-

mez. Bunun kendi işiniz olduğunu hissetmelisiniz.

Bir okul ancak insanlar kendilerini dışarıda değil, içeride, kendi evleri gibi düşündüklerinde var olabilirler. O zaman sadece bundan faydalanacaklar ve işe neyin yardımcı olabileceğini, neyin yararlı olabileceğini bilecekler.

Size kişisel bir tutum örneği vereceğim, Yeni Ahit'te bir inci bulan ve gidip satın almak için her şeyi satan bir insan hakkındaki küçük benzetmeyi hatırlıyorsunuz. Kişisel tavrın tüm resimleri olan başka küçük benzetmeler de vardır. Bir insanı kişisel olmayan bir şekilde aldığını düşünün- oldukça farklı olurdu. Yeni Ahit her zaman kişisel bir tutumun, kişisel kârın gerekliliğini gösterir.

Onları doğru şekilde düşünürsek birçok şey mümkün olur. İşle ilgili her sorun, eğer doğru anlaşılırsa, size bir şey verir, şimdi sizden daha fazla kar elde edemeyeceğiniz bir şey yoktur. Bu sistemde öğrenilecek ilk şey, şeyleri nasıl elde edeceğinizdir, yaptığınız her şey için yapılması gerekir bir amaç, kendi amacınız Üç satırdan da faydalanıyorsunuz, ama her birinden farklı bir şekilde.

Üçüncü satırla ilgili olarak, bu çalışmanın neden var olduğu ve ona nasıl yardım edileceği hakkındaki genel fikri anlamak çok önemlidir. Dediğim gibi, bir okul kurmak, yani okul kural ve ilkelerine göre çalışmak, önce bu kural ve ilkeleri incelemek ve daha sonra bunları uygulamada uygulamaktır. Bunun için birçok koşul gereklidir. Bu koşullardan biri insanların gerekli olmasıdır Hazırlanan, bu fikirleri geliştirebilen insanlar var, ama onları bilmiyorlar.

Bu yüzden onları bulmak, doğru insan türünü bulmak ve onlara bu fikirleri vermek gerekiyor. Fakat bunun için öncelikle bu fikirleri kendi başına anlamalıdır.

Bazen bana sadece birkaç kişi için olan bir sistem için genişlemenin gerekli olması gerektiği sorulur. Bu soruya cevap vermek zor değildir. Bu sistemin herkese ait olamayacağı oldukça doğrudur; birçok kişiye ait bile olamaz. Ancak bunu mümkün olduğunca çok insana vermek için her türlü çabayı göstermeliyiz. Sistemin fikirlerinin genişlemesi, fikirlerin doğası ve insanların eylemsizliği ve bu fikirleri anlamadaki ye-

tersizlikleri ile sınırlı olacaktır. Ancak kendi tembelliğimizle sınırlı olmamalıdır

Sistem doğru insanlara, yani sadece çok sayıda insana verildiyse, sadece alan değil, aynı zamanda veren insanlara da ulaşabilir. Eğer küçük bir grupla sınırlıysa, asla doğru insanlara ulaşmaz Küçük gruplar, eğer fikirleri kendilerine saklayabileceklerini düşünürlerse, onları çarpıtır ve bozarlar. Bozulma sadece iş büyüdüğünde ve birçok kişi bunu biliyorsa önlenebilir. Sınırlı ve değişmeyen küçük gruplar her zaman kişisel bir şey ekleyecektir. Böylece, iş ne kadar büyürse, her birey bundan o kadar çok yararlanabilir. Okulların çok küçük ölçekte var olmamalarının bir başka nedeni, sadece belirli sayıda insanın yeterli çeşitlilik göstermesidir. Başarılı grup çalışması için çeşitli türler gereklidir, aksi takdirde uyuşmazlık veya muhalefet yoktur. İnsanlar birbirlerini anladıklarını düşünüyorlardı.

S. Dördüncü Yol okulu kurmaya başlamanın en iyi yolu nedir?

C. Başlayamayız. Bir okul başka bir okuldan başlar. İnsanlar bir araya gelip 'Bir okul kuralım' derse, Dördüncü Yol okulu olmaz. Ancak bir okul başlatılırsa, nasıl devam edilir, nasıl geliştirilir- düşünmeniz gereken şey budur. Ve bunun için önce üç satırdaki çalışmanın ne anlama geldiğini anlamanız ve ardından üç satır üzerinde çalışmanız gerekir.

S. Bazı insanlara sistem bencil görünmektedir.

C. Sistem bir anlamda bencil olmalıdır. İlk çalışma satırı bencildir, çünkü orada kendiniz için bir şeyler kazanmayı umuyorsunuz. İkinci satır karışıktır- diğer insanları dikkate almalısınız, bu yüzden daha az bencil; ve üçüncü satır hiç bencil değil, çünkü bu okul için yaptığınız bir şey, okuldan bir şeyler kazanma fikri ile değil. Kazanç fikri ilk satıra aittir. Böylece sistem kendi içinde bencil olanı ve bencil olmayanı içerir

S. Üçüncü satırı pratik olarak nasıl anlayabiliriz?

C. Anlamaya başladığınızda, bu işte belirli bir anı işaretler.

Belirli bir okulla temas halinde olduğunuzu varsayalım- hangi seviyede ya da girip girmediğimiz iyi ya da kötü. Bu okulda belli bilgiler elde edersiniz. Peki karşılığında ne veriyorsunuz? Okula ne şekilde yardım ediyorsunuz? Bu üçüncü satır. Sıklıkla üçüncü satırın ne anlama geldiğini, nasıl anlaşılacağı ve üçüncü satırda çalışmaya nasıl başlanacağı sorulur. Bu soru benim için hiçbir zaman kişisel olarak herhangi bir zorluk getirmedi.

Sistemle tanıştığım andan itibaren, bildiğim her şeyden daha büyük ve daha önemli olduğunu ve aynı zamanda sadece küçük bir grup insan tarafından bilindiğini hissettim. Arkasında örgüt yok, yardım yok, hiçbir şey yoktu. Bilim, sanat, tiyatro, edebiyat üniversitelerine, müzelerine, kitaplarına, insanların büyük bir takipçisine, hükümetlerin yardımına, toplumun yardımına sahipti ve aynı zamanda bütünleşik içerikleri sistemle karşılaştırıldığında çok küçüktü. En iyi ihtimalle sadece sisteme hazırlık yapıyordu ve buna rağmen hepsine sahiptiler ve sistemin hiçbir şeyi yoktu.

Bu sistemle tanıştığımda bunlar benim fikirlerimdi. Bu çizgide çalışmaya karar verdim ve bu üçüncü iş satırıydı.

İşin, gelmek isteyen tüm insanlar için bir organizasyona ve yere ihtiyacı olduğu açıktır ve bu nedenle bu ihtiyacı anlayan, işi mümkün olan her şekilde desteklemeye istekli ve destekleyebilen insanlar bulmak gerekir. Örnek olarak sıradan bir okulu ele alalım. Belirli bir plan ve organizasyon ve onu çalıştırmak için belirli sayıda insan gerektirir ve kişi kimin bir şeyi kimin yapacak, diğerini kimin yapacağını bilmelidir.

Bu yüzden devam etmek isteyen herkes, bu çalışmanın, varlığının ve refahının *kendi işi* olduğunu, onu düşünmesi, gereksinimlerini anlamaya çalışması, çalışmanın devam etmesi gereken kişisel kaygısı olarak görmesi gerektiğini ve bunu başkalarına bırakmamayı anlamalıdır. En önemli şey, onu kendi endişesi haline getirmek, kendi işi olarak düşünmektir.

Bir Rus atasözü vardır: yokuş aşağı kaymayı seviyorsanız kızağı yokuş yukarı çekmeyi sevmelisiniz. Birisi, 'İlk satırla ilgileniyorum, ancak üçüncü satırla ilgilenmiyorum' derse, 'Kaymayı seviyorum ama kızağı yukarı çekmeyi sevmiyorum' demekle aynıdır bu.

Uzaklaşabileceğimi ve işin şu an olduğu gibi kaybolabileceğini düşünmeye çalışın. Bu açıdan bakın, kalıcı bir kurum olarak kabul etmeyin.

S. Yapabileceklerimi işten almaya çalışıyorum. Ama geri vermeyi nasıl öğrenebilirim?

C. Bazen bir soru bu forma sokulabilir, ancak bazen verebileceklerinizi değil verilebilecekleri anlamak yeterlidir; kendinizle ilişkisiz çalışmak için neyin yararlı ve gerekli olduğunu bilmek. Ancak o zaman belirli bir anda neyin yararlı olabileceğini anlayabilir ve o anda bir şey yapıp yapamayacağınızı görebilirsiniz. Bu yüzden içine "ben" koymadan önce genel olarak neler yapılabileceğini, işin neye ihtiyacı olduğunu anlamalısınız. Sadece daha sonra içine "ben" koyabilirsin. Birinin ya da başka bir kişinin gerçekte ne yaptığını çok düşünmüyorum, ama ne düşündüğünü çok fazla düşünüyorum. Önemli olan budur. Doğru düşünüyor ve hissediyorsa, fırsat gelebilir. O güne kadar hiçbir şey yapma fırsatına sahip olmayabilir, ancak koşullar değişebilir ve fırsat kendini gösterebilir. Ama eğer şeylerin bu tarafını umursamıyorsa, onu anlamıyor ve doğru düşünmüyorsa, kazanmak istediklerini kazanma olasılığından yoksun kalır.

S. Koşullar bu çalışmayı şimdiki gibi durdurursa, burada duyduklarını kullanarak kendini geliştirme imkânı var mı?

C. Buna cevap veremem. Sadece insanlar bu koşullarda çalışmazlarsa, bu koşullar olmadan nasıl çalışabileceklerini söyleyebilirim? Deneyimler, olası tüm yardımlarla bazı sonuçlar elde etmek için uzun bir süre gerektiğini göstermektedir, bu nedenle eğer kişi kendi başına ise hala daha az şans vardır. Bir veya başka bir durumda ne olacağını söylemek mümkün değildir. Kişinin öğrendiği en temel şeyleri unutma eğilimi vardır. Kişinin ne düşündüğünü bile birkaç hafta içinde unutuyor. Sonra, insanlar en iyi niyetlerle fikirleri çarpıtırlar. Herhangi bir gruba gelmediklerini varsayarak, düşünmeye devam etmeleri, problemleri olması, kendilerine soru sormaları ve cevapları bulmaları gerekir. Örneğin, kendi başlarına ya da ayrı gruplar halinde çalışan insanların olağan çarpıtma biçimlerinden

biri, ilke olarak her zaman bir tür açıklama almalarıdır.

Fakat bir insan kendini hatırlamayı öğrenmişse, bu başka bir şeydir; farklı bir durum, farklı koşullar.

Çalışmada ilk koşul, kişinin ne kazanmak istediğini ve bunun için ne kadar ödemeye hazır olduğunu anlamaktır, çünkü her şey için ödeme yapmak zorundadır. Bazen ne içerdiğini ve ne kadar ödeyeceğini bilmeden bir şeyler ister. Bunu düşünmeye çalış, belki ne demek istediğimi göreceksin. Bu, kişinin edinebileceği her şeyin belirli bir çabaya ihtiyacı olduğu ve bu çabayı, özellikle bilinçli hale getirmek için, kişinin neden yaptığını ve bu çabadan ne elde edebileceğini bilmesi gerekir. Ve hangi koşullarda çalışabileceğini ve hangi şartlar olmadan çalışmaya çalışmanın işe yaramayacağını anlamak da çok önemlidir.

S. Birinin ne kadar ödemeye hazır olduğunu bilmesi gerektiğini söylüyorsunuz. Kişi nasıl ödeme yapabilir?

C. *Ödeme bir ilkedir*. Ödeme okula değil, insanların kendilerine gereklidir, çünkü ödemeden hiçbir şey alamazlar. Ödeme fikri çok önemlidir ve ödemenin kesinlikle gerekli olduğu anlaşılmalıdır. Kişi şu ya da bu şekilde ödeme yapabilir ve herkes bunu kendisi için bulmak zorundadır. Ama kimse ödemediği hiçbir şeyi alamaz. Şeyler verilemez, sadece satın alınabilir. Büyülü, basit değil. Eğer bir kişi bilgiye sahipse, bunu başka bir kişiye veremez, çünkü sadece bedelini öderse diğer kişi bunu alabilir. Bu kozmik bir yasadır. Matt'deki Yeni Ahit'te ödeme fikri bahsettiğim birkaç güzel benzetmede çok güçlü bir şekilde vurgulanmaktadır. İnsan iyi bir tüccar olmalı, ne alacağını ve ne kadar ödeyeceğini bilmeli. İşler gökten düşemez, bulunamaz, satın alınmaları gerekir. Birinin alabileceği, ödemeye hazır olanla orantılıdır. Ve kişinin peşin ödeme yapması gerekir- kredi yoktur.

S. Fiyat üzerinde kontrol yok mu? Çok yüksek olup olmadığını bulamaz mısınız?

C. Bazı insanlar çok yüksek olduğunu düşünüyor, ödeme-

yi reddediyor ve hiçbir şey alamıyor.

S. Peşin ödeme yapmayı anlamıyorum. Nasıl yapılır bu?

C. Tek yol peşin ödeme yapmaktır, ancak bunun nasıl yapılacağı başka bir şeydir- burada çalıştığımız tek şey peşin ödeme yapmaktır.

Genel bir ilke olarak, önceden ödeme yapmak, belirli bir iş yapıyorsanız ve onunla bağlantılı bir şey yapmak istiyorsanız, o zaman okul için yararlı hale getirirseniz, buna sahip olma hakkını kazanırsınız.

Ödeme işte en önemli ilkedir ve anlaşılması gerekir. Ödeme olmadan hiçbir şey alamazsınız. Ama kural olarak, bir şey için bir şey almak istiyoruz ve bu yüzden hiçbir şeyimiz yok. Eğer gerçekten bu tür bir bilgi için, hatta oldukça küçük bir şey için gitmeye karar verdiysek ve diğer her şeyden bağımsız olarak bunun için gitmiş olsaydık, bunu elde ederiz. Bu çok önemli bir konu. Bilgi istediğimizi söylüyoruz, ama gerçekten istemiyoruz. Başka bir şey için ödeme yapacağız, ancak bunun için hiçbir şey ödemeye hazır değiliz ve sonuç olarak hiçbir şey elde edemiyoruz.

S. Ödemenin kendine bir miktar zararla ilgisi var mı?

C. Zarar ya da çaba. Bu şekilde kazanabilirsiniz, ancak bunu bir kayıp olarak kabul edebilirsiniz. Ödemenin birçok tarafı vardır. İlk ödeme, elbette, duyduğunuz şeyleri incelemek ve anlamak için sorun çıkarmaktır. Henüz kendi başına ödeme değildir, ancak ödeme imkânı yaratır. Sözcüğün gerçek anlamıyla ödeme, sadece sizin için değil, başka biri için de okula faydalı olmalıdır. Fakat eğer kendinize faydalı değilseniz, okula da faydalı olamazsınız.

S. O zaman ilerlemek için küçük ödemeler yapmak gerekir?

C. Veya büyük.

S. Nedir bunlar?

C. Bahsettiğimiz şey bu; bunu kendiniz bulmalısınız. Her zaman doğal olarak yaptıklarınızdan farklı olarak belirli bir çaba, belirli bir 'yapmak' anlamına gelir ve iş için gerekli veya yararlı olmalıdır.

S. Çalışma ve ödeme arasındaki farkı anlamıyorum.

C. Çabalar ödeme olabilir, ancak bunlar sadece sizin için değil, yararlı olmalıdır. Genel olarak çalışmayı ve çalışmanın ihtiyaçlarını anlamak gerekir. Kişi

tüm bunları anlarsa, faydalı bir şey yapmanın yollarını bulur. Tutum kendinize ve anlayışınıza bağlıdır; fırsat koşullara bağlıdır.

S. Bireysel çalışma ile ödeme arasında bir bağlantı var mı?

C. Kendiniz üzerinde çalışmazsanız ödeme yapamazsınız. Bağlantı budur. Kim ödeyecek? Sahte kişilik ödeyemez. Yani başlangıçta ödeme çaba, çalışma, zaman, birçok şey demektir. Ama bu sadece bir başlangıçtır. Dediğim gibi, fikir şu ki, işe ulaşmak için bir kişi sadece ödediği kadar alır. Fiziksel bir yasa, denge yasasıdır.

S. Ödeme fedakârlık mıdır?

C. Evet, ama sadece var olmayan şeyleri, hayali şeyleri feda etmek zorundasınız. Tüm değerlerimiz hayali. Çalışmada kişi yeni değerler edinir ve hayali değerleri kaybeder.

S. Kişinin sahip olduğu her düşünceyi yıkması var mı?

C. Genelleme yapamazsınız. Bazıları yararlı olabilir. Bütün bunlar kısaca açıklanabilseydi kolay olurdu. Ne ödeyeceğinizi ve nasıl ödeyeceğinizi bilmek için birçok şeyi incelemek gerekir. Ve hayatta kredi alırsınız, ama burada kredi almazsınız. Ödeyerek bir şey almalısınız, ama ne alacağınızı bilmiyorsunuz.

S. Biri ödemeye razı olmalı?

C. Evet, ama zor olabilir, kolay değildir. Genel olarak, ödeme sizin için zor ve iş için yararlı olmalıdır. Ama bu çok genel bir açıklama. Çoğu zaman, gerçeklere gelene kadar şeyleri tanımlayamayız.

Eski şeylere ve yeni şeylere sahip olamayız, onlar için yer yoktur, bu yüzden önce onlara yer açmalıyız. Bu sıradan şeyler için bile geçerlidir. Eğer kişi çok isterse çok vermelidir. Eğer kişi az isterse, az verir. Ölçün, o zaman anlayacaksınız.

S. Bence belki de kendini değiştirmek istemesi konusunda kendini kandırıyor?

C. Çok sık. Bu çok iyi bir gözlemdir, çünkü çoğu zaman kişi kendini değiştirmek istediğine ikna eder, ancak aynı zamanda her küçük şeyi tutmak ister, o zaman değişim nerede? Kişi her şeyi korumak istiyorsa değişim mümkün değildir. Değişim hakkında düşünmek için birinin vazgeçebileceği şeyler de düşünülmelidir.

S. İçimizde değişmek için yeterince istememizi engelleyen bir şey var mı? Yeterince istersek, yardım almalı mıyız?

C. Evet, kesinlikle, ama ben böyle demezdim. Mümkün olan tüm yardıma sahipsiniz, şimdi çalışma sırası sizde, bir şeyler yapma sırası sizde. Elbette, farklı koşullar, farklı hazırlık ve aynı zamanda farklı koşullar ile işler daha iyi düzenlenebilir.

Ancak soru ne kadar verildiği değil, ne kadar alındığıdır, çünkü genellikle verilenin sadece küçük bir kısmı alınır.

S. Bu, çalışmalarımıza ayıracak daha fazla zamanımız olması için kendi işlerimizi planlamamızın önemli olduğu anlamına mı geliyor?

C. Bence neredeyse herkes, aşırı uç durumlar hariç, aslında hayatını ve işlerini değiştirmeden işte belirli bir rol almak için yeterli zaman verebilir.

S. Çoğumuzun hayatlarımızdan vazgeçmesi mümkün değil.

C. Hayır. İnsanların çalışmanın bu tarafını *düşünmeleri* gerektiğini ve pratik tarafa bakmaları gerektiğini söyledim-neyin mümkün ve neyin imkânsız olduğunu görmeliler. Çoğu durumda insanların yaşamaya alıştıkça yapmaları ve yaşamak zorunda oldukları şeyleri yapmaya devam edebileceğinden eminim. Hayatta kişi kendini hatırlamaya çalışırsa, tanımlamamaya, her şeyin gerçekleştiğini anlamaya çalışırsa hiçbir şey işe yaramaz. Koşulları değiştirmek gerekli değildir; aksine, değişen koşullar özellikle başlangıçta daha da kötüdür. Daha sonra faydalı olabilir ama en başta değildir.

S. Hayattaki her şeyin çalışma imkânı olabileceğini söyleyerek ne demek istediniz?

C. Hayattaki her sıradan mesleğin iş olabileceğini kastediyorum. Eğer kişi işin fikirlerini uygulamaya çalışırsa, yavaş yavaş, her ne olursa olsun iş haline gelir.

S. Bu sistemin pratik uygulaması nedir?

C. Örneğin, kendini hatırlayarak, bilincimizi artırma olasılığı. Bu hemen pratik hale geliyor ve başka birçok şey var.

S. Kişinin hayattaki diğer insanlar için yapmaya çalıştığı işlerin çoğunun işe yaramaz olduğunu anlamaya başlıyorum. Okulun bir kişiye gerçekten hangi işin yapılabileceği konusunda ayrımcılık yapmayı öğrettiğini söylemek doğru olur mu?

C. Evet, kesinlikle, bu en önemli şeylerden biri ama okul size sadece insanlar için çalışmayı öğretmiyor, size okul için çalışmayı öğretiyor ve bu şekilde ne yapabileceğinizi ve nasıl yapacağınızı öğreniyorsunuz o. Önce kendiniz için çalışmayı öğrenmelisiniz, hiçbir şey yapamazsınız, kendinize faydalı olmayı öğrenmelisiniz, kendinizi değiştirmelisiniz İkinci olarak okuldaki insanlar için faydalı olmayı öğrenmelisiniz, onlara yardım etmelisiniz ve sonra okula bir bütün olarak yardım etmeyi öğrenir. Söylediğim gibi, sadece üç hatta da biri çalıştığında okuldan tam olarak faydalanılır ve bu şekilde okul dışında neler yapılabileceği öğrenilir. Ayrıca, okulda kozmik

yasaları öğrenir ve bazı şeylerin neden imkânsız olduğunu anlamaya başlar.

S. Eğer hepimiz mekaniksek, neden bir şey yapmaya çalıştığımızı anlayamıyorum? Bir okulumuz varsa, ona sahip olmanın amacı nedir?

C. Değişim olanağı olmasaydı, ona sahip olma nesnesi olmazdı, ama bir olasılık var ve bu tüm farkı yaratıyor. Bu sistemde, 'yapmanın' imkansız olduğunu, her şeyin gerçekleştiğini biliyoruz, ama aynı zamanda bu gücü 'yapmak' için geliştirme olanakları olduğunu da biliyoruz.

S. Kendini incelemek zamanla, bir arabayı yokuş yukarı itmek gibi ivme kazanıyor mu veya eşit derecede zor mu kalıyor?

C. Sanırım daha da zorlaşıyor, çünkü giderek daha fazla sonuç alıyor. Bir satırda başlarsınız, bir süre sonra üç Satır üzerinde çalışırsınız ve her biri bölünür ve bölünür ve her zaman dikkat ve çaba gerektirir. Orada ivme yok.

Öte yandan, kişi daha fazla enerji kazanır, daha bilinçli hale gelir ve bu bir anlamda onu kolaylaştırır. Ancak, kendi başına, iş daha kolay olamaz.

S. Herhangi bir ilerleme kaydetmeden önce okul için çalışmak gerekli mi?

C. Böyle söylenemez. Kendiniz için çalışırsanız ve ilerleme kaydederseniz, okul için çalışma fırsatı gelebilir, ancak teorik varsayımlar yapamazsınız. Hem birinci hem de üçüncü satırdaki en önemli şey sizin inisiyatifinizdir. Size maddi bir şey verilir, ancak inisiyatif sizinle kalır. Fakat ikinci satırda hiçbir girişiminiz yok ya da çok az.

Daha önce söylediğimi tekrarlayayım: bu fikirleri aldınız ve buraya geldiniz çünkü bazı insanlar sizden önce çalışmış ve enerjilerini ve zamanlarını içine koymuşlar. Şimdi sorumluluğu paylaşmayı öğrenmelisiniz. Sorumluluğu paylaşmadan fikir almaya devam edemezsiniz; bu oldukça doğal. Yani, eğer güne

değilse, o zaman yarın 'yapmak' gerekir. Ne yap? Kişi kendisinden ne talep edeceğini anlamalıdır. Okul yöntemlerini inceliyoruz ve bunları incelemenin tek yolu bu.

S. Sorumluluğun nasıl paylaşılacağına dair bir örnek verebilir misiniz?

C. Hayır. Dediğim gibi, neyin yararlı, neyin gerekli olduğunu anlama meselesi. O zaman bu, şimdi değilse, belki de sonra ne yapabileceğini görmekle ilgilidir. Reçete şeklinde verilemez.

S. Kişinin kendi yararı için zor olan ödeme yapması gerektiği doğru değil mi?

C. Evet, ama bulmalısınız. Ödeme, başka kimseye faydası olmayan şeyleri kendiniz için zorlaştırmak değildir.

S. İşe sadece özel kapasitelerimiz açısından bakmaktan kaçınmalı mıyız?

C. Doğal olarak herkes önce yapabilecekleri açısından bakmalıdır. Ancak kapasitelerini varsaymak yararlı değildir; o zaman faydalı olabilecek yeni kapasiteler bulmalıdır. İnsanlar sık sık soruyor: 'Yapmayı' nasıl öğrenirim? Çalışarak, üç iş hattı ile bağlantılı olarak mümkün olan her şeyi yaparak. Çoğu zaman 'yapamayız' çünkü kendi güçlerimizi bilmiyoruz. O zaman işte gerekli olan belirli bir disiplinin alışkanlığı yoktur. Her şey öğrenilebilir, ancak inisiyatif ve anlayış gerektirir ve anlayış çaba, iş anlamına gelir.

S. Bana öyle geliyor ki işten verdiğimden daha fazla. Ama verecek bir şeyim yok.

C. Bundan böyle bir komplikasyon çıkarmayacağım. Her zaman verecek bir şeyimiz var ve her zaman öğrenecek bir şeyimiz var. İlgilendiğiniz ve bir şeyler almaya devam ettiğiniz sürece ödeme yapma şansınız vardır. Hiçbir şey almadığınızda ödeme şansınızı kaybedersiniz.

S. 4 numaralı insan olmaya çalışmamızın üçüncü iş satırıyla ilgili endişemizin bir parçası olduğunu hissediyorum.

C. Bu üçüncü iş satırı değil. Bunu kendiniz için yaparsınız, aksi halde yapamazsınız.

Her üç satır da birbirine bağlıdır, ancak üçüncü satır, 4 numara olmayı beklemeden, olduğunuz haliyle doğrudan okul için yaptığınız şeydir.

S. Ama bana öyle geliyor ki, konuştuğunuz anlayış bizim için daha yüksek bir seviyeye ulaşana kadar bizim için olmaz mı?

C. Hayır, yanılıyorsunuz. Farklı bir ağırlık merkezine sahip olmakla kastediyorsanız, o zaman haklısınız, ancak farklı bir bilinç durumu kastediyorsanız, yanılıyorsunuz, çünkü farklı bir bilinç durumuna sahip olana kadar beklerseniz, hiçbir şey değil. Dolayısıyla sorunuzun cevabı, varlığın değişmesi ile ne demek istediğinize bağlıdır. Sahte kişilikle mücadele etmek de gereklidir; sahte kişilik nedeniyle hiçbir şey bulamıyoruz. Bu, büyük bir değişiklik değil, belirli bir değişikliğin gerekli olduğu anlamına gelir.

S. Ağırlık merkezinin özelliklerini tekrarlamak ister misiniz?

C. Kalıcı ağırlık merkezi işe göre belli bir anda, birinin ne yaptığından ve sistemin emin olduğundan ve bu işin ana yerini işgal ettiğinde her şeyden daha önemli hale geldiğinde gelir. Bu, kalıcı ağırlık merkezinin kurulduğu andır. Ancak bir kişi sistemin fikirleriyle ilgileniyorsa ve yine de her an başka bir şey daha önemli hale gelebilir, bu kişinin ağırlık merkezinin olmadığı anlamına gelir.

S. Üç iş satırına üçlü oluşturan üç farklı kuvvet olarak bakmak mümkün müdür?

C. Evet, bir anlamda, ama onlar her zaman değişiyorlar. Bugün aktif ama dün pasifti ve yarına nötrleştiriyor olabilir. Ve yükümlülüklerde bile farklılar var.

Diğer birçok şey gibi, bu üç çalışma satırı da kelimelerle gösterilemez. Aynı zamanda fikir çok açık. Anladığınız anda kendinize 'Neden tanım istedim? Kelimeler olmadan oldukça açık! ' Bu konuda söylenen her şeyi hatırlamaya çalışmalısın, çünkü bu konuda çok şey söylendi. Örneğin, hapishane hakkında söylenenleri hatırlayın.

Bay Gurdjieff ile yıllar önce bir görüşmeyi hatırlıyorum. Çok basit bir şekle soktu. Dedi ki: 'Kişi kendine faydalı olabilir; kişi diğer insanlara faydalı olabilir; kişi bana faydalı olabilir' Okulu temsil etti. Bu üç çalışma satırını tanımlar. Ve ekledi; 'Eğer kişi sadece kendisi için faydalıysa ve bana ya da başkalarına faydalı olamazsa, bu fazla uzun sürmez'.

S. Ama kendisi için yararlı olmakla, kişi otomatik olarak diğer insanlar için faydalı olur mu?

C. Hayır, ayrı. Sadece unutmak otomatik olarak geçer; otomatik olarak iyi bir şey olmaz. Kendiniz için bir şeyler almak oldukça doğru, ama sadece bunun hakkında düşünürseniz, kendinizi sınırlarsınız. Kişi kendini çalışmak zorundadır;

Kişinin kendisi üzerinde çalışması gerekir; yani kişinin diğer satırları incelemek için zamanı vardır. Ancak bir süre sonra, kişi bu fikri kabul etmez ve sadece bir çizgide kalırsa, toprak kaybetmeye başlar.

S. Üçüncü satır şu anda bizim menzilimiz dışında değil mi?

C. Hayır, sadece anlamak gerekir. Yine, bir kişi bir pozisyonda, diğeri başka bir pozisyonda olabilir- bu yüzden genel bir yasa yoktur. Mesela üçüncü satırla başladım; Birinci ve ikincide herhangi bir şey yapmadan önce üçüncü hatta daha fazlasını yapabilirdim.

S. İnsanların üçüncü hatta çalışmasına yardımcı olacak bir organizasyon yok mu?

C. Evet var. Ancak bir kuruluş kendi başına yardım edemez, çünkü her satır bir tür tavra dayanmalıdır. Bir kuruluş bir

tutumun yerini alamaz ancak aynı zamanda belirli şeyleri anlamak için bir organizasyon gereklidir. Örneğin, çalışmadaki en önemli şeylerden biri disiplinin anlaşılmasıdır. Eğer kişi bu disiplin fikrini anlarsa, kendi iradesine karşı çalışma imkânı bulur. Eğer kişi bunu anlamıyorsa, kişi işe yaradığını düşünecek, ama gerçekte işe yaramayacaktır, çünkü bu sadece kendi iradesidir.

Disiplin çalışması ikinci iş koluyla bağlantılıdır. Okul disiplinini anlamadan iç disipline sahip olamaz. İyi iş yapabilen ve disiplini olmadığı için başarısız olan insanlar var. Ancak varlık değişimi sadece okul çalışması ve okul disiplini ile mümkündür. Belli bir süre için kişinin sahip olması gerekir ve daha sonra kişi kendi başına çalışabilir. Disiplin kurallarla bağlantılıdır. Kurallar, insanların bir okulda kabul edildikleri ve bilgi verildiği koşullardır. Bu kuralları veya koşulları korumak ilk ödeme ve ilk testtir.

Her okuldaki en önemli şeylerden biri kurallar fikridir. Kural yoksa okul da yok. Bir taklit okulu bile kurallar olmadan var olamaz. Eğer bir taklit okulu ise taklit kuralları olacak, ama bir tür kural olmalı. Bir okulun tanımı, belirli kuralları kabul eden ve uygulayan belirli sayıda kişi olmasıdır. Kurallar kolaylık sağlamak için değil, rahatlık için değildir- rahatsızlık ve rahatsızlık içindir ve bu şekilde kendi kendine parçalanmaya yardımcı olurlar.

Kendi içinde bir amacı olsa da, tüm kuralların kendini hatırlama amaçlı olduğunu anlamalısınız. Kural yoksa ve kuralların önemi anlaşılmazsa, iş yoktur.

Kurallar hakkında farkına varılması gereken en önemli şey, gerçekten tek bir kuralın olması ya da bir ilke demek daha iyidir- kişinin gereksiz bir şey yapmaması gerektiğidir. Şimdi anlamaya çalışın Neden doğru anlamda 'yapamıyoruz'? Çünkü çok fazla gereksiz şey yapıyoruz. Hayatımızın her anında yüzlerce gereksiz şey yapıyoruz ve bu yüzden 'yapamayız' ve öncelikle gereksiz bir şey yapmamayı öğrenmeliyiz. İlk olarak, işle ilgili ve daha sonra kendi yaşamlarımızla ilgili gereksiz şeyler yapmamayı öğrenmeliyiz. Uzun zaman alabilir, ancak öğrenmenin yolu budur. Bunu yapmalısın, yapmamalısın; bu

tüm özellikler, ancak tek bir kural var. Bu temel kuralı anlayana kadar verilen diğer kurallara uymaya çalışmalısınız.

Kurallar, grupların organizasyonu ile bağlantılı olarak özellikle önemlidir, çünkü insanlar birbirlerini tanımadan ve ne hakkında olduğunu bilmeden geldiğinden, bazı kurallar uygulanmalıdır. Örneğin, yeni insanlar için geçerli olan kurallardan biri, dışarıdaki insanlarla derslerde duydukları şey hakkında konuşmamalarıdır. İnsanlar bu kuralın önemini ancak bu konuşma şekli onlara karşı döndüğünde, arkadaşları konuşmalarında ısrar ettiğinde ve artık konuşmak istemediklerinde fark etmeye başlarlar. Bu kural insanların yalan söylememelerine yardımcı olmaktır, çünkü bilmedikleri şeyler hakkında konuştuklarında doğal olarak yalan söylemeye başlarlar. Dolayısıyla, bir veya iki ders dinledikten sonra, insanlar duydukları hakkında konuşmaya ve görüşlerini ifade etmeye başlarlarsa, yalan söylemeye başlarlar. Çoğu insan çok sabırsızdır, kendilerine yeterince zaman vermezler, çok yakında sonuçlara varırlar ve bu yüzden yalan söylemeye yardım edemezler.

Ancak bu kuralın başlıca nedeni, fikir vermemek, onları insanlardan uzak tutmak ve sadece onları çarpıtılmaktan koruyan belirli şartlarda vermek okul çalışmasının bir ilkesidir. Aksi takdirde ertesi gün bozulacaklar; bu konuda yeterince deneyime sahibiz. Bu fikirlerin kötüleşmesini önlemek çok önemlidir, çünkü bir okulun insanların ve fikirlerin ölmediği bir şey olduğu söylenebilir. Yaşamda hem insanlar hem de fikirler bir anda değil, yavaşça ölür.

Bu kuralın bir başka nedeni, bunun bir test, irade uygulaması, hafıza ve anlayış çalışması olmasıdır. Buraya belirli koşullar altında geldiniz; ilk koşul, konuşmamanız ve hatırlamanız gerektiğidir. Bu, kendi kendine hatırlamaya büyük ölçüde yardımcı olur, çünkü tüm sıradan alışkanlıklara karşı gider. Sıradan alışkanlığınız ayrım gözetmeksizin konuşmaktır. Ancak bu fikirlerle ilgili olarak ayrımcılık yapmalısınız.

S. Bir okulda hiçbir şeyin sebepsiz yapılmadığı anlaşılıyor. Konuşmanın, sonucu tahmin edilemeyen yeni bir faktör getirmesi için bu kuralın gerekli olmasının bir nedeni var mı?

C. Kesinlikle. İnsanlar kuralsız ne yapacaklarını bilselerdi, kurallar gerekli olmazdı. Aynı zamanda bir tür eğitimdir, çünkü kurallara uyarak insanlar kendi içlerinde bir şeyler yaratırlar. Kural olmasaydı yeterli uyuşmazlık olmazdı.

S. Kuralların ana amacının mekanikliği kırmak olduğunu düşünüyorum?

C. Her kuralın birçok nesnesi vardır, ancak yalnızca kurallardan hiçbir şey bekleyemezsiniz. Bunlar genel çalışmanın sadece bir parçası, bir yardım.

S. Birinin arkadaşlarına yardım etmek için şimdiye kadar edinilen bilgileri kullanmamayı neredeyse imkânsız buluyorum.

C. Henüz kullanılamaz, çünkü sahip olduğunuz bilgi miktarı ile bir şeyler yapmaya çalışırsanız, onu deforme edersiniz. Daha fazlasına sahip olmanız gerekir, çünkü ancak o zaman belirli bir durumda onunla bir şey yapıp yapamayacağınızı, bu kişiye veya bu kişiye bir şey verip veremeyeceğinize karar verebileceksiniz. Şimdi söyleyemezsin.

Ayrıca, bu sistemdeki her şey tam olarak açıklanmalı veya hiç dokunulmamalı ve bir şeyi açıklamak için başka bir şeyi açıklamalısınız. Zorluk bu. Ne demek istediğimi anlıyor musun? Bizim için birçok şey gerçek, ya da en azından gerçek olmalı. Onlara bu çalışmadan yavaş gitmeyen insanlara söylerseniz, onlar için inanç gibi bir şey olacaktır. Ya inanacaklar ya da inanmayacaklar ve bunlar çoğunlukla sıradan fikirlere aykırı olduğu için inanmamaları çok daha kolay olurdu. Öyleyse neden daha fazla kâfir üretmeliyiz? Bu fikirleri, üzerinde çalışmayan insanlara yeterince açık bir şekilde aktarmak imkansızdır.

S. Burada duyduklarımızla renklendirilmeden bir şeyi birisiyle tartışmak zor.

C. Kolay olana kadar hiçbir şey yapmaya başlayamazsınız; her şey konuşmaya dönüşecek ve konuşmaya devam edecek.

Sadece sessiz kalabildiğinizde, bir şey kendinize saklayın, ancak o zaman daha fazla bilgi veya materyal biriktirebilirsiniz. Bir balonda bir delik açarsanız, balonun içeriği kaçacaktır. Kendinizde bir delik açarsanız, bir şey de kaçacaktır. Kuralların tutulması zordur, çünkü kuralları hatırlayarak ve kurallara uyarak bilinçli enerji biriktirirsiniz. Esas olarak kuralların yapılmasının nedeni budur.

Kural tanımlanamaz veya bunların bir kataloğu verilemez, ancak kurallar anlaşılabilir. Ayrıca, duygusal gelişim disipline ihtiyaç duyar. Hiçbir şey duygusal merkezi kendi iradesinden vazgeçmek kadar geliştiremez. Kurallar davranış fikri ile bağlantılıdır. 5 Numaralı insan olduğumuzda, davranışımız şu andaki duruma kıyasla mükemmel olacaktır. Ama biz 5 Numaralı insan değiliz, bu yüzden kurallarımız olmalı. Kuralları hatırlarsak, anlar ve uygularsak, davranışımız tutarlı olacak ve kesin bir yönde ilerleyecektir; 1, 2 ve 3 numaralı insan düzensiz davranışı olmayacak.

Bütün yolların disipline ihtiyacı var. Bu neden kişinin kendi başına çalışamayacağını açıklar. Kişi kendi başına disiplin yaratamaz. Eğer kişi bu işi anlarsa, o zaman disiplin kişinin kendisi için karar vermediği, ancak talimatlara göre çalıştığı şeklini alır. İradeyi edinmek uzun zaman alır, çünkü önce kendi iradesinin fethedilmesi gerekir. Bu arada başka bir irade gereklidir, okulun iradesi, örgütün iradesi.

C. Kuralların neden üçüncü satıra değil, ikinci satıra ait olduğunu anlamıyorum?

C. Düşünmeye çalışın. Birinci ve üçüncü satırlarda kural olamaz; orada yapabileceğinizi yapmalısınız, inisiyatif olmalı, iş özgür olmalı. İkinci satırda disiplin olmalı.

S. İkinci satırda daha önemli olan nedir, kendine veya başkalarına olan avantaj mı?

C. Bu şekilde söylemek imkansızdır. İkinci satırda kendi ilgi alanlarınızı, kendi beğenilerinizi ve beğenmediğiniz şeyleri unutabilirsiniz.

S. İnsanların derslerde sordukları ve diğer insanlara yardımcı olan sorular ikinci iş kolu mu?

C. Hayır, iş başka bir şeydir, bildiğiniz üzere. 'İş' kelimesinin sistem anlamında ne anlama geldiğini anlamak gerekir. Bu böyle bir şey anlamına gelmez- birisinin sorusunun faydalı bir sonuç vermesi. Çalışma her zaman belirli bir amaca yönelik bir çaba çizgisi anlamına gelir. Tek bir çaba değil. Bir çaba iş demek değildir; ancak bağlantılı bir çaba çizgisi, kesintisiz bir çaba çizgisi, sadece iş haline gelir.

S. İki kişi birbirlerine yardım ederse, bu ikinci satır mı olur?

C. Hayır, açıkladığım gibi, ikinci satırda hiçbir inisiyatif yok. Ancak bunun için belirli bir hazırlık olmalı: insanlarla çalışmanın gerekliliğini anlamalıdır. Yalnız çalışmanın fiziksel olarak imkânsız olduğunu anlamaya başladığınızda, sadece bu diğer insanlar sayesinde çalışabileceğiniz, bu anlaşılacaktır, ancak henüz ikinci satır olmayacaktır. Burada tanıştığınız insanların sizin için sistemin kendisi kadar gerekli olduğunu anlamalısınız. Bu bir başlangıç olacak.

S. Birinin gereksiz şeyleri yapmaktan kaçmasına yardımcı olacak belirli bir satır var mı?

C. Belirli bir satır yok — açıklanan tüm satırlar. Neyin mümkün olduğunu görebilmeniz gerekir. Size birçok öneri verilir ve bir gün bir satırda diğeri başka bir satırda daha iyi iş yapabilirsiniz; her gün, her zaman için özel bir hat yoktur. Ve kendini hatırlama, tanımlama, düşünme, olumsuz duygular, sistem çalışması, birçok şey hakkında söylenen her şey var. Belirli bir zamanda hangisinin daha yararlı olacağını asla bilemezsiniz; bir an bir yardımcı olur, bir an başka bir yardımcı olur.

S. Bu sistem kendi kendine teslim olmayı içeriyor mu?

C. Genel manada değil. Dördüncü Yol 'da, bazı özel durumlarda sadece özel bir teslimiyet gereklidir. Örneğin, dedi-

ğim gibi, kişinin okuldaki iş ile ilgili sorulardaki kararlarını teslim etmesi gerekiyor. Bu olası bir disiplinin bir örneğidir. Ve kişi bunu neden yaptığını ve ne yaptığını hatırlamalıdır. Örneğin, kuralları hatırlarken, kişinin kendi yargısının önemli bir kısmını teslim etmesi ve basitçe hatırlaması gerekir. Neden? Çünkü kişi yeterince anlamadığını anlamalıdır. Kişi anladığında, kuralları hatırlamaya gerek kalmayacaktır. Gördüğünüz gibi, teslim olmak kör kurban demek değildir ve sadece okul işi ile bağlantılı olarak gereklidir, okul dışında da gerekli değildir.

Tekrarlıyorum: İradeyi elde etmenin yolu kendini belli bir disiplinin altına koymak ve kaçmaya çalışmak değil. İnsanlar işte hayatta kullandıkları yöntemleri kullanırlar- uyum sağlarlar. Çalışmayı olabildiğince rahat veya en azından mümkün olduğunca az rahatsız etmeye çalışırlar ve bu şekilde işin verebildiklerini kaybederler.

S. Çalışmaya neden adaptasyonun dahil edilmemesi gerektiğini anlamıyorum?

C. İşe uyum sağlayamazsınız; gerçekte çalışmak zorundasınız. Uyum, yaşamdaki bazı durumlarda doğru olabilir, ancak işte her zaman yanlıştır. Uyum sağlama kesin bir yöntem değildir. Kendinizi bir duruma veya bir koşul kümesine adapte edersiniz ve sonra değişir ve adaptasyonunuz başarısız olur. Daha iyi bir yöntem bulmalısınız, çünkü bir sonraki an ne olacağını asla bilemezsiniz. Örneğin, odanıza oturur ve sinirlenmemeye karar verirsiniz, o zaman beklenmedik bir şey olur ve bunu bilmeden sinirlenirsiniz.

S. Bu işi nasıl daha gerçekçi hale getirebiliriz? Bunun sandığım şey olmayabileceğinin farkına vardım.

C: Neyse odur, çünkü siz de sandığınız şey değilsiniz. Çalışmada belirli bir prensip vardır- zaman sayılır. Her insan için belirli taleplerde bulunur. İşte sadece bir ay geçirdiyseniz, talepler azdır; gelecek ay büyürler, altı ay sonra büyürler, bir yıl sonra da büyür. Bir kişi bu talepleri karşılamazsa, fatura sonunda çok ağır olur. Birisi birkaç yıl çalıştıktan sonra ilk ay

seviyesinde olma hakkına sahip olduğunu düşünürse, faturayı ödeyemez. Ödeme, her şeyden önce talepleri karşılayabilmek demektir. Talepler her zaman büyür ve zamanınızın gerisindeyseniz, gerçekte ne olursa olsun, her şey size doğru seviyenin altında görünecektir, çünkü seviyenin altındasınız. Ama eğer çalışırsan, büyürsen, taleplerin seviyesinde olacaksın. Size bu soruya yaklaşmanın mümkün olduğu tarafı gösteriyorum. Bir organizasyonda, her şeyden önce anlama ve çaba için birçok şey gereklidir.

S. Sanırım talepleri karşılamak bazı şeylerden vazgeçmeyi gerektiriyor, ama ne oldukları hakkında şaşkınım.

C. Endişelenmeyin. Bir şeyden vazgeçmek gerektiğinde oldukça netleşir. Ne bırakmanız gerektiğini görmüyorsanız, henüz düşünmenin zamanı gelmedi demektir. Bunun hakkında entelektüel düşünce oldukça işe yaramaz, çünkü bir şeyden vazgeçmek zorunda kaldığınızda asla bir bulmaca şeklinde gelmez. Belki bir gün belirli bir tür olumsuz duygu görürsünüz ve onu korumak istiyorsanız çalışamayacağınızı fark edersiniz. Ya da bir çeşit hayal gücü ya da bu tür bir şey olabilir. Her zaman bu şekilde başlar.

S. Kanunlardan kurtulmaya çalıştığımız ve kendimizi daha altına koyduğumuz paradoksal görünüyor.

C. Özgür olmak için belirli bir süre için daha fazla yasaya başvurmak gerekir, çünkü kişi sadece daha fazla yasaya uyarak özgür olmayı öğrenebilir. Bunun için birçok nedeni vardır. Bunun bir nedeni kendimize karşı çok yumuşak olmamız; kendimize bir görev koyarsak, bir süre sonra bahaneler yapmaya başlarız. Ve sonra kendimizi çok kandırıyoruz.

Dediğim gibi, eğer insanlar çalışmaya devam etmek istiyorlarsa, belirli koşulları kabul etmelidirler. Bu, çalışmayı pratik hale getirmeleri gerektiği anlamına gelir. İnsanlar işi yeterince ciddiye almazlarsa, zaman kaybıdır.

Gitme hakkına sahipsiniz ve dersleri durdurma hakkım var, bu yüzden her iki tarafta da yükümlülük yok. Yapacak

başka işlerim var, ama buna zaman ayırmam gerekiyor çünkü okul kurmanın tek yolu bu. 'Yarın ölürsem, iş devam edecek' diyebilirsem, bu bir okulun kurulduğu anlamına gelir. Tamamen bana bağlıysa, okulun yeterli güce sahip olmadığı anlamına gelecektir.

S. Bir okulda başkalarını değil sadece kendinizi çalışmak daha mı iyi?

C. Hayır, sadece diğer insanları değil, diğer insanları da incelemek gerekir.

S. Kendine kıyasla başkalarına objektif olmak daha kolay olsa gerek?

C. Hayır, daha zordur. Kendinize nesnel olursanız, diğer insanları nesnel olarak görebilirsiniz, ancak daha önce değil, çünkü bundan önce her şey kendi görüşleriniz, tutumlarınız, zevkleriniz, neyi sevdiğiniz ve neyi sevmediğiniz tarafından renklendirilecektir. Objektif olabilmek için hepsinden özgür olmalısınız. Öz bilinç durumunda kendinize karşı objektif olabilirsiniz: bu, gerçek nesneyle ilk temas deneyimidir.

S. Kişi gerektiği gibi çalışmak için şokları kendisinin yönetmeyi öğreniyor mu?

C. Üç satır üzerinde çalışıyorsanız, bir çizgi diğerine şok verecektir. Teorik olarak değil, gözlemden, bir çizginin diğerine nasıl yardım ettiğini anladığınızda, öğreneceksiniz.

S. Demek istediğim, özel bir amaç için hızlı bir şekilde enerjiye ihtiyaç duyulduğunda, bunu nasıl alabilirim? Bir şok tarafından mı?

C. İyi bir şok, enerjiyi hızlı bir şekilde üretir. Ancak şoklar üç çeşit olabilir: başka biri size verebilir veya kendinize verebilirsiniz, yoksa kazara gelebilir. Başka hiçbir şey hızlı bir şekilde enerji üretemez. İyi bir şok kendinizi hatırlamanıza ve şoku hatırlamanıza neden olabilir. O kadar iyi olabilir ki bir süre

unutamazsınız; bu sizi daha duygusal hale getirecek ve duygusal merkez enerji üretecektir.

S. Şokların kazara olabileceğini mi söylediniz?

C. Kazayla oluşan şoklar dikkate alınmaz. Olur böyle şeyler; insanlar sokakta para bulurlar, ama ona güvenemezsiniz. 'Şok vermek' hakkında konuştuğumuzda bilinçli şoklar hakkında konuşuyoruz.

İşlerin nasıl olduğunu anlamalıyız. Bir şey yapmaya başlıyoruz ve sonra aralıkların varlığını fark etmeden veya olasılıklarını bilmeden bir aralığa geliyoruz. Bizim durumumuz bu. Hedefleme ve ulaşma olasılığına gelmeden önce, bunun bizden çok uzakta olduğunu anlamalıyız ve verilen örneklerde, gıda şeması gibi aralıkları incelemeliyiz. Bu aralıkları ve açıklanan iki bilinçli şoku inceleyerek onları üretmeyi öğrenerek, daha farklı bir tür şok olasılığına gelebiliriz, ancak bundan önce değil. Aslında yeterince güçlü şoklar üretebilseydik, elde edemeyeceğimiz neredeyse hiçbir şey olmazdı. İhtiyacımız olan tek şey şoklar, ama onları yapamayız. Onları düşünüyor olsak bile, kendimize yeterince güvenmiyoruz, kendimize güvenmiyoruz, bu şokun istenen etkiyi yaratacağından emin değiliz. Bu yüzden organize çalışma kendi içinde birçok şok içerir, bu yüzden kendimize bırakılmaz. O kadar hızlı uyuyoruz ki hiçbir şok bizi uyandırmıyor- onları fark etmiyoruz.

S. Mekanikliğin gerçekleşmesi kişinin eylemlerinde bir seçenek sunuyor mu yoksa kişi iradesini beklemeli mi?

C. Seçim yaptığını söyleyebilirim. Aynı zamanda aydınlanma geldiğinde zaten olasılık ve gücü getirdiğini düşünmek yanlıştır. Kişi bilebilir ve hiçbir şey yapamaz. Kişi bir şey görmeye başlarsa ve hiçbir şey yapamazsa, bu en zor ve tatsız bir durumdur. Bu nedenle, bazı durumlarda sonuna kadar gitmeye hazır olmadıkça çalışmaya başlamamak daha iyidir. Aksi takdirde biri iki tabure arasında kalabilir.

Seçim fikri çelişkili bir fikirdir. Bir bakış açısından seçenek yoktur, ikinci bakış açısından seçenek vardır, üçte birinden

yine seçenek yoktur ve hepsi doğrudur. Bu çok karmaşık bir fikir. Örneğin, işte seçim var, ama iş dışarıdaki yaşamla bağlantılı. İşler o kadar kötü hale gelebilir ki, seçenek yoktur ve belki de bir seçim anı vardır, ancak kaçırırsak özlüyoruz. S. Bu seçim anlarını tanımanın bir yolu var mı?

C. Bu işte sadece bu anları bulmaya çalışarak, çünkü bu sistem yeni bilgi ve güç edinmenin bir yöntemi ve aynı zamanda bu bilgi ve gücü kullanma yoludur. Burada seçme şansımız daha fazla. Eğer egzersiz yaparsak, belki daha sonra başka şeylere de uygulayabiliriz. Bu fikir çapraz yollarla bağlantılıdır. Kavşak insanın yapabileceği anlardır.

Bu işe yardım edip edemeyeceğiniz bir an gelir. Bir fırsat gelirse ve bir kişi kaçırırsa, başka bir yıl belki de daha uzun süre gelmeyebilir, eğer kalıcı fırsatlar yaratabilecek organize işleri kullanmayı ayarlamazsa.

S. İkinci satırdaki çalışma ile ilgili olarak, bir fırsat istemek gerekli midir?

C. Herkese fırsat verilir, ancak bireysel bir kişi kendisi için ikinci hatta çalışma düzenleyemez; ayarlanmalıdır.

Bu bağlamda, deneyimle fiziksel çalışmanın okulda çok yararlı olduğu bulunmuştur. Bazı okullarda özel fiziksel egzersizler vardır, ancak bunların yokluğunda fiziksel çalışma yerini alır. Bütün bunlar ikinci çizgiye atıfta bulunur- organize bir çalışma olmalıdır. Fikir şudur; belli sayıda insan birlikte çalışması, evde, bahçede, hayvanlarla vb. kolay değildir. Bireysel olarak çalışabilirler, ancak birlikte çalışmak zordur. Birbirlerini eleştiriyorlar; birbirlerinin yoluna çıkarlar, birbirlerinden bir şeyler alırlar. Kendi kendine parçalama için çok iyi bir yardımcıdır. Bir kişi fikirle ilgileniyorsa, deneyebilir, ancak sadece ona ihtiyaç duyduğu takdirde. Bunun bir tür büyülü yardım olduğunu düşünmemelisin. İş eylem demektir. Teorik olarak, diğer insanlarla çalışmak ikinci satırdır, ancak diğer insanlarla aynı odada olmanın veya aynı işi yapmanın zaten ikinci satır olduğunu düşünmemelisiniz. İkinci iş satırının ne olduğunu henüz bilmiyorsunuz.

S. Bir kez fiziksel çalışmanın, merkezlerin düzgün çalışmasını sağlamanın yolu olduğunu söylediniz. Bununla ne demek istediniz?

C. Fiziksel çalışma- spor değil, ancak sıkı çalışma, bir kişi için bir tür, başka bir kişi için başka bir türdür- merkezleri doğru yere koyar. Merkezler belli bir şekilde bağlanır ve enerjiler belli bir şekilde dağıtılır. İnsanlar boşta kaldıklarında, merkezler birbirlerinin işlerini yapmaya çalışırlar ve bu nedenle fiziksel işler daha iyi çalışmalarını sağlamak için çok güvenilir bir yöntemdir. Bu yöntem büyük ölçüde okullarda kullanılır. Modern yaşamda, özellikle bazı insanlarda, merkezlerin yanlış çalışması tüm enerjiyi tüketir. Ama elbette, organize işlerde bile, eğer bir kişi kimlikle çalışırsa, hiçbir şey ifade etmez.

S. Sıradan yaşamda fiziksel çalışma ile okulda organize fiziksel çalışma arasındaki fark nedir?

C. Başka bir yerde çalışmak çok daha kolaydır: kendinize bunu yapmanın yolunu seçme özgürlüğü verirsiniz. Kendi bahçenizde çalıştığınızı varsayalım. Yapmaktan hoşlandığınız şeyleri kendiniz yapacaksınız. Kendi aletlerinizi, kendi zamanınızı, kendi hava durumunuzu, her şeyi seçeceksiniz. Böylece ona çok fazla öz irade katıyorsunuz. Organize işlerde sadece fiziksel sonuçlarınız değil, aynı zamanda kendi isteklerinizle de mücadele edersiniz. Ancak, özel olarak örgütlenerek iş tehlikeli olmaktan çıkmaz, çünkü sıradan işte her zaman kendi iradesini korurken, okul işinde kendi kendine irade her şeyi bozar, sadece kendisi için değil, diğer insanlar için de. Öz irade her zaman daha iyisini bilir ve her zaman kendi yolunda bir şeyler yapmak ister. Organize edilen tüm çalışmalar, kendi iradesine karşı çalışma şansıdır.

Ayrıca, organize fiziksel çalışma duygusal çaba gerektirir. Bu yüzden fiziksel çalışma gerçekten fiziksel olarak adlandırılamaz, çünkü aynı zamanda duygusaldır. Sadece fiziksel olsaydı o kadar karlı olmazdı. Yaptığınız fiziksel işte duygusal bir çaba yoksa, duygusal hale getirmek için ya hızınızı artırmalı ya da zamanı ya da çabayı artırmalısınız. Bazı fiziksel işleri daha kolay ve yapabileceğinizden daha uzun süre yapmaya çalışın ve

duygusal bir çaba gerektirdiğini göreceksiniz. Bu yüzden fiziksel çalışma önemlidir.

S. Ne tür bir duygusal çaba?

C. Göreceksiniz. Şimdi sistemle bağlantılı fiziksel işten bahsediyoruz- oldukça farklı yasalar altında; farklı bir amaç için yaparsınız ve bunu neden yaptığınızı hatırlamanız gerekir.

S. Bazı insanların okula ihtiyacı var, bazılarının okula ihtiyacı yok mu?

C. Okul, okula hazırlıklı olanlar içindir. Okul çalışmalarının başlangıcı zaten bir hazırlık anlamına geliyor. Okulda yeni bir oktav başlamalıdır. Manyetik merkez olan bu kişiliğin görevi nedir? Bundan sonra ne istenebilir?

İşin değerlemesi, sistemin ve sistemle bağlantılı her şeyin değerlemesi. Değerlendirme varsa, bu kişilik büyüyecektir; eğer yoksa, büyümeyecektir.

S. Birisi bir okulla özdeşleştirilebilir mi?

C. Bu okulu kaybetmek demektir. Kişi okul ile pek çok şekilde tanımlanabilir- çok beğenerek ya da çok eleştirerek ya da ona çok inanarak.

S. Bir okul, okul dışında nasıl davrandığınızı etkiliyor mu?

C. Okulla ilgili olarak eylemleriniz kurallarla kontrol edilir. Okul dışında, okulda kullandığınız bazı ilkeleri uygulamanızın gerekli olduğunu göreceksiniz. Bunları elinizden geldiğince uygulamaya çalışmazsanız, bunları bilmek işe yaramaz. O zaman — bu bir kural veya ilke değildir- okul dışında bile bir şey yapmak istiyorsanız başka bir şey yapmamanız gerektiğini göreceksiniz; diğer bir deyişle, para almak ve ödemek anlamında değil, bir çeşit 'fedakârlık' ile her şeyi ödemek zorundasınız (bu kelimeyi kullanmaktan hoşlanmıyorum, ama başka bir şey yok). Bu şekilde tüm hayatınızı içerecek.

S. Bir okuldaki insan sayısı üretilen bilgi miktarına bağlı mı?

C. Hayır, belirli bir varlığı olan ve diğer insanlara bakabilen, onlara öğreten ve öğreten insanların sayısına bağlıdır. Sizce okullar ahşapta mantar gibidir, ancak mantarlardan çok farklıdırlar.

Bir okul uzun süren çalışmaların sonucudur. Bu odayı alıp biz burada otururken bile, bu birçok insanın otuz yıllık çalışmasının ve belki de onlardan önceki birçok çalışmanın sonucudur. Bu dikkate alınmalıdır.

Ayrıca bizim açımızdan bilgi, varlığın gelişme olasılığı ile bağlantılı bilgi anlamına gelir. Bu bilgi başka bir okuldan gelmeli ve değerli olmalıdır. Tüm Fransız başkanların doğum tarihlerini ezberden öğrendiğimi varsayalım, bu ne işe yarar? Yine de buna sıklıkla bilgi denir.

S. Bu bilginin ödeme olmadan verilmemesinin nedeni, ödeme yapmadan alan insanların bunu çarpıtacak olması mı?

C. Basitçe kaybedecekleri ve bir süre sonra da atacakları için, çünkü değerlendirme ödemeye bağlıdır. Ödemediğiniz bir şeyin doğru bir değerlendirmesini yapamazsınız. Çok kolay gelirse, buna değer vermezsiniz. Bu bir taraf ve sorunun bir başka tarafı da bir şeye değer verirseniz onu başka insanlara vermeyeceğinizdir. Değerlendirme ne anlama geliyor? Hangi çabanın içine harcandığını, kaç kişinin çalıştığını ve size bu bilgiyi ne kadar süreyle verdiğinizi fark ederseniz, hiçbir şey için vermezsiniz, çünkü her şeyden önce onlar için yararlı olmaz sahipler ve ikincisi, neden hiçbir şey için alsınlar? En büyük adaletsizlik olurdu. Ama bu olamaz, çünkü yine de alamazlar.

S. Anladığım kadarıyla, okulun ana amacı süpermen üretmek mi?

C. Bu 'süpermen üretimi' hakkında bir fikrim yok. Burası bir süpermen çiftliği değil!

S. Okul fikri ile kozmik düzen arasındaki ilişki nedir?

C. Bu okul- içinde bulunabileceğiniz bir okul- çok küçük bir şeydir. Size yardımcı olabilir, ancak herhangi bir kozmik anlamı olduğunu düşünmek bizim için büyük bir varsayımdır. Sadece düşünürseniz, okul fikrini anlamak çok kolaydır. Belli bir bilgiye sahip olmak istiyorsunuz ve bir okulla tanışana kadar bunu alamıyorsunuz, yani sıradan insanlar tarafından icat edilen bilgiyi değil, bu bilgiyi başka bir okuldan alan bir okul. Başlayabileceğiniz tek fikir budur.

S. Bir süre önce bu bilginin geldiği yüksek akıl insanlarından bahsettiniz. Gerçekten yaşıyorlar mı ve onları tanıyabilir miyiz?

C. Tanınmak istemezlerse onları tanıyamayız. Ancak istedikleri takdirde farklı bir seviyede olduklarını gösterebilirler. Daha üst düzey insanlarla tanışırsak varlıklarını tanımayacağız, ancak bilgilerini tanıyabiliriz; bilgimizin sınırlarını biliyoruz, böylece birisinin bizden daha fazlasını bildiğini görebiliriz. Bugünkü durumumuzda mümkün olan her şey budur. Fakat başka bir kişinin bizden daha bilinçli olup olmadığını veya daha bilinçli olup olmadığını göremeyiz. Aynı görünecek, hatta daha ilginç olacak, bu daha ilginç, çoğu zaman daha gelişmiş insanlar daha az bilinçli görünebilir ve bizden daha mekanik olmalarını sağlayabiliriz.

S. Okulların okulda olmayan diğer insanlar üzerinde genel bir etkisi var mıdır yoksa tamamen kendi nedenleriyle mi?

C. Her ikisi de diyebilirim, sadece iki şey arasında çelişki yoktur, çünkü okullar okullarda olmayan insanlar üzerinde nasıl bir etkiye sahip olabilir? Sadece onları okula hazırlayarak, başka hiçbir şekilde. Gördüğünüz gibi, okul sistemlerini anlamadaki en büyük zorluk, bunların çok fazla seyreltilememesidir. Seyreltildiklerinde, kendi zıtlıkları haline gelirler, herhangi bir şey ifade etmeyi bırakırlar, herhangi bir amacı kalmazlar.

S. Geçmişteki okullar insanlığı etkilemedi mi?

C. Okullar insanlığı etkilediğinde, insanlık çok küçüktü ve okullar çok büyüktü. Şimdi insanlık çok büyük ve okullar çok küçük. Örneğin, farklı Gizemler adı altında okullar Yunan yaşamının belirli dönemlerini etkiledi, ancak Yunanistan çok küçük bir ülkeydi. Mısır da nispeten küçüktü, bu yüzden etkilenebilirdi. Ancak bu küçük okul şu anda insanlığı nasıl etkileyebilir? Düşünmeden soruyorsunuz. Bay Gurdjieff 'in 200 bilinçli insanın insanlığı etkileyebileceğini söylediğini hatırlıyorum. Bunun ne anlama geldiğini bir kez hesapladık. Dünyada 7 numaralı bir insanın var olduğunu varsayalım, en az yüz öğrencisi olmalı, çünkü kendi başına daha düşük derecelerle temas edemez. Yani, 7 numaralı bir insan varsa, en az yüz tane 6 numara olmalıdır. 6 numaralı bu insanların her birinin en az yüz tanesinin 5 numara olması gerekir, böylece 10.000 tane 5 numara yapar. Bu 10.000 5 numaradan her birinin, diğer insanlarla iletişim kurabileceği en az yüz 4 numara sahip olması gerekir, bu nedenle 1, 000, 000 insan 4 numara olmalıdır. 4 numara, tanıdığı ve çalışabileceği en az yüz tane 1, 2 ve 3 numaraya sahip olmalıdır; böylece 100, 000, 000 insan 1, 2 ve 3 numara olacak. Bin tanesinin bir okul yaptığını varsaysak bile, bu 100, 000 okul anlamına gelir. Eh, bu kadar çok okul olmadığını kesinlikle biliyoruz, bu yüzden 7 numaralı bir insan beklemek imkansızdır, çünkü 7 numaralı bir insanın varlığı okulların hayatı kontrol edeceği anlamına gelir. 6 numaralı insan bile okulların dünyayı kontrol ettiği anlamına gelir. Bu, 7 ve 6 numaralı insanların sadece özel koşullarda dünyada olacağı anlamına gelir ve görülecektir ve bilinecektir, çünkü bu, hayatın okullar tarafından kontrol edileceği anlamına gelecektir. Ve eğer şimdi okullar varsa, çok gizli olduklarını bildiğimiz için, zamanımızda böyle olamaz.

S. 7 numaralı insanın bu gezegende var olamayacağını mı yoksa mevcut koşullar altında var olmadığını mı kastediyorsunuz?

C. Var olamayacağını söylemedim. Onun var olmadığını düşünmek için nedenimiz olabileceğini söyledim, çünkü varlığı kendini gösterecektir. Ancak, herhangi bir nedenle 7 nu-

maralı insanların var olabileceği ve kendilerini göstermeme ihtimalini dışlamaz; sadece daha az olasıdır.

BÖLÜM XII

Sistemin fikirlerini en önemliden en önemsize ayırt etme gerekliliği- Benliğin sınırları- Benliği değiştirme ihtimali-Aile reisi, serseri ve çılgın-Hasnamuss - Uyku ve uyanış ihtimali – Tasavvurlar ve kelimeler – Duygusal tavır nasıl arttırılır- Muhakeme yetisi- Kendini hatırlama- Kişiyi görme ve tanıma- Ciddi olma- Alışkanlıklarla mücadele- Mekanikliği anlama - Çabalar – Bireysel çalışma- Kendini gözlem-Şoklar-Nasıl daha duygusal olunur? -İşe daha fazla ağırlık vermek-Duygusal merkez eğitimi-Olumlu duygular- Hoş ve nahoş duygular-Değer arttırma-Yeni şeylerin gelişi-Anlamanın yavaşlığı- Kişinin standardını yükseltmek.

ŞİMDİ NEYİN DAHA ÖNEMLİ OLDUĞU PENCERESİNDEN duyduğunuz her şeyi, bir nevi tüm farklı fikirlerde ağırlık merkezini arama ve bunları bulmaya çalışmak için DÜŞÜNMEK ZAMANI, çünkü her şeyde olduğu gibi daha önemli ve daha az önemli noktalar vardır. Ana noktaları anlamanıza yardımcı olan yardımcı şeyler vardır ve bütünü belirleyen ana noktalar vardır. Şimdi aralarında ayrım yapma zamanı.

Doğru sorular, doğru problemler, varlık ve varlığın değişmesi, varlığımızın zayıf yanlarını nasıl bulacağımız ve bunlarla nasıl mücadele edeceğinizi ifade eder. Yeni bilgi edinmeden önce, sınırlarımızı ve sınırlarımızın gerçekten varlığımızın gerçekten sınırlı olduğunu anlamamız gerektiğini anlamalıyız. Bilgimiz aynı seviyede. Belli bir yönde büyür, ancak bu büyüme çok sınırlıdır. Ne kadar sınırlı bir alanda yaşadığımızı, her zaman kendimizi aldatarak, her zaman olduklarından farklı olduğunu hayal etmeliyiz. Bir şeyi değiştirmenin çok kolay olduğunu düşünüyoruz, ancak sadece içtenlikle ne kadar zor, neredeyse imkânsız olduğunu anladığımız zaman. Varlık değiştirme fikri herkes için en önemli fikirdir. Teoriler, sistemler, şemalar sadece bir yardımcıdır; konsantrasyona ve doğru düşünmeye yardımcı olurlar, ancak tek bir gerçek amaç olabilir ve bu bizim varlığımızı değiştirmek içindir, çünkü dünyayı kendi anlayışımızda bir şeyi değiştirmek istiyorsak, kendimizdeki bir şeyi değiştirmeliyiz.

Bu bağlamda ilginç olan ve bahsetmek istediğim, insanların varlık değiştirme olasılığı açısından bölünmesidir. Böyle bir bölünme var.

Özellikle Yol ya da Yörünge fikri ile bağlantılıdır. Bir kişinin C etkisi ile bağlantılı hale geldiği andan itibaren bir merdivenin başladığını ve sadece bir insanın tepeye çıktığı zaman Yol ya da Yörünge 'ye ulaşıldığını söylendiğini hatırlıyor musunuz?

Bu merdivene kimin gelip tırmanabileceği ve Yola ulaşabileceği hakkında bir soru soruldu. Bay Gurdjieff, 'Ev sahibi' olarak tercüme edilebilecek Rusça bir kelime kullanarak cevap verdi. Hint ve Budist edebiyatında bu çok iyi tanımlanmış bir insan türü ve yaşam biçimidir. 'Snataka' veya 'Ev sahibi' sıradan bir yaşam süren bir insan anlamına gelir. Böyle bir insan sıradan şeylerin değeri hakkında şüphelere sahip olabilir; gelişme olanakları hakkında hayalleri olabilir, uzun bir yaşamdan sonra ya da yaşamın başlangıcında bir okula gelebilir ve bir okulda çalışabilir. Sadece bu tür insanlar arasından merdivenlere tırmanıp Yola ulaşabilen insanlar gelir.

Diğer insanlar iki kategoriye ayrılmıştır: birincisi, 'serseriler' ve ikincisi, 'deliler'. Serseriler mutlaka yoksul insanlar anlamına gelmez; zengin olabilirler ve yaşama karşı tutumlarında hala 'serseri' olabilirler. Ve 'deli' sıradan zihinden yoksun bir insan anlamına gelmez; durum insanı veya profesör olabilir. Bu iki kategori bir okul için iyi değildir ve onunla ilgilenmeyecektir; çünkü hiçbir şeyle gerçekten ilgilenmiyorlar, deliler çünkü yanlış değerlere sahipler. Yani merdivenden yukarı tırmanmaya çalışırlarsa sadece düşer ve boyunlarını kırarlar.

İlk olarak, bu üç kategoriyi varlık değiştirme olasılığı, okul çalışması olasılığı açısından anlamak gerekir. Bu bölünme sadece bir şey anlamına gelir- insanların çalışma olanakları ile tam olarak aynı konumda olmaması. Varlıklarını değiştirme olasılığının var olduğu insanlar var; pratik olarak imkânsız olduğu birçok insan var, çünkü varlıklarını içinde başlangıç noktası olmayacak bir duruma getirdiler ve henüz dördüncü kategoriye ait olan insanlar, farklı yollarla varlıklarını değiştirme olasılıklarını zaten yok etmişlerdir. Bu bölüm diğer bölümlere

paralel değildir. İlk üç kategoriden birine ait olmak kalıcı değildir ve değiştirilebilir, ancak biri işe ikinci kategoriden veya üçüncü kategoriden değil, sadece ilk kategoriden gelebilir; dördüncü kategori tüm olasılıkları içermez. Dolayısıyla, insanlar aynı haklarla doğabilseler de, tabiri caizse, haklarını çok kolay kaybederler.

Bu kategorileri anladığınızda ve bunları kendi deneyiminizde, tanıdıklarınız arasında, hayatta, edebiyatta bulduğunuzda, bu dördüncü insan kategorisini anlayacaksınız. Sıradan koşullarda, sıradan zamanlarda, sadece suçlular veya gerçek delilerdir- başka bir şey değildir.

Ancak tarihin belirli dönemlerinde bu tür insanlar genellikle önde gelen bir rol oynarlar; iktidar kazanabilirler ve çok önemli insanlar haline gelebilirler. Fakat onları şimdilik bırakmalı ve ilk üç kategoriye odaklanmalıyız.

S. Bu büyüme olasılığı, belirli yasa ve ilkelere uymaya istekli olma ile bağlantılı mı?

C. Bu gerekmez. Farklı yollar var. Örneğin keşiş yolunda itaat etmeye başlamalısınız. İtaat etmekle başlamayan ancak Genel yasaları incelemek ve anlamakla itaat edemezsiniz, çünkü sizi itaat ettirirler. Bazılarından sadece varlığın büyümesiyle kaçabilirsiniz, başka hiçbir şekilde değil.

S. Öyleyse, bir okulla bağlantısı olan ancak hafif olan insanların varlıklarını değiştirebilecek olanlara ait olduklarını takip ediyor mu?

C. Kesinlikle, eğer okula ilgi duyuyorlarsa ve okula karşı tutumlarında samimilerse, bu kimseye ait olduklarını gösterir. Ama görüyorsunuz, her birimizde serseri ve deli özellikleri var. Zaten bu özelliklerden arınmış olduğumuz bir okula bağlıyız. Bizim içimizde belirli bir rol oynarlar ve varlığı araştırırken onları tespit etmeliyiz; işimizi hangi şekilde engelliklerini bilmeliyiz ve onlarla mücadele etmeliyiz. Bu bir okul olmadan imkansızdır. Daha önce söylediğim gibi, serseri sadece zengin olmakla kalmaz, aynı zamanda hayatta çok iyi kurulabilir ve

yine de serseri olabilirler. Deliler çok eğitimli insanlar olabilir ve hayatta büyük bir konum işgal edebilir ve yine de deli olabilir.

S. Bir delinin özelliklerinden biri, belirli şeyleri diğer şeylerle orantılı olarak, bir bütün olarak onun için kötü olacak şekilde istemesi mi?

C. 'Deli' her zaman yanlış değerlerin peşinden koşan, doğru ayrımcılığı olmayan bir insan anlamına gelir. O daima yapıcıdır. Biçimsel düşünme her zaman kusurludur ve deliler özellikle biçimsel düşünceye adanmıştır: bu onların başlıca sevgisidir. Yapıcı olmanın birçok farklı yolu vardır.

S. Serseri tarafı kendi içinde her şeyi denize atmaya hazır bir tür sorumsuzluk mu?

C. Oldukça doğru. Bazen çok şiirsel biçimler alabilir: 'Dünyada değer yoktur'- 'Hiçbir şeyin değeri yoktur'- 'Her şey görecelidir'- bunlar en sevilen ifadelerdir. Ama aslında serseri o kadar tehlikeli değil. Deli daha tehlikelidir, çünkü yanlış değerler ve yapıcı düşünme anlamına gelir.

S. Bir insanın hangi kategoriye ait olduğunu belirleyen nedir?

C. Hayata, insanlara ve kişinin sahip olduğu belirli olasılıklara karşı belirli bir tutum. Üç kategorinin tümü için aynıdır. Dördüncü kategori ayrıdır. Bu dördüncü kategori hakkında size birkaç tanım vereceğim. Sistemde bu kategorinin iki Türkçe kelimeden oluşan özel bir adı vardır. 'Hasnamuss'. Bir 'Hasnamuss' ile ilgili ilk şeylerden biri, sadece kendi kişisel hırsları için insanları feda etmekten ya da muazzam miktarda acı yaratmakta tereddüt etmemesidir. Bir 'Hasnamuss 'un nasıl oluşturulduğu başka bir sorudur. Yapıcı düşünce ile başlar, aynı zamanda bir serseri ve bir deli olmakla başlar. Bir ‹Hasnamuss 'un bir başka tanımı yanlış hidrojenler içinde kristalize olmasıdır. Bu kategori sizi pratik olarak ilgilendiremez, çünkü bu tür insanlarla hiçbir ilginiz yoktur; ama siz onların varoluşlarının sonuçlarıyla karşılaşırsınız.

Dediğim gibi, bizim için ikinci ve üçüncü kategorileri anlamak önemlidir, çünkü kendimizde ikisinin özelliklerini, özellikle de üçüncü olanı bulabiliriz. İkinciye karşı mücadele etmek için, yani serseri, okul disiplini ve genel bir iç disipline ihtiyaç vardır, çünkü bir serseri içinde disiplin yoktur. Bir akılda, sadece yanlış tür olan çok büyük bir disiplin olabilir-hepsi yapıcı. Dolayısıyla, yapıcı düşünce ile mücadele, kendi içimizde huzursuzluğa karşı mücadeledir ve disiplinin ve öz disiplinin yaratılması, içimizdeki serseriye karşı mücadeledir.

İlk kategorideki bir insanın özelliklerine gelince, bu ev sahibidir – başlangıç olarak pratik bir insandır; o yapıcı değildir; belli bir disipline sahip olmalıdır, aksi halde olduğu kişi olmazdı. Dolayısıyla pratik düşünme ve öz disiplin ilk kategorinin özellikleridir. Böyle bir insan sıradan yaşam için bunlardan yeterli, ancak iş için yeterli değildir, bu yüzden işte bu iki özellik artmalı ve büyümelidir. Bir ev sahibi normal bir insandır ve elverişli koşullar verildiğinde normal bir insan gelişme olasılığı vardır.

S. Herkesin içinde ev sahibi olasılığı var mı?

C. Herkesin içinde değil. Zaten pratik düşünme kapasitesini veya gelişim kapasitesini kaybeden bazı insanlar olduğunu söylemiştim. Böyle bir durumda, kaybettiklerine göre tamamen delilik veya sürtüktürler.

S. Doğumdan mı demek istiyorsun?

C. Bilmiyoruz. Bunun hakkında konuşamayız: sadece sonuçlar hakkında konuşabiliriz. Çalışmada kişinin pratik düşünme ve pratik tutum kapasitesine sahip olması ve okul disiplinini kabul etmek için yeterli öz disipline sahip olması gerektiğini biliyoruz.

S. Pratik düşünmeyle ne demek istiyorsunuz?

C. Sadece sıradan bir dilde pratik düşünme olarak adlandırılan şey, yani, farklı durumlarda bir şeyleri hesaplama kapasitesi. Aynı kapasite işin fikirlerine, okul ilkelerine, kurallara,

her şeye uygulanabilir.

S. Görünüşe göre, deliler ya da serseri kategorisindeki insanlar, gerçeği anlama yetisi ev sahibinden daha fazla?

C. Bunun bir garantisi yoktur. Gerçekleri ele alırsak, bununla ilgili olarak tam olarak aynı seviyede olabilirler, ancak potansiyelleri farklıdır. Diğer birçok şey gibi, tezahürler ilerledikçe insanlar farklılaşmaz; mekanik insanlar arasında birbirlerinden farklı değillerdir. Ancak olasılıklar farklıdır. Bir farklılaşabilir, diğeri yapamaz; biri sadece bir mucize olduğunda değişebilir, diğeri kendi çabalarıyla ve belirli yardımlarla değişebilir.

S. Hepimizin serseri, deli ve ev sahibi bölümleri olduğunu mu söylüyorsunuz?

C. Bu terimler üzerinde düşünmemeye çalışın. Kendi kelimelerinizi bulun- 'aile', 'serseri' ve 'deli' ile kastedilen nedir? Bu kelimeler birer tanım değil sadece belirli olasılıklar için birer ipucudur.

S. Eğer kişi öz disiplini sevmiyorsa, bu bir tanım mıdır?

C. Tanım değil; sadece bir özellik. Her şeyden önce serserinin değeri yoktur; her şey aynı; iyi ve kötü onun için mevcut değildir; ve bu nedenle ya da onunla bağlantılı olarak, hiçbir disiplini yoktur. Deli, değeri olmayan şeylere değer verirken, değeri olan şeylere değer vermez. Bunlar bir açıklama değil, başlıca özelliklerdir. Ev sahibinin başlayabileceği en azından belirli değerleri ve olaylara karşı pratik bir tutumu vardır. Yemek yemek istiyorsa çalışması gerektiğini biliyor.

S. Tüm gelişme olasılığını yok eden dördüncü insan kategorisi hakkında, bu durum onun içinde bir tür olağanüstü bencillik nedeniyle ortaya çıkıyor mu?

C. Evet, çoğu durumda. Bu kategoriyi bilmek faydalıdır, çünkü bazen bu insanlar hayatta büyük rol oynarlar. Ama za-

ten oradalar: Onlara ne yardım edebilir ne de yok edebiliriz.

Kendi varlıklarımızı, tutumumuzu ve esas olarak anlayışımız hakkında düşünmeliyiz. Çünkü anlarsak, zaten daha iyidir; bu insanları daha kolay kabul edip yollarını biliyoruz.

S. 1, 2, 3 ve 4 numaralı insanlar arasındaki ayrımlar kesin mi, yoksa serseri, deli ve ev sahibi gibi, her birinden biraz var mı?

C. Biliyorsunuz, fikirleri bu şekilde alıp karıştırdığınızda kendiniz kesinlikle bozuyorsunuz. Bu fikirler çok önemlidir. İlk önce bir tane, oldukça ayrı almalı ve anlamaya çalışmalısınız. Sonra bir tane daha alın ve bunu anlamaya çalışın. 1, 2, 3 numaralı insanlar ve benzeri bölümler bir şeydir ve başka hiçbir şeye paralel olarak verilmemiştir. Bunu olduğu gibi çalışmalısınız- 1 numaralı insan, 2 numaralı insan, 3 numaralı insan, bunların çeşitli kombinasyonları nelerdir, nasıl karıştırılırlar vb.

O zaman bu ikinci fikri ele alalım. Ev sahibi, serseri, deli ve diğer bozulmaların ne anlama geldiğini anlamak için, her biri ayrı ayrı alınmalıdır.

Hepsini bir araya getirip onlardan tek bir nefeste söz edemezsiniz. Bu bölünme, gelişme olasılığı ile bağlantılı olarak belirtilmiştir. Varlıklarına göre gerçek fikirlerin değerini bilmeyen çok sayıda insanın farkında olmalısınız.

S. Bir serseri dışa doğru başarılı olabilir mi?

C. Bu kelime, sıradan bir şekilde değil, aslında ondan çok uzak olmalarına rağmen, genellikle gelişme olasılığına çok yakın olması gereken insanları tanımlamak için kullanılır. İnsanlar birçok güzel kelimeyi bilebilir, çok kolay konuşabilir ve yine de gelişme olasılığından çok uzakta olabilir.

S. Bu üç kategori tarafından temsil edilen fikrin önemi nedir?

C. Önemli olan, her birimizde, bazı pratik tutumlarımız

ve belirli değerlere sahip olduğumuzu görsek bile, önemli bir bölümümüzün de serseri ve deli gibi değerleri yoktur veya yanlış değerleri vardır.

S. Daha fazla ayrımcılık yapmamıza ne yardım edebilir?

C. İçinizde mekanikliği ve bilinci bölün, bilincin ne kadar az olduğunu ne kadar nadir çalıştığını ve mekanik tutumların, mekanik niyetlerin, mekanik düşüncelerin, mekanik arzuların ne kadar güçlü olduğunu göreceksiniz.

S. Kişisel bilgi üzerinde çalışmanın en iyi yolu nedir?

C. Hatırlıyorsunuz, başlangıçta gelişimimizin devam edebileceği ve devam etmesi gereken iki satır olduğunu söyledim. Birincisi bilgi hattıdır. Bu anlaşılabilir, bilgimizi arttırmalıyız, çünkü kendimiz ya da evren hakkında yeterince şey bilmiyoruz, ikincisi varlık çizgisidir, varlığımız olması gerektiği gibi değildir, sadece yarım olduğumuz anlamında değil- seviyemizin yükseltilebilmesi için değil, aynı zamanda içimizdeki bazı şeylerin mevcut durumumuz için bile az gelişmiş olması anlamında. Varlığımızın temel özelliklerinin, örneğin, bir olmadığımız, çok olduğumuz, bilinçli olmadığımız dedim. Bu kaçınılmazdır, ancak bunun farkında olmadığımız gerçeği değiştirilebilir: bunu bilebiliriz. Örneğin, her an tek bir eylem değil, tek bir düşüncenin bütünden geldiğini biliyoruz- sadece küçük bir şeyden bir parçamız. Bunun farkına varabiliriz Çoğu durumda olma değişikliği, daha önce farkında olmadığımız bir şeyin farkına varmamızla başlar. Fakat kendisi olmak büyüyüp gelişebilir; varlık seviyemiz değişebilir ve buna paralel olarak bilgimizi arttırır. Gerçek iş varlık üzerinde çalışmaktır, ancak bilgi yardımcı olur. Aynı zamanda bilgi üzerinde çalışmak da önemlidir ve sonra yardımcı olmaktır, çünkü içeride bulunduğumuz durumda çok fazla bilgi edinemeyiz- bu parçalanacak ve farklı "ben"ler arasında bölünecektir. Bazen insanlar birkaç yıl çalışırlar, bilgi edinirler, ancak varlıkları üzerinde çalışmazlar. Sonra ayrılırlar, ancak edindikleri bilgileri unutamazlar ve içlerinde çalışırlar, ancak varlıkları buna karşılık gelmez ve böylece bilgileri bozulur.

Bilgi ile ilgili olarak, herkeste üç insan olduğunu anlamalısınız – 1 numaralı insan, 2 numaralı insan ve 3 numaralı insan. Bunlardan biri baskın olabilir, ancak herkesin üçü de vardır. Yani kendimizde bile üç bilgi kategorimiz var. Bilgimizin bir kısmı 1 numaralı insanın bilgisidir, bir kısmı 2 numaralı insanın bilgisidir ve – bir kısmı da 3 numaralı insanın bilgisidir. Her birinin bildiklerini böldüğünüzde, güçlü bir baskınlığa sahip bir insanın nasıl onun tarafından yönetilebileceğini göreceksiniz.

Bazı okullar en başından itibaren yanlış bir şekilde başlar ve vizyonlar ve bunun gibi şeyler gibi hayali nitelikler geliştirir, sürekli gözetim ve bilgiye ihtiyaç duyma çalışmaları için, aksi takdirde birçok şey yanlış gidebilir: gerçek şey için hayal gücü alabilir ve eğer kişi doğru yolda olmak için çalışmazsa, işi yanlış bir dönüş yapabilir. Bunu anlamak çok önemlidir: biri daima diğerine yardım eden bu iki çizgi olmalıdır.

S. Varlığımızın özelliklerinden birinin asla biz olmadığımızı söylediniz. Elbette

özdeşleşme durumunda biriz- çok değiliz; ama belki de yanlış bir şekilde?

C. Evet, ama birçok "Ben" grubundan sadece biri; bütün değildir. Ve tanımlama pratikte diğer tüm 'Ben'leri dışlar. Sıradan anlarda bile, göreceli olarak tanımlanmadıysanız, bir 'ben' bir şey yapıyor olabilir ve diğer 'benler aynı yönde, en azından belirli bir sayıda izleyebilir ve bakabilir. Fakat bir tanımlama durumunda tamamen kapatılırlar: küçük bir 'ben' tüm alanı kaplar. Bu, varlığımızın bir özelliğidir, küçük bir 'ben' kendine 'ben' der, yani her şeydir. Bu yüzden 'Ben' dediğimizde kendimize ve diğer herkese yalan söylediğimizi söylüyorum, çünkü bu 'Ben' değil, bütün gibi davranan küçük bir şey.

S. İçimizde çaba gösteren nedir?

C. Yine 'Benlerden ya da küçük bir gruptan biri. Amacımız, daha büyük bir 'Ben' grubuyla kendi kendine çalışma ve kendini geliştirme yönünde doğru çabaları gösterebilmektir,

böylece kendi kendine çalışmaya başlayan bu küçük 'Ben' grubu büyüyebilir ve bir süre sonra yeterince büyük ve güçlü hale gelebilir her şeyi kontrol etmek ve yönünü korumak. Ancak başlangıçta, belirli bir tür çalışma ile okul çalışması dediğimiz her şeyde eğitilmelidir. Bu devam etmek için yeterli güce sahip olmayacaksa. Birçok insan bu işe başlar ve sonra onu terk eder.

Bu konuda hiçbir şey yapılamaz ve önceden söylenemez. Bir süre sonra yeterli enerjiniz ve ilginiz olup olmadığını kendiniz göreceksiniz; çünkü işin enerji ve çabaya ihtiyacı vardır.

Pasif olarak ne bilgi ne de varlık elde edebilirsiniz. İş ile ilgili olarak aktif olmalısınız.

Varlığın değişmesi ile ilgili olarak hatırlanması ve düşünülmesi gereken en önemli şey uyku ve uyanma olasılığıdır. Kendinizde sizi uyandıracak belirli fikirler, belirli düşünceler bulmalısınız.

S. Kişiyi her zaman uyanacak belirli fikirler var mı, çünkü bazı fikirlerin bir gün çok yardımcı olup bir gün olmadığını düşünüyorum?

C. Evet, kesinlikle, ama daha fazla yardımcı olan şeyler bulmalısınız, bazı *farkındalıklar*. Farkındalık ve kelimeler arasında büyük bir fark vardır. Bir şey fark ettiğinizde, bunun doğru olduğunu bilirsiniz. O zaman unutmamalısın. Asıl soru nasıl uyanacağınız olmalıdır. Uykuda olduğunuzu, herkesin uykuda olduğunu fark edin. O zaman fark et ki tek çıkış yolu uyanmaktır. Tek bir gerçeğe odaklanmak gerekir- uyku ve uyanma olasılığı. Bunu düşünür ve hissederseniz, şans ortaya çıkar. Bu farkındalığa gelene kadar, gerçekten hiç şansı yok. Bu sistem hakkında, dünyalar, hidrojenler, kozmoslar ve diğer her şey hakkında diğer şeyler hakkında konuştuğunuz gibi konuşabilirsiniz ve hiçbir şey olmayacaktır.

S. Eğer kişi uykuda olduğunun farkına varırsa. . ..

C. 'Eğer' zaten bir hayaldir. Tüm rüyalar 'eğer' ile başlar. Onsuz düşünmeye çalışın. Evet, bu farkındalık tek şeydir. Uyanmanın yollarını bulmak gerekir ve bundan önce uykunun

ne olduğunu fark etmelisiniz.

S. Sistemin fikirlerine karşı duygusal tutumu nasıl arttırılır?

C. Uyku ve uyanışı karşılaştırın. Çalışmanın tüm fikirleri uyku fikri ve uyanma olasılığı ile başlar. Diğer tüm fikirler, yaşam fikirleri akıllı, ayrıntılı olabilir, ancak uyuyan insanların fikirleri. Bu hayali fikirlere o kadar alışkınız ki, bir süre sonra sistemin fikirlerini hiçbir yere götürmeyen bu diğer fikirlerle aynı seviyede alıyoruz. Burada tanıştığınız her günün son gün olabileceğini düşünmek faydalıdır. Yarının ne getireceğini bilmiyoruz, ancak genellikle bunu unutuyoruz. Bunu fark ederseniz, duygusal tutumunuz kendiliğinden artacak ve gerçekten önemli olan şeyleri düşünebileceksiniz.

Olayların göreceli önemi hakkında düşünmeye çalışın. Bu probleme nasıl yaklaşılacağını anlamak çok önemlidir. Karşılaştırma için herhangi bir materyaliniz yoksa bir şeyin önemini nasıl düşünebilirsiniz? Karşılaştırmak için farklı şeyler olmalı. Çalışmanın fikir ve ilkelerini hayattaki şeylerle karşılaştırmaya çalışın.

S. Görünüşe göre ikisi tamamen farklı.

C. Farklı olduklarını söylemeniz size yardımcı olmaz. Akademik amaçlar için değil, neyin daha önemli ve neyin daha az önemli olduğunu kendimiz bulmak istiyoruz, bu yüzden başlamanın yolu bu değil. Bu şekilde başlarsanız karşılaştırma için asla doğru oranı, doğru materyali elde edemezsiniz. Düşünün, anlayacaksınız.

S. Benim zorluğum, entelektüel olarak bir şeyin önemli ve kârlı olduğunu ve başka bir şeyin önemsiz ve kârsız olduğunu kabul etmem, ancak bu konuda hiçbir fikrim yok.

C. Farkında olmak duygusal his getirecektir. Daha sık gerçekleştirilmeli, daha fazla şeyle bağlantılı olmalıdır. Sadece duyduğunuz fikirleri kafanızdan geçmeye çalışın. Hangisinin sizi daha çok çektiğini bulun. Bazıları sizin için sadece kelime-

lerdir, diğerleri hakkında pratik gözlemleriniz veya deneyimleriniz vardır. Bu yardımcı olacaktır.

S. İlerlemek için gereksiz her şeyi kesmemiz gerektiği söylendi. Çok zor buluyorum bunu.

C. Bence her şeyin amacı bu. Belirli bir amaç için bir şey yapıyorsanız, kesinlikle daha az gereksiz şeyleri ne kadar yakın yaparsanız amacınıza ulaşırsınız. Örneğin, bir trene yetişmek için acele ediyorsanız ve aynı zamanda gazetenizde oyalanmak istiyorsanız, treninizi kaçırırsınız ve gazeteyi okumazsınız. Kâğıdı yanınıza alıp trende okumak daha iyidir. Ancak her şeyi kesmek imkansızdır ve imkânsız şeyler gerekli değildir. Bununla birlikte, ilke olarak, zorunlu olduğunu düşündüğümüz çok fazla gereksiz şeye sahibiz, onları biraz azaltabiliriz.

S. Kişinin daha bilinçli hale gelmesiyle yaşamla daha az ilgilenmesi olağan mıdır?

C. Kişinin yaşamla neyi anladığına bağlıdır, çünkü bu ifadenin birçok farklı yorumu olabilir. Biri, yaşamın bir tarafıyla diğer çıkarlarla kesinlikle bağdaşmayan ilgilenebilir, ya da yaşamın bu diğer çıkarlarla bağlantılı olabilecek bir tarafıyla ilgilenebilir.

S. Arzu bilinçli olmak için gerekli gibi gözükse de arzu bilincin önünde bir engel olamaz mı?

C. Arzu karmaşık bir şeydir- gerçekten bir dizi düşünce, duygu, hatta korku kombinasyonudur. Bilinçli olma arzusu, mekaniklikten korktuğunuz zaman gelir. Birincisi, kişinin bir makine olduğunu fark etmeli ve sonra ondan korkmalıdır. Sonra arzu ortaya çıkacaktır.

S. Son zamanlarda, işe rağmen hala korkutucu bir şekilde mekanik olduğumu hissediyorum.

C. Kesinlikle mekaniğiz ve şu anda bu konuda hiçbir şey yapamayız, kendimizi daha iyi tanıyana kadar, sadece genel

olarak değil, kişisel olarak, bireysel olarak, çünkü herkes için ortak birçok genel şey vardır ve birçok bireysel özellik vardır. Önce genel şeyleri, sonra bireyi inceleriz ve kendimizi tanıdığımızda, nereden başlayacağımızı anlayacağız. Şimdi sadece temel şeyler yapmaya çalışıyoruz, gerçek sonuçlardan daha çok kendini inceleme için.

S. Sistem fikirlerinin gücü olmadığı zaman, kayıtsızlık dönemleri nasıl tedavi edilebilir?

C. Her şey yukarı ve aşağı dalgalarda gider. Tabii ki, depresyon anlarında kişi ipleri kaçırmayacak, ne olduğunu unutmayacak kadar yeterli hafıza ve yeterli irtifa elde etmek gerekir.

S. Ama yanılsamalar ortadan kalktığında ortaya çıkan depresyon hissinin yerine ne koymalı?

C. Depresyon, yok olanların yerini alan diğer yanılsamalara bağlı olabilir. İlk yanılsamalar umutla doluydu ve diğer yanılsamalar umutsuzlukla dolu olabilir, hepsi bu.

S. Duygu hissettiğinde ve çalışmak istediğimiz anları nasıl güçlendirebilir ve düzeltebiliriz ve bunu çalışmak istemediğimiz anlarda kullanabilir miyiz?

C. Bu anları birbirine bağlamaya çalışarak. Bu çalışmak istemek durumundayken, aynı durumda olduğunuzda diğer anları hatırlayın ve aralarında zihinsel bir bağlantı kurun.

S. Ama beraberinde çalışmaya teşvik getirir mi?

C. Bu sistemde teşvik, mevcut durumunuzun ve değişim olasılığının gerçekleşmesinden gelmelidir. Veya daha da basit olabilir. Çalışmaya teşvik, şimdi bildiğinizden daha fazlasını bilmenin mümkün olduğunun farkına varılabilir. İkincisi bilgiye ve birincisi varlığa işaret eder. Aslında her ikisine de sahip olmalısınız ve tüm bunlar doğrulanmalıdır. Çalışmaya başladıktan çok kısa bir süre sonra, yeni anlayış olanakları açan belli bir bilgi edinmeye başladığınızın farkındasınız. Gerçekten

çalışmaya çalışırsa kimse bundan kaçamaz. Ve bir süre sonra, kendisinde tarif edemediği, ancak oldukça farklı tutumlar üreten değişiklikler fark edilecektir. Bu kaçınılmazdır, bu yüzden birisine sabit durmak yerine bir şey alıp bir yere taşındığına dair kesin bir değer ve kesin bir anlayış verir.

S. Kararlar nasıl güçlendirilebilir?

C. Karara bağlıdır. İlk şey, neyin daha fazla ve neyin daha az önemli olduğunu bilmektir. Bunu ayırt etmeyi öğrenirseniz, karar zor olmayacaktır. Bizim seviyemizdeki mekaniklik ve bilinç arasında ayrım yapmayı öğrenmelisiniz. İşle bağlantılı olan şeyler bilinçli olabilir. Kolaylık, kazanç, zevk, kâr ile bağlantılı olan şeyler mekaniktir. Sonra başka bir tarafı var. Kararın sonucu gerçekten önemliyse ve çalışmanızla bağlantılıysa, tavsiye isteme hakkına sahipsiniz. Böyle bir durumda, özellikle yalnız karar vermemeye çalışmalısınız.

S. İşe karşı tutumumun tam bir revizyona ihtiyacı olduğunu hissediyorum. Sistem sadece biri için 'Ben — diğerleri öğrenmek ya da değiştirmek istemiyor. Çalışmak istememe yardımcı olabilecek bir yol var mı?

C. Ama sadece bir "ben" ilgileniyor ve diğerleri ilgilenmiyorsa bunu kim yapacak? Sanki bunlardan farklı bir şeymişsin gibi konuşuyorsunuz. Bir "ben" karar verebilir, ama bir başkası gelip bunu bilmeyecektir. Durum budur ve elinizden geleni yapmaya çalışmalısınız. Yapamayacağınız şeyleri hayal etmeyin ya da yapabileceğinizden daha fazlasını yapmaya çalışmayın. Kimse çalışmak istemenize yardımcı olamaz, kendiniz istemelisiniz, ancak elinizden geleni yapmazsanız, daha az kaybedersiniz ve çalışacaksınız. Kendinizi hatırlamaya veya düşünceleri günde üç veya dört kez durdurmaya çalışırsanız, bu çok yakında size enerji verecektir, sadece düzenli olmalıdır. Çalışma gücümüzü nasıl artırabiliriz? Sadece çalışarak başka bir yol yoktur. Küçük çaba göstermeyi öğrenirseniz, küçük sonuçlar elde edersiniz ve daha büyük çabalar gösterirseniz daha büyük sonuçlar elde edersiniz.

S. Daha bilinçli ve daha az mekanik hale gelmenin somut bir avantajı olduğundan nasıl daha emin olabilirsiniz?

C. Kendiniz karar vermelisiniz; bunun nedenlerini bulmak. Önce daha bilinçli ve daha az mekanik olmanın ne anlama geldiğini anlamaya çalışın; o zaman karar verin. Ancak o zaman gerçek ağırlığı olacak. Cevap verirsem, bu benim görüşüm olacak. Kişinin kendisi için karar vermesi gereken şeyler vardır, ancak o zaman gerçek anlamı olabilir ve gerçek anlayış gösterebilirler.

Bilinçli olmanın ne demek olduğunu bilmiyoruz. Fakat bugünkü durumumuzu da bilmiyoruz, çünkü yanılsamalarda yaşıyoruz. Yanılsamalardan uzak olsaydık, bu durumdan çıkmak ve değişmek için güçlü bir dürtü mümkün olurdu. Bu değişimin ne anlama geldiğini tam olarak tanımlamak mümkün değildir ve denemek daha iyidir, çünkü hayal gücü her zaman içimizde çalışmaya ve bizi aldatmaya hazırdır. Mevcut durumu daha iyi inceleyin. Eğer yaparsanız, hiçbir şey kaybetmezsiniz; çünkü kaybedecek bir şeyimiz yok.

S. Bazen orantı duygusu olmadığımı hissediyorum. Bunu nasıl çözebilirim?

C. Ama hepsi bu! Tüm işlerin amacı budur. Yaptığımız her şeyin gerçek bir orantı duygusuna sahip olması amaçlanıyor. Ancak çalışmaya başlamadan önce sahip olamazsınız, bu yüzden çalışmak gerekir ve daha sonra işin sonucu olarak daha iyi bir oranlama hissine sahip olursunuz.

S. Bence en büyük zorluk, sıradan yaşamımızla sistemdeki ciddi işimiz arasındaki köprüyü bulmak. Köprü nedir?

C. Bir köprü aramaya gerek yoktur, çünkü bu sistem tıpkı sizin gibi bir anda çalışmaya başlama imkânı verir. Aynı zamanda, olası iş sonuçları ve herhangi bir iş olmadan ne olduğu hakkında düşünmeye başladığınızda, bunların oldukça farklı olduğunu göreceksiniz. Bir durumda her şey olur ve başka bir durumda bildiklerinize göre hareket etmek için bilinçli olmalısınız. Bunlar arasında köprü yoktur; delilik ve akıl sağlığı ara-

sında hangi köprü olabilir?

S. Dış olaylardan özgür olma değişikliği değişiyor mu?

C. Tecrübe ile öğrenmeniz gerektiğini. Kendinizde ne kadar birleşirseniz ve o kadar bilinçli olursanız, koşullara o kadar az bağımlı olursunuz. Onları daha iyi anlayacak, yolunu daha iyi bulacaksın ve böylece daha özgür olacaksın. Daha sonra ne olacağı konusunda, daha sonraki aşamalarda deneyimlenmelidir. Teorik olarak bunun hakkında konuşmak işe yaramaz. Şimdi, söylediğim her şeyle, sizi pratik şeylere getirmeye çalıştığımı yargılayabilirsiniz.

S. Bazı yaşam koşullarında kendini hatırlama çok daha zordur. Onlardan kaçınmalı mı?

C. Yaşam koşullarının, yani dış koşulların herhangi bir şeyi değiştirebileceğini veya etkileyebileceğini düşünmek yanlıştır. Bu bir yanılsamadır. Onlardan kaçınıp kaçınmayacağına gelince, bunlardan kaçınmaya çalışın veya oynamanız gereken bir rol olarak almaya çalışın. Ancak, onlardan kaçınmayı başarırsanız hiçbir şeyin değişmediğini göreceksiniz; istisnalar olabilir, ancak genel denge genellikle aynı kalır.

S. Eğer hepimiz zayıf ve güçsüzsek, kendimiz üzerinde çalışmaya başlamak için gerekli olan gücü hangi kaynaktan alıyoruz?

C. Belli bir gücümüz var. Sadece zayıflık olsaydık, hiçbir şey yapamazdık; hiç gücümüz olmasaydı, bu işle ilgilenmezdik. Durumumuzu fark edersek, zaten belli bir gücümüz vardır ve yeni bilgi bu gücü arttırır. Yani başlamak için yeterince var. Daha sonra güç yeni bilgiden, yeni çabalardan gelir.

S. Doğru şekilde çalışmayı çok zor buluyorum, çünkü bir seferde ne tür bir çabanın doğru olduğunu, diğerinde değil.

C. Kendinizi hatırlamaya çalışmak her zaman doğrudur, eğer kendinizi denemeyi sağlayabilirseniz. Ne yaparsanız ya-

pın, sadece bunu yaptığınızı ya da yapmanız gereken bir şey yapmadığınızı anlamaya çalışın. Bunu ısrarla denerseniz, sonuç verecektir. Kendinizi hatırlama çabası en önemli şeydir, çünkü onsuz başka hiçbir şeyin değeri yoktur; her şeyin temeli olmalı. Sadece bu şekilde mekanikten daha bilinçli bir duruma geçebilirsiniz.

S. Kendini hatırlamanın kendini düşünmekten ne şekilde farklı olduğunu hala göremiyorum?

C. Kendinizi düşünmek başka bir şeydir. Kendinizi hatırlamak istiyorsanız, en iyi şey kendinizi düşünmek değildir. Kendiniz hakkında düşündüğünüz sürece, kendinizi hatırlamayacaksınız. Farkları kelimelerle açıklamak zordur. Sanki kendinizi bir temelde düşünüyorsunuz ve kendinizi başka bir temelde hatırlamaya çalışıyorsunuz.

Kendinizi hatırlamadığınızı, bilinçli olmadığınızı ve kendinize bu bilinç eksikliğini hatırlatarak kendinizi hatırlamaya başlarsınız. Daha iyi açıklayamam. Bir kerede doğru yöntemi elde edemezsiniz, ancak bir süre denerseniz size yardımcı olacak belirli bir düşünce çizgisi bulacaksınız.

O zaman bazı belirli şeyleri belirli bir şekilde düşünürseniz, kendinizi hatırlamanızı sağlayacaktır. Ve bu bilincin ilk adımı.

S. Belirli anlarda kendimi hatırlayıp hatırlamadığımı bilmiyorum.

C. Yapmadığınızı bilmek yeterlidir. Özellikle kendinizi hatırlamaktan uzak olduğunuz bir anı yakalayın- şu anda kendinizi hatırlayacaksınız.

S. Kendime "kendimi hatırlayacağım" dersem. . ..?

C. Hiçbir şey gelmez; bu şekilde başlayamazsın. Ya getirecek bir şey düşünün ya da kendinizi hatırlamadığınızı anlayın.

S. Şimdi, şu anda kendimi hatırlamadığımı görüyorum,

ancak daha fazla ilerlemiyor.

C. Daha derine inin. Başka bir şey gerekli değil. Giderek daha derinlere inin, ne siz ne de başkaları kendini hatırlamıyor, hiç kimse kendini hatırlamıyor. Bu sizi her şeyden daha iyi getirecektir. Kendini hatırlamadaki zorluğumuz, esas olarak kendimizi hatırlamadığımız farkındalık eksikliğine bağlıdır. Daha sonra başka birçok şey girebilir, ancak hepsini bir anda almaya çalışırsanız hiçbir şeyiniz olmaz.

Zamanınızın nasıl geçtiğini gözlemlemeye çalışın. Tiyatroda olduğunuzu ya da burada olduğunuzu ya da arkadaşlarınızı görmeye gittiğinizi söyleyin, o zaman, eve geldiğinizde kendinize kendinizin farkında olup olmadığınızı sorun ve olmadığınızı göreceksiniz. Ya da otobüsteyseniz, kendinize, inerken, yolda neler olduğunu sorun. Kendinizi asla doğal olarak hatırlamadığınızı göreceksiniz, bunu kendiniz *yapmak* zorundasınız.

S. O zaman kazara kendini hatırlama parıltıları nasıl ortaya çıkıyor?

C. Özellikle bir işlev diğerine baktığında merkezlerin yoğun çalışması olabilir. Bir merkez başka bir merkezi gözlemlerken, izlenimler kendini hatırlamaya yetecek kadar güçlü veya yeterince çelişkili veya yeterince yardımcı olabilir. Bu tür birçok şey kasıtlı olarak yaratabilirsiniz, çünkü kazayla kendini bilinçlendirmeye güvenemezsiniz.

S. Özel zevki ile kendini hatırlama durumunu bileceğimizden emin olmanın yeterli olmadığını hissediyorum ve duygu ya da öznel düşünceye müdahale riski olmadan onu entelektüel olarak nasıl tanıyabileceğimizi bilmek istiyorum.

C. Duygu, müdahale anlamına gelmez. Entelektüel işlev sizi yalnızca belirli bir aşamaya getirebilir; ayrıca duygu üzerinde seyahat etmelisiniz. Daha yüksek bir bilinç durumu olan öz-bilinç hakkında, hiç kimse bunun kesinlikle mümkün veya kolay bir deneyim olduğunu söyleyemez, çünkü varlığın değişmesi anlamına gelir; bu yüzden mekanik bir insana daha bi-

linçli hale geldiğinde şeylere nasıl hissedeceğini ve bakacağını söylemek zordur. Kişi uyuyor. Kişi uyandığında ne hissedeceğini veya ne yapacağını nasıl söyleyebilir?

Yüksek durumlara doğru ilk adımı alamayız çünkü vazgeçmek istemediğimiz birçok şey var. Her birimiz neyi bırakması gerektiğini çok iyi biliyoruz, ama kimse bunu yapmak istemiyor. Ancak kendini hatırlama ile ilgili olarak çok daha basittir; eğer kişi gerçekten mümkün olan her şeyi denerse, kişinin durumu ile kendini hatırlamaya çalışmayan bir insanın durumu arasında bir fark görecektir.

S. Kendimi hatırlamaya çalıştığımda bazen zaman fikrim değişiyor. Bu bir yanılsama mı?

C. Oldukça mümkündür, ancak kendini hatırlama ile ilgili olarak ek sonuçları, yan sonuçları düşünmemeliyiz. Sadece kendimizi hatırlamadığımız, yani uykuda olduğumuz ve kendimizi hatırlamak istediğimiz, yani uyanık olduğumuz kesin gerçeğini düşünmeliyiz. Belki öznel zaman hissi ve daha birçok şey değişecektir, ancak bu önemli değildir. Önemli olan uykuda olduğumuz; ve uyanma çabası önemlidir.

S. Nasıl gerçek bir yön, daha güçlü bir hedef inşa edebilirim?

C. Yine aynı şey- kendinizi inşa ederek; kendinizden daha güçlü olabilirsiniz.

S. Ama biz farklı 'Benlerin toplamıyız. Hangisine güveneceğimi nasıl bilebilirim?

C. Kişi bilemez, bu bizim durumumuz. İçinde bulunduğumuz ümitsiz durumu fark ettiğimiz şeylerle uğraşmak zorundayız, değişim çabaları için ne kadar fazla enerjimiz olacak.

S. Çoğu yönden ne kadar mekanik olduğumu anlamak çok kolay olsa da, bu fikirle tutarsızlığımı uzlaştırmakta zorlanıyorum. Bu, benzetmenin kusursuz anlaşılmasının bir so-

nucu mu?

C. Hayır. Görüyorsunuz, mekanikliği zihinle anlamak kolaydır. Ama her zaman hatırlamak, gerçeklerde, şeylerde görmek, her şeyin nasıl olduğunu görmek her zaman çok zordur. O zaman alır.

S. Neden tekrarlayabileceğiniz bazı hatalar görüyorsunuz, ancak birileri bunları size gösterene kadar duramıyor?

C. Bu bile yardımcı olmaz. Sebebini bulana kadar her gün yapmaya devam edebilirsiniz.

Belki başka bir şeye bağlıdır, ve bu şey de başka bir şeye, vb.

Değiştirmek istediğiniz her şey için başlangıcı bulmalısınız. Ama şimdi değişim hakkında konuşmuyoruz, sadece çalışma hakkında konuşuyoruz. Değişim daha da ileri gidiyor. Doğal olarak, çok açık bir şey buluyorsunuz, değiştirmeye çalışmalısınız, ancak bu çoğunlukla kendini korumak içindir,

çünkü eğer bir şey her zaman mekanik bir şekilde gerçekleşirse, onu bile gözlemleyemezsiniz.

S. Sistemin en temel fikri kendini değiştirmek, değil mi?

C. Önce neyin değişeceğini bilmek gerekir. En temel şey kendini tanımaktır, ancak en başından beri duyduğunuz gibi, bazı şeyler değişmezse kendinizi tanıyamazsınız, çünkü sıradan durumumuzda herhangi bir değişiklik veya herhangi bir iş için çok güçlü bir düşmanlığımız var. Sadece bilmek isteyen ve değişime katılmayan insanlar, sadece sistemi entelektüel olarak incelemek isteyen ve çoğu durumda çok geçmeden çalışmayı bırakacak olan insanlar gibi kendilerini tanımayı asla öğrenmezler. Fakat kendini tanımak uzun bir süreçtir. İlk önce çalışmalıyız.

S. Çalışmamızdan herhangi bir sonuç beklememeli miyiz?

C. Sonuçsuz çalışmanın faydası nedir? Ancak onları çok hızlı bir şekilde bekleyemezsiniz, *anında* sonuç bekleyemezsi-

niz. Toprağa bir dal koydunuz, gelecek yıl büyük bir ağaç bekleyemezsiniz Büyüme bir süreçtir.

S. Bir süre önce, kişinin kendini tanımadan önce kişinin kendisini görmesi gerektiğini söylediniz. Kendini görmek, kendini gözlemlemenin ve kendini hatırlamanın bir kombinasyonu anlamına mı geliyor?

C. Hayır, sadece doğru bir resmine sahip olmak. Bunu elde etmeden önce, ciddi bir çalışmaya başlayamazsınız, sadece çalışabilirsiniz ve bu bile kesirli olacaktır.

S. Kişinin gerçeği söylediğinden emin olmak çok zordur.

C. Evet, bu yüzden önce kendini *görmeyi* söyledim, bilmeyi değil. Kendimize ait birçok fotoğrafımız var, onları birbiri ardına görmeli ve sonra karşılaştırmalıyız. Ama ilk bakışta doğru olanı söyleyemeyiz. Sadece tekrarlanan deneyimlerle doğrulanabilir.

St. Petersburg'daki ilk grupta buna, kendini görmeye hazırlanırken zihinsel anlık görüntüler almak deniyordu.

S. Tekrarlanan deneyim de yanlış olamaz mı?

C. Evet, bu konuda bile kendimizi kandırabiliriz. Fakat duygusal unsur- vicdan- girdiğinde, bu doğrulama olacaktır.

S. Bu zihinsel anlık görüntüleri nasıl alır?

C. Kamera olmadan. Nasıl göründüğünüzü, insanların sizi bir veya daha fazla koşulda nasıl gördüğünü görün. Bunu kendiniz yapmak zorundasınız, ancak bazen diğer insanlara sizin izlenimlerinizi sormak yararlı olabilir, çünkü herkesin yanlış bir resmi vardır. Herkes bir aynanın önünde durur ve kendisi yerine başka birini görür. Bunu yaparsanız, rolleriniz hakkında bir fikir edinirsiniz. Roller genellikle engebelere bölünür, bu nedenle bir rolden diğerine bakamayız.

S. Kendinizi görmek, hem hatalarınızı gördüğünüz hem

de onlar hakkında ne yapacağınız anlamına mı geliyor?

C. Bazen böyle olabilir. Fakat yine bir tanımlamaya ve açıklamaya çalışıyorsunuz ve ben gerçek uygulamadan bahsediyorum, onu tanımlamak ya da kelimelere çevirmekten değil. Aslında görmek demek istiyorum. Diyelim ki daha önce hiç görmediğiniz ve daha önce hiç duymadığınız belirli bir resimden bahsediyorsunuz. Bu resim hakkında bilmek mümkün olan her şeyi biliyor olabilirsiniz, ancak görmediyseniz, önce kendiniz görmeli ve duyduğunuz her şeyi doğrulamalısınız. Kendini görmek her zaman görmek demek değildir. Kendinizi bir süre görebilirsiniz; o zaman görmeyi bırakırsınız.

Kişi kendisini görmeye başlayana kadar bir insanla ciddi bir şekilde konuşamaz ya da en azından kendini görmediğini ve bunun gerekli olduğunu fark edemez.

S. Bir keresinde iş ile ilgili ciddi olmanın gerekli olduğunu söylediniz. Ciddi olmak ne demektir?

C. Önce iki şeyi bölmek gerekir: ciddi olmak ve ciddiye almak. Bunu düşünürken, insanlar genellikle şeyleri nasıl ciddiye alacağını ve hangi şeyleri düşüneceğini düşünürler, ancak asla ciddi olmanın ne anlama geldiğini düşünmezler. Bunun ne anlama geldiğini anlatacağım. Ciddi olmak, hiçbir şeyi ciddiye almamak anlamına gelir- ne istediğinize göre önemli olduklarından emin olduğunuz şeylerin dışında. Bu çok küçük görünüyor, ancak pratikte uyguladığınızda bunun tek çözüm ve en gerekli şey olduğunu göreceksiniz.

Ciddi *olmayan* insanlar bu açıdan ciddiye alınamazlar. Bir an ciddidirler, başka bir an her şeyi unuturlar, üçüncü an tekrar bir şeyler bulmaya çalışıyorlar, bir süre sonra da sahip oldukları şeyden oldukça memnunlar. Bu onların olmadığı anlamına gelir- onlar yoktur. Önce var olmalılar.

S. Belirli olumsuz duyguların ciddi işleri imkânsız kıldığını söylediniz. Bu, başlamadan önce kesinlikle yok edilmesi gerektiği anlamına mı geliyor ve ciddi çalışmalarla ne demek istiyorsunuz?

C. Ciddi çalışma ile sadece çalışmak değil, değişim demek istiyorum. Önce belirli şeyleri incelemelisiniz, sonra bunları değiştirmek için çalışmalısınız. Ancak, çalışma bile belirli bir değişiklik olmadan devam edemeyeceğinden, bu iki çalışma ve değişim süreci tam olarak bölünmediği için, sadece başlangıçtan daha ciddi bir çalışma zaten ciddi çalışma olarak adlandırılabilir. Bazı olumsuz duygular ile ciddi çalışma neredeyse imkansızdır, çünkü tüm sonuçları bozarlar: bir tarafınız çalışır ve bir diğeri onu bozar. Dolayısıyla, bu çalışmaya belirli olumsuz duyguları fethetmeden başlarsanız, bir süre sonra kendinizi eskisinden daha kötü bir durumda bulabilirsiniz. İnsanların olumsuz duygularını sürdürmek istedikleri için işin devam etmesini imkânsız hale getirdiği birkaç durum oldu. Bunu fark ettikleri anlar oldu, ancak o zaman yeterli çaba göstermediler ve daha sonra olumsuz duygular güçlendi.

S. İnsanların çaba göstermesine neden olan nedir?

C. İki şey insanların çaba sarf etmesine neden olur: insanlar bir şey almak isterse veya bir şeyden kurtulmak istiyorlarsa. Sadece, sıradan koşullarda, bilgi olmadan, insanlar neyden kurtulabileceklerini veya ne kazanabileceklerini bilmiyorlar.

S. Birisinin uzun bir eğitim alması mı gerekir?

C. Her şeyin kendi yaşam süresi vardır ve eğer kişi çok uzun süre beklerse işe yaramaz hale gelir ve sadece kötü sonuçlar ortaya çıkabilir. Kısa yollar zaman zaman gelir, ancak onları özlersek, bir süre sonra gelmeyi bırakırlar. Çaba hakkında farklı zamanlarda söylenen her şeyi hatırlamak gerekir, çünkü çaba işin temelidir. Kazanabileceğimiz her şey çaba ile orantılıdır; ne kadar çok çaba gösterirsek, o kadar çok bekleyebiliriz. Çok büyük şeyler istiyoruz, ne kadar muazzam şeyler istediğimizi fark etmiyoruz. Başlangıçta çabalar küçüktür çünkü sıradan yaşamda çaba sarf etmiyoruz; hayattaki her şey işten kaçınmak için yapılır, bu yüzden çaba gerekliliğini anlamak ve kabul etmek zordur. Tüm düşünme ve yapma yöntemlerimiz her ne pahasına olursa olsun bundan kaçınma eğilimindedir.

S. Varlığın değişmesi ile ilgili olarak — ancak farklı bir şey yapma çabasıyla mümkün görünmektedir. Bu nedenle, farklı bir şey yapamayacağınız için bir kısır döngüdür, çünkü varlığınız değişmemiştir.

C. Hayır, bu hayatta, okulda değil. Herhangi bir sistemde veya herhangi bir okulda farklıdır. Sıradan yaşamda kimse hiçbir şeyi değiştiremez- bir adım sağa ve bir adım sola yaparız ve durum aynı kalır. Ancak okul koşullarında çalışırsa, aynı değildir. Biri hızlı çalışırsa, değişim hızlı olacaktır; biri çok az çalışırsa değişim orantılı olacaktır. Birkaç kuruş için büyük bir ev satın alamazsınız- maliyetini ödemek zorundasınız. Sadece bu şekilde düşünün: ne kadar ödüyorsunuz ve ne kadar değişiklik bekliyorsunuz? Yeterince konuştuk ve yeterince anlayabiliyoruz. Ne kadar ödediğimizi görmeliyiz ve sonra ne kadar alabileceğimizi göreceğiz. Daha fazlasını bekleyemeyiz. Anlaşıldı mı? Kaç tane gerçek çaba gösteriyoruz? Kendimizi kandırırsak bilemeyiz, ama kendimizi kandırmazsak ne kadar bekleyebileceğimizi görebiliriz.

Kendi başına çaba yardımcı olmaz, çünkü hangi yönde çaba göstereceğinizi bilmiyorsunuz. Bu yüzden okul gerekli. İnsan olduğu gibi, eğer bu şeyler ona gösterilip açıklanırsa birçok şey öğrenebilir, ancak kendi başına, eğer bu şeyleri alırsa, onları yanlış anlayacak ve hatalar yapacak, ya da sadece onları alamayacak. Eğer böyle olmasaydı, okul gerekli olmazdı- bazı insanlar en azından bu şeyleri kendi başlarına alabilirdi. Ama yapamazlar; hiç kimse yapamaz.

S. O halde kişi kitaplardan fazla bir şey alamaz mı?

C. Bazı fikirler edinebilir, ama bir kişi bir şey alır ve on diğer şeyi özler. Aslında, çok derin sırların yazıldığı kitaplar var, ama insanlar bunları okuyabilir ve asla bu sırları alamazlar. Oldukça güvenlidir. Yine bu, anlayışın sadece bilgiye değil, aynı zamanda varlığa dayandığı temel düşüncesi ile bağlantılıdır. Bu yüzden birinin okula ihtiyacı var. Okulda kendini kandıramazsın ve okulda sana neden anlayamadığını açıklayabilirsin. Bu, daha fazlasını anlamak için fethetmeniz gereken bir şey olduğu anlamına gelir. Kendimizi görmüyoruz, ancak yardımla,

çalışma ile çok daha fazlasını görebiliriz. Farklı görme dereceleri vardır.

S. Tabii, kişi eğer bir karar verirse...?

C. Bu sadece bir kelime. Eğer daha güçlü olsaydınız, kararlar verebilirdiniz. Bu halinizle, istediğiniz kadar karar alabilirsiniz ve kararlar hakkında konuşmaya devam edeceksiniz. Ana şey, her şeydeki zayıflığımızdır. Güzel planlarımız olabilir; ne istediğimizi bildiğimizi söyleyebiliriz; bir amacımız bile olabilir, ama hiçbir şey yapamayız. Bu yüzden öğrenmek zorundayız. Önce küçük şeyleri nasıl yapacağımızı adım adım öğrenmeliyiz. Küçük çabalarla başlamalıyız. Küçük çaba göstermezsek, aynı kalacağız- bir an orada, başka bir an orada değil. Ancak küçük çabalar gösterir ve onları hatırlarsak, bu bir şerit, bir yön verecektir.

S. Değişme arzusunu hissettiği anlarda çaba sarf etmenin en iyi yolu nedir?

C. Hangi anlamda değişim demek istediğinizi bilmek gerekir. Ayrıca çaba tarif edilemez. Kişi kendi durumunu anladığında, iç çelişkiler ve daha pek çok şey, insana çaba sarf etmek için yeterli dürtü verir. Yani uykunun, içsel bölünmelerin, engebelerin, olumsuzluğun ve dürtü verecek olan şeylerin tatsızlığının gerçekleşmesidir.

S. Bu derslere katıldığımdan beri biraz değiştiğimi düşünürsem, bu hayal gücü mü olurdu?

C. Hayır. Kesinlikle değiştiniz, çünkü daha önce anlayamadığınız bazı şeyleri anlamaya başlıyorsunuz. Ancak bu yeterli olmayabilir. Öğrendiğiniz her küçük şey bir şeyi değiştirir, ama belki daha fazla değişiklik gerekir. Görüyorsunuz, bu her şeyin onsuz nasıl olacağına kıyasla büyük bir değişiklik; ancak değişim, daha fazla değişiklik elde etmek veya başka bir şey elde etmek açısından yeterince büyük olmayabilir, çünkü değişim kendiliğinden gelmez. Kesin bir yönde kesin bir çabanın sonucu olarak gelir. Çaba ihtiyacı her zaman kalır. Belli

bir mücadele olmadan çalışma imkansızdır, çünkü içimizde kontrolü ele alma sürecinde kullanılamayacak birçok mekanik şey vardır.

S. Değiştiğimizi veya değiştirmediğimizi gösteren işaret nerede?

C. Bununla ilgili pek çok şey söylenebilir. Yapılması zor bir şeydir, ancak herhangi bir işle bağlantılı olmasanız size ne olacağını hayal edebiliyorsanız, bu sorunuza cevap verecektir; kendinizi kendinizle olduğu gibi karşılaştırabilseydiniz.

S. Değişmek için mücadele ederken daha fazla "ben" türetmiyor musunuz?

C. Yine birçok "Ben" olacak, yok olmayacaklar, ama onları kontrol edebilecek ve belli bir şekilde ayarlayabileceksiniz.

S. Mekanik alışkanlıklarla mücadele etmenin yararlı olduğu söylendi, ancak aynı zamanda bir şeyleri denemenin ve değiştirmenin akıllıca olmadığı da önerildi. Bu daha fazla açıklanabilir mi?

C. Sıradan yaşam koşullarında, okul olmadan, disiplin olmadan, çalışma yöntemleri olmadan insanlara atıfta bulunulan şeyleri değiştirmeye çalışmadığım için söylediklerim. Sonra dedim ki, sıradan yaşamda insanlar kendi içlerinde hiçbir şeyi değiştiremezler, çünkü bir şeyi değiştirerek bilinçsizce bir başkasını değiştirirler. Nasıl yapılacağını bilmeden, oldukça işe yaramaz. Ancak işte, özellikle bir süre sonra, bu tehlike artık mevcut değildir, çünkü tavsiye edilen her şeyi yapmak, yanlış değişim olasılığını önler, çünkü yanlış değişim her zaman işe yaramaz işlevlerden birinde gerçekleşir. Kişi bir şeyi sıradan bir şekilde değiştirirse, ya daha fazla yalan söylemeye, daha fazla tanımlamaya ya da daha olumsuz duyguları ifade etmeye başlar, çünkü bunlar daha kolay etkilenir. Ancak işte, her şeyden önce kendini hatırlayan birçok güvencemiz var, bu da yok ettiğiniz mekanik şeyin yerini alan başka bir mekanik şeyi durduracak. Ayrıca, bir şeyi değiştirmek için, şeylerin na-

sıl bağlandığını ve nasıl yapılacağını bilmek gerektiğini ve nasıl başlanacağı açıklanmadığı sürece bunu yapamayacağınızı anlamalısınız. Birinin başlayabileceği kesin noktalar vardır ve bir şeyi gerçekten değiştirmek için gösterilen yolu takip etmelidir. Örneğin, yanlış düşünme biçimimizi değiştirmek, düşüncemizi daha az biçimlendirmek gerekir. Ama önce yapıcı düşünce örnekleri bulmalıyız. O zaman olumsuz duyguların ifadesi ile, hayal gücüyle düşünerek mücadele edebiliriz- tüm bunlar alışkanlıklarla mücadele etmenin yoludur. Aynı zamanda diğer alışkanlıklarla da mücadele edebilirsiniz, ancak mücadeleniz sadece kendini gözlemlemeye hizmet edecektir, çünkü onları değiştiremezsiniz. Bunları yalnızca belirtilen kanallardan değiştirebilirsiniz. Doğrudan alışkanlıklarla mücadele etmek ve doğru sonuçları elde etmek için daha fazla bilgi gereklidir- henüz yeterince şey bilmiyorsunuz.

Fakat hiçbir zararı olmaz, çünkü bu çaba kendini hatırlayarak dengelenir.

S. Neden kimse başlayacağı noktaları kendisi bulamadı?

C. Çünkü bir "ben" bir şey keşfeder, ama o anda başka bir "ben" başka bir şeyle ilgilenir ve tüm enerjiyi alır; sonra ikinci "ben" çalışırken, üçüncü bir "ben" gelir ve böyle devam eder. İnsan her zaman farklı yönlere koşuyor. Bunun ne kadar önemli olduğunun farkında değiliz.

S. Alışkanlıklara karşı çıkmaya ve günlük yaşamını değiştirmeye çalışmadığı sürece birinin nasıl bir yere varacağını anlamıyorum.

C. Evet, kesinlikle bu konuda bir şeyler yapmak gerekiyor. Soru, neyin değişmesi gerektiğidir. İnsanlar her zaman önemli olmayan şeyleri değiştirmeye çalışır ve önemli olan dikkate alınmaz ve yarına kadar ertelenir.

S. İyi alışkanlıklar var mı?

C. Hareketli ve içgüdü merkezlerinin alışkanlıkları iyi alışkanlıklar olabilir. Entelektüel veya duygusal merkezlerdeki

alışkanlıklar asla yararlı olamaz.

S. Tüm alışkanlıklar kimlik biçimleri midir?

C. Bazı alışkanlıklar oldukça sıradan ve zararsızdır, ancak engelleri kendi yollarına koymaya başlarsanız, size kendini gözlemlemek için iyi bir materyal verir ve girdiği zaman tanımlamayı ayırt edebilirsiniz. Bu mücadele uyuşmazlığı beraberinde getirir ve uyuşmazlık olmadan kendinizi fark etmezsiniz, fark etmeden kalın bir sisin içinde yaşarsınız. Ancak ikinci adım kararınıza bağlıdır;

bu uyuşmazlık sizi sinirlendirebilir, ya da bunu kullanabilirsiniz.

S. Mevcut bilinç durumumuzda mümkün olduğunca az şey yapmamalı mıyız?

C. Kendimizi incelemeliyiz. Bilene kadar hiçbir şey yapamayız: ilk önce ne olduğumuzu ve ne yapacağımızı bilmeliyiz. Ama bu derslerde size yapabileceğiniz birkaç şey verdim.

Kişi kendini olduğu gibi çalışabilir. Bunu incelemek çok önemli. Ve tekrar ediyorum, ilk adımlardan itibaren bazı şeyleri değiştirmeye çalışmalıyız, çünkü kaos durumumuzda kendimizi bile çalışamayız. Bir düzen getirmeliyiz. Evimizin bir envanterini çıkarmak istiyoruz ve böylece içinde ne olduğunu belirlemeye başlıyoruz; ama diyelim ki bunu yaparken evdeki diğer insanlar mobilyaları hareket ettirmeye devam ediyorlar ya da mobilya kendi kendine hareket ediyor. Aslında olan budur- mobilya kendini hareket ettirir, bu yüzden onu belirli bir yere iliştirmelisiniz.

Okul bilgisi, yüksek merkezler aracılığıyla edinilen bilgidir. Bu yüzden oldukça farklı bir yöntem. Bize olağan olarak bilinmeyen belirli ilkeler ve bazı bölümler verilir ve eğer kendimizi bu açıdan incelemeye başlarsak birçok yeni şey keşfedeceğiz. Bu bölümlerden ve bunlardan oldukça emin olduğunuzda,

o zaman kendinizi bu temelde gözlemleyerek, onları bilmeden keşfedemeyeceğiniz şeyleri keşfedersiniz. Sıradan zihinle olayları sadece belirsiz bir şekilde görüyoruz ve kafaları

karışıyor: birini birbirinden ayırt edemeyiz, bu yüzden şeyleri karıştırıyoruz. Ancak bize bunu nasıl yapacağımız söylenirse, bunları sıradan zihnimizle bile bölebiliriz.

S. Yani 1, 2 ve 3 numaralı insanın gözlemi daha karmaşık, daha dolambaçlı, ama ille de yanlış değil mi?

C. Gözlem oldukça doğru olabilir, ancak gözlemlerini nasıl böleceğini bilmiyorsa, doğru sonuçlara ulaşamaz. Çoğunlukla doğru bölümlere dayanır.

S. Bir bölümden önce gözlem yapmaya başlamak iyi mi?

C. Hayır, bunu yapamazsınız, çünkü belirli bir anda en iyi ne yapabileceğinizi bilemezsiniz. Öyleyse bulduğun şeyi en iyi yapabilirsin. Örneğin, entelektüel işlevi gözlemlemeye karar verebilir ve bunun yerine kendinizi duygusal bir durumda bulabilirsiniz. Siz bir kontrole sahip olana kadar bir şeyi, sonra diğerini ve sonra üçüncüsünü yapamazsınız. Ve kontrol son gelir.

S. Başkalarının yanı sıra kendini de gözlemleyerek elde edilecek birçok fayda var mı?

C. Evet, ama tehlikeli anlar var. Eğer kişi başkalarına bulduklarını kendilerine uygulayabiliyorsa, o zaman doğru olabilir, ama kural olarak kişi diğer insanların bir şey olduğunu ve kendisinin farklı bir şey olduğunu düşünür. Bu durumda kişi diğer insanlarda bir şeyler görebilir ve bunları asla kendi kendine uygulamaz.

S. Kendinizi gözlemleme ve kendini hatırlama, bedensel yorgunluk koşullarında veya kendini iyi hissetmediğinde zorlaşıyor gibi görünüyor. Bu bağımlılığın üstesinden nasıl gelinebilir?

C. Vücudumuzun koşulları, içinde yaşadığımız koşullardır, bu yüzden bunu yapmak istiyorsak, bu koşullarda kendimizi gözlemlemeli ve hatırlamalıyız veya hatırlamamalıyız. Değişen koşullarla başlayamayız.

S. Kesinlikle gözlem iç gözlem gibidir, her şeyi içe yönlendirir?

C. Hayır, iç gözlem hayal gücü ile aynıdır, kontrolsüzdür. İşe yaramaz ve hiçbir şey getirmez. Ama gözlemleyerek ne yaptığınızı ve neden yaptığınızı, ne elde etmek istediğinizi, ne bilmek istediğinizi biliyorsunuz. İç gözlem değil, çok karmaşık bir makineyi inceliyor. Gerçekten mekanik, psikolojik değil. Psikoloji daha sonra gelir.

S. Kişi kendini nasıl gözlemleyebilir ve hala aynı aptalca maskaralık yapmaya devam edebilir?

C. Çünkü bir kişi değil, çok kişi var. Bir kişi bakar ve diğeri antikalıklara devam eder. Bir durumda içinizdeki farklı insanları görebiliyorsanız, bu iyidir. Onları birkaç durumda görebiliyorsanız, işler rahatsız olmaya başlar. Onları her zaman görebiliyorsanız, bu işin başlangıcıdır.

S. Çok doğal olmadığımı gözlemledim. Biraz daha uyanık olmak, kişinin daha doğal olduğu anlamına mı geliyor?

C. Böyle olması şart değil, çünkü insanlar, sıradan hayatta oldukları gibi, çok kötü bir durumdalar, bu yüzden sonunda doğal olabilmek için, önce anormal olmak zorundalar. Bir anda doğal olmayı bekleyemezsiniz. Doğru seviyede başlasak mümkün olabilirdi, ama alt seviyedeyiz.

S. Neden bir kişi sistemle temas etmezse tüm engeller en kötü halleriyle ortaya çıkıyor? Biri daha olumsuz, biri daha işe yaramaz konuşma yapıyor vb.?

C. İş nedeniyle bir tür yeni kontrol elde edilir ve aynı zamanda mekanik kontrol kaybedilir. Eğer kişi işe dokunmazsa, bu çok küçük bilinçli kontrolü kaybeder ve kişi zaten mekanik kontrolü kaybetmiştir. Sonuç olarak biri daha kötü.

S. Sistem anlamında çalışmaya neden diğer iş türlerinden daha fazla direnç gösteriliyor?

C. Diğer işler mekanik ve mekanik direnç olduğundan mekanik harekete daha az dirençlidir. Fakat eğer başlangıçta bilinçli bir eylemde bulunursanız, olası tüm direnişlerle karşılaşır.

S. Hayatta meydana gelen bazı derin şoklar birinin işi için uygun olabilir mi?

C. Evet, ancak bu tür şoklar işin yerini alamaz. Bilincin gelişimi doğrultusunda elde edilebilecek her şey ancak çaba ile elde edilebilir.

Bir şok çabaların yerine geçemez; merkezler üzerinde hareket edebilir ama bilinç üzerinde hareket edemez. Bilinç kendi başına gelişmez veya büyümez.

Şok kısa bir süre için daha yüksek merkezler açabilir ve bir an için onlarla bağlantı kurabilir. Vücudumuzdaki her yere dağılan tüm enerjiyi belirli bir süre konsantre edebilir ve birlikte çizebilir. Daha sonra bir an uyanabilirsiniz, ancak kural olarak daha sonra daha derin uykuya dalarsınız. Bilinci bile kaybedebilir veya daha sonra çok düşük bir durumda olabilirsiniz. Böylece hiçbir şok bilinç miktarını arttıramaz; bu anlaşılması çok önemli bir şey. İnsanlar genellikle bilinç ve işlevler fikrini karıştırırlar. Her ikisi de gelişmelidir, ancak birinin gelişimi diğerinin gelişimini üretmez.

S. İşlevlerin geliştirilmesi ile ne demek istiyorsun?

C. Merkezler dengelenir ve yeterli hız elde ederse, yüksek merkezlerle bağlantılı hale gelirler. Bunu anlamanın en kolay yolu budur, ancak başka açıklamalar da olabilir. Bu bilinç durumunda yalnızca alt merkezlerin çalışmalarının farkında olabiliriz; öz-bilinçte daha fazlasının farkında olabiliriz. Ama önce temizlemeye başlamalıyız.

S. Bilinçli olmak için hiçbir çabanın boşa harcanmadığını anlıyorum ve yine de olumsuz olarak yaptığımız enerjiyi kaybediyoruz. Her ikisi de nasıl doğru olabilir?

C. Bu büyük bir hatadır, çünkü hiçbir çabanın boşa harcanamayacağını söylemek işin ilkelerine aykırıdır. İnsanlar tüm hayatları boyunca çaba gösterebilirler ve yanlış bir şekilde yaparlarsa boşa gidebilir. Sapkın fikirleri olan yanlış bir okulu ele alın. Böyle bir okula ait insanlar muazzam miktarda çabalar harcayabilir ve hepsi kaybolabilir. Doğru şekilde bile, bir süre çaba gösterebilir ve sonra durursa, tüm bu çabalar kaybolacaktır. Dolayısıyla, doğru bir tutum ve diğer çabalar tarafından takip edilmezse çabalar boşa gidebilir.

S. Kişinin kendisinde daha iyi bir durumda yaratılan aciliyet hissini ne açıklar?

C. Başlangıçta manyetik merkezdir, çünkü sıradan kavramların, niyetlerin, olasılıkların hakikatsizliğinin az farkına varır. Sonra, kişi çalışmaya başladığında, belli bir anda uykunun gerçekleşmesi duygusal hale gelir ve güçlenir. Anlayış eksikliği duygu eksikliği demektir. Sadece yapıcı merkez duygu olmadan çalışabilir. Her doğru farkındalık duygusal hale gelir. Engellerimizden biri, yeterince duygusal değil, çok sıkıcı olmamız. Akıl çok zayıf bir makinedir. Bu yüzden duygusal merkez olumsuz duygulardan arınmış olmalıdır, çünkü aksi takdirde tüm enerjisini onlara kullanırız ve hiçbir şey yapamayız.

S. Kendi kendini gözlemleyerek üretilen herhangi bir enerji var mı?

C. Kesinlikle. Her türlü iş enerji üretir, sadece bazı türler az miktarda üretir, böylece yeterli enerji üretmek için uzun süre ardışık çaba sarf etmek gerekir. Ve başka bir tür çalışma aynı anda çok fazla enerji üretebilir. Bazen bir çaba oldukça küçük görünebilir ve gerçekte çok büyük olabilir ve bazen çok büyük bir çaba çok küçük olabilir.

S. Daha fazla *hissetmeyi* nasıl öğrenebilirim? Kafamda çok yaşıyorum. Hayattan çok az şey alıyorum ve sistemle aramızda bir engel var.

C. Bu herkesin problemidir, çünkü insanlar daha faz-

la hissedebilselerdi, onlar için birçok şey daha kolay olurdu. Ama uzun süredir bilinçsiz olarak şu anda hiçbir şey olamayacağını hissetmeye karşı çok fazla koruyucu cihaz yarattılar -Bir başlangıç bulmak gerekiyor; bir başlangıç olmadan hiçbir şey mümkün değildir. Bir yerden başlamalısınız; daha zor olan şeyler ve daha az zor olan şeyler vardır. Gerçekten ihtiyacınız olan şey daha fazla gözlem ve kendiniz veya başka bir şey hakkında belirli bir düşünce. Bu düşüncede ısrar ederseniz, sizi duygusal yapabilir; ne olduğunu kendiniz bulmalısınız, herkese uygun genel tavsiye vermek imkansızdır. Her insanın onu duygusal bir duruma yaklaştıran bazı noktaları vardır; onları bulmak gerekiyor. Daha sonra ne olursa olsun, şu anda kişi bu şekilde başlamalıdır.

S. İşe gelmeden önce küçük bir coşkuyla doluydum. Birçoğunun hayal gücüne dayandığını görüyorum, ama şimdi neredeyse hiç hissim yok.

C. Daha önce de söylediğim gibi, bu en büyük sorunlarımızdan biri- kendini nasıl daha duygusal hale getireceğimiz- çünkü tek başına aklı uzatamayacağız. Tek şey çaba- çaba ve işin farklı hatlarını hatırlamak, tanımlamamaya çalışmak, kendini hatırlamaya çalışmak, bunu denemek- çabalamak.

Yeterli çaba gösterirseniz, daha duygusal hale gelirsiniz. Fakat bunun sürekli bir soru olması, insanların sormazlarsa soruyorlar, bu sorunu hissediyorlar- insanların yeterince çaba göstermediklerini gösteriyor.

S. Daha fazla çaba gerektiğini söylüyorsunuz. Duygu hissetme çabası mı, yoksa çalışma çabası mı?

C. Çalışma çabası. Duygusal hissetmek için çaba gösteremezsiniz, bu konuda hiçbir çaba yardımcı olmaz- ancak çaba gösterebilirsiniz. Bir şey yapıyorsanız, bunu çaba harcamadan yapabilir, olabildiğince az yapmaya çalışabilir veya ona çok fazla çaba gösterebilirsiniz.

Duygu sadece belirli bir baskının sonucu olarak ortaya çıkabilir. Sıradan koşullarda, sıradan hayatta, sadece olur; bir şey

olur ve sizi duygusal bir duruma getirir.

Soru, nasıl duygu üretileceği, kendimizi nasıl duygusal hale getireceğimizdir. Ve diyorum ki bugünkü durumumuzda tek bir şey var- çaba. Ama duygu üretme çabası değil. Böyle bir çaba yok. Ancak, yaptığınız herhangi bir işte çok güçlü sürekli çaba, sizi bir süre sonra daha duygusal hale getirecektir- hemen değil, kesinlikle. Farklı satırlarda belirli bir çaba süresi duygularınızı arttırmak zorundadır.

S. Çabalar neden bu kadar zor olmalı?

C. Çabalar zihnen hazırlıklı olmadığımız için zor görünebilir;

onlar hakkında doğru düşünmüyoruz. Hatta çaba sarf etmenin gerekli olduğunu zihinsel olarak kabul etmiyoruz. Bu en büyük zorluğu yaratır. Çaba gösterme zorunluluğu yeni bir şey olarak bir şok olarak geliyor.

S. Bazen kazara gelen bir duruma çabalayarak ulaşamıyorum.

C. Kazara geldiğini söylüyorsun. Demek istediğim buysa, çabalarınızın bir sonucu olarak gelir, sadece o zaman gelmez. Fakat çaba göstermeseydiniz, kazara gelmezdi, bu yüzden gerçekten tesadüf değil. Ne kadar çok çaba harcarsanız, bu kendini hatırlama, anlama, duygusal olma gibi kazara o kadar fazla anınız olur. Hepsi çabaların sonucudur. Sadece bu durumda sebebi ve efekti bağlayamayız. Onları birleştiremememizin nedeni muhtemelen tanımlama, hayal gücü ve bunun gibi birçok küçük şeyden kaynaklanıyor. Ama sebep orada ve belli bir anda bir sonuç getirecek. Asla acil sonuçlar beklememeliyiz. Anında sonuç almak için kalıcı standartlar oluşturmak için uzun süre çalışmak gerekir; ve bu bile sadece çok duygusal durumlarda gelir. İrade, arzu veya niyetle daha duygusal hale gelebilseydik, birçok şey farklı olurdu. Ama yapamayız. Duygusal olarak çok düşüğüz ve bu yüzden şu anda yaptığımız işlerin çoğunun, gerçekten de yapsak bile, anında sonuç alamıyor. Ancak hiçbir doğru çaba kaybolmaz, her zaman bir şeyler kalır; sadece

diğer ve daha büyük çabalarla takip edilmelidir. Yani ilk soru nasıl daha duygusal hale geleceğimizdir ve dolaylı olarak çaba göstererek yapamayız.

İkinci soru, duygusal durumların geldikleri zaman nasıl kullanılacağıdır ve mümkün olduğu için kendimizi hazırlamamız gerekir. Duygusal durumlar gelir ve onları özdeşleşmeden kaybederiz. Ama onları kullanabiliriz.

S. Duygusal durumlar geldiğinde, kendini hatırlama için onları uzatmak tek yol mudur?

C. Bunları kullanın dedim. Kesinlikle kendinizi hatırlarsanız, bu durumu gelince kullanmanın birçok yolunu göreceksiniz; bu bir gözlem meselesidir. Size farklı bir düşünme gücü, farklı bir anlayış gücü verecektir. Kişisel bir deneyim olması gerektiği için tarif edilemez.

S. Duygular daha nesnel olarak görmek için kullanılabilir mi?

C. Evet, kontrol edebildiklerinde yapabilirler. Duygular, yalnızca onları kontrol edebiliyorsanız bilgi elde etmek için kesin araçlar olarak kullanılabilir. Kontrol ne anlama geliyor? Tanımlamayı ve düşünmeyi kabul etmemek anlamına gelir. Kontrol ikinci adım, çalışma ilk adımdır.

Duygular hakkında konuşuyoruz, ancak birçoğu sadece ismiyle biliyoruz. Başka şeylerle o kadar karışıklar ki, onlarla o kadar çok özdeşleşiyoruz ki, onları doğru bir şekilde alabilirsek onlardan alabileceğimiz her şeyi fark etmiyoruz. Duygu dediğimiz her şey (öfke, korku, can sıkıntısı) hepsi tersine çevrilebilir ve sonra tamamen farklı bir tada sahip olduklarını bulacağız. Tüm duygular yararlı olabilir, bir tür pencere veya ek duyulardır. Sadece şimdi onları kullanamayız, yeni yanılsamalar yaratmak dışında; ama onları bir şeyleri oldukları gibi görmek için kullanırsak, birçok yeni şey öğrenirdik.

S. Öfke veya nefret nasıl yardımcı olabilir?

C. Kendinize karşı çevirerek. Kendinizden nefret edin, kendinizden ne nefret edeceğinizi bulun. Kişi kendine kızdığında birçok şey görebilir.

S. Öyleyse bu özeleştiri anlamına mı geliyor?

C. Bundan daha fazlası; eleştiri sadece entelektüeldir, ama bu duygudur. Tüm entelektüel aktivite materyal hazırlıyor ve sonra duygusal merkez bu materyalle çalışmaya başlayacak. Entelektüel merkez, kendi başına, uyanışa yardım edemez. Sadece duygusal merkez üzerinde çalışmak bunu yapabilir ve biz sadece hoş olmayan duygularla uyanabiliriz- hoş duygularla uyanmak henüz icat edilmedi. En tatsız olan şey, kendine, birinin görüşlerine, mahkumiyetlerine, eğilimlerine karşı çıkmaktır. Uyanış hoş olmayan şeylerden korkanlar için değil, sadece uyanmak ve uykuda olmanın ne anlama geldiğini anlamak isteyenler içindir ve çok fazla yardım gereklidir, çok büyük miktarda da sarsıntı. Asıl nokta budur: kendisi için sürekli sarsıntı nasıl sağlanır ve nasıl kabul edilir.

S. Düşünme ve hareket merkezlerini bir dereceye kadar eğitmek mümkün görünüyor, ama duygusal merkezi nasıl eğitebileceğimizi söyleyebilir misiniz?

C. İki şekilde başlayabiliriz: Birincisi, daha önce de söylediğim gibi, hoş olmayan duyguları ifade etmeyerek. Bunun mümkün olduğuna dair kanıtımız var, çünkü bunu korkuyla yapmadığımızı görüyoruz. Örneğin, bir asker memurundan önce hoş olmayan duygularını ifade etmez, çünkü eğer yaparsa cezasının şiddetli olacağını bilir. Dolayısıyla mekanik olarak kaçınmak mümkünse, bunu bilinçli olarak yapmak mümkündür. Zihni duygulardan ayırarak duygularımız üzerinde hareket edebiliriz. Zihin sadece eğitilemez, aynı zamanda bir yana durmayı ve duygulara bakmayı da öğretebilir. Sonra, bir süre sonra, duygusal merkez, zihin takip etmezse, devam ederken değerinin olmadığını anlamaya başlar.

Sonra, kural olarak, herkesin belirli durumlar için yaklaşık beş veya altı çeşit hissi vardır.

Böylece herkes ne olacağını önceden bilebilir;

Repertuar çok sınırlıdır, bu yüzden kendimizi bu açıdan inceleyebiliriz ve etmeliyiz. Düşündüğümüzden çok daha kolay ve gerçekleşecek şeyleri önceden öngörmek oldukça mümkün. Yarım saat boyunca kendimizle ciddi bir şekilde konuşursak, duygularımızı durdurabiliriz, çünkü onları üretecek tüm kurumları biliriz. Duygu repertuarımız sınırsız olsaydı kolay olmazdı; ancak yarına kadar olan duygular çok sınırlıdır; yeni bir tane düşünmenin zor olacağını çok iyi biliyorsunuz. Ancak tüm çağrışımları çok iyi bilmelisiniz ve duyguların normalde nasıl geldiklerini bilmelisiniz.

En zor şey; duygusal merkez, sahip olduğumuz en güçlü merkezdir. Akıl duyguyu durdurmak istiyor, ama zayıf ve duygu güçlü. Kişi sadece dolaylı bir şekilde durdurabilir, şu anda değil.

S. Denemek kötü mü?

C. Hayır, iyidir; o zaman, yavaş yavaş, nasıl durdurabileceğinizi öğrenebilirsiniz, çünkü sadece beceri ile yapılabilir. Tek yol, durdurmak istediğiniz duygulara karşı yeni tutumlar yaratmaktır. Sonra, uzun vadede, tutum duygudan daha güçlü olabilir.

Yani duyguyu durdurmanın iki yolu vardır: birincisi, bilinçli olarak, ikincisi doğru tutumlar yaratarak. Ancak her özel durum için farklı bir tutum gereklidir, bu yüzden uzun bir çalışmadır. Biz sadece makine değiliz, zaten hasar görmüş makineleriz. Makineyi onarmak için çok çalışmak gerekir.

S. Olumsuz duygulara karşı hangi koruyucu tavrı öneriyorsunuz?

C. Dediğim gibi, ilk önce kendinizi hatırlamaya çalışın. Eğer içinizde olan her şeyin farkındaysanız, hala küçükken onları durdurabilirsiniz. Büyük olduklarında yapamazsınız. Sonra, kendinizi gözlemlerken, sizi daha uykuda, daha mekanik yapan şeyler bulursunuz. Onları faydalı olabilecek şeylerden ayırmalısınız.

S. Bu kendisi ile ilgili. Fakat kendini başkalarının olumsuz duygularından nasıl koruyabilirim?

C. Kimliğimiz bize başkalarının olumsuz duygularını getiriyor; bizi onlara karşı duyarlı kılıyor. Kesin bir vakanız varsa, tanımlanmama olasılığını görselleştirebilirsiniz ve daha az duyarlı olacağınızı göreceksiniz. Ama görselleştirmekten bile daha iyi, gerçekte deneyin. Tanımlamanın olumsuz duygularla ilişkisi bir teori değildir, kolayca doğrulanabilir. Tanımlamayı anlamak, duygulardan daha kolaydır; yüzlerce farklı olumsuz duygu vardır, fakat özdeşleşme her zaman aynıdır. Tanımlanmamaya giden ilk adım kendiliğinden korunmadır. Kişi geldikleri anda tüm izlenimleri izlemelidir. Tanımlama hem çekim hem de itme durumunda işe yarar.

S. Şimdi mekanikliği daha fazla görüyorum ve bu beni daha büyük bir kimlik, korku ve yakalanma hissine kaptırıyor gibi görünüyor.

C. Kendinizdeki mekaniklik korkusu demek istiyorsanız, bu korkunun yararlı bir amacı olabilir, çünkü zaten onun hakkında yeterince şey biliyorsunuz, onunla nasıl mücadele edeceğiniz, nasıl karşı çıkacağınız.

S. Mekaniklikle mücadele etmek için olumsuz duyguların ifadesini durdurmaya çalışıyorum, ancak bu çabalar çok çabuk tükeniyor ve uyanma ihtiyacı unutuluyor.

C. Bunun nedeni küçük duyguları denemenizdir. Ciddi duyguları ifade etmemeye çalışırsanız daha uzun süre uyanık kalırsınız. Gerçekten güçlü duyguların ifadesi ile mücadele etmeyi hatırlarsanız, doğru anda farkı görürsünüz.

S. Duyguları ifade etme sorusundan şaşkınım: Eğer sıradan insan deneyiminin ötesinde olumlu duygu hissetmek ve bize olumsuz duyguları ifade etmememiz söylenirse, herhangi bir duygu ifade etmememiz gerektiği anlamına mı geliyor?

C. Hayır, ikisi arasında gezinmek gerekiyor. Mümkün olduğunca duygusal olmalıyız, çünkü birçok algıyı, fikri, anlayışı

özlüyoruz, çünkü şu anda duygusal değiliz. Birçok algı duygudan kaynaklanır. Olumlu duygularımız yok, ama olumsuz duygularımız ve olumsuz olmayan hoş ve hoş olmayan duygularımız olduğunu söyleyebiliriz.

S. Pozitif, negatif olmayan anlamına mı gelir?

C. Evet ve daha fazlası. Olumsuz olamayacak bir duygu muazzam bir anlayış verir, muazzam bir bilişsel değere sahiptir. Sıradan bir durumda bağlanamayan şeyleri birbirine bağlar. Dinlerde olumlu duygulara sahip olmak tavsiye edilir ve tavsiye edilir, ancak onları nasıl elde edeceklerini söylemezler. 'İnançlı olun, sevgi dolu olun' derler. Nasıl? Mesih, 'Düşmanlarını sev' diyor. Bu bize göre değil; arkadaşlarımızı bile sevemeyiz. Kör bir insana, 'Görmelisin!' demekle aynı şey.

Kör bir insan göremez, aksi halde kör bir insan olmaz. Olumlu duygunun anlamı budur.

S. Düşmanlarımızı sevmeyi nasıl öğrenebiliriz?

C. Önce kendinizi sevmeyi öğrenin — kendinizi yeterince sevmiyorsunuz; sahte kişiliğinizi seviyorsunuz, kendinizi değil.

Yeni Ahit veya Budist yazılarını anlamak zordur, çünkü bunlar okulda alınan notlardır. Bu yazıların bir satırı bir seviyeye diğeri başka bir seviyeye işaret eder.

S. Negatif olmayan bir duygu için bir isminiz var mı?

C. Zevk veya ıstırap olabilir. Ancak her ikisi de negatif olabilir, çünkü eğilim oradadır: her duygu negatif olabilir veya diğer olumsuz duyguları doğurabilir.

S. İçgüdüsel merkez duygusalın yerine geçemez mi? Örneğin, hayvan ve küçük çocuk sevgisi gibi. . ..

C. İnsan hakkında konuşurken hayvanlardan söz edemeyiz. İçgüdüsel olumsuz duyguların kendi yerleri ve kendi normal nedenleri vardır, ancak duygusal merkez sonuçlarını ödünç alır ve hayali nedenlerin yerini alır. Çok ilginçtir 10 hoş

ve hoş olmayan duygular arasındaki simetri eksikliğini görmek. Hoş duygular fazla büyüyemez, sınırlıdır. Hoş olmayan duygular büyüyebilir. Fakat bu sadece şu andaki bilinç durumumuzu ifade eder; başka bir durumda simetri yeniden kurulur, çünkü hoş duygular da büyüyebilir. Tabii ki, başka bir bilinç haline gelene kadar bunu doğrulayamayız. Hoş olmayan duygular neden büyüyebilir? Çünkü makinenin anormal durumu için sınır yoktur. Ancak hazlar, algı gücümüzle sınırlıdır. Bu durumumuzun tatsız yanlarından biri.

S. Sonuçlara göre yargılamaya o kadar alışkın olduğumuzu düşünüyorum. Zorlandığım nokta, işte çaba gösterdiğimde bir şey elde edip edemediğime karar verememem.

C. Tamamen anlıyorum. Ama görüyorsunuz, sonuçlar hakkında konuşmak için henüz çok erken. Zaman gelecek, çok yakında olabilir, bazı sonuçları görmeye başlayacaksınız, ancak henüz değil. Normal koşullarda sonuçlara göre karar veririz. Bir dili incelersek, bir süre sonra kısa cümleleri, sonra küçük paragrafları, sonra kısa öyküleri okuyabileceğimizi biliyoruz. Ancak, çalışmanın psikolojik yönünü alırsanız, gözlemlemek için çaba harcamanız, kendinizi hatırlamak için çaba göstermeniz gerekir ve ilk başta görünür bir sonuç görmezsiniz. Sonra, bir süre sonra, bazı sonuçlar göreceksiniz, ancak bu konuda pazarlık yapamazsınız.

S. Ama kendim için beni daha da ileri götürecek bir şey yapıp yapmadığımı nasıl anlayabilirim?

C. Sadece siz cevaplayabilirsiniz. Bu size bağlıdır- ne kadar anladığınıza, ne kadar hazırlandığınıza bağlıdır. Bir gün bir durum, bir gün başka bir durum var. Bir gün çalışır, başka bir gün küçük bir hata yapabilir, bu da bu çalışmanın tüm sonuçlarını kaybedebilir. Ertesi gün yine işe yarayabilir. Biri her zaman değişiyor, bu yüzden belli bir aşamaya kadar söylemek imkânsız.

S. Hangi aşamada insan hiçbir şeyi kaybedemez?

C. Şimdiye kadar tartışmak işe yaramaz. Her şeyi kaybedebiliriz. Ama bu kaybetmeme yeteneği bile adım adım geliyor. Belli bir aşamada insan bir şeyi kaybedemez, daha sonra başka bir şeyi kaybedemez, vb. Yavaş yavaş gelir.

S. İşin değerlememi nasıl artıracağımı bilmek istiyorum?

C. Bu soruyu cevaplamak imkansızdır, çünkü işin değerlemenizi nasıl artırabileceğinizi yalnızca siz bilirsiniz. Düşünmelisin; sıradan fikirleri bu fikirlerle karşılaştırmalısınız; bu fikirlerin size ne anlamda yardımcı olduğunu bulmaya çalışmalısınız. Çalışmada yaptığımız her şey değerlemeyi artırma eğilimindedir, bu nedenle verilen hiçbir şeyi kaçırmamaya çalışın, çünkü tüm fikirlerin bu amacı vardır. Her ilke, eserin değerlemenizi artıracaktır, onu azaltamaz. Ancak bunun için özel bir yöntem olamaz.

S. Kişi hayattan bir şeyleri istedikçe, kişinin çalışma arzusunu elinden alabilir mi?

C. Şart değil. Hayatta sahip olabileceğimiz ve yine de çalışabileceğimiz birçok şey var. Her zaman çelişkili olduklarını düşünmek oldukça yanlıştır- çelişkili olsalar da. Biri işi bir şekilde veya başka bir şekilde imkânsız kılmak gibi yaşamda böyle şeyler isteyebilir. Bu yüzden arzular arasında seçim yapmayı öğrenmeli, çünkü bazı şeyler uyumsuz. Bazı şeyleri ‹yaşamdaki şeylere› ve ‹işteki şeylere› bölmek ve her şeyi sizin gibi bir araya getirmek zorunludur. Daha iyi bölmelisin, daha iyi görmelisin.

S. Önemli ve önemsiz şeyleri ayırt etmenin herhangi bir yolu var mı? Hayatım boyunca yapacağım bir sonraki şey için endişeleniyor ve sistemin genel fikrini gözden kaçırıyorum.

C. Sadece deneyim bunu ve samimi bir tavrı gösterebilir. Eğer içtenseniz veya içten olmaya çalışıyorsanız ve aynı zamanda bunları gözlemlemeye çalışıyorsanız, bir süre sonra ayırt etmenin zorluğunun daha küçük ve daha küçük hale geldiğini ve neyin önemsiz olduğunu göreceksiniz. Kişi neyin

önemli neyin önemli olmadığını tarif edemez, çünkü özneldir; bir an bir şey önemlidir, bir an başka bir an. Yine, kişilikler buraya girer: bir kişilik için önemli olan bir diğeri için önemsiz olabilir.

Hatırlanması gereken ilk şeylerden biri, içinizdeki farklı kişiliklerle ve özellikle duygusal bir durumda olduğunuzda, "ben" düşünmemekle ilgilidir. Beğenme ve beğenmeme üzerine olan kişiliklerin hepsi yanlıştır; kişi daima manyetik merkeze dayanan kişilikle başlamalıdır. O zaman, birbiriyle çelişmiş olsun ya da olmasın diğer kişilikleri görebilirsiniz. Bu farklı kişilikler fikri, bir kişi olmadığınız, çok olduğunuz fikri, daima kendini hatırlama ile bağlantılı olmalıdır.

S. Hiç kimsenin kendi kendini parçalamayı başardığına dair hiçbir kanıt elde edemedim.

C. Kanıtları görmeyeceksiniz. Diğer tüm insanlar kendilerini hatırlayabilseydi ve siz hatırlayamasaydınız, size yardımcı olmazdı.

S. Evet, çünkü daha fazla bilgiye sahip olacaklardı.

C. Kendileri için, sizin için değil. Bunu kendinize kanıtlamanız gerekir. Kimse sizin için kanıtlayamaz.

S. Kendimiz üzerinde çalıştığımız için, daha yüksek bilinç kazanacağımız anlamına gelmiyor, değil mi?

C. Hayır, çok uzun zaman alabilir. Daha yüksek bilinç durumlarının kontrolünü elde etmek istiyoruz, ancak bundan önce sistem sıradan duyular, düşünceler, duygular üzerinde kontrol sahibi olmaktan bahsediyor ve bu kontrolü elde ederken belirli şeyleri ortadan kaldırmalı ve kendini hatırlama olasılığını yaratmalıyız. Bu yüzden önce basit, sıradan şeyler üzerinde kontrol sahibi olmalıyız. Ancak o zaman daha fazlasını bekleyebiliriz. Bu sistemde kademeli adımlar vardır, kişi zıplayamaz.

S. Zorluklar ve itirazlar bulmaya başlayarak başlayan yıkıcı bir tutumla sistemin fikirleri hakkında pratik düşünmemin engellendiğini görüyorum. Bu tutumu zayıflatmanın en iyi yöntemi nedir?

C. Çalışarak. Nitekim, bu bir gözlem olarak ilginçtir, çünkü birçok insan, sadece işte olanlar değil, sadece itirazlarda yaşar; kendilerini ancak bir şeye itiraz ettiklerinde zekice düşünürler. Bir itiraz bulamadıklarında, kendilerini çalışıyor, düşünüyor ya da herhangi bir şey hissetmiyorlar.

İnsanların sorduğu sorulardan, yeni şeylerin nasıl geldiğini anlamadıklarını fark ettim. Zorluk, mutlak olarak düşünmeye çok alışık olduğumuzdur- ya hep ya hiç. Ancak yeni her şeyin ilk önce flaşlarda geldiğini anlamak gerekir. Gelir ve sonra kaybolur, tekrar gelir ve tekrar kaybolur. Sadece belirli bir süre sonra bu yanıp sönmeler uzar ve sonra daha da uzar.

S. Bu flaşları hangi yollarla uzatabiliriz?

C. Üreten sebepleri tekrarlayarak. Bir örnek vermek istemiyorum çünkü hayal gücüne yol açacak. Söyleyeceğim tek şey, örneğin, kendini hatırlamanın bazı çabalarıyla, şimdi göremeyen şeyleri görebileceğidir. Gözlerimiz sandığımız kadar sınırlı değil; görebilecekleri ama fark etmedikleri birçok şey var.

S. En büyük zorluklarımız neler?

C. Anlayışın olmaması ve anlayışın yavaşlığı, çünkü anlayış genellikle zamanın iki yıl gerisindedir. Daha önce bahsettiğim ve hatırlanması gereken başka bir ilke, işin beklememesi, aynı kalmamasıdır. Bir yılın belirli gereksinimleri vardır, ertesi yıl başka bir şey gereklidir ve bu yüzden devam eder. Ve genellikle insanlar iki yıl önceki gereksinimlere hazır olurlar. Devam etmek isteyen insanlar standartlarını yükseltmelidir; ve bu benim önerimde yapılmamalıdır: standardın hangi anlamda ve hangi biçimde yükseltilmesi gerektiğini kendiniz düşünmelisiniz. Ayrıntıları düşünmelisiniz- başlangıçta sadece tavsiye edilen şeyler artık sizin için kurallar haline gelmelidir (ancak 'okul

kuralları' anlamında değil, 'okul' kelimesini sıradan anlamıyla kullanılmaktır). Gereklilik anlaşılmalıdır. Ciddi olmamız gerektiğinde sahneye geldik ve bu, kendi kendini sınırlama ve sahte kişiliği sınırlama anlamına geliyor. "Ben" in özgürlüğü sahte kişiliğin sınırlanmasına bağlıdır; her ikisi birlikte özgür olamaz, biri ya da diğeri feda edilmelidir.

BÖLÜM XIII

Farklı kategorilerde insan eylemleri-Üçlülerin doğru ve yanlış kullanımları-İnsan faaliyetlerinin incelenmesi-Başlama noktasını hatırlamak- İç ayrılık- Sahte kişiliği görmeyi öğrenme-Maskeler-Engeller ve zaaflar-Yöntemlerin incelenmesi-Alarmlar- Sistemi çıkarcı bir gözle ele almanın imkansızlığı-Felsefi, teorik ve pratik dil-Okulun üç derecesi- Doğru düşünme-Uzun ve kısa düşünceler-Aklın rolü - Farklı değerler- Doğru ve yanlış merak- Eleştirel tavır -Diğerlerini etkileme- Sinsi insan ve şeytanın hikayesi.

SİZE DÜŞÜNMENİZ İÇİN BAZI YENİ MATERYALLER VERMEK İSTİYORUM. Üçlü fikrinin açıklandığı başlangıç noktasını hatırlıyor musunuz? Her eylemin, her tezahürün üç kuvvetin birleşmesinin sonucu olduğu söylenir. Bu ilke ve şimdi onu incelemeye nasıl başlayacağımızı anlamaya çalışmalıyız. Üçlü ve üç kuvvetin çalışmasında, sistemde verilen prensipleri kullanarak ve mümkün olduğunda bunları uygulamaya ve büyütmeye çalışan çok dikkatli ve yavaş olmalıdır. Özellikle acele ve icattan kaçınılmalıdır.

Üçlülerin anlamını anlamanın ilk noktası, enerjinin, her türlü eylemin, dünyada, insanın faaliyetinde, insan makinesinin içinde veya harici olaylarda tezahürlerinin daima üçlülerden oluştuğunu hatırlamaktır. Her biri farklı bir güç kombinasyonunu temsil eden, insan zihninde anlaşılabilir altı farklı üçlüden söz ettik. Soruyu sınırlamak için, başlangıçta çok karmaşık hale getirmemek için, sadece insan aktivitesini ele alacağız. Ama burada bir zorlukla karşılaşıyoruz. Aktivitenin kendisinin farklı olduğunu hiç düşünmemiştik. Örneğin, ahşap ve metal arasındaki farkı biliyoruz ve bunları karıştırmayacağız. Ancak bir eylemin diğerinden iki farklı nesne kadar farklı olabileceğini anlamıyoruz. Bizim için sıradan düşüncede eylemler aynıdır, sadece biri bir amaçla başlar ve bir sonucu vardır, diğeri başka bir amaçla başlar ve farklı bir sonucu vardır. Sadece motivasyonları, amaçları ve sonuçları düşünüyoruz, eylemlerin kendileri hakkında değil.

S. Öyleyse neden düşündüğümüzden daha az önemli mi?

C. Bu eylemi belirlemez. Bir tür amacınız olabilir, ancak eyleminiz farklı olabilir. Bu çok sık olur. İnsanlar belirli bir amacı olan bir şey yapmaya başlarlar, ancak eylemleri, kazayla bile bu hedefe ulaşılamayacak şekildedir. Amacı eylemle koordine etmek gerekir, aksi takdirde ne istediğinizi asla elde edemezsiniz.

Eylemlerimizle ilgili olarak anlamamız gereken şey budur ve farklı eylem kategorileri bulmaya çalışmalıyız. İnsan faaliyetine bu bakış açısından bakmaya başladığımızda, sonuçlardan, niyetlerden, duygulardan, materyallerden ve diğerlerinden bağımsız olarak farklı eylem türleri olduğunu hatırlayarak, görmeye başlayacağız. Bunun eksik olduğunu görme kapasitesi değil, bizim için yeni olan bu ilkenin bilgisi.

İnsan aktivitesinde bulunabilen altı farklı üçlünün tamamını aramaya başlayamayız, çünkü onlar aklımızda karışırlar. Görebildiğimiz kadarıyla iki, üç veya dört çeşit standart bulmalıyız. Kendi eylemlerinize ve çevrenizdeki insanların eylemlerine bakın ve bazı farklılıklar göreceksiniz. Düşünmek için iyi bir materyaldir. Yaşamın tüm saçmalıkları, insanların belirli şeylerin sadece bir tür üçlü ile yapılabileceğini anlamamasına bağlıdır. Yanlış bir üçlü, yanlış bir eylem kullanırlar ve sonuçların istedikleri gibi olmadığına şaşırırlar. Örneğin, döverek ya da makineli tüfeklerle ikna etmeye çalışmak iyi bir şey değildir. Üçlülerin yanlış kullanımıyla ilgili kendi ve daha iyi örneklerinizi bulun ve belirli sonuçların sadece uygun bir eylemle elde edilebileceğini göreceksiniz. Kendinizi ve genel olarak hayatı gözlemleyin; eğer bu çalışmayı kendinize çevirirseniz, örneğin, kendinizdeki bir şeyi bilmek veya değiştirmek isterseniz ve bu probleme yapıcı bir şekilde yaklaşırsanız, asla hiçbir şey elde edemeyeceğinizi göreceksiniz. Biçimsel düşünme, anlayışa yol açmayan bir eylem örneğidir.

S. Farklı insan faaliyetlerine bir örnek verebilir misiniz?

C. Fikri anlamak için iki basit örnek alın. Bir ev inşa etmek için her an çaba sarf edilmesi gerekir, her bir tuğla belirli bir çaba ile yerine getirilmelidir; hiçbir üçlü çaba harcamadan

başka bir üçlüye geçemez. Sonunda ev inşa edilmiş ve döşenmiştir. Sonra, yakmak istiyorsanız, sadece bir kibrit vurur ve yanıcı bir şeye koyarsınız ve ev yanar. Eğer daha derine inerseniz bunların iki farklı etkinlik olduğunu göreceksiniz. Evinizi yaktığınız faaliyetle inşa edemezsiniz. İkinci durumda, bir üçlü, bir kibritin çakmak için gereken ilk çabanın ardından, herhangi bir çaba sarf etmeden otomatik olarak diğerine geçer.

Üçüncü tür üçlü örnekleri, deneyimlerimize göre, yalnızca bilinçli çalışmalarda, tanımlanmamış çalışmalarda veya sanatsal yaratım gibi başkaları tarafından taklit edilemeyen kendine özgü bir niteliğe sahip bazı etkinliklerde bulunabilir. Kendi kendini yenileme ve tanımlamama çabaları bu kategoriye aittir. Bunu düşünürseniz, örneğin iyi bir resim çizmek için, bir ev inşa etmede kullanılandan veya bir evi yakmak için kullanılandan farklı bir üçlü kullanmak zorunda olduğunuzu anlayacaksınız; başka bir şeye ihtiyaç vardır.

Başka bir üçlü buluş, keşif, zanaat olarak adlandırılabilir. Bu dört farklı etkinliği düşünürseniz, gözlem ve karşılaştırma için size materyaller verecektir. Neden ve neyin farklı olduğunu görmeye çalışın.

S. Zanaat ve ev inşa etmek arasındaki farkı görmüyorum.

C. Bir durumda sadece enerji, sadece çaba gereklidir; diğerinde buluş için daha fazlasına, daha fazla kapasite veya bilgiye ihtiyaç vardır.

S. Sanatla kendini hatırlama çabası gösterilebilir mi?

C. Evet, aynı üçlü. Basit, kör çaba, fiziksel işte olduğu gibi, kendini hatırlamaya yardımcı olmaz. Buluş, uyum ve yardım anlamında da çaba göstermez.

S. Bu faaliyetlere benzerlikler düşünmekte zorlanıyorum.

C. Doğal olarak, çünkü bu şekilde düşünmeye alışkın değilsiniz. Bu oldukça yeni bir düşünme şeklidir. Sıradan, mantıklı, yapıcı bir şekilde düşünmeye çalışıyorsunuz ve bu yeterli

değil. Kelimeler hakkında değil gerçekler hakkında düşünmek gerekir. Dört farklı tür bulursanız, neleri farklıdır? Çaba şeklinde farklılık gösterirler.

S. Yapıcı etkinlik yıkıcı mıdır?

C. Kendi başına yıkıcı değildir, sadece eksiktir. Ancak olumsuz duygularla başlayan faaliyetler her zaman yıkıcıdır, başka hiçbir şey olamazlar. Çoğu zaman insanlar bunu fark etmez.

S. Hangi kategoriye bir etkinlik yapacağımdan nasıl emin olabileceğimi anlamıyorum?

C. Başlamak için yeterince biliyorsun. Her sonuç için belirli bir yöntem vardır. Farklı yöntemlerin farklı sonuçları vardır. Elinizde bir tahta blok varsa, hasta bir insanla uğraşmaktan farklı bir şekilde uğraşmanız gerekir. Bunları farklı kategorilere yerleştirmek önemli değildir. Örnek her şeyin başlangıcıdır. İşlerin onlardan daha zor olduğunu iddia etmeye çalışıyoruz, ama gerçekte her şeyi biliyoruz. Cinayetin bir etkinlik olduğunu ve şiir yazmak farklı bir etkinlik olduğunu biliyoruz. Şiir yazmak için kullanılan enerji ile başarılı bir şekilde öldüremeyiz.

S. Farklı etkinlik türlerine paralel olarak farklı düşünme türleri de var mı?

C. Evet, kesinlikle. Her ne kadar farkında olmadığımız halde, her türlü faaliyetin kendi düşünce tarzı vardır. Ama olan şu ki, insanlar bir şekilde davranıyor ve başka bir şekilde düşünüyorlar.

Bazen ikisi çakışır, ancak çoğu zaman birbirleriyle yanlış ilişki içerisindedirler.

S. Ama eylem düşüncenin sonucu değil mi? Doğru düşünce her zaman doğru eylem anlamına gelmez mi?

C. Hayır, hiç değil. Kişi doğru düşünebilir ve yanlış davranabilir. Anlamak bir şeydir; irade ve amaç, çaba ve karar baş-

ka bir şeydir: bunlar iki farklı derecedir. Doğru düşünmenin doğru eyleme doğru bir adım olduğu söylenebilir, ancak henüz eylemin doğru olduğu anlamına gelmez.

S. Doğru üçlüyü kullanmaya nasıl karar verilebilir?

C. Çaba zamanlarında veya kısa bir süre sonra, bunun yanlış bir çaba olduğunu, istediğiniz şeyi alamayacağınızı anlayabilirsiniz. Her kesin amaç için karşılık gelen bir çaba vardır. Kendinizi yanlış bir çaba ile yakalarsanız, bunun yanlış bir üçlü olduğu anlamına gelir. Doğru üçlüyü kullanamayabilirsiniz, ancak yanlış bir üçlü kullanmayı bırakabilirsiniz.

Bu faaliyet fikri hakkında yeni olan şey, kendi başlarına farklı olmalarıdır. Bizim için eylem eylemdir. Şu anda hayatta gördüğümüz eylemlerin sonuçlarının -özellikle onlardan hoşlanmamamız veya onlarla ilgili bir hata bulmamamız- genellikle verilen bir amaca ulaşmak için kullanılan yanlış üçlülerden kaynaklandığını anlamak yeterlidir. Bunu anlarsak, belirli bir etkinlikle yalnızca geldiğimiz yere ve başka hiçbir yere varmaya varamayacağımızı anlayacağız. Başka bir yere varmak için farklı bir etkinlik kullanmalıyız. Ama şu anda seçemiyoruz, çünkü bilmiyoruz.

S. Hangi eylemlerin kullanılacağını öğrenebilir misiniz?

C. Evet, kesinlikle. İşten öğrenebilirsiniz. Okul çalışması sadece tek bir yolla yapılabilir. Böylece bir şekilde, başka bir şekilde, üçüncü bir şekilde denersiniz ve er ya da geç doğru yola gelirsiniz. Olağan koşullarda, eylemlerinizin sonuçlarını göremezsiniz, çok fazla kendini kandırma olasılığı vardır; ama okul çalışmalarında kendinizi kandıramazsınız. Ya bir şey elde edersiniz ya da almazsınız ve sadece bir şekilde bir şey elde edebilirsiniz. Entelektüel anlayışla farklı eylem türlerini öğrenmenin başka yöntemleri de vardır, ancak bunu bekleyeceğiz. Önce genel prensibi daha iyi anlamanızı istiyorum.

Çaba, amaç, güdü, hepsi 'eylem' kelimesine ve eylem fikrine giriyor, bu yüzden eylemler güdü ile bağlantılı ama sizin düşündüğünüz şekilde değil. Belirli bir sonuç sadece uygun bir

eylemle elde edilebilir; aynı zamanda güdü de eylemi belirler. Güdü bazen önemlidir, ancak mümkün olan en iyi güdülerle kişi mümkün olan en kötü şeyleri yapabilir, çünkü yanlış bir çaba kullanırız ve yanlış bir çaba yanlış bir sonuç verir. Bir şey inşa etmek ve sadece yıkım için kullanılabilecek olan çabayı kullanmak istediğinizi varsayalım; o zaman, inşa etmek yerine, sadece en iyi niyetleri olan şeyleri yok edersiniz.

Size bazı örnekler verdim, paralellikler bulmaya çalışın. Örneğin, ne bir ev inşa eden eylemin ne de onu yakan eylemin bir resim çizebileceğini düşünmeye çalışın; aynı zamanda bir resmi boyadığınız eylem, bir ev inşa etmek için gerekli değildir- bunun için daha basit bir çaba gerekir. Sadece birkaç kişi iyi resimler çizebilir, ancak herkes bir ev inşa etmeye katılabilir. O zaman, bir ev inşa etmek için gerekli olan aynı çaba, yeni bir tür elektrikli zil icat etmek için yeterli değildir. Ve bir elektrikli zili icat ettiğiniz eylem iyi bir resim üretmeyecektir. Farklı eylem türleri farklı üçlüler anlamına gelir, ancak şu anda üçlülerden ayrılmak ve hangi eylemin hangi üçlü anlamına geldiğini düşünmemek daha iyidir, çünkü bu sadece fikrin anlamını kaybetmenizi sağlayacaktır. Sadece farklılıkları görmeye çalışmalısınız. Cehaletten veya sabırsızlıktan insanlar genellikle yanlış üçlü kullanırlar ve başarısızlıklarını kötü şans, şeytan veya kaza ile açıklarlar.

S. Belirli bir eylemi gerçekleştirirken, söz konusu eylemin bahsettiğiniz örneklerle nasıl karşılaştırıldığını düşünmeye çalışmalı mısınız?

C. Eylemin amacımıza uygun olup olmadığını duygusal bir anlayışla düşünmeliyiz. Ardından, kısmen zihinsel olarak, kısmen duygusal olarak, devam ettiğimiz yolun istenen sonuca yol açıp açamayacağını anlayabiliriz. Bazen bunu hissedebiliriz. Sonra onu durdurabiliriz veya başka bir şekilde yapmaya çalışabiliriz.

Örneğin, birisiyle konuşuyorsunuz, bu kişiyi bir şey hakkında haklı olduğunuza ve yanlış olduğuna ikna etmeye çalışıyorsunuz. Ne kadar tartışırsanız, haklı olduğuna o kadar ikna olur. Durun ve aniden bu kişinin sizi anladığını görebilirsiniz.

Bu çok sık olur. Ne kadar tartışırsanız, onu anlaması o kadar zor olur. Ya da onunla aynı fikirde olabilirsiniz ve bu şekilde onu ne istediğinizi anlamasını sağlayabilirsiniz. Bu sadece bir örnektir, ancak kendiniz birçok örnek bulabilirsiniz.

S. Böyle bir durumda, tartışmayı veya kabul etmeyi bilmemiz gerekir sanıyorum?

C. Eğer tanımlamazsanız göreceksiniz. Tartışmak ikna etmenin bir yoludur, hemfikir olmak başka bir şeydir. Genellikle hangi yöntemi kullanacağımızı görmemizi engelleyen şey tanımlamaktır. Bu bir yaklaşım meselesidir. Bazı yaklaşımlar doğru, bazıları yanlış. Eğer gözlemlemeye devam ederseniz göreceksiniz.

S. Üç Yasasıyla ilgili olarak, kişi günlük hayatta bunu gözlemleyebilir mi?

C. Evet, kendini incelemede yapabilirsiniz, ancak sabırla. Sistemin daima değişim arzusu ile atalet arasındaki üçüncü kuvvetin bir bölümünü oynadığını göreceksiniz. Eğer üçüncü güç için yeterli miktarda tedarik varsa, başarılı oluruz. Çalışmada ilk kuvvet öğrenme arzusu ve çalışma kararı, ikincisi direniş. Ne kadar çok çalışırsak, direnç o kadar artar. Sadece sistemin yardımıyla direnç kazanabiliriz. Bu bir bilinç ve irade meselesidir.

Başka bir şey hakkında konuşmaya çalışın. Bu farklı eylemler sorusuyla acele edemeyiz. Aslında şu anda anlama olanaklarımızın ötesinde, ancak yavaş gidersek bundan bir şeyler alabiliriz. Sistemdeki hemen hemen her fikir bir testtir. Eğer biri bir testi geçebilirse, daha ileri gidebilir.

Lütfen istediğiniz soruları sorun, ben de cevaplamaya çalışacağım. Birçok şey unutulur ve donuklaşır, çünkü başlangıç noktasını unutuyoruz. Ama bir şeyleri başlangıçla ilişkilendirdiğimiz an, neden geldiğimizi, nereye gittiğimizi ve ne almak istediğimizi görüyoruz. O zaman sistemden ne elde ettiğimizi anlıyoruz ve daha fazlasını bekleyemeyeceğimizi görüyoruz çünkü sahip olduğumuz materyal yeterince sindirilmedi. Her

zaman başlangıç noktasını hatırlamalıyız, sadece kelimelerle değil mucizevi arayışla bağlantılı olduğunu da hatırlamalıyız. Mucizevi arayış olmasaydı sistemin hiçbir anlamı olmazdı.

Örneğin, "ben" ve (benim için) 'Ouspensky' arasındaki ayrım hakkında daha fazla soru sormamanıza şaşırdım, çünkü henüz sizin için net olmayan birçok şey olmalı. Konuşurken, yazılı olarak, iş veya işteki insanlar hakkında düşünürken, kişi her zaman kendine 'Kim konuşuyor?' 'Kim yazıyor?' 'Kim düşünüyor?' diye sorar. Bunu yaparsanız, kısa bir süre sonra kimin konuştuğunu ayırt edebileceksiniz ve farklı sesleri tanımaya başlayacaksınız. Sahte kişiliğinizi bilmeli ve özelliklerini, yüzlerini, tezahürlerini ve seslerini bulmalısınız. Nelerden oluştuğunu bilmelisin. Bazen sahte kişiliğin ne zaman konuştuğunu gerçekten duyabilirsiniz. Bu olmadan devam etmek çok fazla bir şey değildir, çünkü sadece aynı daire içinde yuvarlak ve yuvarlak dönmeye devam edersiniz ve her zaman aynı noktaya dönersiniz. Bunun gerçekten 'siz' olduğundan emin olduğunuzda konuşabilirsiniz. Sahte kişiliğinizi zaten bilmeli ve güvensiz olmalısınız.

S. Bunu yaparsak, çalışmadaki ilerlememizi artıracak mı?

C. Hiçbir şeyin garantisi yok. Bunu gelecekteki ödül sorunu olmadan yapmak önemlidir, çünkü ayrılık fikri kendi başına yeterince önemlidir.

S. Sahte kişilikle mücadele etme arzumu uyandırmak için çalışmalarıma nasıl daha fazla baskı yapabilirim?

C. Sahte kişiliğinizin bir şey yapmak istediği veya bir şey yapmak istemediği bir anı yakalayın ve onu durdurun. Sizinle onun arasında bir çatışma bulduğunuzda, bu nasıl davranacağınıza bağlı olacaktır. Savaşmaya başlarsa, bu duygusal bir fırtına yaratır. Kavga yoksa, duygular uykudadır. Her şey uyuşmazlık, "ben "in büyüyebileceği yer ile sahte kişilik arasındaki uyuşmazlık yoluyla gelir. Kendisi üzerinde çalışmak, kişinin kendine güvendiği ve güvenemeyeceği şey arasındaki bölünmeyi hissettiği andan başlar. Birinin güvenebileceği şey

tamamen iş tarafından yaratılır. Daha önce, sadece boş bir yerdi, ama biri çalışmaya başlarsa, bir şey katılaşmaya başlar. Ama tekrar ediyorum, kişi daha iyi bilebilir ve sadece kişinin sahte kişiliğini biliyorsa daha fazla güvenebilir, aksi takdirde sahte kişilik onunla karışacak ve gerçek "ben" ya da gerçek "ben "in başlangıcı gibi davranacaktır.

S. Sahte kişilik bir tür maske midir?

C. İnsanlar bir veya daha fazla maske takıyorlar ve gerçekte oldukça farklı olduklarında bu maske gibi olduklarına inanıyorlar. Her birimizin birkaç maskesi var, biri değil. Kendi maskelerinizi ve diğer insanların maskelerini gözlemleyin. Farklı durumlarda farklı maskelerinizin olduğunu ve bunları nasıl değiştirdiğinizi, nasıl hazırladığınızı vb. Fark etmeyi deneyin. Herkesin maskeleri var, ama kendinizinkilerle başlayın. Asla maskeleri incelemiyoruz, bu yüzden onları incelemeliyiz; bu çok kullanışlı. Çok erken yaşta maskeler almaya başlarız; okul çocukları olarak bile bir öğretmenle bir maske, başka bir öğretmenle başka bir maske takıyoruz.

S. Bir tür kendini koruma mı yoksa taklit mi?

C. Bu bir tür kendini koruma, ama sadece bu değil. Bazen, dediğin gibi, bunun taklitle ilgisi vardır. Aynı maskeyi giyen elli veya bazen beş yüz kişi görebilirsiniz.

S: Maskeyi çıkarırsanız altında ne bulursunuz?

C. O kadar kolay değil. Bu maskenin arkasında başka bir maske olduğunu göreceksiniz. Veya çalışmıyorsanız, çıkarılamaz- yüze doğru büyür. Fakat eğer çalışırsanız, bu maske hiç gerekli değildir ve onsuz hayat çok daha kolay hale gelir- daha az yalan olur.

S. Bir maske bazen hangisinin yaşayabileceği ideal değil mi? Bazen gerçekte olduğundan daha iyi görünmenizi sağlar.

C. Bazen daha iyi. Bu yüzden sadece bir koruma olma-

dığını söyledim. Bakın, kendimizi tanımak istiyoruz. İçimizde bilmediğimiz bir şey bulduğumuzda, onu incelemeliyiz. Kendimizi bildiğimizi düşünüyoruz ve şimdi bildiğimiz her şeyin maske olduğunu ve maskelerin değiştiğini görüyoruz. Ne oldukları, nasıl geldikleri, amaçlarının ne olduğu- bu başka bir soru. Maske teorisini değil, maskeleri kendimiz incelemeliyiz. Her zaman teorilerden kaçmaya çalışırız- teoriler güvenlidir.

S. Sahte kişiliği bir bütün olarak görmek mümkün müdür?

C. Bu mümkündür, ama bir anda değil. Çalışmak, kendinizde ve diğer insanlarda çalışmak, o zaman yavaş yavaş, bir bütün olarak göreceksiniz, ancak uzun bir süre için sadece bir taraftan veya başka bir taraftan göreceksiniz. Bu bile hiç yoktan iyidir. Ama fark etmelisiniz ve orada olduğunu asla unutmamalısınız. Okulların ilk amacı budur. Eğer sahte kişilik üstte kalırsa, hiçbir şeye sahip olamazsınız- her şeyi kendine götürür.

S. Farklı sesler hakkında, sesimin farklı duygular ve farklı insanlarla değiştiğini fark ettim.

C. Dinleyecek kulakları olan birçok ses değişikliğini duyabilir. Her merkez, merkezin her bölümü, merkezin her bölümü farklı bir sese sahiptir. Ancak çok az insanın onları duyacak kulakları vardır. Duyanlar için birçok şeyi ayırt etmek kolaydır. Örneğin, gerçeği konuşursanız bu bir sestir, eğer yalan söylerseniz o başka bir sestir, şeyleri hayal gücüne dayandırırsanız, yine başka bir sestir. Oldukça açıktır.

S. Tonlama mı demek istediniz?

C. Evet ve ayrıca sesin gerçek sesi. Kendinizi dinlemek için eğitirseniz, duygusal merkez farkı duyabilir.

S. Yanlış bir ayrılma olasılığı hakkında konuştunuz. Bununla ne demek istedin?

C: Sevdiğim her şeye "ben" dediğimi ve sevmediğim her

şeye "Ouspensky" dediğimi varsayalım, bu yanlış bir ayrım olurdu. Gözlemlediğim "ben" bir nokta, henüz maddi bir varlığı yok, sadece "ben "in büyüyebileceği embriyo. Ona maddi varlık vermem yanlış olur.

S Ona biraz ağırlık verilmemeli mi?

C. Evet, ama sadece işle ilgili olarak. Amacı hatırlayanlar, çalışmak isteyenler "ben", gerisi 'Ouspensky'dir.

S. İçimde güvenebileceğim hiçbir şey olmadığını hissediyorum. Bir anlayış anı yakalarsam, sahte kişilik onu ele geçiriyor gibi görünüyor ve benim anlamış olan kısmım da gidiyor. Neye güvenebilirim?

C. Kişinin kendine güvenemeyeceği duygusu, çalışmadaki farklı anlarda bir yanılsama, bir mazeret olarak ya da gerçek formda gelir. Ancak bu daha sonra, şu anda mekanikliğin gerçekleşmesidir. İş için belirli bir zaman ve belirli bir kalıcılık gereklidir. Şimdi elinizden geleni yapmalısınız, zamanla işinizin sonuçlarını ölçebileceksiniz

S. Kibir, sahte kişiliğin temelini mi oluşturur?

C. Bir ya da başka bir anlamda sahte kişiliğin özelliklerinden biridir. Bazı insanlarda ana özellik olabilir ve sonra çok açık ve görünür, ancak çoğu zaman bu özellikler diğer şeylerin arkasındadır ve kendilerini göstermezler

S. Sahte kişiliğe karşı çalışmak bir süreçse, kişinin yukarı ve aşağı gidebileceği anlamına mı geliyor?

C. Evet ve kendinizde sahte kişiliğin gücünü ve büyüklüğünü anlamalısınız, o zaman insanların çoğu zaman başka hiçbir şeye sahip olmadıklarını veya bazı olasılıkları olsa bile, sahte kişiliğe oldukça ağır bastığını anlayacaksınız. Sahte kişilik her şeye karar verir. Sıradan yaşamda sahte kişilik her anı kontrol eder, belki birinin bir şey okuduğu veya düşündüğü anlar hariç. Ancak, bir çalışma ve manyetik merkez büyümeye

başladığında, bazen sahte kişilik on veya on beş dakika kaybolabilir ve manyetik merkeze kendini gösterme şansı verebilir. Sahte kişilik bu şekilde ortadan kalkar. Tamamen yok olmuyor, sadece bir süre kayboluyor Yapmaya çalışmamız gereken şey bu- bir süre yok olmasını sağlamak için.

S. Kişinin kimlik üzerinde çalışabilmesi yalnızca ayrım yoluyla mı olur?

C. Tek yolu budur. "Ben" ve sahte kişilik arasındaki farkın farkına varılmadan, tüm çabalar sadece zayıf tarafı güçlendirir. Söylediğim gibi, bu ayrılık kendindeki tüm çalışmaların temelidir. Bu fikir anlaşılmadıkça, hiçbir şey elde edilemez, her şeyde bundan başlamak gerekir. Bu, çalışmadaki insanlar değil, çalışmadaki insanlar arasındaki gerçek farktır. İşte olmayan insanlar kendilerinin olduklarını düşünüyorlar. İşteki insanlar zaten göründükleri gibi olmadıklarını anlıyorlar. Bu ayrım birçok aşamadan geçmelidir, ama başlamalıdır.

S. Ne kadar sahte bir kişiliğe sahip olduğumu gördüğümde, yapılacak şey nasıl bu hale geldiğimi anlamaya çalışmak mıdır?

C. Kendinizi incelemeniz gerekiyor. Sadece bir şey pozisyonunuzu değiştirip değiştirebilir ve bu kendinizi daha iyi tanımaya başlar. Bu birçok şeyi ifade eder. Farklı farkındalık dereceleri ve derinlikleri vardır. Kişi yeterince şey anladığında, bir şey yapacaktır, kişi oturamaz ve kendi kendine devam edemez. Sorunuzu daha somut hale getirmeye çalışın: Ne yapmaya çalışıyorsunuz ve ne yapamıyorsunuz? Sonra tartışabiliriz. Belki de yanlış bir şeyden yanlış bir şekilde başlıyorsunuzdur.

S. Kişi kendi içinde sorumluluk bulabilir mi?

C. Kesinlikle. Ama neyle ilgili? Belli bir işe başlıyorsunuz; bu işe karşı bir sorumluluğunuz var- en azından sahip olmalısınız. Ama kim? Eğer her şeyi "ben" olarak adlandırırsanız, şimdiye kadar birçok "ben "in olduğunu bilmelisiniz; bazılarının sorumluluğu vardır, bazılarının sorumluluğu yoktur, çünkü bu

işle ilgisi yoktur. Bunu görmek sadece bir gözlem meselesidir.

S. Her şeyin daha fazla nasıl anlaşılacağı sorusuna geri döndüğünü görüyorum.

C. Önce kendiniz nasıl çalışmanız gerektiğini açıklamaya çalışıyorum. Anlamanızı engelleyen özel engelinizi bulmalısınız. Bulduğunuzda, onunla mücadele etmelisiniz. Zamana ihtiyacı vardır, aynı anda bulunamaz, ancak bazı durumlarda hemen hemen görebileceğiniz çok açıktır. Ancak diğer durumlarda, görmeden önce çalışmak gerekir.

S. Grup çalışması buna yardımcı olur mu?

C. Grup çalışmasına çok fazla umut koymamanız gerekir, çünkü birçok şeyi göstermek, denemek, test etmek vb. İçin yararlı olsa da, grup çalışmasında insan yapay bir atmosferde, yapay şartlardadır. Kişinin bir gruptan çıktığı an, doğal şartlardadır. Bu yüzden grup çalışması yolu gösterebilir, ancak çalışma olağan koşullarda olmalıdır. Eğer bir grupta çok iyiyseniz, gruptan ayrıldığınız andan itibaren bir makine ve bir takım olursanız, bunun yararı nedir? Oldukça işe yaramaz olacak.

S. Buradaki bir okuldan biri kötü öfke gibi çok kötü bir özelliğe sahipse, bunun üstesinden gelmek için özel yardım veriliyor mu?

C. Sadece bir kişi tüm genel yöntemleri inceledikten ve kullandığında özel karakteristiklere gelir. Nedeni bulmak için bu özelliği yerleştirmek gerekir. Sebepleri farklı olabilir. Bazı kötü özellikler o kadar güçlü olabilir ki en son gidilen şey olabilir- önceden söylenemez. Engellerle yanlış sırada mücadele etmeye başlarsanız, sonuç alamazsınız. Aynı zamanda onu göz önünde bulundurmak gerekir.

S: Olumsuz bir duygu ise ve onu gözlemleyip direnirseniz, değişir mi?

C. Duyguya bağlıdır. Çoğu durumda basitçe ertelenir. Na-

sıl dayanacağımızı bilmiyoruz. Her duygu için özel bir anahtar vardır. Ana anahtarı bulmalıyız ve bunun için önce makineyi bilmek gerekir.

S. Kişi depresif veya kızgın hissederse, ona karşı ne gibi adımlar atabilir?

C. Birincisi kendini hatırlamaya çalışmalı ve ikincisi, depresyonda olanın kendinde değil, kişinin hayali resminde olduğunu hatırlamalıdır.

İnsanın ilerlemesi onun ne olduğunun bir şey olduğunu ve kendi hayali resminin başka bir şey olduğunu fark ettiği andan başlar. Düşündüğünden daha küçük, daha zayıf olduğunu, tamamen sahte olduğunu gördüğünde, gelişme yolundadır. Neredeyse hiçbir şeyi yok, ama gelişecek kadar.

S. Kalıcı bir "ben" olmadığım için, bir "ben" ile özdeşleştirmemeye çalışırsam, diğeri ile özdeşleşebilir miyim?

C. Bay Gurdjieff 'in açıkladığı gibi size bazı fikirler verildiğini anlamalısınız, bu da yavaş yavaş, önce bir fikrin bir yönünü sonra da başka bir yönünü vermekten geçer. Birçok şey ilk önce temel bir şekilde açıklanır ve daha sonra daha fazla ayrıntı eklenir. İşte olmayan bir insandan bahsettiğimizde, onun "ben" olmadığını söylüyoruz. Eğer bir insan çalışmaya ve çaba göstermeye başlarsa, bu zaten belli bir durum anlamına gelir; manyetik merkezi vardır ve manyetik merkez "ben "in başlangıcıdır. Yani artık "ben" olmadığını söyleme hakkına sahip değil. Doğal olarak, tam ve kalıcı bir "ben" olduğunu söyleyemez, ama zaten bir eylem çizgisi olmalı ve bu bir "ben" anlamına gelmelidir. Henüz tamamen bilinçli değil, ama büyüyor.

S. Sahte kişiliği diğerlerinden ayırmaya çalışırken nelere dikkat etmelisiniz?

C. Sahte kişiliğin özelliklerini- onu neyin oluşturduğunuanlamak gerekir. Sahte kişiliğin başlangıcını ilişkilendirebileceğiniz yaşla ilgili hatırladığınız bakışlarda görebilirsiniz.

İçimizde kalıcı olan iki şey vardır: sahte kişiliğin engebeleri ve zayıflıkları veya özellikleri. Herkesin bir, iki veya üç belirli zayıflığı vardır ve herkesin özellikle önemli olan bazı kararları vardır, çünkü tüm kararlarına ve şeyleri anlamasına girerler. Bu bizim içimizde kalıcı olan tek şey ve bizim için daha kalıcı bir şey olmadığı için şanslıyız, çünkü bunlar değiştirilebilir. Engebeler yapay, organik değiller, esas olarak taklitle elde ediliyorlar. Çocuklar yetişkinleri taklit etmeye ve engebeler oluşturmaya başlar ve bazıları farkında olmadan eğitim tarafından yaratılır. Özellikler veya zayıflıklar bazen bulunabilir ve eğer bir özellik bilir ve akılda tutulursa, bu özellikten hareket edemediğinde belirli anlar bulunabilir. Herkesin birçok özelliği vardır, ancak iki ya da üçü önemlidir, çünkü hayatındaki öznel olarak önemli her duruma girerler; her şey onlardan, tüm algılardan ve tüm tepkilerden geçer. Bunun ne anlama geldiğini anlamak çok zordur çünkü fark etmeyecek kadar alışkınız; bu özelliklerde çok fazlayız, yeterli perspektifimiz yok.

S. Ana özellik mutlaka kötü olmalı mı?

C. Baş zayıflıktır; ne yazık ki ana özelliğimizin güç olduğunu düşünemeyiz, çünkü gücümüz yoktur.

S. Zaaf yoksa nasıl zayıflık olabilir?

C. Mekaniklik demektir. Her şeyde mekaniğiz, ama bir veya iki şeyde özellikle mekanik ve özellikle körüz; bu yüzden baş zayıflıklarıdır, çünkü onları göremeyiz. Zayıflık olmayan başka şeyler de görebiliriz.

S. Neyi zayıflık olarak adlandırırdınız? Etik standartlara göre mi karar veriyorsunuz?

C. Hayır. Dediğim gibi, zayıflık en mekanik olduğunuz şeydir. Doğal olarak, kesinlikle çaresiz olduğunuz, en uyuduğunuz, en kör olduğunuz şeyler baş zayıflıklarınızdır, çünkü her şeyde dereceler vardır. Niteliklerimizde ve tezahürlerimizde derece olmasaydı çalışmak çok zor olurdu. Kendimizi ancak bu dereceler nedeniyle çalışabiliriz. Özellikler bile her zaman

aynı değildir; bazen daha kesin olarak ifade edilirler ve bazen nadir durumlarda kendilerini biraz gösterirler ve sadece bu şekilde bulunabilirler. Ancak özelliklerin kendi içinde görülmesi zordur. Hastalık diyelim başka bir örnek alırsak daha mekanik ve daha az mekanik olmanın ne demek olduğunu daha iyi anlayacaksınız. Eğer hastaysak, bir kerede daha mekanik hale geliriz; dış dünyaya ve onun içindeki şeylere, normalde direndiğimiz kadar bile direnemeyiz.

S. Zayıflıklardan başka bir şeyimiz olmadığını söylüyorsunuz. Elbette özgür olma arzusu bir zayıflık değildir?

C. Bir veya daha fazla arzu olabilir. Birisinin zayıflığını fark ettiğini ve ondan kurtulmak istediğini ve aynı zamanda bu zayıflıktan kurtulma yöntemlerini öğrenmek istemediğini varsayalım. Bu, ilk zayıflığa yardımcı olan ve koruyan ikinci bir zayıflık olacaktır.

S. Ama sürekli çaba sarf ederse?

C. Yine, bu sizin diğer tarafınıza, 'siz' dediğim şeye ait olacaktır. Bu 'siz' bir güç ya da güç değildir, sadece belirli arzuların, bir şeyden kurtulma arzularının bir kombinasyonudur. Bir şeyin yanlış olduğunu fark ederseniz ve ondan kurtulma arzusunu formüle ederseniz, o zaman zihninizi yeterince uzun süre tutabiliyorsanız, belirli bir eylem planı haline gelir; ve eğer bu hareket hattı yeterince uzarsa, sonuçlara ulaşabilir. Sadece, sadece bir satır değil, sonuç elde etmek için birkaç farklı eylem çizgisine ihtiyaç duyulduğunu tekrar eklemek gerekir. Aynı anda bir şey üzerinde, başka bir şey üzerinde ve üçüncü bir şey üzerinde çalışmak zorundayız. Eğer tek bir hat üzerinde çalışırsak hiçbir yere varamayacağız.

S. Bir şeyi değiştiremeyeceğimizi ama bir kez farklı davranmamız gerektiğini söylediğinde bunu anlamadım.

C. Düşünmeye çalışın: Hala olduğumuz gibi kalırken, farklı davranmalıyız. Bir kerede değiştiremezsiniz, değişim yavaştır. Ama yapacak çok şeyiniz var ve eğer onları yanlış bir

şekilde yaparsanız asla değişmeyeceksiniz. Makine olmak bir bahane değildir, ancak insanlar onu kullanmasına rağmen: 'Ben bir makineyim, hiçbir şeyi değiştiremiyorum' ve böylece her şeyi eskisi gibi yapıyorlar. İşe gelmeden önce her şeyi kazara açıkladınız. Şimdi, yarının değişmedikçe günümüzle aynı olacağı sonucuna varıyorsunuz. Değiştiremezsiniz, ama 'yapmak' zorundasınız. Bu nedenle, hangi satırlarda işleri farklı yapmanız gerektiğini anlamak gerekir. Herkesin belirli bir şekilde hareket etmeye alışık olduğu ve farklı davranmaya çalışması gereken iki veya üç özel şeyi vardır. Bunlar farklı insanlar için aynı şey değildir. Bilgi ve varlık hakkında ne söylediğimi hatırlıyor musun? Fikir, her insan için zor olan noktada olmaktır. Bir kişi belirli özellikleri anlamalı ve bunlardan kaçınmalı, diğeri onun içinde neyin eksik olduğunu anlamalı ve onu edinmeye çalışmalıdır vb. Bu yüzden okul gerekli. Birçok şey hakkında sürekli hatırlatmaya ihtiyacımız var.

S. Sistemin mucizevi olduğunu hissettiğim anları nasıl daha iyi kullanabilirim?

C. Zaman zaman değil, daha düzenli çabalar sarf edin. Neden hep bunun hakkında konuştuğumu biliyor musun? Çünkü kişinin özel ve uzun bir çalışma olmadan uyanabileceğini düşünmek kendini kandırmaktır. Ne kadar zor olduğunun farkında olmalıyız. Düşünmek, düşünmemek, konuşmak, konuşmamak, hissetmek, hissetmemek, her şey bizi uykuda tutar. Şimdi teorik olarak bunun hakkında konuşuyoruz, ancak iş teorik olamaz. Bir kişinin uykuda olması, kalıcı bir aydınlanma olmalı, onu duygusal olarak hissetmelidir. Ancak bu farkındalık tek başına bir uyanıklık yaratmayacaktır: bir an için kendini uyanmak için özel çabalar gereklidir.

S. Amacını formüle etmek için oldukça uyanık olmak gerekli değil mi?

C. Bu başka bir şey. Bir çeşit yarım uykuda farkına varmak ve anlamak mümkündür; tıpkı kişinin eve dönüş yolunu bulabilmesi gibi, amacımıza giden yolu da bulabiliriz. Uyanış uzun bir süreçtir.

S. İki farklı amaç arasındaki tereddüt uyku belirtisi midir?

C. Kısmen uyku ve kısmen de eksik anlayış. Kişi neyin en önemli olduğunu bildiğinde, tereddütsüzdür.

Şimdi düşünmemiz gereken yöntemler- nasıl uyanacağız, hangi çalışma biçimlerinin en iyisi. Ancak uyku gerçeğini tam olarak anlamazsa, uyanma yöntemleri hakkında konuşmanın faydası nedir. Bunun hakkında ne düşünüyorsun, bulunduğun durum hakkında ne hissediyorsun, gözlem yaptın mı? Bu çok önemlidir, çünkü sadece bu nokta hakkında şüphemiz olmadığında ciddi olarak konuşabileceğimiz birçok şey vardır. Bu yüzden bu durumu ve farklı etkilerini ve sonuçlarını düşünmek gerekir. Hayatınızın bir gününü alıp geçmeye çalışırsanız, uykuda olmasaydınız yapmayacağınız pek çok şey olduğunu göreceksiniz, çünkü gereksiz ya da yanlıştılar ya da bunun yerine başka birçok şey yaptınız. Özel bir şey, çünkü o özel şey için uyanık olmak gerekiyordu. Tüm bu konuşmalar, sistemler, teoriler sadece bununla birlikte kendiniz üzerinde çalışıyorsanız yardımcı olabilir.

S. Uykuda olma tehlikesi var, ama uyanışın getirdiği artan tatsızlık korkusunu telafi edecek bir şey var mı?

C. Eğer uyuyorsam ve bilmiyorsam, tehlikeler aynıdır, bu yüzden tehlikeleri görmeye başlarsam onları görmekten daha iyidir, çünkü o zaman onlardan kaçınabilirim.

S. Kendimi hatırlamam için bir yöntem bulduğumda, bunun birkaç kez işe yaradığını ve sonra yıprandığını görüyorum.

C. Bu yöntemleri daima değiştirmelisiniz; uzun süre çalışmazlar- bu bizim durumumuzun bir parçasıdır. Bunu bir gerçek olarak kabul edin; analiz etmeye gerek yok. Ne kadar yeni ve beklenmedik şeyler olursa o kadar iyi çalışırlar. Bu, tüm zihinsel ve fiziksel yaşamın temel ilkesi ile bağlantılıdır. Sıradan anlamda sadece çağrışımlarimizdeki değişiklikleri gözlemliyoruz. Kalıcı çağrışımlar hissetmiyoruz; sadece değişiklikleri fark ediyoruz. Onlara alışkın olduğunuzda, bir tür alarm yapmanız gerekir; o zaman bu alarma alışırsınız ve artık çalışmaz. Çalar

saat zilinizi kalıcı olarak yaparsanız, yalnızca çalmayı bıraktığında fark edeceksiniz.

S. Uykuda olmanın farkına varmak uyanış için kendi gücünü mü yaratır?

C. Eğer kişi uykuda olduğunun farkına varırsa, kişi uyanmak için araç ve yöntemleri incelemelidir, fakat bir kelime olmaktan vazgeçmelidir; gözlem üzerine kurulu bir olgu haline gelmelidir. Ancak o zaman bu konuda daha hassas ve pratik olarak konuşmak mümkündür. Kişi uykuda olduğunu fark ettiğinde, o anda kişi zaten yarı uyanıktır, ama yeterince uzun değildir; bir sonraki anda bir şey kafasında dönmeye başlar ve kişi tekrar uykuya dalar. Bu yüzden kişi kendi kendine uyanamaz, ayrıntılı yöntemlerin neden gerekli olduğu- sarsılmalı ve sarsılmalıdır.

S. Peki sarsıntıyı kim yapacak?

C. Soru bu.

Uyanmak isteyen belirli sayıda insan kendi aralarında uyurken birinin uykulu olabileceğini ve titremeyi başarabileceğini kabul etmelidir. Ancak böyle bir anlaşma yapmak samimiyete ihtiyaç duyar; bu insanlar gerçekten uyanmak istemeli ve sallandıklarında sinirlenmemeli veya kırılmamalıdırlar.

S. Ne tür bir sarsıntı demek istiyorsunuz?

C. Sıradan bir sarsıntı. Biri bir yolu bulur, diğeri, diğeri. Alarmlar da gereklidir, ancak bunları mümkün olduğunca sık değiştirmeyi hatırlamak daha da gereklidir. Eğer kişi kendini rahat hissederse, uykudadır, ama eğer kişi kendini rahatsız bir pozisyona sokarsa, kişinin uyanmasına yardımcı olur. Hoş şeyler sadece uyumaya yardımcı olur.

S. Kişi kendi alarmlarını bulabilir mi?

C. Deneyebilir, ancak sürekli değişim ve varyasyona sahip olmak ve uyanık olacak şeyleri seçmek gerekir. Aksi takdirde

bir saniye uyanabilir, uyanık kalmaya karar verebiliriz ve tüm bunları bir rüyada rüya alarmlarıyla yaptığımız zaman uyanık olduğumuzu hayal edebiliriz. Bu yüzden sürekli kontrol gereklidir ve gerçekten uyanık olup olmadıklarını veya sadece yeni hayaller yaratıp yaratmadıklarını ya da daha fazla duymadıklarını sürekli doğrular. Çok büyük bir şey almak için hiçbir neden yoktur; ancak biri küçük bir alışkanlık alıp kontrol etmeye çalışırsa, bu bir alarm görevi görebilir, ancak sadece bir hafta boyunca. Gelecek hafta bir başkasının bulunması gerekecek, belki de biriyle birlikte yaşayan insanlarla bağlantılı bir şey ya da bunun gibi bir şey. Kişi birçok alarm bulmalıdır.

S. Yalnızken kendimin daha fazla farkında olduğumu fark ettim, bu yüzden mümkün olduğunca az insan görmeye çalışıyorum.

C. Hayır, hayır, her koşulda kendinizi hatırlamaya çalışmalısınız. Yalnızken kendinizi hatırlarsanız, insanlarla birlikte olduğunuzda kendinizi unutacaksınız ve kendinizi insanlar arasında hatırlarsanız, yalnız olduğunuzda kendinizi unutacaksınız. Kendinizi bir dizi koşulla sınırlarsanız, bir kerede kaybedersiniz. Kendinizi hatırlamaya çalışmak için en iyi zaman, koşulların en zor olduğu ve en zor koşulların, yalnız olmayı ya da yalnız olmayı seçebileceğiniz zaman değil, başka seçeneğiniz olmadığı zamandır. Ve neden en zor koşullar en iyisidir? Çünkü o zaman kendini hatırlama en iyi sonuçları verir. Kolay koşullarda, yalnız kalmaya veya yalnız kalmaya karar verirseniz, bazı sonuçlar elde edebilirsiniz; ancak kendinizi en zor durumda buluyor ve hala kendinizi hatırlamayı başarıyorsanız, sonuçlar oldukça ölçülemez olacaktır.

S. Kendini hatırlamanın yanı sıra iç düşünmeyi caydırmak için yapılabilecek herhangi bir işlem var mı?

C. Bunu yapın, bu size gösterecektir. Hepsi aynı şeydir: Eğer düşünürseniz, kendinizi hatırlayamazsınız. Düşünmeyi bırakmak istiyorsanız kendinizi hatırlamanız gerekir; kendini hatırlamadan düşünmeyi bırakamazsın.

S. Kendini hatırlama, kötü sağlık gibi bir şeyin üstesinden gelmeye yardımcı olur mu?

C. Bunu bilmiyorum. Bu bir doktorun işi, bizim değil. Bize bazı kimyasal etkiler ürettiği söylenir, ancak bir kerede değil. Sadece psikolojik olarak çalışabiliriz; kimyayı bilmiyoruz, ama farklı hissedeceğimizi söyleyebiliriz. Genel olarak konuşursak, kişi sistemi faydacı bir bakış açısıyla her incelemeye çalıştığında başarısız olduğunu söyleyebilirim. Sistem bunun için yapılmamıştır. Bazı durumlarda kendini hatırlama, beklemediği fiziksel bir sonuç üretebilir, ancak kişi bu sonuç için çalışmaya çalışırsa, olmayacaktır.

S. Fiziksel sağlık önemli değil mi?

C. Kesinlikle bir kişi az ya da çok sağlıklı olmaya çalışmalıdır, bu yüzden eğer hasta bir hasta hakkında bir doktora görünmelidir. Sağlık sorunu önemlidir, ancak bilinç sorunu ile bir araya getiremezsiniz. Bu fikirleri sağlık yararına kullanmak oldukça nafile olur, ancak beklenmedik bir şekilde yardımcı olabilirler.

S. Bilinç yönlendirilmiş dikkat ve irade gerektirir mi?

C. Bütün bunlar: dikkat, bilinç, birlik, bireysellik, irade, aynı şeyin farklı tonlarıdır. Onları bölüyoruz, ama onlar aynı. Kısa anlar için hepsine sahip olabiliriz, ama onları tutamayız. Kendinizi yeterince uzun bir süre gözlemlerseniz, hemen hemen her şeyin anlarını bulacaksınız. Ama sadece anlar. Amacımız, bir fotoğrafı düzeltirken bu anları arttırmak, güçlendirmek, düzeltmek.

S. Bunu nasıl yapmalı?

C. Tüm çalışma kabloları aynı yönde. Sahip olmadığımız şeylerin isimlerini bulmak yardımcı olmaz. Bu konuda bir şeyler yapmak gerekiyor.

S. Dikkat edilmesi gereken anlar dikkat dağıtıcı olmama-

sına bağlı mı?

C. Daima dikkat dağıtıcı şeyler vardır, sadece kontrol sahibi olmalıyız. Koşullara güvenirsek, iş merkezlerin duygusal bölümlerinde olur, entelektüel bölümlerde olmaz. Entelektüel bölümlerde ise, yönlendirilmiş dikkat gerektirir. Merkezlerimiz orada, tamamen gelişmiş, kullanılmayı bekliyor, ancak bunların daha yüksek kısımlarını kullanmıyoruz.

S. Kişi daha yüksek durumlara ulaşmak için 'tüm saçmalıklar' dışında bir şeyden fedakârlık etmek zorunda mı?

C. 'Saçmalık' belki de iyi bir kelimedir. Ama fedakârlık ettiğinizde, bu sizin için bir saçmalık değildir. Nesnel olarak saçmalık olabilir, ama saçmalık olduğunu düşünüyorsanız fedakârlık olmazdı.

S. İçimde bir çatışma var ve ne istediğimi bilsem de hiçbir fark yaratmıyor. Hala benim için kötü olan şeyi yapıyorum.

C. Bu sadece bildiğiniz anlamına gelir. 'Yapabilmek' farklıdır. Kendi başına bilgi, istediğini yapmak için yeterli güç vermez. En başta hayal gücüyle, olumsuz duyguların ifadesiyle, konuşurken vb. Mücadele ederek yavaşça enerji biriktirmelisiniz. Bu, sizin için daha iyisini yapma imkânı verecektir.

S. Olaylara karşı farklı bir tutumunuz olsaydı, duygularınız farklı olurdu, değil mi?

C. Ne gibi farklı tutumlar? Ne gibi şeyler? Nasıl cevap verebilirim? Dünyada milyonlarca şey ve milyonlarca farklı tutum var. Görüyorsunuz, bu pratik bir soru; bu dilde sorulamaz. Sorunuzun başka bir kişiye nasıl ses çıkacağını görmeye çalışın, çünkü farklı şeyler ve farklı tutumlarla ne demek istediğinizi biliyorsunuz, ama bilmiyorum.

S. Olumsuz duygulara karşı bir silah olarak doğru tutumlarla bağlantılı olarak soruyorum. Tutum kabul etmek veya reddetmek anlamına mı geliyor?

C. Bu bir reddetme meselesi değil, bir anlayış meselesidir. Bu bağlamda doğru ve yanlış tutumlardan bahsettiğimde, genel olarak olumsuz duygulara karşı tutumlar ve genel olarak olumsuz duygular, makinenin çalışmasıyla ilgili konuşmalar için bir konudur. Kendi gözleminiz veya kişisel çalışmanız hakkında konuştuğunuzda, hangi olumsuz duyguyu kastettiğinizi açıklamalısınız: kıskançlık, korku, öfke vb. Genelleme olamaz, çünkü olumsuz duygular çok farklı ve tutumlar farklıdır. Birisi hakkında bir şey söyleyebilirsin, başka bir şey, başka bir şey Olumsuz duyguları hep birlikte alırsak, belli bir ortak nitelikleri vardır, ancak kendi gözlemleriniz hakkında konuştuğunuzda, şeyleri tutumlardan değil, farklı bir ölçekte almalısınız, olumsuz duygular, hayal gücü, özdeşim, sanki sizden on bin mil uzakta soyut şeylermiş gibi, bu terimleri genel özelliklerin açıklanması için kullanmak mümkündür, ancak kendi işiniz hakkında konuşurken bunları kullanamazsınız. Yapmanız gereken belli bir kişisel işiniz var. Belli bir amacınız var, bir şey almak istiyorsunuz ve içinde bir şey sizi engelliyor- yine de tutumlar, olumsuz duygular, düşünmek vb. hakkında konuşuyorsunuz. Gerçek şeyler hakkında konuşun. Bu terimler bir kitapta olabilir ve bir kitaptan kelime öbekleri alıyormuş gibi konuşuyorsunuz.

Sistemimizde- ya da konuyla ilgili herhangi bir sistemde, kabul edilmiş olsun ya da olmasın- üç farklı dilin ya da felsefi, teorik ve pratik düşünmenin üç yolunun olduğunu anlamalısınız. ‹Bu teorik› ya da ‹ felsefedir ‹bir soruya cevap, dilin yanlış olduğu anlamına gelir Bir şeyi felsefi bir şekilde soramazsınız ve pratik bir cevap bekleyemezsiniz. Soyut bir sorunun somut bir cevabı olamaz.

Bu kelimelerdeki 'felsefi', 'teorik' ve 'pratik' arasındaki anlam farkının kendilerine atfedilen sıradan anlama oldukça ters olduğunu anlamalısınız. Felsefi en kolay yaklaşımdır, teorik daha zor ve daha yararlıdır ve pratik en zor ve en yararlı olanıdır. Felsefi bilgi olabilir- çok genel fikirler, teorik bilgi olabilir- bir şeyi hesapladığınızda ve gözlem yapabileceğiniz ve deney yapabileceğiniz pratik bilgiler olabilir. Felsefi dilde, olasılıklar hakkında olduğu kadar çok şey hakkında konuşmazsınız. Di-

ğer bir deyişle, gerçekler hakkında konuşmuyorsunuz Teorik dilde yasalar hakkında konuşuyorsunuz ve pratik dilde kendiniz ve çevrenizdeki her şeyle aynı şeylerden, yani gerçeklerden bahsediyorsunuz. Bu gerçekten bir ölçek farkı.

İşler bu üç ölçekte alınabilir ve birçok şey alındıkları ölçeğe göre tamamen değişir, bunlar felsefi ölçekte bir şeydir, teorik ölçekte alındığında oldukça farklıdır ve pratik ölçekte yine oldukça farklıdır. Örnek bulmaya çalışın. Bazı şeyler üç ölçekte de alınabilir, bazıları sadece iki, bazıları birebir kendisiyle konuşmak bile bu üç ölçeği karıştırmamalıdır, aksi takdirde kişi zaten olduğundan daha fazla karışıklık yaratır ve sadece daha az ve daha az anlar.

S. Kendini hatırlama çabası pratik mi?

C. Pratik olabilir, teorik olabilir ve felsefi olabilir.

S. Nesnel bilinç felsefi ölçeğe ait gibi görünüyor?

C. Tam tersi: oldukça pratiktir. Fakat bizim için demek istiyorsan, nesnel bilinç kesinlikle felsefi bir fikirdir. Aynı zamanda bu durumun parıltılarının tanımlarının incelenmesi mümkündür. Eğer biri bu tanımları inceler ve benzerlikler bulmaya çalışır, teorik hale gelir.

S. Bu bölüm hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorum. Neyin pratik olduğunu bilmiyorum.

C. Bu, her anlamda yapabileceğiniz şeyler anlamına gelir. Sadece 'yapmak' bir ölçekte veya başka bir ölçekte olabilir. Yapmak her zaman düşünmek ya da konuşmaktan daha önemlidir. Dolayısıyla, felsefi düşüncenin, teorik konuşmanın ve pratik yapmanın olduğunu düşünürsek, pratik daha önemlidir.

S. Felsefi düşünce nedir?

C. Çok büyük ölçekte düşünmek.

Bir şey felsefi ölçekte çok güzel görünebilir ve teorik ölçekte alınan aynı şey çok dar ve aptal bir teori olabilir ve pratik

olarak ele almak suç sayılabilir.

Felsefi, teorik ve pratik olarak ayrıldığını ilk duyduğumda, yüksek akıldan gelen bilgi okullarının üç sınıfa ayrılabileceği söylendi; pratik okullar en yüksekti, daha sonra teorik ve son felsefi okullar geldi. Ama genellikle bahçecilik, çizme ve benzeri pratik şeylerle anlarız. Teorik bilgi ile matematik, jeoloji vb. Anlıyoruz ve felsefi olarak genellikle ne istediğimizi anlıyoruz-felsefe. Fakat bu sisteme göre felsefe okulları sadece hazırlık okullarıdır.

S Derslere ilk geldiğimde 'okul' kelimesinin bir düşünce okulu anlamına geldiğini düşünüyordum, ama şimdi tıpkı bir çocukken bulunduğum okul gibi görünüyor.

C. Kesinlikle. Bu bir düşünce meselesi değil, yapma meselesi.

S. Bir düşünce okulu da öyle değil mi, çünkü yapmak düşünmeden gelmeli mi?

C. Kesinlikle belli bir düşünce olmalı, çünkü hiçbir şey yapamayacağımızı düşünmeden, ama düşünme sadece yardımcı bir süreçtir, amaç bu değildir. Bir düşünce okulunda özgürlük hakkında düşünmek yeterlidir. Özgür olmayı isteriz, sadece bunu düşünmekten memnun değiliz.

S. Bu okul her üç türden mi yoksa sadece bir tanesinden mi oluşur?

C. Bence üçünü de söylemek daha iyidir. Üç tarafı vardır. Ayrıca, bazı insanlar sistemi felsefi, diğerleri teorik olarak ve diğerleri pratik olarak ele alır. Aynı şeyin farklı şekillerde ele alınabileceğini unutmamalısınız.

S O halde bu sistem felsefe ile bağlantılı mı?

C. Ondan tamamen bağımsız olamaz. Bazı açılardan meşru bir düşünme şeklidir. Fakat insanın gelişimini, insanın ilerlemesini düşünürken, felsefi olanları değil psikolojik yer işaret-

lerini aramak daha iyidir.

Psikolojik işaretler gerçektir, diğerleri hayal gücü olabilir. Bir insanın aklı büyük felsefi sorunlarla uğraşıyor olsa bile, varlığı oldukça düşük bir seviyede olabilir. Fakat bir insan daha bilinçli ise, o zaman tüm tarafları gelişebilir.

S. Psikolojik değerleri kim değerlendiriyor?

C. Kişinin yargılayabileceği kesin nesnel işaretler vardır- kesin iç standartlar. Belli bir noktada nesnel olabilirler. Dediğim gibi, felsefi yer işaretlerini aramıyoruz, psikolojik yer işaretlerini istiyoruz. Bunu anlamak çok önemlidir. Felsefi sonuçlar sadece sözler, retorik olabilir, ancak psikolojik işaretlerle ilgili hiçbir hata olamaz- kendisi için.

S. Felsefi düşünceyi kullanmak tembellik mi?

C. Öyle olması gerekmez. Bazen sadece felsefi olarak alabileceğiniz şeyler vardır, diğerleri sadece felsefi ve teorik olarak. Pratik bir yaklaşıma sahip olmadığımız ve benzerlikler bulmamız gereken şeyler var. Bu yüzden bazen oldukça doğru. Ama sadece pratik olarak alabileceğiniz şeyler var, çünkü ancak o zaman onlara değer verebilirsiniz.

S. 'Yeni kategorilerde düşünmek 'ten söz ettiniz. Bunu 'yapabilmek' bana imkânsız gibi geliyor.

C. Çok doğru. Aynı zamanda, farklı kategorileri anlamaya başladığınızda, en azından bazen farklı bir şekilde düşünebileceksiniz. Fakat bu doğru düşünmenin bütün tanımı değildir. Çoğu zaman doğru kategorilerde düşünmüyorsunuz çünkü yeterli bilgiye sahip değilsiniz. Durumumuzda bile daha iyi veya daha kötü düşünebiliriz.

S. Yeni bir şekilde düşünmeye çalıştığımda, nereden başlayacağımı bilmiyorum.

C. Çok fazla materyaliniz var- bu sistem. Birisine bu sistemin fikirlerini açıkladığınızı hayal etmek için zihninizde ye-

niden yapılandırmaya çalışın. Bu sistemin insan ve evren hakkında söylediklerini yeniden yapılandırmaya çalışın. Bir şey hatırlamıyorsanız, diğer insanlara sorun. Bu iyi bir egzersiz. Ya düşüncelerinizi çevirir ve onları kontrol edersiniz ya da kendi başlarına dönerler. Eğer kendileri dönerse, olumlu sonuçlar bekleyemezsiniz. Sonuç vermeleri için onları yönetmelisiniz.

S. Sistemi dışarıdaki kişilere açıkladığımı hayal ettiğimde, tüm sistem kelimeleri ve fikirleri için yeni kelimeler bulmalı mıyım?

C. Yeni kelimeler icat edemezsiniz. Sistemden bahsederken, bu sistemi öğrendiğiniz dili kullanarak konuşmanız ve kökenine başvurmanız gerektiğine dair kesin bir kural vardır. Gizlemeniz için hiçbir zaman bir zorunluluk olmayacaktır.

S. Eski düşünce tarzlarımızı tamamen ortadan kaldırana kadar farklı düşünemeyiz mi?

C. Hayır, bunu bekleyemezsiniz; şimdi bunu yapmak zorundasın. Yeni kategorilerde düşünmenin bir örneği düşünmenin kasıtlı olması gerektiğidir. Bir şeyin kasıtlı veya kasıtsız olup olmadığını her şeyi değiştirdiğinin farkında değiliz.

S. Mekanik düşünme sürecini tutuklamaya ve yeni bir şekilde düşünmeye çalışırsanız, diğer düşünme şekli de mekanik olma eğiliminde değil mi?

C. Evet, her şeyin mekanik olma eğilimi vardır, bu yüzden yeni bir şekilde bir şey yapmaya çalıştığınızda sadece ne yapmak istediğinizi değil, diğer birçok şeyi de izlemelisiniz. Kimlik içine girmemeli, hayal gücü girmemelidir; çağrışımları kontrol etmeyi öğrenmeli ve sizi kontrol etmelerine izin vermek yerine yalnızca ihtiyacınız olanlara sahip olmalısınız.

S. Ama çağrışım dışında başka bir düşünce türü var mı?

C. Kontrollü düşünme vardır. Düşüncenizi belirli bir nokta veya amaca sınırlayabilirsiniz. İlişkisel düşünme tesadüfi.

Eski çağrışımlar tarafından onları değiştirmek için herhangi bir girişimde bulunmadan düşünmeye devam edebiliriz veya yeni bakış açıları getirerek yeni çağrışımlar deneyebiliriz.

S. Doğru düşünme hakkında; sistemle bağlantılı bir şey düşünmeye çalıştığımda, bu durumun gitgide yok oluyor.

C. Doğru düşünmek için sadece sistem hakkında düşünmek yeterli değildir, bunun önemli olduğunu düşündüğünüz yöntemdir. Sistem hakkında veya sistemle hiçbir ilişkisi olmayan bir şey hakkında doğru veya yanlış düşünebilirsiniz. Dolayısıyla bu konuya değil, düşünme yöntemine bağlıdır. Ve yöntem tarif edilemez. Yanlış düşünme örnekleri ve doğru düşünme örnekleri bulmalı ve sonra bunları karşılaştırmalısınız.

Zihnimizi kontrol etmeyi öğrenmeliyiz; yapıcı ve kusurlu düşünceyi anlamalı ve sadece küçük bir parça yerine tüm beynimizi kullanabilmeliyiz. Bu konuda yardımcı olabilecek tek şey kendini hatırlamaktır.

Düşünmek istediğiniz soruya kişisel bir bağlantı, kişisel bir ilgi bulmaya çalışmalısınız, o zaman bu büyüyecek ve gelişecektir. Kişisel olarak, daha önce ne düşündüğünüzü, size kendiniz gelen ve cevaplayamadığınız soruları veya bunun gibi bir şeyi kastediyorum. Ve şimdi daha fazlasını görebildiğinizi fark ettiğinizde, bu başka şeyleri zorlayabilir.

S. Sistem hakkında bir fikir düşünürken, kafasında meydana gelen sıradan şeylerle karşılaştırıldığında bir düşünce çizgisi tutmak zordur- materyal çok sınırlıdır.

C. Hayır, materyal çok büyük- başka bir şey sınırlıdır. Ya arzu sınırlıdır ya da çaba sınırlıdır, fakat maddi değildir.

S. Sürünen diğer düşünceleri dışarıda bırakma direncinin nedenini bilmek istiyorum.

C. İki sebep vardır: Direnişin nedeni bir şeydir ve kesintiye uğrayan düşüncelerin nedeni başka bir şeydir. İkincisi sıradan düşünme şeklimizi gösterir- asla bir çizgide kalamayız

çünkü kazara ilişkilendirmeler gelir. Direniş başka bir şeydir; beceri eksikliğinin, onunla nasıl başa çıkılacağını bilmemenin, belirli bir çizgide kasıtlı düşünme deneyiminin eksikliğinin sonucudur. Bu kapasite eğitilmelidir.

Düşüncemizde neyin eksik olduğunu söyleyebilirim, ancak bu konuda kendi gözlemleriniz yoksa, bu sizin için hiçbir şey ifade etmeyecektir. Her düşünce çok kısa; düşüncelerimiz çok daha uzun olmalı. Kısa düşüncelere ve uzun düşüncelere sahip olduğunuzda, ne demek istediğimi göreceksiniz.

S. Düşünme kapasitemizin sınırlamaları beni etkiledi. Neye bağlılar?

C. Sadece kendinizde daha iyi bir düşünme örneğine sahip olduğunuzda, merkezlerin daha yüksek bölümlerini kullanarak, daha fazla bilince sahip olduğunuzda, bu sınırlamaların neye bağlı olduğunu göreceksiniz. Zihnimizin sınırlı olduğunu biliyoruz, ancak neyin sınırlı olduğunu bilmiyoruz. Bu iki düşünme biçimini bildiğinizde ve bunları karşılaştırabildiğinizde, farkın nerede olduğunu bileceksiniz ve sonra nedenler hakkında konuşmak mümkün olacaktır.

S. Çok iyi bir aklı olan bir insanın gelişimi, aklı çok iyi olmayan birinden daha hızlı olmaya mı bağlı?

C. Bazen evet, bazen hayır; akıl tarafından merkezlerin dengesi ve bilincin gelişmesi kadar çok şey yapılamaz, çünkü sıradan bir durumda 1, 2 ve 3 numaralı insan daha uyanık veya daha az uyanık, daha bilinçli veya daha az bilinçli olabilir.

İyi bir aklı olan bir insan oldukça uyuyor olabilir ve sonra kendi entelektüel başarısından çok emin olabilir ve çalışmaya başlamak için çok fazla özdeşleşebilir. Aklı onu durdurabilir. Bu genellikle olur. Çoğu zaman entelektüel gelişim çalışmayı önler, çünkü bir insan çok tartışmacıdır, her şey için tanım gerektirir, vb.

Aklın tek başına geliştirilmesi yeterli değildir, çok geçmeden duygular üzerinde çalışmak gerekli hale gelir.

S. Daha önce hiç düşünmemiş insanların, işte düşündüklerinden daha az zorluk çektiğini fark ettim. Hangisi daha iyi?

C. Her ikisi de iyi değil; düşünmeyen biri ve çok düşünen biri.

S. Aynı şey hayatta zeki sayılan insanlar için de geçerli mi?

C. Zeki kabul edilen insanlar çok farklı olabilir, bu yüzden hepsi hakkında bir kategoride konuşmak zordur. Gerçekten zeki olabilirler, sadece zekiymiş gibi davranıyor olabilirler, ya da başka insanlar zekiymiş gibi davranabilirler. Ancak, zekilikleriyle çok özdeşleşmiş insanları kastediyorsanız, o zaman onlar için çok zordur, sadece zekiliklerinin değil, kimliklerinin bir sonucu olarak. Bazen hayattaki bir avantaj, işte bir dezavantaj anlamına gelir, çünkü 1, 2 veya 3 olan daha iyi insan, kişinin fethetmek için daha fazla öz irade ve sadakattir. Çalışmanın bakış açısından en kolay ve en avantajlı olanı sıradan bir insan olmaktır.

S. Hayatta başarılı olmak şart değil mi? Ya da sonuç ne olursa olsun yaşam aktiviteleri ile tanımlanmamalı mı?

C. Her ikisi de gereklidir. Başarı, yalnızca biri onunla özdeşleşmezse kendi başına tehlikeli değildir. Amaç başarı ya da başarısızlık değil, özdeşleşmeme. Başarı birçok konuda yardımcı olabilir.

S. Akıl sistemde ne kadar büyük bir rol oynuyor?

C. Akıl çok önemli bir rol oynar çünkü onunla başlarız. Kendine itaat eden tek merkezdir. Ancak aklın gelişimi ancak belirli bir sınıra kadar çıkabilir. Olasılıklar duygusal merkezdedir.

S. Düşüncelerimizi şimdi kontrol edecek bir şey var mı?

C. Doğru yönde çıkarlarınız varsa, bu çıkarlar diğer tüm şeyleri belirli bir ölçüde kontrol eder. Eğer ilgilenmiyorsak, kontrolümüz yoktur.

S. Bu fikirleri doğru düşünmeye çalışırken, entelektüel merkezin entelektüel bölümünü kullanmanız gerektiğini söylediniz. Düşündüğünüzde dikkati kontrol etmeye çalışarak bunu yapabilir misiniz?

C. Hayır, eşzamanlı bir eylemdir; bölemezsiniz. Gerçek şu ki, bazı şeyler hakkında sadece entelektüel bölümde düşünebilirsiniz- doğru düşünürseniz ve doğru düşünmek istediğiniz şeyi formüle ederseniz. O zaman, kesinlikle, hayal gücüne girmeden kendinizi bu fikir üzerinde tutmalısınız. Böylece işlevin kendisi yeri belirler.

S. Düşünmek istediğim şey hakkında nasıl düşüneceğimi bilmediğim sonucuna vardım. Engebeler yüzünden mi?

C. Bence bu fikirleri düşünmeye alışık değiliz- onlar hakkında düşünmenin gerekli olduğunu düşünmüyoruz. Gerekliliği fark edersek, belki de başarabiliriz. Ancak engebelerin bununla hiçbir ilgisi yoktur.

S. Genel deneyim, sistemle erken temasın inşaattan daha fazla yıkım getirmesi olduğunu düşünüyorum.

C. Bana göre, yapım ve yıkım fikri yanlış. Hiçbir şey yok edilmez, ancak sahip olmadığımız bir şeyimiz olduğunu hayal edersek, çalışmaya başladığımızda bir şeyimiz olduğunu düşündüğümüzü görebiliriz, ancak şimdi sahip olmadığımızı görüyoruz. Bu bir yanılsama olduğu ve onu feda etmemiz gerektiği anlamına gelir. Gerçek şeyler veya yanılsamalar yaşayabiliriz. Gerçekten sahip olduğumuz hiçbir şeyi kaybetmeyiz; sadece sahip olmadığımız bir şeye sahip olduğumuz fikrini kaybederiz.

Genellikle insanlar işte hayal kırıklığına uğrarlar, çünkü en başından beri, başkalarını değil, bazı şeyleri seçmeye başlarlar. Yani bir süre sonra sisteme sahip değiller, ancak kendi seçimleri var ve bu işe yaramayacak. Diğer insanlar sadece entelektüel olarak anlamak ister ve kendileri ile deney yapmak ve gözlemlemek istemezler, ancak pratik çalışma olmadan hareket etmek imkansızdır.

S. Pratik çalışmaya ne zaman başlayabileceğimiz söylenecek mi?

C. En başından beri pratik çalışmalar yapıyorsunuz. Eğer sadece teorik çalışmalar yapmış olsaydınız, hiçbir şey yapmadığınız anlamına gelir. Bu çalışma birinciden pratiktir.

Sıkça söylediğim gibi, ilk koşul ne elde etmek istediğimizi asla unutmamamızdır. İnsanlar buna farklı taraflardan geliyor. Bazıları bilmek ister. Belli bir bilgi olduğunu ve belki de bilen bir yerlerde insanlar olduğunu fark ederler ve bu bilgiyi edinmek isterler. Diğer insanlar zayıflıklarını fark ederler ve onlardan kurtulabileceklerse şeylerin farklı olacağını anlarlar. İnsanlar farklı amaçlarla gelirler ve başlangıcını asla unutmamalıdırlar. Hatırlatılabilirler, ancak kendileri hatırlamazlarsa bu pek yardımcı olmaz.

S. Keşke amacımı güçlendirebilseydim. Daha önce olduğu gibi tepki vermeye devam ediyorum ve mekanik gibi görünüyorum. Sanırım daha çok denemek gerekli mi?

C. Çok çalışmak kendi başına yardım etmeyecektir; anlayışa dayanmalıdır. Bu daha çok bir değerleme, genel değerleme, fikirlerin değerlemesi meselesidir. Yeni bir şekilde düşünebileceğiniz hemen hemen her şey hakkında — öncekinden daha iyi bir yol. Bir araya gelemediğiniz veya anlayamadığınız birçok şeyi gelmeden önce anlayabilir ve birbirine bağlayabilirsiniz. Ancak, ne yazık ki, tüm eski düşünme yollarını korumak ve aynı anda yenisine sahip olmak istiyorsunuz ve bu yüzden yeni için yer yok.

Yine, bazı olumsuz duygu alışkanlıklarınız varsa, onları sahipken kendinizi hatırlayamazsınız; yani kendinizi hatırlamak için, çalışmak için biraz boş zamanınız olmalı. Hiçbir şeyden fedakârlık etmek istemediğiniz için hiçbir amaç yoktur. Sahip olduğunuz her şeyi tutamaz ve yeni şeylere sahip olamazsınız.

S. İnsanda, sistemin amacı ile sıradan yaşamın amaçları arasındaki pratik bağlantıyı bulmayı zorlaştıran birlik eksikliği midir?

C. Sıradan yaşamda hiçbir amaç yoktur; hata yaptığınız yer burası. Sıradan yaşamda bir amaç başka bir amacı aşar ve onu yok eder veya doğasını değiştirir, böylece sonunda hiçbir amaç olmaz.

S. Sokaktaki insanın bir amacı olmadığını söylüyorsun. Ama yaşlandıkça çok fazla uçmazsınız, tek bir şeyle ilgilenirsiniz.

C. Tek taraflıdır. Kişinin varlığının ve bu çizginin hiç dokunmadığı bilgisinin başka birçok yanı vardır. Bazı insanlar hayatta bile belirli bir birlik geliştirebilirler, ancak bunlar istisnalardır. Dediğiniz gibi, kişi bir şeyle ilgilenirse, sadece bir grup "ben "in bu ilgisini geliştirir; diğerleri bunu bilmiyor, sadece küçük bir azınlık söz konusudur. Yani burada iki soru var: azınlık ve çoğunluk sorunu ve eğer bir ilgi alanı ortaya çıkarsa, başka birçok şeye dokunmaz ve varlığın sadece küçük bir bölümünü işgal eder. Bütün varlık asla buna katılmaz.

İşte ve sıradan yaşamda bu değerler sorunu hakkında daha önce söylenenlerin daha iyi anlaşılması gerektiğini düşünüyorum. Sıradan yaşamda o kadar çok hayali değer vardır ki, biraz açıklığa kavuşturmak faydalıdır. Hayatta en iyi şeylerin hiçbir anlamı yoktur; insanlar neyin küçük olduğunu görüyor ama neyin büyük olduğunu özlüyorlar. Çalışmada, uyandığınızı hissetmek için önce birçok farklı şey yapmalısınız. Sonra başka şeyler gelir; her şey geliyor, çünkü bu sadece başlangıç.

Çalışmada amaç gereklidir, ancak keyfi veya icat edilmiş bir amaç olamaz. Uyanmak için sadece bir amaç olabilir ve bu sadece uykuda olduğunuzu anladığınızda ortaya çıkabilir, aksi halde buna gerek yoktur. Diğer tüm amaçlar, ancak bunları formüle edebilmek, buna uygun olmalıdır. Sonra, kişi uyanmak istediğinde, kişi engelleri görmeye başlar, kişi uykuda olanı görür; kişi bir takım mekanik işlevler, konuşma, yalan söyleme, olumsuz duygular vb. bulur ve insan tüm yaşamın uyanmak için zaman bırakmayan mekanik işlevlerden oluştuğunu fark eder. O zaman kişi onları bastırmak ya da en azından daha az güçlü hale getirmek gerektiğini anlar; o zaman kişinin uyanmak için zamanı olabilir.

S. Sorunum, gerçekten uyanmak ister miyim?

C. Ne diyebilirim? Bir dükkâna geldiğinizi ve 'Burada bir şey almak ister miyim?' Diye sorun. Bu durumda aynıdır. Peki nasıl cevap verebilirim? İlk önce sadece hoş olmayan şeyler aldığınızı anlamalısınız. Belki (sadece söyleyebilirim) hoş bir şey elde etme olasılığı çok hoş olmayan bir şeyi kabul etme kapasitesine bağlıdır; belki de tek şans budur. Ve çok tatsız bir şey olmasını kabul ederseniz, her zaman pazarlık yaptığınızdan daha fazlasını alırsınız. Yarım kilo tatsızlık kabul ediyorsanız, yirmi kilo alırsınız. Asıl soru, ödemek zorunda olduğumuz madeni para nedir. Çaba henüz gerçek para birimi değil;

çaba, para birimi olabilecek bir şey elde edene kadar başka bir şeyle ve tekrar başka bir şeyle değiştirilmelidir. Çok karmaşık. Ama sizi korkutan ne?

S. Acı aklımdaki kelime. Hoş olmayan şeylerle yüzleşmenin bana göre olduğunu sanmıyorum.

C. Bu bir zevk meselesidir. 'Hoş olmayan' ne anlama geliyor? Ödeme demek.

İşleri hiçbir şey için almanın daha iyi olduğuna oldukça katılıyorum, ancak böyle bir yöntem henüz icat edilmedi. Ya biri bunu anlar ve şöyle der: ‹Ödeyeceğim, sadece nasıl olduğunu bilmeliyim›; ya da biri şüphe duyar ve şöyle der: ‹Ya ödememem ya da kendime ödeme yapsam iyi olur. Sonra hiçbir şey olmaz.

S. İlk başta çalışmak için endişeliydim. Şimdi yapılacak çok fazla şey olduğunu görüyorum ve umutsuz olduğunu hissediyorum.

C. Tanımda çok fazla görünse de, hepsi aynı şeye geliyor. Zamana ihtiyacı var; organik bir süreçtir. İşler yıllardır yanlış gidiyor, onlara dönmeleri için zaman vermek gerekiyor.

S. Bazen ne yaptığımı veya ne istediğimi bilmediğim için çok korkuyorum. Çok olumsuz olmama izin veriyorum.

C. Öncelikle izin vermemelisiniz; ve ikincisi, şüpheye düştüğünüzde,

belli bir değerlendirmesi olan diğer 'Ben'leri getirmeyi denemeyi hatırlamalısınız. Şüpheleri ele geçirmenin tek yolu budur.

S. Bu iş için büyük bir tiksinti ve kaçmak için özlem duyduğum zamanlar var, çünkü içimde vazgeçmek istemediğim bir şey var. Bununla nasıl mücadele edebilirim?

C. Ya kaçmak ya da bir şeyden emin olana kadar tereddüt etmeye devam etmek zorundasınız. Tereddüt ederken hiçbir şey yapmamalısınız; bunu hatırlamak çok önemli. Nasıl anlaşılırsa, sadece daha iyi anladığınız ve onlar hakkında düşündüğünüz şeyleri seçmelisiniz; bu yüzden yapmakla ilgili olarak, emin olduğunuz şeyleri seçmeli ve hayatınızı anlamadığınız şeylerle bozmamalısınız. Doğru düşünürseniz, yani sadece anladığınız şeyleri toplar ve saklar ve anladığınız şeyleri yapmaya çalışırsanız, sayıları artacaktır. Fakat zihninizi anlamadığınız şeylerle doldurursanız, asla hareket edemezsiniz. Bu, sistem yönteminin çok belirgin bir parçasıdır.

Çok iyi bildiğimiz pek çok şey var ama kendimizi, özellikle de kelimelerle kandırmaya devam ediyoruz. Kelimelerin değerini anlamak çok zordur. ‹Ruhta fakir› kelimelere inanmayanlar ve ‹ruh bakımından zengin› kelimelere inananlardır. Genellikle insanlar ‹Bunu yaparsam ve güzel olur› derler. Tam olarak istedikleri gibi yapmanın imkânsız olduğunu, her şeyin biraz farklı olacağını ve sonunda her şeyin oldukça farklı olacağını anlamıyorlar. Sonra, bunun farklı olduğunu gördüklerinde, 'Evet, ama asıl fikir iyiydi' diyorlar. İyi değildi. Sadece bir fikir olarak güzel görünüyordu, ama gerçekleşmede çoğu zaman kendi zıttı haline geliyor. Uyuşmazlık nedeniyle mutlaka değişecektir. Üçlülerden geçebilen ve yapamayan, sadece bir kuvvet, yarım kuvvet veya çeyrek şeklinde var olabilecek bazı fikirler vardır. S. Aradığımız anlayışa ancak bazıları tarafından ulaşılabileceğine inanıyorum. Birçoğumuzun boş bir eleme duvarına girebileceği ve başka bir şeyin olmayacağı muhtemel değil mi?

C. Hiçbir şey garanti edilemez. Ancak bir şey ister ve çalışmaya çalışırsa ve başa çıkmak çok zor olan bazı hoş olmayan özellikler göstermezse, bir şansı vardır. Söyleyebileceğim tek şey bu. Kişi diğer herkesle aynı şansa sahiptir. Bir kişi çok iyi ve güzel özelliklere sahip olabilir ve bunun arkasında, işi çok zor, belki de bu kadar zeki özelliklere sahip olmayan birinden daha zor hale getiren küçük bir özellik vardır.

S. Vicdan en çok kendini tanımasına yardımcı olacak bir şey midir?

C. Evet, gerekli bir unsurdur; kişi içinden geçmek zorundadır. Bu dünyadaki en nahoş şeydir, çünkü sıradan durumda şeyleri kendimizden gizleyebiliriz. Bir şey görmek istemiyorsak, sadece gözlerimizi kapatıyoruz ve görmüyoruz. Fakat vicdan durumunda gözlerimiz kapanmayacak.

S. Sistem fikirlerini günlük yaşama nasıl getirebiliriz?

C. Kendinizi ve sistemi inceleyerek. Herkesin birçok kişisel sorusu ve sorunu vardır, ancak şu anda sistem birbirinden ayrıdır. Yavaş yavaş onu daha fazla şeyle bağlamayı öğreneceksiniz ve bir süre sonra sistemin fikirleri her şeye girecek.

S. Öyleyse gereksiz yere konuşmak, biri gibi hissettiğinde gülmek ve şaka yapmak zaman kaybı mıdır?

C. Tek başına yanlış bir şey yoktur. Yanlış olan, mekanikliği artıran şeydir. Sohbet etmek ve gülmek için zaman geçirmek en mekanik şeylerden biridir. Ne istediğine bağlı. Dinlenmeye karar verirseniz, bu gerçekten dinlenme olur. Ama durduramazsan, seni ele geçirirse, o zaman yanlıştır.

S. Belirsiz hayaller, hayaller ve endişeler içinde ne kadar enerji harcadığımı görebiliyorum, ama bunu önlemek için güçsüzüm.

C. Bütün sistem bunu önlemenin bir yoludur. Ama önce çalışmalısın. Çok karmaşık bir makine ile uğraşıyorsunuz ve

bunu bilmelisiniz. Bunu inceleyerek kişi neyin kalması gerektiğini, neyin kaybolması gerektiğini, neyin yardımcı olduğunu ve neyin engel olduğunu, neyin kaldırılması gerektiğini, neyin teşvik etmesi gerektiğini öğrenir. İnsanlar ya yapabileceklerinin farkında değiller ya da anlarlarsa çok kolay alırlar. Farkına varmanın, karar vermenin yeterli olduğunu düşünüyorlar ve kişi değişecek. Fakat aydınlanma tek başına bir değişiklik üretmeyecektir; içimizde yarattığımız çok fazla eğilim var. Onlarla nasıl mücadele edeceğimizi bilmeliyiz.

S. Sürekli geçmişime karşıyım. Kökler çok geriye uzanıyor.

C. Çok doğru. Sadece doğrudan bir yöntem yoktur; bugünden başlamalıyız, dün değiştiremeyiz. Güne geçmeye çalışın, bu yarına belirli bir değişiklik getirebilir. Bu herkesin durumu, başlamak zorunda olduğumuz bir durum. Ancak üstesinden gelinemeyecek bir engel değildir.

S. Son zamanlarda kendimi bulduğum koşullar hakkında çok olumsuz davrandım ve hangi tavrı almam gerektiğini açıkça göremiyorum.

C. Belli koşullarda kişinin bir şeyle çok fazla özdeşleştiği ve şeylerin farkını görme olasılığını kaybettiği oldukça doğrudur. Bazen bir şey yapmak imkansızdır, bazen de mücadele etmek mümkündür. Ayrıca, büyütme ve abartma eğilimimiz var. Koşullar o kadar da kötü olmayabilir. Birçok bakış açısı vardır ve vakanın gerçekten nasıl olduğuna sadece siz karar verebilirsiniz.

S. Zorluk şu ki, sıradan yaşamda neyin doğru neyin yanlış olduğunu bilmiyorum ve bu, eylemlerim üzerinde bir ekran veya badana gibi davranıyor.

C. Bilmediğimizi söyleyemeyiz. Biliyoruz ya da her halükârda bilmemiz gerekir. Kimse bazı doğru ve yanlış fikirleri olmadan yaşayamaz. Fakat sisteme geldiğinizde ve bunun temelini anladığınızda, hakkın bilinçle, yanlışın da mekaniklikle bağlantılı olduğunu görürsünüz. Eğer insanlar biraz bilinçli,

olabildiğince azsa, yaklaşık bilinçli demek için daha iyi bir yönleri vardır. Aynı yerde durmak, ama öyle ya da böyle dönmek bile fark yaratır.

S. Merakı tatmin etmek için soru sormak yanlış mı?

C. Merak, normal bir şeydir, eğer çalışmanızı sağlayacak kadar güçlü ise ve doğru bir merak türü ise, çünkü farklı türler vardır. Doğru merak çok önemli bir entelektüel duygudur.

S. Hakikat merakımız nereden geliyor? Ve neden merak ediyoruz?

C. Merak, her merkezde var olan özel bir duygudur. Entelektüel merkezde, bilme arzusuyla bağlantılıdır. Peki bunu hakikat fikrine nasıl bağlarsınız? Bu sadece entelektüel bir süreçtir. Entelektüel olarak neyin doğru neyin yanlış olduğunu ayırt ederiz ve doğal olarak neyin yanlış olduğunu değil neyin yanlış olduğunu merak ediyoruz, yine sadece zihnimizde. Gerçeğin ne olduğunu bilmememize rağmen, neyin kesinlikle doğru olmadığını bilebiliriz. Zihnimiz öyle yapılır ki, neyin yanlış olduğunu bilebiliriz, ancak birçok durumda neyin doğru olduğunu söyleyemeyiz.

S. Bilmek arzusu ile sıradan merak arasındaki fark nedir?

C. Farkı yaratan şey, yönlendirildiği şeydir. Eğer komşunuzun sizi ilgilendirmeyen işini bilmek istiyorsanız ya da üçlüleri bilmek istiyorsanız, bu iki arzu merkezlerin farklı yerlerinde. Sıradan merak sadece zayıflık, aptallıktır.

S. Sanırım doğru türde bir meraktan yoksunum, çünkü soru sormakta zorlanıyorum. Ya çok tembelim ya da kendime cevap verebileceğimi düşünüyorum.

C. Gerçekten belirli sorular sormak istiyorsanız, cevabı bildiğinizi düşünseniz bile onlara soracaksınız. Eğer düşünmeye çalışırsanız, sorularınız olacaktır; şimdi birçok sorunuz olması gerekiyor, sadece onları formüle etmiyorsunuz. Soru sor-

mamak mümkün değil, çünkü bilmek istediğiniz yüzlerce şey var. Yani bunları düşünmeli ve formüle etmeye çalışmalısınız.

S. Birliğe sahip olmak gerçekten ne anlama geliyor? Kalıcı "ben" ile aynı olduğunu düşündüm, ama şimdi o kadar emin değilim.

C. Aynı olabilir; anlayışınızdan nereden başlayacağınıza bağlıdır. Bir karar verebilir ve iki veya üç gün sonra buna karşı harekete geçebilir ve kendinizi haklı çıkarabilirsiniz. Veya mücadele etmek, genellikle yaptığınız bir şeyi yapmamaya çalışabilirsiniz ve bunu tekrar yaptığınızı fark ettiğinizde, bir birliğinizin olmadığını fark edersiniz. Durumumuzda bile, birliğe ulaşmak için çaba gösterebiliriz, yani kendimizi toplayabiliriz, ya da dağılabilir ve bu konuda hiçbir şey yapmayız.

S. Kişi sevmediği bir iş yapmak için uğraşırken, tanımlamaktan başka, iyi yapmak için ne yapabilir?

C. İlk başta, bir iş işi yapmaya çalışırken, bunu yapabileceğiniz doğru noktayı yakalayamazsınız, çünkü bir veya başka türden bir iş sadece kendinizdeki bir noktadan yapılabilir ve bazen çok bu noktayı bulmak zor. Örneğin, bir mektup yazmak istediğinizde genellikle böyle olur, ancak bir kez başladığınızda düşündüğünüzden daha fazlasını yazabilirsiniz. Her şey doğru merkezin doğru noktasını bulmak. Yaptığımız her şey için, bunu yapabilen belirli bir merkezin belirli bir kısmı var ya da her durumda aynı merkezin veya diğer merkezlerin diğer bölümlerinden çok daha iyi yapıyor.

S. Bir şeyi iyi yapmak, sahte kişiliğe maruz kalmanın bir ölçüsünü içeriyor mu?

C. Belli bir dereceye kadar anlaşılabilir ki, eğer bir şey iyi yapabilirse, kişinin hem diğer insanların nasıl bir şey yaptığını hem de bir şeyi kendi başına nasıl yaptığını ve görebildiğini ölçebileceği belli bir standarda sahip olabileceği anlamına gelir. Eğer böyle bir şey yoksa, iyi bir şey yapamazsa, standardı yoktur.

S. Çok gördüğüm insanlara karşı eleştirel bir tutumum var ve durdurmaya çalıştım, ama yine çok kötü bir şekilde geri döndü

C. Evet, bazen çok baskıcı bir şey olabilir ve durdurmak insanların düşündüğünden daha zor olabilir Sadece tek bir şey vardır- sadece kişisel kâr açısından bakmak. Bu eleştirel tutum size bir şey veriyor mu yoksa vermiyor mu? Size hiçbir şey vermediğini göreceksiniz. Bu kişisel kar sorununu sık sık unutuyoruz, ama bu sadece meşru değil, tek kriter. Bazen fayda sağlayamayacağımız şeylere muazzam çabalar, zaman ve duygu harcıyoruz. Belki de bu eleştirmemenize yardımcı olacaktır. Havayı eleştirmekle aynı şey.

S. Sık sık işlerin kötü düzenlendiğini düşünüyorum.

C. Ve onları daha iyi düzenleyebilirsiniz? Duygusal hissettiğiniz zamanda değil, daha sonra her şeyi olduğu gibi almamız gerektiğinde daha iyi görebildiğiniz zaman bu düşünce tarzı ile mücadele edebilirsiniz. Değiştiremezsiniz, sadece kendinizi değiştirebilirsiniz. Bu tek doğru tutumdur ve bu konuda yeterince sık düşünürseniz, bu duygusal unsur kaybolacak ve doğru ölçekte, doğru ilişkilerde bir şeyler göreceksiniz.

S. Can sıkıntısını önlemenin bir yolu var mı? Onunla çok fazla enerji kaybediyorum.

C. Ve bunu ifade ederek başka bir sıkıntıya neden olabilirsiniz. Kendinizi bu konuda yakalamaya çalışın. Rahatsızlığı ifade ettiğinizde, bunu yapamayacağınızı görmeye çalışın, çünkü yardım edemeyeceğinizi fark edersiniz, ancak bir amaç için yaptığınızı düşünerek kendinizi aldattığınız için, bir şeyleri değiştirmek istersiniz, insanlar bu şeyi yapmamalı ve rahatsız edersiniz, vb. Ama bunu ifade ettikten sonra, daha da kötü olabilir, sizi daha fazla rahatsız edebilirler. Yanlış sonuçlar üretmek oldukça işe yaramazdır. Bu yanlış sonucu düşünürseniz, belki de rahatsızlık ve sonra neden ortadan kaybolabilir, çünkü sizi daha önce rahatsız eden şey sizi güldürecektir. Sık sık olumsuz duyguları ifade ettiğimizi düşünüyoruz, elimizde

olmadığı için değil, çünkü onları ifade etmeliyiz. İçinde her zaman kasıtlı bir şeyler vardır.

S. Bir şeylerin yanlış olması durumunda haklı olarak öfkeli olamaz mısınız?

C. En tehlikeli olumsuz duygular adaletsizlik, öfke duygusundan gelir. Daha fazla enerji kaybetmenizi sağlarlar ve haklıysanız daha kötüdürler.

S. Haklıysanız neden daha kötü?

C. Çünkü haklı çıkarıyorsunuz. Eğer yanılıyorsanız, kızgın olmanın saçma olduğunu görebilirsiniz. Ancak bu tam bir açıklama değildir. Bu açıdan bakmaya başlayın: Yanlış olan çok büyük şeylerin olduğunu unutmayın. Genellikle küçük şeylerle özdeşleşir ve büyükleri unuturuz. Büyük şeyleri düşünmeye başlarsak, bunun yanlış olan küçük bir şeyle özdeşleşmenin bir faydası olmadığını fark ederiz. Ve küçük bir tanımlama başka bir küçük tanımlamaya yol açar. Ama yine de tam bir açıklama değil.

S. İnsanlar başkaları üzerinde kalıcı bir etkiye sahip olabilir mi?

C. Evet, izin verdiğiniz ölçüde belli bir ölçüde yapabilirler. Kendinizi bu yönde ilerletir ve onların sizi etkilemesine izin verirseniz, onların bir etkisi olacaktır. Ama eğer kendinize 'etkilenmek istemiyorum' derseniz, bunların hiçbir etkisi olmayacaktır. Unutmayın, bunlar makineler; bir makine sizi etkileyebilir mi? Evet, izin verirsen. Diyelim ki harika bir araba görüyorsunuz ve hayatınıza bu arabaya sahip olursunuz, bu arabadan etkilendiğiniz anlamına gelir. İnsanlar için de aynı şey geçerli. Tanımladığınız veya düşündüğünüz kadar diğer insanların etkisine açıksınız.

S. Çalışmayla ilgili olarak insanlar yanlış bir şekilde onları etkileyerek zarar verebilir mi?

C. Evet, kişi yapabilir- bazı insanlarla, herkesle değil. Bazı insanlar çok kolay etkilenir, bu yüzden onlara iş hakkında yanlış fikirler verirseniz zarar verebilir. Bu yüzden insanlarla konuşurken yanlış anlaşılmamaya, yanlış izlenim vermemeye dikkat etmek her zaman gereklidir.

S: Derin uykunun neden bir an ilgi ve deney yapmaya teşvik etmesi gerektiğini açıklar mısınız ve uyku sırasında neden deneyi tekrarlama arzusu gider?

C. Her işlev, her çaba, enerjiye, uyanmanın özel enerjiye ihtiyacı vardır. Uyanma anında yanlış bir şey olursa, bir çeşit kimlik veya bunun gibi bir şey varsa, muazzam bir enerji israfı üretir ve bundan sonra uyanma olasılığını hatırlamadan uzun süre uyuyabilir. Ama sadece uyanış anında yanlış bir şey olursa. Şimdiki durumumuzda her an yanlış bir şey olabilir, çünkü ne olduğunu bilmiyoruz. Örneğin, bazı olumsuz duygular gelebilir ve öyle bir enerji israfı üretebilir ki, hiçbiri uzun süre kalmayacaktır. Bu yüzden, kendini hatırlamaya çalışmak için en önemli anlar, kişinin en çok tanımlandığı anlardır, çünkü eğer bu zor anlarda kendini hatırlayabilirse, diğer anlar daha kolay olacaktır. Ama eğer kişi sadece en kolay anları seçerse, o zaman zor anlarda asla bunu yapamaz. Her ikisini de denemek gerekiyor.

S. Sizce bir insan tüm hayatı boyunca bir bilinç durumunda yaşayabilirse, yanlış yapamaz mı?

C. Bu tür aşırı vakaları kabul edemeyiz ve 'her zaman' hakkında konuşamayız. Fakat bir insan biraz bilinçli olsa bile, ara sıra yarım saat hatta birkaç dakika kendini kontrol edebilseydi, sıradan bir insan hakkında bildiğimiz her şeyin onun için uygulanamayacağı kadar büyük bir fark yaratacaktır... Yanlış yapma hakkında, bu farklı bir soru. Bir insan kendini bu ölçüde bile hatırlayabilirse, ne yaptığını bilmeden az çok ciddi bir şey yapmayacağını kesinlikle söyleyebilir ve bir anda özellikle önemli bir şey yaptığında bilinçli hale gelir.

S. Bana ölüm yatağında iki insan arasındaki farkı anlatabilir misiniz, biri kendini hatırlama sanatını öğrenmiş ve biri bunu hiç duymamış mı?

C. Hayır, bunu tanımlamak için yaratıcı bir yazara ihtiyaç var. Birçok farklı olasılık var- insanlar çok farklı olabilir ve farklı durumlar olabilir.

Sana bir hikâye anlatsam iyi olur. 1916'da Moskova gruplarında sistemin kökeni ve iş hakkında ve kendini hatırlama hakkında anlatılan eski bir hikâye bu. - Bilinmeyen bir ülkede, sinsi bir insanın bir kafenin yanından geçerken şeytan ile tanışmasıyla olmuş. Şeytan hem aç hem de susuz çok zayıf bir haldeymiş, bu yüzden sinsi insan onu kafeye almış, bir kahve sipariş etmiş ve sorunun ne olduğunu sormuş. Şeytan iş olmadığını söylemiş. Eski günlerde ruhlar satın alırmış ve onları kömür ateşinde yakarmış, çünkü insanlar öldüğünde cehenneme alabileceği çok şişman ruhları varmış ve tüm şeytanlar memnunmuş. Ama şimdi cehennemdeki tüm yangınlar sönmüş, çünkü insanlar öldüğünde ruhları yokmuş.

Sonra sinsi insan belki birlikte iş yapabileceklerini önermiş. 'Bana nasıl ruh yapıldığını öğret› demiş, 've size hangi insanların ruhlarını benim yaptığımı göstermek için bir işaret vereceğim› demiş ve biraz daha kahve sipariş etmiş. Şeytan, insanlara kendilerini hatırlamalarını öğretmeyi, tanımlamamalarını vb. öğretmemesi gerektiğini açıklamış ve bir süre sonra ruhları büyürmüş.

Sinsi insan işe koyulmuş, gruplar organize etmiş ve insanlara kendilerini hatırlamalarını öğretmiş. Bazıları cidden çalışmaya başlamış ve onlara öğrettiklerini uygulamaya çalışmış. Sonra ölmüşler ve cennetin kapılarına geldiklerinde, bir tarafında anahtarları, diğer tarafında şeytan bulunan Aziz Peter varmış. Aziz Peter kapıları açmaya hazır olduğunda şeytan, 'Sadece bir soru sorabilir miyim- kendini hatırladın mı?' 'Evet, kesinlikle', diye cevaplamış insan ve bunun üzerine şeytan 'Affedersiniz, bu ruh benimdir' demiş. Bu, cennetin kapılarında neler olduğunu bir şekilde dünyaya iletmeyi başarana kadar uzun bir süre devam etmiş. Bunu duyan sinsi insanın öğrencileri gelmiş ve 'Madem kendimizi hatırladığımızı söylediği-

mizde şeytan bizi götürecekti neden kendimizi hatırlamamızı öğretiyorsun bize?' demiş.

Sinsi insan, 'Kendini hatırladığını *söylemeni* mi söyledim? Sana konuşmamayı öğrettim. ' demiş. 'Ama bu Aziz Peter ve şeytandı!' demiş onlar da ve sinsi insan, 'Ama Aziz Peter ve şeytanı gruplarda gördün mü? O zaman konuşma. Bazıları konuşmadı ve cennete ulaşmayı başardı. Şeytanla sadece bir anlaşma yapmadım, aynı zamanda şeytanı aldatmak için bir plan yaptım. '

BÖLÜM XIV

Kişisel zorluklar-Kişinin en acil ve en inatçı zorluğunu bulma gerekliliği-Olumsuz duygular, hayal gücü, yapıcı düşünme-Yeni bakış açıları oluşturma- Kimlik mücadelesi-Üç kategoride olumsuz duygular ve onlarla başa çıkmanın yolu-Olumsuz duyguların dönüşümü- Kızgınlık- Tembellik-Sıkıcı olumsuz haller-Hayal gücünün farklı formları- Acı çekmekten vazgeçmek-Elimizdeki en büyük güç olarak istemli acı çekmek-Organik yaşamda acının rolü-İnsanın evrim için özel yaratılması - Kişisel işlerde sorumluluk- Aynı anda birçok kolda çalışma gerekliliği-Yapıcı düşünme ve özellikleri- Çağrışımlı düşünme-Gerçeği anlamak için yüksek merkezlere duyulan ihtiyaç- Meditasyon-Doğru düşünme- Hayali konuşmalar- İnancın farklı anlamları-Ölümden sonra yaşam.

ŞİMDİ YAKIN VE PRATİK OLAN KİŞİSEL ŞEYLERİ düşünme zamanı geldi. Teori hakkında çok konuştuk ve kendinize ne demek istediğinizi sormadan çok fazla kelime kullanıyorsunuz. Şimdi gerçeklerle başa çıkmalıyız, nerede olduğumuzdan nereden başlayabileceğimizi anlamalıyız. Herhangi bir anda kontrol edebileceğimiz ancak tembellik, bilgi eksikliği, şüphe ya da başka bir şeyle kontrol edemediğimiz şeyler var. Bunları düşünmeliyiz- bu doğru düşünme olurdu.

Kişisel zorluklarınızı bulmaya çalışın. Dışsal bir tür zorluklar değil, içsel zorluklar demek istiyorum- kişisel özellikler, kişisel eğilimler ve hoşnutsuzluklar, tutumlar, önyargılar, anlayışınızı durdurabilecek ve çalışmanızı engelleyebilecek faaliyetler.

Kişisel çalışmanızda karşılaşabileceğiniz tüm zorluklar kabaca üç kategoriye veya sınıfa ayrılabilir

Her şeyden önce, olumsuz duygular Bazı insanlar için bu ilk ve belki de en önemli noktadır, bu yüzden olumsuz duyguların araştırılması ve kimlik saptama yöntemlerinin araştırılmasıyla başlamak zorundadırlar Bazı insanlar negatif olmayı, genellikle belirli bir yönde durduramazlar ve olumsuz duygular sertleştiğinde ve kalıcı olduğunda genellikle her türlü işi durdururlar, her şey mekanik hale gelir ve bir kişi ilerleyemez

İkinci nokta hayal gücü, özellikle olumsuz hayal gücüdür, çünkü olumsuz duygular kadar kötü Hayal gücü ile gündüz hayal etmek demek istemiyorum; Demek istediğim, kendinde veya başka insanlarda olmayan şeyleri hayal etmek. Herkes kendi içinde ve onunla ilgili belirli şeylerde bu tür hayal gücünü bulmaya çalışmalıdır.

Üçüncü nokta, yapıcı düşünme ve yapıcı konuşmadır. Kişi, neyin formata ve neyin formata ait olmadığına dair bir resim yoksa, ilerleyemez. Bu resmi elde etmek gerekiyor. Biçimsel düşüncenin bazı iyi örneklerini bulmak ve bu örnekleri akılda tutmak çok yararlıdır. Öyleyse kendinizi düşünmeden düşünürken ya da başka birinin konuşarak konuştuğunu duyduğunuzda bunu tanımak zor olmayacaktır.

Bunlar kendi içinde bulmanız gereken başlıca zorluk türleridir. Bir kişi için bir şey daha kalıcıdır; başka biri için. Daha sonra muhtemelen daha birçok şey keşfedeceksiniz, ancak başlangıçta kabaca bunlardan biri olduğunu göreceksiniz.

Kişinin çok acil bir zorluğu olabilir ve herkes bu üçünden hangisinin kendisine ait olduğunu bulabilir. Buna karşı mücadele etmek ve buna konsantre olmak için en baskın olanı bulmalısınız. Birine veya diğerine karar vermek için nedenler olmalı, ancak her üçü de herkese atıfta bulunuyor. Çoğu insan için olumsuz duygularla başlamak gerekir. Bazıları için hayal gücüyle başlamak gerekir, çünkü bir şeyler icat ederler ve bu yüzden asla gerçek şeylere gelmezler. Ve yine diğerleri için, yapıcı düşünce ile mücadele etmek gerekir, çünkü eğer yapmazlarsa her zaman aynı yerde kalırlar.

S. Negatif duyguları yok etmenin birçok yolu olduğunu söylediniz. Onlar neler?

C. Önce onları tanımalısın. Kendinizde en önemli olumsuz duyguyu bilmelisiniz, çünkü herkesin evcil hayvanı vardır ve bununla başlamalısınız. Nereden başlayacağınızı bilmelisiniz ve bunu bildiğiniz zaman pratik yöntemleri inceleyebilirsiniz. Ancak, ilk ve son olarak, kendinizde olumsuz duygular bulduğunuzda, nedenlerin başka insanlarda değil sizin içinizde olduğunu anlamalısınız- dışsal değil, içseldir. Onların

kendinizde olduklarını fark ettiğinizde, sonuçlar mahkumiyetinizin derinliğine ve belleğinizin sürekliliğine göre gelmeye başlayacaktır.

Anlamanızı istediğim şey, her bireyin ayrı ayrı, doğru bir şekilde çalışmasını engelleyen belirli bir noktaya sahip olmasıdır. Bu nokta bulunmalıdır. Her insanın böyle birçok noktası vardır, ancak biri diğerlerinden daha büyüktür. Bu yüzden her biriniz ayrı olarak baş zorluğunuzu bulmalı ve bulduktan sonra buna karşı çalışmalısınız. Bu belirli bir süre için size yardımcı olabilir ve belki de başka bir zorluk, başka bir ve başka bir şey bulmanız gerekecektir. Şimdiki anın zorluğunu bulana kadar doğru şekilde çalışamayacaksınız.

Herkes için ilk zorluk "ben" kelimesidir. "Ben" diyorsunuz ve bunun sadece konuşan küçük bir parçanız olduğunu düşünmüyorsunuz. Ama bunun arkasında ve ötesinde başka bir şey olmalı ve bulmanız gereken şey bu. Belirli bir olumsuz duygu, belirli bir kimlik veya hayal gücü ya da daha birçok şey olabilir.

İnsanların sahip olduğu tüm zorlukların böyle olduğunu, çünkü insanların böyle olduğunu anlamalısınız. Zorluklar ancak insanlar değiştiğinde kaybolabilir veya değişebilir. Kimse onlar için zorluklarını kolaylaştıramaz. İyi bir sihirbazın geldiğini ve tüm zorluklarını aldığını varsayalım, onlar için çok kötü bir hizmet olurdu, çünkü insanlar oldukları gibi kalmaktan memnun kalacaklardı, çünkü değiştirmek istemeleri için hiçbir neden olmayacaktı. İşleri çok zorlaştıran veya dikkatinizi çeken şeyleri düşünmeye çalışın.

S. Zorluğumun öz-gurur olduğunu düşünüyorum.

C. Öz gurur, iyi bir hizmetkâr ama kötü bir efendidir. Ama nasıl hizmetkar olunur? Sadece yenerek. Yeni Ahit'te diğer yanağı çevirmek için örnek alın. Sıradan biri, gururun ona izin vermeyeceğini söyleyecektir. Ama eğer gururunu iyi bir hizmetçiye dönüştürebilirsen, bunu sana yapar. Ve bu önemlidir, çünkü bunu yapabilmek başka şeyler de demektir- daha hızlı bir algı, duygusal ve hareketli merkezler üzerinde kontrol ve daha birçok şey.

S. Ana zorluğumu nasıl bulacağımı tam olarak anlayamıyorum.

C. Herkes başkasının değil, kendi zorluğunu bulmaya çalışmalı ve bunu yapabilmek için kişinin önyargılarından ve fikirlerin bir şey olduğunu, bir diğerini ve yaşamı başka bir şey olduğunu düşünmesini sağlamalıdır. Böyle düşündüğünüz sürece anlamayacaksınız. Burada kendi kişisel amaçlarınız için çalıştığınızı ve yaşam ile iş arasında fark olmadığını fark etmelisiniz. Şimdi bir yaşam anlamında yolunuzda duran birçok şey var ve onları fethetmek ve meseleleri iyileştirmek için işin önerilerini yapmalısınız. Sonuçlar sıradan yaşamda, insanlarla, şeylerle ve yaşamda yapmanız gereken işlerle ilgili olarak görülecektir. Bu yüzden sadece kendi kişisel zorluklarınızla ilgili sorular sormaya çalışın. Ara sıra itiraf edebileceğimiz soyut şeyler, ancak bunların ilk amaç olmadığını unutmayın.

S. Sahip olma isteği ile nasıl mücadele edebilirim?

C. Her şeyden önce *zihin* bunun gerekçesinden arındırılmalıdır. Zihin ayrı olmalı, tanımlamamalı. Belli bir zihin kontrolümüz var, bir dereceye kadar burada komuta edebiliriz. Belirli bir olumsuz duyguyu haklı çıkarmamaya karar verirseniz, bu zaten mücadelenin başlangıcıdır. O zaman zihin duygulara etki eder. Olumsuz duyguların nedeni nedir? Her zaman diğer insanlar tarafından kaynaklanır, her zaman başkalarının hatasıdır. Bu durdurulmalı. Olumsuz duygularınızın nedeninin sizin içinizde olduğunu bilmelisiniz. Ve olumsuz duyguların nedenlerini bulmamalısınız- nedenleri bulmak her zaman kolaydır.

S. İçimizde olumsuz bir duygu ifade etmenin ne olduğunu keşfetmeye çalışmalı mıyız?

C. Sıklıkla taklittir. Başka biri olumsuz duygu ifade eder ve içinizdeki bir şey ona hayran kalır ve düşünür: bu olumsuz duyguyu ne kadar güzel ifade ettiğini ve taklit etmek istediğini ve bunu bilmediğinizi. Başka birçok şey olabilir, ancak çoğu zaman taklittir.

S. Sistemin temel fikirleri üzerinde çalışmamız gerektiğini söylediğinde, olumsuz duygular üzerinde çalışmak mı demek istedin? Kişinin kendisi üzerinde bu şekilde çalışması çok zorlanırsa iş denebilir mi?

Her durumda, ne derseniz deyin, önce onları çalışarak, sonra onları ifade etmemeye çalışarak, sonra daha ileri gidip kendi favori olumsuz duygularınızı bulmaya çalışarak olumsuz duygular üzerinde çalışmalısınız. Birisinin kendine acıma olmadığını varsayalım, o zaman onun acıma üzerinde çalışması kolaydır; ama kendisiyle mücadele etmesi zor olan başka bir duyguya sahip olabilir. Bazı istisnai insanlar daha fazlasına sahip olsa da, genellikle sadece birkaç temel olumsuz duygu vardır.

S. Daha küçük olumsuz duygularla mücadele etmeyi mümkün buluyorum, ancak bazen çok güçlüler ve bir patlama var.

C. Olumsuz duyguların farklı olduğunu açıklamaya çalıştım ve hepsine karşı aynı yöntemleri kullanamazsınız. Her durumda hazırlıklı olmalısınız. Zaten olumsuz duygularda olduğunuzu düşünmek için çok geç. Tanımlamayı incelemeli ve tanımlayamamalısınız; doğru şekilde düşünebilmelisiniz- o anda değil önce ve sonra. Ve kendini yeniden öğütmek için olumsuz duyguları kullanabilmelisin.

Ama her şeyden önce, olumsuz duyguların tezahürünü kontrol edebilmelisiniz. Eğer tezahürü kontrol edemezseniz, olumsuz duygularla kendiniz mücadele etmeye başlayamazsınız. Ancak olumsuz duygudayken hiçbir şey yapamayacağınızı anlamalısınız; bunu önce ve sonra yapabilirsiniz. Bazen, daha iyi hazırlandığınızda, onları hatırlamak için kullanabilirsiniz, ancak bu oldukça özel bir şeydir. Çalışmada her şey kullanılabilir, tüm yanlış işlevler kullanılabilir, bu nedenle her türlü olumsuz duygu, kendini hatırlamaya yardımcı olarak yararlı olabilir. Bununla demek istediğim, kendinizi olumsuz duygular size kendinizi hatırlamanın gerekliliğini hatırlatacak şekilde eğitebilirsiniz.

S. Entelektüel merkezin nasıl yapılacağını bilseydik, duygusal durumu kontrol edebileceğini söylediniz. Bize nasıl olduğunu söyleyebilir misin?

C. Her şey nasıl yapılacağını öğrenmektir. Belirli bir düşünceyle, belirli bakış açılarıyla bağlantılı duyguları bulun. Yeni bakış açıları edinirseniz, bir süre sonra eski bakış açılarıyla bağlantılı duygu kaybolacaktır. Birçok duygu bakış açılarına bağlıdır. Ama bu yavaş bir iştir.

S. Neden yavaş yapılmalıdır?

C. Çünkü kimse çabucak yapamaz. Bakış açılarını değiştirmek, yeni bakış açıları oluşturmak biraz zaman alır. Engebeleri yıkmak anlamına gelir ve bu acı verici bir şeydir. Ayrıca, engebeler bir kerede yok edilemez, çünkü o zaman hiç kontrolü olmayacaktır. Sıradan bir şekilde, engebeler yardımıyla kendini kontrol eder. Bu nedenle engebeler yavaş yavaş imha edilmeli ve aynı zamanda oluşturulmalıdır. Bir engebe imha edilirse, yerine konulmalıdır, aksi takdirde biri engebe tarafından korunmaz ve birinin iradesi olmaz- bu yüzden engebeden daha kötü bir durumda olacaktır. Bu nedenle, kendini geliştirmenin mekanik sistemleri tehlikelidir, çünkü bazı mekanik yollarla, ne yaptığını bilmeden, bir şey yerine herhangi bir şey koymadan bir veya başka bir önemli engebeyi yok edebilir ve eskisinden daha kötü hale gelebilir. Araçlar bilinçli olmalı, kişi bilmeli.

S. Kişi her zaman başlıca olumsuz duygularını bulabilir mi, yoksa sadece bazen mi?

C. Kişi bu konuda samimi ise olabilir. Bu bir samimiyet ve belirli bir çaba meselesidir, ancak bu çabayı göstermek istemiyoruz, bu yüzden asla yapmıyoruz. Olumsuz duygularımızı aramaya karar versek bile küçük duygulara yoğunlaşırız. Asla olumsuz duygularımızın ne olduğunu kabul edecek kadar samimi değiliz, çünkü bazen çirkin görünüyor.

Kişinin en olumsuz duygularını bulmanın gerekli olduğunu söylediğimde en önemli değil en kalıcı demek istedim.

Onları bulup üzerinde çalışmaya çalışırsanız, başka hangi duygularla mücadele edebileceğinizi görmek genellikle yardımcı olur. Genellikle mücadele edebileceğiniz iki veya üç tane vardır. Ama daha kesin olmalısın ve sadece genel olarak duygular hakkında konuşmamalısın. Duygular hakkında genel konuşma, genel düşünme için iyidir, ancak oyunculuk için iyi değildir. Yalnızca belirli gerçeklerle ilgili olarak hareket edebilirsiniz.

S. En tehlikeli olumsuz duygular kıskançlık, korku, nefret, öfke değil mi?

C. Hayır, bu yanlış bir sınıflandırma. En yararlı sınıflandırma, tanımlama derecesidir, çünkü en çok zararı verir. Bunları birinci dereceden olumsuz duygular olarak kabul edersiniz, ancak bu mutlaka doğru değildir. Bazı insanlar için belki de acıma en kötüsüdür. Başka bir kişi için en kötü şey adaletsizlik hissi olabilir. Hangisinin en kötü olduğunu asla bilemezsiniz, çünkü özdeşleşmeye ve özelliklere bağlıdır, çünkü belirli duyguları özellikle güçlü hissetme ve onlarla özdeşleşme kapasitesi sahte kişiliğin temel özelliği olabilir. Farklı insanlar için farklıdır.

S. Hangi olumsuz duyguların dönüştürülmesi gerekiyor?

C. Hepsinin. Katalog yapmaya gerek yoktur. Kişi önce başa çıkabileceğinden başlamalı ve sonra mümkünse daha zor ve daha da zor geçmelidir. Olumsuz duygular akıl sağlığı ile delilik arasında bir ara durumdur.

Ağırlık merkezi olumsuz duygular içinde olan bir insana akıl denemez ve gelişemez. Önce normalleşmeli.

Olumsuz duygular üç kategoriye ayrılmalıdır; ilk olarak, daha olağan, daha sıradan günlük duygular. Onları gözlemlemeli ve ifadeleri üzerinde zaten belirli bir kontrole sahip olmalısınız. Bu olumsuz duyguların ifade edilmemesinin belirli bir kontrolünü elde ettiğinizde, soru duyguların kendileri ile nasıl başa çıkılacağı ile ilgilidir. Onları mümkün olduğunca sık ve mümkün olduğunca tanımlamamaya çalışarak başlamaya

başlamalısınız, çünkü her zaman kimlikle bağlantılıdırlar ve tanımlamayı fethederseniz kaybolurlar.

İkinci duygu kategorisi her gün görünmez. Şüphe, acı hissi ve bunun gibi birçok zihinsel sürece bağlı olarak daha zor, daha karmaşık duygulardır. Onlar fethetmek daha zordur. Onlarla doğru bir zihinsel tutum oluşturarak, o anda değil, sessiz olduğunuzda düşünerek başa çıkabilirsiniz. Doğru tutumu, doğru bakış açısını bulmaya ve kalıcı kılmaya çalışın. Eğer doğru düşünmeyi yaratırsanız, bu tüm güçleri bu olumsuz duygulardan alır.

Sonra üçüncü kategori var, çok daha yoğun, çok daha zor ve nadir. Onlara karşı hiçbir şey yapamazsınız. Bu iki yöntem- kimlikle mücadele etmek ve doğru tutumlar yaratmak- yardımcı olmaz. Bu tür duygular geldiğinde, sadece bir şey yapabilirsiniz: kendinizi hatırlamaya çalışmalısınız- duyguların yardımıyla kendinizi hatırlayın. Onları kendini hatırlama için kullanmayı öğrenirseniz, bir süre sonra azalabilir ve kaybolabilirler. Ama bunun için hazırlıklı olmalısınız.

Şu anda, hangi duyguların hangi kategoriye ait olduğunu bilmediğiniz için, hepsi için üç yöntemi de kullanmaya çalışmalısınız. Ancak daha sonra bu kategorilere ayrıldığını göreceksiniz ve bir durumda bir şey yardımcı olur, başka bir durumda başka bir şey. Her durumda hazırlıklı olmalısınız. Başlangıçta söylediğim gibi, onlarla mücadele etmek ya da fethetmek zor olacak, ama zamanla öğreneceksiniz. Sadece duyguları asla olumsuz duyguların ifadesi ile karıştırmayın. Bu her zaman önce gelir. İfadeyi durduramadığınız sürece, duyguların kendileri hakkında hiçbir şey yapamayacağınız anlamına gelir. Yani başka bir şey yapmadan önce olumsuz duyguların tezahürünü kontrol etmeyi öğrenmelisin. İfadeyi kontrol etmeyi öğrenirseniz, başlayabilirsiniz.

S. Kendini hatırlama çabası, birisini daha savunmasız ve duyguların daha kolay sallanmasını sağlıyor. Kişi kendini nasıl koruyabilir?

C. Başlangıçta kişi kendini koruyamaz. Bu şekilde çalışırsa risk almak gerekir. Aslında her iki şekilde çalışır: bir bakış

açısından sizi daha hassas yapar; başka bir bakış açısından size daha fazla kontrol sağlar.

S. Kişinin alışılmış olumsuz duyguları ile, kendisinde daima onları getiren belirli bir özellik var mı?

C. Muhtemelen, ancak eğer tanımlayıcı olmayan bir uygulama yaparsanız, bunu göreceksiniz. Sadece olumsuz duygularla değil, birçok şeyle özdeşleşirsiniz. Sabahtan geceye bir kimlikten diğerine geçersiniz, ancak genellikle tanımlamamaktan daha fazlasını denediğinizde, daha önce görmediğiniz birçok olumsuz duygu fark edebilirsiniz. Bazıları tam boy görebilir, diğerlerinin sadece kuyruklarının kaybolduğunu fark edebilirsiniz. Fark etmeye ve tanımlamamaya çalışırsanız, duygularla başa çıkmada sizi daha güçlü hale getirecektir.

S. Kimliksiz şeylere ilgi bulmanın doğru yolu nedir?

C. Doğru bir yol yoktur. Doğru şeyleri düşünmeli ya da her şeyi kendini hatırlayarak bağlamalısınız. Doğru şeyleri düşünebiliyorsanız, kimlik olmadan onları ilgilendirebilirsiniz, ancak tanımlanırsanız, tüm düşünme kaybolur ve bu sadece kelimelerin yapıcı bir tekrarı haline gelir.

S. Her zaman başıma gelen olumsuz bir duygu beni ihmal ettiğimi veya bir şekilde zarar gördüğümü düşündüğüm insanlara karşı koyar. Tanımlamaya dayanır. Ondan nasıl kaçacağımı göremiyorum.

C. Söylemesi zor. O kadar mekaniğiz ki bazı durumlarda biz sorumlu değiliz. Aynı zamanda kişinin 'Sorumlu değilim, bu yüzden ne yaptığımın önemi yok' demeye hakkı yok. Kişi elinden geleni yapmalıdır. Ancak, bu durumda tanımlamamak yardımcı olmaz. Yanlış bir şey yaptığınızı düşünüyorsanız tekrar yapmamaya çalışın. Çoğu zaman insanlar yaptıkları yanlış şeyleri düşünmek için tüm enerjilerini verir ve ertesi gün aynı şeyi yaparlar.

S. Onlarla özdeşleşemezsek olumsuz duyguların yararlı olacağını mı söylediniz?

C. Eğer tespit edilemezsek, farklı sonuçlarımız olur. Bu kesinlikle çok yardımcı olacaktır, çünkü hayata ve henüz bilmediğimiz birçok şeye yönelim verecektir.

Evet, dedim ki çok yararlı işlevler olduğunu belirleyemezdik. Oldukları gibi, yararlı değiller. Kendini hatırlamak için kullanırsak, kaçınamayacağımız tüm olumsuz duygular yararlı işlevler haline gelir. Bazı insanlar bunu yapmayı ve aynı anda iki şey elde etmeyi başarır- olumsuz duyguların ortadan kaldırılması ve kendini hatırlamanın yaratılması. Kalıcı bir olumsuz duyguya sahipseniz ve doğru düşünerek onu kendini hatırlama ile bağlarsanız, bir süre sonra kendini hatırlamaya yardımcı olur ve biraz daha sonra, devam ederseniz duygu kaybolur. Bu yüzden eğer onları kullanırsanız yararlı bir amaca hizmet edebilirler; ama onlarla özdeşleşirseniz, onlar hiç de iyi değildir.

S. Kişi kötü durumda olduğunda olumsuz duygular hakkında yapabileceği bir şey var mı?

C. Bu kötü duruma inanmamak gerekir. Aynı şekilde iyi bir duruma inanılmamalı, her zaman kalacaktır. Hem kötü hem de iyi durum değişecek. Eğer kişi iyi bir duruma çok fazla inanırsa, kötü bir durum gelir ve biri hazırlanmaz ve sonuç olarak çok fazla etkilenir. Eğer kişi kötü durumuyla çok fazla özdeşleşirse, kişi hiçbir şey yapamayacağını hisseder. Kötü durum ya da iyi durum, devam etmek zorunda- tek bir yol var.

S. Güçlü kıskançlık ikinci kategoriye giriyor mu?

C. Bu sizin karar vermeniz içindir. Çok farklı form ve tezahürleri olabilir. Genellikle gerekçelendirmeye dayanır- zihinsel olarak ona katılıyorsunuz, onaylıyorsunuz, bunun için zemin hazırlıyorsunuz. Zemini hazırlamayı bıraktığınızda, yok olabilir veya farklı bir şeye dönüşebilir.

Ama bu çok genel bir açıklama. On bin farklı kıskançlık vardır, ancak bunların temeli, neredeyse kaçınılmaz olarak, kıskanma hakkına sahip olduğunuzu hissetmenizdir. Olumsuz

duyguların tüm nedenlerinin içimizde olduğunu her zaman hatırlamanız gerekir.

S. Olumsuz duygular yakalanıyor mu? Aile hayatını bu kadar zorlaştıran şey bu mu?

C. Evet, olumsuz duyguların çok bulaşıcı olduğu, ancak özellikle kendiniz için bulaşıcı olduğu kesin bir gerçektir. Eğer bazı olumsuz duygularınız varsa ve onları kabul ediyorsanız, onları aklınızda inkâr etmezseniz, tekrarlanmaları ve daha güçlü ve daha güçlü olmaları gerekir.

S. Kendine acıma, benim için hoş olmayan bir duygu değil, ama olumsuz olduğunu düşünüyorum. Durdurulmalı mı?

C. Özellikle hoşsa. Kendine acıma hoş olduğunda, özellikle zehirli bir duygudur.

S. Kendine acıma hakkında nasıl doğru düşünebilirim?

C. Bunu düşünürken, zihninizde kalıcı bir çözücü, göründüğünde kendinize acı çekecek bir tutum yaratmalısınız. Komik tarafını, saçma tarafı bul, çılgın tarafı bul, kendinle törene katılma. Kalıcı bir tutum oluşturmayı başarırsanız, kendine acıma ortaya çıkar çıkmaz, çözücüyü üzerine dökün ve çözülür. Aptalca olanı, kendine acımaya kızgın olanı, analizle değil, örneklerle bulun. İçtenlikle düşünür ve gözlemlerseniz, içinde birçok özellik bulacaksınız ve bunları aklınızda tutarsanız, kendine acıma başını kaldırmaya cesaret edemez.

S. Ama bulursanız yok olmaz mı?

C. Bu sadece bir tutum değil, yanlış bir tutum anlamına gelir. Kendine acıma normal değildir, bu yüzden çalışın, tüm garip özelliklerini bulun, utanmaya çalışın, sanki zararsız veya hoş bir şeymiş gibi düşünmeyin veya konuşmayın.

S. Baş zayıflığım olduğuna inandığım çok büyük bir hoşgörü duyuyorum ve işin önündeki engel. Ama kendi çabala-

rımla, onunla nasıl mücadele edileceğini bilmiyorum ama en zayıf yoldan.

C. Çok sık savaşamazsınız veya bazı özel zayıflıklara karşı çalışmaya nasıl başlayacağınızı bilmiyorsunuz, ancak önemli değil. *Herhangi bir zayıflığa* karşı çalışın ve bu zayıflığa karşı çalışacaksınız. *Bu* zayıflığa karşı nasıl savaşacağınızı bilmediğinizi söylemek için kendinizi haklı çıkarmanın çok kolay bir yoludur. Yalnız bırakın ve başka bir zayıflığa karşı savaşın- sonuç aynı olacaktır. Özel durumlarda tekrar tekrar bazı zorluklara geri dönmeliyiz, ancak genel olarak tüm çabalar, olumsuzluğa, hayal gücüne veya başka bir şeye karşı mücadele olsun, aynı yönde ilerler.

S. Neden öfkeye yol açmak bana kesin bir coşku hissi veriyor?

C. Birincisi bir alışkanlık, ikincisi kolay. Bir alışkanlığa yol veren her şey zevk verir. Makine her zaman en az direnç çizgisiyle çalışmayı sever, ancak işte en güçlü direnç çizgisine gitmeliyiz.

S. Korkunun olumsuz bir duygu olması gerekmez mi? Gerekli olabilir mi?

C. Birçok olumsuz duygunun temelidir. İçgüdüsel duygular hakkında şimdi konuşmuyoruz. İçgüdü merkezinin olumsuz duyguları gerekli, ancak diğerleri neredeyse işe yaramaz. Ancak içgüdüsel duygular bile hayal gücüne yol açabilir. Örneğin, yılanlardan korkabilir ve sadece bir buçuk yılanın olduğu bir ülkede yaşayan, yılan korkusuyla hayatını geçebilir. Bu hayal gücüdür.

S. Kişi hiçbir şey bilmediği şeylerden daha sık korkmaz mı?

C. Korku sadece belirli bir durumdur; herhangi bir nesne olmadan olabilir. Bu olumsuz duyguların ne kadar işe yaramaz olduğunu gösterir. Duygu zaten orada olduğunda, bir duygu için nesneleri genellikle icat ederiz. Kıskançlık, korku, şüphe

alın Duygunun içimizde bir şey tarafından üretildiğini düşünüyoruz, gerçekte içimizde olduğunda, sadece daha sonra bir nesneyi ararız ve bu şekilde onu haklı çıkarırız

S. Negatif duyguların tüm nedenlerinin neden kendimde olduğunu hala anlayamıyorum.

C. Kendinizi gözlemlerseniz, dışarıdaki nedenlerin aynı kaldığını görürsünüz, ama bazen sizin içinizde negatif duygu üretirler, bazen değil. Neden? Gerçek nedenler sizin içinizde, dışarıda sadece belirgin nedenler vardır. Eğer iyi durumdaysanız, kendinizi hatırlıyorsanız, tanımlamıyorsanız, dışarıda olan hiçbir şey (nispeten konuşma, çünkü felaket demek istemiyorum) içinizde olumsuz bir duygu yaratın. Kötü bir durumdaysanız, tanımlanmış, hayal gücüne dalmışsanız, o zaman biraz tatsız olan her şey şiddetli bir duygu üretecektir. Bu bir gözlem meselesidir.

S. Ama yine de bazı şeylerin, örneğin insanların davranışlarının nasıl olumsuz duygu üretemediğini göremiyorum.

C. Bunlar makinelerdir Makinelerin davranışı neden olumsuz duygu üretmelidir? Bir makine size çarparsa, bu sizin hatanızdır, makinenin önüne geçmemelisiniz. Olumsuz bir duygu hissedebilirsiniz, ancak bu makinenin hatası değildir, bu sizin kendi hatanızdır. Diğer insanların üzerinde düşündüğünüz kadar fazla gücü yoktur, bu sadece kimliğin sonucudur. Tanımlamazsanız çok daha özgür olabilirsiniz ve bazen daha özgürsünüz. Bu yüzden gözlemlenmesi gerektiğini söylüyorum. İyi gözlemlerseniz, bazen daha fazla, bazen daha az belirlediğinizi göreceksiniz; ve bu nedenle, bazen kesinlikle olumsuz duyguların gücündesiniz ve bazen belirli bir direnciniz var. Olumsuz duygulara nasıl direneceğinizi öğrenmek uzun sürebilir, ancak imkansız değildir. Olumsuz duygular hakkında bir şey anlamalısınız, onlardan çok korkuyoruz, onları çok güçlü görüyoruz. Devam edersek ve kaçınılmaz ve her şeye gücü yeten bir şey olarak düşünmezsek onlara karşı direniş gösterebiliriz.

S. Birisiyle konuşurken geçen gün kendimi öfkemi kaybederken görebiliyordum, ama durduramadım. Öfkeyi nasıl kontrol edebilirim?

C. Bu, mekanikliğe bir örnektir. Zaten ortaya çıkmaya başladığında öfkenizi kontrol edemezsiniz — o zaman çok geç. Mücadele zihninizde başlamalı, kesin bir zorluk hakkında doğru düşünmenin yolunu bulmalısınız. Sizi sinirlendiren belirli bir insanla tanışmanız gerektiğini varsayalım. Öfken kendini gösteriyor, hoşuna gitmiyor. Bunu nasıl durdurabilirsin? Düşüncenizin incelenmesiyle başlamalısınız. Bu insan hakkında ne düşünüyorsun - sinirlendiğinde hissettiklerin değil, sessiz anlarda onun hakkında ne düşünüyorsun? Zihninizde onunla tartıştığınızı, ona yanlış olduğunu kanıtladığınızı, tüm hatalarını söylediğinizi, genellikle size karşı yanlış davrandığını fark edebilirsiniz. İşte yanıldığın yer doğru düşünmeyi öğrenmelisin. Öyleyse, böyle yaparsanız, duygu düşünceden çok daha hızlı olmasına rağmen, duygu geçici bir şeydir, ancak düşünce sürekli yapılabilir, bu yüzden duygu ne zaman atlarsa, bu sürekli düşünceye çarpar ve devam edemez ve kendini gösterir. Böylece, bu örnekte olduğu gibi olumsuz duyguların ifadesi ile sadece sürekli doğru düşünme yaratarak mücadele edebilirsiniz. Doğru düşüncenin ne olduğunu birkaç kelimeyle açıklamak imkansızdır, incelemek gerekir. Merkezlerin bölümleri hakkında söylediklerimi hatırlarsanız, buna geleceksiniz, çünkü çoğu durumda ve sıradan yaşamdaki çoğu koşul, insanlar sadece entelektüel merkezin, mekanik cihaz olan, düşünen cihaz ile düşünürler. Bu yeterli değil Entelektüel merkezin entelektüel bölümünü kullanmak gerekir. Tanımlama, onu kullanmadığımızın başlıca nedenidir. Kendini hatırlamaya çalışmak ve tanımlamamaya çalışmak, merkezlerin daha üst kısımlarına geçmenin en iyi yoludur. Ama her zaman özdeşleşmeyi ve kendini hatırlamayı unutuyoruz.

S. Korku gibi olumsuz duyguları fethetmek enerji yaratabilir mi?

C. Çok fazla. Bu, enerji toplamanın en iyi yollarından biridir. Gelişimin tüm olasılıkları olumsuz duyguları fethetme ve

dönüştürmede yer alır.

Olumsuz duyguları olan bir insan asla bir şey yapmaz

S. Olumsuz duygular ne tür şeylere dönüştürülebilir?

C. Yenilmeleri gerektiğini söylemek daha iyidir. Ancak, isterseniz, çok fazla anlayışla karıştırılmış bir tür duyguya dönüştüklerini söyleyebiliriz- merkezlerin daha yüksek kısımlarındaki bir duygu. Şu anda sahip olduğumuz hemen hemen her olumsuz duygu, merkezlerin daha yüksek kısımlarındaki bir duyguya dönüştürülebilir, ancak bunun anlaşılması, gerekli olduğuna inanılması ve bunu yapmaya karar vermesi gerekir.

S. Bu duygusal durumlara girmemizi engelleyen olumsuz duygular mı?

C. Evet. Yeterli paramız var, ama hepsini hoş olmayan şeylere harcıyoruz.

Yeterince tasarruf edersek, onu doğru şekilde kullanabiliriz. Kullanım gücü miktarla birlikte gelir.

S. Birinin, örneğin bir çocuğun yaralandığını gördüğümde, diğeri ise kendimi bir şey rahatsız ettiğinde, iki tür öfke gözlemliyorum. İkisi de eşit derecede olumsuz mu?

C. Öfke ne kadar bencil değilse ve ne kadar haklıysan o kadar kötüdür. İçinde ne kadar çok enerji kaybederseniz, o kadar olumsuz sonuç üretecektir.

S. Tartışmalar sırasında neden diğer zamanlardan daha fazla olumsuz duygulara karışıyorum? Örneğin politik tartışmalar.

C. Çünkü her şeyin farklı olabileceğini düşünüyorsunuz. İşlerin farklı olamayacağının farkına vardığınızda ve kesin olarak ikna olduğunuzda, tartışmayı bırakıyorsunuz.

Tartışma, şeylerin farklı olabileceği ve bazı insanların işleri farklı yapabileceği fikrine dayanır. Farklılıklar olamayacağından, olan her şeyin gerçekleştiğini düşünmeye çalışın; eğer

farklı olsaydı farklı olurdu. Çok basit, ama gerçekleştirilmesi çok zor.

S. Başkalarında sevmediğimiz bir şey görürsek bunun nedeni kendimiz için ayna olması ve içimizde aynı şeyin olması mı?

C. Şefkatle, evet. Ama bunu anlamak harika bir şey. Belki insanlar başkalarından hoşlanmazlar çünkü kendilerinin aynalarıdırlar. Farkında değiller, ama bir şekilde belirsiz hissediyorlar ve onlardan hoşlanmıyorlar. Bununla birlikte, çalışmalarda daha iyiye gitmeden önce daha da kötüleşmesi gereken bir ilke vardır. Bunun sebebi sadece bir kişinin daha fazla fark etmesi değil, daha fazla kontrol altına alınmadan önce daha da kötüleşmesidir.

S. Eğer insanlar başka bir şekilde hareket edemeyeceklerini her zaman hatırlarsa, o zaman onları anlayabilir mi?

C. Doğal olarak bunu hatırlamanız gerekir. Ve bu hatırlama sabit olana kadar, onlar hakkında hiçbir şey anlayamazsınız. Bunun gibi birçok şey var. Sistemde öğrendiğiniz aynı zamanda sizin bilincinizde olmalıdır, aksi takdirde her küçük şey her şeyi unutturur.

S. Tavsiye verildiğinde çok olumsuz olduğumu fark ettim ve asla katılmıyorum.

C. Yine her şey sizin tutumunuza dayanmaktadır: başka birinin duygusal durumunuzu etkileyebileceğini kabul edersiniz. Üstümüzde böyle duygusal bir gücü kabul etmemeliyiz. Şimdi, sadece bu tavsiyeyi düşünseniz bile rahatsız hissedersiniz. Yeniden inşa ediyorsun. Ama oldukça farklı bir şekilde düşünmelisiniz; bu tamamen bir akıl yürütme meselesidir. İnsanlar düşünmeden tavsiye verseler bile, daha iyi biliyor olsanız bile, öfkenizi kaybetmeniz için hiçbir neden yoktur. Rahatsız veya sinirlenmiş bir şey elde edemezsiniz. Aklınızda gerekçelendirmeyi bırakmalısınız.

Kişi bu gerekçeyi durdurduğunda, çoğu zaman tüm bu

olumsuz duyguların nedeninin yanlış bir fikir olduğunu bulur. Herkes hayatının bir veya başka bir tarafında yanlış bir şey bulabilir ve genellikle bu konuda sorumluluğu üstlenme eğilimindedir. Bu şey doğru olsaydı, her şeyin doğru olacağını düşünür. Herkesin, birinin yanlış yaptığı her şey ve herkesin zayıflık belirtileri için suçladığı bir, bazen iki veya daha fazla koşul kombinasyonu vardır. Ama dünyadaki her şeyin bu sonucu üretebileceğini anlamalıyız. Diyelim ki yanlış olan kesin bir şey var ve bence: 'Doğruysa, farklı olurum'. Ama eğer doğru olsaydı, ben de aynıydım. Deneyimden söz ediyorum, çünkü böyle düşünen insanları tanıyorum ve yanlış buldukları şey değiştiğinde, aynı kaldılar ve sadece birincisi yerine hoş olmayan başka bir şey buldular.

S. En büyük zorluklarımdan birinin sinirlenmek olduğunu düşünüyorum.

C. Bu insanlardaki en derin özelliklerden biridir ve tüm kitleyi etkiler. Dünyadaki en zor şey, diğer insanların hoş olmayan tezahürlerine sabırla dayanmaktır. İnsanlar her şeyi feda edebilir, ama buna dayanamazlar. Kızgınlık, kendisinin veya diğer insanların mekanikliği hissi ile üretilen özel bir duygudur. Her mekanik şeyin kızgınlığa neden olduğu anlamına gelmez, ancak bazen mekaniklik bunu üretir. Belirli bir durumda başkalarının mekanikliğini hissetmezsek, daha da mekanik olabilirler, ancak kızgın olmaz. Makine gibi davranan diğer insanlar bizi rahatsız ediyor, çünkü biz kendimiz makineyiz. Makine olmayı bıraktığımızda, sinirli olmaya son vereceğiz. Bu mekaniklik hissi yok olur çünkü onunla özdeşleşiriz. Tanımlamayı kaldırmayı başarırsak, şimdi kızgınlık olarak bildiğimiz aynı şey çok kullanışlı bir duygu, mekanikliği hissedebileceğimiz bir tür dokunaç haline gelir. Onlarla özdeşleşmezsek, oldukça sıradan duyguların ne kadar farklı olduğunu ve genellikle ne kadar yararlı olduğunu hayal edemezsiniz.

S. Basit bir ilgisizlik olduğunda negatif duygu ile en iyi nasıl başa çıkılabilir?

C. Negatif duygu pasif direnç biçimini aldığında, şu anda

hiçbir şey yapamazsınız. Ama çalışmaya devam edebilirsiniz. Eğer günde hiçbir şey yapamazsan yarın, ertesi gün, gelecek hafta ve gelecek ay olacak. Geleceğe, her şeyden önce kendini hatırlayarak, neden geldiğini hatırlayarak, ilk ilkeleri hatırlayarak hazırlanmalısın. Tüm bu ilgisizlik ve olumsuz duygular uzun uykudan gelir. Uyanmaya çalıştığınız zaman uyumaya devam ederseniz, bu uyku bir veya daha fazla olumsuz durum üretecektir.

S. Kendimde sürekli rahat olma arzusunu gözlemledim. Herkes bunu hissetmek genel mi?

C. Bu hayatımızın en önemli özelliklerinden biridir. Bu arzu için her şeyi feda ediyoruz. En az direniş çizgisinden geçmek için her şeyi bırakmaya hazırız. Bazen bu arzu o kadar güçlü olur ki, kişi rahat olabilir ve başka bir şey olamaz. Bir şey rahat olmasa bile, onu rahat olması için düzenlemeye çalışır.

S. Bundan kurtulmanın bir yolu var mı?

C. Yapılması gereken farklı bir soru; başka bir taraftan gelmeliyiz. Bu arzu çok büyük bir şeydir ve ona karşı her çaba önemlidir; bu yüzden her çaba özel olarak tartışılmalıdır, tüm çabalar birlikte değil. Uyku en rahat şeydir; uyanmaya çalışmak çok rahatsız edici. Daha sonra, kısmen uyandığımızda, herhangi bir anda herhangi bir şey olduğunda uyumamanın ne kadar rahatsız olduğunu hissedeceğiz. Ancak bu duruma gelmek gerekiyor.

S. Tembellik nasıl önlenebilir?

C. Çaba ile. Başka türlü nasıl olabilir? Genel olarak konuşmak zordur, çünkü çok fazla tembellik biçimi vardır- birçok farklı kaçış. Somut vakalar hakkında konuşmalıyız, böylece sadece kendiniz cevap verebilirsiniz. Kendinizde farklı tembellik türleri bulun, o zaman bunun her zaman aynı olmadığını göreceksiniz- bazı durumlarda daha kötü, bazı durumlarda daha az güçlü bir şekilde ortaya çıkar. Çok sayıda gözleme ihtiyacınız var- dışarıdan kimse size yardımcı olamaz.

S. Sadece istemek iyi mi?

C. Hayır, bu yeterli değil. Birinin belirli bir şeyde tembel olduğunu, ancak her zaman eşit derecede tembel olmadığını, bazen daha fazla, bazen daha az olduğunu varsayalım. Bu gözlem için önemlidir. Sizi daha tembel veya daha az tembel yapan şeyi bulun, o zaman bazı nedenler bulacaksınız ve daha fazla nerede gözlemleyeceğinizi bileceksiniz. İçimizdeki birçok şeyde neyin fark yarattığını bulmalıyız, çünkü içimizde hiçbir şey uzun süre aynı kalmaz. Kalıcı özellikler bile farklı şekilde kendini gösterir- bir gün bir şekilde, başka bir gün başka bir şekilde. Buna neyin sebep olduğunu bulmak gerekir.

S. Gerçek bir dinlenme ihtiyacı ile tembellik arasındaki farkı anlatmanın bir yolu var mı?

C. Diğer birçok şeyde olduğu gibi, kesinlikle söyleyebileceğiniz durumlar vardır ve sadece bu vakaları almalı ve şüpheli olanları düşünmemelisiniz. Bilmediğiniz vakalarla başlarsanız, hiçbir şey yapamazsınız. Bu sistemde hiç şüpheniz olmayan şeylerle başlamalısınız.

S. Kendinizi hatırlamaya çalışıyorsanız ve bir tür sonuç alırsanız, bunun hayal gücü olmadığından emin olabilir misiniz?

C. Yine aynı cevap geçerlidir. Hiç şüphe duymayacağınız anlar olacak ve onların hayal gücü olduğunu bileceğiniz anlar olacak. Her andan emin olamazsınız, ancak bazı anlardan emin olabilirsiniz.

S. Dış bir durum sizi aniden uyandırabilir mi?

C. Evet, ama bir sonraki an diğer dış koşullar gelir ve sizi tekrar uykuya daldırır, dolayısıyla bunda kâr yoktur. Ve bir tür koşul sizi uyandırır, diğerleri sizi daha kolay uykuya dalar. Sadece kendinizden gelen bu uyanış kesindir.

S. Uyanmaya başlayan bir insan, bir ikilik duygusu geliş-

tirir mi?

C. Bu bir gözlem mi, değil mi? Eğer bir gözlemse, bir şeydir;

ama sadece felsefi ise, oldukça işe yaramazdır. Bir şekilde karar verirseniz ve işler başka şekilde olursa size yardımcı olmaz. Bugün için ve olası bir yarın için uğraşmalısınız.

S. Olumsuz bir duyguya sahip olabileceğimi ve aynı zamanda gözlemleyebileceğimi buldum.

C. Evet, kesinlikle. Şiddet içeren olumsuz duygulara sahip olabilir ve onları gözlemleyebilirsiniz. Çoğu zaman olumsuz duygular bizi bir dereceye kadar uyandırır, böylece onları gözlemleyebiliriz. Bu oldukça doğru, ancak onları azaltmaz, bunu yaparsanız daha da iyi olur ve bir uyku şekli olarak daha da hoş olur. Gözlem, olumsuz duyguları yok etmenin bir yolu değildir. Onları yok etmek istiyorsanız, birçok yöntem vardır, ancak gözlem sadece çalışma içindir.

S. Oldukça belirsiz, donuk, olumsuz durumlarla başa çıkmanın bir yolu var mı?

C. Evet, birçok yol; bazen onunla mücadele edebilirsiniz, ancak durumunuzun o kadar sıkıcı olduğunu varsayarak, verilen anda hiçbir şey yapamayacağınızı varsayarak, daha iyi bir durumdayken, bu size yardımcı olacaktır. Böyle bir zamanda sadece kesinlikle gerekli olanı yapmanız gerekir, ancak durumunuzla özdeşleşmemeli ve sadece geçeceğini hatırlamalısınız, kalıcı olduğuna inanmamalıdır. Duygusal olarak her zaman şeylere inanırız- duygusal merkez yarını bilmez; onun için her şey şimdidir, her şey kalıcıdır. Bu duygu ile özdeşleşmemelisiniz, değişeceğini bilmelisiniz.

S. İşle ilgili beni ilgilendiren her şey çok yakında korkunç bir eziyet gibi hissetmeye başladım. Bu tuzaktan nasıl kaçınırım?

C. Bu kendini hatırlamak için güzel bir durumdur- kul-

lanabilirsiniz. Ne kadar olumsuz olursanız, kendinizi daha iyi hatırlayabilirsiniz- dışarı çıkabileceğinizi fark ederseniz. Size hatırlatmalı, alarm görevi görmelidir, aksi takdirde her zaman olumsuz bir durumda kalabilirsiniz.

S. Görünüşe göre, sadece kendimde bir aptallık gözlemlediğimde daha güçlü çabalar gösterebiliyorum.

C. Bazen kişinin aptallığını görmek çok yararlı olur. Eğer kişi kendini gerçekten görebilseydi, bunu unutamazdı. Fakat bu bilinçle bağlantılıdır.

S. Her zaman uyarlanabilirim ve bu beni endişelendiriyor. Bir çaba göstermeye çalışırsam, başlamak çok tatsızdır, ancak daha sonra artık bir çaba değildir.

C. Kolaylaştığı anda bir uyarıdır; bu, bir dahaki sefere çabaların daha zor olacağı anlamına gelir.

S. Bazen kendime hoş bir şeyle özdeşleşmeme izin vererek olumsuz bir duygudan kurtulabileceğimi düşünüyorum.

C. 'Özdeşleşme' kelimesini yanlış anlamda kullanıyorsunuz. 'Özdeşleşmek için kendime izin veriyorum' diyemezsiniz; sadece 'Bir şeyle ilgilenmeme izin veriyorum' diyebilirsiniz. Evet, bir süre işe yarayabilir, ancak tanımlanırsanız, pratik açıdan aynı şey olacaktır. Sadece hoş şeylerde tanımlanmadan ilgilenebilirsiniz; hoş olmayan bir şeyde, tanımlanmadan ilgilenemezsiniz.

S. Zevk almakta büyük zorluk çekiyorum. Neredeyse her şeyden zevk alıyorum ve bu beni uyutuyor gibi görünüyor.

C. Kendinizi hatırlamaya çalışın, o zaman zevk daha büyük, daha dolgun olacak ve bundan faydalanacaksınız. Ama sizi uykuya dalarsa, bundan kaçınmaya çalışmalısınız, hepsi bu. Her türlü duygusal durum kendini yeniden şekillendirme için kullanılabilir, ancak bunu yapmadan önce bunun için bir kapasite yaratmak gerekir ve kapasite sadece sürekli ve düzenli

çaba ile yaratılabilir. Sadece haftada bir kez düşünürseniz, hiçbir şey gelmez.

S. Kendimle ilgili en büyük engelin hayal gücü olduğunu hissediyorum. Buna karşı özel bir çalışma var mı?

C. Hayal gücü çok farklı olabilir. Özel yollar varsa, bunlara sadece ayrıntılı bir çalışma ile ulaşmak mümkündür. Bana genel olarak sorarsanız, sadece cevap verebilirim — kendini hatırlama.

Eğer gündüz düşlerini kastediyorsanız, hayallerimizin sadece yarısı ve en masum yarısıdır. Elbette zaman kaybı anlamına geliyorlar, ama zamanımızı o kadar çok harcıyoruz ki az ya da çok fazla fark yaratmıyoruz. Kendinizde başka insanlarda, insanlıkta veya doğada belirli nitelikler hayal edip, bu hayali fikirlere inanmaya ve onlara iman etmeniz çok daha tehlikelidir. Bu hayali niteliklerle çevriliyiz ve bunlarla mücadele etmeliyiz.

S. Hayal gücüne direnmeye çalışırken, bunun nedenini bulmalı mı?

C. Hayır, hemen durdurun. Her zaman sebepler vardır. Başka bir şeyle değiştirin- kasıtlı bir düşünce.

S. Hayal gücünü, kendini tanıma aracı olarak gözlemlemek ve incelemek neden önemli değil?

C. Çok yakında hiçbir şey vermediğini göreceksiniz. Hayal gücü her zaman aynı çevrede döner. Bu, kontrolsüz bir zihin aktivitesidir ve hayal gücü ile birçok yanlış değer yaratırız, onlara bağlı kalırız ve bunları düşüncemizde kullanırız. Bu yüzden hayal gücü tehlikelidir. Bazı şeyleri doğrulamıyoruz. Bir şeyleri ya onları sevdiğimiz ya da bazen sevmediğimiz ve onlardan korktuğumuz için hayal ederiz. Hayali bir dünyada yaşıyoruz.

S. Gerçeklikten kaçarak mı?

C. Bilinçli olarak kaçmak değil, ama böyle olur. Bunun

nedeni kısmen zihinsel tembelliktir: örneğin, bir şeyi hayal etmek onu incelemekten daha kolaydır.

S. Bunu durdurmanın kolay bir yolu olacağını bilmiyor muydunuz?

C. Hayır, bunu biliyorsunuz ve hala devam edecek.

Durdurmak için özel bir çaba gereklidir. O kadar mekaniğiz ki, aynı şeyi bilip yine de yapabiliriz.

S. Artık kendimi bulduğum tacizden bir yol bulmaya çalışmak için daha fazla bekleyemeyeceğimi hissediyorum. Mekanikliğimi ne kadar çok görürsem, yapmanın aciliyetini o kadar çok görüyorum.

C. Uzun bir zamanın gerekli olduğunu fark etmelisiniz. Yıllar ve yıllar sıradan yaşamda geçti. Mekanikliği duyduğunuzda ve onunla mücadele etmeye yeni başladığınızda, hemen sonuç istersiniz. Önce bu fikirlere alışmak gerekir. Daha hızlı yapmak için hiçbir sır veya özel yöntem yoktur.

S. Hayal gücünün tüm duygularımıza girdiğini anlamakta zorlanıyorum.

C. Tanımlamaya dayalı her duygu hayal gücüdür. Kimlik, hayal gücünün bir işaretidir. Kimliksiz bir duygu bulduğunuzda, hayal gücü olmayan bir duygu bulacaksınız.

S. Hayal gücünü test etmenin tek yolu düşünce midir?

C. Hayır, düşünce değil dikkattir, çünkü hayal gücü dikkatsiz giden tezahürlerden biridir. Dikkatinizi ona çevirdiğiniz anda hayal gücü durur.

S. Hayal gücünü durdurmadan gözlem yapılamayacağını mı kastediyorsunuz?

C. Uzun süre gözlemleyemezsiniz. Sadece fark edip geri dönerseniz, devam edebilir, ancak dikkatinizi çekerseniz du-

rur. Dikkat ışık gibi davranır ve hayal gücü sadece karanlıkta devam edebilen ve ışıkla duran kimyasal bir süreç gibidir.

S. Bu fark ettiğinde düşündüğünün ortaya çıktığı anlamına gelmiyor mu?

C. Düşünce dikkat çeker. Dikkat farklı bir duyudur, çünkü düşünce bile dikkat çekmeden devam edebilir. Ancak hayal gücü ile düşünemezken düşünce dikkatle çalışabilir. Bazı duyular sadece dikkatle, bazıları ise dikkatsiz çalışabilir.

S. Sıradan düşünce ve hayal gücü arasındaki fark nedir?

C. Kasıtlı veya kasıtsız; kontrol edilebilir veya kontrol edilemez.

S: Hayal gücü insandaki en güçlü şeylerden biri, ama en işe yaramaz. Neden?

C. Kötü bir alışkanlık, bir uyku şekli, bir zayıflıktır. Kolaydır, çaba gerektirmez. Geri kalan her şeyin çabaya ihtiyacı var.

S. Nihayetinde hayal gücünden kurtulabileceğimizi ummak mümkün mü?

C. Nihayetinde konuşamayız, çok uzak. İlk adım hayal gücüne ne kadar zaman verildiğini bilmek; bir sonraki adım biraz daha az vermek.

S. Bir şeyin hayal gücü olup olmadığını söyleyemem ve onu nasıl tanımaya başlayacağımı bilmiyorum.

C. Kimse başlamanıza yardımcı olamaz, kendiniz başlamalısınız. Kendinizi bir çeşit hayal gücünde yakalamalısınız- tam olarak hayal kurmayı kastetmiyorum. Bazı hayal gücünüzün olması gerekir: o zaman şüphe duyduğunuzda karşılaştırabilirsiniz. Hayal gücü üç şekilde olabilir; pasif hayal gücü, konuşmada kendini ifade eden hayal gücü ve faaliyette kendini ifade eden hayal gücü. Faaliyetlerimizin her biri diğerinden oldukça farklı çizgiler ve çizgiler var. Bazıları çaba ile başlar

ve çaba ile devam eder. Diğerleri hayal gücü olabilir. Kişi gerçekte durdurulamayan ve çaba gerektirmeyen hayal gücüdür. Konuşmak aynı: bazı insanlar konuşmalı, diğerleri bir şeyler yapmalı ama ikisi de aynı şeyin tezahürleridir.

S. Hayal gücünün bir ilişkiden diğerine geçerek bellekte gerçekleştiğini fark ettim. Bu doğru bir gözlem mi?

C. Hayır. Hafıza tek başına hiçbir şeyden sorumlu değildir. Bellek tarafsızdır; ne istersen için materyal sağlar. Bunu ciddi düşünme, hayal gücü, olumsuz duyguların ifadesi vb. İçin isteyebilirsiniz.

S. Bellek mekanik mi?

C. Belleğin kendisi mekaniktir, ancak bellek kullanımı, bellek uygulaması, belleğin işleyişi daha mekanik veya daha az mekanik olabilir. Bellek, merkezlerimizin ruloları üzerindeki yazılardır. Nasıl kullanılır, nasıl bulunur, nasıl doğrulanır- bu başka bir şeydir.

S. Gözlemlenen herhangi bir olumsuz ruh halinin nedenini bilip bilmediğinin önemi olmalı mı: Sadece olumsuz olduğunu tanımak yeterli mi?

C. Hayır. Bazen sebebini bilmek çok yararlıdır, çünkü bununla savaşmak istediğinizde, sebebini bilmedikçe savaşamazsınız ve sebep genellikle kendi hayal gücünüzdedir. Tüm nedenler içinizdedir, bu yüzden onları bilmek gerekir.

S. Bazen kişi mutsuz olduğunda veya belki de olumsuz hissettiğinde gerçek konulara geri dönülür. Olumsuz duygulara karşı korumamız gerektiği söylendiğinden, bunu sisteme tam olarak sığamıyorum.

C. Acı ve olumsuz duygu fikrini karıştırıyorsunuz. Aynı değil.

Acı çekmek çok faydalıdır; sadece acı çekerek birçok şey elde edebilirsiniz. Ancak acı, kimlik ve hayal gücü ile bağlantılı

olduğunda, olumsuz duygu haline gelir.

S. İnsanın acı çekmekten vazgeçmesi ve aynı zamanda gelişmesi için acı çekmesi gerektiğini söylüyorsunuz. Her iki şey nasıl doğru olabilir?

C. Farklı durumlar, farklı günler, farklı anlar. Bunlar birbiriyle çelişen iki ilke değildir. Vazgeçmek istemeyen çok gereksiz acı var.

O zaman bir şey almak istiyorsa kabul edilmesi gereken kaçınılmaz ve gerekli acı vardır. Dördüncü Yol 'da, bir anda değil, gereksiz tüm şeyleri feda etmek zorundadır; yanlış teoriler, konuşma, hayali ıstırap. Hayali acı, en büyük engeldir.

S. O zaman acı yok mu?

C. Sadece belirli bir miktar gerçektir. Ama hayal gücü ile arttırıyoruz. Gerçek ıstırap vardır, ancak zamanla birçok şeyle sınırlıdır. Fakat hiçbir şey hayali ıstırapları durduramaz veya sınırlandıramaz. Gerçek acı, bir nedeni varsa, gerekli olabilir; bilgi verebilir. Hayali acı, bilgiyi ortadan kaldırır. Bir arkadaşın ölümü veya bir tür keder gerçek acıdır, ancak onunla özdeşleşirseniz, olumsuz duygu üretebilir. Ve sonuçta, acı çekmek hayatımızın çok küçük bir bölümünü işgal ederken, olumsuz duygular hepsini işgal ediyor

S. Acı olumsuz bir duygu mu?

C. Sadece acı çekmek olumsuz bir duygu değildir, ama hayal gücü ve özdeşleşmeye girince olumsuz bir duygu haline gelir. Duygusal ağrı, fiziksel ağrı gibi, kendi başına olumsuz bir duygu değildir, ancak üzerinde her türlü nakış yapmaya başladığınızda, negatif olur.

S. İnsanın acı çekmeyi sevdiği ifade edildi veya en azından ima edildi. Bu kesinlikle doğru mu?

C. Bunun anlamını tam olarak anlamıyorsunuz Daha derin düşünürseniz, herkesin bir tür acı çektiğini göreceksiniz,

kendine acıma deyin. Kişi bu bencilliği asla bırakmaz, insanın en sevilen mülküdür, onu onunla birlikte taşır, en iyi yere koyar, bu benliğinden kurtulmak için zihninde asla karar vermez veya karar vermez. Herkesin özellikle bağlı olduğu bir veya iki olumsuz duygu vardır. Kendi kendine 'Bu olumsuz duyguyu seviyorum' demez, ama içinde yaşar, içinde tamamen emilir ve her şey bu olumsuz duygu tarafından renklendirilir, bu yüzden onu feda etmeyecektir Birçok insan için, baş olumsuz duygu tüm yaşamlarını feda etmek anlamına gelir.

S. İnsan acılarının Tanrı'nın doğrudan cezası olduğuna inanmayı bıraktığı için onlardan utanmıyor ve kızıyor mu?

C. Evet, öyle görünüyor, ama gerçekten asla pes etmeyecek. Onlardan vazgeçmeye karar verdiğinde onlardan kurtulur. Basit bir şey gibi görünüyor, ancak uygulama söz konusu olduğunda, bunu yapamayacağını buluyor, çünkü acıları zaten bir alışkanlık haline geldi ve bu nedenle, zihninde karar vermesine rağmen, hala aynı şekilde hissetmeye devam ediyor. Bununla birlikte, gereksiz acılardan kurtulmak için ilk adım, bir kişinin zihninden vazgeçmeye karar vermektir Bir insan bu kararı verdiğinde, bir süre sonra vazgeçecektir, ancak zihni bundan hipnotize olduğu sürece acı çekmek için çaba sarf etmeyecek.

S. Vazgeçerse, karşılığında ne alacak?

C. Acı çekmemesi karşılığında alacak. Bu yüzden vazgeçmek istemiyor.

S. Acıdan fedakârlık etmek için hangi yöntem kullanılabilir?

C. Değerlerin farkına varmak. Ancak farklı acı türleri vardır. Bazen acıyı yok etmenin etkili bir yolu, bunun kendinin hayali kısmına ait olduğunu görmenin gerçek ve hayali olarak bölünmesinin çok yararlı olduğunu görmektir.

Genel fikir, hiçbir şey için hiçbir şey alamamanız, bir şeyi feda etmeniz gerektiğidir. Ama ne feda etmeli? Bir kişi bir şeyi feda etmek istemez, başka bir kişi başka bir şeyi. Cevap:

Acılarımızı (feda etmek)- olumsuz duyguları, olumsuz hayal gücünü ve tüm bunları. Çok iyi bir fedakarlıktır, sadece çok zordur, çünkü kişi herhangi bir zevki feda etmeye hazırdır, ama acıyı değil.

S. Bunu nasıl yapabilirim? Kişi acı çektiğini düşünmeyi reddediyor mu?

C. Acınızı kabul etmeyi reddediyor ve ıstırabınızı durduruyorsunuz. O çok basit. Diyelim ki bir incinmeniz var, ya zarar görüyorsunuz ya da rahatsız oluyorsunuz ya da başka bir şey. Bu şikâyeti feda etmeye çalışın ve ona ne kadar bağlı olduğunuzu göreceksiniz. Aslında, 'Endişelenecek bir şeyim yok' hissettiğinde çok hoş bir duygu. Kimse suçlu değil. ' Ama insanlar bundan hoşlanmıyor, çünkü bunu boşluk olarak hissediyorlar.

S. Herhangi bir gelişmenin ödülü gerçekten acı çekiyor, çünkü bilgi acı çekiyor?

C. Bunun mutlaka böyle olduğunu görmüyorum. Gelişimin belirli bir süre için acı çekmenin artması anlamına geldiği doğrudur, ancak bunu bir amaç veya gerekli sonuç olarak kabul edemezsiniz. Kendi başına acı çekmek hiçbir şey getiremez, ancak kişi onunla bağlantılı olarak kendini hatırlarsa, büyük bir güç olabilir. Acı olmasaydı, onu yaratmak gerekli olurdu, çünkü onsuz doğru kendini hatırlamaya gelemez. Ancak insanlar acı çekmekten kaçmaya veya onu gizlemeye çalışırlar ya da onunla özdeşleşirler ve bu şekilde sahip oldukları en güçlü silahı yok ederler.

S. Yararlı ıstırap nedir?

C. Yararsız acılardan kurtulana kadar faydalı olana gelemeyiz. Acımızın çoğu kesinlikle işe yaramaz; çok fazla var. Öncelikle işe yaramayan acıyı ayırt etmeyi öğrenmelisiniz. Ondan kurtulmanın ilk şartı, ne olduğunu bilmektir.

S. Acının bir ölçüde varlık değişimine ulaşmak için gerekli olduğunu söyleyebilir misiniz?

C. Kesinlikle, ama acı çekerek ne anladığınıza bağlı. Biz zevkle hiçbir şey elde edemeyiz; bundan sadece acı çekebiliriz. Her çaba acı çekiyor; her farkındalık acı çeker, çünkü kendimiz ve diğer şeyler hakkında pek çok hoş olmayan gerçekleşmeler vardır ve birçok acı türü vardır. Dediğim gibi, bazı ıstıraplar gereksiz ve işe yaramaz, diğer bazı ıstıraplarla tanımlamamayı öğrenmeliyiz ve bazı ıstıraplar faydalıdır. Acıyı işimize yardım edip etmediğini ya da engelleyip engellemediğine göre yargılıyoruz, bu yüzden acı çekmeye karşı tutumumuz daha karmaşık olmalıdır. Yararsız acı, yolumuzdaki en büyük engeldir; aynı zamanda acı çekmek gerekir ve bazen insanlar acı çekmekten korktukları için çalışamazlar. Çoğu durumda korktukları şey hayali ıstıraptır. Çok fazla hayal gücümüz var ve bazen belirli hayal gücünü bırakmak zor görünüyor.

S. Fiziksel acı dışında acı kişilik olmadan acı çekmek mümkün müdür?

C. Kesinlikle, ama o kadar ısrarcı olmaz. Sahte kişilik zevk almaya başladığında, tehlikeli hale gelir. Acımızın çoğu özdeşleşmeye bağlıdır ve özdeşleşme kaybolursa, acımız da kaybolur. Kişi makul olmalı, acı çekmemek mümkünse acı çekmenin bir yararı olmadığını anlamalıdır.

S. Pozitif bir duygunun acıya nasıl kaynaklanabileceğini anlamıyorum; yine de bazı görüş insanları fiziksel acıyla zirvelere ulaştılar.

C. Fiziksel veya zihinsel ıstırap yoluyla, dönüşüm yoluyla oldukça mümkündür. Teorik olarak konuşan her türlü acı, ancak dönüştürüldüğünde olumlu bir duyguya dönüşebilir. Bununla birlikte, bu tür tanımlar tehlikelidir, çünkü bir sonraki an birisi onu olumlu bir duyguya dönüştürdüğü anlamında anlayacaktır. Bu oldukça yanlış olurdu, çünkü hiçbir şey kendini dönüştürmez, irade çabası ve bilgi ile dönüştürülmelidir.

S. Keder, bir insana daha yüksek bir bilinç durumuna yardımcı olabilir mi?

C. Tek bir izole şok yardımcı olamaz, çünkü bizi şu anki durumumuzda tutan birçok bağ vardır. Binlerce şokun ve yıllarca gerekli olduğunu anlamak önemlidir. Ancak o zaman ipler kırılabilir ve insan özgür olabilir.

S. Duygusal merkezin olumsuz bir parçası olmadığını söylerseniz, gerçek acı nasıl olabilir?

C. Bu sistemdeki insanın tanımında kişi, şeyleri oldukları gibi tanımlamanın imkansızlığına karşı gelir: sadece yaklaşık olarak tanımlanabilirler. Şeylerin göreceli boyutunun gösterilemediği küçük ölçekli haritalardakiyle aynıdır. Bazı durumlarda, insan makinesinin açıklamasında, farklılıklar o kadar büyüktür ki, bir şeyin hiç mevcut olmadığını söylemek, bir şeyin büyük ve diğerinin küçük olduğunu söylemekten daha iyidir. Bu duygusal merkez anlamına gelir. Olumsuz olmayan, ancak çok acı veren duygular vardır ve onlar için bir merkez vardır, ancak duygusal merkezin olumsuz bir parçası olmadığını söylemek daha iyi olduğunu söyleyen gerçek olmayan olumsuz duygularla karşılaştırıldığında bu kadar sonsuz bir kısmı kaplar.

S. Dünyada var olan büyük acıyı nasıl açıklayabilirsiniz?

C. Bu çok ilginç bir soru. Çalışmanın bakış açısından, bu sorunun en azından mantıklı bir çözüm biçimini bulmak mümkündür. Organik hayatta insan Büyük Laboratuvarın bir deneyi olarak görülmelidir. Bu laboratuvarda mümkün olan her türlü deney yapılır ve bir çeşit fermantasyon meydana getirmek için acı çekerek yapılmalıdır. Bunun için bir şekilde acı çekmek gerekir; bu deneyin tüm hücreleri acı çekmek zorundadır ve bu nedenle eğilimleri acı çekmekten kaçınmak, mümkün olduğunca azına sahip olmak ya da kaçmaktır. Bu hücrelerin bazıları bu eğilimi kırar ve gönüllü olarak acı çekmeyi kabul ederse, ondan kurtulabilir ve özgür olabilirler. Acı çekmek, gönüllü acı çekmek okul işi olabilir. Hiçbir şey daha

zor değildir ve aynı zamanda hiçbir şey gönüllü acı çekmek kadar güç yaratamaz. Gelişim fikri bir iç güç yaratmaktır ve bir insan acı çekmeden kendini nasıl test edebilir? Bir bakış açısından organik yaşamın tamamı gezegensel amaçlar için mevcuttur. Başka bir bakış açısından, sadece kaçanlar uğruna var olur. Dolayısıyla, sadece ayı beslemek için mevcut değildir. Bu acı en yüksek üründür ve geri kalanı sadece yan ürünlerdir; en yüksek daima en önemlisidir.

Acı fikrini anlamaktan çok uzaktayız, ancak küçük şeylere küçük acılarla ve büyük acılara sahip büyük şeylere ulaşılabileceğini fark edersek, bunun her zaman orantılı olacağını anlayacağız. Ama bir şeyi hatırlamalıyız- ıstırap icat etme hakkımız yoktur. Ayrıca, kişinin kendi için acı çekmeyi kabul etme hakkı vardır, ancak kişinin diğer insanlar için kabul etme hakkı yoktur. Kişinin yaşam görüşlerine göre, kişi diğer insanlara yardım eder, sadece yardımın acıyı azaltamayacağı, şeylerin sırasını değiştiremeyeceği anlaşılmalıdır.

S. Kişi acıyı hafifletmek için çalışılmamalı mı?

C. Olabildiğince çalışmalı, ancak daha büyük nedenlere bağlı olduğu için rahatlatılabilecek ve rahatlatılamayacak acı vardır. Uyuyan insanlar acı çekmek zorundadır; belki de bu ıstırapta büyük bir kozmik amaç vardır, çünkü sadece ıstırap sonunda onları uyandırabilir. Eğer hayatlarını mutlu ve uykuda mutlu olacak şekilde düzenleyebilirlerse, asla uyanmazlar. Ama bütün bunlar sadece konuşma, çünkü her neyse değiştirilemez.

S. Dünyada belli miktarda acı çekilmeli mi?

C. Muhtemelen olası evrim amacıyla herkesin muazzam acı çekme olasılıkları ile çevrelenmesi gerekir. Evrim insanın tutumuna bağlıdır; eğer acı çekmeyi kabul ederse ve onunla özdeşleşmemeye çalışırsa. Bu yasanın daha güçlü olabilmesi için yaratılmış olması olabilir, çünkü güç ancak acı çekerek yaratılabilir.

S. Bir kişinin diğeri için acı çekmesi iyi midir?

C. Hiç kimse bir başkası için acı çekemez; eğer bir diş ağrım varsa, diş ağrınız da benimkimi azaltmaz.

S. İnsanın bir deney olduğunu mu söylüyorsunuz?

C. İnsan özellikle evrim için yaratılmıştır — o, kendi kendini geliştirmesi için yapılmış özel bir deneydir. Her insan bir deneydir, tüm insanlar değil.

Şimdi pratik şeylere ve kişisel çalışma çalışmalarına geri dönmeliyiz. Kişisel çalışmalarda sorumluluğu anlamak gerekir, çünkü bir insan bir şeyi anlamaya başladığında, eserle ilgili belirli istekleri formüle etmeye başladığında, kendisine karşı sorumluluğu artar. Ne kadar çok kişi anlarsa, sorumluluğu o kadar büyüktür, çünkü eğer kimse hiçbir şey bilmiyorsa ve çalışmaya çalışmazsa, ciddi bir hata yapamaz. Ama kişi çalışmaya başladığında, işe karşı günah işleyebilir. Ve bir insan hata yaptığında kişisel çalışmasını durdurabilir. Bu yüzden sorumluluğu çalışmaya başlar başlamaz başlar ve bu sorumluluğun çok büyük olduğu anlaşılmalıdır, çünkü her şey önemlidir: birinin söylediği veya yaptığı her şey, birinin söylemediği veya yapmadığı, her şeyin sayıldığı ve birine karşı. Bu keyfi bir eylem değildir: şeylerin doğasında öyle. İşlerin kendileri böyle yapar.

Bir şey yapmak için, bir şeye ulaşmak için aynı anda birçok çizgi üzerinde çalışmak gerekir, aksi takdirde bir çubuk yapışır. Bir veya iki satırı kaçırırsanız, geri dönüp baştan başlamak zorundasınız; hangi satırlarda çalışacağınızı seçemezsiniz. Elli satırda çalışmak zorunda olduğunuzu ve sevmediğiniz üç satırı attığınızı ve kırk yedi üzerinde çalıştığınızı varsayalım. Sonra, er ya da geç, tüm elli satırda geri dönüp tekrar başlamalısınız, çünkü bir süre sonra kırk yedi satır sizi daha fazla ilerletemez. Kendinizi hatırlamaya çalışan, tanımlamamaya, olumsuz duyguları ifade etmemeye vb. Tüm bu çizgileri kabul ettiğinizi ve konuşmayla ilgili yalnızca bir tanesini bıraktığınızı varsayalım; her şeyi mahveder. Ya da hepsini kabul ederseniz ve bir sonraki an unutursanız- tekrar hiçbir yere varamazsınız. Bu yüzden doğru sonuçları alamıyoruz. İyi başlıyoruz ve bir sonraki an unutup kendimize şöyle diyoruz: 'Bir kerede elli şeyi aklımda tutamıyorum'.

S. Kişi sorumluluk duygusunu nasıl artırabilir?

C. Değerlemeye dayandırılmalıdır. Eğer bir şeye değer veriyorsanız, o zaman sorumluluk duygunuz vardır.

S. Başlıca zorluklarımızın bir diğerinin kurucu düşünme olduğunu söylediniz. En azından nasıl yapıcı düşünmeyeceğimi bilmiyorum.

C. Yeteneğinizin en iyisini düşünün ve sonuçları karşılaştırın- düşünceniz sonuç verdiğinde ve vermediğinde. Bu şekilde, sadece merak etmekten daha iyi, daha iyi bir anlayışa ulaşacaksınız. Tanımlar size yardımcı olmaz: tanım arzusu sadece bir mazerettir. Kendinizi çok zor bir konumda bulursanız, bundan nasıl çıkabileceğinizi en iyi şekilde düşüneceksiniz. Aynı şekilde düşünün.

S. Farklı düşünebilmemiz için, şeyleri farklı algılamak gerekli midir?

C. Farklı düşünene kadar farklı algılayamayız. Sadece düşüncelerimizi kontrol ediyoruz; algı üzerinde hiçbir kontrole sahip değiliz. Algı özellikle bilinç durumuna bağlıdır. Eğer kişi yeterince uzun süre uyanırsa, kişi şu anda algılamayan birçok şeyi algılayabilir. Arzu ya da karara bağlı değildir.

S. Kendini hatırlamaya çalıştığımız zamanlar dışında hepsi düşünce meselesi mi?

C. Hayır, hepsi değil, ama düşüncemizin büyük kısmı yapıcıdır. Fakat bu sistemin fikirleri gibi ciddi şeyleri düşündüğümüzde, ya hiç düşünemeyiz ya da düşüncemiz yapıcı değildir. Biçimsel düşünme her zaman zayıftır, ancak bazı problemler için saçmadır.

S. Bir zamanlar sistemin büyük fikirleri hakkında düşünmenin tanımlamayı durdurmanın bir yolu olabileceğini söylediniz. Bunun neden böyle olduğunu ve neden özdeşleşmenin düşünmeyi bozması gerektiğini göremiyorum?

C. Tanımlama düşünceyi dar ve kusurlu hale getirdiğinden, sizi bağlar, düşünemezsiniz, çıkarımlarda bulunamazsınız. İnsanın normal entelektüel kapasitesinin standardını düşürür. Sistemin büyük fikirlerini düşünmenin neden tanımlamayı durdurduğuna gelince, bunun nedeni, onlarla özdeşleşmeniz durumunda onları düşünemezsiniz. Düşünceleriniz hiçbir etki yaratmayacak. Çalışırken, anlamaya çalışırken, bu yeni bir düşünce tarzı anlamına gelir. Eski düşünce tarzına geri döndüğümüz an tanımlarız.

S. Yapışkan düşünmenin daima karşıtlarla ilgilendiğini söylediniz; ama karşıtlardan başka bir şeyi nasıl bilebiliriz?

C. Her zaman değil- bunun yapıcı düşünmenin özelliklerinden biri olduğunu söyledim. Ve düşündüğümüz zaman, konunun kendisi hakkında düşünmeliyiz, zıttı hakkında değil.

S. Ama eğer belirli bir şey hakkında bilgi sahibi olacaksam, bunun ne olmadığını bilmeliyim.

C. Hiç de değil. Bir veya başka bir şeyin ne olduğunu ne olmadığının bir kataloğunu yapmadan öğrenebilirsiniz. Böyle beceriksiz bir düşünme yöntemi kullanmak zorunda olduğunuzu söylemek oldukça yanlış bir suçlamadır, çünkü bu şekilde her küçük şey hakkında iki yıl boyunca düşünmeniz gerekir. Karşıtlığı olmayan şeyleri düşünebilirsin- sadece ne olduklarını. Biçimsel düşünme düşünmüyor. Asla yapıcı düşünmenin birçok yararlı amaca hizmet edebileceğini unutmayın, ancak düşünmek için değildir.

S. 1 numaralı insanlar hayatlarının tamamını yapıcı cihazı ile yaşıyorlar. Bu, hayatlarının başından beri hiçbir şekilde büyümeleri olmadığı anlamına mı geliyor?

C. Sadece 1 numara değil, aynı zamanda 2 numara ve 3 numara da sadece yapıcı aparat ile yaşayabilir. İnsanların büyük çoğunluğu başka bir şey kullanmıyor. Elbette belli bir varlık büyümesi var; sadece bu, bireysel olarak değil, bir çocuk ve yetişkin bir insan anlamında kitlesel bir büyümedir. Fakat var-

lıklarının belli bir seviyenin ötesine geçmemesi ve 4 Numaralı insana yönelik olmanın büyümesiyle ilgileniyoruz.

Sıradan bir şekilde büyümek doğaldır; fakat bu varlık seviyesini değiştirmez. Ve varlığın bu doğal büyümesi bile durdurulabilir.

S. Bir soru sorduğumda, cevabını alırken, aklımın çalıştığını ve sonuç olarak dinlemediğimi fark ettim. Bunun nedeni nedir?

C. Çok doğru. Bu basitçe çağrışımsal düşünme, mekanik düşünme. Doğal olarak, bir soru sorarsanız ve cevabı bilmek istiyorsanız, çağrışımları durdurmalı ve söylenenleri almalısınız ve ancak o zaman düşünün ve karşılaştırın. Çağrışımları durdurmazsanız, cevap size söylenenleri değil, kendi düşüncelerinizle karışık gelir. Böylece asla doğru cevabı alamazsınız. İlişkisel düşünme ile mücadele kesin bir iş koludur. Bir şey üzerinde çalışıyorsanız, bir şey dinlerseniz veya bir şeyi anlamaya çalışıyorsanız, bunu özgür bir zihinle yapmanız gerekir. Kendi düşüncelerinizi aynı anda sürdürürseniz, zihninizi asla takip etmekte özgür olmayacaksınız.

S. Neden biri 'nasıl' yerine 'neden' sorusunu sormaya meyillidir?

C. Daha kolay, daha mekanik olduğu için buna daha çok alışkınız. 'Nasıl' düşünmeye ihtiyacı olduğunu sormak için; sorunuzu doğru şekilde formüle etmeniz gerekir. Ve 'neden' düşünmeden sorulabilir.

S. Olumsuz duygularla mücadele etme yöntemlerinden birinin farklı düşünmek olduğu söylenir. Farklı düşünmenin ne anlama geldiğini tam olarak anlamıyorum.

C. Bu, duygu üreten ve düşünen, kendinizi haklı çıkarmamaya veya başkalarını suçlamaya çalıştığımız bir konu almak anlamına gelir. Bu farklı bir düşünce olacak. Bu şekilde yok edilemeyen olumsuz duygular olsa da, daha güçlü yöntemlere ihtiyaç duyduklarından, her durumda bu yöntem denenmelidir.

S. Çoğu zaman önemsiz düşüncelerin zihnimi işgal ettiğini görüyorum. Tamamen mekanik bir iş yaparken akla gelen zor bir dil, örneğin Rusça çalışmak iyi bir plan olabilir mi?

C. Hangi amaçla? Bir süre sonra Rusça yanlış düşünceleriniz olacak!

S. Daha iyi bir durumda olduğumuzda ne anladığımızı daha net hatırlamanın bir yolu var mı?

C. Bu çok önemli bir şey, ama özel bir yöntem bilmiyorum. Bu anlar birbirine bağlı olmalıdır. Geriye bak, karşılaştırmayı dene. Bu, bazı kesin sorularla ilgili olarak özellikle önemlidir. Örneğin, yarım saat önce anlamadığınız bir şeyi anlayabilirsiniz; ama belki de geçmişte bu bağlamda bir şeyler anladığınız anlar oldu. Bu anları hatırlamaya çalışın ve onları bağlayın.

S. Bir fikrin veya terimin anlaşılması varlık derecesine göre değişir mi?

C. Kesinlikle. İnsanlar seviyelerine, kapasitelerine göre anlıyorlar- olayların anlamına göre değil.

S. Zorluğum, hiçbir fikrin benim için tamamen açık olmaması.

C. Öğrenci düşünce ve sözlerle netleştirmek imkansızdır. İnsanlar bir isim verdiklerinde bir şeyi anladıklarını düşünürler, ancak bunun yapay olduğunu fark etmezler. Bir şeyi hissedebildiğinizde ve onu daha yüksek bilinç ve yüksek zihinle doğrulayabildiğinizde, o zaman bunun gerçekten doğru olduğunu ve gerçekten var olduğunu söyleyebiliriz. Ve okullar sıradan entelektüel fikirlerle uğraşmazlar. Bu demektir ki, bu fikirler, örneğin, kendini hatırlama fikri, daha yüksek merkezler olmadan açık değildir, çünkü daha yüksek merkezler olmadan kişi gerçeğe gelemez. Okullar yüksek merkezlerin eseridir; bize kendimiz elde edemeyeceğimiz bir şey veriyorlar, çünkü sadece sıradan aklı kullanabiliriz. Ve sıradan aklın kesin sınırları vardır ve üstünden atlayamazlar. Materyal biriktirebilir, unutabilir, tekrar birikebilir ve tekrar unutabilir ve bir yöne çok düz

giderek sistemi sadece saçmalıklara indirgeyebilir.

Kendinizi daha yüksek duygusal merkeze yaklaşan bir durumda bulduğunuzda, bir kerede ne kadar anlayabileceğinize şaşıracaksınız- ve sonra normal durumunuza geri dönersiniz ve hepsini unutursunuz. Kalıcı kendini hatırlama ve diğer bazı yöntemlerle daha yüksek duygusal merkeze gelebilirsiniz, ancak o zaman anladığınızı koruyamazsınız. Eğer onu yazarsanız, daha sonra entelektüel merkezle okuduğunuzda bir anlamı olmayacaktır.

S. Bazen kendini hatırlamaya çalıştığımda cansız nesneler hakkında garip bir his var, sanki onlar gibi bir bilince sahipler.

C. Hayal etme olasılığını azaltın. Basitçe, şeylerde yeni bir şey hissettiğinizi söyleyelim. Ama açıklamaya başladığınızda, hayal etmeye başlarsınız. Açıklamaya çalışmayın, bırakın. Bazen garip şeyleri bu şekilde hissedebilirsiniz, ancak açıklamalar her zaman yanlıştır, çünkü çok iyi bir aparatla hissediyorsunuz ve başka biriyle, gerçekten açıklayamayan çok beceriksiz bir makineyle açıklıyorsunuz.

S. Her şey aynı soruya geri dönüyor gibi görünüyor- nasıl daha duygusal olunur.

C. Duygusal olmaya çalışamazsınız; ne kadar çok çalışırsanız, o kadar az duygusal olursunuz. Bilinçli olmaya çalışabilirsiniz ve daha bilinçli olursanız, daha duygusal hale gelirsiniz. Bilinçli olmak için nasıl daha fazla enerji elde edeceğinizi düşünmelisiniz. Bu doğru bir soru olurdu ve cevap, önce işten aldığınız tüm endikasyonları, hepsini de takip ederek kaçakları durdurmalı ve daha fazla enerji almaya çalışmalısınız. Sadece bir tanesine konsantre olmayın; her zaman yapmadığınız bir şey bulabilirsiniz.

S. Bazen konsantre olma kapasitem olduğunu hissediyorum, ama ne yapacağımı bilmiyorum. Sadece küçük şeyleri düşünüyorum ve tekrar kayboluyor.

C. Kendiniz üzerinde çalışmak için her zaman fazlasıyla

yeterli materyaliniz var; ne yapacağınızı asla kaybetmezsiniz. Düşünceleri durdurmaya çalışın- bu kolay ve kullanışlıdır. Bunu yapacak enerjiniz yoksa, mekanik alışkanlıklarla ve bunun gibi şeylerle mücadele ederek enerji biriktirmelisiniz. Bu, kendinizi hatırlama çabası veya düşünceleri durdurma çabası için yeterli enerji biriktirecektir.

S. Hint kitaplarında savunulan meditasyon, kendini hatırlama ile aynı şey midir?

C. Meditasyondan bahsediyorlar ama aynı zamanda bir öğretmenin altında çalışması gerektiğini söylüyorlar. Bir şeyi okuyup hatırlıyoruz ve başka bir şeyi unutuyoruz; meditasyon çalışabileceğimizi veya kendimiz meditasyon yapabileceğimizi düşünüyoruz. Kendinizi hatırlayabiliyorsanız, meditasyon yapabilirsiniz; değilse, yapamazsınız. Kendini hatırlama, düşüncelerin kontrolü, farklı bir durum anlamına gelir. Meditasyon gelişmiş bir zihnin eylemidir ve biz bunu kendimize atfederiz. Meditasyon yapabilseydik çok iyi olurdu ama yapamayız; kendini hatırlama bunun yoludur. Sondan başlayamazsın; diğer her şeyde olduğu gibi baştan başlamak zorundasınız. 'Meditasyon' bizim için ne anlama geliyor? Sistem hakkında düşünmek; fikirleri birleştirmeye ve sistemi yeniden yapılandırmaya çalışıyor. Bu sadece bir kelimeyi veya bir fikri düşünmek değil, "meditasyon" dur.

S. Sistem hakkında kesin bir fikir düşünmeye çalışırken daha önce düşündüğüm şeyi hep düşünüyorum. Elimde değil.

C. Bu teknik bir taraftır. Farklı yollar denemelisiniz. Öznenin bir veya başka bir tarafına konsantre olabilir veya bir veya başka bir bakış açısına bakabilir veya başka birine açıklamaya çalışabilirsiniz. Belirli bir konuda düşünmek zorsa, her zaman bu konuyu bir kişiye açıkladığınızı hayal edebilirsiniz. Fakat yine de, kendinizi farklı insanlara, hazırlıklı veya hazırlıksız insanlara, dindar bir kişiye, bilimsel olarak düşünen bir kişiye vb. Kime açıkladığınıza göre farklı şekilde açıklamalısınız. O zaman daha önce bildiklerinizi sistemden öğrendiklerinizden ayırmak her zaman çok faydalıdır. Bu çok önemli. Eğer ayrıl-

mazsanız, her zaman düşüncelerinizde bir şeyler karıştırırsınız. Daha önce ne bildiğinizi, bir yerde ne okuduğunuzu ve burada ne aldığınızı bilmek gerekir.

Yapabileceğiniz başka bir şey daha var- kendiniz için bir düşünce programı yazmaya çalışabilirsiniz. Düşünmek istediğiniz kendi konularınızı veya sizin için yararlı olabileceğini düşündüğünüz konuları ya da anlamadığınız, ancak düşünmeyi öğrenmek istediğiniz konuları bulun. Bütün bunlar faydalı. Sonra, zamanınız varsa, günde iki veya üç kez düşünün.

S. Önerdiğiniz bu hayali konuşmaları denedim, ancak yeterince uzun süre dayanamadım.

C. Bu hayali konuşmalar plana göre yapılmalıdır; onları herhangi bir noktadan başlatamazsınız. Bir tür durum icat edebilir ve kendinizi hayali biriyle veya tanıdığınız biriyle konuşturabilir ve kendisine özgü kişiyi türüne göre açıklayabilirsiniz. Bu yardımcı olabilir. Ama bir ders vermeye çalışmayın- bir dersin formata dönüşmesi gerekir.

S. Zorluğum zihnimde konuşmak. Bu hayali sohbetler bu alışkanlığa karşı çalışmama yardımcı olacak mı?

C. Evet, bu yararlı olabilir veya sistemin fikirleri hakkında düşünebilirsiniz, kendinize kesin görevler koyabilirsiniz. Başka bir yaklaşım, bu zihinsel konuşmanın yararlı olup olmadığını görmektir. Yararlı olabilir, ancak çoğunlukla işe yaramaz. Tüm mekanik alışkanlıklar gibi mücadele etmek çok zordur. Fark etmiyorsunuz veya fark etmeden önce iki saattir kendinizle konuşmuş olabilirsiniz, bu yüzden başladığınızda zili çalmak için daha iyi bir bekçiniz olmalıdır. Bu daha uyanık olmak demektir.

S. Bir kerede sistemin parçalarını değil, daha fazlasını hatırlayabiliyorsa, bir şeyin başarabileceğini hissediyorum.

C. Çok doğru. Bu yüzden bir süre sonra yeni insanlarla çalışmanın ve onlara bir şeyler açıklamanın yararlı olduğunu göreceksiniz, çünkü hepsini tekrar etmezseniz, gözlerinizden

önce sistemin yeterince büyük bir kısmına sahip olamazsınız ve sadece yeni insanlara bir şeyler açıklamak ve sorularını cevaplamak zorunda olduğunuzda bunu yapın. Ders vermek veya büyük gruplara sahip olmak gerekli değildir; bir, iki veya üç kişiyle faydalı bir şey yapılabilir.

S. Son zamanlarda kendimden ve çabalarımdan elde edilen sonuçların eksikliğinden normalden daha memnun kalmadım. Ne yapılmalı?

C. Bu olumsuz duygu ve hayal kırıklıklarıyla özdeşleşmenize izin vermemelisiniz; mümkün olan en kötü şey. Neşeli bir şey düşünün. Örneğin, sistemdeki herhangi bir konuyu alabilir ve bu konu hakkında daha önce nasıl düşündüğünüzü ve şimdi nasıl düşündüğünüzü karşılaştırabilirsiniz. Bir şey, başka bir şey ve üçüncü bir şey kazandığınızı göreceksiniz. Bu mücadele etmene yardımcı olacak.

S. İsa'nın öğretilerindeki iğne gözü örneğinde, kimlik sona erdiğinde bir kişinin şansı olduğu anlamına mı gelir?

C. Bu sadece yanlış bir değerleme olabilir; ya da çok fazla kelime olabilir, çok fazla kelime olabilir, böylece bir insan geçemez.

S. Mevcut durumumuzda gerçek aşkı, sadakati veya bağlılığı bilebilir miyiz?

C. Bizim için bu şeyler görecelidir. Onlara az çok sahip olabiliriz. Ama onları hiçbir şekilde bilemeyiz.

S. İnancın bu sistemde yeri olmadığını anlamakta zorlanıyorum. Şüphesiz, sistemin sizi daha bilinçli hale getirme olasılıklarına sahip olduğuna inanmak gerekir mi?

C. Bu yardımcı olmaz- tam tersi. Bunu doğrulamaya çalışmalı ve tutumunuzu inanca değil gerçeklere dayandırmalısınız. Önerilenlerin onda birini bile yaparsanız, çok yakında gerçeklere sahip olacaksınız ve sonra tutumunuzu teorilere

değil, bu gerçeklere dayandırmalısınız. İnanç pasif bir şeydir. Her şeyi doğrulamalıyız, inanç üzerine hiçbir şeyi kabul etmemeliyiz. İnanç için başka yollar da vardır, ancak Dördüncü Yol 'da inanç zayıflık olacaktır- işten kaçmaya çalışmak. Bilmeye çalışmak yerine inanırdık. Sadece insanın gerçek bulduğu şey yeterli bir temel olabilir.

İnancın, gerçek anlamda, duygusal olmaktan çok daha kesin bir durum olduğunu anlamalıyız. Bu olumlu bir duygu ve bu anlamda ele alındığında, insan 1, 2 ve 3 olarak ulaşamadığımız daha yüksek bir seviye anlamına geliyor ve bu nedenle inancın ne anlama geldiğini bilmiyoruz- bu sadece bizim için bir kelimedir. İnanç, sıradan yaşamın küçük şeylerine uygulanmayan büyük şeylere yönlendirilmelidir. İnsanlar bilmeleri gereken durumlarda 'iman' dediğimiz şeyi kullandıklarında- bu sadece tembelliktir.

Bir inanç ve başka bir inanç olabilir- bu farklı düzeylerde olabilir. İnsanların yedi kategoriye bölünmesine göre yedi çeşit inanç olabilir, bu nedenle bu terimlerle konuşmak zordur.

S. Bir sebep olduğuna inanmıyorsam neden kendimi farklı kılmak istiyorum?

C. İnanmayın, ama bilin. Eğer sadece inanırsan, hiçbir şey yapmazsın. Eğer durumunuzu öğrenirseniz, dışarı çıkmaya çalışacaksınız. Ancak bu gerçeklere, gözlemlere değil, inanca değil.

S. İnanç için hangi merkez kullanılıyor?

C. Gerçek inanç, yüksek duygusal merkeze ait daha yüksek bir duygudur. Sıradan duygusal merkezimizde sadece taklit inancı olabilir. Gerçek inanç sadece duygu değil, aynı zamanda bilgi demektir.

S. Kendisi üzerinde çalışmanın kurtuluşa, ölümsüzlüğe doğru bir çalışma olduğu fikrim vardı.

C. Büyük kelimeler. Ama eğer kendimizi aptal yerine koy-

mamayı söylediysen, seni anlarım. Sürekli kendimizi aptal yerine koyarız çünkü uykudayız.

S. Vücudumuzda ölümden kurtulan bir parçamız yok mu?

C. Bu çok ilginç ve çok önemli bir nokta. Ölümden hemen sonra, sanki bunu biliyormuş gibi soruyorsunuz. Tüm insanlığın tüm deneyimleri (hayal gücü demek istemiyorum) gösterir; şapka ölümden sonra ne olacağını bilemeyiz, aksi halde onun hakkında olumlu bir şeyler bilirdik. Hiçbir şey bilmediğimizden, bu bilinç durumunda, sıradan merkezlerle, gerçeğe ulaşamayacağımızı, sadece teoriler yapabileceğimizi kesinlikle kanıtlıyor. Önce biliş kapasitemizin, bilme kapasitemizin bilinç durumumuzla sınırlı olduğunu anlamaya çalışın. Bu bilinç durumunda sadece belirli şeyleri bilebilir ve sadece belirli sorulara cevap verebiliriz. Eğer daha fazlasını bilmek istiyorsak, yapamayacağımızı; pratikte her çalışma alanında er ya da geç ölü bir duvara geliriz. Bazı durumlarda bu duvar, ölümden sonraki yaşam durumunda olduğu gibi tamamen aynı yerde kalır- Taş Devri insanından daha fazlasını bilmiyoruz. Sadece daha yüksek bir bilinç durumu edinirsek ve daha yüksek merkezleri kullanırsak, bu soruya somut bir cevap alabileceğimizi düşünebiliriz. Hayatımızı sadece doğumdan ölüme kadar biliyoruz. Daha önce ne olduğunu ve sonra ne olacağını bilmek istiyorsak- bununla ilgili bir öncesi ve sonrası varsa- ancak daha iyi bir bilinç durumunda, gelişmiş bir makine kullanarak, anlayabileceğimizi umabiliriz. Kendimize bu soruları soruyoruz ve bizim gibi bir cevabımız olamayacağının farkında değiliz. Bunun gibi birçok soru var.

Düşüncemizde aklımız için gerçekten çözülmeyen şeylerin kaçının karşılandığını fark etmek ve hatırlamak gerekir. Bunu fark ettiğimizde, olası sorunlarla başlamamız gerektiğini görmemize yardımcı olacaktır. Birçok insan, işte mutlaka demek istemiyorum, ama işte bile, birçok insan tüm zihinsel enerjilerini bu çözülemeyen sorunlara harcıyor. Her türlü çözümü icat ederler, bu şekilde veya onlar hakkında düşünmeye çalışırlar, ancak hepsi oldukça işe yaramaz. Başka bir şeyi anlarsanız bir şeyi, ilk ikisini anladıysanız üçüncü bir şeyi anla-

yabilirsiniz. Her şey için yollar var, ama sıradan zihinle yaklaşabileceğimiz bazı problemler varken, diğer problemler daha bilinçli olana ve düşünmek için daha iyi makineler kullanabilene kadar beklemeliyiz.

Sıradan düşünmede, sıradan felsefe ve psikolojide, bu soru asla ortaya çıkmaz ya da eğer öyleyse, o kadar belirsiz ve yardım etmediği bir form karıştırır. Ancak daha fazla bölünme, daha fazla adım biliyoruz ve bu bilgiyi kullanmalıyız. Daha pratik düşünmemize ve yararsız soyutlamalardan kaçınmamıza ve şu anda çözemediğimiz sorunları çözmeye çalışmamıza yardımcı olacaktır.

BÖLÜM XV

Ezoterizm fikri- Düşünmenin mantıksal yöntemi ve psikolojik yöntemi-Psikolojik yöntemin açıklanması-Ezoterizm fikri ne ima ediyor-Belirli türde ezoterik fikirlere sadece en zor dönemlerde erişilebilir

-Gereklilik ait olan- Birlik olma gerekliliği-Bilginin materyalliği- Yüce bilgi ve sıradan bilgiyle arasındaki fark- Bilginin akümülatörleri-Okullar- Kişi dış olayları etkileyebilir mi? – Objektif yolun incelemesi- Hayattaki büyük olaylar ve etkileri-Öznel yollar ve nesnel yol-Etkileri değiştirme aracı olarak tavırlar- Hayat içindeki olayların değerlendirilmesi-B etkilerinin kademeli kayboluşu- Ezoterik döngülerin etkisini azaltmak için neden- Eksik hazırlık- Sistem ve nasıl öğretildiği- Farklı ölçekler- Okulların ölümü ve var olmaları için gereken şartlar- Sistem ile Hıristiyanlık arasındaki ilişki-Ölmek ve doğmak- Dua etmek-Rabb'in Duası incelemesine dair tavsiyeler.

SİZE SİSTEMİN PRENSİPLERİ VE şimdiye kadar işimizin ağırlık merkezi- en azından pratik çalışma – hakkında genel bir fikir verdim. Bugün size daha geniş bir görüş göstermek istiyorum.

Ezoterizm fikrini anlamak ve bazı insanların neden bu fikri neden anlayabildiğini anlamak gerekir. Ezoterizmin ne anlama geldiğini, neyin içerdiğini, neyin dışlandığını, neyle bağlantılı olduğunu ve onu anlayabilen insanları tanımak için bir tür test veya dokunma taşı olarak neyin hizmet edebileceğini bilmeliyiz.

Bazı insanlar için ezoterizm fikri saçma, imkânsız görünüyor. Onlar için ezoterizm sadece değerli görünmekle kalmaz, aynı zamanda gerçek olarak bile görünmez. Ancak diğerleri için ezoterizm fikri gerekli ve önemlidir. Bunun nedeni, yöntem farkında bulunur. Tüm düşünme biçimleri iki kategoriye ayrılabilir: mantıksal düşünme ve psikolojik düşünme ve psikolojik düşünme yöntemini kullanma kapasitesi veya yetersizliği çok büyük bir fark yaratır. Mantıksal yöntem hiçbir yöntemden daha iyidir, ancak çok sınırlıdır. Hukuk hukuklarında yararlıdır, ancak anlamak için yeterli değildir. Mantıksal

düşünme için ezoterizm imkansızdır, çünkü gösterilemez veya formüle edilemez, ancak şeylerin psikolojik doğasını gören psikolojik düşünme için ezoterizm fikri, gözlemleyebileceğimiz birçok gerçekten kaynaklanır. Dolayısıyla psikolojik yöntem kişiyi ezoterizm fikrine getirebilir ve varlığının kanıtlarına yol açabilir- kesinlikle öznel kanıtlar, ama yine de kanıtlar. Ve bu da bir insanı ezoterik kökenli sistemlerin veya öğretilerin gerekliliğinin farkına varabilir. Ona bu tür sistemlerin fikirlerini anlama imkânı verir ve üç çalışma satırının gerekliliğinin farkına varmasına ve bunların anlaşılmasına yol açar.

İlk olarak, mantıksal ve psikolojik yöntemler arasındaki farkı anlamaya ve her birinin ne olduğunu belirlemeye çalışmalıyız.

Psikolojik yöntem inkâr edilemez; ancak uygulamasının, çalışmasının örneklerini bulabiliriz. Psikolojik yöntemin yeni düşünme biçimlerini nasıl açtığını, onu kullanarak nasıl birçok şeyi anlamaya başladığımızı görebiliriz.

Psikolojik yöntemle, ezoterik bir kökene sahip olduğunu kanıtlayan öğretiler hakkında genel bir araştırma yaptığımızda, az çok ezoterik olarak adlandırılabilecek ve bir hak içinde düşünebilecek nitelikteki öğretilerin niteliklerini az çok bilmeliyiz. Bu sistem hakkında bilgi sahibi olur ve ilkelerini uygulamada uygular. Psikolojik yöntem iki kabul ile başlar. Birincisi, şeylerin içsel anlamlarının olması. İkincisi, şeylerin birbirine bağlı olduğudur; sadece ayrı görünüyorlar. Her şey birbirine bağlı; birbirleriyle belirli bir ilişki içerisindeyken, mantıksal yöntem her şeyi ayrı ayrı ele alır. Dolayısıyla, psikolojik yöntem her şeyi önce içsel anlamı açısından inceler ve ikincisi, benzeşmezlikte benzerlikler bulur. Bu yöntemin temeli ve sıradan yöntemlerden başlıca fark, aklın göreliliğinin farkına varılmasıdır- kullanılan aklın türü ve türünün anlaşılması ve bir akıl durumunda bir şeyin tek yönlü ve içten anlaşılabileceğinin farkına varılması başka bir şekilde. Mantıksal zihin için her şey kesin ve tektir. Ancak psikolojik yöntem, her şeyin, her sonucun, her çıkarımın zihinsel bir resim olduğunu ve sadece zihnimizin çalışmasının bir sonucu olduğunu gösterir. Nesnelerin göreli değerlerini ayırt etmek, karşılaştırmak ve bulmak

ve hangisinin daha yüksek ve hangisinin daha düşük olduğunu görmek için, ancak farklı zihinlerin olasılığının bu şekilde gerçekleştirilmesiyle başlayabilirsiniz. Fikirleri karşılaştırdığımızda, Yeni Ahit, Upanişatlar veya Pisagor veya Platon'a atfedilen bazı fikirleri bilimsel fikirlerle veya felsefeyle söyleyelim, bazen zihinlerin bu farkını farklı seviyelerde deneyimleyebilirsiniz.

Anlamanızı istediğim şey, sıradan bilgiyi kullanarak bile fikirlerin göreceli değerine gelebilir ve başlangıç noktasının, var olan tek zihnimizin var olan tek şey olmadığının farkına varabileceğinizdir.

Bakın psikolojik yöntemin bazı örneklerini bulabilecek misiniz; şimdi bunu yapamıyorsanız, daha sonra yeni anlayış olanaklarına sahip olduğunuz durumlara örnekler bulmaya çalışmalısınız.

S. Birinin gerçeklerin dışsal benzerliği tarafından yönlendirilmediğini mi kastediyorsunuz?

C. Bu bir yönü. Onunla tanışırsanız, psikolojik yöntemin ne olduğunu ve neyin olmadığını bileceksiniz.

S. Psikolojik yöntem, entelektüel merkezin entelektüel bölümünün kullanımı mıdır?

C. Hayır, pek değil. Ne kadar çok merkez ve ne kadar çok merkez kullanırsanız, psikolojik yöntem o kadar iyi olur. Sahip olduğunuz tüm güçleri kullanmak demektir. Mantıksal yöntem, entelektüel merkezin sadece mekanik kısmının kullanılması anlamına gelir.

S. Ve ezoterik yöntem yüksek merkezlerin kullanımı mı?

C. Hayır, sistemin kullanımıdır. Daha yüksek merkezleri kullanamazsınız, ancak sistemi kullanabilirsiniz.

S. Psikolojik düşünme ancak tüm işlevlerimiz doğru bir şekilde çalışıyorsa mı mümkündür?

C. Olduğumuz gibi başlamalıyız. Değişene kadar bekle-

yemeyiz, çünkü yaparsak asla değişmeyeceğiz; mekanik olarak değişirsek, sadece daha kötüsü için değişiriz.

S. Psikolojik düşünmeye çalışırken öğrenilecek ilk şeyler nelerdir? Bunu başarabileceğimden daha fazla hissediyorum.

C. Bunu yapabileceğinizden daha fazlasını söylediğinizde, tamamlanmış süreci düşünün. Ve sürecin kendisinden, çalışmaya başlamaktan bahsediyorum. Bunun sizin ötesinizde olduğunu söylerseniz, hiçbir şey yapamazsınız ve doğal olarak hiçbir şey olmaz. Yine mutlak olarak bu düşünme alışkanlığıdır.

S. Ezoterizmin temel özellikleri nelerdir?

C. Temel özellikler hakkında konuşmak zordur, çünkü bu kelimeyi nasıl aldığınıza bağlıdır. 'Ezoterik' kelimesi içsel anlamına gelir. Ezoterizm, kendi içinde insanlığın içsel bir çemberinin varlığı fikrini içerir. İnsanlığın nasıl dört daireden oluştuğunu hatırlıyorsunuz- iç çemberi ve içinde yaşadığımız dış çemberi oluşturan ezoterik, mezoterik ve ekzoterik. Ezoterizm fikri bilginin aktarılmasını ima eder; belli bir bilginin ait olduğu bir grup insanın varlığını varsayar. Bu mistik bir şekilde anlaşılmamalı, daha kesin ve somut olarak anlaşılmalıdır. İç ve dış daireler arasında çok fazla fark var. Örneğin, bulmak veya yaratmak istediğimiz pek çok şey sadece iç çevrede var olabilir; olumlu duygular, insanlar arasında anlayış, belirli bilgi türleri; tüm bunlar iç daireye aittir. Bunun iç ya da ezoterik çemberin fikrini anlamak için yeterli olduğunu düşünüyorum.

S. Ezoterik bilginin birincil özelliğinin, onun gizli olması ve birinin bulamayacağı muhtemel olduğunu anlıyorum. Öyleyse ezoterik bilgiyi veya ezoterik okulu nasıl tanıyabiliriz?

C. Ezoterik olması gereken bir sistem üzerinde çalışıyoruz, bu yüzden onun yardımıyla onu tanıyabileceğiz. Ve ezoterik bilgi sıradan yaşamdan gizlenmiş olsa da bulunabilir. Kesinlikle kimse bulamasın diye gizlenmemiştir, aksi takdirde hiçbir anlamı olmazdı. Bu amaçlarına aykırı olur ve varlığının

sonuçlarını bozar. Gizli bilginin tek anlamı, bulunabilmesidir; önemli olan onu nasıl tanıyacağınızdır. Bu fikirlerin yardımıyla, sıradan entelektüel olarak neyin bulunabileceğini ve neyin yapılamadığını karşılaştırarak ve sonra sistemle karşılaştırarak, karşıladığımız bilgi düzeyini belirli bir olasılıkla tespit edebilmeliyiz.

Tarihi sıradan bir şekilde bir dizi ayrı olay olarak ele alırsak, ezoterizmin kanıtlarını bulamayacağız. Bir şey diğerini takip edecek, yüzeyde ve belirgin bir bağlantı olmadan. Ancak, olayların birbirine bağlı olduğunu bilirsek ve bağlantıları ararsak, bunları yüzeyin altında gizli buluruz. Örneğin, birçok büyük tarihsel değişiklik görünüşte hiçbir şeyden gelmedi, öncül olmadan, köken yoktu. Antik Yunanistan'da, M.Ö. yedinci yüzyılın açıklanacağı hiçbir şey yoktur. Sekizinci ve dokuzuncu yüzyıllarda belli ki hiçbir şey yoktu; doğrudan bir gelişme çizgisi yoktu.

Aynı şekilde Gotik sanat görünüşte hiçbir şeyden çıkmadı. Geçmişi yoktu, anında ortaya çıktı.

Tarih öncesi sanatta da, yani on binden fazla yıl öncesine ait olan her şeyde, büyük Sfenks'i açıklayacak hiçbir şey yoktur. Hem kavram açısından daha büyük hem de daha yüksek seviyededir ve tabiri caizse, bildiğimiz her şeyden daha zekidir (bu doğru kelime olmasa da). Bunu kim yaptı? Neden böyle sanat eserleri çölde bulundu?

Sonra tekrar, özellikle Doğu'nun edebiyatını alın. Bildiğimiz her şeyden daha yüksek seviyedeki büyük Hint şiirleri ve Yeni Ahit gibi şeyler bulabiliriz. Onlara benzer hiçbir şey yoktur, sıradan hiçbir şey onları açıklayamaz- tüm bunlar kesinlikle benzersizdir. Ayrı ayrı alınırlar ve içsel bir anlamı olmadığı varsayılırsa, açıklanamazlar. Fakat psikolojik yöntemi kullanmaya çalışırsak bağlantıyı bulacağız.

Ezoterizmi, nasıl mümkün olduğunu, hangi formda var olabileceğini, hangi formda var olamayacağını düşünmeye çalışın. Doğu'daki veya Tibet'teki gizli toplulukları, gizli kütüphanelerin varlığını, gizli yerlerde yaşayan ve eski bilgileri koruyan insan gruplarını okuyabilirsiniz. Bu kaba bir düşünme şeklidir. Bu türden insan grupları olduğu fikrinde imkânsız bir

şey yoktur. Ancak ezoterizm fikri daha incedir. Gizli toplumlar gerektirmez. Gizli toplumlar fikri basitleştirilmiş bir düşünce biçimidir. Burada dünyada bizden çok daha fazla bilgiye sahip olan insanlar olması mümkündür, ancak bu bilgiye sahiplerse gizli toplumlara ihtiyaçları yoktur. Dağlarda yaşamak zorunda değiller; her yerde yaşayabilirler.

S. Ezoterik fikirlerin varlığını tanımak için ezoterik bir öğreti bilmek gerekli mi?

C. Hayır, ezoterik fikirleri psikolojik yöntemle tanıyabilirsiniz. Bildiğiniz sistemde sadece psikolojik yöntemle daha fazlasını bulabilirsiniz.

S. Psikolojik yöntemi kullanmak için ne bilmeli?

C. Psikolojik yöntem özel bir bilgi gerektirmez. Gerekli olan basit düşünme, ancak sıradan düşünme değil.

Mantıksal düşünme dardır, ancak psikolojik düşünme daha geniş düşünmedir, iki şeyi değil, belki de beşi karşılaştırır. Mantıksal düşünme her zaman iki şeyle ilgilenir: biri doğru olmalı, diğeri yanlış. Psikolojik yöntem için mutlaka böyle değildir; her ikisi de yanlış olabilir veya her ikisi de doğru olabilir.

Size psikolojik yöntemin bir örneğini vereceğim. 1915 yılında St. Petersburg'da Ölümden Sonra Yaşam üzerine halka açık bir konferans verdim. Ölümden sonraki yaşamla ilgili mevcut tüm fikirleri bir araya getirmeye çalıştım: pozitivist, ölümün ortadan kalkması olarak bilimsel düşünce, ölümsüz bir ruh fikri ile bağlantılı dini ölüm anlayışı, cennetle ödüllendirme ve cehennemle cezalandırma; hayatta kalma fikrinin manevi anlayışı; teozofik reenkarnasyon fikri, Budist yinelenme fikri; ve dahası. İlginç olan, iyi olmalarıdır; sadece çelişkili görünüyorlar.

Mantıken birbirleriyle çelişiyorlar, ancak psikolojik yöntem açısından birbirlerini tamamlıyorlar.

Bunu göstermek için şu soruyu sordum: Tüm bu fikirler çok farklı göründükleri için nasıl doğru olabilirler? Çünkü anlamadığımız bir yasa var. İnsan aklı kesinlikle yanlış bir şey icat

edemez. Özgürce çalışan ve varsayılan bir gerçeğe bağlı olmayan normal zihin, her zaman bir çeşit gerçeğe ulaşır.

Tam bir yalan, sadece deli bir zihin veya zincir altında çalışan bir zihin tarafından icat edilebilir.

S. Kişi başka ezoterik öğretileri bilmeli ve bağlantılar bulmalı mı?

C. Bu sistemin yerini bulmak için genel olarak. Bağlantıları karşılaştırmak ve bulmak için yeterli bilginiz yok. Bu sistemi düşündüğünüzde ve size onu hatırlatan bir şey okuduğunuzda, sadece bir ya da başka bir fikir alırsınız; tüm fikirleri karşılaştırmazsınız. Parçalar her zaman benzer olabilir, ancak böyle bir karşılaştırma sadece parçaların arkasındaki bütünü görebildiğinizde yararlı olabilir- ve sonra ikisinin ortak hiçbir şeyi olmadığını görebilirsiniz, çünkü benzer olmak için her şey benzer olmalıdır. Bir sistemdeki bir noktanın diğerindeki bir noktaya benzediğini, ancak bu noktaların benzerliği olmayan on beş nokta ile çevrili olduğunu varsayalım, bu onları esasen farklı kılar. Henüz yapamayız; sıradan düşüncede bir parçanın bütünle ilişkisini bulmaya alışkın değiliz. Parçaların bütünleştirilmeden karşılaştırılabileceğini ve parçaların doğru veya yanlış olabileceğini düşünüyoruz.

S. Ama birbirine benzeyen noktaları veya zirveleri olan iki felsefe sistemi bulursanız?

C. Birbirlerine benzediklerini nereden biliyorsunuz? Sadece kelimeleri biliyorsun; bu kelimelerin arkasında ne olduğunu bilmiyorsun. Kelimeler anlamını garanti etmez.

Bu yüzden paralellik bulmaya çalışmamak ve bu sistemi başka herhangi bir şeyden ayrı olarak incelemek uzun süre tavsiye edilir. Daha sonra, daha fazlasını öğrendiğinizde, paralellikler bulmaya çalışabilirsiniz.

S. Sistemin kökeninden bu yana yeni bir fikir içermemesinin garantisi nedir?

C. Bu çok açık. İlkeler korunursa, yanlış fikirleri ortadan kaldırırlar. Ezoterik fikirlerle yapıcı fikirler yan yana var olamaz.

S. Fikirlerin saf tutulmasını sağlamak için ne gibi düzenlemeler yapılabilir?

C. İnsanlar kendi açıklamalarını icat etmeye ve teorileştirmeye başladığında fikirler bozulur; ama içtenlikle çalıştıkları ve akıllarına gelen her şeyi doğrulamaya çalıştıkları ve ilke ve kurallara göre çalıştıkları sürece, bozulma hiç gerekli değildir. Okul çalışmasının organizasyonunda çarpıklığa karşı her önlem alınır ve eğer gerçekleşirse, sadece insanlar bu önlemleri unutur. Çarpıtma genellikle yapıcı merkezinin etkisidir, çünkü insanlar yapıcı merkezi ile çalışmaya başladığında ve kimse onları düzeltmediğinde, dünyada yirmi dört saat içinde çarpıtılamayacak bir fikir yoktur.

S. Demek istediğin çarpıklık ölçeği buysa, fikirleri kesinlikle kendim için deforme ediyorum.

C. Kendiniz için önemi yok- düzeltme şansınız var. Herkes başlangıçta tüm fikirlere sahip olana kadar onları çarpıtır, ancak bir parçayı anlamak birinin diğerini anlamasını düzeltir. Her şeyi anlayamaz ve parçaları yanlış anlayamazsınız ve eğer bütünü doğru düşünebilirseniz, her parçayı anlayacaksınız. Ayrıca, sorularınız doğru düşünüp düşünmediğinizi gösterir ve yanlış düşünüyorsanız, düzeltilir.

S. Farklı insanlar farklı şeyler ister. Okul çalışmasının anlamını nasıl anlamalıyız?

C. Okul çalışmasının, uyanık olmanıza yardımcı olacak birçok farklı bölümü vardır. Her bireyin kendi amacı olmalıdır. Bireylerin amaçları okulun amaçlarına uyuyorsa, okulda çalışırlar. Eğer uymazlarsa ayrılırlar. Bilgi edinme fikri ile başlayabilirsiniz. Yeni fikirler bulursanız, onlara değer vermeye başlayacaksınız. 'İş' kelimesi genellikle ayrım gözetmeksizin kullanılır.

S. Ama kendiniz kullanıyorsunuz!

C. Ciddiyim. Size göstermenin tek yolunun psikolojik yöntemi, ezoterizm fikrini, varlığının kanıtlarını anlamak ve sistemi belli bir şekilde anlamak olduğunu göstermek istiyorum. Bundan sonra çalışmaya başlayabilirsiniz. Sistem canlı bir şeydir, yeni ufuklar açan ve büyüyen organik bir şeydir.

Görüyorsunuz, çok tuhaf bir zamanda yaşıyoruz ve iş çok önemlidir, çünkü diğer noktaların yanı sıra aklı başında kalma veya aklı başında olma imkânı verir. Ne kadar ileri gidersek, bu fikirler hakkında ne kadar çok konuşursak, her şeyin anlamını gözden kaçırmaya eğilimliyiz. Bu fikirlere sahip olduğumuzu kabul ediyoruz, onlardan bahsediyoruz, bu öğretiden bir şeyler almak istiyoruz, ancak neden bu fikirlere sahip olduğumuzu ve onlar hakkında konuşabildiğimizi düşünmüyoruz.

Öğretmenin kendisi, belirli öğretiler, belirli tür fikirler, sadece belirli anlarda, çok zor dönemlerde insanlar tarafından erişilebilir hale gelir. Bunlar her zaman ve her an alabileceğiniz sıradan bir fikir değildir. Tam tersi, bu fikirlere sahip olabilmemiz bunun son derece zor bir zaman olduğunu göstermektedir. Örneğin, otuz veya kırk yıl önce bu fikirlerle çalışmak çok daha kolay olurdu, ama gerçekte bir şey diğerine bağlıdır, çünkü zamanlar o kadar zor olmasaydı, onlara sahip olmazdık.

Eğer bunu aklımızda tutarsak, bu farkındalık bile tek başına bizi doğru tutuma getirecektir, bize her zaman bu fikirleri ciddiye almamız gerektiğini, onlarla ilgili hiçbir şeyin sıradan hoşlantı veya doğru yanlış tutumları açısından alınamayacağını hatırlatacaktır. Günümüzde geleceğin ne getirebileceğini öngörmek imkansızdır, bu yüzden bu fikirler ve bu sistem için özel bir takdir ve özel bir saygı duymalıyız ve sadece belirli bir anda, kişisel olarak, bireysel olarak doğru olanı yapmaya çalışmamalıyız, ama her şeyle bağlantılı olarak doğru olan; sadece kişisel amacı değil, bu eserle bağlantılı tüm geleneği de düşünün.

Ve kesinlikle, her şeyden önce, birlik gereklidir, çünkü hepimiz aynı yoldan gitmeye hazır olduğumuz sürece, işin ihtiyaçlarını karşılamak mümkündür. Farklı görüşler varsa ve biri sağa, diğeri sola gitmenin en iyisi olduğunu düşünürse, kimse

doğru bir şey yapmayacaktır, çünkü yön olmayacaktır. Eğer bir kişi bir şeyi diğeri başka bir şey düşünürse, ikisi de yanlış olur; birinin doğru olması ve yanlış bir Eylemin bağlı olması değil, birbiriyle hemfikir olması gerekir. Herkesin kendi zihninde her şeyi kabul etmesi ve anlaması gereken bir kural olamaz, ancak eylemlerde bir fark olamaz.

Koşullar bizim elimizde değil, değişebilir, bir veya daha fazla dönüş alabilir. Ancak, okul çalışmasını taklit etmenin tüm ilkesi, eylemler hakkında görüş farklılıkları olamayacağıdır, aksi halde nasıl çalışabiliriz? Size sadece, sistemin ilkeleriyle ve çalışmanın organizasyonuyla ilgilenirken, çok büyük bir şeyle uğraştığımızı asla unutmamamız gerektiğini ve bize karşı çok büyük şeylere sahip olduğumuzu göstermek istiyorum. Bunu aklımızda tutarsak doğru yolu bulacağız. Bunu unutursak, bundan hiçbir şey gelmez.

S. Okul çalışmasını taklit ederek ne demek istiyorsun?

C. Bu kelimeyi dış yöntemleri taklit etme anlamında değil, yalnızca belirli bir organizasyon temelinde yapılabilen iç taklit anlamında kullandım.

İşteki insanlar birleşmelidir. Ne kadar birleşirsek, her türlü olumsuz etkilere karşı daha fazla direnç göstereceğiz ve onlardan daha fazla kaçabileceğiz, çünkü olduğu gibi, her türlü enerjiyle dolu büyük bir akümülatörün ortasında olacağız. Kapalıysak, bu büyük akümülatörden enerji çıkarabiliriz; deliklerle doluysak, hiçbirini tutamayacağız.

Bakın, size bir fikir açıklamalıyım. Dünyadaki her şey maddi ve sınırlıdır, sadece önemlilik farklıdır. Çölde sınırlı miktarda kum ve denizde su vardır. Bilgi de önemlidir ve bu nedenle sınırlıdır. Varlığın değişmesi için gerekli bilginin sadece çok sınırlı bir miktarda var olduğunu hatırlamak çok yararlıdır. Bilgi özüdür. Belli bir süre için -yüz yıl gibi- insanlığın kullanılabileceği belli bir bilgi birikimi vardır. Çok fazla insan bu bilgiyi istiyorsa, o kadar az şeye sahip olacaklar ki, onunla hiçbir şey yapılamaz. Ama çok azı istediği için, isteyenler bunu alabilir.

S. Bilgi konusunda bunu anlamıyorum. Bilgi bilinçli değil mi?

C. Hayır, bilinç başka bir şeydir, ancak bu, kendi içinde daha yüksek bir bilinç derecesinin bilgi içerdiği anlamında doğrudur. Tüm bilgileri değil, zaten sahip olduğunuz bilgileri içerir. Bilinç durumunda bir anda bildiğiniz her şeyi bilirsiniz; bu anlamda bilincin bilgi olduğunu söyleyebilirsin, ama kendi başına bilinç daha fazla bilgi veremez, ancak kişi bu soruya farklı yönlerden bakabilir.

Büyük bilgi, daha yüksek veya ezoterik bilgi fikrine gelince, öncelikle bilimsel bilgi de dahil olmak üzere tüm sıradan bilgimizin her zaman sıradan zihinle edinilen bilgi olduğunu anlamalıyız. Tüm bilimsel araştırma yöntemleri sıradan aklın çalışmasıdır, ancak daha yüksek veya daha gelişmiş bir akıl tarafından edinilen başka bir bilgi vardır ve bu bilgi sıradan bilgiden kaynaklanır, çünkü sıradan akılla edinilen bilgi her zaman Sonuç olarak, bilimsel araştırmada kullanılabilecek en karmaşık enstrümanların göz ve kulak tarafından incelenmesi, göz ve kulak tarafından doğrulanmalıdır. Bu bilgi bütünün anlaşılmasına dayanmayan çok dar bir bilgidir, oysa büyük bilgi bütünün daha gelişmiş bir zihin tarafından anlaşılmasına dayanan bilgidir. Dolayısıyla, gerçekten kıyaslanamayacak kadar farklı olan farklı bilgi dereceleri vardır. Çarpım tablosunu öğrenirseniz, bu tür bilgiler miktarla sınırlı değildir, hiç kimseden almazsınız. Ezoterik bilgi söz konusu olduğunda, aslında onu diğerlerinden uzaklaştırır mısın, ama bunun nedeni onu isteyen çok az insan olması.

İlk başta, bilginin önemli olduğu fikrini kabul etmek zordur, ancak bunu düşünürseniz, belki de bunu fark etmeye başlayacaksınız. Bunu şöyle ele alalım: bilgi farklı çözümlerde, çok zayıf bir çözümde veya daha güçlü çözümlerde bulunabilir. Bilgiden bahsettiğimde çok sınırlı olan daha güçlü bir çözümden söz ediyorum. Bir şey bilmiyorsak, bunun nerede öğrenileceğini bilmediğimizden kaynaklandığını düşünüyoruz. Bilmediğimiz kaç şey olduğunu bilmiyoruz. Bu nedenle, bilginin önemliliğini ve dağılımını neyin kontrol ettiğini anlamak bizim için zordur. Tıpkı vücutta akümülatörler olduğu

gibi, yaşamda bilgi akümülatörleri de vardır. Tarihin belirli dönemlerinde bazı bilgiler toplandı ve orada saklandı. Böyle bir akümülatör bulursanız, bilgiyi alırsınız. Bu akümülatörler nedir? Onlar okullar, artık var olmayan eski okullar bile. İnsan bu akümülatörlere dokunmadan gelişemez, ama eğer yaparsa, onlardan enerji alabilir, merkezler gibi gerçek enerji elde edebilir. İnsan 1, 2 ve 3 sadece kaba enerji alacaktır, 5 Numaralı insanın alabileceği enerji daha ince olacaktır. Bilginin sınırlı olduğu söylendiğinde, bu akümülatörlerde yer alan bilgilere atıfta bulunur.

S. Bu bilginin biçimi ve ağırlığı var mı?

C. Biçim- zorunlu değildir, ağırlık- evet, sıradan anlamda değil yoğunluk anlamında. Sıradan bir dilde de bazı kelimelerin ağırlığı varken bazılarının hiç ağırlığı yoktur.

S. Bu akümülatörü bulmak için nasıl çalışabiliriz? Sadece okulları mı ifade ediyor, yoksa kendi içimizde de bir şey mi?

C. Sadece öğrenebileceklerinizi öğrenerek onunla temasa geçmek için çalışabilirsiniz. Hem kendini hem de okulları ifade eder.

S. Daha fazla bilgiye sahip bir insanın daha az bilgisi olanlara karşı sorumluluğu var mı? Ezoterik bilgiye sahip bir insan mı demek istiyorsun?

C. Ezoterik bilgi okul demektir, bu yüzden ezoterik bilgiye sahip bir insan okuldan gelen veya okulda olan bir insandır. Sorumluluğu okula karşı. Bir insan okul bilgisini edindiğinde sorumluluk alır. Ancak bu soruyu genel olarak tartışmak imkansızdır, çünkü bilmediğimiz birçok koşul olabilir. Örneğin, bazı bilgiler yalnızca belirli koşullar altında verilebilir.

S. Ezoterik bilgi ile bağlantımızın ne kadar ince bir ipliği var, çünkü bunu vermek için bizimle olmanıza bağlı.

C. Ezoterik bilgi ile bağlantımızın bir kişiye bağlı olamayacağını anlamak gerekir. Ezoterik bir okulla bağlantılı bir kişi

tanıdığınızı, ancak fikirlerini anlayamadığınızı varsayalım. O zaman ezoterik okulla bağlantınız mevcut değildir ve bu kişi ölürse, bağlantı kesinlikle kaybolur.

Ama diyelim ki hayatta olduğu süre boyunca onun fikirlerini anladınız, o zaman bağlandınız ve eğer ölürse bağlantıda kalırsınız. Böylece ezoterik çevrelerle insanlar aracılığıyla değil, sadece fikirler aracılığıyla bağlanabilirsin.

S. Sistemdeki insanların yaşamdaki olaylar üzerinde herhangi bir etkisi olabilir mi?

C. Kendinizi nasıl görüyorsunuz? Ne şekilde?

S. Bilinçli olmaları dışında nasıl yapabileceklerini bilmiyorum.

C. Her birey için mi? İstemezlerse onları nasıl bilinçli hale getirebilirsiniz? Bu, nasıl düşündüğümüzün karakteristik bir örneğidir. Pratik sorular sorduğumuzu düşünüyoruz. Biri sorarsa, bir uygulama noktası görmelidir. İnsanların olayları etkileyebileceğini varsayalım- büyük bir büyü olduğunu varsayalım- belli bir miktarda enerji harcamalıdırlar. Ve akıma karşı bir etki üretmek için gerekli olan enerji miktarını, en ufak bir etkiyi bile bilmiyorsunuz. Zamanımız çok kötü, çok hoş olmayan olaylar meydana geliyor. Tipik bir olayı büyük ölçekte durdurmak için güneş sisteminin tüm enerjisi gereklidir. Komuta edebilir misiniz? Ve ikinci şey: neyin daha iyi olduğunu biliyor musunuz? Nasıl emin olabilirsin? Şimdi bunun mümkün olup olmadığı hakkında konuşmuyorum, ancak mümkün olsa bile enerjiniz var mı ve neyin daha iyi olduğunu biliyor musunuz? Biz 1, 2 ve 3 kişiyiz; neyin doğru olduğunu nasıl bilebiliriz? İnsanı daha yüksek bir seviyeye getirmesi gereken bir sistemi incelemeye yeni başladık. Bu düşünülmesi gereken çok faydalı bir materyaldir.

S. Genel deliliğe aykırı olan bir çeşit bilinçli çalışmaya yararlı olduğumuz fikrinden hala vazgeçemediğimi fark ediyorum.

C. Ama bu hayal gücü, çünkü her şeyden önce kendimiz için faydalı olmalıyız. Kendi çalışmalarımız için yararlı olamıyorsak, daha büyük işler için nasıl faydalı olabiliriz? İlk önce kendi çalışmalarımız için faydalı olmayı öğrenmeliyiz, daha sonra daha büyük bir çalışma varsa, bu işe yarayabilir. Ayrıca faydalı olmak ne demektir? Üçüncü iş satırına bağlı olduğunuzu hatırlayacak mısınız? Bir kişi elinden daha fazlasını yapamaz; farklı koşullar, kapasiteler ve koşullar olabilir, bu nedenle yararlı olmak bir yükümlülük olarak kabul edilemez. Ama kişi bunu düşünmeli ve fırsat geldiğinde fırsatı kullanmalıdır. Bununla birlikte, bir şey kural olarak ele alınmalıdır- işin çıkarlarına karşı hiçbir şey yapmamak. Bu, herkesin her an yardımcı olabileceği anlamına gelmez ve bu beklenen veya gerekli değildir. Ancak herkes, fırsat geldiğinde elinden geleni yapmaya ve koşullara izin vermeye ve kesinlikle üçüncü iş satırına karşı hiçbir şey yapmaya hazır olmamalıdır, çünkü kişi ona zarar vermek için birçok şey yapabilir.

Başlangıçta, A, B ve C etkilerinden bahsettiğimizde, ne olduklarını belirtmedik, onları sadece etki olarak aldık. Şimdi bu etkileri sınıflara ayırmaya çalışmalıyız ve bu çalışmanın pratik tarafı, bu etkilerin nasıl kontrol edileceği, belirli etkilere nasıl açık olacağımız ve istemediğimiz etkilere açık olmamak olacaktır.

Başka bir deyişle, hayatı incelemeliyiz. Kendimizle ilgili çalışmalarımız devam edecek, ancak dışsal şeyleri de incelemeye başlamak, onları anlamaya çalışmak ve onlar hakkında doğru bir görüş oluşturmak gerekiyor. Dışsal olaylar, büyük çaplı olaylar arasında ayrım yapmayı öğrenemezsek ve neyin iyi neyin kötü olduğunu olası evrim açısından bulabilirsek, ileri gidemeyiz. Dış olaylarda evrime yardımcı olan bir şey bulursak, bu bizi şu soruya getirecektir: bireysel evrim, yani az sayıda insanın evrimi insanların genel durumunu nasıl etkileyebilir? Şimdi dış hayata bakarsak ve kendimize bunu insanlığın ezoterik çevrelerinin varlığı açısından nasıl değerlendirebileceğimizi sorarsak, insanlık durumunun elverişli olmaktan uzak olduğunu göreceğiz, çünkü herkesin yapamayacağını biliyoruz. ezoterik çevrelerde olmak, bu çevrelerden gelen yaşamda kesin etkiler olabilir. Ancak olumlu olarak söyleyebiliriz ki, ezoterik

çevreler tarafından bir şeylerin kontrolünün herhangi bir işaretini göremeyiz- yaşam kendi kendine devam eder.

Kabaca söylemek gerekirse, insanın durumu şu şekilde tanımlanabilir: kendisini çevreleyen büyük makinelerden gelen çeşitli akımlarla yönetilen bir makinedir. Bu büyük makineler neler? Tüm büyük olaylar, savaşlar, devrimler, medeniyetler, dinler, bilim, sanat, geçen yüzyılın icatları- tüm bunlar insan üzerinde farklı etkiler yaratır.

Daha sonra okullarla bağlantılı olarak kaçma olasılığının sadece okullarda, yani C etkilerinin yardımıyla olduğu açıklandı. Ancak, herhangi bir okul bilmeyen insanların durumu nedir, çünkü okul çalışması olasılığı çok küçük ve çok nadirdir? Bu, okul olmadan bir şey elde etmenin kesinlikle imkânsız olduğu anlamına mı geliyor, yoksa böyle bir olasılık var mı? Üç geleneksel yoldan ve Dördüncü Yoldan bahsettiğimi hatırlıyorsunuz. Bu dört yol, öznel yol olarak adlandırılır. Bu yolların belirli etkiler üretmesi beklenir. Ancak bazı insanlar, belki de çok azı, okul işi olmasa bile bir dereceye kadar gelişebilir. Buna nesnel yol denir; ama bu yavaş bir yol. Öznel yollar kısa yollardır, belirli bir ilerleme olsa bile, sıradan yavaş çalışmadan sabırsız olan insanlar içindir. Yani teorik olarak, sadece B etkileri tarafından sağlanan materyali kullanarak, C etkisi olmadan, oldukça sıradan bir hayat yaşayan gelişme olanakları elde edebilirsiniz. B etkilerini hatırlarsınız: din, felsefe, sanat, bilim? Genel olarak, eğer insanlar bu materyalden yeterince emebilirlerse, gelişim için yeterli olmalıdır, ancak en iyi ihtimalle bile yavaş ve belirsiz bir gelişmedir. Bütün okullar, tüm yollar sabırsız insanlar içindir; bu yüzden öznel yollar denir. Yani bu sorunun cevabı hem evet hem de hayır; bazı insanlar okul olmadan gelişebilir ve bazıları gelişemez, çünkü bu farklı türden insanlar için bir sorudur. Ayrıca, nesnel yolun da koşullara ihtiyacı vardır; işte olmayan herkesin gelişebileceği anlamına gelmez. Bir bakıma, nesnel yol okul çalışmasından daha zordur, çünkü birinin yapmaya ya da yapmamaya karar vermesinin doğru ya da yanlış olup olmadığını doğrulama imkânı yoktur. Okulda doğrulanabilir; ancak doğrulama bir şeydir ve yapmak başka bir şeydir.

S. Yani bir insanın okul yardımı olmadan gelişmesi imkânsız mıdır yoksa değil midir?

C. Sadece belli bir dereceye kadar, bu da bir okulun yardımıyla, sadece farkında olmadan. Çünkü okulların yardımlarının bulunabileceği birçok şey vardır- genellikle dinlerde, felsefi sistemlerde vb.

Daha önce farklı okullar olduğunu söylediğimi hatırlıyorsunuz: bir kişinin bir çeşit okula, bir başkasının başka bir türe ihtiyacı var. Herkese uygun evrensel okul yok. Aynı zamanda, bir tür okulla tanışma şansının çok nadir olduğunu fark etmelisiniz; yani, bir okulda gerçek hayatta, kitaplarda veya teoride değil; ve eğer biri okulla tanışırsa, genellikle başka kimse yoktur. Eğer biri bu okulu çok zor bulursa ve başka bir okul aramaya başlarsa, o zaman birinin diğeriyle buluştuğunu varsayarsak, orada da aynı zorluğu bulur. Okullar arasında bu konuda bir fark olamaz, çünkü farklılıklar bir insanın durumunun okula ilişkisi ile yaratılır. Yani bir insanın bulduğu okul her zaman aynı olacaktır.

Kendi hikayesi olduğunu söyleyen bir insan tarafından bir kez bir hikâye anlatıldığını hatırlıyorum. Yarı dindar yarı okulu olan bazı okullar okulu çok zor buldular, bu yüzden başka bir okula geldiler. Şaşırtıcılarına göre, hemen aynı görevi yerine getirdiler, ancak bazı ek zorluklarla. Biri, onlara görevi veren insana nasıl bildiklerini sordu, bir insan ayrıldığında okulların birbirleriyle iletişim kurması anlamına mı geliyordu. Öğretmen cevap verdi: 'Bir insan bir okuldan kaçıp başka bir okula geldiğinde iletişim kurmaya değmez. Seni görür görmez size verilmiş olan bir görevi fark ettim ve size sadece aynı şeyi verebilir, ama belki biraz daha zor olabilir. ' Yani, görüyorsunuz, gerçekten başka seçenek yok.

S. Okul olmadan varlık değişikliği olursa ne olur?

C. Eğer kişi haklı olarak konuşmak için varlık veya bilgi alırsa, nesnel bir şekilde çok nadir durumlar haricinde, genellikle eksik ve hiç olmamasından daha kötüdür; ancak ikincisi o kadar nadir görülür ki, bunun hakkında konuşmanın bir yararı yoktur. Bazı yanlış yol örnekleri daha sonra açıklanacaktır,

çünkü yanlış yolu anlayarak doğru yolu daha iyi anlayabiliriz. Örneğin, çabalar korku temelinde yapılabilir, ancak bu doğru bir çaba olmayacaktır, çünkü doğru çaba korkuya değil anlayışa dayanmalıdır.

Durumumuza geri dönmek için, tutumlar hakkında duyduğumuz ve anladığımız her şeyi hatırlamamız gerekir. Tutumlarımız bizi olaylarla birleştiren teller gibidir ve bu tutumların doğası tarafından üretilen belirli akımlar bu kablolardan akar ve akımın doğası belirli bir olaydan ne tür bir etki aldığımızı belirler. Belirli bir olay bizim üzerimizde bir etki yaratırsa, bu etki bizim tutumumuzla değiştirilebilir.

Dışsal şeyler hakkında kesin bir anlayış yaratmalıyız. Bu, onları kişisel sempatiler ve antipatilerle yargılamamamız gerektiği, ancak dediğim gibi, olası evrim ile ilişkileri açısından, yani, gücün olası bir artışı açısından onları yargılamalıyız. Çünkü insanlığın evrimi ezoterik çevrelerin yaşam üzerindeki gücünün artması anlamına gelir.

Her an kişinin farkında olsun ya da olmasın her zaman etkileyen çok sayıda büyük hareketli şeyle çevrili olduğunu söyledim. Her zaman birini bir şekilde etkilerler. Biri savaşlar, devrimler, sosyal ya da politik yaşam olayları gibi şeylere karşı çok kesin tutumlara sahip olabilir ya da onlara karşı kayıtsız ya da olumsuz ya da olumlu olabilir. Her durumda, bir tarafta pozitif olmak, bir tarafta negatif olmak anlamına gelir, bu yüzden hiçbir şeyi değiştirmez. Doğru tutum, bir şeyin kalitesini evrim ve engeller açısından evrim açısından anlamayı, yani bireysel bir insanın belirli hatlar üzerinde ve belirli bir dönemde 'bilinçli, gönüllü ve kasıtlı olarak geliştirilmesi' anlamına gelir. Dünyevi yaşamda yardımı olmayan şeyler dikkate alınmaz, ancak dışarıdan büyük olabilirler- kişi onları 'görmez'. Ve eğer biri onları dikkate almaz ya da görmezse, etkilerinden kurtulabilir. Ancak, yine, yanlış şeyleri düşünmemenin kayıtsızlık anlamına gelmediğini anlamak gerekir, çünkü kayıtsız olan insanlar şeyleri dikkate almazlar, ancak onlardan aynı şekilde etkilenirler.

Tekrar ediyorum, sıradan duygusal ve sıradan düşünme duyusunu kullanan şeyleri düşünmek ve evrim dediğimiz şey-

le, yani iç çevrelerin etkisinin artması ve olasılığın büyümesi ile hangi ilişkide olduklarını bulmaya çalışmak gerekir. Doğru türde insanların doğru bilgiyi edinmesi için. Şeylerin ağırlığını anlamalıyız. Hatırlıyorsunuz, farklı kiloları olan kelimeler hakkında açıklandı ve ağırlıklarını hissetmek gerekiyor. Olaylar için de aynı şey geçerli. Tıpkı kendimizde olduğu gibi birçok hayali, icat edilmiş şey vardır, bu yüzden hayatta da vardır. İnsanlar onlara inandıkları için bir etki yaratırlar. Bu anlamda yaşamın neredeyse tamamı gerçek değildir. İnsanlar var olmayan şeylerde yaşarlar ve gerçek şeyleri görmezler; hayaliyle tamamen tatmin olan, onları düşünmeye bile zahmet etmezler.

Neyin önemli ve neyin önemsiz olduğu sorusuna yoğunlaşmaya çalışın; bunları ayırt etmeyi öğrenmeliyiz. Şimdiye kadar, çalışmanın yardımıyla kendimizle ilgili iyi ve kötüyü tanımlayabiliriz. Şimdi kabuğumuzdan çıkıp aynı yöntemleri ve aynı ilkeleri kullanarak etrafa bakmaya çalışmalıyız. Bir tür prensibi kendimiz için, diğeri dışsal şeyler için kullanırsak, bundan asla bir şey elde edemeyiz. Bu çalışmanın genel olarak hayatla olan ilişkisini yeterince düşünmüyoruz, kendimize yaşam konusunda sahip olduğu konumu hesaba katmıyoruz. Bu soruyu cevaplayabileceğinizi söylemiyorum, ama düşünebilirsiniz, bir açıdan veya başka bir açıdan görün. Siz düşünmedikçe, işler sizin için doğru perspektifte olmayacak ve işi doğru şekilde anlamayacaksınız. İş küçük bir şeydir ve muazzam şeyler hayata aittir. Bu savaşlar, devrimler ve bu tür şeylerle değil, günlük yaşama ait olanlarla kastediyorum. Hiçbir konum işgal etmediğini ve yaşam açısından var olması gerekmediğini göreceksiniz.

Aynı zamanda iş, onu anlayanlar için en önemli şeydir. Bu yüzden devam etmeliyiz ve hayattan herhangi bir yardım beklememeliyiz. Hayata karşı gitmeliyiz, her şeyi kendimiz yapmalıyız. Bol zaman olduğunu düşünemeyiz, eğer şimdi bir şey yapmazsak gelecek yıl yapacağız, gelecek yıl işler farklı olabilir.

Hayattaki olayların analizi A, B ve C etkileri fikrine dayanabilir. Kendimize, üçüncü türün kaç etkisinin, yani kökenlerinde ve eylemlerinde bilinçli etkilerin ne olduğunu sorabiliriz? Onları asla görmediğimizi itiraf etmeliyiz. Bir şey arıyor-

sanız, sadece B etkisinin belirli tezahürleriyle tanışırız ve her B etkisi tüm olası tehlikelerle ve onu yok etmeye çalışan her türlü kuvvetle çevrilidir. B'nin birçok etkisi gözümüzün altında kayboluyor; çok uzun zaman önce bulunamayan şeyler artık bulunamıyor. Geçmişin B etkilerinden kaç tanesi bize ulaşıyor? Uzun yaşamazlar, kısa bir ömürleri vardır, iki veya üç hariç, neredeyse mekanik bir uyarlama ile çevrelenir, neredeyse A'yı etkilerler- sadece bu formda hayatta kalırlar. Tüm mekanik kuvvetler onları yok etme eğilimindedir, çünkü kökenleri mekanik kuvvetlere karşıdır.

S. Dünya uygarlığı ile kişisel evrim arasındaki bağlantı nedir?

C. Hayattaki birçok etkinliğin başlangıcının bilinçli insanların işi olduğunun farkında değiliz. Gördüğümüz tüm çalışmaların bizim gibi insanlar tarafından, uyuyan insanlar tarafından başladığını ve devam ettiğini düşünüyoruz. Ancak uyuyan insanlar kazara yararlı bir şey icat edebilirler ve hem faydalı hem de zararlı şeyleri eşit zevkle icat ederler- birini diğerinden ayırt edemezler. Eğer 'medeniyet' kelimesini kabul edersek- bu uyuyan insanların işi, bu yüzden bir garanti yok: günümüzde medeniyet ve yarın da barbarlık olabilir.

Sizin veya bir başkasının medeniyet dediği şeyin B etkilerini yok ettiğini ve kendinizi A etkilerinin çevrelendiğini varsayarsak, hiç şansınız olmayacaktır. Ve aslında, medeniyet dediğimiz şey B etkilerini yok eder. Devrimler yok eder, savaşlar yok eder, medeniyetler yok eder- her şey ezoterik etkileri yok eder. Örneğin, okullar her zaman savaşlar tarafından yok edildi; bu iyi bilinen bir gerçektir. Okullar kalıcı olarak kurulamaz. Savaşların amacı okulları yok etmek değildir ama yine de ederler. Savaş, insanlığın yaşamında işi imkânsız kılan ve okulları yok eden bu kurumlardan biridir. Okul çalışması yaşamda belirli bir normallik gerektirir; hayat çok anormal hale gelirse, okul çalışması imkânsız hale gelir ve bir okul ortadan kaybolur.

S. Ancak okul çalışmalarından yararlananlar ortadan kalkmaz; öğrendikleri onları terk etmez?

C. Yeterince öğrenirlerse, kâr ederler, ama sadece biraz öğrenirlerse çok kâr edemezler. Belli bir standart, belli bir bilgi miktarı vardır ve bu miktarı elde ederseniz çalışmaya devam edebilirsiniz, ancak yeterince alamadıysanız yapamazsınız. Bireysel insanlar, bilincin gelişiminde belirli bir aşamaya ulaşmışlarsa, kendilerini koşullardan soyutlayabilir ve hayatta kaldıkları sürece çalışmaya devam edebilirler. Ancak okul farklı yasalara tabidir: harici bir forma ihtiyacı vardır. Okullar bu konuda hiçbir şey yapamazlar- hem büyük hem de küçük okullar, ilkokul ya da son derece gelişmiş koşulları olduğu gibi almaları gerekir. Kendilerini buldukları her koşulda var olmak zorundadırlar ve koşullar imkânsız hale gelirse, okullar imkânsız hale gelir. Bu akılda tutulmalıdır.

Bununla ilgili başka bir şey daha var. Din daha istikrarlı bir şeydir. Belki de var olmak için bu şekilde organize edilmişti. Ancak okullar aynı şekilde örgütlenemez, hayatta kalmak için belirli bir minimum güvenliğe ihtiyaçları vardır.

S. Ezoterik çevrelerin etkisi neden son zamanlarda azalıyor?

C. İnsanlar giderek daha aklı başında oluyorlar. Daha az gerçeğe ihtiyaç duyarlar ve onu ayırt etmekten daha acizler ve yalanlardan daha kolay tatmin olurlar. Bu fikirlere ilgi çok daha az ve insanların hazırlığı otuz veya kırk yıl önce bile çok daha az. Ve bu sadece siyasi olayların bir sonucu değil, aynı zamanda içinde de rol oynuyorlar.

S. Hangi anlamda insanların daha az hazırlıklı olduklarını kastediyorsunuz?

C. Örneğin ezoterizm fikri St. Petersburg'da açıklanmamıştır; bilinmesi gerekiyordu. Artık psikolojik düşünme yönteminin, ezoterizmin varlığının ve ezoterik kökenli okullara olan ihtiyacın anlaşıldığı varsayılamaz. Ezoterikliğin ve insanlığın iç çevrelerinin anlamını, yaşamın kaos olduğunu ve daha kontrollü ve düzenli olmak yerine, sadece daha karmaşık ve daha az kontrol altına alındığını anlayana kadar asla anlayama-

yız. İlerleme için komplikasyon alıyoruz. Sıradan yaşamda insanların eylemleri koordine edilmez ve sonuçlar öngörülmez. Her insan kendi yönünde çalışır ve birleşik sonuçlar bir şeyler üretir. Hayattaki sonuçlar kasıtlı eylemlerin sonuçları değil, çapraz amaçların sonuçlarıdır. Bunun her zaman dış çemberde olduğunu ve farklı olamayacağını anlamak gerekir. Bu durumu değiştirmek için hiçbir şey yapamayız. Akıntıları kontrol ettiklerini düşünen dalgaların mantarlarıyız. Bunu düşünmek ve olaylara bu açıdan bakmak çok önemlidir. Biri iç ve dış daireler arasındaki farkı anlamıyorsa, daha fazla anlamayacaktır. İç çevrelerde mümkün olan şey, çevremizde imkansızdır.

S. Dünyanın bugünkü durumu daha fazla insanın okul aramasını sağlamamalı mı? İnsanlar korkar, rahatsız olurlar.

C. Neden bir rahatsızlık başka bir rahatsızlığa yol açmalıdır? Sence bu onların gelmesini sağlayacak mı? Onlardan çok fazla beklersiniz. Bir insana sistemi incelerse daha uyanık olacağını söyleyebilirsin, ama daha iyi olacağını söyleyemezsin.

S. Tanımlanmaktan kurtulacaklar.

C. Ve tanımlanmadan çalışamayacaklarını söylerler ve eğer tanımlanmazlarsa, tüm paralarını kaybederler. Sisteme olan ilgi ile mevcut durumun rahatsızlığı arasında bir bağlantı yoktur.

S. Gençleri gözlemlemek beni çok şaşırttı. Mutlu ve tamamen normalse, ezoterizm fikri onlara çekici gelmiyor gibi görünüyor.

C. Ezoterizm fikri çok zordur. Bazen kişi erken yaşta anlamını yakalayabilir, ancak çoğu zaman doğru açıdan göremez. O kadar çok yanlış tutum ve yanlış fikrimiz var ki hiçbir şey beklenemez. Bence bu fikirlerle ciddi olarak ilgilenen bir kişi bir istisna, çünkü insanların zihinleri saçma ve çelişkili fikirlerle böyle bir karışıklık içindedir.

S. Ben sadece sistemin psikolojik yanıyla ilgileniyorum ama ezoteriklikle ilgilenmiyorum.

C. Ama psikolojik taraf da ezoterik. Sistem size ezoterik olmayan hiçbir şey vermez, çünkü tamamı sıradan zihin olmayan zihinlerden gelir; şeyleri anlayan insanlardan gelir. Sıradan sistemler herhangi bir değişiklik yapamazlar. Sistemin psikolojik tarafı diğer taraftan daha ezoteriktir, ya da değeri yoktur. Yalnızca yüksek zihinlerden, anlayışlarından ve fikirlerinden geldiği için değeri vardır. Bu anlaşılmalıdır. Bu sistemi bir şekilde ele aldık. Eğer bizler onunla aynı seviyede insanlar tarafından yaratıldığını ya da bir teori olduğunu varsayarsak, hiçbir değeri yoktur. Ancak bu bir teori değildir; okuldan, yüksek gelişim düzeyindeki insanlardan gelmesi bekleniyor. Eğer daha yüksek gelişme gösteren insan olmasaydı, sistemimiz olmazdı.

Başlangıçta Rusya'da Bay Gurdjieff her zaman bunun bir sistem olmadığı konusunda ısrar etti; bu sadece parçalardı ve kişi bunlardan bir sistem kurmak zorundaydı. Ve bu şekilde verilmesi gerektiğinde ısrar etti. Şimdi daha çok bir sistem yapıyorum, çünkü daha çok insanımız var. Ama sadece küçük bir grupken, sadece konuşmalar vardı, dersler yoktu. Derslerde parçalarla konuşmak zordur, ancak genel olarak hala parçalardır, hepsi aynıdır. Bu parçalar farklı ölçeklerde, bu yüzden onları doğru ölçekte bir araya getirmek için çok şey anlamalısınız. Aynı sözcükler ve aynı teoriler farklı şemalarda, örneğin tamamen farklı ölçeklerde kullanılır.

S. Bunun parçalarla öğretilmesinin ne anlama geldiğine dair bir örnek verebilir misiniz?

C. Pek çok şey şöyle öğretilir: enerjilerin inşası, psikolojik taraf, makinenin nasıl çalıştığının açıklaması, dünyayla ilgili taraf vb. Bunu anlamak çok önemlidir. Ancak ölçeğin nasıl değiştiğini anlamaya başladığınızda sistemi anlayabilirsiniz. Dediğim gibi, her biri farklı ölçekte olan parçalar halinde öğretiliyor. Onları bir araya getirmeli ve aynı zamanda ölçeği düzeltmelisiniz. Her biri farklı bir ölçekte parçalara ayrılmış birkaç coğrafi harita gibidir. Hangi parçanın hangisine uyduğunu, ölçeğin çok farklı ve nerede daha az farklı olduğunu görmelisiniz. Bu sistemi incelemenin tek yolu budur.

S. Yani bizim ölçeğimize indirgedikçe dünyalar hakkında konuşamayız mı?

C. Hayır, demek istediğim oldukça farklı. Tabii ki, her şeyi azaltıyoruz, ama kastettiğim şey, farklı ölçeklerde bir şeyler incelemek zorunda olduğumuz ve bunu hatırlamalı ve farklı ölçeklerin ilişkisini ve şeylerin ölçek değişikliği ile değiştiğini fark etmeliyiz. Ayrıca, birçok şey hakkında, aslında hiçbir şey ifade etmediklerinde bir şey ifade ettiklerine inandığımızı unutmamalıyız. Sistem bize gerçeklerle hayali miktarlar arasındaki farkı bulmayı öğretiyor (ve hatta hayali olandan daha kötü).

S. Sistem hakkında sahip olduğumuz bilginin sadece yarısına sahip olduğumuzu hissediyorum.

C. Yarıdan çok daha az. Bizim gibi, sadece parçalar alabiliriz, ancak onlardan bir şey inşa etmek için yeterince büyük olabiliriz. Yapıyı anlamaya çalışmalıyız. Önünüzdeki tüm parçalara sahip olduğunuzda, bazı bağlantılar görebilirsiniz ve bu bağlantıları bulduğunuzda başka birçok şey görebilirsiniz.

S. Öğretimi çok değiştirdiniz mi?

C. Ben değiştirmedim. Ama bazen farklı bir noktadan başlamayı tercih ederim. Bu sistemde, herhangi bir organik sistemde olduğu gibi, herhangi bir noktadan başlanabilir- bu bir değişiklik değildir. Diğer her şey aynı kalır, ama ben psikolojik açıdan başlamayı tercih ederim.

S. İç çemberdeki insanların dış çemberdeki insanlar üzerinde herhangi bir kontrolü var mı?

C. Evet, ancak birçok çekince. Bilinçli daire doğrudan hareket edemez, sadece B etkileri ile hareket edebilir. Etkiler C ancak etkiler B kabul edilirse ve insanlar onları ararsa ortaya çıkabilir. İç çemberdeki insanlar onları tanımak istemeyen insanlar üzerinde kontrol sahibi olamazlar. Şiddeti kullanamazlar, çünkü bu yanlış bir üçlü, yanlış bir faaliyet anlamına gelir.

Her türlü sonuç için özel bir üçlü var. Örneğin, insanlar kontrol sahibi olmak isterse, bunu sadece bir şekilde başarabilirler. Eğer başka bir şekilde davranırlarsa, tam tersi bir sonuç alırlar. Savaşlar, devrimler ve benzerleri asla istenen sonuçları vermez, ama her zaman zıt sonuçlar verir, çünkü yanlış üçlüler kullanılır. İç çevrelerin insanları diğer insanları etkilemek isterse, sadece anlayış varsa ve sadece bunu isteyen insanlarla iyi sonuçlar verebilirler. Bu yararlı bir soru. Bunu düşünmeye çalışın.

S. İçinde yaşadığımız güvensiz zamanlardan bahsettiniz. Okul kendini korumak için önlemler alacak mı? Bir okulun kaza yasası kapsamında olmadığını söylemenizi anladım.

C. Bir okulun kazayla oluşturulamayacağını, ancak kazayla yok edilebileceğini söyledim. Mekanik olarak oluşturulamaz, ancak mekanik olarak yok edilebilir. Biraz sanat eseri alın- tamamen mekanik olarak yaratılmayacak, bazı özel üçlüler tarafından yapılacak- ama başka herhangi bir şey gibi yakılabilir.

S. Okullar gerçek canlılarsa, neden ölüyorlar?

C. Okulların yaşayan şeyler olduğunu söyleyerek ne demek istiyorsun? Belirsiz ve belirsiz. Ama kelimenin tam anlamıyla alırsak, okulların neden öldüğünü oldukça netleştirecektir. Bütün canlılar er ya da geç ölürler. İnsanlar ölürse, okullar da ölmelidir. Okulların belirli koşullara ihtiyacı olduğunu açıkladım. Bu koşullar yok edilirse, okul yok edilir.

S. Ama fikirler kalabilir mi?

C. Fikirler uçamaz: insan kafalarına ihtiyaçları vardır. Ve bir okul fikirlerden oluşmaz; her zaman okulun varlığın nasıl geliştirileceğini öğrettiğini unutursunuz.

S. Geçmişte hiçbir fikir yazılmadı mı?

C. Kesinlikle vardı, ama fikirler farklı şekillerde yazılabilir; öyle bir şekilde yazılabilirler ki, kimse onları bilenlerden

veya varlığını değiştirmeden açıklama yapmadan okuyamaz. İncili ele alın- farklı şifrelerle yazılırlar; kişi onları deşifre etmenin anahtarını bilmelidir, aksi takdirde sadece bir hikâye, tarihsel olarak şüpheli ve birçok yanlış etki yaratır.

S. Sistem İsa'nın öğretilerine anahtar verecek mi?

C. Birkaç tane, ancak tüm anahtarları bekleyemezsiniz. Anahtarların birçoğu sadece varlığın değişmesi ile elde edilebilir, sadece bir bilgi meselesi olamazlar. Yine varlığı unutuyorsun. Varlığın değişmesi daha yüksek merkezlerle bağlantı anlamına gelir. Yüksek merkezler sıradan merkezlerin yapamayacağı birçok şeyi anlayabilir.

S. O halde Yeni Ahit birçok insanı yanlış yönlendirmiş olmalı?

C. Yeni Ahit okullar ve farklı seviyeler için yazılmıştır. Okullarda her kelime açıklanır. Yeni Ahit'teki her cümlenin düzinelerce anlamı var, bu yüzden içinde anlamadığımız çok şey var. 1, 2 ve 3 numaranın seviyesinden 4 numaralı insanın anlayış seviyesine geçmeye çalışıyoruz; diğer insanlar 5 Numaralı insan seviyesine geçmeye çalışıyor olabilirler, ancak 6 numaralı insan seviyesine geçmeye çalışıyor olabilirler- ve hepsi Yeni Ahit'i okuyorlar. Bu yüzden, bizim seviyemizde, hepsini anlamasını bekleyemeyiz, çünkü çok zekice yazılmış. Birisi yedi kilidin altında olduğunu söylediğinde, oldukça haklıydı Bir anahtar bulmalı ve kullanmalı ve ardından yardımı ile ikinci bir anahtar bulacaktır, ama biri hepsini açana kadar anlamayacaktır. Seviyemizde anlaşılması mümkün olan her şeyi anlarsak, daha fazla anlama olanağına sahip olabiliriz.

S. Bir okul, başladığı okuldan daha yüksek bir seviyeye ulaşabilir mi?

C. Evet, eğer okul çalışmasının yöntem ve ilkelerine göre çalışırsa büyüyebilir. Ama yine de, okul seviyesinin onu oluşturan insanların varlık seviyesine bağlı olduğunu hatırlamanız gerekir.

S. Kendini hatırlama eski ezoterik bilginin bir özelliği miydi?

C. Her zaman, her yerde. Sadece bazen, örneğin dini okullarda, farklı bir adla adlandırılır. Bu, keyfi değildir, kendini hatırlama, insanın gelişiminde, keyfi olarak dayatılan bir görev değil, gerekli bir aşamadır. Birinin içinden geçmesi gerekir ve kişi sadece bir şekilde geçebilir

S. Mesih her zaman bunun hakkında ve hangi kelimelerle konuştu?

C. Neredeyse her sayfada, farklı kelimelerle, örneğin, 'İzle', 'Uyuma'. Her zaman bunun hakkında konuştu.

S. Kişi kilise dinini nasıl düşünülmeli?

C. Dini tartışamayız, çünkü bu oldukça farklı bir şeydir, ona farklı unsurlar girer Her din inanca dayanır ve daha önce söylediğim gibi inanç sistemimize girmez Söyleyebileceğimiz tek şey dinlerin farklı olduğudur Seviye göreceli bir terim Tüm insanlar farklı seviyelerde insanlara ayrılır ve tüm dinler aynı şekilde bölünür Her dinin tüm dereceleri vardır. Bu anlaşılması gereken çok önemli şeylerden sadece Tarihsel ve coğrafi olmak üzere yalnızca yatay bölünmeleri biliyoruz. Ancak başka bölümler de var. Dini yollar vardır ve din başka herhangi bir sistemle çelişmez, fark farklı seviyelerde yatar Diyelim ki 2 numaralı dini bildiğinizi düşünün- kendinizi incelemek ve No 4 olmak istiyorsanız bu yeterli değildir ve bu sistemin belli bir düzeyde ve yeterince yüksek bir dine sahip değildir- o zaman çatışma mümkündür. Çatışma ancak farklı seviyeler arasında mümkündür.

S. Bu sistemle tanıştığımdan beri Dua Kitabı ve İncil'i daha iyi anladığımı hissediyorum. İsa'nın öğretisini daha iyi anlayarak bize yardımcı olabilir mi?

C. Bu sistemin bir din olmadığını zaten söylemiştim. Zihinsel makinenizi ve anlama kapasitenizi artırabilir ve duygularınızı daha iyi hale getirebilirsiniz. Ancak sistemin size bu

yönde yardımcı olup olamayacağını söyleyemem. Daha sonra sistemin fikirleri ile dinin ezoterik bölümleri arasındaki bağlantıyı görebilirsiniz. Fakat ezoterik dini bilmiyoruz, bu yüzden onun hakkında konuşamayız.

St. Petersburg'da Bay Gurdjieff'e çok benzer bir soru soruldu. Birisi bu sistemin Hristiyanlıkla hangi ilişkide durduğunu sordu. Bay Gurdjieff, farklı insanların Hristiyanlığı nasıl farklı anladıkları hakkında birçok şey söyledi. Sonra şöyle dedi: 'İsterseniz, bu ezoterik Hıristiyanlık'. Ve ekledi: 'Mesih'in öğretiminde en önemli olan ne? Eylem bu: bunu yapın, bunu yapmayın. Soru şu: bunu yapabilir misin? Şimdi daha iyi anlayıp anlayamayacağınıza kendiniz karar vermelisiniz, ancak Hıristiyanlığı zihinsel bir öğretim olarak değil, bir eylem öğretisi olarak almalısınız.

Hıristiyan öğretisini modern duygusal tutum olmadan alırsanız, tüm dinlerin en münhasır olanı olduğunu göreceksiniz. Sürekli olarak tekrarlanır ve tekrarlanır, sadece birkaçının şansı vardır- sadece birkaç kişi geçebildiği zor ve dar yollar vb.

S. Mutlak'ın Tanrı için bir isim olduğunu düşünmeye kişinin elinde değil.

C. Hayır, çok yanılıyorsunuz. Mutlak, olayların başında ve her şeyin arkasında yatan ilkedir. Mutlak'ı hiçbir zaman dini anlamda Tanrı ile ilişkilendirmedim, dindeki Tanrı sizin için birçok şey yapabilir, ama Mutlak sizin için hiçbir şey yapamaz. Dolayısıyla bu anlamda Tanrı değildir, Mutlak'a dua edemezsiniz. Dini bir soru alırsanız, dini açıklamayı takip edin. Bir fark görürseniz, onları ayrı tutun.

S. Kişinin daha iyi bir durumda olduğunda temas edebileceği daha yüksek kuvvetler olduğu bir gerçek midir?

C. Her durumda, her soruda bildiklerimize, neyle ilgili emin olabileceğimize dikkat etmeliyiz ve zamanımızın çoğunun daha yüksek ile temas kuramayacağımız bir durumda olduğumuzdan emin olabiliriz. Ya tamamen uykudayız ve daha yüksek güçler bize nüfuz edemez ya da negatif oluruz, böylece

bize gelen her şey bir ya da başka bir olumsuzluğa dönüşür. Böyle bir durumda ne bekleyebiliriz?

S. Ezoterik öğreti çok mu yoksa sadece bir tane mi?

C. Ezoterik bir kökene ilişkin her öğretim, diğerleriyle temelde aynıdır. Gerçek olabilmesi için, öğretimin çoğunluktan bir tanesi olması gerekir. Eğer eşsizse, icat edildiği anlamına gelir.

S. Yeni Ahit'te bize çok sık izlememiz ve dua etmemiz söyleniyor. Sistemde duaya karşılık gelen şey nedir?

C. Kimin duası? Bir makine dua ederse, sonuç ne olabilir? Hangi dua? Dua mutlaka temenni anlamına gelmez. Duaların çoğu, zihni belirli fikirler üzerinde tutmaktır- bir tür meditasyon gibi.

S. Sizce bilinçliliğin dua ile elde edilebileceğini düşünüyor musunuz? Ve eğer öyleyse, kişi nasıl dua etmeli?

C. Eğer kişi gerçekten sürekli dua edebilseydi, öz bilinç oluşturabilirdi. Ama mesele şu ki, yapamayız.

Bir insan dua etmeye karar verir ve beş dakika sonra bu kelimelerin mekanik bir tekrarı haline gelir. Eğer kişi dua edebilseydi, dua olabilirdi, ama kişi edemez, çünkü *kişi bu değil*dir. İnsan, bu şekilde yani kalıcı olsaydı pek çok şey yapabilirdi. Ancak biri başlar ve öteki devam eder.

S. Gerçek duanın daha yüksek güçlerle teması var mı?

C. Buna karşı çıkmayacağım, ama biliyoruz ki, sıradan merkezlerde sadece kendilerine ait güçlere sahibiz. Aynı zamanda, yüksek merkezlerin sıradan merkezlerin sahip olmadığı birçok güce sahip olduğunu öğreniyoruz. Böylece sistemin dilinde, bu temas mümkün olduğunda, ancak daha yüksek merkezler ile mümkün olabilir diye cevap verebilirim Sorunumuz daha yüksek merkezlere nasıl yaklaşılacağıdır. Şimdi iletişim kuramıyoruz, ancak daha yüksek merkezler olabilir.

Kimse bunu garanti edemez, çünkü beklentilerimiz bile yanlış olabilir Her durumda biliyoruz ki- ve bazı insanlar kısa deneyimleri oldu- yüksek merkezlerin yeni güçleri var, bu yüzden tek yapabileceğimiz daha yüksek merkezlerle bağlantı kurmaya çalışmak nasıl bilinçli olacağımızı araştırarak Bilinçli hale geldiğimizde, daha yüksek merkezlerle temas kuracağız ve sonra yeni güçlere ve yeni bilgiye sahip olabiliriz.

S. Ama daha yüksek duygusal merkezimizdeki flaşlarımız yok mu?

C. Bazı insanların vardır, ancak sadece kontrol edemedikleri flaşlardır. Bu şeyleri sadece 5 numaralı insan kontrol edebilir ve bizler 1, 2 ve 3 numaralı insanlardan başkası değiliz.

S. Bazı ezoterik öğretilere göre bir insanın zihni bir havuz gibidir. Sakin olduğunda olayları net bir şekilde görebilir ve 'sessizliğin sesini' dinleyebilir.

C. Gerçek 'sessizliğin sesini' hayali bir sesle karıştırmak o kadar kolaydır ki, gerçeği hayal gücüyle karıştırmak kadar kolaydır. Bazı insanlar için yol olabilir, ama bizim için yol değil Daha kesin olarak nasıl gelişeceğimizi bilmek istiyoruz, bu yüzden bizim için tüm bu tanımlar tehlikelidir, çünkü onların içindeki hayal gücünü gerçeklikten ayırabileceğimiz hiçbir araç yoktur. Bu sistemde hatırlamanız gereken şey budur- hayal gücünüzü gerçeklikten ayırt etmeyi öğrendiğinizde, hayali olanı en başından gerçekten nasıl ayırmayı öğrenirsiniz. Daha sonra, daha yüksek bilinç seviyelerinde, nesnel dünyada onu ayırabileceksiniz. Bu mistik yolların birçoğu sadece karışıklığı arttırır İnsanı gerçeğe yakınlaştırmak yerine, onu bundan daha ileriye götürürler

S. O zaman insan sürekli öfke mi aramalı?

C. Neden öfke? Bunu kabul edip karşıtlar bulmaya çalışıyorsunuz. Yanlış bir şekilde çalışırsanız, tüm hayatınız boyunca deneyebilir ve hiçbir şey alamazsınız. Ancak, doğru bir şekilde, kendinizi tanımak, tanımlamak için değil, kontrol sahibi

olmak için denemelisiniz. Kimsenin kontrolü yeterli değil. Biz kendimizin efendisi değiliz ve bu yüzden bunu yapmaya başlayamayız ve bunu yapamayız. Önce çalışmalı, önce anlamalıyız. Kendimizi incelemeliyiz ve bazen küçük bir şeyi ve başka bir küçük şeyi döndürebiliriz ve bu şekilde değişmeye başlarız. İnsan bu büyük sakinle başlayamaz. Birisi sakin değilse, sakin olmak isteyebilirsiniz, ama bu düşmanlarınızı sevmek gibi. Hıristiyan ilkelerinden bahsetmekle aynı şeydir.

S. Tüm ezoterik bilginin A B C'si tohumun ölümü değil midir?

C. Bunu böyle kabul edebiliriz. Aslında, bununla bağlantılı olarak, belki de durumumuzu açıklayabilecek başka bir şey daha var. Uzun zaman önce, Bay Gurdjieff, Yeni Ahit'te iki veya üç kez tekrarlanan, bir bitkinin çimlenmesi ve büyümesi için, tohumun ölmesi gerektiği ifadesi hakkında, insanla tam alakası olmadığını söylediğini hatırlıyorum. İnsan ile ilgili olarak güçlendirilmelidir. Genel olarak iş, olasılıkları ve işin yönü hakkında konuşan Gurdjieff bunu bize böyle açıkladı. İlk önce uykuda olduğumuzu anlamalıyız; ikincisi uyanık olmalıyız. Uyanıkken ölmeliyiz; öldüğümüzde doğabiliriz. Bu süreç detaylı ve yön. Bunu düşünmek yararlıdır, uykunun ne anlama geldiğini, uyanıklığın ne anlama geldiğini, ne öleceğini ve doğmanın ne anlama geldiğini anlamak yararlıdır. Diyelim ki doğmak istiyoruz. Biz ölene kadar doğamayız ve uyanana kadar ölemeyiz. Uykuda olduğumuzu anlayana kadar uyanamayız. Yani kesin adımlar var.

S. Ölmek, bahsettiğiniz manada ne anlama geliyor?

C. ‹Ölmek› ölmek demektir, yok olmak, olmamak, var olmamak anlamına gelir. Uykuda ölmek işe yaramaz, çünkü o zaman doğamazsınız. İlk önce uyanmalısınız.

Rabb'in Duasını anlamaya çalışan ve bana bir ya da başka bir cümlenin ne anlama geldiğini açıklamamı isteyen farklı insanlar tarafından, bazıları çok naif olan birçok soru soruldu. Örneğin, bana 'Cennetteki Babamız'ın ne anlama geldiğini,'

borçlularımız'ın ve' borçlarımız 'ın ne olduğuna benzeri şeyler soruldu- sanki Rabb'in Duası 'açık sözlerle' açıklanabilirmiş gibi. Her şeyden önce, Rabb'in Duası ile ilgili hiçbir şeyi açıklayamayacak olan sıradan, düz kelimeleri anlamalısınız. Bazı hazırlık anlayışları gereklidir, ancak daha fazla anlayış gelebilir, ancak sadece çaba ve doğru tutumun bir sonucu olarak.

Rabb'in Duası çözülemez bir soruna örnek olarak alınabilir. Her dile çevrilmiş, yürekten öğrenilmiş, her gün tekrarlanmış, ancak insanlar gerçekten ne anlama geldiğine dair en ufak bir fikre sahip değiller. Anlamını anlamadaki bu başarısızlık, Yeni Ahit'i anlamadaki genel yetersizliğimizle bağlantılıdır. Hatırlarsanız, başka bir konuşmada, Yeni Ahit'in tamamı nesnel sanatın, yani daha yüksek zihin çalışmasının bir örneği olarak verildi. Öyleyse sıradan zihnimizle yüksek zihin tarafından neyin formüle edildiğini ve verildiğini nasıl anlayabiliriz?

Yapabileceğimiz şey, zihnimizi daha yüksek zihin düşünme seviyesine yükseltmek; ve bunu fark etmememize rağmen, bu birçok farklı şekilde mümkündür. Örneğin matematikte sonsuzluklarla başa çıkabiliriz- sıradan zihnimiz için hiçbir anlam ifade etmeyen sonsuz küçük ve sonsuz büyük miktarlarda. Ve doğru şekilde başlarsak ve doğru şekilde devam edersek, matematikte mümkün olan bizim için mümkündür.

Rabb'in Duası'nı incelemeden önce anlaşılması ve hatırlanması gereken ilk şeylerden biri, dini dil ile sistem dili arasındaki farktır.

Din nedir? Bu kelime çok sık kullanılır; her gün kullanan insanlar var, ama din tarafından ne kastedildiğini tanımlayamıyorlar.

Sistemde dinin farklı insanlar için farklı olduğunu, 1 numaralı insanın dini, 2 numaralı insanın dini, 3 numaralı insanın dini vb. olduğunu duyduk. Fakat aralarındaki farkı nasıl tanımlayabiliriz? Tanımlara gelmeden önce, bizim bildiğimiz tüm dinlerde en gerekli unsurun, kişisel bir ilişkide durabileceğimiz, olduğu gibi konuşabileceğimiz bir Tanrı olan yardım için yalvardığımız ve yardımına inanabileceğimiz Tanrı fikri olduğunu anlamalıyız. Bu, dinin ayrılmaz bir parçası olan Tanrı'ya, yani, Yüksek Varlığa, her şeye gücü yeten ve her şeye ka-

dir olan, istediğimiz veya yapmak istediğimiz her konuda bize yardımcı olabilecek inançtır.

Bunun doğru ya da yanlış, mümkün ya da imkânsız olup olmadığı konusunda konuşmuyorum. Ben sadece imanın, yani Tanrı'ya inanma ve bize yardım etme gücünün dinin önemli bir parçası olduğunu söylüyorum.

Dua ayrıca herhangi bir dinin ayrılmaz bir parçasıdır; ama dua çok farklı olabilir. Dua, üstlenebileceğimiz herhangi bir şey için yardım temennisi olabilir ve ayrıca okul çalışması ile dua kendi başına yardım olabilir. Sistemin fikirlerini canlandırmak için kullanılabilecek bir iş aracı haline gelebilir, kendini yeniden şekillendirmek ve bize uyku ve uyanma gereğini hatırlatmak için kullanılabilir.

Aynı zamanda, dini dil ifadeleri tam olarak sistem diline çevrilemez. Birincisi, dine olan inanç unsuru ve ikincisi, dinde kabul edilmesi ve sistemde mantıksız ve tutarsız olarak kabul edilen olgu ve iddiaların din dilinden dolayı. Yine de dinin ve sistemin uyumsuz veya çelişkili olduğunu söylemek yanlış olur; sadece, iki dili karıştırmamayı öğrenmeliyiz. Bunları karıştırmaya başlarsak, iki çizgiden herhangi birinde yapılabilecek faydalı sonuçları bozacağız.

Din ve dini dilden ayrılamaz bir fikir olan Tanrı fikrine dönersek, önce dinlerin genel veya tarihsel bir şekilde nasıl bölünebileceğini kendimize sormalıyız. Tek bir Tanrı ile dinlere ve birçok tanrı ile dinlere ayrılabilirler. Ancak bu bölümde bile, tek tanrılılığın ve çok tanrılığın olağan anlayışı ile aynı fikirlerin sistem anlayışı arasında büyük bir fark olduğu unutulmamalıdır. Her ne kadar tanrılar arasında –örneğin Yunan mitolojisinde olduğu gibi- belli bir çoktanrıcılık anlayışında bazı farklılıklar olmasına rağmen, tüm tanrılar aşağı yukarı aynı seviyededir. Farklı seviyelerde farklı ölçekler ve farklı yasalar fikrini içeren sistem bakış açısından, tanrıların birbirine bağımlılığı konusunda oldukça farklı bir anlayışa sahiptir.

Mutlak'ı Tanrı olarak kabul edersek, onun bizimle hiçbir ilişkisi olmadığını görebiliriz. Mutlak tanrılar için Tanrı'dır; sadece bir sonraki dünyayla, yani Dünya 3'le ilişkisi vardır. Dünya 3, bir sonraki dünya için Tanrı'dır, yani Dünya 6 ve aynı

zamanda tüm dünyaya göre düşük derecededir. Sonra Galaksi, Güneş, Gezegenler, Dünya ve Ay, hepsi kendi içinde daha küçük tanrılar da dahil olmak üzere tanrılardır. Bir bütün olarak Yaratılış Işını, bir üçlü olarak ele alınır, aynı zamanda Tanrı'dır: Kutsal Tanrı, Katı Tanrı, Ölümsüz Tanrı.

Dolayısıyla, dinsel anlamda, yani Tanrı'nın yaşamlarımıza hemen erişimi olan bir anlamda, Tanrı'yı kullanmak istiyorsak, Tanrı'mızı hangi seviyede almak istediğimizi seçebiliriz. Sistem açısından bakıldığında, bu dünyalardan herhangi birinin bizimle kişisel bir ilişkisi olabileceğini kanıtlayacak hiçbir şeyimiz yoktur; fakat sistemde Tanrı için bir yer vardır.

Güneş'te 'yapmak' olarak başlayan yan oktavda, düşünmek için hiçbir materyalimiz olmadığı oldukça bilinmeyen iki nokta vardır. Oktav Güneş'te olduğu gibi başlar, sonra Gezegenlerin seviyesinde *si*'ye geçer. Dünyada insan da dahil olmak üzere Organik Yaşam'ı oluşturan *la-sol-fa* olur. İnsan, hayvan ve sebze krallığındaki her birey öldüğünde, beden- veya bedenin kalıntıları Dünya'ya gider ve Dünya'nın bir parçası olur ve ruh Ay'a gider ve Ay'ın bir parçası olur. Buradan anlayabiliriz mi ve yeniden; ama si hakkında ve hiçbir şey bilmiyoruz. Bu iki nota, Yaratılış Işını'nda bizimle bir ilişkisi olan bir Tanrı'nın veya tanrıların olası yeri hakkında birçok varsayım ortaya çıkarabilir.

Şimdi, söylenen her şeyi hatırlayarak, Rabb'in Duası'nı incelemeye gelebiliriz.

İlk şey, neden ve ne zaman verildiğini keşfetmek. Pek çok işe yaramaz namazın yerine konulduğunu biliyoruz.

Bir sonraki şey, Rabb'in Duası'nın kendisinde ve çok özel yapısında birçok ilginç özelliğe dikkat çekmek; ve bu yapıyı anladığımızdan ve özellikle de Üçüncül Kanun hakkındaki bilgimizden, sistem bakış açısıyla, Rabb'in Duasını anladığımızdan, anlayış geliştirme olasılığının olduğunu fark edebiliriz.

Birçok matematiksel problem gibi, Rabb'in Duası üzerinde çalışmak da sorunun ayrı bölümlerinin doğru bir şekilde düzenlenmesi veya düzenlenmesi ile başlamalıdır. Bir kerede iki ilginç şey fark ediyoruz: Birincisi, Rabb'in Duası üç kez üçe bölünür ve ikincisi, Rabb'in Duası'nda belirli anahtar kelimeler

vardır, yani, söz ettikleri diğer kelimeleri açıklayan kelimeler.

Bu ayrımı üç kola ayırıp bir üçlü olarak adlandıramayız, çünkü birbirleriyle olan ilişkilerini bilmiyoruz ve güçleri göremiyoruz. Sadece üç bölüm olduğunu görebiliyoruz.

İlk üç temenniyi birlikte bir kısım olarak okursanız, bunları sıradan bir şekilde okuduğunuzda göremediğiniz birçok şey görürsünüz.

1. Cennetteki adı kutsal olan Babamız
2. Krallığın gelecek
3. Yeryüzü cennette olduğu gibi yapılacak.

İlk temennide 'Cennetteki adı kutsal kılınan Babamız ', akla gelen ilk soru' Babamız ' kimdir? Anahtar kelime 'cennet'. 'Cennetteki' ne demek? Bu soruya Yaratılış Işını açısından bakmaya çalışırsak, bir şeyler anlayabiliriz. Dünya'da yaşıyoruz, bu yüzden 'cennet' daha yüksek seviyeler, yani Gezegenler, Güneş veya Galaksi anlamına gelmelidir. 'Cennet' fikri, bir şekilde, Rabb'in Duası'nın bir şekilde itiraz etmemizi önerdiği daha yüksek seviyelerde belirli güçleri, belirli bir zihni veya zihni varsayar; 'cennet' Dünya seviyesindeki hiçbir şeye atıfta bulunamaz. Ancak Galaksi, Güneş veya Gezegenlerle bağlantılı kozmik kuvvetlerin bizimle herhangi bir ilişki kuramayacak kadar büyük olduğunu fark edersek, 'Cennetteki Babamız' ın yerini yanal oktavdaki *do* veya *si*'de arayabiliriz- veya tekrar daha yüksek bölgelere bırakabiliriz.

Takip eden kelimelerde kişisel bir şey yoktur. 'Adı kutsal olan' Tanrı'ya karşı doğru tutumun geliştirilmesi ve Tanrı ya da Yüksek Zihin fikrinin daha iyi anlaşılması için bir arzunun ifadesidir ve bu gelişme arzusu açıkça tüm insanlığı ifade eder.

İkinci temenni, 'Krallığın gelecek', ezoterizmin büyümesi arzusunun ifadesidir. *'Evrenin Yeni Bir Modeli'*nde cennetin krallığı sadece ezoteriktir, yani insanlığın belirli yasalar altındaki belirli bir iç kısım olduğu anlamına gelebileceğini anlatmaya çalıştım.

Üçüncü temenni, 'Yeryüzü cennette olduğu gibi yapılacak', Dünya'nın Yüksek Zihnin doğrudan iradesiyle daha yüksek bir seviyeye geçiş arzusunun ifadesidir. 'Yapacaksın' olabilecek

ama henüz gerçekleşmemiş bir şeyi ifade eder. Bu üç temenni, gelebilecek ancak henüz yerine getirilmemiş olan koşulları ifade eder.

Rabb'in Duası'nın ikinci bölümünün ilk temennisi:

'Bize günlük ekmeğimizi ver'.

'Günlük' kelimesi bilinen en eski Yunanca ve Latince metinde mevcut değildir. Daha sonra 'günlük' ile değiştirilen doğru kelime, 'çok-önemli' veya 'çok-değerli' dir. Doğru metin şu şekilde olmalıdır: 'bize çok değerli ekmeğimizi verin'. Bazı insanların söylediği gibi 'çok-değerli' veya 'manevi' daha yüksek gıdalar, daha yüksek hidrojenler, daha yüksek etkiler veya daha yüksek bilgi anlamına gelebilir.

Bu ikinci bölümde aşağıdaki iki temenni,

'Borçlularımızı affettiğimiz gibi sen de borçlarımızı affet' ve 'Nefsimize sahip çık ve kötülükten kurtar bizi' en anlaşılması ve açıklanması zor kısımdır. Özellikle zordur, çünkü genel olarak kabul edilen sıradan anlamlarının gerçek anlamla hiçbir ilgisi yoktur. İnsanlar 'sıradan bir şekilde' borçlularımızı affettiğimiz gibi borçlarımızı affet 'kelimelerini düşündüklerinde derhal mantıklı ve psikolojik hatalar yapmaya başlarlar. Her şeyden önce, borçlarını affedebileceklerini ve bu affın kendilerine bağlı olduklarını kabul ederler; ve ikincisi, borçluları affetmek ile kendi borçlarının affedilmesinin eşit derecede iyi olduğuna inanıyorlar. Bu bir yanılgıdır ve hiçbir temeli yoktur. Eğer kendileri hakkında düşünürlerse, kendileri üzerinde çalışırlarsa, kendilerini gözlemlerse, çok yakında hiçbir şeyi yapamayacakları gibi borçlarını affedemeyeceklerini göreceklerdir.

Bunu yapmak ve affetmek için öncelikle kendini hatırlayabilmeli, kişi uyanık olmalı ve kişinin iradesi olmalı. Şu anda olduğumuz gibi, binlerce farklı irademiz var ve bu iradelerden biri affetmek istese bile, affetmek istemeyen ve affedilmenin bir zayıflık, tutarsızlık veya hatta bir suç olduğunu düşünecek birçok insan vardır…

Ve en garip şey, bazen gerçekten affetmenin bir suç olmasıdır. Burada ilginç bir noktaya geliyoruz. Affetmenin iyi olup olmadığını, her zaman affetmenin iyi olup olmadığını

veya bazı durumlarda affetmenin daha iyi ve bazı durumlarda affetmemenin daha iyi olup olmadığını bilmiyoruz. Bununla ilgili daha fazla düşünürsek, affedebilsek bile, belki de daha fazla bilgi sahibi olana kadar, yani hangi durumlarda affetmenin daha iyi ve hangi durumlarda daha iyi olduğunu bilinceye kadar beklemenin daha iyi olacağı ve hangi durumlarda daha kötü olacağı sonucuna varabiliriz.

Bu noktada, olumlu ve olumsuz tutumlar hakkında söylenenleri hatırlamalıyız ve olumlu tutumların her zaman doğru olmadığını, olumsuz tutumların bazen doğru bir anlayış için gerekli olduğunu fark etmeliyiz. Yani, 'affetmek' her zaman olumlu bir tutum sergilemek anlamına geliyorsa, affetmek bazen oldukça yanlış olabilir.

Ayrımcı olmayan bir şekilde affetmenin hiç affetmekten daha kötü olabileceğini anlamalıyız ve bu anlayış bizi kendi borçlarımızla ilgili olarak kendi konumumuzun doğru görüşüne getirebilir. Bir an için, borçlarımızı affedebilecek ve onları gerçekten affedip silecek bazı hayırsever ve oldukça aptal bir tanrının olduğunu varsayalım. Başımıza gelebilecek en büyük talihsizlik olurdu. O zaman çalışmamız için bir teşvik olmaz ve çalışmak için bir sebep olmazdı. Aynı yanlış şeyleri yapmaya ve sonunda affedilmeye devam edebiliriz. Böyle bir olasılık, işin herhangi bir fikrine oldukça zıttır. Çalışmada hiçbir şeyin affedilmeyeceğini bilmeliyiz. Sadece bu bilgi bize çalışmak için gerçek bir teşvik verecek ve en azından zaten yanlış olduğunu bildiğimiz aynı şeyleri tekrar etmemizi engelleyecektir.

Okullara bu açıdan bakmak ve okulları sıradan yaşamlarla karşılaştırmak ilginçtir. Hayatta insanlar affetmeyi bekleyebilir veya en azından bunun için umut verebilir. Okulda hiçbir şey affedilmez. Bu bir okul sisteminin, okul yönteminin ve okul organizasyonunun önemli bir parçasıdır. Okullar tam olarak affetmemek için vardır ve bu nedenle bir okuldan bir şeyler almayı umabilir ve bekleyebilir. Okullarda bir şeyler affedilseydi, varlıklarının hiçbir nedeni olmazdı.

'Borçlularımızı affettiğimiz gibi sen de borçlarımızı affet' in iç anlamı aslında etkilere, yani daha yüksek seviyelerden gelen etkilere işaret eder. Kendimize daha yüksek etkiler çeke-

biliriz, ancak aldığımız veya aldığımız etkileri başkalarına aktarırsak. Bu kelimelerin başka birçok anlamı var, ama bu onları anlama yolunun başlangıcı.

Bu ikinci bölümün üçüncü temennisi:

'Nefsimize sahip çık ama kötülükten kurtar bizi'. En büyük cazibe nedir bizim için? Büyük olasılıkla uyku: yani ilk kelimeler anlaşılabilir- 'daha az uyumamıza veya bazen uyanmamıza yardım et'. Bir sonraki bölüm daha zor. Şöyle yazıyor: 'Ama bizi kötülükten kurtar'. Muhtemelen 'Ve bizi kötülükten kurtar' olmalıdır. Bu 'ama' ile ilgili birçok yorum var, ancak bunların hiçbiri sıradan dile tercüme edildiğinden oldukça tatmin edici değil, bu yüzden onu bugünlük bırakacağım.

Ana soru, 'kötülük' ne anlama geliyor? Olası bir yorum, sadece uyku olan sıradan günaha ilişkin olarak, kişinin uyanmaya başladığında kendini tekrar uykuya dalması anlamına gelir. Bu, çalışmanın gerekliliğini zaten anladığında işi bırakmak, çaba göstermeye başladıktan sonra çabaları bırakmak ve daha önce de belirtildiği gibi, okul kurallarına aykırı gibi aptalca hatta zararlı şeyler yapmaya başlamak ve bunu yaparken de kendini haklı çıkarmak anlamına gelebilir. Bu tür şeylerin birçok ilginç örneği, işi terk eden insanların eylemlerinde ve özellikle bunu yaptıkları açıklamalarında bulunabilir.

Son olarak, Rabb'in Duası'nın üçüncü kısmı şimdiki düzene değil, gelecekteki bir düzene atıfta bulunarak ele alınmalıdır.

1. Çünkü sen krallıksın
2. Kudretli olan sensin
3. Ve sonsuza dek görkemli, Amen.

Duanın ilk bölümünde dile getirilen arzunun zaten gerçekleştiğini varsayar.

Aslında bu kelimeler sadece geleceğe atıfta bulunabilir.

Sonuç olarak, Rabb'in Duası'nın tamamı bir üçlü olarak alınabilir. Bir kısmın aktif kuvvet, bir kısmının pasif kuvvet ve üçüncü kısmın nötrleştirici kuvveti olduğu düşünülemez, çünkü tüm ilişkiler muhtemelen dikkatin ağırlık merkezindeki değişiklikle değişir. Bu, kendi başına, bu üç bölüm veya parçanın her birinin tek bir güç olarak alınabileceği ve birlikte bir üçlü

oluşturabilecekleri anlamına gelir.

Bu çok büyük fikirler bir dua şeklinde konulmuştur. Bu dua fikrini deşifre ettiğinizde, ibadet anlamında dua kaybolur.

S. Affetmek ve affedilmek arasındaki fark nedir?

C. Özne ve nesne. Ama affedilemeyiz. Bir şey yaptık ve neden-sonuç yasasına göre belli bir sonuç ortaya çıkacak. Yasayı değiştiremeyiz, ancak özgür olabiliriz- ondan kaçabiliriz. Şimdiki zamanı, bugünü, geleceği ve geleceği geçmişi değiştirebiliriz. Borcumuzu ödemeliyiz. Onlara ödeme yaparak geçmişi değiştiririz, ancak farklı ödeme yolları vardır.

S. Borçlarımızı ödemenin farklı yolları nelerdir?

C. Mekanik veya bilinçli olarak. Onlara her durumda ödeme yaparız: nedenlerin sonuçlarını bekleyerek ve böylece ödeme yaparak veya geçmişi değiştirerek ve başka bir şekilde ödeme yaparak. Günümüz, geçmişin bir sonucudur. Eğer bugünü değiştirirsek, geçmişi değiştiririz.

S. Geçmişi değiştirmek işlerin gidişatına karşı mücadele etmek midir?

C. Bu sadece başlangıç. Olumlu duygular ve daha yüksek etkiler gereklidir. Onlar olmadan hiçbir şeyi değiştiremeyiz. Birkaç aşama vardır. Bu bir anda gelmez; çalışmak gerekiyor. Bazı ilkeler koydum- buna nasıl ulaşabileceğimizi görmek gerekir.

Bunda çok ilginç şeyler var. Örneğin Rabb'in Duası'nda "ben" veya "benim" kelimesi yoktur. Bu, kişisel bir iyilik olamaz anlamına gelir- tüm insanlar daha yüksek güçlerle aynı ilişkide durur, hepsinin aynı şeylere ihtiyacı vardır.

BÖLÜM XVI

Tekerrür etme fikri yalnızca bir teori olarak ele alınabilir-Tekerrür ihtimali ile insanlar arasındaki farklı ilişkiler-Üç ardışık aşama- C etkisine maruz kalma ihtimalinin neden sınırlı olması gerektiği-Geçmiş yaşamları hatırlama-Tekerrür fikrini basitleştirmek için reenkarnasyon teorisi-Kanıt bulma olanaksızlığı-Benliğimizin durumuyla sınırlıyız-Var olmadan öncesine sunulacak güçlü bir argüman olarak ruhun farklı türleri-Okullar neden yinelenemez- tek bir ömürde tekerrür incelemesi- Ebedi tekerrür ebedi değildir- Olasılık ihtimalleri- Fırsatlar sınırlı ve zaman akıyor-Kendini hatırlama ve tekerrür- Kişilik ve tekerrür-Çocuk zihninin incelemesi-Tekerrür fikrinin kökeni-Zamanın üç boyutu- Tekerrür fikri ve sistem- Paralel zaman-Zihnimizin sınırlamaları- Yönelimlerin büyümesi ve tekerrür-Bir sonraki sefer okulla tanışma imkanı-Hazırlıklı olma-Herkes için başlangıç noktası aynı mıdır?- Okul ve orada üretilen talepler -Ruhun ölümü – tekerrür ve ölüm saati-Dünyevi olayların tekrarı- Uyanmak için tek şey.

SÜREKLİ TEKERRÜRE DAYALI SORULAR ALIYORUM, bu yüzden size düşünmeniz için materyal verebilecek bir şey söylemek istiyorum. Bunun hakkında konuşmaktan kaçınmamın iki nedeni var: Birincisi, sadece teori hakkında konuşabiliriz, bunun hakkında gerçek bir kanıtımız yoktur; ve ikincisi,

yasaların tekerrür değişikliğine atıfta bulunmaya çalışıp çalışmadığını bilmiyoruz. Bunları anlamak gerekiyor. Tekerrür hakkında çok az şey biliyoruz. Bir gün tekerrür hakkında yazılan her şeyde güvenilir olarak neyin alınabileceğini toplamaya çalışabilir ve bunun hakkında ne düşünebileceğimizi görebiliriz, ama bu sadece bir teoridir.

Uzun zaman önce 'Evrenin Yeni Bir Modeli'nde yazmıştım ki, sıradan yaşamda bile insanlar tekerrür açısından çok farklı olabilir. Bazı insanlar tamamen aynı tekerrür gösterebilir, diğer insanlar farklı varyasyonlara veya olasılıklara sahip olabilir; bazıları yükselebilir, diğerleri düşebilir ve diğerleri. Ama bunların hepsi işle ilişkisi yok. İşe yaklaşan insanlar söz

konusu olduğunda, sadece teorik olarak, birbirini izleyen üç tekerrürü incelemek mümkün olabilir. Diyelim ki birincisi, bir tür yüksek akıl fikirleriyle tanışma olasılığına yaklaştığında; ikincisi, kesinlikle C etkisi ile temas ettiğinde; ve üçüncüsü, bunun sonucu olacaktı.

İlginç olan şey, ikinciden sonra tekrarlama olasılıklarının büyük ölçüde azalmasıdır. Birisi C etkisi ile temas etmeden önce sınırsız görünürler, ancak bu temastan sonra tekerrür olasılığı azalır. Bunu anlarsak, belirli bir neden ve kârla tekerrür hakkında konuşabiliriz; aksi takdirde, her şeyi aynı düzlemde alırsak, bu sadece teorik konuşma ve oldukça işe yaramaz olacaktır.

S. C ile temas ettikten sonra, etkilenme şansının azaldığını mı kastediyorsunuz?

C. Evet, çünkü C etkisi israf edilemez. B etkileri neredeyse sınırsızdır; bu onların hayata atıldığı ve kişinin onları alıp alamayacağı anlamına gelir; azalmazlar. Ancak C etkisi sınırlıdır. Bu soruyu kendiniz için cevaplamaya çalışın ve C etkisi alma olasılığının neden sınırlı olması gerektiğini anlayacaksınız, çünkü eğer biri onu kullanmazsa, onu boşa harcamak neye yarar?

S. Doğru şekilde çalışsaydık, şansımızın artar mı yani?

C. Hayır, bu demek değildir. Bu sadece doğru şekilde çalışmazsak bu şansın tekrarlama olasılığını kaybedeceğimiz anlamına gelir.

Bu ek özellik olmadan az önce bahsetmiştim, bir teori olarak bile tekerrür hakkında konuşmak oldukça yararsızdır. Tekerrür hakkında düşünürken, neyin mümkün ve neyin imkânsız olduğunu düşünmek yararlıdır; ne olabilir ve ne olamaz. Genel olarak insanlar ya bu fikri kabul etmezler ya da bilmezler ya da anlamıyorlar ya da çok fazla kabul ediyorlar. Bu nedenle, hangi ilişkide durduğumuzu düşünmek yararlıdır ve bunun için başlayacağımız bir temele sahip olmalıyız. Örneğin, 'hatırlamak' anlamına gelir. İnsanlar genellikle geçmiş

yaşamları hatırlamayı soruyorlar, ancak yüksek merkezlerin çalışması olmadan yapamayacaklarını unutuyorlar. Çoğu zaman insanların, 'reenkarnasyon' olarak adlandırdıkları şeyle bağlantılı olarak, önceki reenkarnasyonlardaki yaşamlarını hatırlayabileceklerini söylediklerini duyuyorsunuz ve daha önce oldukları hakkında kitaplar yazıyorlar. Bu saf bir fantezi. Sıradan durumumuzda geçmiş yaşamları hatırlayamayacağımızı anlamalısınız- hatırlanacak bir şey yoktur. Aklımızda ve merkezlerimizde her şey yeni. Bir hayattan diğerine geçebilecek olan özdür. Dolayısıyla, kişi, kesin hatırlamalar yerine, sadece böyle belirsiz duyumlara sahip olabilir, herhangi birinin somut bir şeyi hatırlayabileceğini varsaymak zor. Sadece yaşamın ilk yıllarında gerçekten mümkündür, ancak o zaman kişi genellikle bu hissi fark etmez veya eğer yaparsa, hayal gücü yaratır.

S. Reenkarnasyon teorisi ile tekerrür teorisi arasındaki fark nedir?

C. Reenkarnasyon fikri, tekerrür fikrinin sıradan anlayışımıza bir tür adaptasyonudur, çünkü bir teori olarak tekerrür fikri bizim için çok daha zordur- yeni bir zaman anlayışına ihtiyaç duyar. Eğitimli insanlar bile dönüş fikrini anlamak için belirli bir matematiksel bilgiye ihtiyaç duyarlar. Tekerrür sonsuzdadır, ancak reenkarnasyon zamanındadır. Zamanın bizden ayrı olduğunu ve ölümden sonra bu zamanda var olduğumuzu varsayar. Örneğin, Budizm'de bir insanın öldüğünü ve hemen tekrar doğduğunu kabul ederler, böylece bir hayat diğerini takip eder, çünkü bu sıradan insanlar için daha kolay anlaşılır. Fakat hayatımızın ötesinde zamanın varlığına dair hiçbir kanıtımız yok. Zaman her insan için hayattır ve kendi içinde her zaman içerir, böylece yaşam sona erdiğinde zaman sona erer. Dolayısıyla reenkarnasyon, tekerrürden daha az bilimsel bir teoridir- çok fazla şey kabul edilir.

S. Peki tüm bu hayatlar nerede gerçekleşiyor?

C. Yer hakkında değil tekrarlama hakkında konuşuyoruz. Örneğin, Roma'da yaşadığınızı hatırladığınızı söylüyorsanız, nasıl kanıt bulabilirsiniz? Bu imkânsız. Böylece her teori farklı

düzlemlerde var olabilir. Tekerrür etme teorisi, belirli bir bilgi ve belirli bir anlayış gerektiren belirli bir düzlemde var olabilir ve daha sonra çarpıtılabilir ve alt ve alt düzlemlere indirgenebilir. Bu her teoride olabilir ve bazen süreçte kendi zıttı bile olabilir. Ancak, hiçbir şeyi kanıtlayamadığımızı ve belirli bir teori üzerinde ısrar edemeyeceğimizi her zaman hatırlamanız gerekir. Sadece, her teoriyi kendi sınırları içinde ve kendi döngüsünde anlamalı ve neyin mümkün ve neyin imkânsız olduğunu bu teori açısından görmeliyiz. Bir teori alıp bir şey eklemeye ve başka bir şeyi almaya devam ederseniz, bu yanlış olur. Her teoride ne içerdiğini incelemeli ve hiçbir şey atlanmamalıdır. Dolayısıyla, felsefi olarak mümkün bir teori bulursak, bir teori olmaktan çıkıp bir olgu haline geleceği koşulları arayabiliriz.

S. Sonsuz tekerrür teorisinin gerçekliğine kendinizin ikna olmadığınızı varsaymakta yanlış mıyım?

C. Bu teorilere ikna edilemeyeceğinizi açıklamaya çalıştım. Eğer ikna olabileceğinizi düşünüyorsanız, bu sadece inanç olacaktır. Bir teorinin diğerinden daha iyi olduğuna gerçekten ikna olmadan, yapabileceğimiz tek şeyin teoriler oluşturmak olduğu bir dizi soru ve sorun vardır. Bir teori olarak, tekerrür teorisinin reenkarnasyon teorisinden daha iyi olduğunu söyleyebilirim, ancak gerçeklere daha yakın olup olmadığına dair gerçek bir kanıtımız yok. Ve bilinç durumumuzdan dolayı kanıtımız olamaz. İş açısından tek olasılık, belki de bilinç durumumuzu değiştirirsek, gözlem olanaklarımızın artacağını ummaktır. Mevcut durumumuzda, bu tür şeyler hakkında teorilerden başka hiçbir şeyimiz olamaz.

Varlığımızın durumu ile sınırlıyız ve 1, 2 ve 3. insanların var olma durumu, bu şeyleri kesin olarak bilemeyeceğimiz şekildedir.

S. Eski bir hayatı hatırlayamayacağınızı mı söylediniz?

C. Evet. Sadece öz hatırlayabilir ve sıradan insan özünde örgütlenmemiş ve kişilikten ayrılmadığı için hatırlamıyoruz.

Aynı zamanda, bir kişinin bir tür özü ve başka bir türünün olması, varoluş için en güçlü argümanlardan biridir, çünkü öz, hiçlikten doğamaz – fazla kesindir. Ancak sistem insanı sadece doğumdan ölüme götürür.

S. Tekerrür eden tarafımız nereden geliyor?

C. O kısım sizsiniz. Tekerrür hakkında konuştuğumuzda, tekerrürümüzü düşünürüz. Bu bölümün nereden geldiğini bilmiyoruz ve tüm hayatımızı teorik tanımlara harcayabiliriz, ancak hiçbir şeyi değiştirmeyecek veya fikri psikolojik olarak anlamamıza yardımcı olmayacaktır. Şimdi bize pratik bir anlayış kazandıracak bazı ilkeler oluşturmaya çalışıyorum. Birçok kelime bulabiliriz, ama kelimeler hiçbir yere götürmez.

Cevabı buldunuz, neden C etkileri boşa harcanamıyor? Bunu bir düşün. Bu soruyu cevaplarsanız, diğer birçok soruyu da cevaplayacaksınız. Ve bunu biliyorsunuz- iki ve ikiyi bir araya getirin.

S. Böyle bir şey tekrarlamakla yükümlü olursa, tekrar tekrar boşa harcıyor musunuz?

C. Bu ima edilir, fakat cevap bu değildir. Kuşkusuz, boşa ve tekrar boşa harcanırsa, ne işe yarar? Ancak tüm bu şeylerde görmediğiniz bir şey var ve yine de her şeyin anahtarı. Çok basit, gizemli bir şey yok. Bu bir bulmaca değil, sadece bir düşünme meselesidir.

Böyle düşünmeye çalışın: sıradan bir okulu ele alın.

Bir oğlan okula gidiyor ve her yıl aynı şeyi öğrenmeye başlıyor. Bir yıl boyunca bir şeyler okuyor, sonra eve gidiyor ve her şeyi unutuyor ve aynı şeyi tekrar tekrar öğrenmek zorunda. Yine bir yıl boyunca okuyor ve tekrar evine gidiyor ve unutuyor ve tekrar geri dönüyor ve aynı şeyi öğreniyor. Okulda ona ne diyecekler? Bu yüzden okullar tekrarlanmaz, neden okullar için bir tekrar yoktur. Ve insanların istediği bu, aynı şeyi tekrar öğrenmek istiyorlar. Ama bir dahaki sefere bir lisede olmalısın. Eğer bir liseye gidemezseniz, bu seviyede başka bir okul olmayacaktır, çünkü daha önce geçtiniz.

S. C etkisi aracılığıyla bir okulla tanışır mısın?

C. Okul, C etkisi *anlamına* gelir. B etkileri aracılığıyla okulla tanışıyorsunuz.

S. Bir sınavı geçmedikçe daha yüksek bir sınıfa giremezsiniz?

C. Oldukça doğru, ama sınavı geçebilir ve her şeyi unutabilirsiniz; çok sık olur.

S. Ama bir dereceye kadar nasıl öğreneceğinizi öğrendiniz?

C. Bazen ve bazen de değil. Öğrenmeyi ve unutmayı öğrenirsiniz.

S: Bana öyle geliyor ki, bu C etkisi dönüşümdür, dönüşüm gücüdür ve bundan daha az herhangi bir şey C etkisi değildir.

C. Çok doğru. Çok yakınsınız, ancak C etkisini belli bir miktar bilgi olarak da alabilirsiniz.

S. Kullanılabilecek bir bilgi mi?

C. Hayır, bu da yine bir tanımdır. Bilgi dedim; tanımlar yardımcı olmaz. Onu görmemeniz, basitçe ne anlama geldiğini yakalamamanız garip. Bilginin iletimi C etkisi anlamına gelir, belirli bir iş anlamına gelir, kendi başına gerçekleşmez, birisinin işi anlamına gelir ve birisinin işi boşa gidemez. Sonuç getirirse devam edebilir, ancak sonuç getirmezse, doğal olarak duracaktır. Bu, tekerrür olasılığının neden sınırlı olması gerektiğini açıklar. Eğer kişi bir okula gelir ve okulda olmaktan kâr etmezse, doğal olarak aynı şeyi tekrar tekrar öğrenemez; kişi bir şey yapmalı. Anlamaya çalışın, çünkü bu ilkeleri anlamadan tekrarlama hakkında konuşmak imkansızdır. Tüm sıradan konuşmalar, matematiğe veya başka bir şeye dayanarak, onu çok muntazam kılar ve tekerrür muntazam olamaz. Bilginin önemliliği ve birinin başlamak için çok az şansı olduğu hakkında konuştuğumuzu hatırlıyorsunuz, çünkü bunun için

birçok uygun koşul gerekli. Ancak, belirli bir bilgi edinmeye başladığında, şansın küçüldüğünü anlamalısınız, çünkü eğer kullanmazsa, doğal olarak elde etmek daha zor olacaktır. Ve aynı şey her gün, her yıl, tüm hayatımız için geçerlidir- anlaşılması gereken budur. Tekrarlama fikri faydalıdır çünkü bu hayata atıfta bulunmaktadır. Eğer günlük bir şey yapmazsak, bunu yarına nasıl yapmayı bekleyebiliriz? Eğer bunu bugün yapabilirsek, yapmalıyız; hiç kimse onu yarına kadar erteleyemez, çünkü yarına başka bir şey yapabiliriz. Hep zamanımız olduğunu düşünüyoruz.

S. Dediğiniz şeyi bugün dinlemezsek, bir daha duymayacak mıyız demek oluyor bu?

C. Ya da belki burada olacaksın, ama ben burada olmayacağım- nasıl bilebilirsin?

S. Sadece sizin aracılığınızla ilerleme kaydedebilir miyiz?

C. Hayır, başka bir yer bulmakta özgürsünüz – hiçbir şekilde bağlı değilsiniz. İlerleyebileceğiniz başka birini tanıyorsanız, kesinlikle onu kullanmalısınız. Eğer bir fırsatı varsa, hiçbir fırsatı kaybetmemelidir.

S. Demek istediğim, buradaki tek araç siz misiniz?

C. Hayır, kimse tek kişi olamaz. Başka bir yol biliyorsanız, başka bir fırsat daha vardır, ancak başka bir fırsat bilmiyorsanız, benden başka kimseyi tanımıyorsanız, benden almaya çalışmalısınız; eğer başka birini tanıyorsanız, başka birinden alabilirsiniz. Oldukça açık mı? Sadece bir şeyi hatırlayın- teorik bir çalışma olamaz, pratikte bizim için en önemli şeyleri nasıl yapacağımızı öğrenmeliyiz.

S. Fırsatlar her zaman orada mı, sadece onları fark etmek veya kullanmak için fazla uykuluyuz?

C. Fırsatlar farklı olabilir: farklı dereceler vardır. Eğer kişi işe gelmediyse, bilgi, materyal ve eğilimleri biriktirme fırsatı

vardır. Çok güçlü olmayabilirler, ancak hepsi aynı yönde ilerleyebilir veya ters yönde ilerleyebilir. Daha sonra, 'iş' dediğimiz şeyde, yani C etkileri veya doğrudan bilgi, doğrudan çalışma, fırsatlar farklıdır ve gerçek fırsatlar sadece kişi bunları kullandığı andan başlar.

S. Tekrarlama düşüncesinde işler tekrar olur. Ancak okullar mutlaka aynı yerlerde görünüyor mu? Belki de son tekerrürümde bu sistem İngiltere›ye hiç gelmedi?

C. Bu tekerrür etme ile ilgili zorluktur, çünkü insanlar bunu duyup düşünmeye başladığında, sıradan bir yapıcı, yani mantıklı bir şekilde düşünürler veya çoğu zaman oldukça mantıksız veya daha kötü düşünürler. Ancak mantıklı düşünüyor olsalar bile, yeterli materyale sahip değiller, düşünecek kadar şey bilmiyorlar. Her şeyden önce bir teori hakkında konuştuğumuzu ve ikincisi, bu teorinin yeterince dolu olması gerektiğini, içinde yeterli materyal olması gerektiğini anlamak gerekir. Tekerrür hakkında düşündüğümüzde, her şeyin tekrarladığını düşünüyoruz ve bu bizim yaklaşımımızı bozan şeydir. Tekerrür hakkında anlaşılacak ilk şey, ebedi olmadığıdır. Kulağa saçma geliyor, ama aslında öyle, çünkü farklı durumlarda çok farklı. Teorik olarak alsak bile, sadece mekanik hayatta insanları alırsak, hayatları bile değişir. Sadece bazı insanlar, donmuş yaşam koşullarında, yaşamları tamamen aynı şekilde, belki de uzun süre tekrar ederler. Diğer durumlarda, sıradan mekanik hayatta bile, işler değişir. Eğer insanlar tekrar büyük insanlar olmak zorunda olan büyük insanlar gibi ve bu konuda hiçbir şey yapamayan büyük insanlar gibi koşullarla o kadar kesin olarak yönetilmezlerse, varyasyonlar vardır, ama yine de sonsuza kadar değil. Asla bir şeyin sonsuza dek olduğunu düşünmeyin. Bu çok garip bir şey, ama belli koşullar nedeniyle veya kendi yetersiz gelişimleri veya bazı patolojik durumları nedeniyle hiçbir imkânı olmayan insanlar, herhangi bir değişiklik olmadan hayatlarını tekrarlayabilir gibi görünüyor, oysa teorik olasılıkları olan insanlar için, yaşamları ya bir gelişme olasılığı ile buluştukları ya da aşağı inmeye başladıkları belirli noktalara ulaşabilirler. Ya biri ya da diğeri; sonsuza

dek aynı yerde kalamazlar ve gerçek bir olasılıkla karşılaştıkları andan itibaren, ya bir şeyler yapma olasılığını fark ederler ya da kaybederler ve sonra aşağı inerler. Sadece düşünün ve belki de bazı soruları formüle edebilirsiniz.

S. Olasılıkları tanıma yeteneği, ancak uzun bir çaba süresinden sonra elde edilebilecek olan varlık değişimine mi bağlı?

C. Bu konuda anlamamız gereken iki şey var. Her şey olasılıklarla farklı bir ilişki içindedir: Bazı şeyler, henüz gerçekleşmemiş olsa da ve bize bir şekilde veya başka bir şekilde olabileceği görülmesine rağmen, gerçekte önceden belirlenmiştir. Hiçbir şey değiştirilemez, çünkü bu kadar büyük nedenler, henüz gerçekleşmemiş olsalar da, sadece bir şekilde olabilecekleri şeyleri hareket ettiriyor. Diğer bazı şeylerle ilgili olarak, tekrarlama o kadar katı değildir. Birçok derece vardır ve sadece bir şekilde gerçekleşebilecek şeylerle yan yana, hala bu şekilde veya bu şekilde olabilecek başka şeyler olabilir. Bunu bir ilke olarak anlamak, şeylerin neden farklı olduğunu ve onlar için neyin farklı olduğunu anlamak gerekir. Güne ayırın. Bazı şeylerin yarın gerçekleşmesi gerekir, çünkü nedenleri geçen yıl veya on veya yirmi yıl önce yatmaktadır. Ancak yarına gelecek bazı şeylerin nedeni günümüzde yatıyorsa, o gün farklı bir şey yapılırsa yarın için farklı olabilirler. Yani nedenlerin doğası ve nerede oldukları sorusudur. Buna şöyle bakabilirsiniz: Uzun bir süre boyunca aynı şekilde olan şeyleri gördüğünüzü varsayalım- o zaman belirli bir sebep olmadan ani bir değişiklik bekleyemezsiniz. Diğer şeyler nispeten yeni olabilir- belirli bir eğilim ortaya çıkmıştır ve bu yüzden kolayca ortadan kalkabilir. Fakat eğer eğilim uzun zamandır aynı yönde devam ediyorsa, değişim olasılığını görmek zordur. Bunu tartışabilmemizin tek yolu bu, çünkü bu şeyler hakkında kesin bir şey bilmiyoruz. Bununla ilgili bir prensibi hatırlamanız gerekir; işler aynı değildir. Bazı şeylerin değiştirilebileceğini ve her şeye uygulayabileceğini söylerseniz, yanlış olacaksınız, çünkü işler asla değişim olasılığı ile aynı ilişkide değildir.

S. İnsanların tekerrürlerinde değişiklik olasılığı, bir teker-

rür içinde doğan insanların bir sonraki tekerrür içinde doğmayabilecekleri anlamına gelebilir mi?

C. Bu sadece bazı durumlarda mümkündür, ancak bu tür ayrıntılara giremeyiz. Kesinlikle anlamanızı istediğim şey, insanlar oldukça mekanik olduğu sürece, şeyler neredeyse süresiz olarak tekrarlanabilir ve tekrarlanabilir. Ancak insanlar daha bilinçli hale gelirse veya bilinçli olma olasılığı ortaya çıkarsa, zamanları sınırlı olur. Zaten bir şeyler öğrenmeye veya bir şeyler öğrenmeye başlamışlarsa sınırsız sayıda tekrar bekleyemezler. Ne kadar çok öğrenirlerse, zamanları o kadar kısa olur. İnsanlar her zaman herkes için çok sınırlı sayıda şansın olduğunu unuturlar, bu yüzden eğer bir hayatta bir olasılık kaybedilirse, bir sonraki yaşamda daha kolay kaybedilir. Biri değişim olasılığına ne kadar yaklaşırsa, şans sayısı o kadar az olur ve kişi bir şans bulur ve kullanmazsa, tamamen kaybedebilir. Tek bir yaşam için geçerli olanla aynı prensiptir. Hatırlıyorsunuz, işte, bir hayatla ilgili olarak, zamanın sayıldığı ve insanlar ne kadar ciddiye çalıştıklarında, zamanlarının daha kesin olarak sayıldığı söylendi. İki ay çalışmak ve on ay uyumak istiyorsanız, aslında sadece iki ay çalışmış olsanız bile, on iki ay çalıştığınız sayılır. Ancak gereksinimler veya koşullar on iki aydır ve ne kadar çok çalışırsa bu gereksinimler o kadar artar. Eğer kişi çok az çalışırsa, bir ya da iki yıl boyunca belirli bir fikirle aynı ilişki içinde kalabilir; kişi bir şeyi yanlış anlayabilir ve fazla bir şey kaybetmeyebilir çünkü hala üçüncü bir yıl vardır. Ama eğer bir insan ciddiyetle çalışmaya başlamışsa, üç yıl olamaz, çünkü her gün bir sınavdır ve başka bir sınava girmek için bir sınavı geçmesi gerekir. Bu anlaşılmalıdır ve aynı prensip tekerrür için de uygulanabilir.

S. Tamamen mekanik olursak, aynı şekilde tekrarlamalıyız, ancak daha az mekanik olursak, tekerrürlerimiz daha az mı olur?

C. Tam olarak böyle değil. Dediğim gibi, birçok farklı insan kategorisi var. Hayatları otomatik olarak aynı şekilde tekrarlayan insanlar var. Diğer insanların hepsi aynı seviyede farklı küçük değişikliklere ve değişikliklere sahip olabilir. Daha

sonra, üçüncü bir kategori, çok kabaca ifade etmek gerekirse, yaşamlarında meydana gelen değişikliklerin amaçsız olmadığı, ancak B etkisine daha yakın ve daha yakın olduğu yönünde bazı olasılıklar olabilir. Sonra dördüncü kategori bir okulla tanışma olasılığına yaklaşıyor. Anlaşılması gereken şey, insanların bu olasılıklarla eşit olmadığıdır. Ve elbette, zaten bir olasılık bulmuş ve atmış olanlar, kendilerini gelişimden aciz olduğunu kanıtlıyorlar.

S. Hala çalışmış biri için zamanın neden sınırlı olması gerektiğini ve çalışmamış için böyle olmadığını anlamıyorum?

C. Uyanmaya başlamayan biri için zaman sayılmaz çünkü mevcut değildir. Her şey tekrar ediyor, hep aynı şey, tekrar tekrar. Bunu şu şekilde alabilirsiniz: bilgi sınırlıdır, ancak bu insanlar herhangi bir bilgi almadığından, onlar için sınırlı değildir. Sonra, dediğim gibi, sıradan bir okulla bir karşılaştırma yapabilirsiniz: her zaman aynı sınıfta kalmak mümkün değildir- kişi ya ilerleme kaydetmeli ya da gitmelidir. Belirli taleplerde bulunulur ve eğer insanlar bu talepleri yerine getirmezlerse olasılığı kaybedebilirler. Eğer biri çalışmaya başlamışsa, devam etmelidir. Birisinin çalışmaya başladığını ve sonra başarısız olduğunu varsayalım. Bu onun çalışamadığını gösterir ve sonra onun varlığının anlamı nedir? Bu açıdan düşünmeye çalışın.

S. Herkesin bir döngüde veya başka bir yoldan birine erişim izni var mı?

C. Bilmiyorum ve bu tür şeyleri bilemeyiz; sadece kendimiz hakkında konuşabiliriz. Bir şansımız var, tek bildiğimiz bu, bu yüzden kendimizi düşünmeliyiz.

S. Çalışmadaki gelecek sıkı bir ipte yürümek gibi görünüyor. Birisi daha sonra başka bir istikrar seviyesine ulaşmayı umut edebilir mi?

C. Her durumun birçok farklı formu vardır ve uyku durumu da vardır. Uyanma olasılığı olan uyku, daha az uyanma olasılığı olan uyku ve uyanma olasılığı olmadan uyku olabilir.

S. Başka bir tekerrürün anısına sahip olmak, özünde bir şeyi değiştirmek gerekli midir?

C. Hayır, bu hayatta bilinçli olmak gerekir. Sadece bu yaşama sahipsiniz. Kendinize şöyle diyebilirsiniz: 'Daha önce yaşasaydım, hatırlamıyorum. Bu, tekrar yaşarsam tekrar hatırlamayacağım anlamına gelir.' Bu hayatta bilinçli olursanız, hatırlayacaksınız ve şimdi hatırladığınız kadar hatırlayacaksınız. Kendinizi şimdi hatırlamıyorsanız, bir dahaki sefere tekrar kendinizi hatırlamayacaksınız, bu yüzden aynı olacak. Değişim olasılığı yalnızca şimdi kendinizi hatırlamaya başlama olasılığı ile başlar. Diğer tüm şeyler sadece kelimelerdir.

S. Kişilik bizimle ölürse, gelecekteki tekerrür etme döneminde onu zayıflatma girişimleri neler olabilir?

C. Bu konuda çok dogmatik olmaya gerek yok; tekerrür hakkında konuştuğumuzda, tekrar eden bir şeyden bahsederiz ve bu 'bir şey' kendi içinde yaratılan tüm eğilimlerin izlerini tutar. Kişiliği zayıflatma eğilimi yaratılmışsa, devam edecektir; ve eğer karşıt eğilim yaratıldıysa, kişiliği güçlendirme eğilimi, yine devam edecektir. Kişiliğin ölmesi oldukça doğrudur, ancak bu 'bir şey' tekrarlarsa, aynı nedenler aynı etkileri yaratacaktır. Belirli yeni eğilimler yaratıldıysa, bunların da etkileri olacaktır. Yani çocukluktan gerçek bir uyku aşkı gösteren bir insan daha erken uykuya dalabilir.

S. O zaman tutabileceğimiz tek şey, eğer varsa, özünde yaptığımız değişiklik mi?

C. Hayır, önce kişilikte değişiklikler yapmalısınız.

S. Ama bu uzun sürmeyecek!

C. Yapabileceğimiz tek şey bu. Sadece çok az insan öz üzerinde çalışabilir. Yapabilecek insanlar için tam olarak bir avantaj değildir, çünkü öz üzerinde çalışmak çok zordur; ama olabilir. Genellikle kişilik üzerinde çalışırız ve yapabileceğimiz tek iş budur. Ve eğer gerçekten çalışırsak, bizi bir yere götürür. Bazen eğilimler özünde, bazen de kişiliktedir, ama ben bunu

'öz' ve 'kişilik' olarak formüle etmem. Basitçe, belirli eğilimleri zayıflatmalı ve başkalarını güçlendirmeliyiz, mekanik eğilimleri zayıflatmalı ve bilinçli eğilimleri güçlendirmeliyiz. Mümkün olan tek formülasyon budur; diğer her şey yerinde olmazdı.

S. Bana öyle geliyor ki kişilik, fiziksel beden ve görünüm tekrarlamak için çok geçici.

C. Evet, ama hepsi belirli nedenlerle yaratıldı ve nedenler aynı olacağından doğal olarak aynı etkileri üretecekler. Biri aynı koşullarda, aynı evde, aynı ebeveynlerden doğar ve her şey aynı şekilde büyür. Bazı sapmalar olabilir, ama sonunda aynı şey söz konusudur. Birinin belli bir kasabada doğduğunu ve sonra bir süre için buradan çıktığını varsayalım. Daha sonra, biri geri gelir ve sanki hiç uzakta değilmiş gibi kendini aynı durumda bulur. Bu, bu sapmalarla ne demek istediğimi gösterir. Biri her zaman aynı yola döner.

S. Tekerrürü bu kadar isteyen ve yine de ondan korkan nedir?

C. Bunu bilmiyorum- bu sizin kendi çalışmanız için materyaldir. Kuşkusuz, kişi normal ölüm fikrine tekerrür etme fikrini tercih eder. Aynı zamanda kişi bundan korkar, çünkü eğer kişi kendine karşı samimi olursa, bu hayatta şeylerin tekrarlandığını fark eder. Eğer kişi kendini tekrar tekrar, aynı pozisyonda, aynı hataları yaparak bulursa, şimdi aynı şeyleri yapmaya devam ederse tekrar doğmanın yardımcı olmayacağını fark eder.

Bir değişiklik ancak çabanın bir sonucu olabilir; hiçbir koşul bir değişiklik üretemez. Bu nedenle dış koşulların değişmesine ilişkin tüm olağan inançlar hiçbir zaman hiçbir yere götürmez: koşullar değişebilir, ancak çalışmadığınız sürece aynı olacaksınız. Tekerrür için aynıdır. İnsanların yaşamları dış koşullar açısından tamamen değişmiş görünebilir, ancak sonuç aynı olacaktır- özün kişiliğe olan ilişkisi devam edecektir. Gerçek değişim sadece okul çalışmasının bir sonucu olarak ortaya çıkabilir veya birkaç ardışık yaşam için sadece manyetik

merkez büyür ve bir okula rastlamazsa, değişim manyetik merkezin büyümesinde olacaktır.

S. Yeterince yüksek bir duruma sahip olanların tekrarlama yükümlülüğü altında olmadığına inanıyor musunuz?

C. Çok ileri gidiyorsun. Bazı dinler bu yaşam çarkını durdurmaya çalışmak fikrinden başlar. Ancak bu konuda ciddi bir şekilde konuşamayız, çünkü dediğim gibi, tekrarlama fikri sadece bir teoridir, o yüzden emin olmadığımız şeyi nasıl durdurabiliriz? Bir treni durdurmak istiyorsanız, trenin hareket ettiğini bilmelisiniz. Eğer hareket ettiğinden emin değilseniz durdurmaya çalışmanın anlamı ne olabilir?

S. Ölüm tarihi önceden belirlenmiş mi?

C. Söyleyemem; farklı teoriler var. Bence bir bakış açısıyla önceden belirlendiğini söylemek daha güvenlidir, içine o kadar çok şey girer ki, zamanın kısaltılabilir ya da uzayabilir; bu yüzden önceden belirlenmiş olmasına rağmen, mutlak bir önceden belirleme değildir. Veya önceden belirlenmiş olmasına rağmen her an değiştiğini söylemek daha iyi olabilir. Her an yeni faktörler getirebilir ve hayatını uzatır veya kısaltır. Hiçbir şey olmazsa, o zaman önceden belirlenir.

S. Okul çalışması kişinin ömür uzunluğunu etkiler mi?

C. Yine çok fazla şey bekliyorsunuz. Belki birkaç reenkarnasyondan sonra hayatınızı uzatmanın yollarını bulabilirsiniz; ama hemen olmasını bekliyorsanız, daha çok beklersiniz. Bazı durumlarda doğru olabilir, bu yüzden farklı durumlarda farklı olması gerektiğini düşünüyorum.

S. Aynı hayatı tekrar yaşadığım anlamına mı geliyor? 1915'te yeniden mi doğdum ve 1915'te tekrar doğacak mıyım?

C. Her zaman 1915'te — değişemeyen tek şey budur. Ve kesinlikle daha önce yaşamak zorundayız- hiçbir şeyden çıkamadık, sadece hatırlamıyoruz. Bir şeyi hatırladıklarını düşü-

nenler bile, sadece çocuk olarak hatırlarlar. Ancak çoğu durumda unuturlar.

Tekerrür çalışması, özellikle konuşmaya başlamadan önce çocukların zihinleriyle başlamalıdır. İnsanlar bu zamanı hatırlayabilseydi, çok ilginç şeyler hatırlarlardı. Ne yazık ki, konuşmaya başladığında, gerçek çocuk olurlar ve altı ay veya bir yıl sonra genellikle unuturlar. İnsanlar çok erken yaşta, bundan önce ne düşündüklerini nadiren hatırlarlar. Ancak psikolojik olarak, çocukluğun çok erken anılarında ve bazen insanların birkaç aylıkken bir şeyler hatırladıkları bir gerçektir, zaten bir zihniyete, insanların, yerlerin ve şeylerin belirli bir anlayışına sahiptirler. Son zamanlarda doğan çocukların tüm bu materyallere sahip olmasını nasıl bekleyebiliriz? Zihniyetimiz oldukça yavaş büyür, ancak bazı çocukların yetişkin bir zihni vardır. Onlar hiç çocuk değiller; sonra çocuk olurlar. Erken çocukluk dönemindeki zihniyetlerini hatırlarlarsa, bunun yetişkin insanlarla aynı zihniyet olduğunu görürler. İlginç olan bu.

S. Bir çocuğun neden bir önceki çocukluk zihniyetini değil de yetişkin zihnini hatırlaması gerektiğini biliyor musunuz?

C. Bu konuda yargılayacak çok az materyalimiz var. Sadece nasıl çalışılabileceği hakkında konuşuyorum. Hayal gücümüzün gelmesine izin vermemeye çalışarak kendimizi hatırlamaya çalıştığımızı varsayalım; o zaman, bir şey bulursak, bu maddi olur. Edebiyatta çok az şey bulursunuz, çünkü insanlar onu nasıl çalışacağını anlamıyorlar. Ama kendi tecrübelerimle çok ilginç şeylerle tanıştım. Ayrıca tanıdığım bazı insanlar yaşamın ilk yıllarında çok ilginç hatırlamalara sahipti ve hepsi aynı izlenime sahipti, zihniyetleri bir çocuğun zihniyeti ya da bir çocuğun psikolojisi değildi. Ne demek istediğimi anlıyor musun? Oldukça büyümüş tepkiler ve insanlara bakmak ve onları tanımak gibi altı aylık bilinçsiz yaşam boyunca oluşamayacakları gibi hazır bir zihinleri vardı.

S. Bir çocuk konuşmayı öğrendiğinde bu neden ortadan kaybolmalı?

C. Çocuk diğer çocukları taklit etmeye ve yetişkin insanların kendisinden tam olarak beklediğini yapmaya başlar. Onun aptal bir çocuk olmasını bekliyorlar ve o aptal bir çocuk oluyor.

S. Bebeğin neyi hatırladığını bilmek nasıl mümkün olabilir? Bireyin merkezleri tamamen boş olarak doğduğunu ve merkezlerle hatırladığını sanıyordum?

C. Bu garip bir şey. Söylediğim gibi, diğer insanlardan çok farklı olmayan bazı insanlar ilk aylarında bile tuhaf ve oldukça kesin hatırlamalara sahiptir. İnsanları çocuk olarak değil de yetişkin insanlar gibi gördüklerini düşünüyorlar. Ayrı unsurlardan bileşik resimler yapmazlar, evlere, insanlara vb. dair çok belirli izlenimleri vardır.

S. Önceki bir tekerrürü hatırlamanın nasıl mümkün olduğunu hala anlamıyorum. Hafızanın kişilikte olan merkezlerin içeriğine bağlı olduğunu sanıyordum. Kişilik tekerrürü nasıl hatırlayabilir?

C. Kendinizi burada hatırlamıyorsanız, bu tekrarında hatırlayamazsınız. Daha önce yaşamıştık; birçok gerçek bunu kanıtlıyor. Neden hatırlamıyoruz çünkü kendimizi hatırlamıyoruz. Aynı şey bu hayatta da geçerlidir. Eğer işler mekanikse, sadece olduklarını hatırlarız; sadece kendini hatırlayarak detayları hatırlayabiliriz. Kişilik daima öz ile karıştırılır. Bellek özdedir, kişilikte değil, ancak bellek yeterince güçlü ise, kişilik onu oldukça doğru bir şekilde sunabilir.

S. Aynı koşullara tekrar girersek, hayatımızda farklı bir şeye sahip olmak için çok az fırsat var gibi görünüyor.

C. Erken yaşamda vardır. Uzun bir hayatımız var ve bu süreç boyunca bir şeyler edinebiliriz- bilgi, anlayış- ve bu anlayış öze geçebilir. Öyleyse, hayatımızın ilk yıllarında özünde yaşıyorsak, bu anlayış bizim üzerimizde bazı izlenimler, özünde bazı hatırlamalar yaratabilir. Kural olarak, daha sonraki bir yaşta kaybolurlar, ancak çocuklar bazen sekiz veya on yaşına kadar oldukça uzun bir süreye sahiptir.

S. Üç ya da dört yaşındayken kendimi bir tür oyun olarak hatırlamaya çalışırdım.

C. Bu oldukça mümkündür; kalmış olabilir. Daha önceki bir yaşamda kendinizi hatırlamaya çalışmış olabilirsiniz- bunda imkânsız hiçbir şey görmüyorum.

S. Tekrarlama fikri ile bağlantılı olarak, kötü bir hata yaparsak tekrarlanmaya devam ettiği anlamına mı gelir?

C. Farklı hatalar olabilir, ancak bu hata hakkında kasıtlı bir şey varsa, bunu yapmak istediğiniz için yaptıysanız, büyük olasılıkla aynı hatayı tekrar yapmak isteyeceksiniz.

S. Hastalık gibi şeyler tekrar eder mi?

C. Tekrarlayabilirler veya tekrarlamayabilirler. Bu oldukça karmaşık şeylerle bağlantılıdır. Hastalıkları bölmek gerekir, çünkü farklı kategorilere ait olabilirler. Bazı hastalıklar özü etkileyebilir, diğerleri etkilemez. Birçok bulaşıcı hastalık akümülatörleri açar, bu yüzden gerçekten yararlı olabilirler. Sonra akümülatörler açık kalabilir veya tekrar kapanabilir. Bu tür hastalıklar şokların rolünü oynayabilir. Bunlar kazara oluşan hastalıklardır ve tekrar edebilirler veya etmezler. Sonra kadere bağlı olan, yapısal hastalıklar vardır.

S. Sonsuz tekerrürü anladığımı sanmıyorum.

C. Olasılıklar hakkında konuşuyoruz. Bu felsefi bir konuşmadır; teorik olarak bile konuşacak kadar materyalimiz yok. Hatırlarsınız, felsefi olarak konuşmak olasılıklar hakkında konuşmak demektir. Yani, eğer tekrarlama varsa, olayların nasıl olabileceğinden bahsediyoruz.

S. O halde kişi tüm soruyu felsefi olarak mı düşünmeli yoksa doğrulama yetisine sahip mi?

C. Doğrulama hakkında konuşamayız. Sanırım bazı insanlar kendileri için doğrulama bulursa, bu çok öznel olacaktır. Aydınlanmalarını başkalarına aktaramayacaklar. Diğer insan-

lar onlara inanabilir veya inanmayabilir, ancak kanıt niteliğinde olmayacaktır. Ancak, bu yaşamdaki şeyleri gözlemleyerek tekerrür ile ilgili bazı şeyleri doğrulayabilirsiniz.

S. Tekrarlama fikrinin kaynağı neydi?

C. Psikolojik olarak bir cevap olacaktır; matematiksel olarak başka bir cevap; tarihsel olarak üçüncü bir cevap. Psikolojik olarak kastediyorsanız, bence çocukların bazen "daha önce olmuş" olmaları çok kalıcı ve kesin bir duygudur. Örneğin, yeni bir eve veya yeni bir şehre gelirler ve tüm bunların olduğu hissine sahiptirler. Bir 'bilinçte kırılma› olarak adlandırılan ve bir merkezden diğerine geçmek olarak daha iyi tanımlayabileceğimiz sıradan psikolojik açıklamalar yeterli değildir, çünkü bazı vakaları açıklarlar, ancak tüm vakaları açıklamazlar.

S. Bu kasabanın varlığı sırasında tekerrürün gerçekleştiği anlamına mı geliyor?

C. Evet, kesinlikle. Bu aynı zaman çizgisi değil; paralel zaman. Tekrarlama fikrinin zamanın iki boyutu gerekir. Zamanın üç boyutuna olan ihtiyaç sadece iş fikri ile gelir. Fakat zamanın ikinci boyutu gerçekten çok basit. Varlığından, özellikle modern matematiksel ve fiziksel fikirlerde şüphe yoktur. Zaman çizgisinin eğri olduğunu kabul edersek, eğriliğin iki boyutu vardır, bu nedenle zamanın iki boyutu vardır.

S. Zamanın iki boyutlu olduğunu anlamıyorum.

C. Basit bir şey ele alın. Bir teknede yelken açıyorsunuz ve tekne aynı kıvrım boyunca giderken güvertede yürüyorsunuz. Bu, hareketinizin ikinci boyutu. Bir hareketiniz var- kendiniz yürüyorsunuz ve ikinci hareket teknenin hareketidir.

S. O zaman bir spiral bizi şu anki çevremizden çıkarabilir mi?

C. Spiraller hakkında sistem açısından konuşabileceğimizi sanmıyorum. Ancak, tekerrür ile ilgili olarak onlar hakkın-

da konuşursak, o zaman sıradan tekerrürde hiç spiral yoktur, hepsi aynı seviyededir. Tekerrürler bazı detaylarda birbirinden farklı olabilir, biri bir şekilde eğilebilir ve diğeri daha başka bir şekilde eğilebilir- ama sadece küçük bir sapmadır ve spiral yoktur. Spiral fikri, aynı şeylerin sürekli tekrarlanmasından veya yeni bir şeyin ortaya çıktığı andan kaçmakla başlar.

S. Sonsuz tekrarlama fikri sistemin bir parçası mı?

C. Hayır, sistem onsuz anlaşılabilir, ancak daha sonra tekrarlama fikriniz varsa sistemdeki bazı şeyleri anlamak daha kolay olacaktır. Sistem gelişmenin yolunu gösterir ancak yaptığımızda ne olacağını söylemez. Ölümden sonra hayatta kalma sorununa zaman açısından bakarsak- sadece zaman açısından bakıldığında, 1, 2, 3 ve 4 numaralı insanların ölümden sonra yaşamları olmadığını varsayalım. Onda kalıcı bir şey yok. Kalıcılıktan yoksun ve ölüm şokundan kurtulamıyor. Kalıcı bir şeyi varsa hayatta kalabilir. Fakat bence bu soruyu sonsuzlukla ilgili olarak ele almak daha önemlidir. Bunu doğrulayamayız, fakat ona sonsuzluk ile ilgili bakmak tekrarlamanın olduğu anlamına gelir. Hayat tekrarlanmalı, sadece bir hayat olamaz. Yaşamın tasarımını anlamaya çalışın. Düz bir çizgi düşünürseniz bunu anlayamazsınız ve çevrelerinizi düşünürseniz, beyninizin içine giremeyeceğini görürsünüz. Yaşayan her şey- organik yaşam, insanlar vb.- yaşar ve ölür ve gizemli bir şekilde bunun bir döngü oluşturduğunu anlamayız; bu döngüler diğer döngülerle bağlantılıdır ve yaşamın bütün tasarımı onun sonucudur. Her şey, her küçük birim, kendi etrafında döner ve döner, çünkü her şey var olmak zorundadır. Bir boşluk ortaya çıkarsa, tüm yapı yıkılacaktır.

S. Tekerrürü anlayamadığımız için gerekli düşünme kategorisine sahip olmadığımız için mi?

C. Evet, isterseniz. Bunu görselleştiremeyiz, ancak yüksek merkezlerimiz bunu yapabilir. Çalışırsak, bunu düşünebiliriz, ancak sıradan beynimizle değil, sadece yüksek merkezlerin yardımıyla. Ancak bundan önce, sıradan merkezlerimizin ellerinden geleni yaptıklarından emin olmalıyız, çünkü şu anda

sıradan merkezlerimizi tam olarak kullanmıyoruz. Daha yüksek merkezlere gitmeyi beklemeden önce, sıradan merkezlerin sadece mekanik parçalar yerine tüm parçalarını kullanmayı öğrenmeliyiz.

Tekrarlama fikrinin birçok açık hatası olabilir, ancak matematiksel olarak doğrudur ve kesinlikle bu doğadaki diğer tüm fikirlerden daha iyidir, çünkü aksi takdirde, tekrarlama fikri olmadan geçmiş olmazdı. Geçmiş yoksa, hediye yoktur ve eğer hediye yoksa biz neredeyiz? Tüm şimdinin kaybolduğu bir dünyada yaşayamayız. Uzun zaman önce, *Tertium Organum*'da yazdım: trenle seyahat edersek, geçtiğimiz tüm istasyonların kaybolmasını ve geldiğimiz istasyonların yeniden inşa edilmesini bekleyemeyiz; onlar biz gelmeden önce var oldular ve geçtiğimizde orada olacaklar. Her şeyin öldüğünü biliyoruz, bu yüzden tekrar doğmalıdır; her şey yok edildi, bu yüzden tekrar inşa edilmelidir ve tekerrür cevap verebilen tek teoridir.

S. Her an daima birlikte var oluyorsa, kişinin şu anda olduğunu hissettiren nedir?

C. Aklımızın sınırlamaları. Kesinlikle paralel zaman fikri anın sonsuzluğu anlamına gelir, ama zihnimiz bu şekilde düşünemez. Aklımız çok sınırlı bir makine. En kolay şekilde düşünmeli ve buna izin vermeliyiz. Tekrar düşünmek, o anın ebedi varlığından daha kolaydır. Zihnimizin doğru şeyleri gerçekte oldukları gibi formüle edemeyeceğini anlamalısınız; sıradan düşüncemizden sadece gerçeğe yakın olan yaklaşık formülasyonlara sahip olmalıyız. Mümkün olan bu. Aklımız ve dilimiz çok beceriksiz araçlardır ve çok ince meselelerle ve ince sorunlarla uğraşmak zorundayız. Aynı zamanda, bir şeyleri basitleştirerek, kendimizi üç boyutlu bir dünyada hayal ederek, bu dünyayı var olmadığımızı fark etmiyoruz. Kendimizi imkânsız bir konuma koyarız, çünkü örneğin geçmişin kaybolması ve geleceğin henüz mevcut olmaması gibi olağan görüşünü alırsak, hiçbir şey olmaz. Bu fikirden mantıklı olarak mümkün olan tek sonuç budur: ya hiçbir şey yoktur ya da her şey vardır- tabiri caizse üçüncü bir alternatif yoktur.

S. Tekrarlamadan kaçmanın mümkün olup olmadığı hakkında bir şeyler söyleyebilir misiniz?

C. Birçok öğretide aynı hatayı yapıyorsunuz. Teoriden emin olmadan kaçmayı düşünmeye başlarlar. Öncelikle, tekerrürün teorik olarak değil, hatırlayarak gerçekten var olduğunu bilmelisiniz. O zaman bundan sıkılmalısınız, bunalmalısınız. Ancak o zaman kaçmayı düşünebilirsiniz.

S. Kişi bunun var olduğundan nasıl emin olabilir?

C. Dediğim gibi, sadece hatırlayarak. Daha önce yaşadığınızı, neye benzediğini, ne olduğunu hatırlarsanız, o zaman bileceksiniz. Hatırlamıyorsanız, emin olamazsınız. Teori şöyle konuşur: Eğer kendinizi bir hayatta hatırlarsanız, bir sonraki bölümde hatırlarsınız. Bu hayatta bilinçsizseniz, hatırlamayacaksınız. Yani önce bu hayatta bilinçlenmelisin.

S. Eğer kişi tekrarlama yasasından kaçabilseydi, hala aynı zamanda mı olur yoksa daha yüksek insan başka zamanlara kaçabilir mi?

C. Hayır, zamanın bununla bir ilgisi yok. Zaman sadece bir hayata işaret eder. Sonsuzluk diyebileceğiniz tek bir yaşam süresi yoktur. Ve kaçarak ne demek istiyorsun? Bu fikri anlamanın birçok farklı yolu var. Zamandan nasıl kaçabilirsiniz? Bu sizin bir parçanız; bacaklarından veya başından kaçmakla aynı şey. Aynı zamanda kaçış fikrinin anlamı vardır- bu, mekaniklikten kaçmak, her zaman bir "ben" olmak, istediğini yapmak demektir. Birçok kaçış derecesi var, ama bu başlangıç. Bu fikri çok basit bir şekilde ele alıyorsunuz. Kaçmanın ne anlama geldiğini düşünmeye çalışın.

S. Geçmişin orada olduğu ve gerçekten yaşadığı fikrini, tekrar geri geldiği fikri ile uzlaştıramıyorum.

C. Zorsa düşünmeye çalışmayın. Bırakın. Bu nedenle, basitleştirilmiş biçimlerde tekerrür hakkında konuşmak zorundayız; zihnimiz başka hiçbir şekilde düşünemez. Bu fikir gerçekten doğru düşünebilen daha yüksek zihinsel merkez

içindir. Tekerrür hakkında konuşmak neredeyse işe yaramaz, çünkü felsefe haline gelir, ancak mevcut bilgimizle bile bu konuda söyleyebileceğimiz bazı şeyler vardır ve bu okulla ilgili bir şey kalacaktır. Kişi bir başlangıç yapmış olsa bile, bir şey korunur. Kişi bunu unutamaz; belki biri daha önce hatırlar ve bu bir döngüden diğerine yardımcı olabilir, böylece bir kez bir okula gelirse, bir okulla daha erken buluşmayı bekleyebilir, bu da yardımcı olabilir. Bu fikirlerle ilişkilendirilse bile bir şeyler kazandık. Her durumda sistemin avantajlarıyla başlıyoruz. Kesin olan tek şey budur; her şey bizim çalışmamıza bağlı.

S. Tekerrür insan için nasıl avantaj sağlayabilir?

C. Eğer kişi her seferinde aynı çemberde dönmek yerine hatırlamaya ve değişmeye başlarsa; eğer kişi istediklerini yapmaya başlar ve en iyi düşünürse, o zaman avantajlıdır. Fakat kişi bunu bilmiyorsa veya bir şey biliyor ve yapmasa bile, o zaman hiçbir avantajı yoktur. Sonra aynı şey tekrarlanan ve tekrarlanan anlamına gelir.

Olaylar tek bir hayatta tekrarlanır, bu yüzden dün olayların nasıl olduğunu hatırlamak, yarın bazı şeylerden kaçınabilirsiniz. Herkes belli bir kapalı olayda yaşar- bir kişiye bir tür şey olur, başka bir kişiye başka bir tür. Kendi olaylarınızı bilmelisiniz ve onları tanıdığınızda birçok şeyden kaçınabilirsiniz.

S. Bir tekerrürde sistemle karşılaştıktan sonra, bir sonrakinde de tekrar karşılaşılır mı?

C. Kişinin sistem ile yaptıklarına bağlıdır. Kişi sistemle tanışabilir ve şöyle diyebilir: 'Bu insanlar ne saçmalıyorlar!' Bu kişinin ne kadar çaba harcadığına bağlıdır. Eğer kişi çaba sarf ettiyse, bir şey elde edebilir ve bu sadece yüzeysel kişilikte olmasaydı, eğer sadece yapıcı olmasaydı kalabilirdi.

S. Her tekerrürde mutlaka bir eylem çizgisi takip ediliyor mu?

C. Dediğim gibi, edinilen tüm eğilimlerin kendilerini tekrarlaması gerekiyor. Bir kişi, belirli şeylerle çalışma veya ilgi-

lenme eğilimi kazanır. Tekrar ilgilenecektir. Bir diğeri belirli şeylerden kaçma eğilimi kazanır. Sonra tekrar kaçacaktır.

S. Bu eğilimler güçleniyor mu?

C. Farklı bir yönde büyüyebilirler veya büyüyebilirler. Kişi, kendine güvenmek için belirli bir olasılığa sahip oluncaya *kadar*, bilinçli bir eyleme ulaşana kadar garanti yoktur. Yeterli materyalimiz olsaydı, bununla ilgili birçok soruya cevap verebilirdik. Örneğin, çocuklarda, çevredeki koşullara oldukça zıt, içinde yaşadıkları insanlar için oldukça yabancı olan çocuklarda neden garip eğilimler ortaya çıkıyor. Bazen bunlar, kalıtımda bunu üretecek hiçbir şey olmadığında, yaşamlarını değiştiren ve onları tamamen beklenmedik şekillerde gerçekleştiren çok güçlü eğilimlerdir. Bu nedenle çoğu durumda ebeveynler çocuklarını anlamıyor ve çocuklar ebeveynlerini anlamıyor. Birbirlerini asla yeterince veya haklı olarak anlayamazlar. Onlar oldukça farklı insanlar- birbirlerine yabancı; onlar sadece belirli bir istasyonda kazara buluşurlar ve sonra tekrar farklı yönlere giderler.

S. 'Çocukları çalışmak' derken ne demek istiyorsun?

C. Bu kadar zor olan da budur. Eğilimleri büyük ölçekte gözlemlerseniz, oldukça beklenmedik şeyler bulabilirsiniz. Bir veya başka bir eğilimin çevrenin sonucu olduğunu söyleyebilir veya bunun başka bir nedenini bulabilirsiniz, ancak küçük çocuklarda ortaya çıkan ve kaybolan eğilimler değil, yaşam boyu devam edecek gibi beklenmedik eğilimler ortaya çıkabilir. Bu teoriye göre, bunlar daha sonraki yıllarda önceki bir yaşamda edinilen eğilimler olabilir ve daha sonra çok erken ortaya çıkarlar.

S. Tekrarlama açısından bakıldığında, şu anki eğilimlerimizin nedeni önceki hayatların birinde yaptığımız önemli eylemlerin sonucu olabilir mi?

C. Büyük olasılıkla. Sadece bir şey var: bu çalışma daha önce yoktu. Başka bir iş yapmış olabilir- birçok farklı tür olabi-

lir- ama bu değil. Bu çalışma daha önce yoktu, bundan eminim.

S. Demek istediğim, şimdi ve öldüğümüz zaman arasında, bir dahaki sefere bize eğilim verecek olan ölümcül eylemleri yaptığımızı düşünmek çok büyük bir fikir gibi görünüyordu.

C. Kesinlikle. Hayatımızın her anında, on ömür boyunca kurtulamayacağımız eğilimler yaratabiliriz. Bu yüzden Hint edebiyatında her zaman bu noktayı vurgularlar. Bir peri masalı şeklinde olabilir, ancak prensip aynıdır.

S. Bu çalışmanın daha önce gerçekleşmediğini söylüyorsunuz. Bu aynı zamanda tekrar olmayacağı anlamına mı geliyor?

C. Garantisi yoktur. Kendiniz için size bağlı olacaktır. Kesinlikle bir şey kesin olabilir- aynı şekilde gerçekleşmez. Belki de gruplar ve okullar olacak, sadece aynı şekilde değil aynı zamanda değil. İş, tekrarlama yasası kapsamında olmayan tek şeydir, aksi takdirde çalışma olmaz. Biraz bilinçli ise, aynı şekilde tekrarlayamaz. Bu özel çalışmayı ele alırsak, içindeki birçok şey oldukça farklı olabilir. Örneğin, şu anda belirli bir zamanda olanlar belki yirmi yıl önce başlamış olabilir.

S. Okullar aynı şekilde tekrarlanmazsa, bu, bir kişinin yalnızca tek bir hayatta bir okulla buluşabileceği anlamına mı geliyor?

C. Hayır, bu başka bir fikir getiriyor beraberinde. Bundan daha basit.

Tekerrür, eğer varsa, mekaniktir ve mekanikliğe dayanır.

Bir okul mekanik olamaz, bu yüzden bir ilkokul olsa bile farklı yasalar altında olmalıdır. Bir okul bir biçimde bir kez mevcutsa, bir dahaki sefere aynı yerde, aynı zamanda veya aynı biçimde olmayabilir. Nasıl değişeceğini söylemek imkansızdır, ancak aynı şey olamaz, aksi takdirde mekanik olur ve mekanikse okul değildir.

S. Öyleyse, bir okula rastlayan bir kişi bir dahaki sefere

bulamayabilir mi?

C. Bir başkasını, belki daha iyisini, ya da hiçbir şey bulamayabilir. Bir dahaki sefere bir araya gelip gelemeyen okul türü bilinmeyen birçok nedene bağlıdır, ancak sadece oldukça taşlaşmış şeyler değişmeden tekrar tekrar tekrarlanabilir. Hayatta olan şeyler asla aynı olamaz.

Trafalgar Meydanı gibi tekrar eden bir şeye güvenebilirsiniz, ancak tekrarlama açısından okullara güvenemezsiniz.

S. O zaman, okullar mekanik olmadığı için, eğer tekrarlarsak, bu sistemi bir daha bulmamız gerektiğine dair bir güvence yok mu?

C. Güvence yok, oldukça doğru, ama bunun birçok tarafı var. İşlerin tam olarak aynı biçimde tekrarlanmadığı doğrudur, ancak aynı zamanda kişinin edindiği hiçbir şeyi kaybedemez. Bu demektir ki, biri bir olasılığı kaybederse, başka birini bulabilir. Olanakların sınırsız olmadığını anlamak ve hatırlamak gerekli olmakla birlikte, kişi sadece bir şeyin hatasıyla değil, kendi hatasıyla kaybedilebilir. Bir anlamda tekerrür vardır, en azından olabilir, ama dediğim gibi, büyük ya da küçük olsun, her şey için kelimenin tam anlamıyla 'ebedi' tekerrür olamaz. Farklı tezahürler vardır ve ebedi olmasını beklediğimiz şey hiç ebedi olmayabilir. Herkesin sınırlı sayıda şansı vardır. İnsanlar sıradan bir yaşam sürüyor ve doğru etkiler birikmiyorsa, manyetik bir merkez oluşturmayın, bir süre sonra bir tane oluşturma olasılığını bile kaybederler. Öldüler, çünkü büyük bir rekabet var. . ..

Her şey hakkında bilmediğimiz birçok şey var, ancak tekerrür hakkında anlaşılması gereken ilk şey, ebedi olmadığıdır.

İnsanların sorularından, bazılarının gelişme olasılığının ne kadar nadir olduğunu ve hiç gelmeyen kaç kişinin olduğunu fark etmediğini görüyorum. Ayrıca, hem dış hem de içsel olarak kaç tehlikenin bu olasılığı çevrelediğinin farkında değiller. Aynı okulu tekrar buluşma şansına gelince, insanların onu karşılamayacaklarından bile şaşkına döndüklerini, bu olasılığın sonsuza kadar orada olmayabileceğini hissettim. Aslında,

okullara atıfta bulunan her şey sıradan yasaların dışında olmak zorundadır, böylece hiçbir şey tam olarak aynı şekilde gerçekleşemez. Bu, başka olasılıkların olmayacağı anlamına gelmez, ancak onlar için hazırlanmalıdır. Okul bir kişiden kaçamaz, kaçabilecek tek kişi kendisidir, ancak kişi onunla tanışmaya hazır olmalı, on bin hayat olsa bile kişi kendini hazırlamalıdır. Hiçbir şey tek başına gelmez. Eğer kendi kendine gelirse, onu kaybeder. Kişi sadece hazırlandığı kadarını alabilir ve sadece kendi çabasıyla hazırlanabilir. Bu çalışmada hiçbir garanti yoktur. İşte kaldığınız süre boyunca derece almazsınız. Her gün bir sınava girersiniz ve her gün geçebilir ya da başarısız olabilirsiniz.

S. Okulla tanışmak çok nadir ve zor olduğu için, bunu imkânsız hale getirecek koşullarda tekrar edebileceğinden çok korkuyorum.

C. Bence bunun gerçekleşme ihtimali çok az, çünkü eğer bu tekrarlama teorisini alırsak, kişi aynı koşullarda, aynı zamanda, aynı dönemde doğar. Bazı nedenlerden dolayı işler tam olarak tekrarlanmasa bile, özellikle geçmiş yaşamınızdan bir şey hatırlarsanız, başka bir şey bulacaksınız. Ne olursa olsun, hiçbir şey bilmezseniz eğer daha fazla şans olacaktır.

S. Öyleyse hiçbirimizin bu sistemle daha önce hiç karşılaşmamış olduğumuz doğru mu?

C. Bence bu oldukça doğru. Ama muhtemelen benzer bir şeyle tanıştınız. Ancak, böyle düşündüğüm gerçeği sizin için bir şey ifade etmeyecektir; neden böyle düşündüğümü kendiniz öğrenmelisiniz.

S. Bir hayatta çalışmaya başlarsanız, daha sonra buna devam edebileceğinizin kesinliği var mı?

C. Yine, teorik olarak, bıraktığınız yerden başlayacaksınız. Şimdi ne kadar çok alırsanız, başlamak o kadar kolay olacaktır. Bir günden diğerine almakla aynı şey: ilişki aynı. Örneğin, günlük bir şeyler öğrenmeye başlarsınız ve yarın da devam

edersiniz- en baştan tekrar başlamanıza gerek yoktur. Ama sadece öğreniyormuş gibi yaparsanız, kitaba bakarsanız ve bunun yerine hayal kurmanıza izin verirseniz, bir dahaki sefere baştan başlamak zorunda kalacaksınız.

S. Varlıkta bu sefer olan değişiklikler bir sonraki sefere manyetik merkezi arttırıyor mu?

C. Hayır, manyetik merkez kişiliğe sahip olmalı, bu yüzden bir dahaki sefere tekrar yapmak zorunda kalacaksınız. Geçmiş yaşamdan hazır olarak alamazsınız.

S. Bir tekerrür eğilimi diğerinde alışkanlık haline gelebilir mi?

C. Bu eğilime bağlıdır. Mekanikse alışkanlık haline gelecektir. Eğer bilinçli ise, alışkanlık haline gelemez, çünkü onlar iki farklı şeydir.

S. Hayatım boyunca düşündüğümde, yanlış olduğunu düşündüğüm bazı kararların alındığı bazı çapraz yollar görüyorum. Bir sonrakinde aynı hataları tekrarlamamak için bu tekrarlamada yapabileceğim özel bir şey var mı?

C. Belli bir dereceye kadar; her şey bir dereceye kadar. Geriye bakarsak çapraz yol diyebileceğimiz anlar bulabiliriz. Bunları incelemezsek, hatalar yapabilir ve gerçek kavşak olmayan kavşak noktaları alabiliriz ve bu yüzden gerçek kavşakları özleyebiliriz. Kişi bu belirli noktalara göre şimdi değişebilir ve yeterince derinse, kişi hatırlar; eğer o kadar derin değilse, hatırlanabilir. Her halükârda, zamanla aynı şeyi tekrar yapamayan bir şans vardır, çünkü bu kaçınılmaz olarak bir şekilde veya başka bir şekilde dönme sorunu daha kaçınılmaz veya daha az kaçınılmaz olabilir.

S. Bu kavşakları algılayabilirsek, bunlardan yararlanabilir miyiz?

C. Asıl mesele yararlanmak değildir. Bu, onları gelecekte

değil, geçmişte inceleme meselesidir. 'Yapmak' hakkında düşünecek kadar bilgimiz yoktur. Her zaman 'yapmak' fikri ile başlayan sadece yapıcı düşüncedir.

S. Herhangi bir seçim yapabilseydik, bu tekerrürü nasıl etkileyebilir?

C. Tekerrür doğrudan etkilenemez. Tekrarlama fikrine göre hiçbir şey değişmez, sadece siz değiştirebilirsiniz. Değişirseniz, tekerrürde birçok şey değişebilir. Birçok fikir ve şey bir yaşamdan diğerine bu şekilde geçebilir. Örneğin, birisi tekerrür fikrinden ne elde edebileceğini sordu. Eğer kişi bu fikrin entelektüel olarak farkına varır ve özünün bir parçası, yani kişinin genel yaşam tutumunun bir parçası haline gelirse, o zaman bunu unutmaz ve bir sonraki yaşamda bunu bilmek bir avantaj olacaktır.

S. Sonsuza dek yaşamaya devam edemeyeceğimizi, yani ölüp tekrar doğduğumuzu düşünmek doğru mu?

C. Çok doğru. Oldukça mekanik bir hayatı olan insanlar daha uzun zamana sahiptir ve bilinçli olan insanlar daha kısa zamana sahiptir; tek fark bu. Çok adaletsiz görünüyor, ancak aynı zamanda mekanik insanlar çok hoş olmayan koşullara girebilir. Varsayalım ki, savaşlar veya bunun gibi tarihi olaylarla bağlantılı bazı dış kazalar nedeniyle, birileri çok genç ölür ve her seferinde genç ölmeye devam eder, o zaman durumun sadece çok istisnai bir kombinasyonunda değişiklik olabilir.

S. Kişinin hayatını tamamen etkileyen bir durum, tekrar eder mi?

C. Evet, aynı tür bir kaza kendini tekrar edebilir. Sadece bir teori hakkında konuştuğumuzu unutmamalısınız, ancak bir teori olası gerçeklerden daha iyi veya daha kötü, daha yakın veya daha uzak olabilir.

Mekanik hayatta olan şeyler bile pratik bir değişiklik getirmez. Her şey sadece bir insan uyanmaya başladığında önemlidir. Bu andan itibaren işler ciddileşir. Mekanik tekrarlama mı

yoksa uyanışın başlangıcı mı soruyorsunuz?

S. Bir dahaki sefere bir okulla tanışma ihtimali vardı aklımda.

C. Dediğim gibi, okullar hayattaki şeylere kıyasla tekerrürden daha özgürdür.

Birçok şey şu an olduğu gibi tekrarlanabilir ve bazıları değişebilir. Bu, yolda giderken farklı şeyler görmeyle aynıdır: insanlar, ağaçlar, otobüsler, arabalar, evler, sokak lambaları; bazı şeyler sabit dururken bazıları hareket eder.

Savaşlar, devrimler ve benzeri şeyler lamba direklerine benzer, ama bilinçli şeyler geçen arabaların ışığı gibidir. Dışarı çıkarsanız, her zaman aynı lamba direklerini görürsünüz, ancak aynı arabaları görmeniz olası değildir.

S. Fırsat asla iki kez gelmeyeceği için mi?

C. Aynı fırsat değil, bu zaman kaybı olurdu. İnsanlar belirli fırsatlarla buluştuklarında, kendilerine harcanan enerjiden sorumlu olurlar. Kullanmazlarsa, tekrarlamaz. Lamba direkleri sabit kalır; Arabalar kalmaz, hareketsiz kalmak için değil. Aynı fırsatların bir dahaki sefere tekrarlanamayacağını düşünmek yararlıdır. İşlerin aynı olmasını bekliyoruz, ancak farklı olabilirler. Diğer insanlara bağlı olabilirler; diğer insanlar daha erken başlayabilir. Örneğin, bu derslere 1921'de İngiltere'de başladım, ancak bir dahaki sefere 1900'de başlayabilirim. Siz sadece 1921 için hazır olacaksınız, ancak 1921'de artık sizin için bir fırsat olmayabilir. Bu tam anlamıyla alınmamalıdır; sadece düşünmek için bir örnek.

S. Sistemle daha erken tanışmaya hazırlanmayı düşünmek çok zor.

C. Hiçbir şeye hazırlanamazsınız. Sadece kendinizi hatırlayın, sonra bir dahaki sefere hatırlayacaksınız. Bütün zorluk olumsuz duygularda yatar; onlardan o kadar çok zevk alıyoruz ki başka hiçbir şeye ilgi duymuyoruz.

S. Çalışmadaki başlangıç noktası herkes için aynı mı yoksa farklı başlangıç noktalarımız var mı?

C. Çok, çok farklı; insanlar farklı seviyelerde başlar. Geçmişimizi geçmiş yaşam anlamında bilmiyoruz. Bazı insanlar zaten bazı çalışmalar yapmışlardır, ancak hangi biçimde söylemek imkansızdır. Bazı insanlar sadece diğerlerinin arkasında çok fazla çaba varken başlar, bu yüzden herkes farklı başlar. Ancak okulda herkes aynı şeyleri yaşamalı ve bazen daha fazla materyali olan insanlar için daha az olan insanlardan daha zordur. Bireysel olarak çok farklı. Bazı insanlar bir süre sorumlu olamaz, bazıları ise. Bazıları yeni insanlarla çalışabilir, diğerleri sadece uzun süre dinlemelidir.

S. Kendini hatırlamaya çalışırken, gelecekteki tekerrür için düzeltmek amacıyla hayatındaki olayları düşünmek pratik bir kullanım mıdır?

C. Hayır, bu pratik değil. İlk olarak, daha önce birçok kez söylediğim gibi, gelecekteki tekrardan emin olmak gerekir; ve ikincisi, kendinizi hatırladığınızdan emin olmak gerekir. Eğer bunu yaptığınız şekilde koyarsanız, sadece kendini hayal gücüne dönüştürür. Ancak, ilk önce ona hiçbir şey eklemeden kendinizi hatırlamaya çalışırsanız ve daha sonra, yapabildiğiniz zaman, geçmiş yaşamınızı da hatırlamaya çalışın- kavşakları bulmaya çalıştığımı hatırlıyorsunuz- o zaman kombinasyonda çok yararlı olacaktır. Henüz yapabileceğinizi düşünmeyin, çünkü yapamazsınız.

Kendi hayatınızı dört boyutta düşünmeye çalışmanın birçok yolu vardır. Şimdi bunu sadece psikolojik olarak, kendi yaşamımızla ilişkili olarak alabiliriz. Kendinizi on yıl geriye koyduğunuzu ve belirli anları çok iyi hatırladığınızı varsayalım. O zaman olacak her şeyi bildiğinizi ve her şeyi tekrar tekrar yaşamak zorunda olduğunuzu hayal edin- her şeyi bilerek — tüm hatalardan, saçmalıklardan ve benzeri yaşamak. O zaman her şey hakkında farklı bir görüşünüz olacak. Hayatınızı geriye ve sonra tekrar ileri giderek incelerseniz şimdi her şey içinizdedir. Hayal gücünüzü kullanarak bilinçli olarak yapacaksınız. Ama hiçbir şeyi değiştirmeye çalışmamalısınız. O zaman bu on yılı

yeniden yaşayacak ve her şeyin eskisi gibi gerçekleştiğini göreceksiniz ve aynı zamanda her şeyin aynı şekilde olacağını biliyorsunuz.

S. Kişi yeterince iyi hatırlayabilir mi?

C. İyi hatırladığınız anları bulmak gerekir. Bazı insanlar diğerlerinden daha iyi hatırlar. Ancak iyi hatırlamayan insanlar için bu özellikle yararlı olacaktır, çünkü tüm yaşam kesinlikle net olmalıdır. Bu bir otopsi odasıdır; sıradan bir otopsi odasında sadece ölü bedenlerle uğraşırlar, ancak siz burada kendiniz hakkında her şeyi öğrenene kadar başka insanlarla uğraşamazsınız.

S. Ne olduğunu unuttuğunuz bir anda ne yaparsınız?

C. İçimizde kesinlikle her şeyin hatırası vardır, ama kişinin 'korkmak' olarak adlandırdığı şey olabilir. Ancak, ısrar ederseniz, yavaş yavaş, bir şeyler ortaya çıkacak ve kelimeleri, ruh hallerini, duyguları ve insanları düşünebileceğinizi göreceksiniz. Bu, psikolojinin kendinizden ayrı olarak incelenemeyeceğini gösterir. Tüm hayatınızı incelerken önünüzde bütünüyle bir müze vardır.

S. Birkaç dakika önce birinin başka bir hayatta kaldığı yerden devam ettiğini söylediniz. Bu hayatta 4 numaralı insan olursanız, bir sonraki 4 numaralı doğacağınız anlamına mı geliyor?

C. Bilmiyorum. Sanırım 4 numara olmanın daha kolay olacağını söylemek daha iyi olur. Görüyorsunuz, bir dereceden diğerine geçme gibi büyük bir değişiklikle, kişi birçok yeni yasaya tabidir. Bunun nasıl işlediğini bilmiyorum. Sadece kendi durumumuz hakkında konuşabiliriz, çünkü biliyoruz ve nispeten daha küçük değişiklikler beklediğimizi söyleyebiliriz- daha fazla bilgi, daha fazla bilinç ve şansla biraz daha vicdan veya açlık. Fakat bir dereceden diğerine geçmek gibi büyük değişikliklerden söz edemeyiz. Yine de, küçük bir değişiklik bile bir değişikliktir ve ölçebileceğimiz küçük değişiklikleri düşünmek daha iyidir.

Görüyorsunuz, tüm bu sorularla bağlantılı olarak, bildiklerimizi anlamak çok yararlı. Bu sorular sanki cevapları biliyormuşuz gibi sorulur, ama sadece beş dakikalık düşünce yapamayacağımızı gösterecektir, çünkü yapabilseydik, muhtemelen cevapları uzun zaman önce alırdık. Bu soruları pratik olarak cevaplamak için daha iyi bir araca sahip olmak gerekir; bu enstrümanı daha geniş bir aralıkta kullanabilseydik, belki somut cevaplarımız olurdu, ama şu anda sahip olduğumuz sıradan beyinle değil.

S. Durum değişikliği ile koşul değişikliği arasındaki bağlantıyı anlamıyorum.

C. Farklılar. Koşullar kendiliğinden değişir ve durum yalnızca işin bir sonucu olarak değişir ve durumun değişebileceği birçok neden koşullara bağlı değildir. Kişi olayların nasıl olduğunu anlamalıdır. Bunları düşünmek yararlıdır, ancak hata yapmak kolaydır. Bir hata, şeylerin farklı olabileceğini düşünüyoruz. Bu sadece kendimiz için geçerlidir. Büyük dış olayları yöneten tüm nedenler uzun zaman önce yaratılmıştı ve bu gerçekten bizim konumuz değil- bunları ayrıntılı olarak incelemek için zamanımız yok. Fakat kendimizi ayrıntılı olarak incelemeliyiz.

S. Bir kişi belirli bir döneminde doğmayı bırakırsa, temas ettiği diğer tüm yaşamlara ne olur?

C. Bu anlaşılması çok zor problemlerden biridir. Bu teoride görebildiğimiz kadarıyla, bir anda doğmaya başlanamaz. Doğmak da her şey gibi bir süreçtir: kişi yavaş yavaş kaybolur ve bu solma herhangi bir büyük etki yaratmaz. Tarihsel olaylarla bağlantılı insanlar ve buna benzer şeyler gibi, bazıları kaybolur, diğerleri kalmalıdır. Çok nahoş bir konumdalar ve sadece dönüp duruyorlar ve çoğu da oldukça ölü haldeler.

S. Öyleyse tarihsel hareketlerdeki büyük insanların hayattan kaçmaları mümkün değil mi?

C. Çoğu durumda kaçmaları için artık çok geçtir; zaten

ölüler, neredeyse kemikleri bile kalmadı geride, ancak var olmaya devam etmek ve dönmek zorundalar. Bu hayatın gizemlerinden biridir- ölü insanlar tarafından yönetilmesi.

S. Büyük tarihsel figürlerin neden bu kadar önemli olduğunu anlamıyorum, ölü olduklarında bile tekrarlamaya devam etmeleri mi gerekiyor? Neden onların yerine başkalarını bulmak kolay olmasın?

C. Kim için kolay? Belli ki bazı koşullara uyuyorlar ve bu yüzden ölseler ve insanlar onları yaşıyor gibi görseler de aynı şekilde aramızda dolaşmaya devam ediyorlar. Belki de onların esas özelliği ölmüş olmalarıdır, çünkü o zaman hata yapamazlar- aynı şeyleri tekrar tekrar yaparlar.

S. Ölülerin tekerrüründen bahsediyorsunuz, ama özün ölemeyeceğini sanıyordum?

C. Gelişemediği için nispeten ölebilir. Mekanik olarak var olabilir, ancak büyüyemez, sadece zamanla bozulabilir. Öz birçok farklı şekilde ölebilir. Sadece bu yaşam için ölebilir ya da tamamen ölebilir. Tamamen sadece uzun bir süre yanlış eylemlerin, vicdana karşı eylemlerin bir sonucu olarak ölebilir. Özü öldürmek vicdanı öldürmek demektir. Ya da bu hayatta ölebilir ve bir daha sonra güvenli ve aklı başında doğabilir. Örneğin, kişi başına düşebilir ve özü daha fazla gelişmeyecek şekilde ölebilir. Ama bir sonraki hayatta tekrar yaşayacak. Yani özün ölümü hakkında konuşurken, kazayla veya kasıtlı olarak hangi durumu kastettiğimizi bilmeliyiz.

Yaşamı düşünürken, birçok insanın öldüğünü ve uyuyan insanların kolayca ölü insanların etkisi altına girdiğini unutuyoruz.

S. Çoğu insan öldü mü?

C. Bu soru St. Petersburg'daki grubumuzda çok tartışıldı. Bazıları çoğu insanın öldüğünü düşündü, ama ben her zaman buna karşıydım. Herkes uyuyor, ama hayatta bile tembellik, fırsat eksikliği veya başka bir şeyle çalışamayan hoş insanlar

buluyorsunuz. Ama onlar ölmedi.

S. Ölü insanlar uyuyan insanları nasıl etkileyebilir?

C. Uyuyan insanlara kıyasla çok güçlüdürler, çünkü vicdanları ve utançları yoktur. Sıradan insanları zayıflatan nedir? Vicdan ve utanç. Ayrıca, eğer insanlar uyuyorlarsa, başlarına bir şey gelebilir, yataklarından çalınabilirler.

Hayattaki tüm insanlar uyuyor, ama hepsi ölmedi- henüz. Aynı zamanda, eğer kişi B etkisini hiç kabul edemez ve kullanamazsa, kişiyi er ya da geç ölmekten alıkoyacak hiçbir şey yoktur. B etkileri, uykuda olmalarına rağmen insanların ölmesini önlemek için gönderilir. Fakat eğer onları reddederse, ölmelerini engelleyecek hiçbir şey yoktur. İnsanlar evrim konusunda eşit değildir. Bazıları evirilebilir, diğerleri evirilemez. Ya evrim olasılığını yitirdiler ya da bunu hak edecek hiçbir şey yapmadılar.

S. Basiret ve tekerrür hafızası arasında herhangi bir fark var mı?

C. Gerçek basiret, fantastik açıklamaların yanı sıra, yüksek duygusal merkezin bir işlevidir, bu da 5 numaralı insanın bir işlevi anlamına gelir. Aşağıdaki her şey ya yalan ya da hayal gücüdür. Bazen daha yüksek merkezlere göz atmak mümkündür, ancak güvenilir değildir ve kimse 5 numaralı insan dışında onu kontrol edemez- ve tam bir 5 numara olmalıdır. Bir insan kristalleşir ve neredeyse 5 numaralı hale gelirse, ancak 4 numaralı insan olmadan, tam değildir ve bu yüzden bu güçleri tam olarak kullanamaz. Fakat eğer kişi üçüncü bilinç durumuna erişirse, bu bilinç gelişimi sıradan vizyonumuzdan daha geniş bir görüş aralığına sahip olan yüksek duygusal merkezin işleyişi anlamına gelir.

S. Boyutlar ve farklı zamanlardaki soruları kavrayamazsa tekerrür hakkında herhangi bir anlayışa sahip olmak mümkün müdür?

C. Anlamak mümkün, ancak önce terimler üzerinde an-

laşmalıyız. Bir teori olarak psikolojik, matematiksel ve fiziksel bir taraf diyebileceğimiz bir şey vardır ve bence psikolojik taraf, boyutlar ve mekân fikirlerini mutlaka anlamadan anlaşılabilir. Sonuçta, önemli olan matematik tarafı değildir. Matematiksel olarak sağlam olan sadece bir yaşam teorisidir. Ama bunun hakkında bir gerçek olarak konuşamayız.

Başka bir şekilde açıklanabilir. Tekrarlama fikri, insanlığın hayatı ile bağlantılı olabilir. Bireysel zaman sona erer ve insan daha büyük bir varlığın, insanlığın hayatıyla bağlantı kurar.

Bu sadece bir şey anlamına gelir: eğer insan mekanik kalırsa, on bin kez tekrarlayabilir ve bundan kar elde etmez. Tekerrür gerçeği tek başına hiçbir şeyi değiştirmez. Fakat biri çalışmaya başlarsa, muazzam bir hal alır; bazı şeyleri açıklayabilen tek prensiptir. Ancak kendi başına on bin yaşam ya da bir yaşam aynıdır.

S. Tarihte, savaşlar ve devrimler gibi tüm olaylar tekrarlanıyor mu?

C. Şimdi bireysel tekerrür hakkında konuşuyoruz; bundan doğrudan tarihsel olaylara geçemeyiz. Aynı zamanda bunların tekrarlanacağını söyleyebiliriz. Mekanik kuvvetler ve mekanik insanlar tarafından üretilirler, böylece bu insanlar dışarıdan öncekilerle aynı koşullarda olurlar. Anlamak zorunda olduğumuz şey, eğer şimdi hiçbir şey değişmezse, hiçbir şeyin tekrar değişmeyeceği. Farz edin ki bazı insanlar hatırlıyor; ne yapabilirler? Diğerleri hatırlamıyorlar ve fikirlerinden daha eminler ve akıl dinlemeye daha az eğilimli. Ve olayları hatırlamak kendini hatırlamaya bağlıdır. Eğer şimdi bilinçli olursanız, bir sonraki yaşam varsa, ne olduğunu hatırlayacaksınız. Kendinizi hatırlamıyorsanız, olayları ve olayları nasıl hatırlayabilirsiniz?

S. Dünyevi olaylarının durumunun benim için her zaman aynı olacağı anlamına mı geliyor?

C. Tekrarlama açısından her dünyanın başka bir dünyaya dair olduğunu anlamalısınız. Daha büyük dünyalardan birinde durum değişebilir ve içindeki dünyayı etkileyebilir. Bununla il-

gili olarak aklımızın doğru şekilde düşünemeyeceği birçok şey var. Daha kesin ve net düşünebilseydik daha fazlasını görürdük.

Dünyalarla ilgili eklemek istediğim bir şey var. Mutlak var olduğu sürece, tüm diğer şeyler var olmalıdır; ölme hakları yok. Ölseler bile, Mutlak var olduğu sürece tekrarlanıp dururlar.

Ama bütün bunlar teori. Sistemde tekerrür gerekli değildir. İlginç ve yararlı olabilir; bu fikirle bile başlayabilirsiniz, ancak kendiniz üzerinde gerçek çalışma için gerekli değildir. Bu yüzden sistemde bu fikre sahip değiliz. Dışarıdan, benden, edebiyattan geldi. Uyuyor, sistemle çelişmiyor, ancak gerekli değil çünkü yapabileceğimiz her şey sadece bu hayatta yapabiliriz. Bu hayatta hiçbir şey yapmazsak, bir sonraki yaşam aynı olacak veya küçük değişiklikler olacak, ancak olumlu bir değişiklik olmayacak. Eğer tekerrür varsa, değiştiremeyiz. Değiştirebileceğimiz tek bir şey var: Uyanmaya çalışabilir ve uyanık kalmayı umabiliriz. Geri dönmek zorunda kalırsak, durduramayız. Bir trendeyiz, tren bir yere gidiyor. Yapabileceğimiz tek şey trendeki zamanı farklı bir şekilde geçirmek- yararlı bir şey yapmak veya oldukça yararsız bir şekilde harcamak.

DÖRDÜNCÜ YOL

P. D. Ouspensky'ye derslerini yayınlama niyeti olup olmadığı sorulduğunda cevabı:

'Ne işe yarayacak ki? Önemli olan dersler değil, sorular ve cevaplardır.' oldu.

Bu kitap, 1921 ve 1946 yılları arasında Ouspensky'nin sorulara verdiği cevaplardan ve sohbetlerden alıntılanmış kesitlerden oluşmaktadır. Birinci Bölüm temel fikirlerin genel bir incelemesidir. Sonraki bölümler, konu konu, Ouspensky'nin kendisi tarafından belirlenen düzene göre sağlamlaştırılmıştır.

Bu düzeni sağlamak için bazı materyallerin kronolojik dizisinden çıkarılması gerekmiş; ancak hiçbir söz öbeğinde veya anlamda herhangi bir değişiklik yapılmamıştır.

gece kitapliği

www.gecekitapligi.com

/gecekitapligi
/gecekitapligi
/gecekitap

9 786257 904766